ספר

אצבעותיי למלחמה

סיפורים מדהימים, עובדות מרתקות,
מאמרים מחזקים, מחקרים מזעזעים,
חשיפות כואבות.

בנושא המחשב, האינטרנט,
המכשירים הלא כשרים, וכל נושא הסרטים.

~ ~ ~ ~ ~

ויהי רצון שיהיו הדברים לתועלת בעזרת ה׳ יתברך.

חובר בחסד ה׳ יתברך ובישועתו
מאת: **אלון פרחי**

מחבר הספרים:
׳נשים מדברות על עצמן׳
ו׳בנות מדברות על עצמן׳

שנת התשע״ו

טרם הדפסת הספר
נכנסתי למרן הגאון ר׳ חיים קניבסקי שליט״א
וביקשתי ממנו ברכה להדפסת הספר
ר׳ חיים חייך ובירך וביקש ממני באופן אישי
שאתן לו לאחר הדפסה ספר אחד

ניתן להשיג:
טלפון - 03-9096294
פלאפון - 050-4108346
הערות והארות יתקבלו בברכה

תוכן העניינים

הקדמה נחוצה 15

סיפורים "גדולים" על אנשים "קטנים"

סיכון מחושב
"בטח שהוא יודע", אמרה הקטנה, "הוא אלוף!". דבריה עוררו בי אי נוחות שעדיין לא יכולתי להגדיר אותה. 'בעלי?! אלוף?! ממתי הוא בכלל משחק במחשב?!' 27

ללא תחתית
היא שתתה נס קפה עם חלב ואכלה שוקולד חלבי מיד אחרי שסיימה לאכול סעודה בשרית, בלי שום נקיפות מצפון!! 33

מעילוי לבילוי
עד שהגדיר אותו המשגיח שלו: "פרוש מכל הבלי העולם! למדן גדול! ואם הייתה לי בת, הייתי לוקח אותו לחתן!!!" 39

מיתת "נשיקה"
"האינכם יודעים מה זה? האם לא שמעתם אף פעם עליה? נראה לי שאתם מבינים טוב מאוד על מה אני מדבר! אלא שאתם לא חולמים שאני רציני" 42

אין כניסה!
"מעולם לא קיבלתי כזו כמות גדולה של מכתבים, לוגואים... מוטבעים על המעטפות, מושגים שלא ידעתי אפילו לא בחלומות השחורים ביותר!!" 47

הציץ ו... נפגע!
"הרב בטח חושב שאני איזה פושטק, מופקע, שלא קשור לעולם הישיבות... אבל זה לא נכון! כל מי שיש לו שאלה בהלכה פונה אלי" 52

"לטעום" מהאייפון
התפרצתי גם אני וצעקתי: "תגיד לשכן הפושע הזה שלא יעיז לדבר ככה, ו..." אולם מבט קצר לבעלי גרם לי להבין שהצעקות שלי לא באמת יעזרו 56

להרוס את (ה)חיים
אני מתקרב אליו, מתכונן לשבת לידו ככה לדבר על פה ושם ולשמוע ממנו כמה ווארטים ליהנות מהראש המבריק שלו... אני מסתכל אליו המום... "מה זה???" 60

לבד בעולם
"אבא, אני צריך קלמר, מחברות... עפרונות חדשים". "אבא, חסר לי כסף לטיול, כולם כבר שילמו". "אבא, אני צריכה לתקן את הנעליים הן כבר קרועות" 67

אין אפוטרופוס!
היא בוכה ובוכה... לא מסוגלת להוציא מילה מהפה. רק לאחר כמה דקות, הצליחה להירגע קצת. ואז אמרה לנו, תשכחו מזה! הרב שלכם לא יחזור! 72

הכלה שנעלמה
"בים???!!!", צעקתי, הייתי מבולבל לחלוטין, "מה פתאום היא נמצאת עכשיו בים??? עוד כמה שעות יש לנו שבע ברכות!!", הייתי המום 78

ווידוי אישי
איך שהיא שמעה את זה היא ניתקה לי את הטלפון בפנים. יום שלם היא לא רצתה לדבר איתי על זה. היא אמרה לי בכעס: "מה אתה משוגע?! לא מספיק שאני לא עובדת??" 84

אצבעותיי למלחמה... (חלק א')

היו הייתה פעם... **טלוויזיה** 91
"פסקתי להם **להכניס צלב**" 93
הוא נשאר **במיקרוגליות** שלו 95
בלעם "**הצדיק**" 97
"**ככה אגמור אותם!!!**" 99
"**השטן** הביט בי מחייך **ולא אמר דבר**" 102
ועכשיו... **לציבור החרדי!** 104
החבר'ה 'המקסימים' שלו לא שמו לב לזה 106
מי זאת החיה **המסוכנת ביותר** בעולם? 108
יוסף חיים בן מזל... **שימות מהר!** 110
"**גם אתה חרדי?!** תשתוק..." 111
מליונים על מליונים ערוצים!!! 114
"בחליפות של החרדים, **יש הרבה כיסים...**" 116
מה זה **חלוד**"ה? 118
"קיבלתי על עצמי ל... **הניח תפילין**" 121
מה יותר **מפחיד** ממה? 122

קטן עליו קולנוע 'אדיסון' 124
בכיס, מתחת לשמיכה, בשירותים... 126
"אחותי התחילה לבכות באוטובוס" 128
הוא מכבה את הנר ונכנס לגלוש 130
"יש לך חצי דקה? אני רוצה לומר לך משהו" 132
"רק תיגע בכפתור הזה... וזהו!" 136
"אתם משוגעים??... תשימו תותים תשימו מלפפונים..." 137
הסקרנות שהרגה את ה 139
הוא הצהיר: "אני אמחק אותו!" 141
"תגיד לי, מי בכלל מדבר עם דוב??!"... 143
זה לוקח שלוש עשיריות השנייה!!! 145
להיכנס, ב'אין כניסה' 147
מלחמת הרוח והשמש 149
נא, לא להתבלבל! 150
"סוכרייה" עם "מקל" 153
חזיר קטן... מותר??!! 154
המלצר הסיני קורא לך שתבוא אחריו 155
הוא חושב וחושב ואומר לי: "שש" 158
מזוזה... בשירותים???! 160
הלכות שחיטה על... סוס???! 162
התפללה בכוונה ובדמעות מתוך האייפון 164
"תזהר, הוא ישחט אותך!" 166
הוא לא קצת 'קוקו'? 169
"מה לעשות", ענה הנחש, "זה באופי שלי" 171
חי היום עם אוקראינית באוקריינה 172
לי... זה לא יקרה! 173
הוא יכווין שימות בעלה... 175
הסתכלתי על אותו "אבו מרזוק" וחיקיתי את הקול שלה 176
הוא ביקש: 1,800 פלאפונים 179
"היה לך אינטרנט?" - שאלו אותו בבית דין של מעלה 181
מרכז העולם 183
מי בכלל קורא היום ספרים?? 185
"אני באמצע קדיש, אני לא יכול לדבר..." 187
מה, הוא לא יענה לו?! 188
פלאפונים עם אנשים 190
"יצאתי מדעתי, תיכף אשוב!" 191
למה מי שנכנס לאינטרנט נקרא "גולש"? 193
"קח ממני את הכל!..." - התמכרויות קשות ביותר!!! 195
הוא נכנס לשירותים שש פעמים!!! 197

זק"א - ז'יהוי ק'רבנות א'ינטרנט 199
"המים יורדים מהטוש... ואני בוהה במכשיר" 200
הבחור התנפל עליו והחל לחנוק אותו... 202
התחננו אליו: "אבא, תפסיק!..." 205
היא עושה שניצלים רק לילדים... בשבילו אין! 207
למה הכנסת את 'היטלר' הביתה? 209
אתה בשבילי זבל... 211
"אם אהרן עשה את זה, מה אנחנו אשמים?" 213
אתה חניוק! 216
כאילו שנפלתי מן הירח פעמיים... 220
לירוק לאבא בפרצוף??? 221
"אני יכול להרבץ לאח שלי הגדול... אין לי בעיה" 222
החברה מסביבו רצו לאכול אותו חי 226
"ראיתי שהוא ישב בהפסקה וראה סרטים"... 228
ואפילו שהמכשיר מכובה... לא יוצאים ידי חובה! 230
כף כשרה שנכנסת לסיר טרף, הסיר לא נהיה מוכשר! 231
סיפור כואב 234
הדברים חודרים עמוק... 236
אינטר-גט 240
קופות עם בננה... 243
מה קורה לגבי הנשים? 246
יום אחד הוא שם לב שהחצאית שלה התקצרה 248
"אמא יותר גרועה מקיר", הוא בכה, "היא מכושפת לגמרי!" 250
הוא הזדהה שאבא שלו ערבי ואמא שלו עיראקית 253
"הרב, אתה יכול לברר לי מה הכדורים האלה?" 255

אצבעותיי למלחמה... (חלק ב')

"מה רע בשם היטלר?", שאל אותם הרב 257
החלילן מ'המלין' 259
החיוך קפא על פניו 260
"ואם ערבי ישים לו פצצה בפרחים...?" 262
העובר ראה את ההורים צופים באינטרנט!!! 264
זהבה ושלושת הדובים... 267
"פגעתי בו"... "הרגתי אותו"... "חיסלתי אותו" 269
"גם אתה באת להתאבד?! לא אצלנו!!" 271
בני 17 מחוברים למכשירים בטיפול נמרץ!!! 274
פעם הכל היה ביחד. ומה היום...? 275
כל הזמן הוא מחכה מתי להיות חולה 276

המלמד ממש מעצבן אותו, אין לו חשק להקשיב לו! 278
"אני יכול לצאת לשירותים?" 280
"מוצץ" ענק 281
כשלאמא שלך יש קצת זמן, היא קופצת בחבל עם השכנה??!! 283
אנחנו וצעצועינו 285
את מי אתה אוהב? את אבא? את אמא? או את... 287
הן שוכבות על הריצפה ומתחילות לבכות... 289
מי משלם לילד פרס בפרס??! 291
"אבא, תודה רבה לך שאספת בשבילי לחם מהזבל" 293
"אתה יודע איזה הורים טמבלים יש לי?" 295
בעיות של ילדים בגילאי חיידר??! איפה היה כזה דבר?! 297
מי אשם? האבא? או הבן? 298
נמלה הוא לא יודע להזיז... מחשב כן! 300
"כשקרבתי אליו ראיתי שהוא מת..." 302
שיחה (עצובה? מצחיקה?) בין אבא לילד 304
היא כעסה: "אני אמרתי לך לא בעזרת ה'!!..." 305
על מי אתה חושב שאתה עובד? 307
"סליחה, אבל למה לה מותר ולי לא??" 309
"השבוע אמרו לי כמה חבר'ה, שהוא התחיל עם סמים..." 311
"לא", הוא אומר, "הבן שלי התקלקל בכותל המערבי!" 313
הוא אומר לי: "אמא איפה שאת הולכת, אני הולך" 316
הרי היא הייתה בחורה רגילה?! - טראומות קשות 318
איזה קוררר... 320
מה יצא לך מכל זה? 323
"תגיד לי, כולם טמבלים?!" 324
סמן באיקס את התשובה הנכונה 327
מאוד מומלץ להיות תרנגול, אבל... 328
"אז מה, הכל היה בלוף??!!" 330
"גמלוש שלי... זה בשביל שנשעשע את האנשים" 332
תן לי שנייה אחת... 334
"תשחק מקסימום שעה! לא יותר!" 335
חבל"ז 337
על בקא ובקתא 339
אילו היה 'קוקה קולה' בזמן משה רבינו 340
תגיד, אתה רוצה למות? 342
וככה אתה נכנס לעוד דלת... ולעוד דלת... ולעוד דלת... 343
122,600,000 מצוות לדקה!!! 345
"שלום! אפשר בבקשה לקבל את קודש הקודשים?" 347
מושחתים... נמאסתם! 349

"אני חתול, כבר אמרתי לך", אמר הבחור 351
האינטרנט "הכשר"?! 353
"את אוהבת פיצה או פלאפל?" הסוואה מושלמת 355
'אתה רוצה לשמוע משהו מעניין? חייג ל...' 357
פתאום היא מקבלת חשבון טלפון בסך 2,400 ש"ח... 359
"לאחר שתסיימי את השיחה, תשמידי את הנייר!" אמרה הבת 361
הוא קרא לעצמו 'שושו' 362
הסיפור הזה של האשת איש, התחיל מהודעת אס אם אס 364
"מי חותם לך שלא תהיי 'תקועה' עם חולה סרטן?" 366
אמא עם דמעות, יכולה לשנות ילד!!! 369
איך הקב"ה משלם בשמים? לפי מה? 370
"אני רוצה לקפוץ מהגג ושהרב יברך אותי שלא יקרה לי כלום" 372
מי מארגן את הטמבל הראשון? 374
"אני לא מפחד מהערבים... אני מפחד מהמאבטחים!!!" 376
"יש איזה ברזנט שיכול לכסות את כל עם ישראל?!" אינני מבין 379
"גברת, את שמה את הרגל שלך על המלך??!!" 382
המלחמה הקשה ביותר באחרית הימים 383
"ניצחתי את אלוקים", שלחה לכולם בפייסבוק 385
מי זה באמת 'גוג'? 387
תן לי ביס... 387
"השכבתי אותו ושברתי לו את כל העצמות!!!" 390
הגאולה מגיעה... תתכונן! 392
10 אצבעות לי יש... 394
אני רוצה להתגייס! 396
היום בזול... היום בזול... 398
כוחם של ספרים ודיסקים 399
"המונה" שלך דופק ודופק מבלי הפסקה... 401
אין סוף... אין סוף... אין סוף... 403
"אני הייתי קוקוריקו..." 406
לזכות משפחות שלימות ב-3 גרם של חתיכת מתכת! 408

היום שאחרי... - דברי סיום אחרונים!!! 412

"מאחורי הקלעים"... - מחקרים! חשיפות! תגליות! ועובדות!

"תמונה טמונה" - *מפנקסו של מקבונן* 422
סרט או שרט? (חלק א') - *סרטים לילדים* 433
סרט או שרט? (חלק ב') - *כשרות על "הכשרות"* 442

עולים על "סירטון" (חלק א') - *סרטים לנשיקה!!!* 451
עולים על "סירטון" (חלק ב') - *חשיפה מצמצת...!!!* 465

זה לא "משחק!" - קח את עצמך "בידיים"!

טיפוח או קיפוח (חלק א') - *השקעה בילדים!* 480
טיפוח או קיפוח (חלק ב') - *כוחם של מילים!* 489
"הסיגריה" שלך - *הכוח להתגבר!* ..... 500.
"פלאפון" (חלק א') - *פה לא פון!* 507
"פלאפון" (חלק ב') - *פה לא פון!* 519

לבכות מרוב צחוק או לצחוק מרוב בכי? - תחשבו על זה... !

השואה הורודה 534
המחיה והקלקלה 539
במה לבחור? 541
מציאות דמיונית 544
החבר "הפיליפיני" 546
גמל בפיתה?! 548
חתול שחור 551
'ארנבת פון' 555
הכומר הנסתר 558
שיחת ועידה 560
תיקן מתוקן! 562
'הדיסק החשמלי' 566
'אייי... פון' 569
צאתכם לשלום 571
"אביאל ובתיה" 573
הדג המסכן 577

זרקתי ו... נושעתי ! - סיפורי ישועות קצרים.

הישועה 580
הדירה 581
הניתוח 581
האירוסין 582
המחלה 583
ההרעלה 584
הגירוד 585

התינוק 586
החקירה 587
השבירה 588
החתונה 590
הנחש 590
הברכה 592
הפגיעה 592

לכבוד... - מכתבים ותגובות.

כדור שלג 594
שבירה גוררת שבירה 594
לא מקבלת עובדת עם אייפון 596
רב ערב רב 596
יש חיים אחרי האינטרנט 597
מה שלומדים מהמלחמה בדרום 597
מאשים את אביו בגלל האינטרנט 598
הקשר בין המחלה למכשירים הטמאים 600
כנ"ל 600
אי אפשר להסתיר מהילדים 601
לעצור את המחלה 602
המחשב פוגע בילדים 602
התמכרות למשחקים 603
שערוריית הסרטים שמראים לבנות 'בית יעקב' 604
כנ"ל 606
כנ"ל 606
הבעיות שנגרמות מסרטים "כשרים" 607
תופעת הסרטים "המבוקרים" 608
קריאה גלויה למפיקי ה'סרטים החרדיים' 608
לא להרשות סרטים ואפילו בחינם 609
הקרנות סרטים לנשים 610
כנ"ל 611
המשיח כבר בפתח 611
האייפון ודומיו מסוכנים פי כמה מהטלוויזיה 612
עצה להינצל ממכשולים 612
הוציא את האינטרנט ונהיה לו ברכה 613
תפסה אותו על "חם" 613
מבקש מהקב"ה שלא יקום יותר בבוקר 615
הבחור נהיה שבר כלי 615

קריאה לציבור הדתי לאומי 616
להיזהר שלא להיכנס לניסיונות 616
רמאות האינטרנט "הכשר" 617
היום הפריצות חוגגת בכל מקום 618
מחאה על חילול ה' שנגרם מהאינטרנט 619

שאלות ותשובות - שנשאלו גדולי ישראל

הגאון רבי חיים קניבסקי

שאלה: אם אברך מוצא בכולל אייפון, האם יכול לקחת אותו ולשבור אותו? ... 620
שאלה: האם יש בזה קידוש ה'? 620
שאלה: האם צריך לברר של מי זה לפני שעושה את המעשה? 620
שאלה: אם התגלה למפרע שהמכשיר היה של השומר של בית הספר הסמוך שהניח אותו לרגע בכולל, האם יש בזה חילול ה' או קידוש ה'? 620
שאלה: האם יש נפקא מינה אם הוא חרדי או חובש כיפה סרוגה? 620
שאלה: האם ראובן צריך לשלם לו? 621
שאלה: אם הוא השומר שואל את אברכי הכולל אם יודעים משהו לגבי המכשיר שטועה לחשוב שנגנב לו, האם צריך לגלות לו מה שנעשה? 621
שאלה: האם מותר לאחר האברכים שאיננו מוכן לקבל את המעשה לאסוף כסף מהאברכים על מנת לרכוש עבורו מכשיר חדש? 621
שאלה: האם יש בזה חילול ה'? 621
שאלה: האם מותר לתלות פתק שיש בהחזרת המכשיר השבת אבידה וקידוש ה'? 621
שאלה: יש אומרים שהם צריכים לצורך פרנסה והפסד ממון, האם יש היתר כזה, כשאפשר להיכשל בראיות אסורות? 621
שאלה: המכניסים לביתם אינטרנט או סרטים, אלו איסורים עוברים? 621
שאלה: האם מותר לאברך להחזיק מחשב לכתיבת חידושי תורה, כאשר אינו מוגן מקליטה של אינטרנט? 621
שאלה: אם האברך בטוח שלא ייכשל, מותר לו? 621
שאלה: ילד שיש אינטרנט בביתו וגדולי ישראל הורו לא לקבלו לתלמוד תורה, מה אשם הילד במה שהוריו נכשלים? 621
שאלה: במקרה שדיברו עם ההורים ולא עזר והילד רוצה להיכנס לתלמוד תורה מה לעשות? 622
שאלה: האם מותר לשלוח ילדים לשחק עם ילדים אחרים שיש בביתם סרטים ואינטרנט? 622

שאלה: הורים שלא שומרים את עצמם או בני ביתם מראיית סרטים או אינטרנט, מה יהיה לבית כזה? 622

שאלה: האם מותר להחזיק מחשב בבית שאפשר רק להסתכל בו בפילים של סיפורי חז"ל שזה חינוכי לילדים ואי אפשר לראות בו דברים אסורים? 622

הגאון רבי יצחק יוסף

שאלה: לאחרונה ישנה התעוררות גדולה בעניין נזקי האינטרנט. רצינו לשאול האם יש בנושאים הללו הלכות, או שהנושא מבוסס רק על הצורך הבסיסי להתרחק מסכנות? 623

שאלה: האם בעצם העניין של החזקת האינטרנט הפרוץ ושאר כלי המשחית, עוברים על איסורי תורה ממש גם אם באמת לא נכשל במאומה? 623

שאלה: ישנם שאין מוגדר אצלם מספיק כללי ההרחקה הנדרשת וההוראה במקרה של צורך להשתמש באינטרנט לפרנסה וכיוצא בזה? 624

שאלה: מדוע אינטרנט מסונן אינו מותר לכתחילה גם למי שאינו מוכרח? 624

שאלה: מפורסם בציבור שיש מקרים רבים של נפילות ושל התפרקות בתים מחמת האינטרנט, האם הדברים הם באמת עד כדי כך? 624

שאלה: מה גורם לזה שיש אנשים יראי שמים שאינם נשמעים לגדולי ישראל? ... 624

שאלה: לפי המצב העכשווי שהדברים הללו לצערנו חדרו, יש תקווה לתיקון משמעותי של העניין? 625

הגאון רבי שמאי קהת גרוס הכהן

שאלה: האם על ידי החזקת מכשיר מוגן ברבים עובר המשתמש בו על איסור משום מראית עין, ואם הוא אדם מפורסם עובר על לאו דאורייתא של חילול ה', או שמא לא שייך האיסורים הנ"ל משום שזה רק עניין של זמן עד שהדבר יבורר לכל שקיימים כאלו מכשירים? 626

שאלה: המשתמש במכשיר מוגן בתוככי בית המדרש לצורך עסקיו כגון: שליחת וקבלת אימייל או שאר דברי חולין האם עובר על איסור "ומקדשי תיראו" כנפסק בשולחן ערוך? 626

שאלה: באופן כללי האם על פי ההלכה יש חיוב להעדיף לקנות בחנות שבעליו אינו מחזיק בכלי האינטרנט הפרוצים מאשר לקנות בחנות דומה שבעליו מחזיקים כלים אלו רחמנא ליצלן? 626

הגאון רבי מנחם מנדל פוקס

שאלה: כשמבררים אצל מישהו על בחור או על משפחה, וידוע לו שיש אצלם אחד ממכשירי האינטרנט (גאלקסי, סמארטפון, אייפון, בלקברי וכו'), האם מותר לאותו אחד לומר לשואלים, שיש להם מכשירים אלו?... 627

שאלה: באופן שאין מבררים אצלו, אבל ידוע לו שמציעים להם בחור או משפחה שיש ברשותם אחד ממכשירי האינטרנט, האם מותר לו לומר את הידוע לו ואפילו שלא ביררו אצלו? 627

שאלה: כשמבררים אצל מישהו על בחור או על משפחה, או אפילו שלא מבררים אצלו, וידוע לו שיש, למשל, אצל הסבא אחד ממכשירי האינטרנט, האם מותר לו לומר זאת לשואל? 627

שאלה: מה הדין אם ראה בחור מסתכל בכלי פסול אך אינו יודע אם המכשיר הטמא שייך לו? 627

שאלה: ואם הוא יודע שהמכשיר הטמא לא שייך לבחור? 627

שאלה: מה הדין אם יודע על בחור או משפחה שהיה ברשותם אחד ממכשירי האינטרנט לפני תקופה, ועכשיו אינו יודע מה מצבם? 627

שאלה: האם מותר לספר למנהלי בתי חינוך שיש להם תקנה שלא מקבלים תלמידים שיש במשפחתם אחד מכלי האינטרנט, על משפחה שיש ברשותם כלים אלו? 628

שאלה: בכל המקרים ששאלנו שמותר לספר, האם זה רשות או שחובה גמורה לספר? 628

שאלה: בעל מכשיר אייפון וכדומה, המשתמש בו בפרהסיה ללא בושה, האם מותר לדבר עליו לשון הרע כדין מומר לדבר אחד? 628

"תסביר לי בבקשה...?" - הבהרה לשאלות כלליות.

בתור בחור ישיבה רציתי לדעת למה לא להחזיק פלאפון מאושר? 629

יש לי מכשיר "תומך כשר", מה הבעיה להשתמש איתו? 630

למה יבאו הרבנים נגד האס אם אס, מה עוצר לי הרבה? 630

אני בריך נגלן, מה הסיכונים שיש בבה? 631

איך אתה מסביר את מה שיש רבנים בזיקים שאתירים? 631

בעבודה מחייבים את אשתי לעבוד מול מחשב עם אינטרנט? 631

מה עושים כשיש לאחד מבני הבוץ כבה מכשיר? 632

הילד רוצה עלכת לבית של חבר ויש שם מחשב, מה לומר לו? 633

ברוך ה' אין לי מכשירים לא כשרים, אבל אני שומע רדיו חרדי? 633

רציתי לדעת, מה הנקיקים הנעראים למי שיושב מול המחשב? 634

יש לך אידה פתרון מעשי איך לא להתפתות ולהיכנס לבה? 634

אני רגילה לראות סרטים בחול המועד ובחנוכה, ורציתי לדעת מה יש בבה? 635

אני מברך ששקוע בתורה ובעבודת ה', מה אני קשור לכל הנסק הזה? 636
אמרת שמי שיש לו מכשיר פסול עובר על איסורי תורה, ורציתי לדעת אם נכונים הדברים? 637
מה דעתך על סרטים של חברה בתשובה כערכים, היבדרות שופר ושאר מרציק? 637
קשה לי מאוד מאוד לעבוד מהאינטרנט, כל פעם אני נופל מחדש ונכשל? 637
ברוך ה' פרקתי את כל המכשירים האסורים, אבל עדיין עולות לי מחשבות לא טהורות? 638
בלבלתי כל כך הרבה מאן שלי בפייה בסרטים ובהתכתבויות, איך מתקנים את המאן האבוד? 639
ביברית שחשוב מאוד נושא ביכולי הרבים ובפרט בנושא הבה, ומה עם ביטול תורה? 639
כמה מאן אני צריך להשקיע בביכולי הרבים? 640

שולחן ערוך חמישי - ממרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר

1. מי שאינו צריך להשתמש באינטרנט לצורך פרנסתו / **2.** אלו שמוכרחים להשתמש באינטרנט לצורך פרנסתם / **3.** שאין להכניס אינטרנט אפילו מסונן בתוך הבית / **4.** איסור חמור לבקר בבית שיש בו אינטרנט / **5.** האיסור להשתמש באינטרנט זה בכל צורה שהיא / **6.** מי שאינו מקבל תקנות אלו הוא פורץ גדר / **7.** חובה על ההורים להשגיח ולבדוק את ילדיהם / **8.** איסור זה חל גם על מוסדות הלימוד החרדיים / **9.** שלא לקבל תלמיד שיש במשפחתו אינטרנט/ **10.** וכן אין לקבל תלמידה שבמשפחתה יש אינטרנט / **11.** אזהרה לבעלים ולהורים לבדוק את מקום העבודה של האשה והילדים / **12.** שוחטים וסופרי סת"ם שיש להם אינטרנט שחיטתם וכתיבתם פסולה.

הקדמה נחוצה

במקום אחד נפלה בו דליקה.
מיהרו אנשים וכיבו את האש. נותר המקום מפויח, קירותיו רעועים ועציו מפוחמים, אבל האש כובתה.
לימים נפלה באותו מקום, במרחק קטן מן הקודמת, דליקה אחרת. הלכו לכבותה... השאירו את המקום עיי חרבות, ריח של שריפה ואדמה חרוכה.
פתאום הדליק מישהו עוד אש, וגם אותה כיבוה ברוב עמל. לאחר שהותירה חורבן - שקעה.
לפתע - עוד דליקה... ועוד אחת... ועוד אחת... וכל אחת חמורה יותר מחבירתה.
ישבה הממשלה של אותו מקום ודנה: מה לעשות?
אמר שר הפנים: "נקנה עוד מכוניות כיבוי"
אמר שר התקשורת: "נבנה עוד תאי טלפון שיוכלו אנשים להודיע על דליקות"
אמר שר הבריאות: "נקנה מסכות חמצן ונחלק לתושבים"
אמר שר החינוך: "נמסור בבתי הספר שיעורים איך להימלט בשעת דליקה"
אמר שר הביטחון: "נגייס את הצבא לכיבוי השריפות"
אמר שר המסחר והתעשייה: "נקים בתי חרושת עם ציוד מתוחכם לכיבוי שריפות"
אמר שר התיירות: "נכלול את אתרי הדליקות בסיורי תיירים"
אמר שר בלי תיק: "נשרף לי התיק"
אמר שר האוצר: "מס שריפות, כל מי שנשרף ביתו יצטרך לשלם מס ערך מוסף על קרקע מדושנת"
אמר שר החוץ: "נערוך מבצע הסברה בחוץ לארץ ונסביר, שריבוי השריפות נובע מהסיכויים למצוא נפט"
אמר שר המשטרה: "נשתדל להרחיב את שיטת החקירה בהיפנוזה, בשביל שניצולי הדליקה יוכלו לשחזר אותה בדיוק"
אמר ראש הממשלה: "נקבל את כל ההצעות: נעמיד מכבי אש בכל בית, טלפון מיוחד בכל רחוב, מכונית כיבוי בכל שכונה. הצבא יעמוד הכן, נקים בתי חרושת מיוחדים ליצור מכשירים לכיבוי שריפות, נהפנט את הנשרפים, נייבא מסכות חמצן, כל אדם יצויד במיכל נייד לכיבוי אש, נשעין סולמות כבאים על כל עץ, נקנה לכל תושבי המדינה בגדים חסיני אש, ניתן שיעורי כיבוי מיוחדים בכל בתי הספר..."

עד שבא חכם אחד ואמר: "תגידו, מה אתם מבלבלים את הראש??!!... כל הדיבורים שלכם זה "טחינת מים" אחת גדולה... עד שאתם דואגים לכבות את השריפות, אולי תשאלו: **"מי הם המדליקים? ומי נותן בידיהם את חומרי הבעירה?..."**

היום זה לא סוד שאנחנו נמצאים בעיצומה של "שריפה" נוראית. אש משתוללת, אש בוערת, אש יוקדת, אש המתלקחת מרגע לרגע הגורמת לרציחות... תאונות... מכות...

חטיפות... פיגועים... צרות... אסונות... ייסורים... חרדות... תסכולים... בעיות... אנטישמיות... עוינות... מחלות... כאבים... עינויים... קשיים... גזירות... עונשים... גירושין... השפלות... חוסר חינוך... חוצפה... רשע... רוע... אכזריות... התבוללות... נשירה... בגידות... פריצות... רדיפת הדת... חילולי שבת... חילולי ה'... ומה לא?

אנשים "נשרפים"... בחורים "נשרפים"... נשים "נשרפות"... בנות "נשרפות"... עשרות בתים קורסים... משפחות שלימות נהרסות... הכל הולך ומתפורר... עד שכמעט ולא נשאר - חלילה - כלום מעם ישראל!!!

בעוד שאנו מנסים לטפל בענייני הדור והשעה, איך לפתור בעיות ולטכס עצות מה לעשות בנוגע למצב...
קודם כל עלינו לבדוק מה גורם לכל הדברים הנ"ל.

במקום לנהוג כמו אותם חכמי 'חלם' שבנו מתחת לגשר ההרוס בית חולים שכל מי שייפול מהגשר יובא מיד לבית החולים ויקבל טיפול מיידי... עלינו לטפל בגשר עצמו!! - לבנות אותו! לשקם אותו! ולחזק אותו מחדש!

לא לבנות בית חולים!!!

וכדי לטפל "בגשר" - כדי לטפל ולעזור לעם ישראל - עלינו לברר מי הם "המבעירים"? מי הם אלו שגורמים "לאש" לפרוץ ולכלות אלפי אלפי יהודים מידי יום ביומו?

וזה לא קשה לנחש...

האינטרנט!
האייפון!
האייפוד!
הגאלקסי!
הבלקברי!
הסמארטפון!
הטאבלט!
האל ג'י!
האם פי-4
והאם פי-5

עשרת "בני המן"... הם הם אלו האחראיים לכל ההרס והחורבן של הדור!!!

הם הם אלו "שרוצחים" מאות אלפי יהודים!!!

הם הם אלו שמעלים יהודים על המוקד "ושורפים" אותם חיים!!!
הם ורק הם האחראים הראשיים של כל אסונות הדור!!!
הן של הכלל והן של הפרט!!!

הרבה שואלים: למה בעצם מדברים על זה? הרי יש עוד נושאים לדבר עליהם? למשל, שלום בית... חינוך ילדים... בין אדם לחבירו... לימוד תורה... חסד... וכו' וכו'?

ובכן, האם אתה זוכר את הרצח המתועב של משפחת פוגל ביישוב איתמר בליל שבת? שנכנסו לשם מחבלים ורצחו את האבא והאמא יחד עם שלושת ילדיהם ביניהם התינוקת, הדס פוגל, בת השלושה חודשים?
הצבא הגיע מיד לאחר ששמע על הטרגדיה הנוראה הזו.
הצבא חשש, שאולי יש עוד מחבלים בשטח. מי יודע? הרי אותם מרצחים שפלים באו בחשאי וייתכן שהם מסתובבים בשטח. אז נתנו הוראות מפורשות לתושבים: לנעול את הדלתות!! ולא לזוז מהבתים בשום אופן!! עד שיסרקו את כל השטח עד הבוקר.

עכשיו נתאר לעצמנו שבאותו ליל שבת, בשעה שכולם מכווצים בבתיהם ורועדים מפחד מוות, מחליט מישהו לארגן איזה כנס בשעה 3:00 לפנות בוקר בנושא: "איך משפרים את המידות בנושא של בן אדם לחבירו", או "איך להימנע מלשון הרע ורכילות".
אנשים ייגשו אליו ויאמרו לו: "מה קרה לך? השתגעת???
וכי עכשיו זה הזמן לערוך כנסים???
האם אתה שפוי???
הרי יש עכשיו מחבלים בשטח!! מה פתאום אתה רוצה לערוך דווקא עכשיו כנס בנושא תיקון המידות???!
אחרי שנחסל את המחבלים אז תעשה כמה כנסים שרק תרצה... אבל לא עכשיו!!
קודם כל צריך לנקות את השטח ממחבלים!!"

זאת בדיוק התשובה.

נכון, לדבר על עין טובה... על בן אדם לחבירו... על שלום בית... ועל חסד... זה חשוב מאוד, אבל לא כרגע!!
כל זמן שיש בינינו אייפון אחד, בלקברי אחד, טאבלט אחד... זה מחבל רוצח שמסתובב בשטח!!!
המכשירים המשוקצים הללו, מפילים חללים חללים לאלפים ולרבבות מעם ישראל!!!
זה בית חרושת לייצור חילוניים בטונות!!!
זה עושה בנו שמות!!!
זה רוצח אותנו!!!

מישהו שאל פעם את הרב עזריאל טאובר: "מה כל כך לא טוב לראות באינטרנט משהו נקי?"
ענה לו הרב: "אני אגיד לך תשובה מאוד אכזרית, אבל אמיתית!
העבודה שהייתה הכי מושפלת בשואה, זה להוציא את הגופות של היהודים - לאחר שהורעלו בתאי הגזים - להכניס אותם לתנורים, ולשרפם. כיון שהרבה לא רצו לעבוד בזה, היו נותנים להם מידי פעם סיגריות כדי לעודד אותם שירצו לעבוד שם. היו יהודים שמכרו את עצמם לעבוד באותה עבודה בזויה רק בשביל "להרוויח" כמה סיגריות עלובות (למרות שגם אותם השמידו אחר כך).

ואז אמרתי לו, תאר לך שבן אדם מוציא את אבא שלו... את אח שלו... את הבן שלו... מת מתאי הגזים והוא מכניס אותו לתנור ושורף אותו.
עכשיו בא לו להדליק סיגריה... מה אתה אומר, הוא היה מדליק סיגריה מהתנור הזה ששורף כרגע את אח שלו?
לא! ודאי שלא! זו אכזריות שאין כדוגמתה!!!
אבל יש לי סיגריה, ויש פה אש... אז מה הבעיה להדליק אותה? וכי יש בזה איסור? נכון, אין בזה איסור...

אבל האש הזאת שורפת כרגע את אבא שלך ואת אח שלך!!! אתה מבין??

אין לך מושג, כמה משפחות "נשרפו" כבר מהאינטרנט! - האינטרנט הארור שרף את "האחים" שלך!!!"

שאלו פעם את הרב'ה מגור: "סליחה כבוד הרב, אבל יש לך משב"ק שהבן שלו התדרדר. איך זה? הרי יש לנו כלל "התפוח לא נופל רחוק מהעץ"?
אבא כזה צדיק ואילו "התפוח" - הבן שלו - נפל רחוק מהעץ 300 מטר!!! הולך עם קוקו... קרחות בצדדים... שלושה עגילים בלוע... ושלושה בין הנחיר הימני לבין הנחיר השמאלי... מה קרה לו?"
ענה הרב'ה מגור: "נכון שתפוח לא נופל רחוק מהעץ, אבל... אם יש סופות של 'הוריקן' ו'טייפון' - אם יש אינטרנט, גלאקסי, סמראטפון ובלקברי - אז התפוח עף 300 מטר רחוק מהעץ!!!"

רבי חיים קניבסקי נשאל:
"מה קורה לאנשים שמחזיקים באינטרנט, באייפון בגלאקסי, בטאבלט, באל ג'י... מה קורה על בית כזה?"
ענה רבי חיים: **"כל הצרות שבעולם יגיעו לבית הזה!!!"**

הרב וואזנר אמר:
"האינטרנט גורם למחלות קשות רחמנא ליצלן!!!"

הרב שטיינמן התבטא:
"אין קושיה למה קורים רחמנא ליצלן אסונות כאלו כשישנם כאלו שמשתמשים באינטרנט!!!"

איש ציבור חשוב המסתובב בין עשרות קהלים בארץ ומזכה את הרבים אמר פעם בכאב: "אני אומר לכם, הצרות הם כל כך רבות, עד שאין לי כבר כוח לשמוע את הדברים מרוב כאב לב ושברון לב, ממש ככה. איזה צרות... איזה צרות... אני לצערי הרב רץ מהלוויה להלוויה, מהספד להספד, מניחום לניחום... אתם פשוט לא מאמינים איזה צרות יש לעם ישראל! אני פשוט מקבל רפיון, אין לי כוח לדברים הללו..."

סיפר הרב מוגרבי:
"כשאנחנו מסתובבים בבית חולים דנה ב'איכילוב' במחלקת ילדים ואתה רואה תינוקות בני חודשיים, בני חמישה חודשים, בני שמונה חודשים, במשך 10 שעות!! תלויים מהרגליים עם ראש כלפי מטה בדיוק כמו עופות באטליז, בדיוק כמו עופות שרצים בליין לאחר השחיטה, ואתה אומר: "ריבונו של עולם! כל האסונות, כל הצרות, כולם אצל אנשים חרדים שלובשים כמונו. מה קרה לנו?? למה זה לא היה עד לפני 20 שנה??!

אז יכולנו לקרב אנשים חילונים ולומר להם: "לכו לבתי חולים, תראו לי את הצרות ואת המחלות, מי מהם לבוש כמוני בלבוש חרדי?
הם היו הולכים לבתי חולים ורואים, ואחר כך חוזרים ואומרים לי: "תשמע, אתה צודק! אלוקים מכה בנו! אנחנו נכנסים לישיבות". והיו עשרות ומאות נכנסים לישיבות.

"לכו לבית הדין הרבני בתל אביב", הייתי אומר להם, "שם מתגרשים 30 זוגות ליום! לכו ותסתכלו שמה! מכל ה-30 זוגות שבכל יום ו-150 בכל שבוע, תראו לי אנשים חרדים שלובשים כמוני שעומדים שם...

היו כאלה שהיה להם אומץ והיו הולכים לבית הדין, וכשהיו חוזרים היו אומרים: "נכון, כולם שם חילונים!"
אמרתי להם: "הגיע הזמן שתעשו חשבון נפש באיזה עולם אתם חיים..."
בקלות ובסיטונאות הם היו נכנסים לישיבות".

אבל היום? הצרות והאסונות במגזר החרדי, **הינם כמעט לא פחות מהמגזר החילוני!!!**

הגענו למצב כזה, שאמנם הרבה מאוד חילונים חוזרים בתשובה, ממש משפחות שלימות, אבל כנגד זה, הרבה נושרים לנו מהמגזר החרדי!!! כאילו שישנה כאן איזו תחלופה, החילוניים נהיו חרדים, והחרדים נהיו חילוניים...

לפני כ-50 שנה בערך, אדם גדול נכנס אל ה'סטייפלר' ובישר לו בשמחה: "ברוך ה', היהדות החרדית גודלת ומתחזקת! רבים חוזרים בתשובה..."

אמר לו ה'סטייפלר': "אני רואה את התמונה אחרת! כנגד אותם רבים שחוזרים בתשובה, ישנם רבים שיורדים מהדרך ועוזבים את הדת..."

ככה ענה לו ה'סטייפלר' אז, לפני 50 שנה, שהאינטרנט ושאר מכשירי הטינופת, עוד לא היו בעולם!!!
מה היה ה'סטייפלר' עונה לו היום, בתשע"ו, כשהיה רואה את המצב???

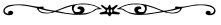

רבינו בחיי שואל, מדוע נקרא החמור בשם חמור?
והוא עונה: שאין לך בכל הברואים כולם, בעל חיים שהוא סכל, טיפש, בעל תאוות וכולו חומר... מהחמור!

חמור מבטא את כל התאוות שאתה מדמיין לעצמך... זה סמל החמור!
ולכן אומר בעל 'הכתב והקבלה', כשרוצים לציין אומה שכל כולה רדיפה אחרי תאוות אומרים עליה:
"בשר חמורים בשרם". - זה מבטא עם שרץ כל הזמן אחרי התאוות.

בנביא יחזקאל, כתוב **"אשר בשר חמורים בשרם"**. מעניין מאוד שהגמרא, רש"י, המצודות, המלבי"ם, הרד"ק ושאר מפרשי הנביא, מסבירים שהבשר המוזכר היינו, אותו מקום! ששם, כידוע, זה שיא התאווה!!!

וכן, אדם שרוצה כל הזמן לאכול ולזלול... מעיים שכל הזמן רוצים לאכול עוד ועוד... נקראים מעיי "חמרמרו" כל הזמן רוצים עוד חומר ועוד תאווה...

ומובן גם למה יין נקרא בשם: "חמר". כיון שהיין מושך את האדם לתאוות ולחומריות.

ולפי זה נבין גם מה שהגמרא אומרת.
הגמרא מצטטת משפט חזק שאמר רב יוסף: "הלוואי שמשיח יבוא ואזכה לשבת בצל גללי חמורו".
המשפט הזה מאוד מוזר ומאוד תמוה... מה פירוש, "שאזכה לשבת בצל גללי החמור"??!
טכנית איך ניתן לשבת מתחת לצל של גללים??!
ובכלל, מה רצה רב יוסף להגיד לנו בזה??

אז קודם נשאל:
האם בן אדם יכול לשבת תחת צל של נמלה?
לא.
למה?
כי היא קטנה מדי ולכן גם הצל שלה קטן מדי.

אבל לשבת תחת צל של פיל?
אין בעיה!
זאת אומרת, ככל שהדבר גדול יותר ממני, כך אני אוכל לשבת ולחסות בצילו.

החמור - מסמל את הדברים החומריים ביותר בעולם.
גללי החמור - הם פסולת החמור. והם יותר חומריים מהחמור עצמו.
הצל של גללי החמור - הם מבטאים עוד יותר ירידה בחומריות מגללי החמור!!!

בא רב יוסף ואומר לנו: "חבר'ה אני בא לגלות לכם סוד! מה יהיה בעתיד באחרית הימים...
תהיה תקופה כל כך קשה ונוראה בעם ישראל, ש"גללי" החמור - הלוא הם האינטרנט, הסרטים, המכשירים הלא מאושרים, והפריצות האיומה והנוראה - יהיו כאלה "גדולים" וכאלה "גבוהים", עד כדי כך שאנחנו נוכל "לשבת" תחת ה"צל" שלהם!!! - כלומר, הם יקיפו אותנו בכל מקום, בכל עבר ובכל פינה, ויהיו הרבה הרבה יותר גדולים ועצומים מאיתנו לאין שיעור!!!

כל אחד מאיתנו יהיה מוקף בניסיונות אדירים וכבדים מאוד מאוד שלא היה כדוגמתם מימות עולם!!!

אצל הגברים והבחורים - זה יתבטא בלשמור את העיניים ברחוב שלא להסתכל על נשים ובנות, ולשמור על עצמם שלא לפגום בברית בחטא החמור של הוצאת זרע לבטלה! רחמנא ליצלן.
אצל הנשים והבנות - זה יתבטא בלשמור את עצמן שלא ללכת בפאות, בחצאיות קצרות וצמודות, בחולצות צבעוניות וצמודות, בלי גרביים או בגרביים שקופות ובשאר ענייני צניעות!
ולכולם - זה יתבטא בלהיזהר באזהרה חמורה מאוד מאוד, שלא להשתמש ולא להתעסק באינטרנט הארור והטמא וחבר "מרעיו" (תרתי משמע), הלוא הם המכשירים הלא מאושרים, המתועבים המזוהמים והמשוקצים למיניהם!!!

היום זה כבר מורגש חזק מאוד!!!

כפי שרואים בחוש, בכל פינה ופינה ובכל מקום ומקום, אנו נמצאים בתוך מבול איום ונורא של חומריות ופריצות!!! - וכמו שאז בימי נח הפתרון היה לברוח מהמבול הגשמי (שזה המים הרותחים) אל התיבה הגשמית, כך היום הפתרון הוא, לברוח מהמבול הרוחני (שזה כל מה שקורה היום) אל "התיבה" הרוחנית.

מה זו תיבה רוחנית?

פירוש המילה 'תיבה' זה גם 'מילה'. כדי להציל כמה שיותר יהודים "מהמבול", עלינו

להכניסם אל תוך "התיבה". כלומר, להסביר להם באופן ברור וחד משמעי שאנחנו היום בסכנת השמדה שמאיימת על קיומינו בצורה מבהילה, וכדי לשרוד בתור יהודים שומרי תורה ומצוות, עלינו לברוח מכל ריח של טומאה שנודף מהמכשירים הארורים הללו!!!

סיפר הרב חיים לאנג: "בערב חג השבועות התקשר אלי אחד מגדולי הראשי ישיבות שבדור, אחד מירושלים, הוא קרא לי אליו לישיבה ואמר לי: "תבוא אני רוצה לדבר איתך".
הגעתי לשם. אני נכנס לחדר שלו ואני רואה אותו יושב מהורהר... ופתאום הוא מתחיל לבכות.
הוא אומר לי: "רבי חיים, אתמול ישב אצלי בבית ראש ישיבה פלוני ואומר לי, שהפסדנו את הדור הבא, כך במילים האלו, אתה מסכים איתו?"
לא ידעתי מה להגיד לו, אבל מכיון שהוא קרא לי נאלצתי להגיד את מה שאני חושב.
אמרתי לו: "לצערי אני לא מסכים איתו ואני חולק עליו, השאלה היא לא על הדור הבא השאלה היא על הדור הזה!! וכי הדור הזה כבר מוגן?? הדור הזה הוא החצוף!! הדור הבא... ה' ירחם מה יהיו התוצאות.

והוא סיפר:
"לפני כ-20 שעות חזרתי מבני ברק לירושלים באוטובוס קו 402. כידוע זה אוטובוס מהדרין גברים קדימה נשים אחורה, כל כללי טהרת הקודש והצניעות. ספסל לפני מצד ימין, יושבים שני בחורים.
איך שאני עולה על האוטובוס, אני שומע אותם מדברים על מכשירים המקוללים האלה... האוטובוס מתחיל לנסוע בכביש גהה לכיוון ירושלים. הם מוציאים מחשב נייד 'לפ טופ' ופותחים ורואים סרט. זה היה ב-1:00 בלילה. החיישנים בתחומים האלה עובדים שעות נוספות. ואני עומד ומשתומם (יותר נכון יושב ומשתומם), אוטובוס מהדרין, בחורים חסידים עם כיפות גדולות ופאות מסולסלות, לא מתביישים להוציא מחשב נייד ולראות סרט??!!

אפשר לחשוב שהם ראו אולי סיום הש"ס או איזה אירוע תורני...

לא התאפקתי, התרוממתי מהמקום שלי וראיתי על מה הם מסתכלים. אני לא רוצה לשתף אתכם מה הם ראו, כי זה אסור על פי ההלכה.

לפני שהם ירדו, לא התאפקתי, ממש לא התאפקתי, ניגשתי בזהירות ואמרתי להם: "תשמעו בחורים יקרים, כמה סרטים כבר הספקתם לראות בשביל לא להתבייש לעשות דבר כזה??!! זה צריך להיות אין ספור שעות של צפייה בסרטים בשביל לא להתבייש לפתוח בקו 402 מחשב נייד ולהתבונן בסרט גוי יפאני מלולכלך..."

מה אומר לי אחד מהם? "אני לא חושב שזה כזה חמור"...

"וכי מה אתה רוצה לתקן את העולם?! מה פתאום?! אין לך סיכוי! לעולם לא תצליח!",
כך יש כמה כאלה שטוענים.

התשובה היא: נכון, אולי את כל העולם לא נצליח לתקן. **אבל את מי שעוד ניתן להציל, אולי כן נוכל להציל!!!**
וזאת עלינו לדעת, שבמלחמה הזו - כמו בכל המלחמות כולם שעברו עם ישראל - ברור שננצח! אין כל ספק בכך! רק השאלה היא: בכמה נפגעים...?

וזאת בעצם המטרה שלשמה חובר הספר שלפניך **"אצבעותיי למלחמה"**, לתת מודעות לנושא חמור זה למי שעדיין לא "נפל" בזה!
ומאידך, לתת הרבה מאוד כוח, תמיכה, עידוד, חיזוק, ורצון עז, לאותם "נופלים" ברשת מסוכנת זו, שיוכלו לצאת מה"גיהנום" הרוחני והגשמי בו כרגע הם נמצאים, ולהתחיל - בעזרת ה' יתברך - התחלה חדשה, טובה, נקייה וטהורה!

לדעת שכן, אפשר בהחלט לצאת מזה!!! - אפשר בהחלט לעלות חזרה אל דרך המלך ולחוש שוב קירבה נעימה מתוקה ונפלאה לבורא יתברך לשמירת התורה ולקיום המצוות!!!

את הספר ערכנו וסגננו בעיקר מכנסים, הרצאות, שיחות ושיעורים שנמסרו מטובי הרבנים, וכן מספרים, חוברות ועלונים שונים שדיברו בנושא פגעי האינטרנט והמכשירים הפסולים. וכן ממה ששלחו לנו ארגונים חשובים, ומשאר דברים שראינו ושמענו בכל מיני הזדמנויות שונות.

ברצוננו לציין ולהבהיר נקודה חשובה מאוד בנוגע לסיפורים המובאים בספר הזה:
כל הסיפורים שלפניכם (הן אלו הארוכים שהובאו בתחילת הספר והן אלו ששולבו בתוך הספר) הינם ממש רק 'דוגמית' מתוך אלפי סיפורים מצערים ומזעזעים שקרו במציאות אצל אנשים רגילים שחלקם באו אף מבתים טובים ושמרניים במיוחד.
ואף שנראה מהסיפורים שכתבנו שלכאורה המצב אבוד... צריך לדעת שזה לא כך!
יש פיתרונות לכל סוגי המצבים ואף למקרים הקשים ביותר!!! - אפשר בהחלט לצאת מאותה כפייה והתמכרות למכשירים הללו! כפי שכבר הרבה אנשים טיפלו בעצמם והצליחו בסייעתא דשמיא לצאת מזה.

ולכן, אם הקורא/ת מזדהה עם סיפור זה או אחר והוא אישית זקוק לעזרה ולטיפול, או שמכיר מישהו כזה
(כגון: בני משפחה, קרובי משפחה, שכנים, מכרים, חברים, ידידים), הוא יוכל לפנות למספרי הטלפון המופיעים בסוף הספר, ושם ניתן יהיה למצוא עזרה סיוע והדרכה בכל מה שצריך על ידי צוות מיומן ומוסמך המטפל במקרים כאלו בהצלחה רבה. בעזרת ה' יתברך.

עלינו להודות לשבח לפאר ולרומם את אבינו מלכינו יוצרינו ובוראינו - **ה׳ יתברך בורא כל העולמים** - שזיכנו ברחמיו הגדולים ובחסדיו המרובים להוציא לאור ספר שלישי והפעם בנושא האינטרנט.
ואני תפילה לה׳ יתברך, שיזכה אותנו להמשיך ולזכות את עם ישראל בעוד ועוד חיבורים נוספים טובים ומועילים למען כבודו יתברך שמו. אכי״ר.

תודתי נתונה לכל אלו שנעזרתי על ידם בחלק מכתיבת הספר:
הרב מנחם שטיין
הרב חיים לאנג
הרב יעקב (קובי) לוי
הרב אהרן פיינהדלר (׳טוהר המחנה׳)
הרב אלדד נקר (׳מחר יהיה מאוחר׳)
הרב צביאלי בן צור (׳המלחמה האחרונה׳)
הרב אלעזר אהרון אבוהב (׳טהרת העין׳)
הרב ליאור גלזר
הרב רועי דוד.
הרב שמחה לרנר (עלוני ׳עין בעין׳)
גברת נינה ארם צובא (׳ורטיגו׳)
גברת רות שמש
גברת ורד סיאני
גליונות ׳על חומותינו׳ ו׳בשעריך׳
מערכת ׳במחשבה שניה׳.

ברצוני להודות, להוריי היקרים והנפלאים אבא מארי **שלום** ואימי מורתי **שושנה**, שבזכותם זכינו לישב באוהלה של תורה מתוך נחת ושלווה, ודואגים לכל מחסורינו מעודינו ועד הלום, ובזכותם זכינו בחסדי ה׳ להוציא בשלישית את ספרינו זה.
יהי רצון שהקב״ה יעריף עליהם משפע טובו ברכות גדולות וטובות עד בלי די, ושיתברכו בכל הברכות והישועות, ויזכו לאריכות ימים ושנים מתוך בריאות, אושר, עושר וכבוד, ולראות את כל יוצאי חלציהם הולכים בדרך התורה הקדושה ולרוות מהם רק נחת דקדושה כל ימי חייהם מתוך נחת שלווה ויישוב הדעת. אכי״ר.

וכן להודות להורים היקרים והמסורים מר חמי היקר **מאיר** ומרת חמותי **אביגיל** אשר תומכים ומסייעים לנו בכל עת ברוחב לב, לאין שיעור, במסירות נפש ממש.
יהי רצון שהקב״ה יעריף עליהם משפע טובו ברכות גדולות וטובות עד בלי די, ושיתברכו בכל הברכות והישועות, ויזכו לאריכות ימים ושנים מתוך בריאות, אושר, עושר וכבוד, ולראות את כל יוצאי חלציהם הולכים בדרך התורה הקדושה ולרוות מהם רק נחת דקדושה כל ימי חייהם מתוך נחת שלווה ויישוב הדעת. אכי״ר.

ואחרונה חביבה, הנני חב תודה עמוקה מתוך הכרת הטוב גדולה ועצומה, לאשת חיל עטרת בעלה מנשים באוהל תבורך, **נוות ביתי היקרה**, שתמכה ועודדה אותנו במשך כתיבת הספר ואפשרה לנו לסדרו ולחברו מתוך מנוחה ויישוב הדעת, ומטה על שכמה את עול גידול הבית וגידול ילדינו.

יהי רצון שהקב״ה יוסיף ויתן לה כוח ובריאות אושר ושלווה מתוך נחת רוח לאורך ימים ושנים, ושנזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצאי חלצינו לעבודת ה׳ יתברך, ושזכות הקדושה תעמוד לנו ולזרעינו ולזרע זרעינו עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו. אכי״ר.

סיכון מחושב

אני מזכירה בכירה.
הקטע המעצבן בעבודתי היה מהירות ההקלדה שלי שהייתה נמוכה ומטה. באותה תקופה עברתי במקביל קורס לכתיבה עיוורת. שם למדתי להקיש על מכונת כתיבה בשיטה עיוורת כשלושים ושתיים מילים בדקה. קיוויתי שהקורס יקדם אותי, ואכן כך היה.

באותו זמן בדיוק הכניס הבוס שלי מחשב לעסק שלו, ואני הצלחתי לתקשר איתו במהירות שהפתיעה גם אותי. מהר מאוד למדתי לחבב את המחשב, ואז אמר הבוס שלי: "לו היה לך מחשב בבית, הייתי יכול לתת לך עבודות נוספות להקלדה בבית והעניינים היו זזים פה יותר מהר".
בערב ישבתי עם בעלי, ועשינו חישובים כספיים. מחשב עלה אז די הרבה ולא הייתה לנו כל כך יכולת לרוכשו, אבל חשבונותינו הראו, שכיון שמיד עם קנייתו תהיה לי ממנו הכנסה, מהר מאוד נוכל לשלם את מחירו, וכך יישאר לנו המחשב לצורך עבודתי.

קנינו את המחשב.

באותו זמן היו לנו ארבעה ילדים קטנים. הגדולה הייתה בת שבע, בעלי עבד בכתיבת סת"ם והחיים נראו נחמדים ומסודרים. בערבים, כשהילדים היו הולכים לישון ואני גמרתי את עבודות הבית, ישבתי להקליד וקיבלתי במשכורת תוספת עבור שעות נוספות. כולנו היינו מרוצים.

באותו זמן הייתי בטוחה, כי בעלי מעבר לפעם-פעמיים שראה את בתינו משחקת, בכלל לא מכיר את המשחק ולא מתעניין בו. סיפרתי לו מתוך גאווה רבה כי הבת שלנו הצליחה לנצח אותי, שנינו צחקנו ושמחנו בכישרונותיה, ובזה סיימתי את הנושא הלא מעניין שקוראים לו משחקי מחשב להרבה זמן.

הבת שלי, כמו מדריכת חישוב ותיקה, הפגינה שליטה מדהימה במחשב. את האמת? תמיד ידעתי שהיא כשרונית, אבל שמחתי שהמחשב הבהיר לי כי היא הרבה יותר מזה. מבחינתי, רק בשביל זה היה שווה לקנות מחשב.

באותו זמן שמתי לב שרמת ההכנסה בבית יורדת. בעלי אמר שהוא לא מספיק הרבה לאחרונה, הוא לא נקב בסיבה ואני לא ביקשתי. אני עובדת כשכירה במפעל, לא משנה מה אני מספיקה בשעות עבודתי, הן קבועות והמשכורת שלהן קבועה. אבל בעלי היה עצמאי. שזה אומר, שאם לא כותבים לא מרוויחים. היה לו הספק שבועי מדויק שאותו קבע לעצמו כיעד. הוא הרשה לעצמו לנוח כשסיים את המטלה השבועית, אבל לא לפני כן. בזמנים בהם רצינו להגיע למשהו מעבר ליכולתנו, הוא פשוט הוסיף לעצמו תוספת הספק. התפלאתי מאוד על הירידה, שכן גם בזמנים בהם, נניח, נסעתי לחופש או שילדתי והוא שמר על הילדים, הוא היה מקפיד להספיק את ההספק הקבוע, ועתה, סתם כך ללא סיבה נראית ירדה התפוקה. אבל כמובן לא הערתי שום דבר.

וכך עזבתי כל בוקר את הבית, משאירה אותו בפינת העבודה ולא חושדת בכלום.

הפעם הראשונה שחשבתי שיש איזושהי בעיה... היה כשהבכורה שלנו חלתה בשפעת ונשארה בבוקר בבית, נשארתי איתה, עושה חלק מעבודתי בבית. היא סיפרה לי בהתלהבות שאבא הצליח פעם אחת לנצח אותה.

"באמת?", אמרתי, "איך הוא יכול לנצח אותך, אם הוא בקושי יודע איך נראה המשחק?"

"בטח שהוא יודע", אמרה הקטנה, "הוא אלוף!"

דבריה עוררו בי אי נוחות שעדיין לא יכולתי להגדיר אותה. 'בעלי?! אלוף?! ממתי הוא בכלל משחק במחשב?! בכלל לא ידעתי שהוא מכיר את המשחק הזה'.

אבל לא התעכבתי על הנושא, מיד עברתי לעניינים אחרים ושכחתי מזה.

הסיפור חזר על עצמו בואריציות שונות במשך ארבעת הימים הבאים, ועד שהילדה הלכה לבית הספר, התבררה לי בצורה חד משמעית, כי בעלי מרבה בבקרים לשבת ליד המחשב.

מה שהבנתי שבעלי אהב מאוד את המחשב ואת המשחקים, ובבת אחת הובררה לי הסיבה לירידה בתפוקה. אי אפשר לכתוב בזמן שמשחקים במחשב.

בשעה המתאימה שוחחנו על הנושא. הוא הודה שאכן הוא מבזבז המון זמן

על המחשב, והודיע שגם הוא חושב שכבר הגזים, וכי מעכשיו יתנתק מהמחשב לגמרי.
אך כשעברה שנה מאז שקנינו אותו, ידעתי שני דברים: א'. המשכורת שלי עלתה תודות לעבודה הנוספת שלי. וב'. המשכורת של בעלי ירדה פלאים תודות למכשיר שעזר לי לעבוד את העבודה הנוספת. הבעיה נשארה במקומה כשהייתה.
אז לא ידעתי לקרוא לה בשמה הנכון, היום אני יודעת את ההגדרה: **בעלי היה מכור למחשב!**
בקרים שלמים שיחק בו. בצהריים השתלטו עליו הילדים, למזלי, ובערב ישבתי אני לידו. אבל הבוקר היה שלו בלבד, והוא מיצה אותו עד הדקה האחרונה. לא בעבודה - כי אם במשחק.

כל משחק חדש שהיה מופיע, מצא את דרכו אלינו.
אני זוכרת את משחק ה'חתול' שחשבתי שהוא ממש 'דבילי' (סליחה על הביטוי). בתי ישבה אחרי הכנת השיעורים וחוללה בו פלאים. לגיל של הבת שלי זה התאים. התברר לי כי בעלי אלוף גם במשחק הזה. שאלתי אותו בכנות: "איך את בכלל מסוגל לגעת במשחק כל כך מטופש??"
אבל הוא נגע בכל משחק שהיה ברשותו, ובכולם הפך לאלוף.
מוכר המחשב, כבר ידע שכל משחק שיהיה לו יקנה מיד על ידי בעלי. וכך זה היה.
בעלי היה בעל האוסף המרשים ביותר, עם שני אלופים בבית ואשה אחת אובדת עיצות.

בסופו של דבר, קיימנו שיחה רצינית מאוד בינינו, והגענו למסקנה כי כל עוד המכשיר יהיה בבית הוא לא יוכל להימנע ממנו. בעלי החליט להוציא אותו מהבית לגמרי.
"חבל שאת תצטרכי לעבוד עבודות נוספות כי אני מתבטל", אמר, "בואי נסלק אותו, פשוט לא תהיה לי סיבה לא לעבוד". וכך באמת עשינו מכרנו את המחשב.

הייתה תקופה לא קלה בבית. לכולנו הוא היה חסר, ורק בעלי החל ליישר קו ולחזור למה שהיה קודם לכן. אם כי מבחינת הכנסה נשארנו באותה רמה, המשכורת שלי ירדה בלי השעות הנוספות, והמשכורת שלו עלתה כי הוא שב לשעות הרגילות. כך העברנו במשך שנתיים.

בתי הכשרונית הייתה כמעט בת עשר וביקשה כמו כל חברותיה: מחשב. גם הבנים ביקשו מחשב. באותה תקופה עמדנו לעבור דירה והיינו זקוקים לכל אגורה. חשבנו שוב על תוספת הכנסה, בעלי לא יכל להוסיף הרבה הוא עבד כמעט במקסימום. אני בשעתיים נוספות של הקלדה לילית יכולתי להוסיף לא מעט. בעלי רצה גם הוא מחשב בבית, והבטיח לעצמו ולי שכבר נגמל, הוא לא נוגע בו. שמחתי מאוד על דבריו אלה, בסך הכל הסברתי לעצמי, בן אדם, מותר שתהיה לו חולשה בצד.

קנינו מחשב חדש, משוכלל פי כמה מקודמו.

התחלתי לעבוד שוב בערבים. וכך לאחר שנה של עבודה מאומצת שלי ושל בעלי, עברנו דירה, והמחשב אף הוא קיבל ריהוט מיוחד בחדר העבודה.
לאחר שהתמקמנו בדירה החדשה שמתי לב שמידי פעם הוא פוזל לעברו. היה לי מדד לבדיקת היחס שלו אל המחשב: אם ההכנסות היו כרגיל - ידעתי שהוא לא מתקרב אליו. אך אם ההכנסות ירדו ולא הייתה סיבה הנראית לעין, ידעתי מה קורה בבית.
חיכיתי להזדמנות ודיברתי איתו שוב על הנושא.
הוא הודה שלאחרונה באמת פזל קצת למחשב והודה לי שהערתי לו. "את תשגיחי עלי", אמר, "כשאני מאבד את תחושת הזמן במחשב ומבזבז שם את זמני וכספינו - תעירי לי, אל תחששי, אני אקח את עצמי לידיים".

חצי שנה של שקט, בה גיליתי עירנות, והוא התרחק מן המחשב.

ואז גילינו שהילדה מגלה נטייה טבעית אל הגרפיקה.
חשבנו איך לפתח את הילדה. כתוצאה מכך מיהרנו לשדרג את המחשב לעוד יותר משוכלל.
הילדה הייתה מסופקת, היא השתלטה על כל תוכנה שהייתה במחשב במהירות שהפתיעה אותנו מאוד. מה שלא ידעתי זה שהתוכנות הללו משכו גם את בעלי. הוא נמשך אל המחשב ויחד עם הילדה הם הוציאו יצירות פאר תחת ידיהם. ההכנסות ירדו שוב בצורה קלה.
בעלי אמר: "אני חושב שאעבור לעבוד בגרפיקה ממוחשבת. כבר שנים אני כותב ובעצם כבר נמאס לי... יש לי ידיים טובות, רעיונות, והמון סבלנות. יכול להיות שגרפיקה מתאימה לי".

הגדולה שלי נהייתה כבר בת שלוש עשרה. ובאותו זמן יצאו תוכנות גרפיות חדשות מתקדמות. מובן מאליו שהם הוכנסו אלינו. ואז כשכבר היה לנו את כל האפשרויות לעבודה מתקדמת בגרפיקה, איבדה הבת שלי עניין במחשב

בכלל. לא לחצתי עליה. בסך הכל כעת שום דבר לא בוער. היא עדיין ילדה ויש לה הרבה שנים לפניה, זה לא הזמן שלה לחשוב על עתיד ועל פרנסה. הבעיה הייתה שהיא עזבה את הגרפיקה, אבל בעלי... לא.

באותה עת עמדנו לפני הרחבת המשפחה, וכל שקל היה חשוב לנו. כיון שאני לוקחת תמיד שנת חופשה, ומאחר והתשלום על חופשה הוא רק לשלושה חודשים, הרי שתשעה חודשים אנחנו נשענים על משכורת אחת וזה לא קל. קיוויתי כי במהרה הוא יתחיל לעבוד ברצינות בגרפיקה, ואז כל השעות הרבות שהוא בזבז עד כה, ישתלמו.

אני רוצה לציין, כי מההתחלה החלטנו באופן עקרוני, שבמחשב שלנו לא יהיה לעולם לעולם 'אינטרנט'. את זה לא נכניס הביתה.
אבל מהר מאוד הגיעו לבתינו התקליטורים של הסרטים, וכאן אני רוצה לעצור ולצעוק: **"הצילו! "הצילו את כולנו! את כל המחנה החרדי מפני הדבר הזה!!** ולא רק בגלל שבמקרה הפרטי שלי הסרטים כמעט גמרו את כל המשפחה, אלא שאני יודעת שזה קורה בהרבה מקומות, ומלבד בזבוז הזמן הנוראי הזה אני רוצה להגיד: **"אין! אין דבר כזה שקוראים לו סרטים נקיים! אין! כל סרט יש בו משהו, תלבושות לא צנועות, אלימות, ואני לא רוצה לדבר על דברים גרועים יותר!!**

האמת היא שבהתחלה גם אני השתתפתי בהתלהבות הכללית. ראינו סרטים שתמיד הראו במתנ"סים שלנו בערבים המיועדים ל'קודש לצדקה', כמו 'מבצע אנטבה' ו'הגשר על נהר קוואי'. אבל מיד שמתי לב שהדבר משבש את החיים שלנו בבית.

הגדולה לא עשתה שיעורים כי ראתה סרטים, הבן שאחריה כבר דיבר עם החברים רק על סרטים, כי לא רק לנו היה בבית סי. די. ותקליטורים. הילדים היו הולכים כל אחר צהריים לבית אחר לראות בו סרט... כשגיליתי שזה משבש את החיים בבית מכל הבחינות, רוחנית ומעשית, הודעתי כי לא יכנסו אלינו הביתה עוד תקליטורים, ואני לא מרשה לאף אחד מהילדים לצפות עוד בסרט. הילדים בתחילה קצת התרגזו, אבל הסברתי להם ברוח טובה עם הרבה הוכחות בשטח, מה קרה מיום שנכנסו הסרטים לבית, והיו לי לדאבוני הרבה דוגמות שהילדים לא יכלו להכחיש, ובאותה רוח טובה ובעזרת הילדים ובעלי לקחתי את כל הסרטים שהיו לנו, וזרקתי בחגיגיות לפח האשפה!

חשבתי שבזה גמרתי את העניין, אך לגמרי לא. יש ספריות לסרטים, ואלו לא סרטים שלנו.
אלו סרטים שהחילוניים רואים בכל מיני מקומות שרגל חרדית לא דורכת שם, והנה פתאום הם נמצאים בבית שלנו!!! לי זה כבר לא עזר. בעלי כבר היה מכור - אני עדיין לא ידעתי - הוא עזב את הגרפיקה לגמרי. אם יש סרט את מי מעניינת הגרפיקה?

כבר שנה שבעלי לא עובד בבוקר. בכל בוקר הוא רואה שני סרטים. הזמן המבוזבז מצטרף לכסף הרב המושקע כדי לראות את הסרטים הללו. למזלי, כשהילדים באים הוא מכבה את המחשב ומסתיר את הסרטים. בצהריים המחשב תפוס על ידי הילדים והחברים שלהם, ובערב אני מקלידה. הפעם כבר מאין ברירה, זו לא תוספת למשכורת זו המשכורת עצמה. ירדה לנו ההכנסה של הכתיבה, נוספה לה ההוצאה שבסרטים, ומי חולם בכלל על הכנסה מגרפיקה. בעלי שכח ממנה ממזמן, היא כבר לא מעניינת אותו.

בסתר ליבי אני חולמת על הרגע בו יעוף המחשב מהבית שלנו, אלא שהפעם בניגוד לפעם הקודמת - בעלי מכור ממש!! אם לפני שנים הסכמנו שנינו להוציא את המחשב, הפעם רק אני רוצה בכך, הוא מסרב ממש בכל תוקף להיפרד ממנו! ואני נמצאת במילכוד. מה בעצם עלי לעשות? לריב איתו? להשלים עם המציאות? להמשיך לעבוד כדי לכסות את החורים בבנק שנוצרו מהמכשיר הזה??

חזרתי לעבודה אחרי שלושה חודשים ולא הארכתי בחופשה (למרות שיכולתי ולמרות שרציתי), חזרתי עצובה ומדוכאת, לא רק בגלל החור בארנק - אלא בעיקר משום שלא יכולתי להישאר בבית ולראות את בעלי יושב מידי בוקר ארבע שעות על כלום! פשוט על כלום! מבזבז את כספו וזמנו לריק, ואם תשאלו אותי גם את **האידישקייט והרוחניות שהייתה לו...!!!**

זהו! לצערי כרגע אין לסיפור סוף טוב, הלואי והיה!
אני יודעת בבירור כי הבעיה אינה שלי בלבד. אני שומעת מידי שבוע על בתים שנופלים חלל לפני הקידמה, שהביאה לבתינו דברים מלוכלכים שמטמאים ומטמטמים את הנפש.
אני קוראת לכולם: **"היו עירניים לפני שיהיה מאוחר... לפני שיהיה מאוחר..."**

ללא תחתית

בתונים: אבא אברך. אמא מורה. ילדים בישיבות הטובות ביותר בארץ. הבנות בסמינרים המבוקשים ביותר בירושלים. אך ישנו מתח... מתח כלכלי. לא קל ככה לגמור את החודש.
לא פשוט.
מה לעשות, הילדים מחכים בסבלנות בשביל סנדלים. מחכים למכירה השנתית המוזלת בשביל תיקים ומחברות מחכים למבצעים. לא תמיד יש. אבל מאידך, המצב המשפחתי מעולה.
המלמדים שולחים פתקים ובהם מהללים ומשבחים את הילדים. וכך גם אצל הבנות.
אצל שאר הילדים הגדולים, השדכנים כבר מחכים שיגדלו עוד קצת כדי להכניסם לרשימות הטובות. בקיצור משפחה מצוינת עם עתיד מצוין.

האב החליט שהמצב הכלכלי מחייב מצידו קצת השתדלות מעבר לזמני הכולל. הוא מבין עניינים, יש לו טעם מצוין, תפיסה חזותית מעולה, ידע טכני ברמה טובה. נו, אז למה מחכים?

הוא עשה צעד שחלם עליו כבר כמה שנים. הוא חזר לארכיטקט שתכנן אצלו את השיפוצים שעשו לפני כמה שנים, וקיבל את הצעתו דאז: לקחת אצלו כמה שיעורים פרטיים בתוכנה מובילה לאדריכלות פנים, ולעשות בשבילו עבודות מהבית, בשעות הפנאי.

בזמנו, האדריכל התלהב מאוד מהרעיונות שלו ועכשיו הוא בא להציע לו את עצמו לעבודה.
הוא קיבל את ההצעה.

מושלם, לא?

הוא רכש מחשב נייד טוב, בדיוק לפי הוראות הארכיטקט. התקין עליו את התוכנה, וקיבל בדואר האלקטרוני כמה שירטוטים של דירות לניסיון. תפיסתו הברוכה עזרה לו. היו לו כמה רעיונות חזקים, כאלה שהאדריכל קרא להם פריצות דרך, האדריכל התלהב ושילם לו ביד נדיבה.

מה הוא כבר השקיע? כמה שיעורים. רק כמה שעות בודדות הוא ישב על זה בשעות הפנויות של בין הסדרים.
מחשב, פלוס תוכנה - והנה כבר משכורת של כ-18,000 ש"ח כמו זו שמקבלת אשתו במשך חצי שנה!

"**אלו** הימים הכי מקוללים של חיי", משחזרת אשתו, "הכסף הארור הזה שהוא קיבל על הדירות שתכנן... משם נפתחה רעתו.

הוא כל כך התלהב. האדריכל הציע לו לקחת קורס אינטרנטי.
מהבית, בזמן הפנוי שלו, הוא יוכל להתקדם וגם משכורתו תגדל. מה יכול להיות יותר טוב מזה?

הוא היה יושב עם המחשב ועם האוזניות, לומד, ומיד מיישם.
לאסוני, לא ידעתי שחוץ מללמוד את התוכנה ואת הקורס הוא רואה שם עוד כמה דברים.
ואולי, אם הייתי יודעת, זה גם לא היה עוזר... אבל אולי אז בהתחלה, אם הייתי יודעת, הייתי בוכה לו, מתחננת, מבטיחה לאכול לחם ומים בלבד עד סוף חיי, מבטיחה לקחת עוד עבודה לאחרי הצהריים ולא לבקש אף פעם מתנה או תכשיט... אולי זה היה ממיס אותו. אולי זה היה עוזר?"
היא משתנקת, מוחה את הדמעות, מנסה לייצב חזרה את הקול.

"הילדים שלי הרגישו ראשונים שמשהו השתנה בו. תמיד היה חרוץ וקם לתפילה מוקדם, להספיק לעזור לפני שהוא יוצא לכולל.
אף פעם הוא לא הפסיד את ההסעה לכולל!!!

פתאום הוא התחיל להישאר בבית.

בהתחלה אמר שהראש שלו כואב, ואחר כך שחסר לו כמה שעות לגמור איזו דירה שהוא הבטיח לתכנן, ואחר כך לא יודעת מה, כל מיני תירוצים שונים.
פה ושם גיליתי שהפסיד תפילת מנחה. לא האמנתי. הייתי בטוחה שהוא מתפלל בסלון.
אבל הילדים אמרו לי מזועזעים: "אמא, אבא לא התפלל היום מנחה... וגם לא אתמול".
משהו בהופעה שלו גם השתנה.
הוא גם נעשה קריר ומרוחק. בהתחלה אליי, אחר כך גם לילדים.

פתאום התחיל לעשן, (מה שלא קרה עד עכשיו! כמו שאני מכירה אותו, הוא לעולם לא היה נוגע בסיגריות!!). פתאום לועס מסטיק...

יום אחד שמענו אותו מדבר בטלפון ופתאום צוחק בצחוק פרוע וקולני שמתאים לאנשים גסים וברבריים.

תבינו, בעלי היה איש לא פשוט כלל וכלל. הוא היה כותב ספרים שלמים של חידושי תורה.
הוא היה מוסר שיעורים בליל שבת בבית הכנסת. מוסר 'חבורות' שכל הכולל מתלהב מהם!
הוא הצליח להרשים בדבריו את האברכים ושאר רבנים! הוא היה תלמיד חכם ממש למופת!
אבל היום... לא חידושי תורה ולא חבורות! כל מה שמעניין אותו זה להוציא רישיון ולקנות רכב.

הילדים שלי הגדולים, כבר קלטו איפה אבא שלהם מונח... רק אני עדיין לא. אולי כי הייתי עיוורת או שעוד לא רציתי להבין מה קורה איתו מרוב פחד וחרדה, אבל לבסוף גם אני הבנתי זאת בצורה הכואבת ביותר...

כשעזב סופית את הבית, ולא חזר אליו יותר!!!

לא מתאימה לו משפחה כמו שלנו. הוא אמנם אוהב את הילדים אבל רוצה אותם כמותו... הם קוברים את עצמם באדמה מבושה.
אני, עצמי, עברתי משבר... בכיתי ובכיתי כמה שבועות בלי הפסקה על בן זוגי, על בעלי השקדן והצדיק... 'מי הרעיל אותך? מי הרס אותך? כמה שמרת על העיניים שלך... כמה הייתה חשובה לך הקדושה, הצניעות והטהרה... איך יכול להיות שככה נפלת אל שיא התועבה והפריצות? איך לבסוף הצליחו לשבור אותך? איך זה יכול להיות...??!!'

בעלי זרק מאחורי גבו את כל שנות לימודו בישיבה ובכולל, את כל חידושי התורה שלו והשיעורים שהיה מוסר, את כל עבודת המידות והחשבון נפש שלו בינו לבין הקב"ה...

והפך להיות חילוני קיצוני!!!

אבל זה לא הספיק לו. את הבן שלי מוטי - בן ה-12 - הוא הצליח לקלקל. הבן שלי החליט שהוא הולך איתו. הלב שלי התפוצץ... למה? למה לא הבנתי שהוא מנסה לקלקל אותו? לפחות את מוטי הייתי יכולה להציל בזמן... אבל כעת כבר מאוחר! מוטי בידיים שלו. נער חילוני כמוהו.

אני ממשיכה לבכות עוד ועוד... החיים שלי נהרסו בהרס המר והאכזרי ביותר שאפשר. גרוע יותר ממחלה קשה, גרוע מיתמות ומשכול, גרוע אפילו... מהתאבדות. אין דבר מבייש יותר מאבא שהוריד את הכיפה...

ההורים שלו, אגב, נפטרו תקופה קצרה בזה אחר זה מרוב צער וכאב על הבן שלהם.
האחים והאחיות שלו (הגיסים והגיסות שלי) התרחקו ממני ומילדיי כאילו שהיינו מצורעים, כאילו שהיינו כמו איזה נגע שצריך לברוח ממנו כמה שיותר, כדי לא להיות קשורים אלינו.

וממה הכל התחיל...?

מקורס אינטרנטי "תמים" ופשוט באדריכלות פנים... כמה מודעות פרסומת בצדדים... וזהו! מכאן הגלישה היא ישר לגיהנום!

היום אני חכמה. היום אני מבינה שזה שונה מאוד מהטלוויזיה ששם עוד מחליטים לך מה יראו על המרקע... שם עוד יש איזה שהוא סינון... אבל באינטרנט, כל אחד מוביל את עצמו לאן שרוצה! ומתי שרוצה! שם אין מערכת ביקורתית שתסנן את החומר המלוכלך שזורם לשם!
בהקלקה אחת, מאבדים בבת אחת את כל היראת שמים! - וזה מה שקרה לבעלי!
אז הייתי תמימה. אז לא חלמתי עד כמה מקולל המכשיר הזה.

אני זועקת לכל מי שרוצה לשמוע: **"היו עירניים! שימו לב עם מה אתם מתעסקים! אל תעיזו להכניס את האינטרנט הזה לביתכם! אני כבר איבדתי בעל ובן!"**

במשפחת ס. עבדה האם בעירייה. היא עבדה במחלקה שבה רוב העובדות הן נשים חרדיות משלנו. היא קיבלה קידום ממשרת פקידה זוטרה לאחראית על האגף, ומשם החלו הצרות...

העבודה שלה הייתה בסביבת האינטרנט!!!
היא הייתה צריכה לפקח על העובדות שתחתיה, לעמוד בתיאומים עם גופי ממשלה שונים, לשלוח ולקבל. כל זה נעשה, כמובן, באמצעות הרשת.

אולם, כשיש הצלחה התיאבון גודל...

כדי להצטיין, היא המשיכה להשקיע שעות גם בעבודה מהבית, בשעות הלילה. דבר אחד היא לא לקחה בחשבון...
האינטרנט, שממנו עבדה, לא היה מוגן!
לאט לאט, היא החלה לגלוש באותו מדרון מסוכן וחלקלק ונכנסה לאתרים אחרים שאינם קשורים כלל לעבודתה... היא נחשפה לכל הרוע והטומאה ששרצו באותם אתרים מלוכלכים.

זה משך אותה כמו סמים. היא לא שבעה ממה שראתה.
המראות שראתה שם שבו את ליבה, החלישו אותה מאוד מאוד וקררו אותה מכל הרוחניות שספגה בבית הוריה ובסמינר בו למדה.

את השינויים שחלו בה, היא הסתירה באומנות עד הרגע האחרון...

אף אחד לא היה מאמין, שהיא רחוקה עד מאוד משמירת התורה ומקיום מצוותיה.
איש לא ידע אפילו שהיא הפסיקה ליטול ידיים בבוקר. היא הפסיקה לברך על כל מה שהכניסה לפה. היא שתתה נס קפה עם חלב ואכלה שוקולד חלבי מיד אחרי שסיימה לאכול סעודה בשרית, בלי שום נקיפות מצפון!! יותר כבר לא בדקה את המזון מתולעים, את הכל הכניסה לסיר ובישלה מבלי לבדוק!! ואף לא שמרה על טהרת המשפחה...

איש לא ידע שהיא חיה חיים כפולים!!!

כל זה התגלה ביום שבו היא עזבה את הבית עם התינוק.

היא ניגשה אל בעלה ואמרה לו בתקיפות ובחוצפה: "תראה, החיים האלה כבר לא מעניינים אותי, אני חילונית לכל דבר! הדת ממש כבר לא מדברת אליי... אני עוזבת את הכל!"
בעלה היה המום. "מה?... מה?... על מה את מדברת...??"
"מה ששמעת... אני רוצה ממך גט. אני מעוניינת להתגרש!!"
הוא היה מזועזע.

"מה את צוחקת עליי?"
"לא! אני רצינית! אם תנסה לסרב לתת לי גט אני אפעיל את המערכת המשפטית נגדך!!!"

הוא לא האמין שאשתו ככה מדברת אליו...

מה זה???... מאיפה העזות הזאת?? איך התהפכו היוצרות?? אותה אשה טובה נאמנה ומסורה, הפכה להיות חיית אדם שלא בוחלת בשום אמצעים!! לאן נעלמה כל העדינות שלה? לקום יום אחד ולשרוף את כל מה שבנו יחדיו במשך שנים בלי להניד עפעף???

זה היה נראה כמו חלום בלהות, אך לא, הייתה זו המציאות הכל כך מרה וכואבת.

בבת אחת התבהרה לו כל התמונה בשלמותה!!!
רק עתה התבהרה לו מסכת שלימה של כל מיני דברים משונים והתנהגויות מוזרות שראה אצלה.
שיחות טלפון מוזרות באמצע הלילה... יחס קר ונוקשה מצידה כלפיו... היעדרויות רבות מהבית...
הוא לא האמין שכל זה קורה אצלו, במשפחה שלו, אצל אשתו.

הוא נכנס למשבר רציני ושקע בצער איום ובבושה נוראה. אשתו - אם ל-7 ילדים!!! - עזבה אותו ככה בפתע פתאום באמצע היום, ועברה לגור עם אשה נוספת חילונית בדירה יוקרתית בקומה 27 של מגדל דירות. - היה ברור לגמרי, שהיא לא תעלה ותרד משם ברגל בשבת... אפילו מעלית שבת לא הייתה שם.

היא הפכה להיות כופרת גמורה!!!

הילדים לא רצו להכיר בה, אבל היא נלחמה על זכותה עליהם.
במדינה הזאת - שאיננה דוגלת בשמירת התורה והמצוות - השינוי המחריד הזה, מאשה חרדית לכל דבר לחילונית מוצהרת, עוד לא פוסל אותה מלגדל את ילדיה... הילדים הגדולים, מרוב זעם, לא רצו לראות אותה. הילדים הקטנים רצו את אמא שלהם. הם היו קטנים מדי כדי להבין.

הבית נקרע לגזרים. בין אב חרדי לאמא פוקרת.

מה עובר על המשפחה האומללה הזאת עד עצם היום הזה, אי אפשר לתאר.

מעילוי לבילוי

לכבוד הרב החשוב לוחם מלחמתה של תורה הרב... שליט"א..
שלום לך אחי היקר!
רציתי להודות לך על ספריך הנפלאים והמיוחדים, ממש תענוג לקרוא אותם. דע לך שהם משפיעים הרבה. בפרט הספר על שמירת העיניים והאויב הנורא - הטכנולוגיה הטמאה. אנא המשך לכתוב! דבריך עושים פירות ואתה אפילו לא יודע, תמשיך!!!

כותב אני לך בנושא האינטרנט הנורא והאיום שמפיל חללים רבים, על בסיס יום יומי ממש.

ואנו מה נעשה?

גם אני כמוך חייל בצבא הקדושה, פועל ומפיץ כמה שאפשר, אך זה לא מספיק כלל! צריך תמיד להוסיף ולהתחזק בזה.

אנו במלחמה על עולם התורה. על הישיבות... על הכוללים... וגם במשפחתי פגע נגע הצרעת הזה, ורציתי לספר לך כדי שתזכה בזה את הרבים. כי אין ערובה לאף אחד שיינצל מזה, ויצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום.

אחי הקטן, תמיד היה ילד טוב וממושמע. מכבד את ההורים וגורם להם נחת. פרח של ממש.
בגיל 13 הוא נכנס לישיבת... מהישיבות הטובות והמובילות והיה לגאון הישיבה!!!
שכלו החד ומידותיו הטובות עזרו לו והוא גדל וצמח להיות תלמיד חכם צעיר ומבטיח.

לאחר שעשה חיל והתעלה בישיבה קטנה, עבר לישיבת... מהישיבות החזקות ביותר בבני ברק, וגם שם המשיך לעשות חיל ולהתעלות בתורה והיה לאחד מטובי הלמדנים והשקדנים בישיבה, עד שהגדיר אותו המשגיח שלו: "פרוש מכל הבלי העולם! למדן גדול! ואם הייתה לי בת, הייתי לוקח אותו לחתן!!!".

בזמן השידוכים ראינו אצלו שינוי מסוים.

הוא קיצר את הזקן, וגזר את הפאות שלו. אבל מכיון שהוא המשיך ללמוד, ואפילו בימי בין הזמנים כל יום שעות רבות, ולא פספס אפילו תפילה אחת - החרשנו!

אתה צריך להבין! אחי כתב עשרות(!!) קונטרסים בדברי תורה וחידושים. הוא התכתב עם גדולי הדור בנושאים שונים, ומסר שיעורים בהלכה בבתי כנסת שונים... ועוד.

הבום הגדול הגיע פתאום!
אמא התקשרה מתייפחת, חנוקה מבכי: "ב. (שם הבחור) חזר בשאלה" - אמרה, "העיפו אותו מהישיבה!! וכעת הוא באירגון 'הלל' (ימח שמם וזכרם) הידוע לשימצה!! ה' ישמור ויציל!".

מתברר שכל זה קרה מכניסה אחת(!!!) ל'אינטרנט' שבבית ההורים, לאחד מאתרי הכפירה שהקים חוזר בשאלה "מומר להכעיס", והוא נתפס! - ומשם הדרך להתרסקות המזוויעה - הייתה קצרה מאוד!

אחי הגאון והצדיק "חזר בשאלה".

כיום הוא כופר בתורה! כופר בבורא עולם! חוטא ומחטיא! אין לו לא דין ולא דיין!
ולא עוד, אלא שהוא פתח באינטרנט 'בלוג' כדי לצוד עוד נשמות תמימות של בחורי ישיבות שנכנסים לאינטרנט.

אמי מפורקת ממש. בוכה כל זמן שנזכרת היכן הוא היה והיכן הוא כיום. כל כך ציפינו ממנו...
הסטירה הייתה כואבת להחריד! קשה להבין מה כניסה אחת - קלה לאתרי המוות באינטרנט המפלצתי, עשתה לאחי - המתוק והעדין. איך מבחור ישיבה מצליח ועילוי עצום שעם ישראל יכל ליהנות ממנו ומתורתו - הפך לצל אדם, מדוכא, סגור בחדרו ובוהה רוב שעות היום מול המסך הארור והמטונף!!!

אנא התפלל, והתפללו גם אתם: "ב. בן אסתר" לתשובה שלימה בקרוב אמן .

אחי היקר, אנא ממך! מתחנן אני אליך שתפרסם את מכתבי זה שנכתב בדמעות ומלב קרוע... באחד מספריך נגד אויבינו הנורא - האינטרנט הטמא. ואולי

בזכות זה יתעורר לבבו, וזו תהיה זכותך.
בבקשה אחי, תפרסם! בבקשה! כמובן כראות עיניך. תודה!

בברכה: י. א. רח' ... 18, דירה ... נת'.

מקרה דומה לזה ממש סיפר הרב דניאל זר:
"אני רוצה להראות לכם מכתב שקיבלתי מאברך, אני לא אגיד מאיזו עיר בארץ.
הוא כותב לי מכתב... דמעות עמדו לי בעיניים... נשבר לי הלב... על כל הקלקול של האינטרנט. כמה בני תורה התרסקו מזה.
הוא אומר: "ידוע לי אישית, על פוסק בתורה די ידוע, שעזב את ביתו ואת ילדיו בגלל זה.
ועוד שמעתי מאחד מראשי הישיבות, שסיפר לי אישית, על דיין מירושלים שהיה צריך לעשות איזו עבודה במחשב ונכנס בטעות למקום לא טוב... והוא נמצא היום במ"ט שערי טומאה...

עכשיו תראו מה הוא כותב לי על אח שלו... זה בכלל הרג אותי... הוא כותב לי: "אחי היחיד, היה תלמיד חכם עצום! סיים ש"ס, נתן שיעורים בהלכה, כתב עשרות חוברות בהלכה... הוא לא ידע מה זה ים מה זה בריכה... בחופשים היה לומד תורה יומם ולילה...

כניסה אחת... כניסה אחת לאתר האינטרנט בתמימות...

הוא התרסק!! הפך לכופר בתורה ובהקב"ה!! לא שבת לא כיפור!! ואף מחטיא את הרבים!!! מזלזל בכל דבר שבקדושה!!!".
הוא כותב לי בסוף: "כבוד הרב תזעק! על העמלק הזה! אתה השופר שלנו... בציפייה ובתקווה אברך חסר אונים".

מיתת "נשיקה"

מ אבי התייתמתי ברוסיה, את בני שיכלתי בגרמניה הנאצית, ואת נכדי... באמריקה.
שלושת הטרגדיות הכל כך קשות ואיומות הללו, עולות וצפות במוחי כאילו התרחשו זה ממש עתה לנגד עיניי. אין לי מנוח לא ביום ולא בלילה. ביום אינני נרדם, ובלילה אני סובל מנדודי שינה. לפחות, חשבתי לעצמי, אשיחה קצת את אשר בליבי, אולי קצת יקל עלי.

האם שמעתם על האנ.קו.וה.דה. הרוסית? זו הייתה המשטרה החשאית הממשלתית.

הם היו נוהגים להפתיע יהודים באמצע הלילה ככה סתם, ובעיקר יהודים חרדיים.
הרשעים הללו ימח שמם וזכרם, היו גוררים אותם ממיטותיהם בלי שום חשבון, והיו שולחים אותם למקומות נוראיים ביותר שהרבה מהם יותר לא חזרו שוב ולא נודע מה עלה בגורלם.

אבי זכרונו לברכה, היה אחד מקרבנות אלה. כמעט ואיני זוכר את המאורע, הייתי אז בגיל קטן מאוד ובקושי זוכר איך הוא היה נראה. אבל זאת היא העובדה, שרשעים אלו ארבו לכל יהודי ירא שמים ושמו עליו עין, עד שהצליחו לשלחו מן העולם כליל אך ורק באשמת היותו יהודי!!

לא עכשיו הזמן לספר לכם את כל השתלשלות הדברים במפורט אלא בקצרה:
המציאות הייתה שאני כבחור צעיר הצלחתי בחסדי ה' יתברך לברוח מאחורי 'מסך הברזל' ונדדתי ממקום למקום עד שהגעתי לפולניה, ומשם פניתי להונגריה. שם נכנסתי ללמוד באחת הישיבות המפוארות של יהדות הונגריה. מספר שנים לאחר מכן התחתנתי, ולאחר מכן נולד בני בכורי, בנציון.

אבל תקופת האושר לא ארכה זמן רב.
חושך ענן וערפל של צרות צרורות ירד על יהדות אירופה, אשר גם לא פסח על יהדות הונגריה.

בסוף חורף תש"ד ריכזו את כולנו ללא יוצא מן הכלל, בין גבולות הגיטו. משם נשלחנו - ל'אושוויץ'. שם ב'אושוויץ', איבדתי את הכוחות שלי את הבריאות שלי, את מנוחת הנפש שלי, וגם את... בנציון שלי! - שם הוא נרצח באכזריות רבה בידי החיות הנאציות הארורות.

לעד ולנצח נצחים תהיו ארורים אתם הרשעים בני העם הגרמני מגזע עמלק ימח שמו וזכרו, שרצחתם את העידית שבעידית מבני עמינו, כן יהי רצון!

ובכן, את אבי נטלו ממני אנשי האנ.קו.וה.דה. הרשעים ברוסיה, ואת בני שיכלתי על ידי העמלקים הנאציים בגרמניה, ימח שמם וזכרם.

אך זה עוד כלום. מכאן מתחילה הטרגדיה הגדולה והנוראה מכולם.
תשמעו ותשתוממו... כיצד קרתה הטרגדיה השלישית. פשוט לא להאמין!

לאחר השחרור וכל ההרפתקאות שעברו עלי, סוף סוף הגעתי לאמריקה. שם התחיל להתפתח מחדש הישוב היהודי, אותו יסדו יהודים יקרים שלא ויתרו על חינוך ילדיהם בדרך ישראל סבא, ללא שום פשרות.

בלב רווי כאב מכל מה שעבר עלינו, התחלנו אנו שארית הפליטה לנסות לשקם את עצמינו, וברוך ה' הצלחתי להקים את ביתי מחדש. לאחר תקופה קצרה, זיכנו הקב"ה במתנה גדולה, ונפקדנו בילדים. אמרתי אז בליבי: 'לא אמות - מציפורני הנאצים הארורים - כי אחיה ואספר מעשי יה, שמעתה אקים דור נאמן לה' ולתורתו אשר ימשיכו לדורות הבאים את העבר המפואר שאבד'.

זה כלל לא היה קל להוציא לפועל את שאיפתי זו. בלי סוף מכשולים ניצבו בדרכי, והרבה פעמים היה נדמה שאני עומד לפני התמוטטות מבחינה רוחנית. היינו אז עולים חדשים, בארץ חדשה. אותה ארץ חומרנית כל כך שאבותינו ואבות אבותינו סלדו וחרדו מפניה (אמריקה - 'אומה ריקה'). כאן בארץ זו בין רחובות אמריקה אמורים אנו לגדל ולטפח מחדש דור חדש... לא פעם היה נראה שהחלום לא עומד להתגשם. לא לילה אחד ולא שנים עברו עלינו רוויי דמעות בתפילה ובתחנונים מעומק הלב להקב"ה שה'אמריקניזם' לא יפרוץ לתוך ארבע כותלי הבית היהודי שלנו.

ואכן הקב"ה ראה את שברון לבבינו ואת המסירות נפש שלנו, וקיבל את תפילותינו, וברוך ה' עלה בידינו לאט לאט לחנך מחדש דור שלם ההולכים בעקבות אבותינו.

השנים עברו מהר. הגעתי לאותו רגע מאושר שבו אני זוכה להכניס לחופה את בני היקר.
ליבי התמלא ברגשי שבח והודאה לה' יתברך, על כך שהזמין לנו הצעת שידוך מבית טוב לפי רוחינו, כלה נאה וחסודה, והייתה תקוותי שבית זה בעזרת ה' יתברך, ימשיך את שרשרת הזהב של אבות אבותינו. סברתי לתומי שהדור הבא לא יצטרך לעבור כל כך הרבה קשיים בחינוך הילדים, חשבתי שיוכלו בקלות לשמור על הגבולות מבלי לחשוש ולדאוג יום ולילה מחדירת תרבות המערב הקלוקלת לתוככינו.

אולם... טעיתי בגדול!

לא ארכו השנים עד שנעשיתי 'סבא'. נולדו לי נכדים רבים, כולם אהובים, כולם ילדי חמד מתוקים.
אך אחד מנכדיי, לדעתי האישית, היה המיוחד מכולם, 'יחזקאל'ה. נכדי החמישי מבני הגדול.
הוא היה הכי מצויין מכל הנכדים, איתו הייתי משתעשע הכי הרבה מכולם, עד... עד... עד ששיכלתיו...!

כן! נכדי היקר והאהוב לי מכולם, נכדי הצדיק יחזקאל'ה, זה שהיה בעבר הלוא רחוק נסוך כולו בחן וקדושה, **השיב את נשמתו על מוקד ה'אינטרנט'!!!**

האינכם יודעים מה זה? האם לא שמעתם פעם על המפלצת הנוראית הזאת? האם לא נתקלתם בפצצה גרעינית מסוכנת מאין כמוה? אם כן, אשריכם ואשרי החינוך שלכם!

אבל נראה לי שאתם מבינים טוב מאוד על מה אני מדבר! אלא שאתם לא חולמים שאני רציני, מפני שאתם לא מודעים לכך - שנמצא אצלכם 'מלאך חבלה' שלא היה דוגמתו משנת ימי בראשית. מחשב עם אינטרנט - שמעתם פעם את המושג הזה?
מה זה מחשב אתם ודאי יודעים, ויתכן מאוד שזה נמצא בבית שלכם. ובכן כיום לכל מחשב מחובר 'מודם' - על ידי זה יכולים בלי בעיה להתחבר ל'אינטרנט' - על זה בדיוק אני מדבר. עכשיו ודאי הבנתם!

לבני הגדול יש מחשב בבית, כמו לאלפי אברכים יקרים כמוהו. כשבני הראה לי בפעם הראשונה, כמה מכשיר קטן כזה מסייע לו בפרנסתו, השתוממתי מנפלאות הבריאה שפיתחה הטכניקה בדורינו.

אבל השימוש במחשב הוא רק תחילת הדרך של רכבת הנוסעת לקראת השימוש בכל שאר החידושים וההמצאות שמעניקה לנו התפתחות הטכניקה בתחום זה. רק עולים על ה'רכבת' הזאת ואחר כך היא ממשיכה לנסוע לבד, לא צריך אפילו נהג, הוא נוסע מעצמו, פשוט כך. וזה מה שקרה, תוך זמן קצר, תוך זמן קצר הבן שלי יישר קו עם ה'מתקדמים' ועם ה'קידמה' ועכשיו באמצעות ה'מודם' הוא אזרח קבע ב'אינטרנט'.

תבינו לבד, שבני מחזיק את ה'אינטרנט' משום שנדמה לו שהוא באמת צריך את זה, ועל כל פנים הוא משוכנע שהוא מוכרח. אבל במילים אחרות מה שהוא חייב ומה שהוא מוכרח (לדעתו כמובן) - פירושו של דבר שהוא הכניס הביתה את כל הרחוב ואת הרחוביות האמריקנית "במיטבה".

האם יש לכם מושג, מה זה נקרא להכניס הביתה את הרחוב האמריקני? אם לא, אז הקשיבו היטב:
בלחיצת כפתור אחת בלבד עולה על צג המחשב כל הדברים הגרועים ביותר שאפשר ושאי אפשר לעלות על הדעת!! **מה שקורה היום ברחוב, הוא משחק ילדים לעומת מה שיש היום ב'אינטרנט'!!!** - האם ידוע לכם כמה חביות מליאות עד אפס מקום של רפש ליכלוך וזוהמה, חוץ מהכמות האדירה של שלוש העבירות החמורות ביותר: עריות, שפיכות דמים, ועבודה זרה (שעליהם ידועה ההלכה של "ייהרג ואל יעבור"), נמצאות באמריקה???

ואת כל זה בני היקר הכניס לו אצלו בתוך הבית הפרטי שלו, בתוך אותו בית של תורה מלא בספרי קודש!

נו... מה יעשה הבן ולא יחטא?

משם הדרך כבר הייתה סלולה וקלה לצוד ללא שום קושי את יחזקאל'ה. השטן הפילו בדחיפה קלה ביותר לתוך "הרשת" (תרתי משמע), רשת ה'אינטרנט', וטימא אותו מכף רגל ועד ראש.
כן כן, אותו יחזקאל'ה נכדי הצדיק הירא שמים והתמים, עם מוח ולב זכים וטהורים, שלא ידע כל רע מימיו ושהתרחק תמיד מכל זיק ונדנוד של כיעור,

איבד את עולמו!!!

זהו! הכל שייך כבר להיסטוריה שחלפה ועברה מן העולם!

וכי מה אתם חושבים? שיחזקאל'ה לא ידע שצריך לשמור את העיניים ברחוב?

הוא ידע גם ידע שכל יציאה לרחוב מחייבת ההלכה מעיקר הדין לשמור את העיניים ועל האוזניים!

אז מה אם כן הטעה אותו?

הוא לא העלה על דעתו **שגם בתוך הד' אמות של ביתו הפרטי של הוריו, הוא צריך להיות עירני שלא יבוא חבר וידליק את המחשב הביתי של אבא שלו!!!...**

אך זה קרה!

וכשזה קרה, התגלה ליחזקאל'ה "עולם אחר" לגמרי ממה שהכיר. התגלתה לפניו שיא ה'סיטרא אחרא' שאפשר לעלות על הדעת עם כל התועבות הכי גרועות והכי טמאות עוד מימי המבול!!!

ויחזקאל'ה?

הוא היה בסך הכל בחור צעיר, עם יצר הרע גדול מאוד, והוא לא זכה לעמוד בניסיון האדיר והנורא הזה... ומשם זה המשיך הלאה, עוד... ועוד... ועוד... ועוד... וזה לא נגמר!

עיניי נוזלות דמעות רותחות ללא הפוגה... את אבי זיכרונו לברכה לקחו לי ברוסיה, את בני היקר זיכרונו לברכה שיכלתי בגרמניה... אבל עדיין אני מקווה שיגיע בקרוב היום שכולנו מייחלים לו, שאזכה שוב להיפגש איתם...

אבל את נכדי יחזקאל'ה שאיבדתי באמריקה... חוששני, חוששני מאוד - קשה לי לומר זאת אך זאת המציאות המרה - **שהוא נכרת משורשו לעד ולעולמי עולמים!!! ולא אזכה עוד לפגשו... אף פעם! אף פעם!... לנצח נצחים!!!**

עכשיו תגידו נא: איזו היא הטרגדיה הגדולה מכל שלושת הטרגדיות?

אין כניסה!

אנני יודעת בדיוק באיזה שלב זה התחיל.
כמו תמיד היו הילדים הראשונים ששמו לב שמשהו לא בסדר.
שימי, בני הגדול, היה מה שנקרא "הסנונית" הראשונה, "פתית השלג" הראשון שאפילו לא בישר את המפולת העתידה לבוא.
אני מוצאת אותו יושב ובוהה בספר, לא מעביר את הדף מזה מחצית השעה.
כשהתיישבתי לידו וניסיתי לדובב אותו, פרץ בבכי עז כל כך...
עברה בי צמרמורת... נחרדתי נורא... "שימי מה קרה?"
דקות ארוכות חלפו עד שהיה מסוגל לדבר.
"אבא לא התפלל היום, אמא" מירר הילד בבכי תמרורים. "בטוח בטוח, הוא לא התפלל. לא שחרית, לא הלל ולא מוסף".

ניסיתי לשכנע את הילד (ואת עצמי) שזה פשוט לא יכול להיות... אך לא עלה בידי.
הילד ידע טוב מאוד על מה הוא מדבר.

בעלי ניסה להוליך אותו שולל, אבל לא עלתה בידו.

זה היה חול המועד פסח, היום שיישאר צרוב בתודעתי לנצח כיום הכי שחור בחיי.

פתאום, כמו שורה של אסימונים נופלים, הבנתי למה היה ליל הסדר יבש כל כך וחסר לחלוחית. למה הייתה בדיקת חמץ מהירה בהרבה מתמיד, למה השנה היו מצות נהדרות מאח שלו והוא לא הלך בעצמו לאפות ב'חבורה'.

ההבנות תקפו אותי מכל הכיוונים. משפטים פה ושם, התבטאויות לא אופייניות, התנהגויות מוזרות שלגמרי לא הסתדרו לי במרקם הכללי. שיחות טלפון משונות שהוא ניהל לאחרונה, מכשירים מוזרים שצצו בכף ידו. יותר ויותר הוא הסתגר בחדר עבודתו, פחות ופחות הייתה נוכחותו בבית משדרת אהבת תורה ומסירות נפש עבור הילדים, יראת החטא ויראת הרוממות, אהבת ה' וקרבתו.

הפרויקט התורני שלו, עליו עבד במשך השנתיים האחרונות, טרם הסתיים. הרווחים האמורים להתקבל טרם הגיעו לשלב המימוש. שנתיים חיינו במצוקה

קשה כי הפרויקט זלל משאבים ועדיין תנובה לא נראתה ממנו, וביחד חיכינו שנינו ליום הגדול שבו יוכר מפעל חייו לכלל עולם התורה...

לא העליתי בחלומות הכי שחורים... היכן אוחזים הדברים.
זה היה פשוט בלתי נתפס בשכל לא רק לי, אלא לכל מי שהכיר אותנו והתוודע לאסון המחריד הזה שתקף את בעלי, את משפחתנו כולה...

בעלי שתורתו אומנותו, ר"מ חשוב ונערץ המקפיד על קלה כבחמורה, מדקדק גדול במצוות - **התגלגל לדיוטא התחתונה דרך מכשיר האינטרנט!!!**

ועדיין לא ידעתי עד כמה עמוקה התהום!! עד כמה גדול האסון!!

אף אוקיינוס לא היה גדול דיו כדי להכיל את נחלי דמעותיי. כמה בכיתי לו, כמה התחננתי שיחזור בו ולו רק בשביל ששת ילדינו. שישה פרחים - ילדי חמד טהורים שעמדו מול הזוועה ולא ידעו את נפשם. אך... שום דבר לא עזר!

לאט ובהתמדה הוא פרק מצוה אחר מצוה, בירידה תלולה, תלולה כל כך... עד שהקללה 'מי ייתן בוקר, מי ייתן ערב' נראתה ברכה לעומת מה שחשתי; 'שלא יבוא הבוקר וחדשותיו האיומות, שלא ייראה הערב בחרפתו הנוראה. כל יום גרוע מחבירו, כל יום נואש מחבירו'...

שבת אחת אחר הצהריים בא אליי בני הגדול בריצה היסטרית... הוא החוויר נורא: "אמא... מאיפה ריח הסיגריות הזה בבית... נראה לי... שאולי..."

התפרצתי בבכיי נורא... די!! כמה אני יכולה לסבול??!

מקרה דומה לזה חזר על עצמו באחד הימים. לאחר שסיים לאכול הוא קם ללכת.
הילדים הקטנים הזכירו לו: "אבא... ברכת המזון...?"

הוא הסתכל עלינו במבט מזוגג, כאילו אינו מבין מה בכלל רוצים ממנו, והלך לו מעדנות לחדרו.

אינכם מבינים מה חשתי באותו רגע... מה גודל עצמת הכאב! הרגשתי שאין גיהנום גדול מזה! אין כף הקלע איום מזה! אין עונש מר בעולם כולו לאשה, כמו לראות את הבית שלה החמים והטוב הולך ומתפרק, את ילדיי מסתובבים וזוועה בעיניהם. להרגיש יום יום את הקריעה החותכת, המדממת, בין אהבת

ילד לאביו מולידו ומגדלו, לבין הסיוט לחיות בצל בעל ואב שמחלל את הדת קלה כחמורה...

ואז... זה קרה.

יום כיפור של שנת תשע"א. הוא נכנס לבית בשעה 7:30 בבוקר (אינני יודעת היכן היה כל הלילה) אחר שכל הילדים הבוגרים שהו כבר בבית הכנסת, ולנגד עיניי בלי שום בושה ונקיפות מצפון... **הכין לעצמו כוס קפה... בעצם היום הקדוש!!!**

ליבי סירב להאמין... פשוט לא האמנתי למה שראו עיניי, הייתי כל כולי מזועזעת מעצמת הדרדור... לאיזה תהום איום הוא נפל... עד כדי כך???

זה שבר וריסק אותי כליל.

פניתי לכמה מגדולי הדור, לאחר שראיתי להיכן המצב התדרדר, ובכיתי לפניהם על כל מה שקורה בבית. הם הורו לי: "שמרי על הבית ככל יכולתך". הם הבטיחו: "הילדים לא יינזקו יותר משיזיק להם הפירוד, אולי כשאת והילדים עדיין איתו, אולי יש איזושהי תקווה והוא יחזור בו".

קיבלתי את הדברים בלב כבד. לא הייתה לי כל ברירה אחרת.

וכך חיינו. חודש חודשיים שלושה...
ליבי נקרע לגזרים, כששת ילדיי הקטנים (שהגדול שבהם טרם נכנס לישיבה גדולה) היו הולכים כל בוקר לגן ולבית ספר... כשעיניהם כבושות בקרקע. לא מדברים עם חברים, לא מחליפים מבטים, לא משתתפים בשיעורים... משהו השתנה בהם... הם הפכו יותר ויותר להיות מכונסים בעצמם... אלו לא היה הילדים שלי!! פשוט לא הכרתי אותם!!!

לא הייתה לי כמעט כל אפשרות להחזיר להם שוב את אותה שלוות חיים נעימה וטובה. אני בעצמי הייתי מדממת נפשית - מי יחזיר לי את מה שאיבדתי אני... את בעלי, את משפחתי??!

השלב הבא היה זוועתי לא פחות.
פתאום הגיעו אלי שמועות משמועות שונות... גיחותיו החוצה היו הרות אסון. זהו! הוא הפסיק ללמוד, להתפלל, לא קיים שום מצוה, הוריד את הכיפה... ניסיתי כמה פעמים להציע לו שינסה להתייעץ עם דמות תורנית או אפילו

להתייעץ עם איזה פסיכולוג חרדי... אך לא, כבר שום דבר לא עניין אותו!

הוא יצא רק למקומות אסורים שכל מי שיש לו ניצוץ יהודי סולד מהם!!!
- אני ממש מתביישת לפרט! - בכל מקום לשם הלך השאיר שיקים חתומים, אישור על תשלומים בהוראות קבע ובכרטיס אשראי, שטרות כתובים וממתינים לפירעון. לקח זמן מה עד שהחלו מכתבים לגדוש את תיבת הדואר...
מעולם לא קיבלתי כזו כמות גדולה של מכתבים; דרישות לתשלומים כאלה ואחרים, לוגואים שלא שיערום אבותינו מוטבעים על המעטפות, מושגים שלא ידעתי אפילו לא בחלומות השחורים ביותר!!

הצגתי בפניו את כל ערימות המכתבים. הוא ענה לי בקול קר ויבש: "אל תדאגי, אני אטפל בהכל".

יום אחד הוא עזב ולא חזר יותר. לא השאיר מכתב פרידה, לא נשיקה לילדים, לא אמירת שלום. נעלם כאילו בלעה אותו האדמה, באקראי הגיעה השמועה שנראה מעבר לים. הרחק הרחק מעבר לים.

ואז, לחרדתי, התבררו לי מימדי הזוועה. לא האמנתי פשוט לא האמנתי להיכן נקלעתי...
מיליוני שקלים!!! חובות בבורסה, בהימורים, במשחקי מזל דרקוניים ועוד דברים קשים שאינני יכולה לפרט. הדירה המשותפת שועבדה לחובותיו, הר שלם של תביעות גדולות, בינוניות, קטנות. כל זה הצטבר לסכום אגדי...!!!

איבדתי את העשתונות. פרצתי בבכי נורא... לא ידעתי מה עלי לעשות?

פנו אליי נציגי התביעות, ודרשו בכל תוקף לממש את החובות!

כל בכיותיי וטענותיי של "מה לי ולזה"... "זה לא קשור אלי"... "אני כלל לא אשמה"... לא עזרו.
לא סייעו להציל את החשבונות מעיקול. שום הסברים לא הזרימו מזומנים כנגד כל משיכות היתר.

נשארתי לבד עם ששת ילדיי, וחובות ענק של מיליונים על כתפיי.

ארגון חסד מסוים אסף אותי ואת ילדיי. אמנם ארגון זה לא התיימר לשלם את חובות הענק. כל מה שרשום על שמו - יחכה לו ליום שירצה לשוב ארצה, או

יחכה לתובעיו שינדדו אחריו ברחבי העולם להוציא דמיהם מידיו. אבל מה שהיה רשום על שמי, הצ'קים שזייף, החלק היחסי בדירה וברכוש - על אלו עלי להיאבק לבדי בכל כוחי!
בשביל זה יש לשכור את מיטב עורכי הדין, ולשלם טבין ותקילין, כי כל אגורה לעורך הדין יכולה לחסוך לי אלפי אלפי דולרים מצוואר, וזה חוץ מאחזקת הבית והוצאות הבית השוטפות, כולל טיפול הילדים מידי חודש בחודשו, המסתכמים לכמה אלפי שקלים!!

אמנם אינני אלמנה ולא גרושה - אבל מצבי גרוע מאלמנה ומגרושה עשרת מונים. נותרתי עגונה, שבעת יגון, שעברה ושעוברת עד עכשיו טרגדיה קשה מנשוא. עלי להניח את רגשותיי הצידה ולהתמקד בילדיי שיגדלו בריאים בנפשם וברוחם. אני צריכה טיפולים רגשיים לילדים, אוכל ומחיה. אני, עצמי, במצב קשה מאוד מאז המקרה. אני רדופה ללא הפסקה על ידי נושים למיניהם, אני חוששת לישון בבית לבדי, כל לילה אני מסתתרת בבית קרובי מרוב פחד וחרדה. ממש כך.

ומעל הכל, הנטל הכספי הכבד!

אני צריכה לשכור עורך דין המתמחה בצ'קים שעומדים לפירעון - להוכיח את הזיוף. גובה הצ'קים האלו שכביכול חתמתי עליהם, הוא קרוב למיליון ש"ח!!! - ושכר העורך דין הוא בהתאם.
ועוד עורך דין נוסף, המתמצא בענייני משפחה, ויודע איך להציל את הבית המשועבד ולמנוע את זריקתי מהדירה עקב השעבוד.
מלבד זאת אין לי ולילדיי מאום ממש, אני מדברת על מזונות וצרכים בסיסיים - ביטוח לאומי לא מכיר בי כפרודה, כיון שהבעל לא בארץ, ולא התקיים דיון בבית דין.

אני לא מאחלת לאף אחת לעבור את הסבל והייסורין שעברתי אני אודות **המכשיר הטמא והארור - האינטרנט - שהרס במחי יד כל את משפחתי והותיר אותי שבר כלי!!!**

אנא מכם! אל תעשו את הטעות האיומה הזאת!! אל תכניסו את האינטרנט - את המחבל הרוחני הזה - שהצליח להרוס משפחות רבות ומפוארות בישראל!!!
תלמדו ממני לקח להיכן הגעתי אני.

הציץ ו... נפגע!

"ש לום וברכה!
אני בוגר ישיבה. למדתי בישיבה לפני כמה שנים ומשם המשכתי לישיבה גדולה כמו כל אחד.
לאחרונה נכנסתי לבעיה שתופסת לי את הראש, ואני לא יודע למי לפנות.
מהרבנים שלי בישיבה לא נעים... מההורים שלי עוד יותר לא נעים... וגם לא מהחברים.
חיפשתי רב שמצד אחד אני יודע שהוא מבין עניין, ומצד שני אחד שלא נמצא איתי ביום יום ואני לא נפגש איתו כל הזמן ונבוך.

וחשבתי אולי הרב יוכל לעזור לי כי ממש אני מחזיק מהרב וחושב ומקווה שתוכל לעזור לי.

אספר קצת על עצמי: הייתי נחשב לבינוני. לא הייתי מהכישרוניים אבל גם לא מהשוליים.
הייתי מאוד חברותי, אהבתי את כולם, והרבה החזירו לי אהבה. הייתי תמים מאוד, ולא ידעתי על הרבה דברים שהעולם הגדול מציע.

את הישיבה הגדולה התחלתי ברגל ימין. שטייגן (בהתלהבות)... חברותות טובות... הערכה מצד הרבנים... ממש התלהבתי שהכל הולך על מישרים.

יום אחד הלכתי עם חבר שהיה לו אייפוד (טאצ') והוא הראה לי תוכנה בשם "יו טיוב" שזה משהו עולמי, שכל אחד שיש לו סירטון מצחיק, מעלה את זה לרשת וכולם יכולים לראות.
לא הכרתי את הדבר הזה וחבר שלי אמר לי שזה מוכר וזה "ממש חזק"... "יש מלא קטעים טובים". ובאמת הסירטון שראינו היה ממש נחמד, וזכרתי את העניין.

כמה שבועות לאחר מכן הייתי משועמם בבית. פתאום נזכרתי בדבר הזה. לקחתי את האייפוד של אחי והתחלתי לראות סירטונים נחמדים... ולכל סירטון שהתוכנה נותנת יש גם קישור לעוד סירטונים באותו עניין.

בהתחלה הסירטונים היו מעניינים וטובים, אבל מידי פעם צצו כל מיני סירטונים שתמונת התצוגה שלהם הייתה קצת פרוצה... והיצר נתן את עצתו ואמר: 'תפתח, רק תציץ מה זה... ותסגור!"

האמנתי לו ופתחתי.

וזה באמת לא היה כזה גרוע, אבל זה נתן לי את האומץ לפתוח עוד סירטונים שתמונת התצוגה שלהם הייתה פרוצה. וככה המשכתי והמשכתי לתוך הלילה... עד שפתאום תפסתי את עצמי מסתכל על דברים שלא האמנתי שאני מסתכל עליהם!!! כיביתי את המכשיר והלכתי לישון בהרגשה גרועה ואמרתי לעצמי: 'יותר אני לא פותח את המכשיר המחטיא הזה!!'

זה החזיק בדיוק שלושה ימים.

היה לילה משעמם. אמרתי לעצמי, 'עכשיו אני מסתכל רק בצנועים!' נכנסתי, צפיתי... וכמובן גלשתי גם בגרועים, וביותר גרועים, ובממש גרועים...!!! באמצע הרגשתי שאני עושה דבר רע, אבל העיניים היו "תקועות"... ניסיתי להזיז אותם והם לא זזו... והאצבעות רצות על גבי המסך מביאות דבר יותר גרוע ויותר... **ואני בפנים ממש צורח שאני רוצה להפסיק! אבל שום איבר לא מקשיב לי!** הפסקתי רק שנגמר למכשיר הבטרייה לאחר 4 שעות.

וככה זה המשיך עוד ועוד... וכבר כהה הרגש! מה שהפריע לי פעם, כבר לא מזיז לי היום.
אני נכנס לדברים גרועים כל כך, שנראה לי שגם אם הרב יחשוב על הכי גרוע... זה אפילו לא חצי!!! אני עמוק עמוק בתוך ביצה טובענית שאין לה סוף, ואני שוקע ושוקע...

אני עושה את הכל בלילה לאחר שבני הבית הולכים לישון, ואף אחד לא יודע עלי כלום.
אם אמא שלי הייתה רואה על מה אני חושב מתי שאני חולם, היא הייתה מקבלת התקף (חס ושלום) מפחד על הבן התמים שלה.

ועכשיו אני רוצה להגיע לנקודה שהכי מפריעה לי וזה: המחשבות.

מאז שנכנסתי למערבולת הבוצית הזאת - אין לי תפילה אחת בלי מחשבה פרוצה!!
פתאום אני אומר "עושה שלום" ואני שם לב שלא רק שלא כיוונתי מילה אחת, אלא גם חשבתי על דברים כל כך גרועים...

אין לי סדר אחד נורמאלי שאני יכול לומר שלמדתי בלי שאיזו אשה קפצה לי בין השורות.
פתאום אני תופס את עצמי בוהה לאיזו נקודה והמחשבות שלי רצות ומתפרצות.
אין לי לילה שאני לא שוכב במיטה ועולות לי מחשבות טמאות. דברים שעד לפני שנה לא ידעתי שהם בכלל קיימים בעולם.

ואחרי שהרב קורא את השורות, הרב בטח חושב שאני איזה פושטק, מופקע, שלא קשור לעולם הישיבות... אבל זה לא נכון! כל מי שיש לו שאלה בהלכה פונה אלי.
סיימתי כמה מסכתות בישיבה, ואני שואל שאלות טובות בעיון!! הרבנים מרוצים ממני ואפילו מתייעצים איתי על בחורים אחרים. אני לא שומע מוזיקה לועזית, בקיצור מבחוץ אני נראה בחור מצויין שיחטפו בשידוכים **אבל בפנים אני רקוב ומתולע...!!**

לפני תקופה אמא שלי הלכה לשמוע דרשן שספר ממש את כל המגרעות של האינטרנט.
היא חזרה הביתה מאוכזבת למה היא הלכה לשם. 'הרי זה לא קשור למשפחה שלנו כל הדברים הטמאים של האינטרנט?!'. ואני צעקתי בתוך תוכי: 'אמא, זה כן קשור אלינו!!! נראה לך שבגלל שאת לא יודעת, אז זה לא אצלנו?! מה את רוצה? שאני אסתכל בזבל הזה מולך?!!!!"

בקיצור אני מבולבל. לא יודע מה לעשות. לא מצליח ללמוד בשקט. אין לי תפילה נורמאלית רק מחשבות טמאות. ואני יודע שלמרות כל זה, כשאני אגיע הביתה, אז במוצאי שבת בלילה... אטבע עוד ועוד...
אף אחד לא חושד בי. והרבנים לא מדברים מה אפשר לעשות נגד? מה התרופה?
וגם החברותא שלי לא יודע על מה אני חושב, כשהוא מנסה להסביר לי את דברי הריטב"א בפעם השלישית.

מה שמוזר זה, בהתחלה חשבתי שאני הפושע היחידי פה בישיבה, הרי הדברים כל כך גרועים מי יעיז להסתכל אם לא פושע כמוני??!! אבל פעם אחת, חברותא שלי באמצע הסדר נאנח...

שאלתי אותו: "מה קרה?"

הוא אמר לי, שלקראת בין הזמנים הוא נפל!

"מה פירוש?", שאלתי.

הוא אמר, שבתחילת בין הזמנים הוא שמר על עצמו לא להיכנס לאינטרנט והצליח, אבל בשבוע האחרון הוא הרס את עצמו בשביל כל החודש!! ועד עכשיו, המראות והמחשבות לא עוזבות אותו...

אני נכנסתי 'לשוק' של החיים שלי.

הבחור הזה היה סמל ודוגמא של שטייגן בישיבה... לא האמנתי שהוא יכול ליפול באינטרנט...!! זה ממש 'שבר' אותי לדעת שגם חזקים כאלו נופלים.

מאז גיליתי עוד שניים שלא הייתי מאמין שהם בכלל יודעים מה זה, וגם הם נפלו וספגו פגיעות קשות!!!

זהו.

פרקתי את הלב עכשיו כאן, ואני אפילו לא יודע מה אני צריך לשאול את הרב, יש מצב לעלות בכלל מהמצב הזה?!

איך אני שוטף ממני את המחשבות הטמאות האלו?

איך אני מוריד את הדחף לרוץ למכשיר בכל מוצאי שבת ובכל בין הזמנים?

הרב, אני זקוק לעזרה!! אבל אני לא יכול לדבר עם הרב כי אני לא רוצה שהרב יידע מי אני, אני אנסה למצוא רב שלא מכיר אותי וככה אני גם אהיה יותר פתוח לדבר איתו.

ומכיון שאני כבר בתוך הבוץ ויודע עד כמה חשוך פה, אני מתחנן אל הרב: "בבקשה! תעזור לבחורים בישיבה שעדיין לא טבעו! תעזור להם שלא יהיו נגועים! כי מי שכבר נגע בזה, קשה לו מאוד לצאת מזה!!!"

יש עשרות בחורים עם אינטרנט רגיל בבית ואני מכיר כמה שהיו במקומות גרועים מאוד באינטרנט, ובטח המחשבות שלהם רצות בדיוק כמו שלי, ובטח יש עוד הרבה שאני לא יודע עליהם (כמו שהם לא יודעים עלי). הרב יש לך את הסמכות. בבקשה תעשה משהו! תציל נפשות רבות ממוות רוחני גמור!!!"

"לטעום" מהאייפון

עד לפני שאני מתחילה את הסיפור, אני מדגישה שלא היה לי לא בעבר לא בהווה וגם לא בעתיד שום אייפון. ושבוודאי שום דבר טוב לא יכול לצאת ממנו חס ושלום!
אמנם הסיפור שלי לא קשור ממש באופן ישיר לשאר הסיפורים בנושא האינטרנט, אבל בהחלט יש לו בסיפור מקום נכבד!

הכל התחיל מאז שהבן שלנו מוישי גדל והגיע לשיעור ג' בישיבה קטנה. לנו לא היה ספק או התלבטות באיזו ישיבה גדולה לבחור, שכן אצלנו כולם, דהיינו גם הבנים הגדולים ממנו וגם שאר האחיינים, לומדים באחת הישיבות הטובות ביותר בארץ (וכנראה גם בעולם) והיה פשוט לנו שגם מוישי שלנו ילמד שם כמיטב המסורת המשפחתית.

אלא שבבין הזמנים של פסח, כן דווקא בזמן שמבערים את החמץ מהבית, התברר לנו שאצלנו בבית עמוק עמוק בתוך הלב של מוישי, צומח לו איזה מן "חמץ" נורא ואיום, אשר למרבה הצער כנראה כבר תקופה ארוכה היכה שם שורשים... ורק עכשיו רואים את ניצני הפריחה שלו פורצים החוצה.

אני מאוד מקווה שאף אחד מן הקוראים, לא מבין ושגם לא יבין אותי לעולם על מה אני מדברת, אבל באותו חודש ניסן, לא רק שלא הרגשנו מהי חירות ומהי יציאת מצרים... הרגשנו כל כך רע שהיינו בטוחים שכל המאתיים ועשר שנים שהשתעבדו בבני ישראל במצרים, התקבצו אצלנו תוך כמה ימים!!

בהתחלה היו אלה סימנים של מרידה מלווים במילים של חוצפה, אשר מעולם אבל מעולם לא נשמעו אצלנו בבית! מרוב תדהמה שאחזה בנו שתקנו. פשוט שתקנו. לא ידענו מה להגיב, מה לומר...

אולם מאוחר יותר התעשתנו, ואז התחלנו בעצם להבין שאם עד היום היו כל בנינו שייכים לסוג הראשון של אותם ארבעה בנים המוזכרים בהגדה - הבן החכם - כנראה שמוישי שייך כבר לבן השני...

שלושה ימים קודם כניסת החג, בתוך כל הבלגאן של הניקיונות והקניות מנסים להספיק כמה שיותר... קיבלנו "רעידת אדמה" 10 בסולם ריכטר. זה לא היה

"הקש ששבר את גב הגמל", היה זה גזע עץ כבד ששבר את גב הגמל... שבעצם היה שבור גם ככה.

בארוחת הצהריים שלף לו פתאום מוישי מהכיס מכשיר פלאפון קצת יותר גדול מפלאפון רגיל, מכשיר ללא כפתורים... ואז פתאום צעק אחד מבניי הגדולים, "אמא! יש לו אייפון!!!"

זהו זה. את זה כבר לא היה שייך לסבול. זה כבר היה הרבה מעבר למה שיכולנו לתת שיקרה לנו בתוך הבית.
ואז בבת אחת ניגש בעלי למוישי, אחז בידו, ובתנועה סמכותית ונחרצת גרם לו להבין שיבוא איתו מיד אל החדר פנימה, כשהוא מסמן לי לבוא בעקבותיו.

שם בתוך החדר, דיבר בעלי עם מוישי כמו שלא דיבר מעולם.

הוא פנה אליו בטון כאוב אך פסקני ואמר לו: "מוישי, תראה, עד עכשיו שתקתי לך על כל החוצפות, בלעתי את ההתנהגויות שלך, והרבה הבלגתי על המרידות, אבל... עד כאן.
עם המכשיר הזה אין לך יותר מה לחפש כאן!! כמו שאתה הבן שלי, גם שאר הילדים בבית הם הילדים שלי, ויש לי אחריות לדאוג שהם לא יראו את הזבל הזה...
אני מודיע לך בצורה ברורה חד משמעית, אתה שובר את המכשיר הזה כאן ועכשיו!"

אבל מוישי - שהספיק כבר בתקופה האחרונה לעטות על גופו שיריון עבה מאוד של עזות וחוצפה - התחיל להתווכח. "למה, מה קרה?... מה יש בזה?... מה זה מפריע לכם?... מה אתם עושים מזה עניין?..."
ואז משום מה התפרצתי אני ושפכתי עליו בבת אחת כל מה שקראתי בעלונים ובקונטרסים שיצאו בנושא האייפונים והאינטרנט...

"מה זה מפריע לנו אתה שואל??", רתחתי כל כולי, "המכשירים האלו מסלקים את השכינה!!! הטומאה הזו מביאה אסונות!!! המכשיר הזה הוריד מהדרך מאות ואלפים של בנים ובנות, וגרם להם סריטה בנפש שאין לה תקנה. בתים של יראים ושלמים התפרקו לפירורים מהמכשיר הטמא הזה, ואתה עוד מעיז לשאול מה יש בזה?!!!..."

ואז משום מה פרץ מוישי בבכי חסר מעצורים... היה זה מן בכי כזה שגרר גם

אותי ואת בעלי לבכי משותף יחד איתו, כשעדיין לא העלנו על קצה דעתינו את המילים שאנחנו עומדים לשמוע...
"סליחה אמא, אבל ממתי אכפת לך מהדברים הללו?! ממתי מטרידות אותך הדאגות האלו?!"

לא הבנתי למה הוא מתכוין...

ואז הוא התחיל לשאוג בכעס מתפרץ: "את חושבת שהבחורים מתקלקלים מהאייפונים? או שנוח לך ולכל החברות שלך לחשוב ככה כדי להצדיק את ההתנהגות שלכן?..."
הוא שתק לרגע.
ואז הוא המשיך: "אני לעולם לא אשכח את השיחה הראשונה שהייתה לי עם הבן של השכן מלמעלה שגרר אותי אז לסיבוב ברחוב רבי עקיבא, ובאותו זמן כשעוד הייתי שומר על העיניים אמרתי לו: אבל אסור להסתכל על נשים? ואז הוא צחק ואמר לי, אז תשאל את אמא שלך למה היא כל כך מתאמצת שכל הגברים ברחוב יסתובבו להסתכל עליה?...
היום, אמא, אני כבר יכול לומר לך מבפנים, שבחורים בישיבות סוגרים את הגמרא ויוצאים לרחוב במיוחד כדי לראות אותך ואת כל ה"בני ברקיות" שלבושות כמוך..."

כאן, כשכבר הרגשתי שאני לא מסוגלת יותר, התפרצתי גם אני וצעקתי, "תגיד לשכן הפושע הזה שלא יעיז לדבר ככה, ו..." אולם מבט קצר לבעלי גרם לי להבין פתאום שהצעקות שלי לא באמת יעזרו ושבעלי רוצה לומר משהו.
"האמת היא", אמר בעלי, "שגם לי השכן אמר כבר כמה פעמים, שהפאה שלך הרסה לו את שמירת העיניים, אלא שתמיד זילזלתי בו וחשבתי שהוא מנסה להצדיק את הקלקול שלו, אבל עכשיו אני מגלה, שכנראה דווקא אנחנו הם אלו שניסו כל הזמן להצדיק את עצמם..."

ואז שוב התערב מוישי ואמר לי, "אמא, תחשבי רגע, הרי אף אחד לא קם סתם כך מהגמרא והולך לקנות אייפון, העסק מתחיל דווקא "מהבובות ראווה" שמסתובבות כאן ברחובות ומשגעות את הבחורים.
יש לי חברים שמסוגלים לעמוד שעות מול חלון ראווה של סלון פאות, ועל כל סוג של פאה למצוא מי מהשכונה הולכת בדגם הזה ומי בדגם ההוא.

האייפון שאתם כל כך רועדים ממנו, מגיע רק בשלב השני..."

באותם רגעים הרגשתי שהאדמה בוערת לי מתחתיי... 'מה??? אני??? ישנם בחורים שמדברים על הפאות שלי??? הייתכן?!...'

עוד באותו הלילה ישבתי עם בעלי לשיחה נוקבת, ועם דמעות רותחות בעיניים התחלנו פתאום להבין שכנראה פגעה בנו מידת הדין משום שמידה כנגד מידה לא בטלה.
אם לשכנים מלמעלה אני קלקלתי את הבן, או לכל הפחות הייתי שותפה בהידרדרות הרוחנית שלו, אין לי על מה להתלונן כעת כשהבן שלי נותן לי "לטעום" מהאייפון שלו מה זה אומר...

בלב כבד ובהחלטה נחושה החלטנו, לפני שנילחם באייפון של מוישי ושל החברים שלו, נעצור קודם את הסיבה שמייצרת "אייפוניסטים" חדשים. לפני שאנחנו מטפלים בתוצאות, קודם נטפל בגורם המרכזי שמבעיר בליבם את אש התאווה לכל הליכלוך הדוחה והמאוס המסתתר לו מאחורי המסך.

וכך, עוד ארבעים ושמונה שעות, בטרם ליחכה האש בביעור החמץ את פרוסות הלחם האחרונות ושאריות הביסקוויטים... דלקה לה האש במרפסת ביתינו, ושרפה מן העולם שלוש פאות... שש חצאיות... ולמעלה מתריסר חולצות שתוך זמן קצר הפכו לאפר ולאבק, ועלו כקרבן חטאת ואשם גם יחד, כשהדמעות שלי ושל בעלי מצטרפות כניסוך המים על גבי המזבח.

ניצלתי את ההזדמנות והתפללתי אל ה' ממש מעומק ליבי בדמעות רותחות: "אנא ה', אני לא מבקשת רק על מוישי, אני מבקשת על כל אלו שאי פעם נכשלו בי בהרהור רע, על כל מי שהרסתי לו את השלום בית, ועל כל מי שגזלתי ממנו את הריכוז בלימוד בשעה שהרהר בי... ה', אני מתחננת לפניך, תקן את כל אשר קלקלתי, השב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

זה פשוט מדהים, אבל באותו יום ששרפנו את החמץ יחד עם כולם, חזר מוישי אל הבית כשהפנים שלו קורנות מאושר. "אמא", הוא אומר לי, "אני כבר הבנתי את הכל! גם אני נפרדתי ממנו..."
"ממי?", שאלתי בחוסר הבנה.
"מה זאת אומרת ממי??", החזיר לי מוישי בחיוך, "מהאייפון שלי!! השארתי אותו עמוק עמוק עם החמץ של כל עם ישראל בתוך המדורה"...

כמה שעות לאחר מכן, ישבנו ביחד סביב שולחן ליל הסדר ואמרנו בקול שירה וזמרה, "כנגד ארבעה בנים דיברה תורה... אחד חכם..."

להרוס את (ה)חיים

ברגע הראשון שראיתי אותו באוטובוס, היה נראה לי שהוא מוכר מאיזה שהוא מקום, אך לא הצלחתי להיזכר מאיפה... עד שפתאום נזכרתי: 'בטח, זה חיים! איך לא שמתי לב שזה הוא...'
היה זה החברותא שלי לשעבר מהכולל. אברך תותח בלימוד. למדן רציני.

אני מתקרב אליו, מתכונן לשבת לידו ככה לדבר על פה ושם ולשמוע ממנו כמה וואר‌טים ליהנות מהראש המבריק שלו... אני מסתכל אליו המום... "מה זה???" הייתי מזועזע כל כולי...

היה לו אייפון ביד!!!

למרות שממש רציתי לשוחח איתו ולנסות אולי לחזק אותו במשהו... אבל היה ברור לי שלידו אני לא יושב גם אם אצטרך לעמוד כל הדרך (שהייתה יחסית די ארוכה).
החלטתי לנסות לדבר איתו כשאני עומד לפניו.
קראתי לו בקול רם: "שלום ר' חיים!"
הוא שמע אותי, ותוך כדי כך שהוא לא מזיז את עיניו מהמסך הוא עונה לי: "שלום, מי זה ר' שמעון? מה נשמע? הרבה זמן לא נפגשנו... בוא שב לידי יש מקום פנוי"
אמרתי לו: "כל עוד שהמכשיר הזה בידיים שלך, אני לא מוכן להסתכן ולשבת לידך!"
"היי, אל תגזים", הוא אומר לי, "מה זה עד כדי כך נורא...?!"
"תגיד לי, היית יושב ליד מחבל מתאבד עם מטען חומר נפץ מוכן להפעלה מיידית???"
"הגזמת"... הוא עונה לי, "אתה משווה את זה למחבל מתאבד שיש בזה סכנת מוות??!!"
"זה יותר מסוכן!!", עניתי לו, "שם זה סכנה על הגוף, ומה שבידיים שלך זה סכנה על איבוד הנשמה שלך לנצח... ומי כמוך יודע, 'שגדול המחטיאו יותר מההורגו'... אז מה אתה רוצה?"
"טוב טוב שמעתי, בסדר, אני בשבילך שם את זה בכיס", הוא עונה לי כשהוא עדיין לא מסיר את עיניו לרגע אחד מהמסך.

כעבור דקה, הוא הצליח בצער רב לתלוש את עצמו מהמכשיר לכמה דקות, הוא הניח אותו בכיסו ונפנה לשוחח איתי.

"חיים, מה קרה לך? עליך לא הייתי מאמין... אני צריך לומר לך שהמכשיר הזה זה הדבר הכי איום ונורא שיש היום?? הרי יש בו את כל הדברים האסורים והגרועים ביותר בעולם?
אני צריך לחדש לך שאלפי אלפי משפחות נהרסו והתפרקו בגללו??!
אני צריך לגלות לך את 'אמריקה' שאלפי בנים ובנות מורידים דמעות כמו מים - עכשיו ממש כשאני מדבר איתך - על הוריהם שנטשו אותם "הודות" למכשיר המתועב הזה??!
ושעשרות אלפי הורים ליבם שותת דם... על הבנים והבנות שלהם שנבלעו בתוך המכשיר הארור הזה ונהיו חילונים קיצוניים חצופים ועזי פנים בלי שום בושה... בגלל המכשיר הארור הזה????!"

רציתי להוסיף עוד ולומר לו: 'מה עם גדולי ישראל? הרי גדולי ישראל אסרו להשתמש עם המכשיר הזה באיסור חמור ביותר!!!... ויש בזה חילול ה' גדול מאוד... ואפילו אם הוא צריך את זה להודעות'... אבל העדפתי לא לומר לו את המשפטים האלה, כי שיערתי שזה בטח לא ידבר אליו...

הוא לא התרגש ממה שאמרתי.

"**בוא** ואסביר לך... נראה לי שיש לך חוסר הבנה", הוא מתחיל להרצות לי, "תראה, כבר מזמן התחבטתי בשאלה אם לקנות אייפון עד שהחלטתי שכן. זה לא שאני מנותק מהאינטרנט", הוא ממשיך להסביר לי, "בשביל זה יש לי בבית שלי, חדר פרטי ומחשב פרטי. כשאני סגור בחדר, אני יכול לראות מה שבא לי, כל מה שאני רוצה ו..."
"רגע", אני קוטע אותו, "ומה עם הילדים שלך? הרי יש לך ילדים בבית, מה, אתה לא מפחד...?"
"להם אני מרשה לראות רק סרטים "מצונזרים" "חינוכיים" שעברו אישור של "אישי חינוך" ו"רבנים", וגם כמובן יש את כיכר השבת, שאפשר להראות שם הכל חופשי אפילו בלי להתחבא בחדרי חרדים... אם אתה שואל אותי, אני בדעה שזה לא טוב לחנוק את הילדים ולהפוך אותם למצומצמים... נכון, אני מסכים שבאותם אתרים "חרדים" יש הרבה רכילויות ולשון הרע, וגם גדולי ישראל יצאו נגדם, אבל אני בכלל לא מבין מה הבעיה שם...

"אתה רציני?", אני אומר לו מזועזע, "אני לא מאמין למה שאני שומע ממך"

"תגיד לי, אני שואל אותך", הוא משיב לי בהתגוננות, "מה כל כך גרוע שהציבור יידע איזו מחלוקת רצינית עומדת לפרוץ בציבור החרדי בשבוע הקרוב... ומה אמר הרב... נגד... ושהמשטרה תפסה את העסקן... בחשד רציני שהוא קשור לפרשת השוחד שהוא נתן ל... ועוד הרבה חדשות דרמטיות מעניינות...? מה יש בזה?
וחוץ מזה", הוא מוסיף לי, "מי כמוך יודע שהרבנים יצאו גם נגד קווי ה'נייעס', שמלאים באותם דברים מעניינים שיש באתרים "החרדיים", נו, אז אתה כבר מבין לבד שזה לא נכון לחנוק את הציבור החרדי ממידע חיוני?"

הוא לוקח אוויר לנשימה וממשיך: "תראה, לקנות אייפון, את זה לא העזתי לעשות. אבל אחרי ששמעתי בערוץ רדיו "חרדי" את קולו החי של היועץ של... מושמע ברמה, והוא אמר במפורש שהחרדים צריכים להפסיק להתרחק כל כך מהחילונים וכדאי שהם יכירו יותר את התרבות שלהם בשביל שהם לא ישנאו אותנו, והוא גם אמר במפורש שהרבנים צריכים להבין שהגיע הזמן לשנות את המדיניות הקנאית שלהם... אז פשוט החלטתי שזהו זה! אני מצפצף על כולם ועושה מה שבא לי, ואני הולך על זה עד הסוף... ואף אחד לא יכתיב לי מה לעשות..."

ראיתי שאין עם מי לדבר. רציתי לקום וללכת.

אמרתי לעצמי: 'מסכן הבן אדם, מה אפשר לעשות עם אחד כזה?!', כמעט שעזבתי אותו בחמלה... אבל במחשבה שנייה אמרתי: 'אולי בכל אופן אנסה לשכנע אותו? לעורר איזה משהו בלב שלו...?'

"חיים", אני שואל אותו, "אתה מעודכן בחדשות?"
"בוודאי!" הוא עונה לי - "מה זה מעודכן - 'און ליין', כל תאונה כל פיגוע כל אסון וכל אירוע, אני מקבל ישר דיווח לאייפון עם תמונות חיות..."

המשכתי ואמרתי לו: "אז אולי שמעת על השריפה נוראה של ששת בני משפחת שאער ברחובות?
ושל שמונת בני משפחת אטיאס שנשרפו במכונית בדרך לטבריה?
ואולי גם הגיע לאוזניך האסון של שריפת הרב דן דניאל שנשרף במכוניתו והשאיר 13 יתומים כשהקטן בן 6 ימים, והגדול הוא חתן 3 שבועות לפני

חתונתו?
והאם שמעת על אסתר דוידוביץ' מירושלים שנפטרה פתאום והשאירה אחריה 12 יתומים?
ומה עם האברך אהרן אייזנבך בן 30 שפתאום לא קם בבוקר והשאיר אלמנה ויתומים?
והאסון המחריד של הבחור משה שארף שכמה שעות לפני חתונת אחיו לא קם בבוקר, במקום שיוליכו הוריו את אחיו לחתונה, לקחו אותו לקבורה?
לא ראית שבשנה שעברה נוספו 39,000 חולים בסרטן ונפטרו 28,000? אתה עיוור?
והמקרה שזעזע את כל המדינה על רציחת שלושת הבחורים החטופים... בדם קר על ידי בני עוולה?
וגם הטבח הנורא של ארבעת ההרוגים שאירע בתפילת שחרית בתוך שטיבלאך ב'הר נוף'?
על הגזירות הכלכליות הקשות והמאבק לגייס את בני הישיבות לא שמעת?! אתה חירש?
מה, אתה לא מעודכן באיומי ההשמדה הגרעניים שמגיעים מאיראן? ועל האיומים של אסאד, והמורדים בסוריה, שמאיימים בחיסול מדינת ישראל?
על התחמשות ואיומי ארגון החיזבאללה שיש חשש גדול שיש להם נשק כימי לא עדכנו אותך?!
על קיני הטרוריסטים מכל העולם שממלאים את מדבר סיני לא שמעת?!
אתה לא שומע שראשי מערכת הביטחון וגם ראש הממשלה אומרים שישראל עומדת בפני איומים שמאז קום המדינה לא נשמע כאלה איומים??!!!
איפה אתה חי? בירח או במאדים...???"

"מה זה קשור אלי?", הוא קטע את דבריי, "ובכלל מה אתה מתערב במה שאני עושה??"

"אתה עוד שואל מה זה קשור אלי??", אני מתקיף בחזרה, "מה, אתה לא מבין שכל רגע שאתה נמצא באייפון שלך אתה מסכן את עם ישראל?
אתה לא מבין שבכל פעם שאתה צופה בו... יש לך חלק נכבד בצרות שמגיעים לאנשים אחרים?
וכי אני צריך ללמד אותך שכשאדם מתעסק בדברים הללו, הוא מצער את הקב"ה וגורם לחרון אף...?"

כאן הוא לא יכל יותר לשתוק והוא התפרץ וצעק עליי: "היי... תפסיק עם האיומים שלך!!! ואל תהרוס לי את החיים...!!!"

לא התרגשתי מההתפרצות שלו. ידעתי עד כמה שהבן אדם הזה מסכן.
"תגיד, משפט אחד אני יכול לומר לך?", אני שואל בזהירות.
"בבקשה"
"תראה, אתה חושב שאם לא תרצה לשמוע אותי זה יעזור לך? אתה חושב שאם תתעלם ממה שאני אומר לך... זה יועיל לך? אם כן, אז אני מודיע לך חגיגית... שלא!!! סליחה שאני אומר זאת, אבל גם אתה צפוי לקבל איזו שהיא מכה..."

הוא היה המום מהדברים.

לא היה לי זמן להמשיך ולדבר איתו. ירדתי מיד בתחנה הקרובה.

כעבור כמה חודשים... עליתי לבקר בירושלים. אחרי התפילה נכנסתי לאחת מחנויות הספרים.
'כן, זה חיים', אני אומר לעצמי. לא האמנתי שאפגוש אותו שוב.
מיד כשראיתי אותו, הבחנתי שהוא לא מה שהיה לפני כמה חודשים. העיניים שלו היו כבויות ופניו שדרו לי עצב עמוק ודכאוני.
"שלום חיים! מה נשמע?"
הוא הסתכל בי במבט עצוב מאוד, ממש ריחמתי עליו.
"שמעון", הוא דיבר בקול סדוק, "כמה שצדקת! מאז שפגשתי אותך, הבית שלי התפרק!!!"
"מה זאת אומרת התפרק?", אני שואל כאילו בתמימות.
"בגלל ה'אייפון', אחד הילדים שלי ירד מן הדרך... הבן השני שלי גם הוא היה על סף תהום אך הצלחתי איכשהו להציל אותו ברגע האחרון לפני שהייתי מאבד אותו ממני... יש לי צרות ומריבות בשלום הבית שלי... ואני עצמי שבר כלי, חיי אינם חיים!!! - אני מנסה לצאת מזה... אבל אינני יכול!! נהייתי מכור לאייפון ולאינטרנט!!!"...
כאן הוא נשבר והתחיל לבכות.

כמה שאני חזק ולא מתרגש מדברים... אבל כאן לא יכולתי להתאפק... בכיתי יחד איתו.

חיכיתי שהוא יירגע קצת. אמרתי לו: "אל תתייאש! קח, זה מספר טלפון של ארגון הצלה שעוסק בגמילה מהאינטרנט". איחלתי לו שיצליח לצאת מזה במהרה ולשקם את חייו ההרוסים.

"אמן", ענה לי בשפה רפויה, "תתפלל עליי"... - הדמעות שוב זלגו לו מעיניו - "תתפלל עליי, 'חיים בן רבקה'".

לפני שעזבתי אותו, אמרתי לו: "חיים, אתה יודע, כשפגשתי אותך לפני מספר חודשים וראיתי אותך עם ה'אייפון', הטרידה אותי שאלה קשה מאוד, איך אברך יקר כמוך שהיה ממש מהלמדנים הטובים ביותר בכולל, בן עלייה, משמש דוגמא למופת ליראת שמים ומידות טובות... נפל לכזה רפש טינופת וזוהמה...??? איך זה ייתכן???"
"שאלה טובה", הוא עונה לי, "האמת שבחיים שלי לא חלמתי שאגיע לזה, אבל הכל התחיל מהמחשב התמים שקניתי לכתיבת דברי תורה... כבר בשעת הקנייה שאל אותי המוכר, אם אני מעוניין להוריד את הקליטה האלחוטית שלו, ולהתקין לו תוכנת חסימה לאינטרנט.
אמרתי לו, שאני לא יודע מה זה בכלל אינטרנט, וזה בכלל לא מעניין אותי, וממש אין לי שום צורך בזה...

המוכר, שכנראה כבר הכיר כמה סיפורים על אנשים שנפלו, התעקש להסביר לי, שמחשב לא מוגן זה כמו לנהוג על משאית 'סמיטריילר' בירידה תלולה ללא בלמים... או ללכת על שפת הגג של מגדלי 'עזריאלי' בעיניים עצומות...
"אני מכיר אישית", הוא אומר לי, "הרבה שאמרו לי אותם דברים שאמרת: 'זה לא מעניין אותי...' 'אני חזק מספיק...' 'אני זהיר מספיק...' והיום הם כבר עמוק עמוק בשאול תחתית... אני מציע לך תקנה מחשב מוגן!"

עשיתי את השטות הגדולה ביותר של החיים שלי...

סמכתי על עצמי יותר מדי... לקחתי את המחשב כמות שהוא ויצאתי.

שמעון, אין לך מושג כמה שהוא צדק! זה הגיע הרבה יותר מהר ממה שחשבתי!
כמה ימים לאחר שקניתי את המחשב, אשתי והילדים כבר הלכו לישון ואני נשארתי לבדי ליד המחשב... כשאף אחד לא רואה אותי... החלטתי שאני רק אציץ לרגע לבדוק מה זה בכלל אינטרנט... ומה כל כך גרוע שם...
בתחילה חיפשתי מציאות באתרים שמוכרים 'יד שניה'. אחר כך נכנסתי קצת להציץ באתרים "החרדיים"... ומשם הייתה הדרך קצרה להגיע לאתרים הכי מזוהמים בעולם...

בתור אחד שנמצא שם, אני יכול להגיד לך, שכמה שילחמו נגד הדבר הזה, זה כלום!! לעומת ההרס והחורבן שהוא גורם... איך אמר לי המוכר? ללכת על

קצה הגג של מגדלי 'עזריאלי' בעיניים עצומות... זה לא מדויק! הנפילה כאן היא פי עשרות מונים יותר מהירה ויותר מסוכנת!!!"

הוא הוסיף עוד משפט: "תראה, אתה כותב סיפורים בעיתון, אנא תפרסם את הסיפור שלי, תשנה את השם שלי אבל תכתוב! חובה שכולם יידעו את זה! שיידעו שהם מתעסקים עם חומר נפץ מסוכן מאוד מאוד שיכול למוטט אותם ברגע אחד!!! ושלאף אחד אין שום ביטוח נגד הנפילה הנוראה!!! ומוטב להציל רגע אחד קודם, כי יותר קל להציל זכוכית לפני שהיא מתנפצת... מאשר להדביק אחר כך את השברים!!!"

ירדתי מהאוטובוס, והדבר הראשון שעשיתי כשהגעתי לביתי, היה לכתוב את הסיפור הזה, כי בהצלת נפשות, מחר לפעמים כבר מאוחר...

לבד בעולם

זה סיפור שלי מתחיל כעשר שנים אחורה..
בעלי היה אברך כולל מבריק. ואני לא אומרת כך משום שהוא "היה" בעלי אלא כך העידו כל קרוביו וחבריו לכולל.
במשך עשר שנים של צמיחה לגובה, בהם בעלי עמל על התורה ועל העבודה. לומד במסירות נפש עצומה, תוך כדי ויתורים על עולם ומלואו... עשר שנים של לימוד ללא הפוגה.
(רק אחר כך נודע לי שהוא זכה לרכוש בקיאות מדהימה בש"ס ובראשונים בעל פה!!)
חבריו וראשי הכולל שלו ניבאו לו עתיד מזהיר. עתיד של גדול בישראל.

יום אחד בעלי חוזר הביתה וכולו נסער. פניו העידו שעבר איזשהו משבר קשה. לא הבנתי במה מדובר, וגם הוא לא דיבר מאומה - נתתי לו להירגע. לא הלחצתי אותו.

לאחר זמן מה התברר לי שבעלי עבר איזושהי חוויה קשה מאוד. הוא עזב את הכולל בו למד פגוע עד עמקי נפשו. הוא הבטיח לי ולעצמו, שיותר הוא לא חוזר לשם לעולם...!
הבנתי אותו, אך היה קשה לי עד מאוד לדעת שבעלי הולך לסגור את הגמרא, ולא לחזור יותר למסגרת תורנית.

פעם שמעתי שאחד מגדולי ישראל התבטא ואמר: "שהעבודה זרה של ימינו, היא לסגור את הגמרא!". ניסיתי לדובבו ולעודדו שבכל זאת ינסה למצוא מסגרת אחרת בכולל אחר... אך כבר לא היה עם מי לדבר. הלב והאוזניים היו אטומים.
הרגשתי כאב חד בלב.

פרצתי בבכי - 'מה עם כל התקוות, השאיפות והחלומות? - האם הכל מתפרק עכשיו...?!'

"לאן תלך מה תעשה?"
"אני לא ילד קטן... אמצא איזה עבודה, נראה. אולי יום אחד אחזור ללימוד"

לא הייתה לי ברירה שתקתי. - לא הבעתי שום התנגדות.
אבל בליבי נשאתי תפילות רותחות שבעלי השקדן והמתמיד שוב יחבוש את ספסלי בית המדרש.

אני לא אשכח את אותו יום ששינה לי את חיי והפך אותם לקשים ומרים. את אותו יום מקולל בו הודיע לי חגיגית שמצא סוף סוף עבודה.
"במה?" - הייתי מסוקרנת.

"באינטרנט"

"מה...???" - הזדעזעתי כל כולי... בבת אחת חשכו עיניי לא האמנתי למשמע אוזניי. - "אבל זה האינטרנט הידוע לשמצה!" - לא יכולתי להשלים עם הדברים שאמר - "כל הרבנים אוסרים... זה אבי אבות הטומאה... איך אתה יכול לחשוב לעבוד עם הדבר הזה???!!" - התחלתי לבכות.
אבל הוא לא הקשיב, הוא היה להוט למצוא עבודה מכניסה ומכובדת, כזו שתפצה אותו על הפגיעה האנושה בכבודו העצמי.

וכך היה. את אשר יגורתי ממנו במשך כל חיי... בא לי.

למרות שלא הייתה לו כל השכלה אקדמאית, אפילו לא תיכונית - אבל היו לו חושים חדים וגם יכולת אנליטית מעולה, ולצערי הגדול, הוא הצליח להשתבץ ולקבל משכורת מכובדת מאוד.

בהתחלה הוא החל לגלוש למטרות העבודה, היה נראה שהוא שקוע בה ועושה את מלאכתו נאמנה... אך לאט לאט הוא סטה ממסלול העבודה והחל לגלוש אל אותו מדרון חלקלק ומסוכן, אל תהומות החטא, למקומות הכי משוקצים מלאי זימה ותועבה...

ראיתי בכאב לב נורא איך הולכת היראת שמים שלו ומצטננת, איך מתקצצים זמני התפילה והשיעור היומי מופסק לבסוף לחלוטין, איך בעלי שעדיו היה ממש לגדולות בלי כל ספק - נתון אך ורק בעולמו של האינטרנט הארור.

לאסוני, הבחנתי באותם פעמים שהוא "הולך להתפלל" אבל התפילין נשכחו בבית, מי יודע אם בכלל היה בבית הכנסת?!

בשבתות היו הילדים מנסים לברוח למניינים אחרים, רק כדי שלא יתבזו ליד אב שנראה כל כך רחוק מתפילה ומקריאת התורה...

יום אחד תפסתי אותו אוכל ללא ברכה. ניסיתי לרמוז לו איכשהו בעדינות על כך... לעורר את תשומת ליבו - הוא לא הניד עפעף.

חמישה ילדים קטנים היו בבית... שלושה בנים ושתי בנות קטנות.
ילדים רכים ומתוקים, שעולמם היפה החל להתנדנד ולהתערער בפראות.
מה הייתי צריכה לעשות? לברוח מהבית עם הילדים?... לאן הייתי הולכת??!

בעל כורחי נשארתי בבית, נושכת את שפתיי באיפוק עד זוב דם, מנסה איכשהו להעלים, לטשטש, שהילדים לא יראו ולא ירגישו. אני עצמי ניסיתי לברוח במחשבותיי... משתדלת לא לראות דברים...

אבל כמה אני יכולה...?

הייתי יוצאת מן הבית מוקדם בבוקר כדי שלא אראה אם הוא מתפלל או לא. בסיום הארוחה אני הייתי נעלמת מהמטבח, שלא אדע האם הוא בירך ברכת המזון. כך לפחות הייתי משלה את עצמי שאולי כן... אולי הפעם בירך.

בתוך חדר העבודה שלו העמדתי כמה כרכים של גמרא, אולי מתי שהוא הוא יפתח וילמד (ולכל הפחות שהילדים יחשבו שהוא לומד בהם מידי פעם). אך זה לא עזר! גיליתי שהספרים נשארו באותו סדר, ללא תזוזה של מילימטר!!

הילדים הלכו וגדלו. ניסיתי לשמור על רוחניותם ככל יכולתי. הייתי צריכה להיות גם אמא וגם אבא, וגם... להתמודד עם המציאות של בעלי בבית - התנהגות שאף פעם לא הייתה צפויה; יעשה קידוש בשבת? לא יעשה? יחלל שבת בפרהסיה? - החרדה הזו הפכה להיות בן הלוויה הקבוע שלי.
בעל שילווה אותי ויתמוך בי כבר לא היה לי...

גם כסף הוא לא נתן. הילדים היו מתחננים אליו שייתן להם את צרכיהם: "אבא, אני צריך קלמר, מחברות... עפרונות חדשים". "אבא, חסר לי כסף לטיול, כולם כבר שילמו". "אבא, אני צריכה לתקן את הנעליים הן כבר קרועות..." - אך הוא הקשיח את ליבו וקפץ את אגרופו.
לא יכולתי לראות את ילדיי מתחננים לצרכים מינימלים שכל ילד וכל ילדה מקבלים.

התחננתי אליו ובכיתי שייתן להם את הדברים שזקוקים להם... אך הוא בשלו. לב אבן.

רק תבינו באיזה מצב הייתי, נאלצתי בעור שיניי פשוט להילחם על השגת כלכלה מינימלית, שיהיה בבית לחם חלב וביצים. שהילדים לא יסבלו גם ממצוקה כלכלית חונקת וקורעת.

כל כך קשות היו השנים האלה, כל כך קשות, אף אחד אינו יכול לאמוד איזה קושי אדיר היה לי במצב נורא שכזה. אשה שבעלה נפטר, חס ושלום, קשה לה להתמודד בחיי היום יום; הן בענייני הפרנסה להביא אוכל לבית, הן בענייני החינוך לתת תשומת לב לילדים, הן בענייני הטיפול בבית כגון כביסה, שטיפה וכו', אך אשה שיש לה בעל שאינו עושה כלום! - פשוטו כמשמעו, ולא עוד אלא שהוא מכביד על חייה ללא נשוא... **קשים חייה שבעתיים!!!**

הייתי מבקשת וממש מתחננת מתוך לב קרוע, שיסייע לנו קצת בפרנסה ובבית... אך הוא היה לועג ומלגלג.

החלק הכי כואב, שהוא היה צועק עליי ומבייש אותי בפני הילדים (מה שלא היה בשום פנים ואופן בעבר), ואני באותם רגעים הייתי מתכווצת מרוב בושה ומתייפחת בבכי.
ילדיי האומללים היו אוטמים אוזניים ובורחים אל החדר השני כדי שלא לראות, כדי שלא לשמוע. חשבתי: 'עד מתי אהיה קרבן להתעללויות שלו כלפי וכלפי ילדיי - אולי יותר טוב לפרק את הכל, ולמנוע מהילדים לפחות את הסבל הזה... - פניתי לאחד הרבנים הגדולים ושאלתי אותו, אם כדאי לי להתגרש. הוא הורה לי שבינתיים אמשיך לחיות ככה (בגיהנום הזה).

הילדים גדלו ולמדו להבין מה קורה. יותר ויותר הם נצמדו אלי, אבל אני כבר הייתי מותשת מכדי להיות אמא נורמאלית בשבילם. - שנים של מלחמה בבית, של כאב וצער לאין שיעור עשו את שלהן, אותי הם ריסקו רוחנית פיזית ונפשית. נותרה לי רק מלחמה אחת: מלחמת הישרדות, מלחמת קיום!!

אתם צריכים לבכות מרוב אושר על כך שזכיתם מה שלא זכיתי אני - לראות בית יהודי עשיר!!! לבעל המעניק יחס חם לאשתו ולילדיו, לבעל המחנך את ילדיו ומשקיע בהם, לשולחן שבת המלווה בשירים ובדברי תורה לשמוע מה יש לכל אחד לומר ולספר ולשוחח כולם בצוותא בנעימות ובשמחה. לחזור לבית ולדעת שיש מי שיחכה לך, שיש מי שיקשיב לך ויתמוך בך - ובמקום

זה לחיות תחת מעטה של שקר, לראות דברים שאינם צריכים לראות, לחוות צער ודמעות וויכוחים שאין להם סוף...

יום אחד הוא עזב את הבית ולא שב יותר.

"**תדרשי** ממנו מזונות", יעצו לי מבני משפחתי, "תוכלי לדרוש ולקבל סוף סוף כסף לחיות... זה מגיע לך ביושר, החוק לצידך!"

ניסיתי. הפעלתי פרוצדורה שלימה וטירחה שאי אפשר לתארה, כדי להשיג את דמי המזונות המגיעים לי ביושר.
אבל ידעתי שהוא לא יתכונן לתת. בדיוק כמו שאטם את אוזנו בהיותו בביתו - כך הקשיח ליבו גם אחרי כן. בכל מיני תואנות ובתחבולות שונות ומשונות - התאכזר לי ולילדים כל פעם מחדש. מזונות לא קיבלתי.

ראיתי שאין עם מי לדבר. פחדתי ממנו נורא. החלטתי להתגרש.
בקשיים אדירים ממש לאחר זמן רב הצליחו להוציא ממנו גט. גט בלי תנאים, בלי מזונות, בלי התחייבויות. העיקר גט, כדי שלא אשאר עגונה כל ימי חיי.

זהו! נשארתי לבדי, עם כל הסבל!

לא הייתה לי כל דרך להתכלכל מההכנסה הזעומה שהייתה לי. נאלצתי ללוות כספים פעם אחר פעם לקיום היומיומי הבסיסי, כדי שלא לרעוב (ממש כך!). אני יודעת שזה אסור אבל מחוסר ברירה הייתי לווה מבלי שיהיה לי מהיכן לפרוע! (וגם את ההלוואות הקודמות לצערי לא פרעתי).

לאחר תקופה די ארוכה, בה אני סובלת וגוררת את עצמי בקושי... הגיעו ילדיי אל פרק הנישואין. כמו שאתם יודעים, לכל משפחה קשה במצב כזה, אבל לפחות יש את ההורים שנושאים ביחד את הקושי והם מתייעצים מה ניתן לעשות... חושבים ביחד... מתחלקים איכשהו בנטל... אני הייתי צריכה לעשות את הכל לבדי!!

זה הסיפור שלי. אני מתפללת לה' שיחלץ אותי מכל הצרות החרדות והדאגות הבלתי נסבלים, בתקווה לימים טובים שמחים ומאושרים בחיי יחד עם בני משפחתי, כמו כולם".

אין אפוטרופוס!

את הסיפור הבא אני מספר בכאב.
אני יודע שקשה להאמין שאכן הוא קרה, אבל בגלל שאנחנו שומעים מידי יום ביומו סיפורים מסמרי שיער על כל מיני נפילות שקרו כבר לאלפים, אז גם הסיפור שלי לא נחשב לחריג במיוחד.

הסיפור, בעצם, הוא לא עליי אלא על הרב שלי.

אני אתאר במקצת מי זה היה הרב שלי.
ובכן, הרב הוא תלמיד חכם גדול אשר ידיו רב לו בכל מקצועות התורה כולה כולל גם את חלק הסוד שבה.
הוא היה לומד בהתמדה עצומה, החל מהשעה 8 בבוקר ועד השעה 2 בצהריים.
בדרך כלל, כולם מנצלים את שעת הצהריים למנוחה קצרה או לאכילה או אפילו סתם להיות בבית,
אבל אצל הרב זה לא היה כך!
משעה 2 בצהריים ועד השעה 8 בערב, הוא היה ממשיך לענות בטלפון תשובות בהלכה לכל העולם!!
ואם חשבתם שבשעה 8 הוא מצא מנוחה לנפשו, טעיתם!
משעה 8 הוא המשיך למסור שיעורים בכל רחבי הארץ עד 12 בלילה!!
רק אז הוא הרשה לעצמו לנוח מעט עד לפנות בוקר.

לפנות בוקר הוא היה קם כמו אריה ועוסק בתורת הקבלה.

הוא היה דמות מכובדת מאוד שהשפיעה רבות על שומעי לקחו תורה, מוסר, יראת שמים ועבודת ה', ואף זכה לחבר כמה ספרים יסודיים מאוד.
ובנוסף, יש לו מאות תלמידים וכולל אברכים גדול מאוד שכל אברך מקבל שם 3,500 ש"ח לחודש.

כל זה היה עד לפני פחות משנה.

לפני פחות משנה - חורף שעבר - תלמיד אחד שלמד אצל הרב, הביא לו במתנה אייפון!
הוא אמר לו, שדרך המכשיר הזה יהיה לו הרבה יותר קל לענות תשובות בהלכה. כי דרך הטלפון זה קצת מסורבל ולוקח די הרבה זמן, והיות וזמנו של הרב יקר שכל דקה אצלו מחושבת, אז המכשיר הזה יוכל לקצר את התהליך וכך הרב יוכל להרוויח הרבה זמן.

כמובן, שהרב שלי שמח מאוד על ניצול הזמן שיהיה לו "בזכות" מכשיר האייפון.
הוא הודה לאותו תלמיד בחום רב על שדאג לקצר את זמנו דרך אותו מכשיר, ובירך אותו על כך במאור פנים.

הרב, שבחיים שלו לא ראה מה זה אייפון, לקח בתמימותו הרבה את המכשיר.

לאחר תקופה קצרה הגיעו מספר שאלות אל בית ההוראה שהיה בראשותו של הרב.
הרב הודיע, שכרגע הוא לא פנוי לענות לשאלות!

בחיים לא היה מצב כזה שלרב לא היה זמן לענות לשאלות. תמיד היה מוצא את הזמן לענות לשאלות בצורה המהירה ביותר ללא שום עיכוב.
חשבנו בהתחלה, שאולי יש משהו שמטריד אותו בתקופה האחרונה ולכן אינו פנוי לענות על שאלות. אבל לאחר שהגיעו אליו עוד ועוד שאלות נוספות, הודיע הרב שיותר הוא לא עונה על שאלות בהלכה!

טוב, חשבנו שכנראה הסדר יום שלו עמוס מאוד, לכן אין לו כבר זמן לענות לשאלות הלכתיות.

עוברת עוד תקופה, ואנחנו שמים לב שהרב מתחיל להיעדר הרבה גם ממסירת השיעורים.
כמה מהתלמידים פנו אליו ושאלו אותו על כך? ענה להם הרב שהוא מאוד מאוד עסוק ואין לו פנאי לזה.
לא הבנו, מה השתנה הפעם שהוא כל כך עסוק משאר הפעמים, עד כדי כך שהוא כבר לא עונה על שאלות וכבר לא מוסר שיעורים?

זה היה קצת מוזר...

החלטנו לבדוק את העניין.

לאחר כמה בירורים ומעקבים, התברר לנו הנורא מכל...

הרב שלנו - הלמדן הצדיק והקדוש - היה שקוע כל כולו בתוך האייפון שלו, שעות על גבי שעות בצורה מטורפת!!!

רק עכשיו הבנו בדיוק מדוע הפסיק לענות לשאלות בהלכה ומדוע הוא כבר אינו מוסר שיעורים.
מה הפלא?
וכי אפשר לענות לשאלות בהלכה ולמסור שיעורים כשאת כל הזמן הזה לוקח האייפון??

לאחר זמן - היה זה באזור חג השבועות - הרב כבר לא הגיע יותר! לא לישיבה לא לכולל ולא לבית מדרש!

לאחר מספר ימים, התקשר אחד מהתלמידים לביתו ושאל את אשתו, איפה הרב?
היא ענתה, שהוא טס לחו"ל לגייס תרומות, כדי להגדיל תורה ולהאדירה בעוד תלמידים ובעוד אברכים נוספים וכן לצורך המשך כתיבת ספריו והדפסתם.

עברו מאז חודשיים.

שוב התקשרנו לביתו, לשאול מתי הוא חוזר...?
אשתו ענתה לטלפון.
"שלום, מדברים מהכולל של הרב ו..."
איך שהיא שמעה אותנו, פרצה בבכי סוער"
"מה קרה??", נבהלנו.
היא בוכה ובוכה... לא מסוגלת להוציא מילה מהפה... רק לאחר כמה דקות, הצליחה להירגע קצת.
ואז אמרה לנו: "תשכחו מזה! הרב שלכם יותר לא יחזור! לא לישיבה, לא לכולל ולא לשיעורים... הבן אדם אבוד!"

"מה פירוש אבוד??", לא עיכלנו את מה שאמרה, "על מה את מדברת?"
"הוא שלח לי הודעה מחו"ל, שזהו! דרכינו נפרדות! הוא שינה את חייו למשהו אחר.

הוא אמר, שהוא ישלח לי גט בתקופה הקרובה, ככה שאין לי יותר מה לצפות ממנו".

לא האמנו למשמע אוזנינו.

הסיפור הזה הכה אותה, את משפחתה ואותנו בהלם מוחלט.
כבר באותו יום התפרסמה ההודעה, אבל כל בני קהילתו המפוארת לא רצתה להאמין!
או בגלל שחששו שאולי זה סתם שמועות, או שאולי לא רצו להכיר את המציאות המרה.
אבל בין כך ובין כך המצב נשאר כמו שהיה, הרב לא חזר!

כמובן שאנחנו - חסידיו ותלמידיו הנאמנים - לא היינו מוכנים לוותר עליו בקלות.
דיברנו בינינו מה אפשר לעשות בקשר למצב, והגענו לחלטה: קבוצת תלמידים מצומצמת, מהמקורבים אליו ביותר, טסים לחו"ל כדי להחזיר אותו "הביתה".

מיד התארגנו לטיסה. נפרדנו מבני המשפחה לכמה ימים, וכולנו עלינו למטוס.

הגענו לאותו בית, בו הוא היה אמור לשהות שם על פי הכתובת שנתנה לנו אשתו, ודפקנו בדלת.

מישהו פתח את הדלת.
"שלום, אפשר לקבל את הרב בנימין (שם בדוי)"
הוא צחק. "זה אני!"
הסתכלנו אחד על השני בהלם מוחלט!!! בכלל לא זיהינו אותו.
הוא היה יחף, בלי כיפה לראשו... לבוש במכנסי ג'ינס משופשפים... חולצת טריקו קצרה... הוא גילח את הזקן הארוך שהיה לו, ובמקום הפאות הארוכות עשה קרחות בצדדים...

הוא היה נראה כגוי גמור לכל דבר!!!

אבל הדבר שהכי זעזע אותנו היה, כשראינו שהייתה איתו אשה בבית.
הוא ראה שאנחנו לא מבינים מה שקורה פה, אז הוא מיהר להסביר: "קוראים לה מרגרט (שם בדוי), היא גויה! הכרתי אותה דרך האייפון!"

"הרב" (כמה מוזר היה עכשיו לקרוא לו "רב"), דיברנו אליו בכאב, "אבל זה איסור גמור! איך אתה חי עם גויה??? הרי כל רגע ורגע אתה עובר על איסורי תורה נוראיים???"

הוא פרץ בצחוק... כאילו שסיפרנו לו איזו בדיחה טובה, "זה בסדר!", אמר.
"מה בסדר??", היינו המומים מהאדישות שלו, "איך אתה יכול...?"
"אני איתה וטוב לי..."
"אף על פי כן", אמרנו, "אותנו לא מעניין איך אתה נראה, אתה הרב שלנו, ואתה בא איתנו בכל מחיר! רק תעזוב את הגויה המשוקצת הזו!"

הוא לא רצה בכלל להקשיב.

"הרב, אנחנו כבר לא יכולים... אנחנו מתפרקים!! קהילה שלמה על הגב שלך, וכל עתידה הרוחני עליך!
"אין מה לעשות", הוא אומר, "עכשיו זה כבר מאוחר! בשבילי אין כבר דרך חזרה! כבר שמעתי מאחורי הפרגוד את ה'שובו בנים שובבים' חוץ... מבנימין!"

"הרב, בכל זאת, הרי שערי תשובה לא ננעלו... בבקשה, לטובת אשתך ולטובת הילדים שלך, לטובת התלמידים ולטובת הקהילה כולה, בוא! חזור איתנו ונשתיק את הסיפור. אף אחד לא יידע מה היה ואיך היה..."
"לא!", הוא היה נחרץ, "לחזור למה שהייתי, אני יותר לא חוזר! את כל מה שאמרתם לי עכשיו, הייתם צריכים לומר לפני שנה לאותו תלמיד שהביא לי את האייפון! כעת מאוחר מדי..."
והוסיף ואמר: "אם אתם רוצים, אני מרשה לכם לפרסם את הסיפור שלי יחד עם השם שלי כי אין לי מה להפסיד! אני כבר שקוע עמוק בתוך זה! אבל כדי שאחרים לא יפלו כמוני תפרסמו את הסיפור"
(כמובן שמפני כבוד משפחתו איננו מפרסמים את שמו).

עזבנו אותו כמו שהוא יחד עם הגויה שלו בארץ נכר, וחזרנו לארץ.

יש "לרב", חתן תלמיד חכם וצדיק. היה קשה לו לקבל את הדברים ולהאמין עד היכן חמיו התדרדר...
וכדי לבדוק עד היכן הדברים מגיעים, הוא התקשר אליו כמה שעות לפני כניסת יום הכיפורים ושאל אותו כבדרך אגב איך הוא מתכונן לצום ביום הקדוש הזה?

הוא ענה לו: "אני כבר לא שומר בכלל תורה ומצוות, אז מה פתאום שאני אצום?! מה לי וליום כיפור?! אני הולך עם מרגרט (הגויה שהייתה איתו) לאיזה מסעדה טובה, וזהו!".

פחד אדירים! אין אפוטרופוס!
אין! ואל תאמין בעצמך עד יום מותך!
ובפרט לא כשיש לך בהישג יד אייפון או אינטרנט.
כי בכזה מקרה, לא רק שלא תאמין בעצמך, אלא תדע בוודאות שאתה בסכנת השמדה רוחנית.

"הרב" שלי עשה את הטעות הגורלית של חייו, בכך שלא שמע לגדולי ישראל שאסור להחזיק את זה, ועבר על הצו האלוקי של 'לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל'!
עבירה גוררת עבירה, ומהקל נכשל אל הכבד, עד שאמר לו היצר לך ותבעט באלוקי ישראל!!!

אני יודע שלא קל בכלל לקרוא את הדברים הללו, אבל הדברים נכתבו כדי שנתעורר כבר ונבין את גודל ההרס שיש במכשיר האינטרנט וגרורותיו, זוהי מגפה כל כך נוראה שהורגת טובים ורעים כאחד, היא יכולה לקחת אפילו אדם גדול צדיק וקדוש ולהפוך אותו כופר... ה' יצילנו.

מחשב - אפילו לחידושי תורה - אם לא ניתקת אותו מחיבור לאינטרנט, או אם ברשותך אחד מהמכשירים הלא מאושרים, אתה בסכנת השמדה!!
כל מכשיר שלא עבר סינון וניתוק, הוא כלי רצח מפלצתי שיש לברוח ממנו מאוד!!!

הבירור שנעשה כאן - בדור עקבתא דמשיחא - הוא בירור חזק.
הבירור הוא קשה! והניסיונות רק הולכים וגדלים!
איי, איי, כמה צריכים להיות חזקים. וכמה דמעות צריכים לשפוך בתפילה.
אבא שבשמים, רחם עלינו! תציל אותנו מהטומאה הנוראה הזו! שלא אנו ולא צאצאינו ניפול ברשת השטן הזאת! אנא אבא תציל אותנו! זה נורא, כשל כבר כח הסבל! עד מתי?!!!
מעשי ידיך טובעים בים. בבקשה, אבא!
עם ה' החזק והחרד - רוצים גאולה למען שמך, למען שמך,
כדי להעביר גילולים מן הארץ, בקרוב אמן.

הכלה שנעלמה

את הסיפור שלי לא רציתי לחשוף מכל מיני שיקולים אישיים, אבל בלית ברירה החלטתי לבסוף כן לפרסם אותו וזאת במטרה אחת: כדי שנלמד את הלקח מפגעי הטכנולוגיה, וכדי שנתעורר כולנו מהר מהר לפני שיהיה מאוחר!

הסיפור שלי הוא אמיתי לחלוטין ולא הזוי, כל הפרטים בו מדויקים מאוד (כמובן ששיניתי פרטים מסוימים).

למדתי באחד הישיבות הטובות ביותר בירושלים. הייתי בחור די מצטיין, אוהב מאוד ללמוד, מקובל בחברה, וברוך ה' זכיתי לעלות ולהתעלות בלימוד התורה הקדושה עד שהגעתי לגיל השידוכין.

הציעו לי בחורה. בת הלומדת בסמינר מאוד חשוב. כמובן שביררנו עליה אצל כולם: מי היא? ומה היא? מה עיסוקיה? ואיך המשפחה שלה? מי החברות? ומה אומרות עליה המורות? וכו' וכו'.
לפי כל הבירורים ראיתי שהיא באמת בת טובה מאוד ודי מתאימה מכל הבחינות.

בפגישות השיחות בינינו זרמו. היה בינינו הרבה מכנה משותף. ראינו שההתאמה בינינו פשוט מושלמת. לאחר כמה פגישות נוספות, הוחלט לסגור ווארט.

ביום הווארט הגיעו הרבה בחורים מהישיבה שלי. וגם מהסמינר שלה הגיעו הרבה חברות, השמחה הייתה בעיצומה. שמחתי כמובן להכיר את בני המשפחה שלה, משפחה טובה ומעולה.

לאחר תקופה קצרה, חגגנו את אירוסינו.

לפני שבועיים וחצי בדיוק, ביום שלישי, נערכה החתונה שלנו ברוב פאר והדר באחד האולמות בבני ברק. היום היפה ביותר בחיי - יום חתונתי - הגיע.
זהו! החתונה הסתיימה בסופו של דבר. כולם הלכו, ונשארו רק בני המשפחה. הם איחלו לנו מזל טוב בחום רב, ובירכו אותנו להצלחת דרכינו.

צעדנו לעבר ביתנו, להתחיל התחלה חדשה של כל זוג מתחיל.
עד עכשיו הכל היה בסדר.

למחרת בבוקר - יום לאחר החתונה - אני רואה את כלתי קצת עצבנית ומתוחה. חשבתי אולי היא קצת לא מרגישה טוב מרוב לחץ ועייפות בגלל כל ההכנות שהיו בתקופה האחרונה וגם בגלל יום החתונה... הבנתי אותה. זה דבר טבעי ומובן מאליו וזה קורה להרבה. לכן לא הלחצתי אותה ונתתי לזה לעבור מאליו.

אכלנו יחד ארוחת בוקר. שוחחנו על החתונה... איך היה... ומה היה... היא דיברה בקושי ובהסתייגות והייתה קרה מאוד במשך כל השיחה. ראיתי עליה שהיא לא רגועה. משהו הציק לה ולא ידעתי מה... זה היה נראה כאילו שהיא סובלת להיות בחברתי ולשוחח איתי.

לא עשיתי מזה עניין. עזבתי אותה לנפשה והעדפתי לשתוק.

לאחר מספר שעות, שמתי את הכובע והחליפה והודעתי לה שאני יוצא להתפלל תפילת מנחה.
היא הנהנה בראשה.

לאחר 20 דקות אני חוזר מהתפילה. אני נכנס לבית ואומר: "שלום! הגעתי".
אין קול ואין עונה.
"רבקה (שם בדוי), הגעתי!"
שקט. דממה.
"רבקה...?"

הסתובבתי בחדרי הבית. חשבתי אולי היא במרפסת מדברת בפלאפון, או אולי הלכה לנוח...
לא! היא לא הייתה בבית.

התקשרתי לפלאפון שלה, הוא לא היה זמין.

'מעניין', חשבתי, 'אולי קפצה לקנות איזה משהו... או לאיזו חברה לכמה דקות?'
אני מחכה 10 דקות... רבע שעה... חצי שעה... שעה... והיא לא באה.
שוב אני מתקשר לפלאפון שלה, ואין מענה.

זה היה מוזר... להיכן היא הלכה?

התקשרתי להורים שלה. שאלתי אותם אולי רבקה הגיעה אליהם?
הם אמרו שלא.
"מה קרה?" הם שאלו בחשד מה.
"לא שום דבר! חשבתי שאולי היא קפצה לבקר". ניתקתי את השיחה.

משהו פה לא הסתדר לי...
אני אומר בכנות, אבל התחלתי לפחד שאולי קרה לה משהו?

הלכתי למשטרה.
פניתי אל השוטרים וממש התחננתי לפניהם: "תעשו לי טובה, אני ממש מתחנן, אני חתן צעיר, רק אתמול התחתנתי, ואני לא יודע מה קרה אבל הכלה שלי נעלמה..."
"מה זאת אומרת נעלמה?", לא הבינו השוטרים.
"באותו בוקר, ראיתי שהיא הייתה קצת מתוחה ועצבנית ולא רצתה כל כך לשוחח ולדבר, אז לא הפרעתי לה, נתתי לה להיות מכונסת בעצמה, לאחר מכן, הלכתי להתפלל תפילת מנחה, וכשחזרתי, ראיתי שהיא איננה..."

השוטרים הסתכלו עלי בתמיהה.

"רגע", שואל אותי שוטר אחד, "אולי רבתם ולכן היא ברחה מהבית?"
"לא, מה פתאום?!", עניתי, "אני אומר לך הכל היה בסדר בינינו! ולכן זה מה שמוזר לי בכל הסיפור!"
"אתה בטוח שהכלה שלך בסדר מבחינה נפשית?"
"כן, לא ראיתי אצלה איזה משהו שיעיד על הפרעה נפשית. היא דיברה רגיל והתנהגה רגיל".
"תשמע", הם אומרים, "זה מקרה מאוד מוזר. אנחנו לא יודעים מה לומר לך..."
"אני בלחץ... תעשו משהו בשבילי! אני חתן טרי, בערב יש לי שבע ברכות. אני מתחנן תעשו משהו..."

"טוב, תן לנו את המספר שלה ונבדוק מה קורה"
נתתי להם את המספר.

דרך המוקד המשטרתי הם הצליחו לאתר אותה.
הם ניגשו אלי ואמרו לי: "הכלה שלך נמצאת עכשיו בים!"
"בים???!!!", צעקתי מבוהל, "מה פתאום היא נמצאת עכשיו בים??? עוד כמה שעות יש לנו שבע ברכות...??!!", הייתי מבולבל לחלוטין.

הם התקשרו אליה. והיא ענתה.
השוטרים שאלו אותה: "תגידי, מה קרה? את נורמאלית? הרי רק אתמול התחתנת... מה בדיוק הבעיה שלך? "
"אין לי שום בעיה. אבל הוא לא בשבילי! הוא חזק מדי בשבילי!"
"אבל רק אתמול התחתנתם?"
"אני אגיד לכם את האמת, לפני שהכרתי אותו, היה לי אייפון! ואת האייפון אני לא זורקת! תגידו מה שתגידו, אני רוצה לחיות כמו חילונית עם אייפון, תגידו לו שאני יותר לא חוזרת אליו!!!"

השוטרים היו בהלם.

"תקשיבי טוב!", הם צעקו עליה, "את כרגע חוזרת לבית שלך ותסתדרי איתו! אחר כך תחליטי מה שתחליטי... יש לכם בערב שבע ברכות".

היא ניתקה את השיחה.

השוטרים ריחמו עלי, הם לא ידעו איך לספר לי את הדברים (ממש כמו שבאים להודיע למישהו שהקרוב שלו נהרג). הם הניחו יד על כתפי ואמרו לי בצער רב: "תראה, לפי מה שהבנו כששוחחנו איתה... היא יותר לא מעוניינת בקשר ביניכם! היא מעדיפה לחזור בשאלה ולהיות חילונית... ככה שאין לך הרבה מה לעשות".

כמה שאני בתור גבר חזק ולא מתרגש מדברים, אבל כאן לא יכולתי לעצור בעצמי... פשוט פרצתי בבכי... זה לא היה בשליטתי. לא האמנתי למשמע אוזניי... הרי רק אתמול התחתנו?... מה קרה כאן? איך הכל השתנה בבת אחת?

נו, עכשיו מה אני עושה?

חזרתי לבית הוריי וסיפרתי להם את הכל.
הוריי המסכנים קיבלו זעזוע... היה קשה להם לקבל את זה.
התקשרתי גם להורים שלה וסיפרתי להם בטלפון מה קרה עם הבת שלהם.

הם לא האמינו לי! הם חשבו שאני מתבדח... אבל כששמעו אותי בוכה בטלפון הם הבינו שאני רציני! הם לקחו את זה קשה מאוד.

אף אחד לא עיכל איך חתונה שהייתה שמחה כל כך, נהפכה ביום אחד לאבל ותוגה.
כאילו שאתמול לא היה כלום! לא חתונה מפוארת... לא מוזמנים... לא מתנות... לא חתן וכלה...

בשעת לילה מאוחרת, היא חזרה לביתה.
הוריה חיכו לה.
היא פתחה את הדלת ונכנסה לבושה בצורה מזעזעת ביותר, בשיער פזור ללא כיסוי ראש.
מיד הם שאלו אותה: "תגידי, מה זה צריך להיות?"
"אני עושה מה שבא לי", ענתה בחוצפה.
"רבקה, אנחנו מבקשים ממך, אל תעשי שטויות! רק עכשיו התחלת את החיים שלך! יש לך בעל צדיק, תלמיד חכם, טוב לב, ו..."
היא קטעה אותם: "מצידי שיהיה אדמו"ר! הוא בכלל לא מעניין אותי! יש לי אייפון, ואני חיה איתו חיים אחרים משלי".

מרוב תדהמה מצורת התגובה שלה, הם שתקו ולא ענו לה.
הם לא ידעו אם הבת שלהם היא זאת שדיברה, או שהשטן הוא זה שדיבר מתוך גרונה.

יום למחרת הם קבעו לה פגישה עם פסיכולוגית ידועה, על מנת שתגשש ותבדוק מה קורה איתה.
הפסיכולוגית ישבה ושוחחה איתה בנעימות ורצתה לראות מה קורה? והיכן הבעיה?

לאחר כשעה, ניגשת הפסיכולוגית להורים ואומרת להם: "תראו, דיברתי איתה. המסקנה שלי מכל השיחה הזאת היא, שאין לכם מה לעשות איתה! צר לי לומר זאת אבל הבת שלכם השתבשה לחלוטין!!! היא פשוט מטורפת על האייפון ועל כל הליכלוך שיש שמה!!! המכשיר הזה הוא כל חייה!"

"רגע, לאט לאט", הוריה המסכנים בקושי עיכלו את הדברים, "אנחנו רוצים

להבין, אמרת לנו שנראה לך שאין מה לעשות איתה... תסבירי לנו בבקשה למה את מתכוונת?"

"סליחה שאני אומרת לכם את זה", התנצלה הפסיכולוגית, "אבל לפי מה שראיתי עליה בשעה ששוחחתי איתה... לא בטוח בכלל שגם מכון גמילה מסודר יוכל לעזור לה...".

ייאמר לזכותם של הוריה, שהם מיד צלצלו אלי וסיפרו לי כל מה שאמרה להם הפסיכולוגית.

הם בכו וביקשו סליחה על העוול הנורא שקרה לי.

פניתי לכמה רבנים וסיפרתי להם את כל מה שעבר עליי ביממה האחרונה.

"חבל לך על הזמן", הורו לי, "עליכם להתגרש באופן מיידי! חבל על כל יום שעובר! אי אפשר להקים בית עם בחורה כזו!"

בתהליך מזורז ביותר שנעשה בהתערבות כמה רבנים חשובים, יום לאחר ה-7 ברכות שלא התקיימו היה מעמד נתינת גט! - לפני שבוע בדיוק ביום רביעי.

היא, כמובן, קיבלה את הגט בשמחה והרגישה שירד ממנה "עול כבד". עכשיו היא משוחררת לעצמה ולתועבותיה עם מכשיר האייפון שלה.

פה בעצם מסתיים הסיפור שלי.

זה לא נתפס בשכל, מה מכשיר קטן ושטני זה יכול לחולל!!!

זה מבהיל.

לא יאומן כמה כוח של רוע יש לאייפון הזה!!!

הוא מחבל רצחני ביותר!

תברחו ממנו!

הוא בולע כל מה שבדרכו!

הוא מסוכן יותר ממחבל עם סכין!

אולי הסיפור שלי יעורר מישהו...

אולי נצליח להציל עוד מישהו מרדת שחת.

אולי...

והיה זה שכרנו.

וידוי אישי

בגיל 15 היו לי חברים בשכונה..
כולם בהתחלה היו חרדים ולאט לאט החבר'ה הפכו להיות שבאבניקים.
חלקם גם לא היו דתיים.
אני בדרך כלל לא נגרר אחרי החברה, יש לי את הקווים שלי, את הסיגנון שלי, ככה תמיד הייתי. בתור ילד היו לי חברים שהייתי הולך לראות אצלם סרטים חילוניים.

היה לי חבר שהתחיל לדבר איתי על נושא פגם הברית והוא הכשיל אותי בעניין הזה מאוד.
לצערי, בהתחלה יש הנאה של רגע ואחר כך ישנה הרגשה של ריקנות ושל ירידה במצב הרוח והרגשתי ממש כשבר כלי. הייתי חושב אחר כך: 'למה? למה עשיתי את זה? מה יצא לי מזה?' ההרגשה הפנימית הייתה נוראה. האמת, בהתחלה לא ידעתי כל כך מה חומרת האיסור.

יום אחד מגיע אלי "חבר" שלי - שהיה בחור ישיבה חרדי - ואומר לי: "יש לי סרט להראות לך".
ההורים שלי באותו זמן לא היו בבית. הוא הראה לי סרט מהגרועים ביותר שיכולים להיות...

הייתי מזועזע כל כולי! הייתי המום!

לפני שהלך אמר לי: "אני משאיר לך את הסרט. הוא היה 'ספק' של הסרטים האלה (כיום הוא התחזק מאוד). הגעתי למצב שלא יכולתי לצאת מהדבר הזה.

פגשתי לאחר זמן מישהו שדיבר דברי חיזוק על כל הנושא של פגם הברית... ועד כמה שזה חמור... וכו' כששומעים את חומרת הדברים מזדעזעים, אבל הבעיה היא שבפועל קשה מאוד לצאת מזה.
הכרתי בחור אצלנו בישיבה שהיה חסון מאוד מבחינה גופנית, אבל כל הזמן היה חלוש, התברר שהיה נכשל בכך 5 פעמים כל יום (ה' יצילנו!!).

מתוקף תפקידי הוצרכתי להתעסק במחשב.

פנו אלי אנשים ורצו לעשות ערב יחיד במינו לבני תורה. זה היה אמור להיות מופע בבנייני האומה כ-4,000 איש וכ-20 נגנים. בטעות פירסמו אותי בעיתון. הראש ישיבה קרא על כך שאני עומד להופיע בעיתון... והעיף אותי מהישיבה. הפעלתי רבנים... אמא של בכתה למשגיח... אבא שלי כעס, הוא אמר: "אתם זורקים אותו מהישיבה?! איזה חרדים אתם?? בגללכם הוא ילך לצבא..." המשגיח היה אטום. היה שם בלגאן רציני.
הייתי שם בישיבה אך לא הייתי שם. אמנם נשארתי שם אך לא הייתי עושה כלום, כל הזמן הייתי ישן. לא נכנסתי לשיעורים ולא לתפילות פשוט התנחלתי שם.

התחלתי להופיע באירועים זה היה בערבים. הייתי חוזר מההופעה בסביבות השעה 1:00, 2:00 בלילה ורואה סרטים עד השעה 7 בבוקר, מניח תפילין, לפעמים מתפלל ולפעמים לא.
היה לי במחשב אינטרנט אלחוטי ככה שהיה לי אינטרנט חופשי. כל מה שהייתי צריך לעשות זה להתחבר אליו.

וכאן בעצם התחילה הנפילה הגדולה שלי.

בהתחלה היו לי מלחמות עם 'היצר' כן לראות לא לראות... אבל מהר מאוד הוכרעתי בקרב הזה, היצר ניצח אותי!
הייתי מוריד סרטים מהאינטרנט וצופה בהם עד הבוקר ואחר כך הייתי ישן עד השעה 17:00 אחר הצהריים (לפעמים התפללתי מנחה).

הגעתי לצפיית 8 סרטים בלילה אחד!!! אם לא יותר.

אלפי סרטים עברו תחת עיניי (מה שחילוני ברחוב היה יודע, הייתי יודע פי 7 ממנו!!)
ולפעמים הייתי ער רצוף: משעה 18:00 בערב עד השעה 12:00 בצהריים!!!

ולפעמים כמעט הגעתי ל-24 שעות צפייה מול המחשב, תוך כדי אכילה, בלי לישון כלל!!

בקיצור, הכל היה הפוך אצלי שעות לא שעות. הכל ירד אצלי. התפילות, ובכלל כל לימוד התורה. וכל זה כשאני נמצא בישיבה.

התדרדרתי כל כך נורא עד שהגעתי לצפות בקולנוע. כל כך הרבה הייתי מבקר שם שהייתי צוחק עם חבר שלי ואומר לו: "שבכסף הזה היינו יכולים לקנות בית". בזבזתי אלפי שקלים!!!
(חוץ מהתשלום על האינטרנט).

וכאן אני רוצה לציין: שמבחינת הלבוש נשארתי כמו שאני: עם ציציות בחוץ, חולצה לבנה, מכנסיים שחורות, כמו בחור ישיבה לכל דבר!! רק לצאת מזה לא יכולתי. הרגשתי שאני ממש כבול ולא מצליח להשתחרר מזה.

יום אחד חבר הכיר לי רב גדול תלמיד חכם שהיה מחזק בחורים שנשרו וגם שנפלו בדברים הללו. החבר חשב שאולי הוא יצליח להוציא אותי מהדבר הזה. הרב דיבר איתי על כך, הוא נכנס בי חזק בדברי תוכחה קשים מאוד על חומרת האיסור...
התחלתי לבכות, ממש מיררתי בבכי... הוא התחיל לחזק אותי, אבל... מהעבירה הזו קשה מאוד להשתחרר.
זה כמו להיות מכור לסיגריות ולדברים יותר קשים... אמנם קצת פחת אצלי תדירות העבירה אבל עדיין לא הייתי נקי מזה, הייתי ממשיך ליפול.

וככה המשכתי כ-3 או 4 חודשים עד החתונה.

חשבתי שנפטרתי מזה... אך לא! היצר חיכה לי בסיבוב.

לאחר החתונה, קניתי 'אייפון'.

בהתחלה לא היה לי כולל וגם אשתי לא עבדה. התחלנו לראות סרטים במחשב קרוב לחצי שנה עד שקיבלנו החלטה שיותר לא רואים סרטים! זה היה בתקופה שסבא שלה נפטר וגם קרוב לחודש אלול... כך שהבנו שזה ממש לא מתאים.

אבל לי היה אייפון בכיס.
היצר הרע היה בוער בי כמו אש. המשכתי לגלוש ולצפות בסרטים.
זה היה נורא.
הייתי מגיע ללמוד בסדרי הכולל, אבל הראש שלי היה מנותק לחלוטין מהלימוד.
הייתי על "קוצים" ממש, מחכה לצפות באיזה סרט בשירותים בלי שאף אחד

יידע. הייתי עוזב את החברותא לשלושת רבעי שעה נכנס לשירותים ורואה חצי סרט. וכך גם בסדר השני של הכולל.

אפילו בחודש אלול - חודש הרחמים והסליחות - התחזקתי קצת ונפלתי. הרגשתי שזה לא הולך. כשיש את זה בכיס... אין כמעט מושג להתחזק.

כך זה המשיך כ-3 חודשים.

אז דיברתי עם החברותא שלי בנושאים הללו והוא הפנה אותי לתלמיד חכם מזכה הרבים (אשר גם חיבר ספרים בנושאים הללו). הגעתי אליו כדי לבקש ממנו תיקון על כל מה שפגמתי הן בשמירת העיניים והן בשמירת הברית, כי זה כבר החל לייסר אותי...

ואז באיזה שהוא שלב הוצאתי את המכשיר לראות מי התקשר... הרב מיד קלט שיש לי אייפון.
במשך שעה וחצי הוא שוחח איתי על כך ואמר לי: "תגיד, אתה רוצה להתגרש...? אתה רוצה שיהיו לך ילדים...? עם מה אתה מתעסק...???".

בשכל הבנתי והסכמתי עם כל מה שאמר לי, אבל מבחינה רגשית, מרוב שזה היה טבוע בי, הייתי קשוח ונוקשה! לכן לא כל כך התרגשתי ממה שאמר.

עד שהוא השביע אותי בתקיעת כף (שזה נחשב כ-40 שבועות. זה פי כמה וכמה יותר חמור משבועה רגילה). לא רציתי להישבע, אבל הוא הכריח אותי לטובתי שיותר אני לא אגע בדבר הזה, ולכן עלי פשוט לשבור את האייפון "אבל עד סוף שבוע", כך הזהיר אותי.
כל זה היה ביום ראשון.

אחרי שנשבעתי "נפל לי האסימון" על מה שעשיתי. נכנסתי למלכודת.

התקשרתי לאשתי וסיפרתי לה את מה שהרב אמר לי ושנשבעתי לו בתקיעת כף...
איך שהיא שמעה את זה היא ניתקה לי את הטלפון בפנים.

יום שלם היא לא רצתה לדבר איתי על זה.

היא אמרה לי בכעס: "מה אתה משוגע? אתה מבזבז סתם כסף 300 שקל כל חודש עבור האייפון?! לא מספיק שאני לא עובדת... אתה רוצה עוד לזרוק את האייפון שעלה לך 5,500??!! אני לא מוכנה!!". באותו זמן כמעט לא הייתה לי עבודה. הייתי חי רק מהמשכורת של הכולל.

כמובן שהיצר הרע ניסה למצוא איזה היתרים...

התקשרתי לכמה רבנים שיתירו לי את השבועת כף שנשבעתי... אף אחד לא רצה להתיר לי!
הם אמרו לי: "שבועה שעל דבר מצווה, איננו מתירים!"
לא הייתה לי ברירה והחלטתי לשבור אותו.

כשזה נודע לכמה מהחברים שלי, הם מיד התקשרו אלי ואמרו לי: "מה קרה לך? מה אתה נורמאלי? אנחנו נשלם לך כסף רק אל תשבור את המכשיר!!
(זה מדהים כמה היצר הרע בא "לקראתנו"! בכל מחיר! העיקר שיישאר אצלנו האייפון).

אשתי הבינה שאם נשבעתי אז אין מה לעשות, היא לא רצתה לדבר איתי. היא כל כך כעסה עלי שבמשך שבוע שלם היא לא דיברה איתי כלום.

ניסיתי כל השבוע למצוא איזה שהם היתרים... כי לא עיכלתי את זה עדיין...

עד שהגיע יום שישי.

זהו! אין מנוס! סוף שבוע שהרב השביע אותי שעלי לשבור את האייפון, הגיע!
אשתי באה אלי ואומרת לי: "אל תשבור! תוציא את הכרטיס! או תמכור אותו!", היא התחילה לבכות... היא הייתה מאוד עצבנית.

כרבע שעה לפני כניסת שבת.
אני עומד עם האייפון בידי ומסתכל עליו וכולי מהורהר...

חמש דקות לפני כניסת שבת.
אני מנסה לשבור אותו אך לא מסוגל...
אין לכם מושג מה הרגשתי באותו רגע, יצר הרע נלחם בי עם כל הכוחות שלו:
'איזה טעות אתה עושה!'
'כל חודש יירד לך 300 שקל על כלום'
'אתה בתקופה שאתה בלחץ!'
'אין לך כסף מיותר!'
'כל החברים שלך נמצאים באייפון!'
'חבל, ב-200 ומשהו שקל אתה מדבר לכל היעדים עם מי שאתה רוצה!'

'אתה צריך את האינטרנט, אתה צריך להיות מחובר לאנשים, לחוץ לארץ... לפה לשם...'
'אם תעבור לפלאפון כשר, לא תוכל להעביר את המספר שלך הקודם!'
ככה היצר "ניגן" לי על המצפון.

שלוש דקות לפני כניסת שבת.
אתה יושב עם האייפון ולא מסוגל לשבור... לא מסוגל לשבור... אין, אני לא יכול... אני מנסה אבל לא יכול... היצר לא נתן לי... שמתי אותו על הריצפה, אני מנסה להרים את הרגל ולשבור אותו, לא יכולתי, הרגשתי שהרגל כבדה כמו עופרת... התחלתי לבכות.

אשתי לא הייתה מסוגלת לראות, היא הלכה לקצה השני של המרפסת.

פניתי להקב"ה בבכי: "ריבונו של עולם! קשה לי, אני רוצה להתקרב אליך"... אשתי אז הייתה בחודשים הראשונים של הריונה. "אני רוצה בנים תלמידי חכמים, אני רוצה שלום בית, אני רוצה בית של תורה"... ביקשתי כל מה שהייתי צריך מעומק הלב...

ואז... בבת אחת... פתאום הרגשתי שנכנסה בי רוח של טהרה וקדושה ממרום... **תפסתי את האייפון וחבטתי אותו בריצפה בעוצמה 20 פעם!!! עד שריסקתי אותו לרסיסים!!!**

ניגשתי לאשתי ואמרתי לה: "זהו! שברתי את היצר הרע!"

אתם לא יודעים, ואין לכם מושג, איזו הארה רוחנית גבוהה הייתי לי... אי אפשר להסביר... זו הרגשה שמימית חזקה מאוד שמרגישים אותה אולי רק פעם אחת בחיים... מעולם לא חוויתי כזאת הרגשה.

המעניין הוא, שבאותה שבת, הכל הסתדר על הצד הטוב ביותר!
אשתי בהתחלה לא דיברה איתי על זה. היא ניגשה אלי אחר כך ואמרה לי: "שמע, רציתי להגיד לך שתשבור, אך לא העזתי! לא היו לי מספיק כוחות להגיד לך את זה! אני כל כך שמחה שאתה כבר מאחורי זה".

הלכתי וקניתי פלאפון כשר. הודעתי לכולם: "חבר'ה המספר שלי הוחלף לכשר, אין יותר אייפון!"

אני רוצה לומר: שמאז ששברתי את האייפון, פתאום יש לי יותר זמן לאשתי! לא הבנתי עד כמה הייתי מחובר לאינטרנט. כל פעם הייתי מתעניין מה התחזית... איזה הודעות שלחו לי... מה אומרים על הא ועל דא... כל מיני עיסוקים ושטויות... היא מאוד העריכה זאת.

ועוד דבר שגיליתי: נעשיתי יותר מרוכז! יותר מפוקס בחיים! כי שמתעסקים עם האינטרנט והמחשב, אתה פשוט מתנוון! המוח נהיה אטום! אתה נהיה מבולבל! זה פוגע ומוריד בכושר התפקודי שלך בחיי היום יום.

לסיום: מאז ששברתי את האייפון הטמא נהייתי אדם חדש! השלתי מעלי טומאה כבדה ביותר! התחלתי רק לעלות ולעלות, להתחזק בתורה וביראת שמים, ולראות סייעתא דשמייא מיוחדת על כל צעד ושעל בחיים.

אצבעותיי למלחמה

חלק א׳

היו הייתה פעם... טלוויזיה

מישהו זוכר את הטלוויזיה של פעם?

הייתה טלוויזיה אחת ישנה בכל בית שהמסך שלה היה שחור לבן.
גם את השחור לבן בקושי היית רואה... לפעמים היית רואה רק לבן, פתאום יש לך שלג על כל המסך...
כשהיית מדליק אותה, היית צריך להגיד ׳ויהי נועם׳ ו׳אנא בכוח׳ 7 פעמים עד שהיא תדלק, כי היא הייתה צריכה להתחמם...
״היי, למה לא נדלק?״
״חכה, זה מתחמם!״
״מה זה מתחמם? מה זה מנוע של אוטו?!״...

ואז פתאום אתה רואה נקודה באמצע ו... נדלק!

היה למעלה אנטנה כמו אוזניים של חמור... היית מכוין אותה ופתאום התמונה במסך הייתה עולה ויורדת... והרמקול היה בקושי עובד.
אנשים היו צועקים: ״שקט! שקט! לא לדבר! לא לנשום! תנו לשמוע, בקושי שומעים משהו...״

״ב-1967 נכנסה הטלוויזיה למדינת ישראל. ברחוב שדרות בנימין על יד התחנה המרכזית בנתניה, שם הייתה חנות שהיה בה טלוויזיה.
שם כולם עמדו בחוץ כדי להסתכל על כל מיני אירועים ״חשובים״ כמו למשל: נחיתת האדם על הירח...
מעט מאוד היו הבתים ״שזכו״ או שהרשו לעצמם להכניס מכשיר כזה הביתה.

לאט לאט הטלוויזיה התחילה לחדור לתוך הבתים. ומהר מהר, ההורים הבינו שכבר אי אפשר לשחק יותר עם הילדים בחוץ. משהו קרה... משהו השתנה... הבתים חדלו להיות בתים.
הביאו את הרחוב אל תוך הבתים.

לאט לאט אנשים לא שמו לב, את העוצמה האדירה שהחלה לשטוף אותנו.

"אני רוצה להגיד לכם דבר אחד", אומר הרב מרדכי נויגרשל, "אני הסתובבתי הרבה בעולם.
הייתי בכפרים נדחים ביותר, מקומות שאין מים בברזים ושואבים את המים מהבארות.
הסתובבתי עשרות שעות באוקרינה ולא ראיתי רכב פרטי אחד בכבישים.
פה ושם רואים משאית משנות ה-50, אוטובוס עלוב... וזהו!
לא היה שם כלום! פשוט כלום! אתה חוזר בחזרה למאה ה-19.

אבל בכל בית מט לנפול הייתה **טלוויזיה שחור לבן**.

הגעתי לעיירה שנקראת 'שפיטורקה' אין שם כלום בעיירה הזאת. יש שם רק אשה אחת שהיא יהודייה ואליה נכנסתי הביתה.
האשה הזו חולת סרטן (כי העיירה הייתה באזור צ'רנוביל, שם חצי מהאוכלוסייה הם חולי סרטן), היא הייתה חצי גוססת, בקושי הולכת, בבית שלה לא היה כלום חוץ מ... טלוויזיה שחור לבן.
שאלתי אותה: "מה זה הדבר הזה?"
"זה מסטאלין!", היא עונה.
סטאלין חייב כל בית שתהיה בו טלוויזיה, כי באמצעותה הוא יוכל לשלוט על האנשים!
ככה שולטים על אנשים! בלי צורך להתאמץ יותר מדי.
כי אנשים אוהבים לראות! אנשים סקרנים, מראים להם את זה יפה, מצפים להם את זה יפה.
והם רואים, ולאט לאט מתמכרים, עד שהדברים חודרים - תוך כדי עקיפת כל מנגנוני ההגנה - אל תוך תת ההכרה של הצופה!".

כשהיו באים אל מרן הגאון הרב אלישיב, כשרצו לעשות תוכנית טלוויזיה כזו או אחרת בעניינים דתיים... אז הגישה שלו הייתה מאוד נחרצת בעניין.
הוא היה אומר חד משמעית: **"מדבר טמא, לא ייצא שום דבר טוב!!"**

היה אחד שרצה לקנות דירה מאדם חילוני בבני ברק, הוא בא לשאול את החזון איש אם יש בזה בעיה?
אמר לו החזון איש: ״אין בעיה! אבל לפני שאתה נכנס לבית תוריד את כל הצבע ותקלף את הטיח עד היסוד וגם את המרצפות עד שתראה את הבלוקים... שלא יישאר כלום!! כי איך הקב״ה ישרה בבית הזה אם הקירות ראו שם טלוויזיה??!!״

״פסקתי להם להכניס צלב״

סיפר הרב אליעזר בן דוד:
״משפחה אחת מחוץ לארץ שאלה אותי פעם, מכיון שיש להם עוזרת גויה שרוצה להכניס טלוויזיה לתוך החדר שלה אצלנו בבית... אז מה לעשות, להרשות לה או לא?
אמרתי להם: ״בוודאי שלא להרשות לה, הילדים הקטנים ילכו לראות...״
אמרו לי: ״אבל היא אומרת, ״אני מוכנה או טלוויזיה או צלב...״

(צריך לדעת, שרק לראות את הצלב זה כבר מסוכן מאוד! וגם מקובלינו מפי צדיקים, שצלב גורם לעיכוב בילודה!!

יש הרבה בתי חולים בעולם - בצרפת, באיטליה, בניו יורק, ואף בירושלים (ישנו בית חולים צרפתי שהוא התחנה האחרונה לפני שנפטרים) ובשאר מקומות, שמופיעים שם צלבים בחדרי המדרגות.
הם שמו שם את הצלב בכוונה, כדי שכל מי שירד דרך המדרגות זה ייראה כאילו שהוא משתחווה לצלב. כל מדריגה ומדריגה שאתה יורד... אתה כורע לעומת הצלב שנמצא מולך למטה.

במקרה כזה צריכים לרדת ברוורס! (אחורה) כדי שתראה את האחוריים שלך לצלב.

סיפר אחד הרבנים:
״פעם בתמימותי כשקיבלתי מחברת השכרה רכב ׳שברולט׳, הדבקתי על כל הסמל נייר סלוטייפ - דבק מלחמה, כיון שהסמל של השברולט זה צלב!! ומאז אני לא משתמש יותר בשברולט.

בקיצור, עם צלב לא מתעסקים!)

אף על פי כן... אומר הרב אליעזר בן דוד: "פסקתי לאותה משפחה מחוץ לארץ להכניס לתוך הבית צלב! כיון שזה יותר טוב מטלוויזיה!!!".

מדברים, שוב, על הטלוויזיה של פעם!!! שמה כבר היה ניתן לראות בה...

הצדיק רבי אליהו לופיאן, נפטר ב-כ' אלול תש"ל בשנת 70. (הוא היה איש אלוקים שזכה לגילוי אליהו לא פעם אחת). הטלוויזיה הישראלית הארורה הגיעה לארץ ב-68 מיד לאחר מלחמת ששת הימים. הוא חפף עם הטלוויזיה שנתיים.

לאחר ששמע רבי אליהו לופיאן שקיים כזה מכשיר (אז לא היה ווידאו, ולא מחשב, לא אינטרנט ולא אייפון. היה בסך הכל קצת ספורט... קצת כדורגל... במשך שעה שעה וחצי וגם בשחור לבן, כמו שאמרנו) הוא אמר כך: "בין מדינות יש מאבק. לא בכל שלב במאבק, המדינה מוציאה את כל הנשק!
לדוגמא: פלסטינאים יורים עכשיו על אשדוד ועל אשקלון... צה"ל יכול לפתוח את הכור האטומי בדימונה ולמחוק את 'עזה' בלי שום בעיה! אבל לא עושים את זה. למה? יש כללים גם בין מלחמות.
"אבל", אומר הרב לופיאן, "יש קרב שבקרב הזה מוציא כל צד את כל האפשרויות של הנשק והאמצעים שיש לו... איזה קרב זה?

הקרב המכריע!"

דוגמא לזה? אסאד. הוא הרג וטבח עשרות אלפים מבני עמו... כי הוא יודע שאם פה הוא לא מצליח הוא גמור!!! - וכמו (לא להבדיל) סאדם חוסיין וקדפי. על החיים ועל המוות.

"יש מאבק מאז בריאת העולם - שהתחיל מהאבות הקדושים ובעיקר מאז מתן תורה - בין הקדושה לטומאה. אבל עד היום, המאבק היה עם כללים, בצורה הוגנת, השטן עוד לא הוציא את כל הכוח שלו.
אבל שמעתי", הוא אומר, "שהתחילו להיות מסכים! סרטים! תמונות זזות! - **התחיל הקרב המכריע! - השטן הוציא את הנשק הכי חזק שיש לו!!! מי יודע להיכן זה יגיע...???"**

על מה דיבר הרב? על הטלוויזיה המסכנה של אז!!! שחור לבן... מסך עולה ויורד... בקושי שומעים... ושידור מוגבל לשעה שעה וחצי!!! ובכל זאת... **הקרב המכריע הגיע!!!**

הוא נשאר במיקרוגליות שלו

כמה ערוצים היו אז?

בסך הכל שני ערוצים! לא יותר.

על אותה טלוויזיה מסכנה של אז (לפני 50 שנה), יצאו נגדה כל גדולי ישראל והחרימו כל מי שמחזיק בה; לא מתחתנים עם ילדיו... לא עומדים בארבע אמותיו... לא מצטרף למניין ולזימון...

ובכל זאת, הטלוויזיה של אז הייתה 'צדיקה' לעומת הטלוויזיה של היום!!! (הטלוויזיה של היום היא ענקית ומשוכללת, שיעור 'חזון איש' על כל הקיר, מלמעלה עד למטה ונרכשת ב-80,000 ש"ח.)

אז את נושא הטלוויזיה גדולי ישראל תפסו בזמן!

אף חרדי היום לא יבוא ויאמר: "אני מחזיק טלוויזיה בשביל לראות פעם תוכנית על הרב כדורי... לכן אני משאיר את זה בבית. זה בושה לאדם - שמגדיר את עצמו כחרדי - להחזיק טלוויזיה.
גדולי ישראל הצליחו ליצור סטיגמה שלילית לטלוויזיה: אתה מכניס כופר הביתה!!... אתה מכניס נואף הביתה!!... הצליחו במאבק הקשה לסלק את הבעיה הזו.
לא תמצא היום בית שהוא טיפה חרדי עם מסך טלוויזיה בסלון.

אבל מה לא הצליחו בינתיים?

למנוע את המחשב והאינטרנט!!!

מה עשה השטן? כשהוא ראה שנושא הטלוויזיה לא הצליח אצל הציבור החרדי, הוא המציא את האינטרנט! פטנט מתוחכם וגאוני שעקף בקלות את מערכת ההגנה של כל גדולי ישראל ונכנס אלינו מהדלת האחורית!!!

איך? פשוט מאוד...

אתה שואל בן אדם: "תסלח לי, אבל למה אתה מחזיק מחשב לא מוגן?"

הוא עונה לך: "מה אתה רוצה? זה לא טלוויזיה, זה מחשב! למי אין מחשב? זה מכשיר עבודה לכל דבר..."

"נכון", אתה עונה לו, "מחשב זה מכשיר עבודה ממש בדיוק כמו מקרר... כמו מיקרוגל... אבל בכל זאת אתה יודע מה ההבדל ביניהם?

מיקרוגל לא הופך להיות בית קולנוע ב-8 בערב בלחיצת כפתור!!

המיקרוגל הוא 'ילד טוב', הוא נשאר במיקרוגליות שלו כל 24 שעות במדף במטבח...

אבל מחשב, לא!

נכון שמחשב זה מכשיר עבודה נפלא ועוזר לאין ערוך... אבל תבין, זה טריק הסוואה מדהים שהמציא השטן.

אם תבוא היום לבית מינימום חרדי... האם תראה מסך של טלוויזיה בסלון? מה פתאום?!

וגם אם תראה, הבן אדם הזה לא שייך אלינו בכלל... כל הציבור החרדי מוקיע אחד כזה.

אבל תבוא היום לבית חרדי ותראה מסך של מחשב... הוא יאמר לך שאשתו היא גרפיקאית, אשתו מנהלת חשבונות, אשתו מורה שמכינה דפי עבודה, הוא עצמו מקליד בו חידושי תורה וכותב ספרים... **אבל עד הערב!!**

בערב, פוק! יוצא השטן מן השק... ואז מתחילות "החגיגות". בבת אחת נהפך המחשב "התמים" להיות מכשיר בילוי הרסני מאין כמוהו! והבעל או האשה (או שניהם יחד. בר מינן) מתחילים לגלוש בכל מיני אתרים, רואים סרטים, חדשות, מתכתבים בפייסבוק, ומה לא...?

"אני מקבלת טלפונים מנשים שבוכות", אומרת הרבנית רות שמש, "פשוט בוכות... "איך קרה כזה דבר בבית שלנו??! איך זה קרה?!... בסך הכל זה התחיל מזה שהייתי גרפיקאית הכנסתי הביתה מחשב והייתי צריכה את הדואר האלקטרוני... ובעלי התעניין ורצה גם כן להיכנס וגם כן לדעת ו... היום הוא בפנים עמוק עמוק התוך התופת הנוראה של האינטרנט".

ואנה היא באה...

דבר כזה לא היה מימות עולם!!!

בלעם "הצדיק"

מי זה האינטרנט?
(כולל, כמובן, את כל "המשפחה המורחבת"; האייפון, האייפוד, הבלקברי, הסמארטפון, האל ג'י, הטאבלאט, והגלאקסי.)
הבה ונערוך היכרות כואבת ומזעזעת, באיזו מפלצת מבהילה זוועתית איומה נוראה והרסנית מאין כמוה מדובר. (אי אפשר להאמין שקיים כזה כלי כל כך מושחת בעולם שלנו.)

כמה ערוצים יש היום בטלוויזיה האם ידוע לך?
היום במערכת הטלוויזיה הביתית ישנם בין 80 ל-120 ערוצים.
אך גם הערוצים האלה, עוברים איזה שהוא סינון של ראש של גוי איטלקי או צרפתי שלא יכניס כל סוטה. (כמובן שגם זה בשבילנו אבי אבות הטומאה) אבל יש לו עוד איזה גדר והגבלה.
לכל הפחות במושגים של גוי.

זה בנוגע לטלוויזיה.

מה בנוגע לאינטרנט?
כמה ערוצי צפייה יש באינטרנט?

למעלה מ- **3,500,000,000 אתרי צפייה!!!**

אני חוזר:
למעלה מ- **3,500,000,000 אתרים!!!**

מה כבר יכול להיות שם? בשלוש וחצי מיליארד אתרים?
הכל בכל מכל כל!!!

נו, אז מה בדיוק הבעיה? בסדר, האינטרנט זה כמו טלוויזיה, רק יותר משוכלל עם יותר ערוצים...?
אז מה כל הסיפור??

זאת בדיוק הטעות...

אמנם 5% - מהאתרים, הם אתרי נוף והיסטוריה.
ו-10% - מהאתרים, הם אתרי מידע: חדשות, נדל״ן, בתי חולים, רפואה, עסקים, קניות, בנקים, מסעדות, מלונות וכו׳.

אבל! וכאן בא האבל הגדול...

85% - מהאתרים הנותרים, הם אתרי...
זנות, זימה, תועבה וניאוף של מיליארדי סוטים וחולי נפש בלי שום ביקורת וללא הגבלה!!!

פחד פחדים!!!

איך אמר אחד הרבנים? **אבי אבות הטומאה - בלעם הרשע - נחשב ״לצדיק גמור״ עם שטריימל ופאות ארוכות, לעומת האינטרנט!!!** וכי אפשר להשוות את הטלוויזיה לעומתו??!!

״השבוע אמר לי מישהו״, סיפר רב אחד מזכה הרבים, ״הרב, סליחה שאני אומר לך, אתה אמנם מדבר נגד המכשיר הזה, הרב בכלל מבין על מה שהוא מדבר?? כל מה שהרב יחשוב כמה גרוע הוא האינטרנט, **זה פי אלף אלפים יותר גרוע!!!״**

כל יום מתחדש ברשת האינטרנט בממוצע כ-**150,000 אתרים חדשים!!!**
כלומר, אם אתה מחזיק פלאפון לא כשר, אתה יכול להגיד לו כל בוקר ״מזל טוב״! יש לך 150,000 גויים חדשים!!! - סודנים, מקסיקנים, אמריקנים, צרפתים, שבדים, גרמנים... כל אלה פתחו אתר והם אצלך בכיס!!!

בכל יום נשלחים לאתר האינטרנט **2,500,000,000 מיילים** בעלי תוכן מזוהם וגדוש בעריות לכל רחבי האינטרנט!!! בכל יום!!!

בכל שנייה, **4,000 כרטיסי אשראי** ניתנים, עבור צפייה בתוכן מזוהם!!!

ביום אחד הם מכניסים מהזוהמה הזו... **345,000,000 דולר!!!**

87% של הגלישות באינטרנט בעולם, הם רק לאתרי זימה ופריצות!!!

רמת אחוזי צפייה ליום אחד, **זה מיליוני כניסות ביום!!!**

"ככה אגמור אותם!!!"

פעם - כדי לעבור על כל כך הרבה איסורים מהתורה - היה צריך הרבה מאוד מאמץ והרבה מאוד זמן...
אבל היום?
זה קורה בצ'יק צ'ק!
אתה משקיע מינימום מאמץ ואתה מקבל מקסימום הנאה!!!

פעם הגיעו אל האדמו"ר מבעלז כמה עסקנים רשעים ובמשך שעה ארוכה ניסו בכל מיני דברי שכנוע לפתותו ולקרב אותו אל דעתם המשובשת.
כשסיימו את כל הפטפטת השקרית והמסולפת שלהם שאלו אותו מה דעתו?
אמר להם האדמו"ר מבעלז: "רואה אני כי היצר הרע אינו כסיל כלל וכלל, הוא מתאמץ בכל כוחו להיכנס בליבי באומרו 'למה לי להתייגע ללכת ולשכנע אלפי חסידים? מוטב לי להתאמץ, לטרוח ולהתייגע עד שאכנס אל ליבו של אדמו"ר אחד וממילא כל אותם אלפי החסידים יימשכו אחריו'". סיים הרבי את דבריו.

כך ממש בדיוק עובד היום יצר הרע...

יצר הרע עשה חשבון פשוט. הוא אמר לעצמו: 'רגע, מה אני כזה טיפש?! למה לי לעבוד כל כך קשה כדי להכשיל לפתות ולהפיל?! למה לי לרדוף אחרי כל אחד ואחרי כל אחת ולהכשיל אותם בחולשה שלהם, בביטול תורה, בפריצות, בהרהורים, בראיות אסורות, בתפילה, בבין אדם לחבירו, בלשון הרע, בגזל וכו'...?
יש לי פטנט פנטסטי להכשיל כמה שיותר! במהירות! בקלות! וללא כל מאמץ! - אני מביא להם את האינטרנט, מכניס להם את הפייסבוק, דוחף להם את האייפון... וזהו! ככה אני גומר אותם תוך שנים ספורות!!!'

גאון!!! פשוט גאון!!!

והוא מצליח בקצב מסחרר... אוהו, כמה שהוא מצליח!
אנחנו רואים את זה בחוש ממש בכל יום!

בגלישה אחת, בשניות ספורות ממש, אפשר לעבור על עשרות איסורים מהתורה חמורים מאוד מאוד!!!

איך הגדיר מישהו את האינטרנט?
כלי המאפשר מקסימום עבירות, במינימום זמן!!!

הנה כמה דוגמאות:
גזל... (כמה עובדים מרשים לעצמם לגלוש על חשבון העבודה מתי שהבוס לא מסתכל?)
לשון הרע... (כמה טונות של לשון הרע מדברים שם?)
ליצנות... (שזה כולל אפילו הבטה של כמה שניות בדברים העוסקים בכפירה בזנות וברצח!)
ניבול פה... (כמה מילים גסות ודיבורים אסורים כותבים ומדברים שם בחופשיות?)
זלזול... (כמה זלזול יש נגד שומרי התורה והמצוות ונגד כל הקדוש והיקר לנו בארץ ובעולם?)
אונאת דברים... (מאות אלפי ידיעות שמכאיבות ומצערות לכל מי שקורא אותן!)
אכזריות... (מכפישים אנשים ״ויורדים״ עליהם סתם כך, ללא כל עוול בכפם!)
גסות רוח... (כל אחד מרים שם את ״האף״ שלו מנופח מגאווה, חושב שהוא מנהל את העולם!)
חוצפה... (כל אחד מפרסם שעשה דברים חמורים אשר לא ייעשו, מבלי שום נקיפות מצפון!)
שנאת חינם... (כמה השתלחויות חסרות רסן אחד נגד השני, מלוות בשנאה תהומית חולנית?)
רכילות... (אין סוף של רכילויות ודיבורים אסורים מעבירים שם חופשי, כולם על כולם!)
נקימה ונטירה... (כמה ״סוגרים שם חשבון״ עם חבריהם מתוך שנאה בגלל דברים שעשו להם?)
חנופה... (מחניפים לכל מיני טיפוסים אך ורק למצוא חן בעיניהם ובליבם בזים להם!)
כעס... (כמה בתים נהרסו מריב ומכעס בין בני הזוג ובין הורים לילדיהם בעקבות השוטטות שם?)

גניבת דעת... (אין סוף של רמאויות, העלמות וגניבות דעת הולך שם בין כולם!)
ניאוף... (מיותר לציין את כל "חגיגת" "הסדום והעמורה" שהולך שם!)
הלבנת פנים... (מכניסים עשרות תמונות של כל מיני אנשים בתנוחות ובמצבים מביכים מאוד!)
כפירה... (כותבים שם נגד הקב"ה ונגד התורה ומציעים להתנסות בכל מיני עבודות זרות שונות!)
חומרנות... (בילויים... קניות... תאוות... לוקסוס... מותרות... ראוותנות... יש שם בלי סוף!)
החטאת הרבים... (מפרסמים מקומות בילוי פרוצים וכל מיני תמונות של נשים מלוכלכות!)
שקרים... (כל אחד מבטיח שאפשר לסמוך עליו ב... ובפועל הוא משקר עליך במצח נחושה!)
ביטול תורה... (מאות ואלפי שעות מתבזבזים להם סתם כך, על שוטטות ריקה וחסרת תוכן!)
קנאה... (כל אחד מגלה מה יש לו ומה הוא השיג והכל רק כדי "להוציא" לשני את "העיניים"!)

ואפילו... **רצח!!!**

לפני כמה שבועות, נער בן 15 וחצי התכתב בפייסבוק עם חברים בני גילו פחות או יותר.
הם התחילו ללעוג לו, להשמיץ אותו, "לרדת" עליו... הצטרפו עוד חברים והלהיבו גם אותם.
כולם עשו יד אחת נגדו... שמו באינטרנט כמה תמונות שלו שתפסו אותו בכל מיני מצבים מביכים... וההורים שלו לא ידעו מזה כלום!

הנער המסכן לא יכל לעמוד בעומס הנפשי הזה **והוא התאבד!!!**

לפני מספר שנים היה סיפור עם ילד בשם אופיר רחום. ילד מאשקלון.
ההורים "החכמים" שלו, במקום לתת לו - לבר מצווה שלו - ש"ס רמב"ם וראשונים... שייצא גדול בתורה, נתנו לו במתנה אתר גלישה באינטרנט, שירחיב (שיחריב) את האופקים.
הוא התכתב בפייסבוק עם אשה אחת שהייתה לא אחרת מאשר מחבלת ארורה מרמאללה.

המנוולת הזו משכה אותו לאט לאט עד שהגיע לרמאללה.
שמה כבר חיכו לו כמה ערבים עם סכינים שדקרו אותו וחתכו אותו לחתיכות.

היום, בשביל להרוג, לא צריך אקדח... מספיק פייסבוק!

"השטן הביט בי מחייך ולא אמר דבר"

סיפר הרב הקדוש, רבי יעקב שמשון משפיטובקה:
"לפני שנים רציתי לעלות לארץ ישראל. קניתי כרטיס הפלגה באוניה ארזתי את חפציי והתכוננתי לעלות לסיפון האוניה. והנה את מי אני רואה? את השטן.
פניתי אליו ואמרתי לו: "תראה חביבי, אני עכשיו בדרך נסיעה לארץ ישראל ויש לי רק כרטיס אחד. כך שאם תרצה להצטרף, אין לך מקום!... בסדר?"
השטן הביט בי מחייך ולא אמר דבר.
איך שדרכו רגליי על אדמת ארץ ישראל, ניגש אלי מישהו ואומר לי: "שלויים עלייכם!"
"שלום וברכה", אני משיב, "מי כבודו?"
"אני", הוא מחייך, "אני הוא השטן!"
"מההה???", הזדעזעתי, "איך זה יתכן? הלוא השארתי אותך בחוץ לארץ??!"
"לא!", אומר לי השטן, "בחוץ לארץ דיברת עם אחד מהפעילים שלי, ואילו אני הוא השטן בכבודו ובעצמו!!!".

עד עכשיו, כל הניסיונות שעברנו בכל הדורות, היו פשוטים (יחסית) למה שקורה היום!
עד עכשיו היו פעילי השטן בשטח, מנסים להחטיא ולהכשיל...
אבל היום?

האינטרנט זה הוא הוא!!! זהו השטן בכבודו ובעצמו!!!

הוא קטן, קומפקטי, נכנס למיטה שלך (של אשתך, של הבן שלך ושל הבת שלך), מתחת לשמיכה, לוחץ על כפתור ו... רואה צרפתיות. לוחץ על כפתור אחר ועובר לרוסיות. מדפדף הלאה... שומע ורואה אנשי בוהמה, גויים, חילונים, כופרים, טרוריסטים, משוגעים, מיסיונרים, סוטים, חולי מין, חולי

נפש, פדופילים, מסוממים, אינפנטילים, אלכוהוליסטים, אנסים, רוצחים, אלימים, ומה לא...?

לא היה כזה דבר מבריאת העולם!!! - כך העידו גדולי ישראל פה אחד!!!

זו ההמצאה הגאונית של השטן רגע לפני שהקב"ה הולך לשחוט אותו... הוא מוציא את כל הכלים שהקב"ה נתן לו ובהם הוא נותן לנו את המכה האחרונה שלו, בשיא העוצמה! ובכל הכוח! עד כמה שידו מגעת! (והיא אכן מגעת!!!)

הנה למשל:
פעם אייפון היה עולה 3,000 שקל, היום זה עולה 500 שקל וב-20 תשלומים.
פעם אינטרנט היה עולה כסף. היום זה בחינם.
אדם שיש ברשותו מחשב שאינו מוגן, יוכל לקלוט בקלות אינטרנט פרוץ שיש לחברו.
חוץ מעצם המכשיר הגאוני שפיתח השטן... הוא עוד מספק את זה בחינם.
העיקר שתרוויח את הגיהנום הזה כמה שרק אפשר...!!!

סיפר לי אחד שנמצא בצבא קבע, שהצבא החליט לצ'פר את החיילים.
אמרו להם: "כל חייל שיש ברשותו פלאפון ישן... יוכל לקבל במקומו אייפון חדש בלי כסף!!!"

אבל אם חשבת ידידי היקר שבזה היצר נרגע... טעית!
יצר הרע לא יושב במנוחה ולו לרגע אחד עד שימציא עוד ועוד מכשירים שטניים והרסניים!!!

בשעה זו ממש, יושבים מיליוני אנשים בעולם - מטובי המוחות בארץ ובעולם - בתקציבים של מיליארדי דולרים ומפתחים כבר את הטכנולוגיה המתקדמת להיום!
זאת אומרת, כל מה שאתה מכיר היום - את כל השיכלולים... האופציות... האפשרויות השונות... והביצועים המהירים... - זה לא מספק אותם! הם יושבים ממש בשקידה רבה במקומות רבים בעולם (אולי בעיקר במזרח הרחוק) ונותנים לטכנולוגיה לטוס קדימה...

לפני מספר חודשים סיימה חברת 'בזק' את הנחתו של כבל תת ימי (באורך 2,200 קילומטר ובעומק 3,600 מטר) המחבר בין ישראל לאיטליה, המסוגל להעביר **16,000 סרטים!!! ב-60 שניות!!!** באיכות הכי גבוהה ובמהירות פי שלוש ממה שהיה עד היום.

חברת המחקר ״סיסקו״ האמריקאית ערכה סקר: עד שנת התשע״ו 90% מהשימוש באינטרנט יהיה אך ורק על ידי צפייה בוידאו ובתמונות.

מה שזה אומר, שכל טובי המוחות קמו כנגדנו!!!

אומר הרב רייזנמאן, ״הדברים נעשים קשים יותר ויותר, ואני אומר לכם שקרוב היום - ואני לא אומר סתם דברים, אלא כבר יושבים מדענים שנים על גבי שנים ומפתחים המצאות שונות, עד כדי כך שלמשקפיים פשוטות שקונים, יהיה קשר לכל התועבות שבעולם!
הטכנולוגיה נעשית מתוחכמת יותר ויותר מיום ליום, וכך יוכלו שמשקפיים יהיו לפתע שחורות כמו משקפי שמש ונגד העיניים יוכלו לצפות בכל התועבות שבעולם.
אנחנו כבר כמעט אוחזים בשלב הזה״.

כשאמרתי את הדברים בשיעור תורה, אמרו לי כמה אנשים שהיום כבר קיימות המשקפיים האלה! אתה שם אותם עליך ואתה רואה סרטים.
שאלתי אותם: ״בשביל מה שמישהו ישים משקפיים כדי לראות סרטים? הרי יש לו את זה כבר באייפון או בסמארטפון?״
״נכון״, הם אומרים, ״אבל זה שונה. במשקפיים האלה אתה רואה את הסרטים בתלת מימדי!!!״

מחריד.

ועכשיו... לציבור החרדי!

אחרי שיצר הרע הכניס בנו את האינטרנט והאייפונים בצורה הכי משוכללת, הכי נועזת, והכי מטורפת שיכולה להיות, עדיין הוא מחפש מה הוא יכול עוד ׳למצוץ׳ מאיתנו... איפה עוד אפשר להכשיל ולהפיל אותנו... אנחנו מסומנים אצלו! כיון שהוא רוצה לחסל אותנו! סופית!

והוא מצא! תרגיל זדוני ושטני מאין כמוהו...

מה הפעם הוא עשה לנו?
הודעה בעיתון לציבור החרדי.
מה כתוב שם?

"קורס עיצוב אתרים! ועכשיו לציבור החרדי! כיתות נפרדות לנשים".

מה היה רע אם היו כותבים במודעה: "לציבור החרדי!" מבלי להוסיף "כיתות נפרדות לנשים?"
אלא שכאן, בא היצר הרע בשיא ערמימיותו, וסתם לנו את הפה שלא נתלונן.
איך?
פשוט מאוד...
כדי לטשטש את הרוע הטמון במודעה הזו - כדי לא לגרום לזעזוע והתקוממות בציבור החרדי - הוסיפו בכוונה את המילים: "כיתות נפרדות לנשים". ולמה? כדי להשקיט לנו את המצפון ולתת לנו תחושה ש... הכל בסדר! כל זה נעשה בהפרדה מלאה! - תרגיל פסיכולוגי פשוט זול ורקוב שבא לחפות על הליכלוך של המודעה.
זה כמו שמישהו ישאל, "האם המסעדה הזו כשרה?", ויענו לו, "לא, היא לא כשרה, אבל היא סגורה בשבת!".

פעם רצה מישהו לעבור עם מריצה מלאה חול את הגבול, כמובן שהשומר מיד עצר אותו ושאל אותו מה הוא מבריח בתוך החול?
ענה לו האיש: "שום דבר!"
השומר לא האמין לו ודחף את ידו לתוך החול לראות אולי ימצא משהו...
לאחר רבע שעה של חיפושים, אמר לו השומר שהוא יכול לעבור.
האיש הודה לו ועבר את הגבול.
למחרת שוב חזר הסיפור על עצמו, המבריח שוב הגיע עם מריצה מלאה חול...
"עצור!", קרא השומר.
"אין שום בעיה", אמר האיש.
השומר החל לבדוק את החול במריצה, אולי יש שם כסף או יהלומים... אך לא מצא כלום.
"אתה יכול לעבור את הגבול!", הורה לו.
האיש קד בנימוס, אמר תודה, והמשיך את הגבול.
ביום השלישי, שוב חזר המחזה על עצמו...
"אתה בטח חושב שאני טיפש", נענע השומר בראשו, "אני יודע שאתה מחכה שיום אחד אני אתייאש מלבדוק מה אתה מבריח בתוך החול כדי שתוכל לממש את מה שאתה זומם... אז תדע, שעלי לא עובדים! וכל מריצה שאתה תוציא מעבר לגבול אני אבדוק טוב טוב כל פעם מחדש מה יש לך שם... ברור?"
"כן ברור".
ככה חזר הדבר על עצמו, יום אחרי יום, והשומר להפתעתו לא מצא דבר!

לאחר כמה שנים, שהשומר כבר עזב את תפקידו, פגש באותו אדם ושאל אותו:
״תגיד ת׳אמת, אבל מה הברחת? אולי אתה כזה אלוף בהברחות שלא הצלחתי לדעת ולמצוא מה אתה מבריח...?״
חייך האיש ואמר: ״כל מה שהברחתי עד עכשיו היה מריצות! החול שהיה בתוך המריצה שימש לי בסך הכל להסוואה...״

זה התרגיל המלוכלך שעשה לנו יצר הרע! בעוד שהוא מכניס לנו את העניין של יצירת אתרים באינטרנט - שזה מתכון בטוח כדי לדרדר אותנו - הוא מכניס הסוואה ששמה: ״כיתות הפרדה לנשים!״

פנטסטי!! הה...

החבר׳ה ׳המקסימים׳ שלו לא שמו לב לזה

שאל אותי יהודי אחד, היות והוא התחזק בנושא האייפון והוא רוצה לזורקו... הוא החליט למכור אותו לערבי שעבד איתו, מה אני אומר על כך?
עניתי לו, שיש מכתב מרבי חיים קניבסקי שלא למכור את האייפון אפילו לגוי.
אחר כך דיברתי על כך עם תלמיד חכם מורה הוראה ושאלתי אותו, מה דעתו על ההוראה של רבי חיים?
הוא ניסה להבין למה באמת רבי חיים הורה שאסור למוכרו לגוי...? אבל לא היה לו מה להשיב לי.

עד שמשמים קיבלתי תשובה...

כי גם את הגוי אסור להרוס!!!
צריך שבעולם שלנו יהיו אנשים נורמאלים!!!

ב׳טייוואן׳ ישבה קבוצת צעירים ושיחקה במשחקי מחשב במקום מסוים.
באותו מקום אתה שוכר עמדה שיש שם מחשב והוא שלך לכמה זמן שאתה רוצה.
אתה יכול לשחק שם 3, 4, שעות כמה זמן שאתה רוצה.

האחראי על המקום, יושב בחדר הבקרה והוא יכול לראות כל אחד אם הוא סיים לשחק או שהוא לא מזיק למכשיר. (כי במקומות כאלה כל המקרים הבעייתיים קורים.)

פתאום ההוא מחדר הבקרה קולט שאחד מהשוכרים של העמדות, בחור צעיר בן 18 בשם צ'אנג יונג יו, לא עוזב את העמדה והזמן שלו כבר עבר.
אותו בחור צעיר שכר את העמדה ל-23 שעות רצוף!!! הזמן נגמר, והבחור לא קם מהמקום.
באו לפנות אותו וגילו שהוא מת 9 שעות קודם. החברים שלו - ששיחקו לידו - לא שמו לב לזה.
בינתיים הגיעה המשטרה.
השוטרים החלו לחקור כל אחד מהצעירים ששיחקו שם - וביניהם גם את חבריו של אותו צ'אנג יונג יו - מה קרה בשעות האחרונות?

מה אומרים החברים ה'מקסימים' שלו לשוטרים?: **"נו כבר, תגמרו כמה שיותר מהר בבקשה לגבות עדויות, כי קנינו כרטיס והזמן שלנו עובר!!"**

אם לקחו אותם לבית סוהר או לבית משוגעים אינני יודע... אבל מה שכן, לי מובן היטב למה אסר רבי חיים למכור את המכשירים הללו לגוי...

כי על ידי המכשירים הללו לא מאבדים רק צלם אלוקים, **מאבדים גם צלם אנוש!!!**
אנשים כאלה, לא איכפת להם מכלום!!! ממש מכלום!!!

מחקרים - שנעשו בשנים האחרונות - מגלים: שכל מי שייכנס לשם, הוא יהפוך להיות ברגע; מפונק, מדומיין, בכיין, קמצן, שחצן, חוצפן, אגואיסט, אנוכי, תאוותן, בוטה, מחוספס, כעסן, מדוכא, ועצבני.

המחקר הזה לא קשור לדת! - הוא נוגע לכל מי שרוצה להישאר שפוי!!!

אחד הנערים אמר לאחד הרבנים, "לקחתי מאחי את המכשיר לשלוח מייל. אחרי עשר שניות(!!) הוא מתחיל ללחוץ עלי: "תביא כבר...! נו, תביא כבר...!" המכשיר הפך אותו לעצבני וקצר רוח".

סיפר אבא אחד מבית מסורתי ודי שמרני לאחד הרבנים:
"הילד שלי בהתחלה היה רך, עדין, מתוק מדבש, אבל בתוך כמה שבועות **הוא הפך להיות פרא אדם!!!**
גיליתי לחרדתי, שהבן שלי שהתעכב כל יום אחרי הבית ספר בטענה שהוא משחק עם החברים שלו, הלך לבית של חבר (כשההורים לא היו בבית), והם גלשו לאיפה שהם גלשו... ומאז הוא נהרס!
הוא נהיה מדומיין, מבקש בקשות לא הגיוניות, רוצה כל מיני דברים, נהיה

כעסן נוראי על כל דבר, מאוד חוצפן, וכל הזמן מתבכיין שאין לו את זה... ואין לו את זה... ואחרי שנתנו לו כל מה שביקש, הוא נהיה מדוכא ועצבני...״

מי זאת החיה המסוכנת ביותר בעולם?

בניו יורק יש גן חיות שיושב על אלף דונם! זה גן חיות מקום שני בעולם בגודלו.
בגן החיות הזה, יש חיצים המובילים לכל חיה וחיה. לקופים לך בכיוון החץ... לאריות פנה בכיוון החץ... מי שהולך כל הזמן בעקבות החיצים, מגיע לסוף הגן חיות.
שם תלוי שלט גדול: ״לחיה המסוכנת ביותר בעולם, לך בעקבות החץ...״
הוא הולך והולך עד שמגיע לאיזה ביתן. הוא נכנס לביתן, ושם הוא רואה מראה גדולה העומדת מולו ומראה לו את דמותו.

מתחת למראה כתוב: **״זהירות! הנך מתבונן כרגע בחיה המסוכנת ביותר בעולם!!!״**

אפילו האמריקאים הגויים, שלא לומדים מוסר, יודעים היטב היטב שהאדם הוא חיה מאוד מסוכנת.
כי אם האדם לא מרסן את התאוות שלו ולא עובד לשפר את עצמו, הוא נהפך לבעל חי שלא רואה אף אחד ממטר!! ולא משנה במי מדובר.

הנה, לאחרונה שמעתי על מקרה מזעזע שקרה בבני ברק.
האבא הוא מגיד שיעור חשוב, והאמא עקרת בית למופת. אך גם שם קרה האסון הנורא ואחד הבנים נפגע מהאינטרנט!! ההתדרדרות שלו הייתה קשה ונוראה.
וכשאני אומר התדרדרות קשה ונוראה, זה אומר שהגיעו הדברים לידי כך, שיום אחד הבן הזה נעל את אמא שלו בחדר ותקע בה מכות רצח!!!
את אמו! יולדתו! שגידלה אותו במסירות! ניפח במכות כאילו הייתה השק איגרוף שלו!!!
ואם לא די בזה, אותו בן מושחת, הלך למטבח וריסס ב׳פליט׳ את כל מאכלי השבת שאמא שלו עמלה וטרחה כל כך קשה!!! הוא פתח את סיר החמין וריסס לתוכו, ככה עשה גם למרק, גם לעוגות וגם לחלות...

סיפר הרב רפאל זר:

"מישהו מהיושבים כאן סיפר לי: "הייתי ילד בן 5, היה לי קוקו ארוך, אבא שלי לא התייחס אלי.

הוא היה באמצע משחק כדורגל של מכבי חיפה...

התעצבנתי. לקחתי את השלט וסגרתי לו את הטלוויזיה באמצע...

הוא תפס אותי מהקוקו ודפק לי את הראש בשולחן בכל הכוח... **הוא פתח לי את הראש לחצי!!!**"

היה מקרה על אבא אחד שהיה שקוע כל כולו במסך. הבן שלו - ילד בן שנתיים - נעמד מול המסך והסתיר לו רק לחצי דקה... אותו אבא לא חשב פעמיים, **הוא תפס את הבן שלו ופשוט זרק אותו למטה מהקומה השנייה**... כאילו היה שקית זבל...

"אני בא לראש העין מידי פעם", אומר הרב שטיין, "נחמץ לי הלב. יש שמה רב תימני לא אזכיר את שמו והוא מורי הולך עם כובע וגלימה ופאות ומלמד תאג' (קריאת התורה). איש באמת צדיק.

יצאו לו חמש בנים רוצחים!!! (אחד מהם רצח את העורך דין אבי אורן במשרדו ב'פתח תקווה' ברחוב 'איכלוב').

האם הרציחות האלו קרו 'בעדן'?! 'בצנעא'?! 'בשרעב'?! 'בתעיז'?!...

אלף תשע מאות שנה התימנים היו צדיקים... אני בא לשם בשבת אני המום! הזקנים המבוגרים בבית הכנסת ממשיכים מסורת של אלף תשע מאות שנה, ואילו הצעירים נראים לך כאלה טמאים! מחללי שבת! באים לך עם הווספה לבית הכנסת בשבת.

ממה זה נבע? מישהו עשה להם קורס לחזרה בשאלה?

סרטים!!! אינטרנט!!! פייסבוק!!!

זאת התשובה!

ואת המרץ שלהם הם מוציאים כדי לעבור על כל האיסורים שבתורה, ואפילו שזה גובל ברצח!!!

יוסף חיים בן מזל... שימות מהר!

סיפר הרב ירחמיאל קראם:
״מזל גרה באשדוד. 16 שנה לא היו לה ילדים. היא עברה בדיקות... טיפולים... הלכה לקברות צדיקים... ביקשה ברכות מרבנים... נתנה צדקה... התפללה... ומה לא?
אחרי 16 שנה היא ילדה בן.
קראו לו יוסף חיים.

אני הייתי בברית של הבן הזה ואני אומר לכם, כולם בכו שם! אני לא יכול לשכוח את זה!

לאחר 12 שנה אני פוגש את מזל.
״מזל״, אני שואל אותה, ״מה עם יוסף חיים? מה שלומו?״
״כבוד הרב, היא עונה לי בצורה מהורהרת, ״צריך להתפלל עליו...״

יוסף חיים שלה?! אחרי כל כך הרבה בדיקות, טיפולים, צדקות, תפילות ואמונה...?!

היא בכתה: ״כבוד הרב, תתפלל חזק על יוסף חיים בן מזל...״
אני הייתי המום.
״מה קרה לו?״, אני שואל אותה, ״יש לו סרטן?... מצאו אצלו גידול?...״

״כבוד הרב״, היא חוזרת ואומרת, ״תתפלל על יוסף חיים בן מזל שימות!״
״מממההה...???״, חשבתי שלא שמעתי טוב.
״תתפלל עליו שימות!!!״, היא אומרת בקור רוח.
״מה, מה זה?!״, לא הבנתי מה קורה פה.

איך שהיא בכתה... אני לא יכול לשכוח את זה!

היא אמרה: ״כבוד הרב, עד כיתה ג׳ הוא היה מותק של ילד.
בכיתה ד׳ הוא התחיל להתפרחח עם פרחחים והוא מסתובב איתם כל היום. שונא את היום ואוהב את הלילה... קם ב-2 בצהריים ונשאר ער עד 4 לפנות

בוקר... **אני נהייתי בנק... הוא גנב ממני כסף... נכנס לסיגריות ולסמים... הרביץ לי מכות...**
לבן הזה אני עשיתי מאמצים???!
לבן הזה אני שיגעתי את כל הרבנים???!
לבן הזה הפכתי את כל הבתי קברות???!
לכן אני מבקשת ממך: תתפלל, יוסף חיים בן מזל שימות מהר!"

לא האמנתי למה ששמעתי..."

מאות מקרים מגיעים למשרדים. הורים בוכים: "הרב, אין לנו חיים!!!"
חלק מהם הם יוצאי צבא - אנשים שהתחזקו בגיל 20, 22 והקימו בתים חרדיים - הם אומרים: "מה שלא עשו לי הערבים והמחבלים, **עושה לי בבית איזה אפס אחד בן 14 עם הכרבולת שלו והג'ינס והאייפון...** הוא הורס לי את כל השמונה ילדים שלי..."

הרבנים, שמטפלים במקרים כאלה, מעידים בכאב: "אנחנו מטפלים במאות מקרים של התקפי לב ואירועים מוחיים קשים של הורים, שהגיעו כתוצאה מבנים ובנות מקולקלים..."

עכשיו אנחנו מבינים קצת את המשפט: **שהאדם הוא החיה המסוכנת ביותר בעולם???**

"גם אתה חרדי?! תשתוק..."

מספר הרב מנחם שטיין:
"אני מוכרח לספר לכם. יש לי מחותן, מראשי הרבנים האורתודוכסים בארצות הברית.
הוא סיפר לי, שבא לשם הנשיא בוש בסוף הקדנציה השנייה שלו (לפני אובאמה).
הוא נאם נאום לפני הרבנים האורתודוכסים.

בסוף השיחה, הוא ניגש אל אותם רבנים שהיו שם ביחד עם המחותן שלי ושאל אותם על כוס קפה בארבע עיניים: "תגידו לי ראבי, מי לפי דעתכם האויב ה-מספר 1 של ארצות הברית?"

"מה השאלה?!", הם לא הבינו, "ברור, אלקעידה! בן לאדן!" (זה היה לפני שתפסו אותו.)

הוא התפלא: "מה אתם מדברים? בן לאדן הוא האויב של ארצות הברית??! מה פתאום?! הוא אומנם מסוכן מאוד ועושה פיגועים כואבים, אבל הוא לא מסכן את הקיום שלנו"

הם מסתכלים בו במבט שאומר, 'נו, תענה אתה'...

"אני אגיד לכם מי האויב של ארצות הברית... **האינטרנט!!!**

אתם שומעים?? **האינטרנט!!!**

חד וחלק!"

הוא התחיל למנות לפניהם 4 פרטים, אחת לאחת:

1. עשרות מיליוני משפחות בארצות הברית התמכרו למסך! מסך ממכר יותר מסמים!

אותם עשרות מיליונים שבארצות הברית, עושים נזק כלכלי בל יתואר! מפני שהם לא יצרנים כלכליים וזה הפסד גדול למדינה!!!

2. חצי מילדי ארצות הברית, הם ילדים להורים גרושים או פרודים!

בלחיצת כפתור אחת מיליונים פרוצים זמינים לה ומיליוני פרוצות זמינים לו.

(עשו תחזית, מה יהיה עוד כמה שנים, והגיעו למסקנה: ספק אם יישארו עוד זוגות נשואים!!!).

הם עוזבים את הבית והילד נופל כנטל על רשויות הרווחה וצריך תקציבים של מיליארדים לעובדי רווחה וסוציאליים!!!

3. כל הסוטים, החולים, המטורפים והפדופילים... נכנסים לכל מיני אתרים שונים, מפתים נערים ונערות מנצלים אותם ומתעללים בהם!!!

(עכשיו תפסו בחור שהתעלל ב-200 בנות בפייסבוק במשך ארבע שנים!!).

4. כל מערכות הטרור הכבדות בעולם, ניזונות מהאינטרנט!

'אל קעיידה' זה 30 40 מדינות, דעא"ש, ה'חיזבאללה', ה'חמאס', 'עירק', 'סוריה' ושאר אירגוני טרור, איפה הם מתכנסים? רק דרך האינטרנט! הם מקבלים הדרכה וסיוע רב איך מייצרים פצצות!!!"

הרב עזריאל טאובר העיד, שגם הוא שמע מנשיא ארצות הברית ג'ורג' בוש שאמר משפט דומה: **"חשבתי שהאטום יחריב את העולם... אבל זה לא יקרה! - האינטרנט יעשה את זה קודם!!!"**

ומה אומר היום ברק אובאמה נשיא ארצות הברית?

באחד הכנסים נעמד ברק אובאמה ואמר: "אתם חושבים שהגרעין האירני הוא האיום מספר אחד של ארצות הברית??!!

לא!

זה האינטרנט שמפרק את התא המשפחתי!!! שהיום, ילד בגיל 7 רואה מה שפעם נער בן 16 היה מתבייש לראות!!!"

שים לב, מדובר בגויים שאין להם הבנה ב"לא תתורו" ואין להם בלקסיקון מושג כזה שנקרא "שמירת העיניים" אלא יש להם הבנה פשוטה של גוי, שאי אפשר לחיות חיים נורמאליים עם אינטרנט. צורת החיים כזו, זה הרס מוחלט של העולם!!!

אדם שחי עם אינטרנט בתוך הבית, הוא מפרק, הורס ומחריב בידיים שלו (תרתי משמע) את כל חיי הזוגיות והמשפחה שלו!!!

המדרש אומר שנבוכדנאצר הרשע היה בגודל טפח!!! (8 סנטימטר, גודל של כוס חד פעמית). אומר הרב ויספיש: "כולם שואלים, כיצד ייתכן שהפצפון הזה (שאפשר לדרוך עליו בטעות אם לא שמים לב), עשה מלחמות? שלט בכל העולם כולו? ואף הצליח להחריב את בית המקדש?

איך ייתכן...???"

והוא עונה: "פשוט!

הנה גם בדורינו יש מכשיר קטן, אפילו פחות מטפח, שיש בו מידע אדיר שבכוחו לשלוט ולהחריב את כל העולם כולו!!!"

אחת המדינות הבודדות שנותנות אינטרנט חופשי, זו מדינת ישראל!

יש להם פרויקט לעשות כיסוי אינטרנטי לכל המדינה, גם אם יתגורר אדם באיזה וואדי נידח במדבר יהודה.

יושב ראש המועצה ל'שלום הילד', דוקטור יצחק קדמן (שהוא לא אדם שומר תורה ומצוות), לא הסכים עם זה.

הוא קרא לוועדות הכנסת: "חבר'ה אי אפשר ככה... תשימו צנזורה למכשיר! יש שם אתרים של פדופילים, סוטים ו...", הוא לא גמר לדבר ומיד כולם שם קפצו עליו: "היי... מה קרה לך? נהיית חרדי?! גם אתה חרדי?! תשתוק..."

איזה חוסר שפיות. רחמנא ליצלן.

מליונים על מליונים ערוצים!!!

אבל מה אכפת לנו מהמדינה החילונית? או מה שקורה בחוץ לארץ אצל הגויים?
נכון! באמת לא היה צריך להיות אכפת לנו אם אנחנו - הציבור החרדי שומר התורה והמצוות - לא היינו לומדים מהם.

אבל לצערנו גם אנחנו "נפלנו" עמוק עמוק אל תוככי אותה ביצה אינטרנטית טובענית ומצחינה.

אותו ציבור חרדי חשדן על כל פרצה ועל כל דבר חדש שנכנס, אותו ציבור חרדי הקנאי לה׳ ולתורתו, אותו ציבור חרדי שמרן על כל סטייה מהיהדות כחוט השערה ושהוקיע כל מה שמתנגד לכל ענייני הקדושה והטהרה... נפגע קשות! קשות מאוד!!!

יש פסוק בתורה:
"וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב, כי בא ישראל דרך האתרים, וילחם בישראל וישב ממנו שבי".

"וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב" - מי זה הכנעני? כולנו יודעים שזה היה עמלק!
עמלק היה בפלונטר רציני, הוא שאל את עצמו: ׳רגע, מה אני עושה? איך אני יכול לפגוע בעם ישראל? הרי אני צריך להילחם בהם, להוציא אותם משמירת התורה וקיום המצוות, מתי תהיה לי ההזדמנות הזאת?׳ עד שהוא שומע...
"כי בא ישראל דרך האתרים" - עם ישראל נכנס לכל מיני אתרים באינטרנט, נכנס לפייסבוק...
או אז...
"וילחם בישראל!"
ואיך הוא נלחם בישראל?
"אשר קרך בדרך" - במלחמת קור! הוא מקרר אותנו מעבודת ה׳!!!
"וישב ממנו שבי" - והוא אכן מצליח! לוקח גברים ונשים, בנים ובנות בשבי! הרבה נהיים מכורים למסך... הרבה יורדים מהדרך... אין להם חשק להתפלל, ללמוד תורה, ללכת בצניעות...

עד שעם ישראל תופס, שככה אי אפשר להמשיך! ואז...

"וידר ישראל נדר לאמר, אם נתון תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם" - כשבאים להלחם עם עמלק - עם האינטרנט, האל ג'י, הגאלקסי, הסמארטפון, הטאבלט... - זה רק במלחמת חרמה!!! לא משאירים לעמלק שום פתח! משמידים אותו לגמרי בלי להשאיר ממנו פירור...

"ויקרא שם המקום ההוא חרמה" - ואכן עם ישראל מצליח! הרבה משמידים שוברים והורסים את המכשירים הללו ושבים שוב לקיים תורה ומצוות בשמחה ובהתלהבות כמקודם!

אבל עמלק לא מוותר כל כך מהר...

מיד בפרשה הבאה כתוב: **"וישב ישראל בשיטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב, ויהיו המתים במגיפה עשרים וארבעה אלף".**

היכן זה השיטים?

פה, בכניסה לארץ ישראל! (בגבול מואב על ירדן ירחו).

רגע, הלכתם 40 שנה במדבר, החזקתם מעמד כל כך יפה, עמדתם אוטוטו להגיע אל הארץ המובטחת, ופתאום ברגע האחרון...

"וישב ישראל בשיטים" - עם ישראל יושב "בשיטים" - שוב חזר "לשוטט" באינטרנט עד ש...

ויחל העם לזנות אל בנות מואב" - העם - החרד לדבר ה', שומר התורה והמצוות - נכנס למקומות אסורים של תועבה ופריצות... ומתחיל לזנות אל "בנות מואב".

ואז קורה האסון הנורא...

"ויהיו המתים במגפה עשרים וארבעה אלף" - הרבה "נופלים" במגפת האינטרנט "ומתים" (נהיים רשעים בעלי עבירות ואף כופרים ואפיקורסים, שבחייהם קרויים "מתים").

וזה מה שקורה היום!

אתה רואה אותו הולך עם כיפה שחורה גדולה, עם זקן עבה, יש לו גם פאות ארוכות ומסולסלות... - ובכל זאת יש לו בבית, לא 100 ערוצי טלוויזיה... לא 1,000 ערוצים... לא 100,000 ערוצים... וגם לא 1,000,000 ערוצים...

יש לו מליונים על מליונים פרוצות בלחיצת כפתור אצלו בבית!!!

״בחליפות של החרדים, יש הרבה כיסים...״

לא מזמן פורסמה כתבה בעיתון, שהכותב שלה הוא אחד מבכירי השמאלנים. קוראים לו נחום ברנע (אישיות טמאה מהסיטרא אחרא). הוא כתב בעיתון הנוראי שלו מכתב ארוך לראש הממשלה ולכל הפעילים שם.
מה הוא כתב?
״חבר׳ה, חבל לכם להתאמץ לגייס את החרדים. רובם לא ילכו לצבא! הם רבים! הם חזקים! זה ממש מיותר...!
אם אתם רוצים לשנות אותם, תהפכו אותם לתרבות הישראלית!!
ולזה יש לנו את האמצעי שהוא הכי הכי יעיל והוא עובד...

מכשיר קטן, עוביו אינץ׳, אורכו 13 ס״מ ורחבו 7 ס״מ, קוראים לו... **סמארטפון!!**

לחרדים״, הוא כותב, ״יש הרבה חליפות ובחליפות שלהם יש הרבה כיסים, בכיס אחד הם שמים את הפלאפון הכשר זה בשביל הראש ישיבה והמשגיח שלהם... אבל יש להם עוד כיס בחליפה, שמה הם מחביאים פלאפון לא כשר, ודרך זה זורמים אליהם כל התרבות החילונית שלנו... תנו לתהליך הזה לפעול!!!״. הוא מסיים את מכתבו.

אחד מראשי החילוניים, השתתף בחתונת צאצא של אחד ממנהיגי הציבור החרדי.
כשהביט במשפחה הענפה בלי עין הרע, נענה החילוני ואמר לחרדי: ״לאט לך. וכי סבורים הנכם להיות כאן רוב? גם אני למדתי בחיידר, עוד תראה כולכם תעברו אלינו״.

ושני הטמאים הללו, לא יודעים (לבושתנו ולחרפתנו) עד כמה שהם צודקים!

הרב מנחם שטיין אמר כבר לפני מספר שנים נתון עובדתי מבהיל:
יש בין 2,000 ל-4,000 בנים ובנות שנושרים בחודש!!!

כן, זה לא טעות! קראתם נכון!
בין 2,000 ל-4,000 נושרים בכל חודש בעולם היהודי!!!

הרב סורוצקין מ'לב לאחים' (יש להם קו טלפוני בשם 'לב שומע') מעיד: "יש לנו אלפי פונים!! צעירים וצעירות ואפילו מהמגזר החסידי...
כל שבועיים יש התכנסות של כל הטלפנים שמקבלים את הפניות של אותם אלפי נושרים ונושרות, והם אומרים בפה מלא: "אין אחד שעזב את הדת בגלל כפירה או כי הייתה לו טענות על התורה... **הכל מתמונות של תועבה!!!**"

הנתונים שיש בידם מזעזעים: **למעלה מתוך 70% מתוך הנושרים נשרו עקב הגלישה באינטרנט!!!**

פעילים מקבלים עשרות טלפונים כל יום מהורים שבוכים!!
"הרב", הם אומרים, "אין לך מושג מה קורה פה? הבתים מלאים שבאבניקים בכניסות! ההורים הרוסים! אבא אחד, שהבן שלו הסתובב עם אותם שבאבניקים, ניסה להתאבד מרוב כאב וצער!!

"כל יום", מעיד הרב מנשה ישראל רייזנמאן, "הרבנים מקבלים מקרים חדשים של בכי ואבילות ממש. לאחרונה אנחנו בקשר עם הרב יהושע פינק שהוא מתעסק בעניינים האלו, וממש תסמרנה שערות ראש איזה דברים מחרידים אנחנו שומעים מידי יום ביומו.
יש ימים שממש אי אפשר לדבר עם רבי יהושע כי הוא עסוק למעלה ראש במקרים קשים.

אסון כזה מעולם לא אירע לעם היהודי!!!"

המום ומזועזע ממה ששמעתי, ניגשתי אליו לאחר ההרצאה ושאלתי אותו: "הרב, איך יתכן כאלו כמויות אדירות של נושרים ונושרות??!! ככה ייגמר כל עם ישראל בכמה שנים?? זה לא נשמע לי הגיוני...?"
הוא אמר לי: "תראה, המושג של 'נשירה' שאני מתכוין לא צריך בדווקא ללבוש מכנסי ג'ינס, לעשות קרחות בראש ועגילים באוזניים... נשירה, פירושו, שאותו אחד אמנם יכול להישאר חרדי לכל דבר אבל משהו אצלו נפגם! משהו אצלו התקרר בעבודת ה'! הוא כבר לא מה שהיה... הוא איבד את החשק בתפילה ובלימוד תורה... זה כבר לא אותו אחד. הוא כבר פגוע! הוא כבר מנותק!

גם אם הוא די חזק, גם אם הוא ממשיך עדיין לעסוק בתורה ובמצוות... זה כבר לא זה! - כל 'הברייך' (ההתלהבות וההתעוררות) שהיה לו בהתחלה, התקלקל ונהרס!!! גם זה, מבחינה מסוימת, קרוי 'נשירה'.

מה זה חלוד״ה?

אבל זה עוד, יחסית, הרע במיעוטו.
מה קורה במקרה הגרוע?...

הוא נהפך להיות חלוד״ה.

׳חלוד״ה׳, למי שלא מבין, זה ראשי תיבות: חרדי לא דתי! (חל״ד).
מה זה חרדי לא דתי?
מבחוץ הוא נראה כאילו חרדי, אבל הכל חלוד שם!!! הכל אצלו רקוב!!!

והוא סיפר:
״לפני כמה שבועות אומר לי הרב אליהו רפול, ראש ישיבת ׳נוה ארץ׳: ״אתה זוכר שה׳חזון איש׳ אמר לבן גוריון הרשע: ״בסוף אנחנו נהיה פה הרוב!״.
הוא אמר לו את זה אז לפני 62 שנה.
החילונים אז קצצו פאות... חטפו תינוקות מחיק הוריהם... לקחו בכוח ילדים יהודים לקיבוצים הטמאים... עשו ריקודי תערובת וחילולי שבת...
היה הזוי אז לומר דבר כזה. הציבור החרדי היה מורכב מאנשים בודדים שניצלו מהשואה״.

אומר לי הרב רפול: ״אני עוקב אחרי זה כל שנה, אחרי הפרסומים המדוייקים של מספר התלמידים בכיתות הנמוכות שזה העתיד שלנו...
השנה״, הוא אומר לי נרגש, ״התקיימו דבריו של ה׳חזון איש׳! כיתות א׳ ב׳ ג׳ הם רוב חרדי!!
(אם תוריד את הרוסים ואת הערבים הישראלים).

אבל...״, הוא פורץ לי בבכי, ״ישנה מכה חדשה...

האינטרנט!!!

על זה לא חשבנו! על זה לא חלמנו! מי האמין שיקום אי פעם דבר כזה שירקיב אותנו מבפנים???״

מקרים זוועתיים קורים בסמינרים הכי טובים שיש! **בנות שיש להן אייפונים בתוככי הסמינר ומקלקלות במכשירים הארורים שלהן את חברותיהן.**

סיפר אב אחד שהבת שלו התקלקלה, שדווקא ברחוב שלהם היכן שהיו גרים לא השפיע עליה כלום. רק בסמינר היא התקלקלה!! - כמה בנות באו הגיעו לסמינר עם אחד מהמכשירים הטמאים והחטיאו אותה... הסתובב לה כל הראש!!

היום היא הולכת בפריצות איומה שאפילו חילונייה לא הולכת כך. שלא לדבר על דברים שמעבר לכך...

אבא אחר סיפר לי, שהוא יושב עם הבנות שלו הלומדות בסמינר לפעמים עד השעה 3 לפנות בוקר, כדי להסביר להן למה אסור אינטרנט? ומה גרוע באייפון? ולמה צריך לשאוף להקים בית דווקא עם אברך כולל ולא עם בחור מהרחוב? וכו' וכו'.

הוא אומר לי, "הבנות שלי אומרות לי: "אבא, אפילו שאנחנו שואלות אותך כל מיני שאלות של חילונים למה אסור?... ולמה אסור?... תדע לך שאנחנו הכי צדיקות בסמינר!! אתה לא יודע כמה בנות מקולקלות יש שם...".

זה בסמינרים.

ומה קורה בישיבות?

יש ישיבות שמשכירים מחשב פרוץ ללילה או אייפון מטונף לשעה... ב-8 שקל!

מרן הרב וואזנר העיד על ישיבה שלימה באמריקה שנסגרה בגלל סרטי מחשב!!!

סיפר אחד מראשי הישיבות, שהיה אצלו כזה בחור בישיבה שהביא אייפון אחד מטונף שהצליח לקלקל לו 35 בחורים!!!

אברך יקר הודה, שכשהיה בחור בישיבה הבחורים פרצו למשרד הישיבה, והיו יושבים בלילות לצפות בשיא הזוהמה...

כשראש הישיבה שמע מזה, הוא לא רצה להאמין!

"מה???", הוא ממש זעק, "בישיבה שלי זה קרה...???!!", מיד הוא נתן הוראה להעיף מהישיבה את האינטרנט.

סיפר הרב עזריאל טאובר:

״אני נתתי פעם הרצאה בקליפורניה באיזו ישיבה. ראש הישיבה קורא לי למשרד שלו ואומר לי: ״אנחנו אבודים, אנחנו לא יודעים מה לעשות?״

״מה יש?״, שאלתי.

הוא אומר לי, ״יש לנו כאן בחור בן 15 שמוריד מהאינטרנט סרטי תועבה הכי חמורים... בתוך מחשב כיס, הוא מביא את הסרטים לישיבה ומראה אותם לכל הבחורים. לך עכשיו תלמד אותם תורה... אנחנו ממש בבעיה רצינית״, הוא אומר.

הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף אמר, שראוי ״לוועד הישיבות״ להחתים את כל ראשי הישיבות, ספרדים ואשכנזים וחסידים, ויחליטו פה אחד כי בחור שנמצא אצלו מכשיר לא כשר, יקראו להורים ויודיעו להם שהבן חייב לעבור לישיבה אחרת, למען ישמעו וייראו.

ודיברתי על זה עם אבי מרן הרב עובדיה, ואמר לי שיש להזהיר תחילה את הבחורים״.

והוסיף ואמר, ״בישיבתינו ישיבת ״חזון עובדיה״ לפני מספר שנים מצאתי אצל בחור פלאפון לא כשר, ובסוף הסדר הכנסנו דלי עם מים לאמצע בית המדרש, ובפני כל הבחורים הכנסתי את הפלאפון למים לקיים את הפסוק **״שיקע צרינו בתוכו״**.

ואפילו שהבחור שילם על כך במיטב כספו, אין הרבנים צריכים לשלם לו על זה״.

אחד מגדולי ישראל, שלא נוהג למהר ולאשר סילוק של בחור מהישיבה, נשאל אם להוציא מהישיבה בחור שנתפס עם מכשירים פסולים, אך אין 2 עדים כשרים לכך?

ענה אותו גדול: ״עליך לסלק אותו! מפני שאם תשאיר אותו, בסוף לא יישארו לך שני עדים כשרים בכל הישיבה!!!״

יקירי! אתה חושב שהבן שלך הלך לישיבה...? ייתכן מאוד שהוא הלך לשם ליפול!!

מי יודע?

"קיבלתי על עצמי ל... הניח תפילין"

סיפר רב חשוב שמוסר שיעורים מידי יום, על בחור ישיבה יקר שנפל קרבן לאינטרנט אבל באופן רציני. הוא בעצמו סיפר לו שהוא נמצא אמנם במסגרת ישיבתית, 'כאילו', אבל למעשה הוא ריק מתוכן. הוא מסוגל לחלל שבת... הוא אינו מאמין בכלום!! פשוט ריק!! והכל בגלל האינטרנט.
אמר לו הרב - בתור עיצה שלא ליפול עד הסוף - שיקבל על עצמו קבלה קטנה ויעמוד בה, כדי שיחזיק מעמד.

לאחר שבועיים פגש אותו הרב ושאל אותו, מה קיבל על עצמו?
הבחור השיב לרב ברצינות גמורה: "**הרב, ברוך ה' קיבלתי על עצמי, בלי נדר, להניח תפילין...**".

לפני תקופה מסוימת, הקב"ה סייע בידי להרחיב את ביתי ולעשות בו כמה שיפוצים.
הקבלן, שעבד אצלי, סיפר לי שכל המשפחה שלו - גם האחים וגם האחיות - כולם בני תורה.
והוא עצמו בעבר היה בחור ישיבה.

לאחר מספר ימים הייתי צריך לבחור ריצוף לבית. נסעתי יחד עם אשתי לבחור את הריצוף.
קיבל את פנינו איש צעיר שחזר בתשובה לפני כמה שנים והציע לנו את סוגי הקרמיקות השונות. לאחר שבחרנו דוגמא מסוימת, הוא אמר לנו שצריך לסגור את חשבון התשלום עם מנהל הסטודיו.
הוא הרים לו טלפון וביקש שיגיע.
לאחר כמה דקות, הגיע אדם חייכן, גבה קומה, גלוי ראש, לבוש במעיל עור שחור ובמכנסי ג'ינס...
תוך כדי כשהסדרנו איתו את התשלום הוא סיפר לנו שהוא היה בחור ישיבה לשעבר.

עברו עוד כמה ימים. הייתי צריך להעביר את המזגן בסלון מפינה לפינה.
דיברתי על כך עם הקבלן והוא הציע לי את חבר שלו שהיה עובד איתו יחד בתחום המזגנים.

קבעתי איתו בשעות הבוקר שיבוא ויתקין את המזגן בפינה החדשה.
מגיע על הבוקר צעיר חביב, נראה חילוני לכל דבר...
לאחר כשעה שעתיים, הגיע הקבלן ורצה לראות שהכל בסדר.
תוך כדי שאני מדבר עם הקבלן, הוא מספר לי על חבר שלו - זה שהתקין לי את המזגן: "אתה יודע, למדנו יחד בישיבה. הוא היה המתמיד של הישיבה. הוא היה יושב ולומד כל יום עד השעה 11:00 בלילה! הוא היה מוסר חבורות וחידושים ל-60 בחורים! הוא היה אחד מהטובים בישיבה".
בדיוק הוא עבר לידנו.
הקבלן פונה אליו בצחוק ואומר לו, "ספר לו איך היית בישיבה..."
הוא חייך והמשיך בדרכו.
הייתי המום.

לקראת סיום השיפוץ, הייתי צריך להזמין הובלה והרכבה לספרייה.
הבחור שהגיע להרכיב את הספרייה... גם הוא היה חילוני.
לאחר שסיים, פניתי אליו ושאלתי אותו: "נכון היית פעם בחור ישיבה?"
הוא היה מופתע: "איך ידעת?"
אמרתי לו: תראה, הקבלן היה בחור ישיבה לשעבר. מנהל הסטודיו של הקרמיקות, היה בחור ישיבה לשעבר. המתקין של המזגן, היה בחור ישיבה לשעבר, אז ניחשתי שבטח גם אתה מן הסתם היית בחור ישיבה...".
הוא צחק.

אבל אני בכיתי!!!
פשוט לא האמנתי למה שראיתי.

אחר כך אמרתי לקבלן: "לך תדע אולי מחצית מבעלי העסקים שנמצאים היום בחוץ, היו בחורי ישיבות לשעבר..."

היה פעם דבר כזה???

מה יותר מפחיד ממה?

סיפר הרב פולק:
"יצא לי לשמוע דו שיח של שתי אמהות.

האמא האחת הייתה של בחור ישיבה, והאמא השנייה הייתה של חייל הנמצא כעת בעזה.

פנתה אמו של החייל לאמו של הבחור ישיבה ואמרה לה: "כיף לך, את לא במתח, הבן שלך לא נמצא בצבא, אין לך פחדים, אין לך חששות.

אני, לעומתך, לא נרדמת בלילות. הבן שלי נמצא כעת בעזה, אי אפשר לדעת מה יילד יום... לכי תדעי איזה מחבל מכווין עליו כרגע את הנשק... מאיזה מנהרה יכול לצאת מחבל...

אבל את?? יושבת לך רגועה, אין לך ממה לחשוש... הבן שלך נמצא במקום מבטחים..."

עונה לה אמו של הבחור ישיבה: "תעזבי אותך משטויות... יש לך טעות! את חושבת שלי אין דאגות??!! ואני לא חוששת??!! אין לך מושג מה עובר עליי... רק שתדעי שגם אני לא נרדמת בלילה כמו שאת! גם אני שלחתי את הבן שלי לישיבה, וגם הוא נמצא בחזית, גם הוא נמצא במלחמה, ואף אחד לא יכול להבטיח לי שהוא יחזור משם בשלום, אז על מה את מדברת...?!"

"עד כאן", אומר הרב פולק, "הקשבתי לשיחה וזה הספיק לי".

אמו של הבחור ישיבה, שטענה שגם היא בחרדות לא פחות מאמו של החייל, צודקת.

אבל לא לגמרי! מצאתי בין שתי האמהות חמישה הבדלים "קטנים":

1. האמא של החייל דואגת זמנית. כי כשתגמר המלחמה והבן שלה החייל יחזור הביתה, היא תהיה רגועה. - לעומת זאת, **אמו של הבחור ישיבה תמשיך לדאוג ולדאוג לו כל הזמן!!!**

2. החייל עצמו יודע בדיוק מי האויב. הוא יודע עם מי הוא נלחם. - הבחור ישיבה לא. **המחבל יכול להיות בחור ישיבה כמותו שיכול להראות לו סרטון מלוכלך לכמה דקות ולקלקל אותו!!!**

3. במלחמה הזאת, בעזה, נהרגו 43 חיילים במשך תקופה של כמה חודשים - לעומת זאת, **במלחמה הזאת של האינטרנט "נהרגו ונהרגים" מידי יום ביומו מאות בנים ובנות!!!**

4. גם בזמן המלחמה, ניתן בכל רגע, להעביר את החייל לתפקידים אחרים יותר מוגנים ופחות מסוכנים (כגון, לתת לו להתעסק עם ניירת באיזה משרד וכדומה). - לבחור ישיבה **אין ברירה! אין לו לאן ללכת!** עליו להישאר תחת כותלי הישיבה.

5. חייל שנהרג במלחמה הזאת על היותו יהודי, הוא זוכה להיכנס לגן עדן וליהנות מזיו שכינת ה׳ יתברך - לעומת זאת, **בחור ישיבה ״שנהרג״ באינטרנט, ״זוכה״ להיכנס לגיהני גיהנום!!!**
(כמובן, אם לא עשה תשובה.)

סיפר ראש ישיבה אחד:
״הגיע אצלי יום אחד תלמיד שנראה טיפ טופ. זרקו אותו מהישיבה. הכנסתי אותו אלי לישיבה, בסוף מתברר שזה היה טעות. הבחור הזה היה מושחת ביותר!! מנבל את הפה שלו במילים גסות מהמכשיר המלוכלך שהיה לו.
דיברתי איתו מתוך אהבה. ניסיתי להבין מה קרה לו? למה זרקו אותו מהישיבה?
הוא אומר לי: ״רב׳ה, כשהייתי בישיבה לשומר היה פלאפון טמא... הוא הראה לי כל מיני דברים... הוא שחט אותי! הוא גמר אותי! לכן התדרדרתי בצורה קשה ביותר והגעתי למה שהגעתי...״.

אז מה יותר מפחיד ממה?

קטן עליו קולנוע ׳אדיסון׳

פעם בשביל לחטוא היה צריך טקס שלם!

היו מפחדים ללכת בגלוי לחנות שמוכרת עיתונים או ספרים מלוכלכים... ועד שהיו הולכים, הייתה יוצאת הנשמה!
היו מחליפים בגדים, לובשים כובע קסקט ומשקפי שמש... שלא יזהו ושלא יידעו...
את הקלטות ווידאו ושאר חוברות ועיתוני תועבה למיניהן, היו מחביאים עמוק בארון מתחת לבגדים או מתחת למזרון של המיטה... הכל היה נעשה אז בהסתר.

היה עוד איכשהו איזה פחד...

אחד מהצדיקים של חסידות בעלז אמר בקול בוכים בהלוויה של הרבי הקודם מבעלז שלפניו: ״אוי, אוי, על איזה דור השארת אותי... היום״, הוא אומר בבכי, ״כדי לחטוא, לא צריך לעשות כלום! אלא לנסוע לעיר ׳למברג׳ לקנות ספר ועל ידי זה לרדת מהדרך״.

אותו צדיק בכה שבדור שלו - לפני 200 שנה - כבר לא צריך להתאמץ כדי לחטוא. הכל נעשה בקלות. רק לנסוע ללמברג ו...

מה קורה היום...?

"אני זוכר כשהייתי ילד", מספר הרב יאיר ארלנגר, "הלכתי לשמוע את אחד מצדיקי הדור.
זה היה בערך לפני 28 שנה. הוא אמר כך: "אם היום (זאת אומרת אז, לפני 28 שנה) בן אדם היה רוצה לחטוא, לא היה לו מה לחפש אצלנו! הוא היה צריך ללכת למחוזות אחרים... מה כבר הוא ימצא אצלנו?
אבל יבוא יום שבן אדם יוכל לשבת בתוך סלון ביתו שיהיה מוקף בארבע קירותיו בספרי קודש מהרצפה ועד התקרה, ובלחיצת כפתור הוא יוכל לרכז את כל הטינופת מכל רחבי תבל!!"

אני אומר לכם את האמת, עמדנו שם ולא הבנו על מה הוא מדבר... משום שלפני 28 שנה מי החזיק מחשב בבית? מי חלם בכלל שהמחשב יבוא לידי שימוש אישי הרסני אי פעם?"

וזה מה שקורה!

היום בשביל לראות סרטים, לא צריך לנסוע לתל אביב לדיסקוטק 'שבבן יהודה', ולא למועדון 'שבדיזנגוף', ולא 'לתאילנד'... לשום מקום!!

תלחץ על כפתור אחד, והוא בא אליך מיד עד הבית!!!

ככה כמו שאתה נראה בלבוש החרדי שלך, עם הזקן והפאות שלך! מבלי שתוריד את הכיפה ומבלי שתוריד את הציצית... הוא בא אליך ואומר לך:
"מתוק שלי, אני פה!
אני לא בורח לשום מקום!
אני מחכה לך פה!
תמיד!
לשירותך!
24 שעות!
מתי שנוח לך!
מתי שרק תרצה!
והיכן שרק תרצה!
ללא כל הגבלה!

אני קטן וקומפקטי!
אין לך מה לדאוג!
אין לך ממה לחשוש!
אף אחד לא יראה אותך!
אתה יכול להמשיך ולהישאר חרדי כמו שאתה!
אף אחד לא יידע!
סמוך עליי".

האם אתה זוכר ידידי היקר את קולנוע 'אדיסון' שהיה בירושלים?
שאנשי העדה החרדית, הירושלמים, נלחמו נגדו מלחמת עולם?
בימים אלו התקיים בו מאמר חכמינו זכרונם לברכה, שעתידים בתי כנסיות ובתי תיאטריאות להיות בתי מדרשות. - חסידי סאטמר קנו את המתחם והם הולכים לבנות שמה בניין לאנשי קהילתם מהיראים והשלמים.

נו, אז נלחמו על קולנוע אחד והצליחו לחסל אותו! חזק וברוך!! אבל מה הלאה...?

בכיס, מתחת לשמיכה, בשירותים...

היום ניתן להחזיק בכיס לא רק את כל קולנוע 'אדיסון' אלא את כל בתי הקולנוע שבישראל ושבחוץ לארץ גם יחד!!! - השטן מזעיר את עצמו לגודל... **אצבע!!! - בצורת דיסק אונקי 128 ג'יגה שמכיל כ-800 סרטים לצפייה!!!**

ב'נאס"א' - סוכנות החלל שבטקסס - היה אז מחשב אחד שתפס בנין שלם, מה שהיום תופס אייפון אחד מסכן במשקל 20 גרם!!!
הפלאפון הראשון, היה כבד מאוד. הוא תפס מושב שלם של רכב וזאת הייתה הפעם הראשונה שהצליחו לחייג ממנו מבלי שום חיבור לשקע! אבל מאז זה הלך והשתכלל בצורה שלא תיאמן.

עד כדי כך, שאני בתמימותי, הייתי פעם באיזו צרכנייה מסוימת ושם ראיתי מישהו שמתכופף למדף של העוגיות. לפתע הוא שואל אותי: "מה אתה אומר, איזה עוגיות ניקח?"

אני ברוב תמימותי, התפלאתי.
׳מה פתאום הוא פונה אלי?! מה הוא שואל אותי איזה עוגיות ניקח?! אני בכלל לא מכיר אותו?׳
אז אני אומר לו: ״לא יודע, יש לך כל מיני סוגים... מה אתה מחפש בדיוק?״
אז הוא אומר לי: ״רגע, ניקח את זה?״
״אמרתי לו: ״מה שאתה מבין... אני לא יודע מה להגיד לך... אתה יכול לנסות את אלה או את אלה...״
״טוב, ״הוא אומר, ״אני אקח את הסוג הזה!״

ואז שמתי לב, שלאוזן שלו הייתה מחוברת אוזנייה של פלאפון שאיתה הוא דיבר עם אשתו, מה שלא ראיתי קודם!
בהתחלה התביישתי, אבל מהר מאוד נרגעתי, כי ידעתי שהוא בכלל לא שם לב שעניתי לו.

הפלאפון הפך להיות מאוד קטן וקומפקטי.

ובגלל שהוא כזה קטן וקומפקטי, הוא מוציא אותו מהכיס ומתחיל לדפדף בו מתחת לשמיכה, בשירותים, בחדר, בחוץ... לאחר מכן הוא סוגר אותו, כך שאף אחד לא יודע כלום ולא חושד בכלום!

פעם נכנס אל הרב הקדוש מצאנז יהודי מודרני לבוש ג׳ינס וחולצת טריקו צמודה בעלת שרוולים קצרים מגולח... ושאל אותו: ״תאמר לי רבי, במה אני יהודי לא טוב? זה שאני לא לבוש כמוך עם כל השמונה בגדים זה עושה אותי פחות טוב ממך?!״
ענה לו הרב: ״תראה, אם יבוא אלי השטן ויאמר לי: ״חיים, בוא נלך ביחד לקולנוע?״, אתה יודע מה אני יאמר לו?״
״לא, מה?״
״אני אומר לו: ״תראה שטן יקר, מילא אתה יכול ללכת לשם כי אתה השטן, אבל אני?? איך אני יכול ללכת לשם עם כובע גדול כזה?? הרי יצחקו ממני ויזרקו עליי ביצים ועגבניות, יחשבו שנפל לי בורג...
ואפילו אם הוא יצליח לשכנע אותי להוריד את הכובע שאלך לשם בלי כובע, אני אומר לו, ״רגע, ומה עם המעיל?״, ואז שוב הוא ינסה לשכנע אותי להוריד את המעיל... ואחר כך אומר לו, ״ומה עם הציצית...?״, ככה אני אמשיך לשגע אותו על כל בגד ובגד... ועד שיקח לו להוריד ממני את כל השמונה בגדים ואת הזקן והפאות, יימאס לו ממני!! וכך הוא יעזוב אותי.

אבל אם השטן יפנה אליך ויאמר לך: ״אריק, בוא נלך לקולנוע?״, מה תעשה? הרי אין לך בגדים ופאות וזקן שישמרו עליך שלא ללכת לשם...
אתה תשתכנע ממנו במהירות ותאמר לו: ״הנני מוכן ומזומן ללכת איתך לשם עכשיו!״
אז עכשיו אתה מבין את ההבדל בינינו״. סיים הרבי מצאנז את דבריו.

ועל זה״, אמר הרב שכטר, **״אני בוכה!!!** - הניסיונות שהיו לנו עד עכשיו, ללכת למקומות אסורים, עצרו בידינו בגלל הלבוש החרדי יחד עם הזקן והפאות.
אבל בניסיון של היום - שזה להיכנס לאינטרנט, לפייסבוק, לאייפון ולשוטט בתוך אתרים אסורים פסולים ומתועבים... - **אין לנו שום כוח ושום עזרה ושום הגנה מהלבוש החרדי ומהפאות והזקן...״**

״אחותי התחילה לבכות באוטובוס״

סיפר הרב חיים לאנג:
״לפני שבועיים נזדמן לי להשתתף בכינוס של אבות בבני ברק.
יומיים אחרי זה אני מקבל טלפון מאברך.
הוא אומר לי: ״התקשרה אלי אחותי, היא נסעה לירושלים, לפניה ישבו שני נערים צעירים בני 13 ו-14. לא היו אלו נערים מקולקלים, היו אלו נערים מבני ברק עם קרחות ופאות עבות.
הם החזיקו באיזה מכשיר וצפו בו״.
אומר לי האברך: אחותי רצתה לראות במה הם מסתכלים... היא נחרדה... **היו אלו סרטי תועבה!!!**

אחותי התחילה לבכות באוטובוס״.

נערים בני 13, 14, חשופים לכזה תוכן איום ונורא שאברך שכבר מחתן את ילדיו לא היה מעיז להיחשף לתוכן שכזה!!״.

סיפר הרב שמחה רבינוביץ, מחבר ספר ׳פסקי תשובות׳:
״באוזניי שמעתי על בחור חסידי בן טובים, זך לב וטהור עיניים, שנסע לישיבה לתחילת הזמן. וכמובן, שהבחור היה מלא ברצונות טובים ושאיפות טהורות, מלא בהתעוררות והתרגשות לקראת הזמן החדש.

במושב שלפניו באוטובוס התיישב איזה אדם רשע ומנוול, שנראה כחרדי, ופתח את אחד המכשירים הטמאים שהיה לו שם, וראה מה שראה.
אותו בחור חסידי, לא הצליח להתאפק ולהתגבר על סקרנותו... הציץ ונפגע.

מגיע הבחור לישיבה, מנסה לכווין ב"**נשיח בחוקיך ונשמח בדברי תלמוד תורתיך**"...
מנסה "ב"**חנינו מאיתך חכמה בינה ודעת**", ב"**השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו לעבודתך**"...
אך כלום!
מחשבותיו התעופפו...

בראשו עלו שוב ושוב תמונות הזוועה שראה. אותן תמונות שסרטו לו את הנשמה.

הוא ניסה אחר כך ללמוד, הוא ניסה במוסר וחסידות - ולא הלך לו.
כל השאיפות שלו, כל הרצונות, הכל פרח ונעלם ברוח... והכל בגלל אותו רשע מרושע! אותו מנוול וטמא! שבמחי מכשיר אחד מטונף איבד עולם מלא!
"רצח" בחור צדיק וקדוש ברגע אחד על ידי שדרדרו לפי פחת ונפל שם בריסוק איברים.
והכל על ידי ראייה אחת! במכשיר אחד!

אוי לנו שכך עלתה בימינו..."

איפה זה היה?
לא במועדון בתל אביב, לא בפאב ביפו, ולא בקזינו ביריחו...

באוטובוס!!! קו 402!!! מירושלים לבני ברק!!! בהפרדה מלאה!!!"

במוצאי שבת חנוכה, התקיימה מסיבת חנוכה בבית הכנסת בו אני מתפלל, ואחד הרבנים שהוזמן שם לדרוש אמר כך:
"היוונים היו חכמים. וכמו שאומרים חכמינו זיכרונם לברכה שיפייפותו של יפת (הכוונה לחוכמה שלו) תשכון באוהלי שם. וחלק מהדבר "החכם" שעשו זה, לטמאות את כל השמנים!
נשים לב", אמר הרב, "היוונים לא שפכו את השמנים... היוונים לא שברו את הקנקנים... הם פשוט טמאו אותם!!

מה "החכמה הגדולה" שיש כאן?

מה ההבדל בין שמן טמא לשמן טהור? בחיצוניות באמת אין הבדל! הם נראים זהים אותו דבר!
אבל בפנימיות... זה טמא וזה טהור!!

כשהיוונים טימאו את השמנים, הם בעצם רצו להעביר כאן מסר:
״בחיצוניות שלך תישאר חרדי! תמשיך ללכת עם הכובע והחליפה שלך... תמשיך ללכת עם חולצה לבנה ומכנסיים שחורות... תמשיך ללכת עם פראק והמבורג... עם גרביים לבנות ושטריימל... עם פאות מסולסלות וזקן ארוך...

אבל בפנימיות שלך תהיה יווני!!!

״מה שחשוב לנו״, אמרו היוונים, ״זה שבפנים - בתוך הבית שלך - תמשיך לראות סרטים, לגלוש באינטרנט, ולשוטט בפייסבוק... שתעשה את כל התועבות שבעולם!! אחר כך כבר לא אכפת לנו מה שתעשה.
אתה רוצה אחר כך להתפלל?... ללמוד תורה?... לשמור שבת ולהניח תפילין?...
אין בעיה! לנו זה כבר לא מפריע״.

אם פעם הסיסמה של המשכילים הייתה: הייה יהודי באוהליך ואדם בצאתך!״ היום הסיסמה היא הפוכה: **״הייה יווני באוהליך וחרדי בצאתך!״**

הוא מכבה את הנר ונכנס לגלוש...

פעם הייתה הבדלה בין ישראל לעמים. כולם ידעו שגוי זה גוי ויהודי זה יהודי. היום, הגענו למצב כזה שאמנם כלפי חוץ היהודי נראה מובדל מן העמים, הוא עושה ״הבדלה״ עם השטריימל על הראש ואומר ״המבדיל בין ישראל לעמים״, אבל לאחר שהוא מכבה את הנר הוא נכנס לחדרו לגלוש באתרים של פריצות ותועבה... ואז כבר אין הבדלה בין ישראל לעמים!!

החיצוניות אולי מאוד מרשימה, לשטריימל יש כתר יפה, אבל בפנימיות שלו - איפה שאף אחד לא רואה אותו - שם, ה׳ ירחם, צריכים הרבה רחמי שמים עליו״.

בסגנון דומה אומר גם הרב אשר רוזנבוים: ״היום יש מציאות שכלפי חוץ יכול אדם להיראות כיהודי חרדי שומר תורה ומצוות לכל דבר, אבל בפנימיותו הוא

חילוני גמור!! וכמו עץ חלול שמבחוץ הוא נראה יפה ומרשים אבל בתוכו הוא מרוקן מכל וכל..."

הדבר הכואב הוא: שלא מדובר ביחידים! לא מדובר באנשים בודדים!

"מדובר ברבבות רבבות של משפחות שנמצאים במצב של התפרקות!!!" וזו לא גוזמה!!!

כך העיד בכאב, רבה של רכסים, רבי יעקב מאיר זוננפלד.

הוא אמר, "כל אחד צריך לשאול, הרי אם כל כך הרבה נופלים ונהרסים, היינו צריכים לראות את זה! היינו צריכים לראות שהפסיקו להגיע לבית הכנסת? שהפסיקו לבוא לכולל? לישיבות? ולסמינרים?

אבל זה בדיוק החורבן... **הם נשארים אותו דבר!!!** הכל נעשה בהסתר!! מבלי שאף אחד ירגיש או יידע!!

אותם גולשים ואותם אלה שנחשפים לאותם אתרים ומקומות מזוהמים, הם נראים כמו כולנו!! חזותם לא מוכיחה עליהם שום דבר!!
בבית כנסת, בכולל, בישיבה, בסמינר הם נראים רגיל ואפילו צדיקים!! - הם יכולים להיות עם זקן ארוך וכיפה גדולה, היא יכולה ללכת עם חצאית ארוכה וחולצה רחבה כשצווארונה סגור עד הכפתור העליון למעלה, ואף אחד לא יודע עד כמה הם שקועים עמוק עמוק בפנים בתוך הבוץ המלוכלך והמטונף של האינטרנט!!

דוגמא קטנה", אומר הרב, "שסיפר לי ידיד. באה אליו אשה יקרה אשת אברך כדי לשפוך את ליבה...
היא אומרת לו: "בעלי, שהוא אברך כולל, **כבר ארבעה חודשים לא מניח תפילין!!**
אני יודעת, שהוא שומר שבת רק בבית, לעיניי הילדים. **אבל באמת הוא לא שומר שבת כלל...!!!** ואף אחד לא יודע עליו דבר! חוץ ממני..."

מסיים הרב בכאב: **"אף אחד לא יודע מה קורה אצל השכן שלו... ואף אחד לא יודע מה קורה אצל החברותא שלו בכולל..."**

כשהשתתפתי בהלוויה של מרן הרב אלישיב פגשתי שם מלמד בתלמוד תורה חשוב.
והוא סיפר לי שיש לו חברותא שהגיס שלו הוא מתקן מחשבים.

יום אחד גיסו הוזמן לבני ברק לתיקון מחשב.
בשביל לעלות על התקלה, הוא היה צריך לדפדף אחורה כדי לראות מה קורה... הוא סיפר לגיסו (החברותא), שכשהוא דפדף אחורה... הוא גילה שם אתרים נוראים ואיומים!!! שבעל המחשב נכנס אליהם.
כשהוא חקר ושאל אחר כך למי שייך המחשב?
התברר לו שזה היה מחשבו האישי של... **ראש כולל חשוב ידוע ומפורסם בבני ברק!!!**
לא פחות ולא יותר!!!

סיפר בעל עמדה חשובה ברבנות:
״לפני מספר חודשים התקיימה חתונה חשובה. דיין אחד מפורסם השיא את בתו.
היו שם כל צמרת הדיינים והרבנים.
כשסימנו לקהל לגשת לחופה, שמעו את הדיין החשוב מכריז ברמקול: ׳רבותי, כל מי שמחזיק מכשיר טמא שלא ייכנס ולא יתקרב לחופה. אינני לוקח עדים לכתובה ולחופה שמחזיקים אייפון, אלא רק בעלי מכשירים כשרים. כל מי שיש לו אייפון, פסול לעדות!!!׳

השתררה שם דממה מעיקה.

היו שם אישים תורניים בעלי עמדה תורנית חשובה, וכולם נאלצו לעמוד הרחק מן החופה.
אף אחד מהם לא היה ראוי להיות עד!!!
אותו דיין לבסוף לקח שני פקידים פשוטים בעלי פלאפון כשר, והם אלו שחתמו על הכתובה והעידו בחופה״.

נורא ואיום.

״יש לך חצי דקה? אני רוצה לומר לך משהו״

לי אישית סיפר תלמיד חכם חשוב מזכה הרבים, שליל שבת אחד הוא הוזמן לדרוש בבית הכנסת ׳אור החיים׳ של הרב בעדני, ושם הוא תקף בחריפות את נושא האינטרנט והמחשבים.

הוא אמר, "הנה, יושב כאן הרב ניסים בן שמעון הדיין והוא יוכל להעיד בפניכם שכל מה שאמרתי בנושא הזה הוא אמת". הרב ניסים הנהן בראשו.

"לאחר התפילה, הוא קרא לי אליו.
בהתחלה פחדתי, כי חשבתי שאולי הגזמתי במה שאמרתי".
הוא אמר לי: "צור איתי קשר אני רוצה לדבר איתך"
אבל אחר כך הוא אמר לי, "אתה יודע מה, יש לך חצי דקה? אני רוצה לומר לך משהו".
ואז הוא אמר לי נתון מזעזע.
הוא אמר, שהיום 99.99 מהבעיות שיש היום בציבור החרדי, **הכל הכל בגלל האינטרנט!!!**
אתה לא יודע" הוא מספר לי בכאב, "איזה סיפורים מזעזעים אני מקבל אל חדר בית הדין.
סיפורים ממש מסמרי שיער!!!
והכי עצוב", הוא אומר, "שמדובר על אנשים חסידים... אשכנזים... ספרדים... ליטאים... עם זקנים ארוכים ועם פאות ארוכות... נשים חרדיות... בחורי ישיבות... בנות סמינרים... מהבתים הטובים ביותר שיש! - ואילו הייתי מראה לך את התמונות שלהם, **לא היית מאמין שמדובר עליהם!!!**"

הרב סילמן פסק לא מכבר: שרב שאיבד אייפון, אין להחזיר לו. מדוע? כי זה יבייש אותו מאוד כשידעו שיש לו מכשיר מתועב שכזה.

לפני כשנה בערך, התכנסו 80,000 איש באצטדיון באמריקה "למלחמה באינטרנט"...
היו שם מכל הזרמים ומכל החוגים: חסידים, ספרדים, ליטאים, תימנים, סאטמר, וויזניץ, חב"ד בעלז, ברסלב... ומי לא?

כי אין כמעט משפחה אחת - ואפילו מבין הטובות ביותר - שלא נפגעה מזה!!!

מעיד הרב מאיר שמואלי: "אני בעיניים שלי ראיתי, אנשים מורמים מעם וביניהם מקובל אחד צדיק גדול (שבאמת היה מלומד אמיתי) שנפלו מהמכשירים האלה!!!
ראיתי אנשים שנמחקו לגמרי מהיהדות. לא שבת... לא תפילין... לא כלום... והיום הם משווקי סמים!!!
ראיתי בחורים שהיית רוצה לנשק אותם מטוהר העדינות והקדושה שהייתה

להם, אך לאחר שנכנסו למכשיר הזה... איבדו לגמרי צלם אנוש!! אתה כבר לא יכול להסתכל עליהם... מפחיד להסתכל להם בפנים!!״.

היה כנס בדרום של 2,500 משתתפים. הרב אפרתי נשלח על ידי מרן הרב אלישיב לומר את דברו. הוא צעק שם בכנס בשם הרב אלישיב ואמר: ״**עוד לא קם משמת ימי בראשית נזק רוחני כמו האינטרנט והטכנולוגיה!!!... עוד לא קם!**״

למה התכוון מרן הרב אלישיב באומרו: ״לא קם משמת ימי בראשית״...? מה עם כל הצרות והאסונות שעבר עם ישראל מאז שנבחר לעם ועד התקופה שלנו??

ובכל זאת...

לא האינקוזיציה האיומה...
לא גרמניה הנאצית המושחתת...
לא ההשכלה הארורה...
לא גזרות ת״ח ות״ט הנוראים...
לא מגורשי ספרד הכואבים...
לא מסעי הצלב המפחידים...
לא האינתיפאדה המסוכנת...
לא נבוכדנאצר הרשע...
לא המן המנוול...
לא היטלר האכזרי...
לא סטאלין המושחת...
לא אחמדיניג׳ד הארור...

אף אחד מכל אלה לא עשה צרות ולא הזיק לעם ישראל עד היום, כמו האינטרנט וחבריו!!!

רבי מיכל יהודה בוכה בדמעות, הוא מחזיק דף ואומר כשכולו רועד מבכי: ״**אינטרנט זה רוצח!! אינטרנט זה רוצח!! אינטרנט זה רוצח!!**״

הרב שטיינמן כותב במכתב:
״**מקור כל הצרות, זה האינטרנט והפלאפונים הלא כשרים!!**״

מרן הרב וואזנר לפני שמונה שנים, צעק:
"האינטרנט זה רודף!!! המשתמש באינטרנט אין לו חלק לעולם הבא!!!"

רבי צבי פינקל, בליל יום כיפור האחרון לחייו היה ועד חיזוק ליום כיפור. על מה הוא דיבר:
אסון הטכנולוגיה והאינטרנט!!!

מרן הרב עובדיה יוסף התבטא:
"קל לי להתיר עגונה, קשה לי להתיר אייפון!!!"

רבי יששכר מאיר אמר לפני 2,500 איש ללא שום בושה:
"מותר לספר ואפילו לפסול שידוכים של בחורים שנחשפו לאינטרנט!!!"

מי זאת גלות יון, לעומת האינטרנט??!
מי היא גלות פרס, לעומת האייפון??!
מה זאת גלות מצרים, לעומת הגאלקסי??!
מה נחשבת בכלל גלות בבל, לעומת הסמארטפון??!

כלום!! אפס!! - הם לא מתקרבים לקרסוליים של אותם מכשירים ארורים!!!

גיסו של הרב וואזנר סיפר, שחותנו אמר לו: "אני הייתי בשואה האיומה והכרתי את הדור שלפני השואה, ואני אומר לך בבירור, **האינטרנט הרבה יותר גרוע מהשואה עצמה!!!"**

הגאון הרב יעקב אליהו אונסדורפר רב קהילת 'ראשית חכמה' ממונטריאול, סיפר:
"הייתי לפני זמן קצר אצל אדם גדול בניו יורק, ואמרו לי אנשיו הקרובים שהוא לא מפסיק לדבר על נגע האינטרנט. וזה תמוה בעיניהם כי יש עוד דברים בעולם שצריך לדבר עליהם, ונכנסים אליו בחורים ואברכים מכל הקהילות לשמוע דברי חיזוק והוא מדבר כל הזמן רק על האינטרנט.

נכנסתי אל אותו גדול ושאלתי אותו: "למה כבודו כל הזמן חוזר וחוזר וחוזר על זה בלי סוף?..."

אומר לי אותו גדול, ״אילו היית שומע רק עשירית ממה שאני שומע, על כל ההשחתה והחורבנות שכלים אלו מביאים, אני מבטיח לך שגם אתה לא היית מפסיק מלדבר על זה!!!״

״רק תיגע בכפתור הזה... וזהו!״

ישנו ביאור חזק מהגאון מוילנא לגבי חטא עץ הדעת.
מהו בעצם חטא עץ הדעת?
אומר הגאון: ״עניין חטא עץ הדעת היה, שעל ידי אכילת הפרי מיד נפגמה העוצמה הרוחנית של האדם וזה מה שהביא לו אחר כך את החשק להכיר את הרע!!

אדם חושב לעצמו: ׳לא נורא, אני כלל לא מתפתה! אני רק רוצה להכיר את הרע לדעת מה זה...? מה קורה...? מה הולך שמה...?׳
אומר הגאון, זה בדיוק חטא עץ הדעת!!! **עצם זה שאתה רוצה להכיר את הרע, זה כבר פגם בנשמה שלך!!**

ואם כבר מדברים על חטא עץ הדעת, שמעתי, אגב, מאחד הרבנים שאמר דבר מדהים:
הסמל של האייפון זה, **נחש שנוגס תפוח.**
זה ממש כמו הנחש הראשון שאמר לחוה: ״תיקחו ביס מהתפוח ואתם תראו מסוף העולם ועד סופו״... ככה בדיוק גם לגבי האייפון! הוא נותן לך לראות ולדעת מסוף העולם ועד סופו.

ועוד דבר שהוא אמר:
לא לחינם יצא דווקא הסמל של נחש, כי האייפון מושך אותך לעבירה בשקט בשקט - כמו הנחש - לכל מיני אתרים מזוהמים מבלי שאף אחד יידע.

לא אשתך...
לא הילדים שלך...
לא ההורים שלך...
ולא השכנים שלך...

אף אחד לא יודע מה קורה איתך באמת!!״

כשהתבוננתי בדברים שאמר אותו רב, גיליתי דבר מדהים נוסף:
מאיפה בעצם התחיל כל החטא של עץ הדעת?

מנגיעה אחת!!!

איך הנחש שיכנע את חוה לאכול מעץ הדעת? הוא פשוט דחף אותה עד שנגעה בעץ...
אמר לה הנחש: "הנה את רואה? נגעת בעץ ולא קרה לך כלום!".
ומכאן, בעצם, כבר החלה הנפילה שלה...

הנחש שהופיע בתורה, היה זה כידוע השטן בכבודו ובעצמו. גם היום - ב-2016 - הוא חוזר בדיוק על אותה שיטה שהצליחה לו בעבר.

הוא אומר לכל אחד ולכל אחת: "רק תיגע בכפתור הזה... וזהו! רק תלחצי עליו... ודי!"
האדם עצמו חושש ומהסס... כן, לא, כן לא... עד "שהנחש" - השטן, דוחף אותו, והוא לוחץ על הכפתור... ומשם הכל הולך ומתגלגל...

איך אמר אחד הרבנים? היצר הרע לא רוצה שתגלוש... היצר הרע לא מחפש שתגיע לאתרי תועבה... והוא גם לא מעוניין לפתות אותך... כל מה שהוא רוצה זה, **רק הקלקה אחת שלא במקום והוא כבר ישוט קדימה לבד**... זה הכל!!! **רק נגיעה אחת במקש** - לאתר אחד שמראה פרסומת אחת טמאה ומשוקצת - **ודי!** "הם יסתבכו כבר לבד עם עצמם!", הוא אומר.

"אתם משוגעים??... תשימו תותים תשימו מלפפונים..."

אבל עדיין היצר לא נרגע...

הוא ידע טוב מאוד, שיש הרבה שיזהרו מלהקיש לכל מיני אתרים מפוקפקים או שאינם ידועים.
אז עכשיו מה הוא יעשה?

הוא עבר לפטנט הגאוני הבא:
הוא גרם ש-50% מהמשתמשים באינטרנט ייחשפו בעל כורחם לפריצות זימה וניאוף הגרועים ביותר!!!

איך עושים זאת?

כותבים למישהו באינטרנט: ״לחץ כאן כדי לראות באיזה פרס זכית״. ואותו אחד תמים לוחץ כמו ״ילד טוב׳ ומיד מגיע לאתר תועבה מזוהם ביותר. האינטרנט גדוש במיליוני רמאויות כאלו!!!

אבל גם אלו שניכוו מהתרגילים האלה, או אלו שנזהרים גם מזה... אז פשוט מכניסים להם דפים עם תמונות תועבה שקופצת להם למסך ללא שליטה...

הנה למשל:
אדם לוקח את המכשיר ורוצה להיכנס לבנק לעשות כמה סידורים, ו... בום! הוא רואה חמישה פרוצות מסביב...
הוא מנסה להזיז את המסך... בום! קופצות לו עוד חמישה פרוצות...
מה שהוא לא יעשה והיכן שהוא לא ייכנס, תמיד יופיעו לו על המסך נשים פרוצות חשופות!!!

״אמר לי חבר שלי״, מספר הרב שטיין, ״מכולל פוניב׳ז, אברך ממש צדיק שבצדיקים חיבר כבר ארבעה ספרים. קניתי מחשב נייד בשביל תוכנת אוצר החכמה המכילה עשרות אלפי ספרים.
אני צריך להוציא את הספר שלי. קניתי את זה באחת החנויות בבני ברק. מחשב נייד שלא היה מוגן. כמובן הזמנתי את השליחים של הרב אדרי שיבואו לנתק את הקליטה מהאינטרנט.
הזמנתי את השליח למחרת ב-9:00 בבוקר.
אבל בערב, רציתי להשלים איזה משפט... אז נכנסתי למחשב...

רק עמוד השער... היה מלא בפרוצות!!!

אני כבר חודשיים לא יכול להתפלל! לא יכול ללמוד! ממש מבולבל לגמרי... אני לא יכול לסלוח להם לנצח!!! צלצלתי לחברה וצעקתי עליהם: ״אתם משוגעים... תשימו תותים תשימו מלפפונים... מה אתם שמים כאלו תמונות???״

אמרתי לו: "רבי יואל, אל תתפלא, הם נמצאים בג'ורה הכי עמוקה. זה האוויר שלהם!"

ככה זה עובד! ככה השיטה שלו! ככה הוא מצליח לגרור ולהפיל עוד ועוד מאות אלפים ורבבות של גברים ונשים בנים ובנות מהבתים הכי שמרניים והכי טובים לשיא התהום!!!

רק תיגע בכפתור הזה...

הסקרנות שהרגה את ה...

מספר הרב מנחם שטיין:
"פעם אחת שמע אותי ראש ישיבה אחד שאני מדבר על הנושא הזה. הוא התבייש לדבר איתי.
אז הוא שלח לי מכתב (שלחתי אחר כך את המכתב לרבי חיים קניבסקי באמצעות חתנו).
הוא כותב לי: "אני לא אומר לך מי אני, כי אני מתבייש מעצמי.
אני באתי מאחת המשפחות הכי חשובות בארץ ואני ראש ישיבה במקום מסוים בארץ.
לנו בישיבה היה בחור אחד שהחרימו לו את האייפון ושמו את זה אצלי בינתיים כדי שנמכור את זה לערבי (למרות שרבי חיים פוסק, שגם לערבי אסור למכור אייפון).
רציתי לדעת על מה מדברים כולם? מה הבעיה במכשיר הזה? על מה כל הרעש? אז פתחתי את האייפון שלו ו...

נפלתי לשנה וחצי בדברים הכי מתועבים!!!
כל כך הייתי שקוע בזה... עד שכמעט ועזבתי את היהדות!!!

לא אשתי ידעה מזה, לא שבעת ילדיי, ולא מאות תלמידיי, שאני בכלל לא שם!!! אני כבר לא בתוך התורה!!!

נקלעתי לדרשה באלעד, התארחתי שם בשבת ושמעתי אותך מדבר. כמה שבכיתי באותו לילה אין לך מושג... אתה הזזת את נימי ליבי.

בזכותך שברתי את המכשיר!!!

ניפגש אחרי 120 שנה ואז תדע מי אני. אני מוכן שתספר את הסיפור הזה ברבים.

אני רוצה לקבל ממך צלצול טלפון לראות אם באמת קיבלת את המכתב הזה״.

סיפר הרב חיים לאנג:

״אצלי בבית היה יהודי בן 65. יהודי שכבר מחתן את הנכדים שלו.

הוא חסיד נלהב של אדמו״ר גדול בארץ, והוא ידוע ומפורסם בציבור כעבד ה׳ שכבר כתב כמה ספרים הנוגעים לעבודת ה׳...

הוא קיבל מתנה מחבר שנתן לו לכתוב חידושי תורה על מחשב, ובלא כל קשר הוא קנה לבית קו נט ויז׳ן זול של שקל ליום העובד על מודם אינטרנטי והוא רק רצה לראות אם הקו יכול להתחבר מהמודם למחשב שלו. הוא גילה שיש לו אינטרנט בבית.

איך החלה הנפילה שלו?

פיתוי סקרני דחף אותו ללחוץ על ה- הכחול של האינטרנט, ומיד הוא נחשף למה שלא היה צריך להיחשף.

אותו יהודי נסע לחופשה בת יומיים, הוא רצה לסיים איזה עבודה תורנית שהוא עשה. הוא לקח איתו את המחשב. הוא לא לקח את המודם, אפילו לא את הכבל למודם... הוא לקח רק את המחשב. ומסקרנות שוב הוא לחץ על ה- הכחול, ושוב הוא נחשף לאינטרנט, כי היה לו אינטרנט סלולרי.

הוא אומר לי: ״תשמע חיים, אני מאוד מבין את גדולי ישראל! אני מאוד יודע על מה הם מדברים!״

הוא ממש התחנן אלי, ״תעזור לי להוציא את האינטרנט שלי מהמחשב... בבקשה תעזור לי... אנא!״

״אתה??״, אני אומר לו, ״אתה שכותב ספרים נפלאים בעבודת ה׳?? אתה המשמש חסיד נלהב של אותו אדמו״ר קדוש?? אתה צריך עזרה להתנתק מהאינטרנט...??

אם אתה לא מוגן, אז מי כן מוגן...???״

הוא הצהיר: "אני אמחק אותו!"

ועוד סיפר:

"הוזמנתי לסמינר מסויים להרצות בנושא הזה.

אחרי ההרצאה ניגשו תלמידות לשאול שאלות אישיות (אחת אבא שלה דיין יש לו אינטרנט... אחד אבא שלה מנהל בית ספר ויש לו אינטרנט...), הן חיכו בתור לשאול שאלות.

שעה שעה וחצי עמדתי על הרגליים לשמוע מה אני יכול לעזור או לפחות להשתדל לעזור.

ניגשה אלי בת אחת ואמרה לי: "כבוד הרב, יש לי שאלה אישית. קודם כל מה שהרב אומר שאינטרנט זה מסוכן, שהרב לא יספר לי, כי אני יודעת את זה יותר טוב מהרב.

אבא שלי היום לא נמצא בבית! הוא הורחק עם האינטרנט שלו! הוא גלש בכמויות ונכשל ב... (לא נפרט במה מדובר) אבל הוא נכשל מאוד מאוד... נאלצנו בדרך זו או אחרת, לזרוק אותו מהבית עם האינטרנט שלו.

והיא ממשיכה לספר לי: "אני לא למדתי בבית יעקב עד השנה, אבא שלי לא הרשה לי ללמוד בבית יעקב. הוא השאיר את אמא בבית עם 11 ילדים!"

המשפט האחרון שהיא אמרה, לא הסתדר לי...

רגע, אבא שלה לא מרשה לה ללמוד בבית יעקב?! זה אומר שהמשפחה היא מזרוחניקית או סגנון דתי מסורתי... כי אחרת למה שאבא לא יאפשר לבת שלו ללמוד בבית יעקב?'

אבל אחרי זה חשבתי: 'רגע, אבל יש להם 11 ילדים... אז זה נראה שהמשפחה היא חרדית...

אז מה הולך פה??'

אני עם המחשבות שלי והיא ממשיכה לספר: "לא למדתי בבית יעקב כי בית יעקב זה ציונים! אנחנו נטורי קרתא, גרים ב'מאה שערים', בבית דיברנו רק אידיש! ואמא שלי לא יודעת אפילו הלכה אחת... כי הכל אסור!

ובכל זאת... גם שם - עם כל הצידקות והפרומריות - לא הייתה שום הגנה מהאינטרנט!!!"

אתה רואה אברכים מסולאים בפז, בני תורה יקרים שביקרים, בני תורה קדושים צדיקים וטהורים שיושבים ועוסקים בתורה במשך כל ימי חייהם... אברכים בני 30, 40, 50, תלמידי חכמים חשובים מחברי ספרים בכל מקצועות התורה... פתאום נופלים נפילה תהומית כה קשה וכואבת, עד שלבסוף הם עוזבים את הכל!!! זורקים את התפילין הכיפה והציצית... והופכים להיות חילונים גמורים!!!

אתה רואה את זה והלב שלך מתפלץ...

אתה רוצה לזעוק לעברו, "היי, מה אתה עושה??!... מה אתה עושה??!... למה אתה מאבד ושורף את כל מה שבנית עד עכשיו??! גמור את החיים שלך בתוך שומר תורה ומצוות!! אל תעשה שטויות!! אל תזרוק עשרות שנים של תורה ומצוות לפח... אל תהרוס את המשפחה שלך...!!!"

מספר הרב אוחנה:
"תלמיד חכם חשוב (ואני לא רוצה לחשוף במי מדובר) ששימש כרב בית כנסת באחד מאיזורי הארץ. הרבה אנשים חזרו בתשובה והרבה התקרבו לה' יתברך בזכותו!
ואף תלמידי חכמים גדולים היו מתכנסים בבתי מדרשות לשמוע דרשותיו ודברי תורתו.
הוא היה מחזקם הרבה בענייני שמירת העיניים וכל מה שנוגע לשמירת התורה הקדושה, והיה אף מדריך את הגברים ואת הנשים מה לעשות. כולם היו בולעים את דבריו ומקיימים את כל מה שאמר.

עד שיום אחד הוא הכניס את האינטרנט לבית.

ההתדרדרות שלו החלה אט אט... עד שלאחר כמה שנים הוא ירד לגמרי מדרך התורה והמצוות. הוא הגיע למצב כך כך נורא, שרבני הקהילה שהיו בדרגה תורנית ויראת שמים נמוכה משלו בהרבה, העיפו אותו מאותה העיר על סמך זה **שהיא עיר חרדית והוא גורם לקלקול העיר**. בר מינן.
דברים שאי אפשר לשומעם.

וכשבאו לפני מרן הרב עובדיה יוסף וסיפרו לו זאת, הוא געה בבכייה ואמר עליו: **"ספר תורה שנשרף"....**

פורסם על רב אחר ידוע ומוכר שרצה להילחם באינטרנט.
הוא הצהיר: "אני אמחק אותו! אני אגמור אותו! סופית!"
אבל אז הוא אמר לעצמו: 'רגע, בוא נראה כמה דקות במה מדובר'...
הוא נכנס לאחד האתרים, הציץ ונפגע... עד שפרק עול לגמרי!
עכשיו הוא מנסה לחזור בתשובה אך הוא אומר: "אינני יכול...!"

ואיך כל המקרים הללו קרו? **רק מנגיעה אחת... רק מהצצה אחת... רק לכמה דקות... לא יותר!**

"תגיד לי, מי בכלל מדבר עם דוב??!"...

פעם סיפר הבעל שם טוב הקדוש לתלמידיו:
"היה פעם אדם אחד מסכן שהיה לו קר. הוא יצא לרחוב וראה איזה אחד הולך עם מעיל.
"יו רבינו", שאל אותו האיש, "מאיפה המעיל הזה?"
"אתה יודע איזה מעיל זה? זה מעיל פרווה של דוב!"
"מה אתה אומר, גם אני רוצה!"
"מה הבעיה? אתה הולך לצייד נותן לו 500 שקל, הוא יורד ליער ומוריד לך דוב"...
"שמע, זה כבד עלי!"
"אם כבד עליך לך תצוד לבד!"
"מה אני אעשה?"
"קח רובה ציד, רד ליער, תתפלל לה' שתמצא איזה דוב, תן לו ירייה, תיקח אותו ואני אעזור לך ב-250 שקל בפשיטת העור ועשיית המעיל, סגור?"
"סגור!"
ההוא יורד ליער עם הרובה ומתחיל להתפלל: "ריבונו של עולם, ועשית חסד עם עבדך הקרה נא לפניי דוב!". איך שאמר את זה... בום! בא לו דוב מול העיניים.
"ישתבח שמו לעד". הוא לקח את הרובה של הציידים וכיוון אליו את הרובה... פתאום הוא שומע את הדוב אומר לו: "למה אחי היקר?"...
"וואיי... מה אתה מדבר??"
אומר הדוב: "כן אחי, וכי עשיתי לך משהו רע? על לא עוול בכפיי אתה בא לירות בי? לא כתוב אצלכם בתורה, שופך דם האדם באדם דמו יישפך?"

אומר לו האיש: ״כן, אבל אתה לא בן אדם״
אומר לו הדוב: ״גם אתה לא בן אדם אם אתה רוצה להרוג אותי... מה עשיתי לך??״
״אתה מדבר עליי? הרי בינינו אם אני הייתי עכשיו בלי רובה, לא היית טורף אותי?״
אומר לו הדוב: ״כן, אבל יש לי סיבה״
״מה הסיבה שלך?״
״אני רעב!״
אומר לו האיש: ״גם לי יש סיבה!״
״מה הסיבה שלך?״
״לי קר!״
אומר לו הדוב: ״תראה, אני רעב ולך קר, בוא נשב על איזה כוס קפה ונסדר שלך יהיה חם ואני אהיה שבע... בסדר?״
אומר לו האיש: ״אם אתה אומר שנגיע לעמק השווה בינינו, למה אני צריך להרוג אותך?! בוא נשב״.
איך שהתיישב האיש לידו תפס אותו הדוב ובלע אותו שלם...
אומר לו הדוב: ״נו, נכון עכשיו בפנים בתוך הבטן שלי חם? אז עכשיו גם לך חם וגם אני כבר שבע...״

״מה הייתה אותה בעיה של אותו אחד?״ שואל הבעל שם טוב, והוא עונה:
״תגיד לי, מי בכלל מדבר עם דוב??! מה פתאום אתה משוחח עם דוב??!
עם דוב לא מתעסקים... מדוב בורחים!!!״

״זה כמו״, אומר הרב עזריאל טאובר, ״שבעיצומה של השואה שהיטלר רוצח עכשיו מיליוני יהודים, אומר לעצמו יהודי אחד הגר בארץ ישראל: ׳איך מתחשק לי לקפוץ לביקור קצר בגרמניה לראות מה קורה...׳

מה היינו אומרים לו?:
תגיד, את מטורף?
אתה שפוי?
השתגעת?
אין לך שכל?
חסר לך צרות?
משעמם לך בחיים?
מה עבר עליך?

מי שמכניס את עצמו לאינטרנט - ואפילו לביקור קצר - זה כמו מי שמכניס את עצמו למחנות ההשמדה ב'אושוויץ' מרצון... **אז שלא יתפלא אם לבסוף הוא "יירצח"!!!**

איך אמר הרב רובין? אפילו רק לקחת מתכונים או להתעניין מה מזג האוויר באינטרנט זה אסור!
לא מתעסקים עם דוב טורף!!! נקודה.
כל מי שיודע מה זה אינטרנט ומה יש באייפון... צריך לברוח מהם כמו מאש!!!

זה לוקח שלוש עשיריות השנייה!!!

אנשים חרדים (תרתי משמע) אומרים: "אני פוחד... אני פוחד... יש לי יצר הרע לראות מה קורה, יש לי סקרנות... אבל אם אכנס, אני לא יודע אם ומתי בכלל אני אצא משם!
אני אבא לילדים, מתורבת, נשוי, מסודר ומאורגן בחיים, עם הטרדות היום יומיות השגרתיות, ואני יודע שאני יכול לגמור את החיים שלי בחמש דקות של הנאה! - **חמש דקות של הנאה יגרמו לי חמש שנים של סבל בל יתואר!!!** פשוטו כמשמעו".

דוקטור טרוסקי, פסיכיאטר ומומחה עולמי בהתמכרויות, כתב 50 ספרים בנושא ויש לו מרכז גמילה בארצות הברית. הוא אומר, שיכול לקחת **שלוש עשיריות השניה(!!!)** שקופצת איזו תמונה ואדם לא סוגר אותה... שמכאן הוא יכול להימשך להתמכרות שהוא אינו יכול אחר כך (כמעט) לצאת ממנה!!!

סיפר לי בעל עסק עצמאי:
"היה לי פעם עובד חרדי שכל פעם היה מעדיף לעבוד בלילות. הוא היה עושה משהו שולי לא הייתי צריך אותו במיוחד בבוקר... עד שגיליתי שהוא מכור לאתרים האלה.
"איך אתה יודע שהוא נכנס לזה?", שאלתי אותו.
הוא אומר לי: "הסתכלתי בהיסטוריה של המחשב והתחילו לקפוץ לי כל מיני דברים... הוא "הדביק" אותי באיזה באגים... ואז אמרתי, 'יש במחשב היסטוריה של אתמול בערב, לאיזה אתרים נכנסו אתמול בלילה. נכנסתי לשם וחשכו עיניי איזה אתרים... בר מינן.

כשדיברתי עם אותו עובד על כך, הוא אמר לי: "אני גמור!!!"
מישהו נשוי עם 4 ילדים...

"לפני ראש השנה", סיפר הרב רוזנבוים, "נכנס אלי בחור שהיה כל כולו שבור. הוא בכה לפניי ממש כמו תינוק. הוא סיפר לי, שלפני כמה חודשים חבר רע פיתה אותו להסתכל במכשיר טרף והוא נכשל והסתכל שם רק למשך 5 דקות בלבד! - **"5 דקות אלו"**, בוכה לי הבחור, **"עד עכשיו אינן נותנות לי מנוחה מאותם מראות זוועה, ואפילו שכבר עבר מאז חודשים רבים..."**

סיפרה הרבנית רות שמש:
"כמה סיפורים שמגיעים אלי בטלפון מנשים שבוכות מרה, מה קרה לבעלים שלהן מאז שהם התחילו עם מחשב.
אברכים שהיו קשורים לעולם של תורה, שהיו קשורים לעולם של יראת שמים... איבדו ברגע אחד את הכל! ולא נשאר מהם כלום!!!

זוגות צעירים בתחילת ימי הנישואין משכירים מחשב רק בשביל לראות את הווידיאו של החתונה... יש דבר יותר נחמד מזה? ואחר כך הם אומרים: "רגע, אנחנו בשנה ראשונה, נשאיר את המחשב ונביא סרטים נחמדים, טובים, מבוקרים, נתפנק לנו קצת מה כבר יכול להיות?"

מתקשרת אלי אשה צעירה", היא מספרת, "כמה חודשים אחרי החתונה... ובוכה לי שהיא נשארה בלי בעל!!! הבעל שלה כבר לא מסתכל עליה... זהו! יש לו מחשב ואליו הוא מחובר! גמרנו, הוא פשוט מהופנט! הוא לא מסוגל לעזוב את המחשב!

היא בידיים שלה הכניסה אותו! רק כדי לראות את הסרט של החתונה.

סיפרה הרבנית סיאני:
"אמרה לי אשה צעירה נשואה, שבעלה התחיל ליצור קשר ולהתכתב עם איזו נערה.
זה התחיל מאיזו שאלה ששאלה אותו בהלכה ואז זה התפתח לעוד שאלה... ועוד שאלה...
והוא ענה לה... והיא ענתה לו... והכל בלי לדבר. הכל רק בהודעות! וה' ירחם לאיפה הם גלשו עם ההודעות... לאיזה שאלות ולאיזה תשובות, ה' ישמור.

משמים, אומרת לי אותה אשה, עליתי על זה.
שאלתי אותו: "מה זה?"

הוא הודה לי שאכן הוא נפל בזה, וזו הייתה טעות מצידו.

הם הלכו לרב וסיפרו לו את הכל. הרב נתן להם סדר תשובה איך לתקן את העוון הזה.

אומרת לי אותה אשה: "אני אגיד לך משהו עם יד הלב, אני רציתי להנות משתי העולמות.
רציתי להיות אשה עם יראת שמים וגם שיהיה לי פלאפון משודרג עם כל מיני מכשורים... אבל אני יודעת שזו הייתה טעות שלי! אני מאשימה את עצמי בזה! כי אני רציתי את המכשיר הזה בבית.

בגלל המקרה הזה", אומרת אותה אשה, "הגעתי למסקנה...

שאי אפשר לרקוד על שתי חתונות!!!
או שאת כאן! או שאת שם!

את לא יכולה להגיד: "אני יראת שמים, שומרת את מצוות ה', רוצה בית על טהרת הקודש, ובאותו זמן להכניס הביתה מכשיר שכזה. אין כזה דבר!!"

להיכנס, ב'אין כניסה'...

קרה ונכשלת? היצר ידאג לכך שלא תצא מזה מהר.
גם אם תנסה לצאת ממה שראית... לא תצליח כל כך בקלות. המראות הללו ירדפו אותך עד חרמה בכל מקום ומקום!

אם הסבא של מרן הרב אלישיב בעל ה'לשם' אמר - על תמונה שאדם ראה בטעות של אשה חשופה ולו לכמה שניות מועטות בלבד!! - שעוד לא נברא בעולם הסבון שיינקה את המראות האסורות מהמוח... אז מה נגיד על אותם אלו שצופים במזיד בנשים פרוצות מאוד שעות על גבי שעות???

וכי אין המוח שלהם שרוט עמוק (סליחה על הביטוי) **באופן רציני ביותר?????**

למשרדים העוסקים בענייני תקשורת, מגיעים עשרות עשרות מקרים כואבים של אברכים מצויינים שהם כבר סבות לנכדים בני 40, 50, 60 ואומרים: "באמצע 'כל נדרי', באמצע הקידוש, בתפילת שמונה עשרה, בברכת המזון...

קופצים לי כל מיני תמונות אסורות שראיתי לפני 30 שנה... איך מוציאים את זה מהמוח?״, הם שואלים בכאב גדול.

נשים צעירות באות למשרד ושואלות: ״אני לא יודעת מה לעשות, ראיתי סרטים בגיל צעיר, יש לי בעל צדיק אבל מה אני יכולה לעשות קופצים לי תמונות מזעזעות של השחקנים המושחתים ביותר, את הפה והאוזן עוד אפשר לנקות, **אבל איך אני מנקה את המוח שלי...? איך...?״**

ואין מה לענות להם...

״אתמול בלילה״, מספר אחד הרבנים, ״התקשרה אלי אשה במוצאי הצום ואומרת לי: ״אני גרה בבאר שבע, בעלי צדיק צדיק צדיק... אבל אני לא יכולה להוציא מהמוח שלי תמונות של סרטים שראיתי בגיל 16, 17. הרב, התמונות האלו הורסות לי את כל הזוגיות... איך אני מנקה את זה???״

אין לי תשובה. אני רק בוכה איתה ואומר לה: ״רק תפילות! - תתפללי לה׳ שיברא לך לב טהור!״

סיפר הרב עמנואל תהילה:

״ישבו אצלי פעם שני בעלי תשובה בערך בגילאי ה-30. הם באו להתייעץ איך לעשות תוכנה שהיא תהיה ׳משגיח׳. כלומר, שתהיה סוג כזה של תוכנה שתהיה לה ׳תבונה אנושית׳ שברגע שיעלה משהו שלא יהיה לרוח היהדות, היא תסגור מיד את המחשב!״

מה יצא מזה מאז אינני יודע... זה היה לפני שבע שנים.

אבל אז שאלתי אותם: ״מה כל כך אכפת לכם? למה זה מעניין אתכם?״

אחד מהם פרץ בבכי...

הוא אמר: ״אם אתה היית יודע מה אני חוויתי ועברתי בחיים וראיתי בחיים... לא היית שואל.

אני מתעסק עם מחשבים מגיל 4, 5, איך שזה יצא לאוויר העולם.

אני גאון במחשבים! אבל אתה לא יודע כמה זבל יש לי בתוך המוח!!! אני מנסה... אני בוכה... אני מתפלל להקב״ה שינקה לי את זה מהראש... אבל זה ממשיך לעבוד ומשפיע עלי... אני לא מסוגל יותר!!״

מלחמת הרוח והשמש

פעם התערבו השמש והרוח מי יותר חזק.
הרוח טענה, שהיא יותר חזקה ובכוחה להרוס ולשבור כל מה שעומד כנגדה.
השמש, לעומתה, טענה שהיא כמובן יותר חזקה, כיון שאף אחד לא מסוגל לעמוד כנגד חומה הרב.
תוך כדי שהם מתווכחים עבר איש אחד לבוש במעיל חורפי.
הרוח אמרה לשמש: "הנה, זאת ההזדמנות שלנו להוכיח מי צודק. מי שתצליח להוריד את המעיל מאותו איש, היא המנצחת! מוסכם?"
מוסכם.
"בכבוד", אמרה השמש לרוח, "תתחילי את".

התחילה הרוח לפתע לנשוב חזק מאוד... וניסתה בכל כוחה להעיף את המעיל מאותו איש.
אך האיש, שלא הבין מאיפה התחילו לנשב רוחות חזקות קרות וסוערות, אדרבה, יותר ויותר התכרבל והצטנף לו בתוך מעילו ולא עזב אותו אפילו לרגע אחד...
הרוח המשיכה בכל כוחה עד שהעצים כבר החלו להתנועע בחוזק...
אך האיש תפס במעילו בכל כוחו ולא הרפה ממנו ולו לשנייה אחת.
לאחר מאבק של חצי שעה עם האיש התעייפה הרוח ואמרה לשמש: "טוב, עכשיו תורך!"

השמש, בשונה מהרוח, לא השתוללה.

היא החלה לשלוח בעדינות את קרניה החמימות לעבר אותו איש. היא חיממה וליטפה אותו בקרניה... עד שהאיש החל להזיע...
לאחר מספר דקות, הרגיש האיש שהוא כבר לא מסוגל לעמוד בחום הזה והוא נאלץ להוריד את מעילו.

זה סיפור פשוט ישן ומוכר, אבל ממנו אנחנו לומדים מהו סוד כוחו והצלחתו של יצר הרע...

בכל התקופות, עם ישראל עמד בכבוד רב כנגד כל הנלחמים כנגדו.
יהודים מסרו את עצמם לכבשן האש והעדיפו למות באכזריות ובמיתות

משונות, רק לא לעבור על דתם. ולמה? משום שעד עכשיו יצר הרע ניהל את המלחמות שלו כנגד כל יהודי ויהודי בסגנון הרוח. הוא ניסה לעקור מהם את היהדות בצורה קשה ובכוח... אך כמובן זה לא עזר!

אבל היום? יצר הרע השתפשף הרבה יותר... הוא קלט שבעצם מלחמה כזו בסגנון הרוח, כבר לא עובדת! זה כבר לא ״באופנה״! - כבר 5,766 שנה הוא מנסה לשבור אותנו... בכל מיני צרות עינויים וגזירות קשות ולא מצליח!

מה עושים?

נלחמים בסגנון השמש!!!

מפזרים חום... שולחים חיוכים... נותנים ליטופים... - הוא נותן לנו אינטרנט, חי, צבעוני, חכם, מהיר, משוכלל, עם הרבה אופציות שעוזרות ומקילות עלינו את החיים.
ולא עוד אלא גם נותן לנו כיף, בידור, שעשוע ועוד מיליוני דברים מושכים ומעניינים... - וזהו! ככה הוא ״קונה״ אותנו! ככה הוא מצליח להתחבר אלינו! כי הוא יודע שזה, בעצם, מה שמדבר אלינו!

וכל זה, כמובן, נעשה במטרה אחת... **להפיל אותנו ל״תהום״ ו״לרסק״ אותנו!!!**

נא, לא להתבלבל!

וזה בעצם מה שמבלבל מאוד מאוד רבים מאיתנו.

ונסביר למה אנו מתכוונים:
היה פעם מאפיונר כבד ששמע שיש איזה בריון אחד ששם עליו עין ורוצה לחסל אותו!
אותו מאפיונר - שהיה רגיל להתכסחויות מעין אלו - לא חשב פעמיים. הוא קרא לכל החמולה שלו וביקש מהם לבוא ולעזור לו לחסל מיד את אותו בריון המאיים עליו.
מיד נכנסו כל החבר׳ה לרכבים מוגנים בעלי חלונות כהים, מרכיבים משקפי שמש שלא יזהו אותם, כשלצידם נוסעים עוד כמה אופנועים כשהם מצוידים באקדחים ורובים כדי לגבור על אותו בריון מסוכן ובני חבורתו.

כולם הגיעו לאותו מקום. הבריון מסתכל במשקפת למרחוק ורואה את כל הרכבים והאופנועים מגיחים למולו. הוא לא התבלבל... מיד הוא נותן שריקה לכל החבר'ה שלו שגם הם היו חמושים בכלי נשק לא פחות מסוכנים, והם רצים לעבר לזירת הקרב.

מיד החל קרב של ירי אכזרי מאין כמוהו...
כולם השתמשו בכל הנשק שברשותם והחלו ליפול חללים חללים משני הצדדים כמו זבובים...

לבסוף נשארו שניים - המאפיונר הכבד והבריון המסוכן - אחד מול השני.

הם התקרבו בזהירות, לאט לאט, אחד לעבר השני...

המשחק היה ידוע לשניהם מראש, מי שישלוף ראשון את אקדחו ויירה בחברו, הוא המנצח!
המאפיונר מסתכל היטב בפנים של יריבו, והנה הוא מגלה לחרדתו, שאותו בריון העומד מולו הינו לא פחות ולא יותר מאשר... אחיו התאום אותו הוא לא ראה כבר עשרות שנים...
היה עליו לחשוב במשך שניות ספורות ממש מה הוא עושה? מצד אחד הוא ידע, שאם הוא לא ישלוף את אקדחו ויירה למוות באח שלו, הוא ימות!
ומצד שני, הרי מדובר באח שלו, והוא לא מסוגל להרוג את אח שלו...?

נעצור רגע את הסיפור...

מה היית עושה במקומו?
לא קל להחליט הה...
אני מסכים איתך שזו דילמה קשה מאוד.
אבל אם תבין את הנמשל, תוכל להבין כבר לבד את התשובה...

מצד אחד, האינטרנט הוא כביכול כמו "אח שלי" - יש בו דברים טובים:
גם חוסך זמן וגם חוסך כסף.
במקום לעמוד בתור בבנק, בדואר, במרפאה... יכולים לעשות את הפעולות דרך האינטרנט.
במקום להתרוצץ בין חנויות הבגדים, הרהיטים והנעליים, אפשר לראות הכל דרך האינטרנט.
יש בו גם מידע רפואי, כלכלי, בטחוני, ואף ידע תורני אדיר מאין כמוהו שיוכל

לעזור לכל תלמיד, בחור ישיבה, אברך, ראש כולל, ראש ישיבה ואף לסתם אנשים.
בקיצור, באינטרנט ישנם עשרות דברים שונים המועילים לכל אחד ולכל אחת בכל תחום ובכל דבר.

אבל מצד שני...

האינטרנט הוא ״בריון מסוכן מאין כמוהו המאיים על חיי ורוצה לחסל אותי!״ - אין יותר הרסני ממנו!! כל התועלות שיש באינטרנט, שואפות לאפס ביחס לנזקים שהוא גורם!!!

המשנה אומרת, **״שקבורתו של משה הייתה בבין השמשות״.**
מה הכוונה?
היצר הרע שאל את עצמו: ׳מה אני עושה? איך אני מצליח לנתק את האדם מתורת משה? מהי נקודת ההצלחה להפיל את האדם?׳
עד שמצא את הפתרון...

בבין השמשות!!!

בין השמשות זה הזמן שהאור והחושך נמצאים מעורבבים!
מצד אחד, יש אור - כלומר, יש לאדם בהירות. ברור לו שאינטרנט זה טורף, זה מסוכן, זה הרסני...
ומצד שני, יש חושך - כלומר, יש לאדם עירפול. הוא מרגיע את עצמו שזה רק לצורך פרנסה, וזה יוכל לעזור לי הרבה, ואני בכלל לא חושב חלילה להגיע למקומות אחרים...
מצב כזה - שהאור והחושך מעורבבים אצל האדם - שיש לאדם ספיקות, בלבול, ומבוכה...

או אז מצליח יצר הרע להפיל את האדם!

אז היצר מנצל את ההזדמנות ו״מכה על הברזל כשהוא חם!״.
הוא מצליח להחדיר את האינטרנט והאייפון אל תוככי הבתים... **וכך הוא מפרק משחית והורס מאות ואלפי משפחות טובות עד היסוד!!!**

וזה הכוונה **״שקבורתו של משה, הייתה בבין השמשות!״** - היינו, שיצר הרע הצליח כביכול לקבור את **״משה״** - שזה כל היהדות של האדם...
מתי?

"בבין השמשות!" - בזמן שהוא מסופק ומתלבט ולא יודע מה להחליט?

וכפי שנפרט בהמשך.

"סוכרייה" עם "מקל"

ישנם שלושה סוגי אנשים המצדיקים את העובדה שיש להם אינטרנט.

הסוג הראשון טוען: "מה יש? אני מחביא את האינטרנט בתוך ארון סגור. אין גישה לילדים שלי להגיע לשם?"

הסוג השני טוען: "אני לא סתם משתמש באינטרנט, אני צריך את זה לצורך פרנסה, לצורך עבודה... מה הבעיה בזה?"

הסוג השלישי טוען: "אני צריך את האינטרנט לחפש מבצעים, קניות, יד שנייה, סידורים בבנק ובדואר, לשלם תשלומים, אני גם יכול לפרסם שם מאמרים ועלונים לזיכוי הרבים... מה רע?"

יש קטע בתורה שנראה לכאורה שהוא איננו כתוב בסדר הנכון.

קודם כתוב: **"ועשו לי ארון"... "ועשית שולחן"... "ועשית מנורה"...**

ורק אחר כך: **"ועשו לי מקדש"**.

זה כמו שחתן וכלה ילכו ביחד לרכוש מקרר, מכונת כביסה, מייבש, מיקרוגל, שולחן, כסאות, ספות, מיטה זוגית, שידה וארון ועדיין אין להם בית... האם זה הגיוני?!

ודאי שלא!

מדוע, אם כן, התורה מתחילה קודם בעשיית הכלים ורק אחר כך בבניית המשכן עצמו?

ככה שואלים כולם.

יסוד גדול אומרים הספרים הקדושים: **לא ייתכן שהבית שלך יהיה קדוש אם לא דאגת לפני כן שיהיו לך כלים קדושים! הכלים הם עיקר הבית!!**

חזיר קטן... מותר???!

וזה בעצם התשובה לכל שלושת הטענות.

כנגד הטענה הראשונה אומרת התורה:
״**ועשו לי ארון**״ - הארון מסמל את הארון שנמצא בחדר ההורים.
יש אנשים שאומרים: ״שם בפנים, בתוך הארון, אפשר להסתיר ולהחביא את האינטרנט, כך שהילדים לא יוכלו להגיע אליו...
אומרת התורה: **לא כך!** ארון הקודש צריך שיהיה מבית ומבחוץ מצופה בזהב.
לא יכול להיות שמבחוץ הוא יהיה זהב טהור, ובתוך הארון יהיה בו טומאה.

ישנם שבעה שמות ליצר הרע, כך אומרת הגמרא.
רע.
ערל.
טמא.
שונא.
מכשול.
אבן.

האחרון שקרא שם ליצר הרע, היה הנביא יואל.
מעניין מאוד אבל השם שבחר לו היה... ״**צפוני**״.

״צפוני״ - היינו דבר צפון, דבר מוחבא. אומר הנביא יואל, בדור האחרון יהיה כזה סוג של יצר הרע מיוחד שהעבודה שלו תהיה בסתר! בהיחבא! בלי שאף אחד ירגיש מה שקורה.

ההורים יחביאו את המכשירים מהילדים בארונות... ויוציאו אותו מאוחר בלילה כשהם ישנים.
הבעל יחביא מאשתו בכיס של החליפה... ויוציא אותו בשירותים או מתחת לשמיכה.
האשה תחביא אותו בתוך התיק שלה... ותוציא אותו בעבודה או כשבעלה איננו נמצא.

יהודי נכנס פעם לחזון איש ושאל את פיו: ״הרב, אני הולך מדי ערב לשיעור

תורה, הבנים בישיבות, אף אחד מהילדים שלי לא בבית. אשתי נשארת לבד בבית והיא מפצירה בי שאקנה רדיו רק בשביל לשמוע חדשות ומיד היא תכבה והיא לא תקשיב לשום תוכנית. היא מוכנה אפילו להוציא כסף שיועד למשהו חשוב אחר בבית, בשביל רדיו קטן (שעלה אז הון רב). והיא מבטיחה להחביאו בארון נעול למען הילדים - מה עלי לעשות?"

השיב לו החזון איש: "תראה, מה שאתה רוצה לחלק בין מכשיר גדול למכשיר קטן, אין כל הבדל! שהרי אם התורה אסרה לאכול חזיר, וכי יעלה על הדעת שרק חזיר גדול אסור לאכול וחזיר קטן מותר??!
ולעצם העניין - אם אתם רוצים ילדים קדושים, צריך שהאוויר בבית יהיה מלא קדושה!
בית שמהדהד בו קול הרדיו, כבר אינו מלא אויר של קדושה. קירות הבית שלך הם בולעים ופולטים, הם יבלעו את טומאת הרדיו כשהילדים לא יהיו בבית, ויפלטו אותה כשהילדים יהיו בבית!".

אם כך ענה החזון איש לאותו יהודי על רדיו שלפני 60 שנה, מה היה עונה על האינטרנט של היום???

וחוץ מזה... כמה זמן אפשר להחביא את האינטרנט בארון בלי שהילדים יידעו מזה?

אומר הרב מנשה ישראל: "הילדים הם מאוד חכמים. לאבא יכול להיות מחשב מוחבא בחדרי חדרים ולילדים יש חוש ריח מפותח.
הם מוצאים את המחשב מוחבא בארון מוסתר מתחת לבגדים, ואני אישית מעיד על מקרים שראיתי אצל ידידים ומכרים, שהילדים שלהם מצאו את זה והם ידעו בדיוק איך להגיע לזה. הם יודעים בדיוק איך להפעיל את המחשב באופן שיוכלו להשתמש בו איך שרוצים וכמה שרוצים".

ולכן הארון - שזה מסמל את מקום המחבוא כפי שאמרנו - **חייב להיות קדוש!**

המלצר הסיני קורא לך שתבוא אחריו...

כנגד הטענה השנייה אומרת התורה:
"**ועשית שולחן**" - השולחן עם לחם הפנים שעליו, מסמל את הפרנסה.

יש אנשים שאומרים: ״אינטרנט זה עניין של פרנסה, דרך האינטרנט אני יכול לעבוד ולהביא פרנסה לבית ובשפע... ״

אומרת התורה: **לא נכון!** צריך שהשולחן כולו יהיה זהב טהור. הפרנסה צריכה להיות בקדושה ובטהרה. לא יכול להיות שיהיה שפע ברכה והצלחה בא מהאינטרנט.

סיפר לי פעם בעל עסק שהיו לו כמה עסקים בסין, ושם יצא לו באחד הפעמים להיכנס למסעדה סינית.

״אתה לא מאמין מה שרואים שם״, הוא אומר לי, ״יש שם בריכה של נחשים, מגיע לקוח ורוצה לאכול. אומר לו המלצר הסיני: ״תבחר לך מהבריכה איזה נחש אתה רוצה...״

הלקוח בוחר לו. לוקח המלצר את הנחש, עורף לו את הראש ומיד מטגן אותו.

אחר כך, מגישים לך בתור מנה שנייה, מרק מלא בנמלים.

ולקינוח...

תמנון חי בעל 8 זרועות שתקעו אותו בשיפוד. הסיני אוכל את התמנון בעודו חי...

או ג׳וקים מצופים בשוקולד כשהמחושים שלהם בולטים״.

פשוט גועל נפש...

הוא אמר לי: ״בוא תראה כמה תמונות״.

ראיתי בסך הכל כ-2 3, תמונות, ולאחר מכן איבדתי את התיאבון לכמה ימים.

אומרים עליהם בתור בדיחה, שהם אוכלים כל מה שזז... חוץ ממכונית.

וכל מה ששט... חוץ מאוניה.

וכל מה שעף... חוץ ממטוס.

וכל מה שיש לו ארבע רגליים... חוץ מכסא.

הכל הם אוכלים!

(יהודי אחד חילוני סיפר, מה הביא אותו לחזור בתשובה. הוא אמר, שבעודו בחור חילוני הוא סגר עסקה חשובה עם סיני בעל עסק אחד. וכדרכם של בעלי עסקים איך חוגגים את סגירת העסקה? הולכים למסעדה.

הבחור הישראלי, נכנס למסעדה ומזמין לו מה שמזמין. וכך גם עשה רעהו הסיני.

הבחור הישראלי לא ידע מה הזמין הסיני... כעבור כמה דקות ניגש המלצר ומגיש את ההזמנות. הבחור, רואה שהסיני הזמין לעצמו לא פחות ולא יותר... כלב שלם ממולא באורז!!

הוא הזדעזע. הוא לא האמין שהיצור הזה שיושב מולו מסוגל להתענג על כלב ממולא באורז...

הוא אמר עצמו: 'מה?? אני מסוגל לשבת בשולחן אחד עם גוי מזוהם שכזה??? איך התדרדרתי???!... ומכאן התחילה חזרתו בתשובה.)

מצמרר, נכון?

עכשיו, תאר לך שאתה נכנס לאותה מסעדה סינית ואתה רוצה להקיא כל מה שאכלת מרוב הגועל שאתה רואה שם... אבל אתה רעב. ואתה לא יודע מה לעשות?

לפתע, המלצר הסיני מאותת לך ביד וקורא לך שתבוא אחריו.

אתה הולך אחריו ובינתיים אתה רואה על השולחנות כל מיני זוחלים מתים; עכברים, לטאות, נחשים עקרבים, ג'וקים וכו' אתה סותם את האף מהגועל ומהסרחון יחד והולך איתו לסוף המסדרון.

שם הוא מגיע איתך לאחד המקררים ואומר לך בעברית משובשת: "אתה דתי... יש לנו כאן, במקרר, בשר עוף של בד"ץ העדה החרדית". הוא דוחף את ידו פנימה לתוככי המקרר ומוציא לך עוף קפוא סגור בניילון נצמד עם 10 חותמות של הבד"ץ העדה החרדית סגור עם בלומפה מיוחדת וכתוב שם: "חלק בית יוסף עם כל ההידורים". האם תקנה את העוף הזה או לא?

השאלה מיותרת... ברור שלא. ואתה צודק! וכי מישהו היה בכלל חושב אחרת??!!

מי מסוגל לקנות ממקום כזה מגעיל כזה מטונף וכזה מצחין אוכל כשר??

גרוע יותר, ידידי, יש לך באינטרנט!!!

וכי בגלל שצריך להתפרנס (שזה מותר), צריך להשתמש בכלי מטונף שכל כולו מלא וגדוש ב"שקצים ורמשים"??

מה זה שונה??

מומחים גויים אומרים במפורש, שכל אותם מיליארדי אתרים שנמצאים באינטרנט, מיותרים לחלוטין!!! רק 20% מהאתרים הינם שימושיים וחיוניים. וזה לשיטתם!
ומתוך אותם 80% של אתרים מיותרים (לשיטת אותם מומחים גויים) למעלה מ60% מאותם אתרים, מזוהים כבעייתיים מאוד!! - של נרקומנים, של אלכוהוליסטים, של סוטים ושאר חולי נפש ושאר ענייני זוהמה ולכלוך.

אבל לציבור החרדי מדובר על 0.002 אחוז של אתרים שבאמת צריכים אותם!

ואף על פי כן, מי מוכן להסתכן ולקחת מידע נחוץ מתוך מיליארדי אתרים מזוהמים ומתועבים???

הוא חושב וחושב ואומר לי: ״שש״

ויותר מזה...

״ישבתי פעם עם יהודי עשיר גדול״, מספר הרב לאנג, ״שרצה לתת פתרון בנושא האינטרנט למגזר החרדי. זה יהודי שיושב ולומד כל יום (כשהוא לא בטיסות בינלאומיות) בישיבת מיר עד 13:00 בצהריים. יש לו קשרים עם משקיעי הון בעולם ורצו להשקיע ביחד קבוצת משקיעים 4,000,000 דולר לפתרון המגזר החרדי.

הוא יושב איתי ואומר לי: ״תשמע, זה המציאות! זה מה שיש היום! אז אל תתווכח עם זה!״
אמרתי לו: ״תראה, אתה איש עסקים (לו לבד יש שלוש חברות תקשורת), יש לך נדל״ן בארץ ובחו״ל, אתה עובר מפגישה לפגישה ארבע יבשות בעולם, איש העולם הגדול... תגיד לי כמה אתרי אינטרנט אתה צריך בשביל לעשות הרבה כסף?״
הוא עונה: ״אחד״
אמרתי לו: ״אני נותן לך ״צ׳ק״ פתוח, כמה אתרים אתה רוצה כדי להרגיש משוחרר כדי שתוכל לקבל את המקסימום שאתה צריך, שזה כולל בילויים... מידע... עסקים...?״
הוא חושב וחושב ואומר לי: ״שש״

אמרתי לו: "בשביל השש אתרים שלך אתה אומר לי שזה המציאות ואין מה להתווכח עם זה?! אנחנו צריכים להושיב בן אדם בבית עם מיליארדי(!!!) אתרים פתוחים... בעוד שאתה בתור איש עסקים מיליונר מסתפק רק בשש אתרים???!"

אומר הרב מרדכי ברנט: "אני מכיר מנהלים בעלי עסקים שאינם מחזיקים ברשותם מכשירים פסולים ואפילו שזה קשה להם והם מפסידים הרבה כסף וזמן, כיון שאצלם **חלק היהודי הוא לפני חלק האייפון!**"

מספר הרב צביאלי:

"פגשתי לפני כמה זמן, אדם שבעבר היינו ידידים והרבה שנים לא נפגשנו ומתברר שהוא כבר התחתן והוא יהודי בן תורה אמיתי אבל הוא יצא לעולם העסקים וראה ברכה בעמלו.

היום הוא עשיר גדול.

הוא סיפר לי, שהוא מנהל עסקים חובקי ארץ בעשרות מיליונים אין לו מייל ואין לו אינטרנט לא בבית ולא בעבודה... ממש כלום!

היו אמורים להיות לו לפחות 4 מכשירים הכי גדולים בכיס... אבל אין לו כלום!

בסך הכל מכשיר אחד קטן פשוט ביותר. הוא מתנזר מזה והוא בסופו של יום מסתדר.

כשאני הייתי בקהילת צאנז בנתניה, אמרו לי: "אתה יודע, הבניין שבו אתה מרצה עכשיו הוא נתרם על ידי רבי יחיאל מיכאל רוזנברג הוא גביר גדול בארצות הברית. היהודי הזה מנהל עסקים חובקי עולם. הוא באמת עשיר בסדר גודל של מיליארדר. **והוא לא מתעסק עם המכשירים האלה בכלל**".

אתה צריך לברר משהו בבנק?

אתה מחפש דברים של יד שנייה?

אתה זקוק לבעל מקצוע?

למה לעשות זאת דרך אינטרנט פרוץ שיש בו 85% תועבה???

ולכן, השולחן - שזה מסמל את הפרנסה כפי שאמרנו - **חייב להיות נקי!**

מזוזה... בשירותים???!

כנגד הטענה השלישית אומרת התורה:
"**ועשית מנורה**" - המנורה מסמלת את האור שבבית.
יש לאנשים בבית מכשירים אסורים ששולחים הבזקים וכל מיני אורות, מכל מיני מסכים למיניהם.
אומרת התורה: **חלילה!** צריך שבבית יהיה אור קדוש וטהור של מחשבים ללא אינטרנט.

אנשים שואלים, מה כל כך נורא? מה כבר יש בזה?
אשה אחת שאלה את הרב יוסף בן פורת: "מה הרב אומר על אינטרנט לחרדים? הרי כן אפשר בלי טלוויזיה... אי אפשר ללא מכונת כביסה... האינטרנט נמצא איפה שהוא באמצע.
יש בו שימושים מציוינים שחוסכים זמן וכסף, אבל יש שם שימושים של בידור ובזבוז זמן (במקרה הטוב) מה הרב אומר על כך?"
ענה לה הרב: "ובכן, גברת, נכון שאת רואה לפעמים את הפח זבל בחוץ? יפה. ואת רואה, כמוני, שעוברים ערבים ומוציאים לפעמים כמה דברים מתוך הפח זבל...
האם את היית מעוניינת, גברת, שהילד שלך ילך לחפש ולחטט בתוך פחי הזבל הגדולים כי אולי הוא ימצא איזה מציאה כמו שעושים הערבים האלה??

תדעי לך, **לא קם פח זבל ענק מאז בריאת העולם כמו האינטרנט...!!! זה פח זבל שמסוכן להתקרב אליו אפילו מאה קילומטרים!!!** - אז איך את בכלל יכולה להבין שהאינטרנט הוא משהו באמצע???!

אם נשים את זה לעומת הנזק שהוא גורם, זו סכנה מחרידה! סכנה מחרידה!
הרס של כל התורה והמצוות!
הרס של האישיות גם לגוי, לא רק ליהודי!
הרס של השחתה ותיעוב!
הרס נפשי ופסיכולוגי!

איך יכולה אשה לשאול כזאת שאלה??? אינני מבין."

אומר הרב צביאלי, "אני אומר לבן אדם, "אתה מבלבל בן נוחות לבין מחוייבות. זה שני דברים נפרדים. זה אמנם יותר נוח אבל לא חייבים את זה. אומר לי אותו אחד: "כן, אבל אני יכול לקנות דרך איזה אתר במחירים מוזלים..."

האם השתגענו לגמרי?!
בשביל כמה שקלים של הנחה אנחנו הולכים לפגוע בעצמנו?!
צריך אייפון מלוכלך בשביל לעשות את הקניות המוזלות הללו??!!

פעם אחת הזאב רדף אחרי הכבש. הוא רץ... רץ... רץ... עד שהזאב החל להתעייף.
סחוט וגמור פונה הזאב אל הכבש ואומר לו: " היי... תעצור! תעצור! מה קרה לך? אתה לא רואה שאין לי זנב וכל גופי מלא בצלקות??! בקושי נשאר עורי לגופי וכמעט לא נשארו לי ציפורניים... אני פצוע מלחמה מהקרבות בלבנון, אז ממה אתה כל כך מפחד ממני?"
מסתובב אליו הכבש ואומר לו: "תגיד לי, אתה עושה צחוק?
וכי אני פוחד מהזנב המבלבל שלך?!
מהעור הקשה שלך?!
או מהציפורניים הדורסניות שלך?!
אני פוחד מהשיניים האימתניות שלך!!!
הן שנשארו אצלך פעילות עד עכשיו!!!".

אני פוחד מהחורבן שיש באינטרנט פחד מוות!!!

לכן, המנורה - שהיא מסמלת את הבזקי האור כפי שאמרנו - **חייבת להיות טהורה!**
אסור שיהיו הבזקים של אורות אחרים טמאים בתוך הבית!

רק אז - לאחר שדאגנו "שהכלים" שלנו יהיו נקיים קדושים וטהורים מכל לכלוך ומכל טומאה - יאמר לנו הקב"ה, **"עכשיו תעשו לי מקדש ואשכון בתוכיכם".**

אומר הרב מאזוז: "בית שיש בו אינטרנט... **אותו בית פטור ממזוזה!!!**
הבית הזה נהיה כמו שירותים מזוהמים ומטונפים... אז איך אפשר לקבוע שם מזוזה???
השכינה לא שורה שם.

זה לא ווארט יפה... זו המציאות!!!

הלכות שחיטה על... סוס???!!

״מה אתה רוצה?״, טוען מישהו, ״אי אפשר להיות מושלם בהכל! אז מה אם יש לי אינטרנט או אייפון? בסך הכללי אני בסדר, ולא רק בסדר אלא בסדר גמור! אמנם לא מושלם (כמו שכולם לא מושלמים) אבל להתפלל אני מתפלל בכוונה... ואני לא מפסיד שום סדר לימוד... ויש לי הוראות קבע לכל מיני ארגונים של צדקה וחזרה בתשובה... ואני מקפיד גם לדקדק בכל דבר ומשתדל אפילו להחמיר היכן שאני יכול... נו, אז מה פה לא בסדר?״, ככה שואל המסכן.

אדם אחד קם בבוקר ובא ללבוש את הגרביים, איך שהוא בא להכניס את הגרב לרגל הוא רואה על הזרת של הרגל משהו מחשיד... הוא מתקרב אל האור ורואה עיגול לבן קטנטן.
הוא שולח מישהו לכהן השכן הגר דלת ממולו שיבוא ויראה מה זה...?

הכהן נועל את נעלי הבית ומגיע במהירות לראות את הכתם הלבן. הוא מסתכל היטב היטב ופוסק חד משמעית: ״שכני היקר, יש לך נגע צרעת! צא מיד מהבית שלך אל מחוץ למחנה, מקום המצורעים, עד שתשוב בתשובה וה׳ ירחם עליך...״
האיש התמים, שעוד לא הבין מה משמעות הדבר, שאל את שכנו הכהן: ״רגע, בתכל׳ס אני בסדר גמור! אני מתפלל בכוונה, אני לא מפסיד שום סדר לימוד, יש לי הוראות קבע לכל מיני ארגונים של צדקה וחזרה בתשובה, אני מקפיד בכל דקדוק ומשתדל אפילו להחמיר היכן שאני יכול... יש לי אמנם בעיה קטנה - נגע קטן ברגל - אבל זו לא סיבה לעשות מזה כזה סיפור??!״

אומר לו הכהן: ״לא ולא! - לא יעזרו לך כל התפילות וכל הלימודים וכל החסדים שלך - טמא אתה כולך! מכף רגל ועד ראש! הנגע הקטן מגלה שזו בעיה כללית בך!! מכף רגל ועד הקדקוד... אתה מבין?״

זה מה שעונים לאותו מסכן.

אין כזה דבר שאדם יגיד לעצמו: ׳נו, אז מה אם יש לי אייפון או מחשב שאינו מוגן... סוף סוף אני לומד ומתפלל בהתלהבות, שומר שבת כמו שצריך, ממלא הוראות קבע, עושה חסד לאלפים וכו׳ וכו׳ בכללי אני בסדר גמור׳...

אומרים לו: "יש לך טעות חמורה - **המכשיר הקטן הזה שבכיסך או בביתך הוא נגע!!! הוא טומאה!!! והוא הופך את כל כולך לטמא ומשוקץ!!! כל כולך נהיה חתיכת תועבת ה'!!!...** צא מיד מחוץ למחנה, אין מקומך בינינו!".

אומר הרב שמחה רבינוביץ מחבר ספר 'פסקי תשובות': "יש שמתרצים לעצמם תירוץ מטופש שבמכשיר זה יש סידור ותהילים וברכת המזון ותפילת הדרך וספרי לימוד וכו', וזה מועיל כביכול גם לדברים שבקדושה.
תירוץ זה אין לו עיקר ושורש!
המכשיר הזה הוא בבחינת ספר תורה שכתבו מין ודינו לשריפה!!!
ואף אם יהיה שם את שם ה' מלא ומפורש, וכל הזוהר הקדוש וכל הש"ס בבלי וירושלמי, וכל הספרים שיצאו מקבלת התורה ועד היום - כל זה איננו שווה כלום! ודין המכשיר הזה לשריפה ולאבדון! ולמה? **כי כתבו מין ונואף רוצח ועבריין פושע נאלח... וזה ברור!**
וזהו מדין תורה כדת וכהלכה ללא חולק וללא שום ספק ועוררין!!!".

יש טוענים שאפשר לעשות הרבצת תורה דרך פייסבוק.
שמענו על כמה רבנים ומחנכים הסבורים שבמקום לשלם על מודעת פרסום בעיתון, אפשר לשים פרסום בפייסבוק ובצ'יק אחד, אלפים ומאות אלפים ואולי אפילו מיליונים יראו את מה שכתבתי...

זו אמנם עוצמה, אבל להיכן היא מובילה??

אמר אחד הרבנים: להרביץ תורה דרך פייסבוק, זה כמו ללמד הלכות שחיטה על סוס!!!
מישהו מוכן ללמד הלכות שחיטה על סוס??!!

אז למה בפייסבוק זה מותר???

אלא מה נאמר, שהם סבורים שלהפיץ תורה דרך הפייסבוק זה יותר זמין ומהיר לפשוטי העם.
אבל הבעיה היא: שכשם שבקליק אחד הוא מרביץ תורה למאות ולאלפים... באותו קליק ממש הוא עלול להגיע לשיא הזוהמה והליכלוך של כל העולם.

אז למה לקחת סיכון?

סיפר הרב צביאלי בן צור:
״אני זוכר שבאו והציעו לי בזמנו, ״תראה כבוד הרב, במקום שתיסע כל יום (כמעט) מחוץ לעיר במשך שעות ארוכות... שב בבית שלך פעם בשבוע ותוציא הרצאה בשידור חי לרחבי העולם.
בסך הכל אתה מכווין אליך את המצלמה ואתה יושב מולה ומדבר וזה כבר מתחבר לרחבי העולם״
אז שאלתי: ״במה זה כרוך?״
אמרו לי: ״חיבור של קו אינטרנט הביתה״
אמרתי להם: ״אני מוכן לנסוע כל יום ׳למטולה׳, שלוש שעות נסיעה כל צד, ולא לעשות את זה!
ואם לא תהיה לי ברירה ואני אצטרך להכניס קו אינטרנט הביתה... אני מוכן להפסיק להרצות לגמרי!!!

נכון שאני צריך את האינטרנט הרבה הרבה יותר מרוב אלו שטוענים שהם צריכים את זה, אבל כשאני שומע מהגאון הצדיק הרב משה צדקה, שהוא יושב על הרצפה ובוכה מהסיפורים שמגיעים אליו... **אז אני אסכים אפילו לאבד את חיי בשביל זה!**

ואני לא מדבר על צידקות, אני מדבר על שכל ישר״.

התפללה בכוונה ובדמעות מתוך האייפון

סיפר אחד הרבנים הצדיקים (שנפטר לפני מספר שנים):
״לא מזמן ביקשו ממני למסור שיעור באיזה בית כנסת והניחו מולי איזה מכשיר קטן, חשבתי שזהו מכשיר הקלטה. אחרי שני שיעורים התברר לי שהשיעור מוסרט ומועבר לאינטרנט, ואמרו לי שאם אני מתנגד הם לא יכניסו את זה לאינטרנט. אבל אמרו לי שזה נחוץ מאוד לאנשים בארץ ובחוץ לארץ שאין להם שיעור כזה במקומם ויוכלו לשמוע את השיעורים האלה דרך האינטרנט. אמרתי להם שאני אחשוב ואבדוק את זה ואתן להם תשובה.

ובאמת חשבתי בדעתי שיש כאן זיכוי הרבים ולמה למנוע מעוד אנשים לשמוע את השיעורים ויהיה לי זכות גדולה.
אבל מצד שני, היו לי מחשבות ששוללות את כל זה ולא ידעתי מה להחליט...

צלצלתי לאחד מגדולי התורה והבעתי בפניו את הצדדים לכאן ולכאן והוא השיב לי שאינו יכול להחליט בעניין הזה.
פניתי לעוד גדול בתורה והוא חיזק אותי מאוד להשאיר את זה, אבל עדיין לא הייתי שלם עם זה.
העליתי את השאלה בפני עוד רב וגם הוא אמר לי שיש בזה זיכוי הרבים.

ואף על פי שיכולתי לסמוך על דבריהם עדיין לא הרגשתי שקט עם התשובות האלה.

פגשתי את אחד הרבנים ושוחחתי איתו על זה.
הוא אמר לי, "אתה כבר תראה מה להחליט בזה, יתנו לך מלמעלה איזה סימן ורמז"
שאלתי אותו: "איזה סימן ורמז?"
ואמר לי: "איזה אדם ידבר איתך, והוא או שיחזק אותך בעניין או להיפך.

צלצלתי לאחד מהתלמידים הגדולים של הרב יצחק מורגנשטרן ושוחחתי איתו על העניין ושאלתי מה דעתו. וענה לי שהרב מורגנשטרן מתנגד לאינטרנט בצורה נחרצת, ושאברכים בארץ ובחוץ לארץ שאין להם אינטרנט וירצו לשמוע את השיעור, יקנו מחשב עם אינטרנט, ומי יודע מה שזה יכול לגרום.

אחרי שיחה זו, החלטתי שעם כל הרצון הטוב שלי לזכות את הרבים בשיעורי תורה שאין למעלה מזה, אני לא אהיה זה שיגרום שאנשים חס ושלום יתקלקלו. **מוטב שאותם אנשים ואברכים לא ישמעו את השיעורים ולא יתקלקלו בעקיפין הם ובני ביתם".**

מספר הרב לאנג:
"ישבתי בחתונה לפני שלושה שבועות בבני ברק באיזה אולם.
אומר לי בן דוד של אבי, שאשתו סיפרה לו, שהיא הייתה במקום בו התפללו נשים (אני חושב שזה היה בקבר רחל), ואחת מהנשים הצדקניות הוציאה אייפון והתחילה להתפלל בכוונה בדמעות ובתחנונים... (בתוך האייפון יש סידור ויש תהילים) להצלחת ילדיה להצלחת עצמה ובעלה.

אני ששמעתי את זה, כל כך ריחמתי על האשה הזאת. במקום שהיא תתפלל דרך האייפון על הילדים שלה... אולי שתתפלל דרך הילדים על האייפון שלא יהיה להם כזה מכשיר אף פעם??!
אם היא רוצה שהילדים שלה יגדלו תלמידי חכמים, שתזרוק את האייפון

שלה!! שתתפלל על האייפון דרך הילדים!! ולא על הילדים דרך האייפון...״

אבל היא לא ראתה בזה שום חיסרון מרוב ההרגל.

אמר פעם הרב חיים מאיר הלוי בכנס של אנשי חינוך:
״בת ישראל יכולה להתעטף בשביס לבן ולבכות על יד הנרות לחינוך צאצאיה שיגדלו בתורה וביראת שמים, אך אם במשרד בו היא עובדת יש מחשב לא מוגן (וכל שכן אם לה בעצמה יש באופן אישי אינטרנט או אייפון) שתדע בצורה ברורה חד משמעית, **לדמעותיה ולתפילותיה אין שום משמעות!!! ואפילו ביום כיפור...!!! סידורה הספוג בדמעות בשעה שהיא מתפללת ביום הקדוש הזה, לא יועיל להציל אותה מהצרות!!!״**

הוא הוסיף עוד ואמר: ״האם מישהו חושב, שאם יש לו את אחד מהמכשירים הטמאים והשנואים הללו, בבית או בעבודה, שיוכל לפעול משהו בתפילותיו???!!...
לא אמירת סליחות בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה, לא יום כיפור בבכי, לא אמירת תהילים בכוונה, לא השתפכות בכותל המערבי... חבל על הזמן! **שום תפילה איננה מתקבלת!!!״**

נקודה.

״תזהר, הוא ישחט אותך!״

אדם ששחט בהמה או עוף ביום שבת, על איזה איסור הוא עבר?
אומרת הגמרא שהוא עבר על איסור צובע.
כלומר, על ידי השחיטה נצבע צווארו של הבעל חי והשוחט חייב משום צובע.

הבעל שם טוב הקדוש מסביר את הגמרא כך:
״שוחט״ - הכוונה ליצר הרע (כמו שאומרים בפיוט של חד גדיא, ואתא שוחט... שהכוונה שם למלאך המוות שהוא יצר הרע)
בהתחלה השוחט - יצר הרע - מפיל את בני האדם ברשתו, לאחר מכן הוא מקטרג עליהם, ולבסוף הוא שוחט אותם בפועל ונוטל את נשמתם.
ועל כך הגמרא שואלת, ״שוחט״, משום מה חייב? - משום מה מחייבים את יצר הרע בדין?

מדוע הקב״ה עתיד לשחוט אותו ולאבד אותו מהעולם? הרי זה התפקיד שלו! להכשיל את בני האדם! ולכך הוא נברא! אז מה הוא אשם?

עונה על כך הגמרא, משום צובע!

התפקיד של יצר הרע זה לפתות את האדם לעשות עבירות, ואם באמת היה עושה את תפקידו בנאמנות אז באמת לא היה מגיע שישחטו אותו.
אבל מה עשה יצר הרע?

הוא צבע את העבירה במצווה! - הוא הראה לבני אדם שללמוד גמרא באינטרנט... זו מצוה! להתפלל תפילת שמונה עשרה בסמארטפון... זו בסדר! להתכתב עם אחרים באס אם אס ולחזק אותם... זה חסד!
לענות שאלות ותשובות בפייסבוק... זה זיכוי הרבים!

וזה לא הותר לו!!!

סיפר הרב גלזר:
״דברתי עם בן אדם לפני 4 ימים, זה היה ביום חמישי בלילה.
בן אדם חרדי עם זקן ופאות נשוי עם 6 ילדים.
אמרתי לו: ״מה לך ולפייסבוק הטמא??!״
הוא אומר לי: ״הרב אני יודע שאתה נגד... אבל אני אגיד לך ת׳אמת, אתה יודע מה אני מכניס בפייסבוק? רק פרשת שבוע, אני כותב על פרשת שבוע״
אמרתי לו: ״אני שואל אותך את השאלה הכי קטנה בעולם... עם כל הזיכוי הרבים שלך, תגיד את האמת, אף פעם לא נפלת בשום אתר? אתה יכול להשבע לי?״
הוא אומר: ״מה, אבל אסור להשבע״
אני אומר לו: ״טוב אל תשבע, אבל תבטיח לי?״
הוא נלחץ.
״אתה יודע מה?״, אני אומר לו, ״בלי שבועות ובלי הבטחות... תגיד את האמת...?״
הבן אדם נהיה לבן מרוב בושה.

היצר אומר לך: ״תעשה הכל! תעשה כנסים, תזכה את הרבים, תוציא ספרים, תוציא עלונים... רק אל תתנתק מהאינטרנט״.

צהריים אחד התקשרה אלי אשה אחת וסיפרה לי, על בחורה אחת שעסקה

בזיכוי הרבים בתוך הבית שלה. היא הייתה מזמינה רבנים, מזמינה אנשים, ועושה אצלה חוג בית.

כמובן שאותה בחורה הייתה הולכת בשיא הצניעות, מקפידה ומדקדקת בשמירת המצוות והכנסים היו בהפרדה מלאה.

אבל היא רצתה להרחיב את הפעילות שלה. אז מה היא עשתה? היא נכנסה לאינטרנט כדי לפרסם את אותם שיעורים כדי שעוד ועוד אנשים יידעו תורה ויהדות.

אבל אז היא רצתה לבדוק מה קורה שם...? ומשם היא הגיעה לפייסבוק.

וזהו! מאז שהיא התוודעה לפייסבוק הוא שבה את ליבה!!

היא נהייתה מכורה אליו בכל גופה ונשמתה עד לשד עצמותיה!!

מאז, היא השתנתה לרעה. היא החלה לקצר את הבגדים ולהצמיד אותם.

ועוד הוסיפה חטא על פשע...

היא הכניסה תמונות שלה לפייסבוק כדי לקבל ׳לייקים׳ (מחמאות מכל מיני טיפוסים תמהוניים ומפוקפקים, על איך שהיא נראית טוב... וכמה היא מקסימה... וכמה היא יפה... וכו׳ וכו׳).

אותה אשה מספרת לי: ״ניסיתי לדבר איתה, לשוחח איתה, לעזור לה לצאת מזה, להסביר לה כמה שהיא טועה, ו... כלום! הבחורה הייתה ׳נעולה׳. לא מוכנה לשמוע אף מילה!״.

איך סיפר לי יהודי אחד? ״הייתי צריך איזה משהו מאחד המכשירים הטמאים (לא זכור לי מה זה היה), ושאלתי בחור צעיר שהכרתי אותו, ״איפה המכשיר שלך?״

הוא אמר לי, ״אצל אבא שלי״ (אבא שלו היה דמות רבנית. הוא לא רצה להגיד לי במי מדובר.)

הלכתי לאותו רב, וראיתי אותו מתעסק במכשיר.

שאלתי אותו, ״מה כבודו עושה?״

הוא עונה לי מחייך: ״אני תמיד מקפיד להשלים את ה״חוק לישראל״, אז כרגע שאין לי ספר אני קורא את זה מתוך המכשיר!״.

מעניין מה היה עושה אותו רב יקר אילולא היה לבנו מכשיר טרף?

הוא לא קצת 'קוקו'?

פנה מישהו אל הרב חיים רבי בשאלה: "כבוד הרב, יש לי פלאפון חס ושלום בלי אינטרנט... אבל יש בו וואטספ, אני צריך את הוואטספ לצורך עבודה. אני עובד במוסד תורני חינוכי חרדי לצורך זיכוי הרבים, אני צריך את זה כדי לקבל הודעות חשובות מאוד, אבל דרך ההודעות ששולחים לי בוואטספ יכולים להיכנס כל מיני תמונות של נשים או דברים לא צנועים או ידיעות מסויימות או כל מיני סירטונים שהם לא ממש "חלקים"... מה הרב אומר?"

אמר לו הרב: "אפילו שזה לצורך פרנסה ולצורך זיכוי הרבים, זה לא רצון ה'!! ועדיף שתבקש ממנהל המוסד התורני, **לנקות את השירותים המלוכלכים של כולם... וזה עבודת קודש פי כמה, יותר מכל זיכוי הרבים שלך בוואטספ!!!**".

וכי ניתן בכלל לחשוב אחרת???

סיפר הרב מוגרבי:
"כשפרצה מלחמת המפרץ, אמר לי הקדוש המקובל הרב יצחק כדורי, שלא יקרה כלום!
אמרתי לו: "הרב, אבל יש יהודים בבגדאד?"
אמר לי: "הם חיים יותר טוב מפה. תדע לך, שאותו צורר (סאדם חוסיין) הלך ושיפץ בשני מיליון דולר את קבר יחזקאל הנביא ואת קבר יהושע כהן גדול ואת קבר עזרא הסופר בבגדאד מכספי ממשלת עיראק, והוא הלך להתפלל שם שהוא יצליח להשמיד אותנו..."

טיפש מטופש שכמוך...
לאן אתה הולך להתפלל?
למי אתה הולך להתחנן?
לעזרא הסופר???!
ליהושע כהן גדול???!
לך למכה להתפלל שם עם כל החבר'ה שלך הערבוצ'ים...
לא מצאת איפה להתפלל רק בקבר יחזקאל הנביא???!

וכי אתה חושב שהתפילות שלך יתקבלו???!!!

הוא לא קצת קוקו?
מצחיק הה...

אבל עוד יותר מצחיק (או עוד יותר עצוב) זה, כשמישהו או מישהי מתפללים אל הקב״ה מתוך האייפון או הגלאקסי - שזה השונא והאויב מספר אחד של הקב״ה - ומבקשים דרכו מהקב״ה להצליח בפרנסה, בשלום הבית ובחינוך הילדים...

זה לא כמו שעשה (ואף יותר גרוע) אותו צורר קוקו???!!!
איזה אבסורד.

מכתב מאשת אברך, אם למספר ילדים:

״כבוד הרב, אתה זיעזעת אותי מאד. בעלי מחזיק מכשיר לא כשר, האם אני יכולה לסמוך על ניקיונו הרוחני? האם אני יכולה להיות רגועה שהוא לא עושה שטויות? אני פשוט מבולבלת.

הוא משכנע אותי שהוא זקוק למכשיר כדי לקרוא לתלמידיו (הוא מלמד נערי תיכון יהדות) לשיעורים והרצאות. מה אתה אומר כבוד הרב? חשוב יותר שלום הבית שלנו, או זיכוי הרבים? ואני לא מזלזלת בזיכוי הרבים...?״

תשובת הרב:

״גברת יקרה, אין דוחים נפש מפני נפש!

עם כל הכבוד לנערים הצעירים המצויים ברחובות, נפש ילדייך ונפשך את, חשובה ונעלה יותר מכל.

הקב״ה נתן לך ולבעלך כפיקדון ילדים נפלאים שעליכם לחנך ולעשותם יהודים שלמים ויראים. קודם כל אתם! ואחר כך כל העולם...

ויותר חשוב, בעלך התחייב בכתובה לדאוג לגשמיות שלך ומעל לכל לרוחניות שלך.

שלום הבית ובריאות הרוחניות של הבית היהודי הנאמן, הוא אפילו מעל לימוד התורה של בעלך!! ואם אברך שמתמיד בלימוד התורה, זונח ומקלקל את חינוך ילדיו ופוגע בנפש רעייתו, **תורתו שייכת לחיצוניים! רחמנא ליצלן״.**

"מה לעשות", ענה הנחש, "זה באופי שלי"

שאלה.
האם יש כזה דבר שאדם ילמד תורה ברציפות כל הלילה, בהתמדה עצומה, בתענית דיבור, מבלי לאכול ולשתות כלום, אלא אך ורק לומד ולומד בריתחא דאורייתא בקול רם ובנעימה, מסביר את המילים נפלא, מתאמץ ומזיע להבין כל קטע... ובכל זאת כל התורה שלו לא שווה כלום?
ולא רק שהיא לא שווה כלום, אלא שהוא עוד ייענש על כל מילה ומילה שהוציא מפיו?
האם אתה מכיר כזה דבר??

זו גמרא מפורשת.
איפה?

אומרת הגמרא: אם אדם לומד בליל שבת לאור הנר, אזי כל מילה ומילה שהוא מוציא מהפה, הוא עושה עבירה!!! למה? כי חוששים (לא בטוח שזה יקרה, אלא רק חוששים) שמא הוא יטה את השמן שבנר לכיוון הפתילה ויעבור על איסור מבעיר מהתורה.

"אבל אני לא יכול בלי תורה...?", אומר הלמדן הצדיק הזה וכמעט בוכה.

"חביבי, אין מה לעשות! כדאי לבטל את כל התורה שלך, רק כדי שלא תבוא להטות!!
ואפילו שלא בטוח שזה יקרה ויתכן שאתה בסוף אולי לא תטה את הנר, **אבל לא לוקחים סיכון!!** מספיק שפעם אחת בטעות במשך ימי חייך שאולי כן תטה את הנר... אז כבר מעכשיו לא שווה כל התורה שלך. (ואפילו שכל שעה של לימוד תורה בשבת, שווה ל-1,000 שעות של לימוד תורה ביום חול, כמו שכותב ה'בן איש חי').

ישנם בני תורה האומרים: "נכון שיש לי אינטרנט, אבל אני צריך את זה ללימוד שלי. אני לא מסתכל על כלום... אני לא רואה כלום... אני מבטיח לך... אצלי זה נטו לימוד... מה, אתה לא מאמין לי?"

נכון, באמת אנחנו מאמינים לך!

אבל גם אתה השקוע בלימוד התורה, אתה בסיכון גבוה של "שמא יטה"!
שמא חס ושלום בטעות יכשיל אותך יצר הרע ויתן לך להטות ולהציץ רק פעם אחת ויחידה באינטרנט!
ואפילו שלא בטוח שזה יקרה, ויתכן שבאמת לא תציץ באינטרנט, אבל לא לוקחים סיכון בדבר הזה!!

מספרים בתור בדיחה, שפעם הברווז רצה לעבור את הנהר והיה שמה נחש שגם הוא רצה לעבור את הנהר. בא הנחש וביקש בנימוס מהברווז: "סליחה, אתה יכול בבקשה להעביר אותי את הנהר?"
אמר לו הברווז: "אני פוחד שאם אני אקח אותך אתה תנשוך אותי..."
אמר לו הנחש: "השתגעת?! אם אני אנשך אותך אני אטבע ביחד איתך"
"טוב", הברווז השתכנע.
איך שהגיעו לאמצע הנהר שם הנחש לברווז 'ביס' בצוואר...
צועק לו הברווז: "היי, מה עשית? הרי הבטחת לי שלא תעשה לי כלום??"
ענה לו הנחש: **"מה לעשות, זה באופי שלי!"**

המשיכה לעריות, זה באופי של כל אחד ואחד!!! מה לעשות...
אסור לקחת סיכונים בדברים האלה!

חי היום עם אוקראינית באוקריינה...

וכך סיפר הרב צביאלי בן צור:
"ידיד שלי, שהוא אברך תלמיד חכם עצום, נכנס לרב שטיינמן ושאל אותו: "האם מותר לי להיכנס לאינטרנט? זה בסך הכל נטו לדברי תורה... יש לי שם פשוט הרבה אתרים שנותנים לי אפשרויות רבות לקבל מידע..."
אמר לו הרב: "אם תגיע בטעות למקום אחד לא טוב... **כל התורה שקיבלת שם איננה שווה פרוטה!!!"**

סיפר הרב אשר רונבום:
"המציאות המרה מראה שניסיון זה פגע אפילו בתלמידי חכמים גדולים שכתבו חידושי תורה במחשב שאינו מוגן והם נפלו לשאול תחתית. ואני אישית מכיר ספר תורני שמחבר הספר כבר אינו איתנו **בעקבות המחשב שבו כתב את הספר!"**.

היה זקן אחד בגיל 84, תלמיד חכם עצום ממש, שהוציא כבר למעלה מ-10 ספרים בלומד"ס על הש"ס. הוא היה צריך דחוף את המחשב הנייד המכיל את תוכנת 'אוצר החכמה'. אבל הוא לא ניתק אותו מהאינטרנט.
הוא אמר: 'מה אני צריך לנתק אותו מהאינטרנט? מה אני מחפש זבל?! מה אני לא מכיר את עצמי?! וכי אני ילד קטן?!'

שלח רבי חיים קניבסקי לומר לאותו זקן בן 84: "אם אתה לא מנתק את המחשב שלך מאפשרות קליטה... **כל תורתך מצווה הבאה בעבירה! ועל כל דקה שאתה לומד במחשב הזה, תקבל גיהנום ולא גן עדן! ואני חתום על כך!!!**"

אין גילאים היום כשיש אינטרנט בסביבה!!!

סיפר מנהל הקשור לארגון 'הדף היומי':
"היה אחד שממונה להכניס לאינטרנט שיעורים בדף היומי. הוא צילם מגידי שיעורים מוצלחים, והכניס אותם לשם כדי שאנשים שנמצאים בחו"ל בנסיעות או בעסקים... יהיה להם את הדף היומי!
הוא נמצא בצרפת, בהונג קונג, במקסיקו... הוא מוציא מכשיר ורואה את המגיד שיעור מוסר את השיעור חי, את הדף של עכשיו... מה רע?

ובכן, אותו אדם שהיה ממונה על זה... עזב בבני ברק את אשתו עם שמונה ילדיו!!
כל הילדים שלו התפזרו אצל קרובי משפחה ושכנים!! והוא, עצמו, חי היום עם גויה אוקראינית באוקריינה!!! לא הרתיעה אותו העובדה שהוא בא ממשפחה מכובדת של תלמידי חכמים...

הוא נגע בשטן!!!

היום הוא שולח הודעות לבן דוד שלו: "תלכו בכל הארץ ותדברו על הסכנה האיומה של האינטרנט. אל תעזבו פינה אחת! זה הורס את החיים! גם את החיים שלי זה הרס...!"

לי... זה לא יקרה!

"טוב", טוען מישהו, "עם כל הכבוד, אני מכיר את עצמי ויודע ש... לי, זה

לא יקרה! אני די חזק בדעותיי וכמעט אין סיכוי שאפול בדברים השפלים הללו... נו, אז למה גם לי אסור?״

״אמר לי אחד״, אמר הרב יהושע פינק, ״שיש לו שלושים תירוצים למה מותר שיהיה לו:
״לא יקרה לי...״
״אני די חזק...״
״אני יודע מה חומרת הדברים...״
״אני צריך את זה...״
״אין לי ברירה...״
״אני...״
״ואני...״
״ואני...״

אמרתי לו: ״יש לך שלושים תירוצים יפה מאוד! אבל סוד אחד אגלה לך, **כבר השתמשו עם כל השלושים תירוצים שלך ואף על פי כן נפלו בפח!!!״**

המגיד הידוע הרב שלמה לוינשטיין אמר, ״אדם שבעבר החזיק אייפון אמר לי, ״שאם יבוא אדם ויאמר לך שהוא מחזיק אייפון במשך חודש והוא לא נכשל, אל תאמין לו!! זה לא יכול להיות!!״
אין דבר כזה ״לי זה לא יקרה״!!!

היה וויכוח בין הרבנים באמריקה מי שיש לו אינטרנט, האם יש לו 90% נפילות או 100% נפילות...
הכריעו לבסוף ש-100% על בטוח שאדם לבסוף ייפול! זה רק עניין של זמן.

הרב פינקוס אמר במפורש: ״הורים חושבים: ׳לי זה לא יקרה׳, אבל אני מכיר משפחות מצויינות, שלא הייתי מאמין, **שלהם זה כן קרה!!!״**

ההסבר לזה הוא: שהרי אף אחד מאיתנו לא רוצה להתקלקל וחס ושלום לעבור עבירות.
אלא מה?
לכל אחד מאיתנו יש חולשות בתקופות מסוימות שהמצב רוח שלנו הוא לא מי יודע מה...
ואז במקרה, ממש רק במקרה, מעניין אותו להציץ... בשביל לראות מה זה...? ומה קורה שם...?
ושמה הוא נופל!!!

סיפר רב אחד מחבר ספרים, שכשאביו ראה את העלויות הרבות של ההקלדה אצל קלדנית, קנה לו מחשב במתנה.
"ושם נפלתי...", הוא אומר, "נמשכתי למשחקים ולסרטים... ולא ידעתי את נפשי.
איש תורני כמוני, איך נפלתי??!!
וכאן, לא רק שהבנתי אלא הרגשתי ממש את מאמר חכמינו זיכרונם לברכה שאמרו: "אין אפוטרופוס לעריות". אפילו הגדול ביותר יכול ליפול!!!
לא האמנתי בכלל שזה קרה לי..."

הוא יכווין שימות בעלה...

סיפר הרב צביאלי בן צור:
"נכנסתי למורה הוראה חשוב מאוד ושאלתי אותו: "האם יש מישהו שיכול לומר, לי זה לא יקרה?"
הוא אמר לי כך: "בעשרת הדיברות כתוב: **"לא תרצח!"**
תגיד", הוא שואל אותי, "זה נכתב למישהו ספציפי?" (באופן מיוחד).
"לא", עניתי.
"אז זאת אומרת שכל אחד יכול להגיע ללא תרצח?"
"כן"
"גם 'החזון איש'?"
"כן"
"מה ההסתברות שה'חזון איש' יגיע לכך?
"אפס!"
"אבל גם הוא קיבל את הציווי של התורה 'לא תרצח'...
"נו, אז איך זה ייתכן?"
לא קל לומר זאת, אבל האמת היא, **שגם ה'חזון איש', שהיה קודש קודשים, על כל גדלותו הנוראה בתורה וביראת שמים, גם הוא קיים בסכנה תמידית שאי פעם עלול הוא להגיע למצב של רציחה!!!"**

אתה רוצה ראייה לכך? בבקשה...

מדוע אסורה אלמנה להינשא לכהן גדול?

התשובה היא פלא פלאות:
כהן גדול (שזה האיש הכי קדוש בעם ישראל)
ביום הכיפורים (שזה היום הכי קדוש בשנה)
בקודש הקודשים (שזה המקום הכי קדוש בעולם)
יכול להיות, שאיזו מישהי נשואה (לא פחות ולא יותר...) מצאה חן בעיניו, ואנו חוששים שבשעה שהוא יזכיר את שם המפורש - שאז הוא נמצא בשיא הפיסגה ברמה הרוחנית שלו - **הוא יכוין שימות בעלה ואז הוא יוכל להתחתן איתה!!!**
ממש רוצח אלגנטי...

נשמע הזוי? ממש לא! את ההסבר הזה, כותב במפורש רבי יהודה החסיד!

אז הציווי של התורה: לא תרצח! מתייחס בעצם לכולם!!! ללא יוצא מן הכלל!!!
כנ״ל גם לגבי האיסור של: **״לא תנאף!״**

מישהו יכול להעיד על עצמו שהוא מחוסן מפניו?

הסתכלתי על אותו ״אבו מרזוק״ וחיקיתי את הקול שלה...

ידוע ש׳החזון איש׳ אסר לבנות שירות לאומי והוא התבטא על כך שזה ממש ב׳יהרג ואל יעבור!׳
כשבאו רבנים ׳לחזון איש׳ ושאלו אותו: ״מה יש שבת תלך ׳לתל השומר׳ לתת קצת איזה אספירין... אוגמנטין... לחולים, למה לא? איפה כתוב שזה אסור?״ הוא פתח את החולצה שלו הצביע על הלב ואמר: ״פה זה כתוב! פה! בשולחן ערוך החמישי״.

כותב רבי חיים קניבסקי:
כיון שדוד שלי (׳החזון איש׳) אמר, שאפילו שירות לאומי ייהרג ואל יעבור, וידוע שהמכשיר המכונה אינטרנט חמור פי כמה וכמה מהגיוס של הבנות מבחינת הנזקים שהוא עושה, על כן אין ספק שהוא בייהרג ואל יעבור! על החתום: חיים קניבסקי.

שאלו אותו: ״מה, עד כדי כך?? השימוש באינטרנט הוא עד כדי שייהרג ואל יעבור??״
אמר להם רבי חיים: **״אין לי ביטוי יותר חמור להגיד! אם היה לי ביטוי יותר חריף הייתי אומר!!!״.**

היה דיון ענק בירושלים במוסד אחד חשוב בנושא שירות לאומי.
קמה אשה אחת ואמרה: ״דוד שלי הוא ראש מחלקה ב׳שערי צדק׳, ואמא שלי אחות ראשית ב׳שערי צדק׳, למה שאני לא אתן שירות לאומי? אני רוצה לעשות חסדים? אני רוצה לתת תרופות לנשים, מה רע?״
קם שם אחד הרבנים ואמר לה: ״תדעי לך שאחרי שגדולי הדור פסקו את מה שהם פסקו, מי שיעשה לא כך, **אז רק בגלל הפסק שלהם הבורא יתברך יכשיל אותו!!**

הגמרא אומרת, שאסור לקרוא לאור הנר שמא יטה. רבי ישמעאל - התנא הקדוש - אמר: ״אני אקרא ולא אטה! - אני יכול להשתלט על עצמי ולא להטות״.
אומרת הגמרא, שבסוף הוא קרא והיטה! אמר רבי ישמעאל: ״אוי, כמה גדולים דברי חכמים! כשיבנה המקדש אני מתחייב להביא קרבן חטאת שמינה״.

מה ההסבר?

רבי ישמעאל באמת צדק שהוא לא יטה! הוא באמת יכל להשתלט על עצמו! אבל לאחר שחכמים גזרו שאסור לקרוא לאור הנר שמא יטה אז הבורא יתברך, כביכול, הכשיל בכוונה את רבי ישמעאל רק כדי להראות לכולם כמה גדולים דברי חכמים!
פניתי לאותה אחת ואמרתי לה: ״לאחר שגדולי ישראל פסקו שזה אסור, אל תתחילי עם זה!״

היא לא שמעה לי.

מספר אותו רב: ״היינו שבת אירוח בירושלים. אחד הילדים בליל שבת הרגיש שפתאום תוקף אותו משהו חזק בצד ימין ונהיה חשש שאולי זה פנדציט. נסענו איתו באמבולנס ל׳הדסה עין כרם׳.
אמרו לנו, דבר ראשון צריך לעשות ׳צילום׳.
ירדנו כמה קומות מתחת לאדמה... לא הייתה שם קליטה של פלאפונים, לא ידענו איפה אנחנו נמצאים. ראינו איזה דלת פתוחה ורצינו לשאול איך יוצאים מפה? איך מגיעים ל׳רנטגן׳...?

את מי אני רואה שם?

את זאת שאמרה לי לפני עשרה חודשים, ׳הרב, דוד שלי ראש מחלקה ואמא שלי היא אחות ראשית׳... עם ערבי אחד במצב כה מביך... (ודי למבין).

הייתי מזועזע.

הסתכלתי על אותו "אבו מרזוק" - הערבי שהייתה איתו - וחיקיתי את הקול שלה: "דוד של ראש מחלקה... אה, אמא שלי אחות ראשית... אה, אני רוצה לעשות חסד... ׳החזון איש׳ לא יודע מה זה חסד?! רק את יודעת??!! את תלמדי אותו מה זה חסדים...??!"

אמרתי והלכתי. השארתי אותה מחליפה צבעים מרוב בושה.

הוא אמר: "זה מהאדמו"ר אינטרנט!"

"הייתה איזו אזכרה", מספר הרב מאיר דוד, "היו שם 150 איש.
אמרו לי: "יש לך 20 דקות, חצי שעה, תן איזו ארטילריה נגד האינטרנט...".

כל מה שהיה לי "במלאי"... הפצצתי.

עלה לדבר אחריי אחד מגדולי ההוראה ואמר כך: "הרב מאיר דיבר נגד האינטרנט.
איתי היה מעשה, מסרתי שיעור תורה לראשי כוללים ללמד אותם שחיטה וטריפות הלכה למעשה.
הייתה שאלה הלכתית קשה. שאלתי את אחד מראשי הכוללים במרכז הארץ אם הוא יודע תשובה?
הוא אמר לי: "כן!". הוא הביא לי שבע תשובות בדבר.
התפלאתי מאוד. שאלתי אותו: "איך אתה יודע?"
הוא אומר לי: "זה "מהאדמו"ר" אינטרנט!"
"למה אתה מתכוין?", שאלתי.
הוא אומר לי: "עושים גלישה ל׳גוגל׳, ושם, כל שאלה שבעולם שתשאל, האדמו"ר אינטרנט יענה לך!"
אמרתי לו: "תשמע אדוני, בשיעור הזה אי אפשר להתקבל מי שיש לו אינטרנט. או שאתה מפסיק, או שאתה עוזב את המקום!"

אותו ראש כולל אומר לי בלי להתבלבל: "אני מוכן לאבד אותך, ולא את האינטרנט!"
אמרתי לו: "רק תזכור את מה שאני אומר לך... יבוא יום ואתה תתחרט על כך!! אתה תבכה על המילים האלה!!!"

זה לא הזיז לו.

הוא קם והלך. (מדובר על ראש כולל חשוב במרכז הארץ.)

אחרי שנה יש דפיקות בדלת של אותו מורה הוראה.
נכנס אותו ראש כולל חשוב - "החסיד" של "האדמו"ר" אינטרנט - ואומר למורה ההוראה: **"רב'ה, נכשלתי באשת איש!!!** אני מתחרט על כך שלא שמעתי לך לפני שנה... עכשיו אני מוכן לקבל כל מה שתאמר לי. חטפתי סטירה רצינית. בבקשה, תן לי תיקון".

נתתי לו תיקון".

עברו שבע שנים מאז המקרה.

לפני כמה שבועות, אשתו מתקשרת לאותו מורה הוראה - שלפני שבע שנים התראה בו - ואומרת לו: "תציל את בעלי! תציל אותו! יש לי בית... יש לנו ילדים... **היום הוא לא ראש ולא כולל! הוא נהיה אפס אחד גדול! הבן אדם נמחק כליל!!!**"

הוא ביקש: 1,800 פלאפונים...

בהקשר לזה, היה סיפור עם אברך טוב שלמד בישיבות טובות, שהתבטא פעם לגיסו: "גדולי ישראל לא צריכים להתערב בכל עניין! פלאפון כשר... לא כשר... מה כבר עושים מזה עניין??
אני חושב שהגדולים לא צריכים להתערב בסעיף הזה...", אמר בצורה נחרצת.

לצערי הרב", מעיד הרב לאנג, "ישבתי עם אב בית דין ועם עוד דיין להתיר את אשתו אליו בעקבות מעידה שהייתה לה מאותו פלאפון לא כשר שהיה לו בבית!!!
היה שם איזשהו פניה לתיבה מסוימת... מסקרנות או מאיזה משברון קטן שלא

היה לה מצב רוח, היא לחצה ואמרה: 'בואי נראה מה זה...?', 'הבואי נראה מה זה?' **הביא לשאלה שנאסרה על בעלה!!!**"

אותו אברך חשב שהוא מספיק חכם כדי להביע את דעתו נגד גדולי ישראל, אז הקב"ה נתן לאשתו להיכשל רק כדי להצדיק את דבריהם של גדולי ישראל.

וזה עונה גם לאותם מתחכמים ששואלים: "הרי אני מכיר את עצמי, אז למה לי זה אסור?"
תשובה: כי גם אם נראה לך שלא תיגרר לתוך הליכלוך והזוהמה הזו... תשכח מזה! אין כזה דבר!! - **כי אם ככה פסקו גדולי ישראל, אין ספק שלא תכשל!!!**

אמרו הרבנים לרב סורוצקין, המנהל של ארגון 'לב לאחים' בכל הארץ, "גם אתה צריך לעבור לכשר"
אמר להם הרב: "מה אני אעשה? אני צריך לשלוח אס אם אסים לכל פעיל ופעיל, 'ברמלה'... 'בלוד'... 'בטבריה'... 'באשדוד'... אני חייב באמצע ההרצאה לשלוח להם לפעמים אס אם אסים"
"אין לך ברירה", אמרו לו, "אסור לך להחזיק את זה!"

הוא התחיל במשא ומתן עם חברות הסלולר - מירס, סלקום, אורנג', פלאפון - כדי להוזיל את המחיר. הוא ביקש: 1,800 פלאפונים כשרים בשביל הפעילים שלו!

הם ראו שהוא קליינט רציני, דג שמן. אז הוא יצא במכרז מי נותן לו את המחיר הכי זול.

אחר כך הוא נכנס למרן הרב אלישיב.
הרב אלישיב שואל אותו: "מה קורה?"
הוא אמר: "אני כרגע מנהל משא ומתן עם חברות הסלולר להוריד עלויות"
"נו, בינתיים במה משתמשים הפעילים שלך?"
"בינתיים יש להם את המכשירים הרגילים, הלא מאושרים"
הרב אלישיב הזדעזע: "מה?? זה טרייף!! עכשיו אתה עובר לכשר!! ולא משנה מה המחיר!!"

באותו יום הוא החליף לכשר.

הרב אלימלך פירר, מי שידוע בכל הארץ כמומחה מספר אחד ברפואה, בקושי

לו התירו מכשיר לא כשר. ומה שהתירו לו זה בגלל שאצלו זה ממש פיקוח נפש!
יש נערה בת 17 בשם שולמית מירושלים שכבר לא יכולה לקבל דיאליזה והיא חייבת השתלת כליה. כל רבע שעה הרב פירר מסתכל במסך - הוא צריך לקבל הודעת אס אם אס מצרפת לראות שיש כליה מוכנה להשתלה... ואז אם התור הגיע, הוא מיד פותח את המשרד שלו בשבת!! מפעיל את האמבולנסים ומטיס אותה לשם - רק בגלל זה התירו לו!!!

אבל לך, מי התיר???

"היה לך אינטרנט?" - שאלו אותו בבית דין של מעלה

אתה יודע מה, יותר מזה...

סיפר הרב משה צדקה:
"איך אמר לי אחד? "חלילה! אני אף פעם לא מסתכל ולא אסתכל בטינופת שיש שם באינטרנט, אני מסתכל רק בדברים טובים..."
אמרתי לו כך: אדם בא לבית דין של מעלה. ידוע שבית דין של מעלה הם הרבנים הצדיקים של הדור הזה. בא לפניהם אותו אדם והם שואלים אותו: "האם היה לך אינטרנט? (אייפון? אייפוד? גלאקסי? בלקברי? טאבלט? סמארטפון? אל ג'י?)
"כן! היה לי! אבל אף פעם לא פתחתי את זה!"

חברי בית הדין מסתכלים זה על זה. הם מבקשים משמש בית הדין להביא להם מסכת בבא בתרא.
הם פותחים את הגמרא בדף נז: ומבקשים ממנו שיסביר להם מה כתוב שם.

הוא מתחיל לקרוא את הגמרא ולהסביר: "**ועוצם עיניו מראות ברע**"... - הגמרא משבחת מי שעוצם את עיניו ולא מסתכל על נשים.
"**היכי דמי**" - איך מדובר כאן? באיזה מקרה משבחים את מי שעוצם את עיניו ולא מסתכל על נשים?

״אי דאיכא דרכא אחריתא״ - אם יש לו דרך אחרת ללכת שאין שם נשים, ובכל זאת הוא בוחר ללכת איפה שיש נשים...
״רשע הוא!״ - אפילו שהוא עוצם את עיניו הוא נקרא רשע! כי עליו היה להיזהר ולא ללכת למקום כזה שבו הוא ייכשל בהרהור...״

״רגע, רגע, עצור בבקשה!״, קוטעים אותו חברי בית הדין, ״שמת לב מה שאמרת?״
״מה אמרתי?״, הוא שואל מבוהל.
״אמרת שאם יש לו דרך אחרת ללכת בה שאין שם נשים, ובכל זאת, אם הוא הולך איפה שיש שם נשים אז אפילו שהוא לא נכשל... בכל זאת הוא נקרא רשע! האם ככה הסברת?״
״כן״, הוא עונה.
״עכשיו תגיד לנו מה נראה לך, האם הגמרא מדברת גם על אחד כזה שמעולם לא נכשל בראיית נשים?״
״כן...״, הוא מתחיל קצת לרעוד.
״האם הגמרא הזו מדברת גם על מי שהחזיק אינטרנט או אייפון כל ימי חייו, והוא מעולם לא נכשל בראיית נשים... ובכל זאת קוראת לו הגמרא רשע?״
״אה... אה... אה...״, הוא מתחיל לגמגם, לא מסוגל להוציא את התשובה מהפה...
״תענה לנו בבקשה?״, הם חוזרים על שאלתם, ״כן, או לא?״
״ככככן...״ הוא עונה כשזיעה קרה שוטפת את כל גופו מרוב פחד ואימה...
ובכן, שאלה אחרונה לנו אליך, תאמר לנו בבקשה האם אתה מכיר את חוקי המדינה?״
״כככן... קצת״
״אם יש לך מחסן סגור מלא בסמים, ואין לך מפתח, ומעולם לא עישנת סמים, ופתאום מגיעה המשטרה ושואלת אותך: ״מה זה הסמים האלה שיש לך במחסן?״
ואתה עונה להם: ״לא, זה לא כך, אני רוצה שתבינו, אף פעם לא השתמשתי, אני לא יודע אפילו איך נכנסים למחסן... נכון שהמחסן נמצא אצלי אבל אני נשבע לכם שלא השתמשתי! ולא סחרתי בזה!... אפילו לא ראיתי את זה!״
האם ידוע לך מה החוק אומר על זה?״
הוא שותק באימה, לא מסוגל להוציא הגה.
״תענה לנו בבקשה״, הם דורשים ממנו.
״החוק אומר במקרה כזה, שאסור שיהיה דבר כזה!! ואם היה לו, אז אפילו שהוא לא השתמש בסמים ולא סחר בהם, הוא עבר על החוק!!״

״ובכן״, הם מסתכלים אליו במבט מפחיד חודר ונוקב, ״אתה בעצמך חרצת כרגע את פסק דינך!!
כיון שהחזקת כזה מכשיר אסור, אז אפילו שלא דפדפת בו לדברים אסורים ולא נכשלת בראיית נשים... אבל היה לך דרך אחרת! יכולת לרכוש מכשיר כשר ולא עשית זאת, לכן אתה נקרא רשע!״

״קחו אותו לגיהנום!״, פסקו דייני הבית דין.

״לללללאאאאא...״, צרח מבועת כולו מהפסק דין שנחת עליו.

מיד הקיפו אותו ארבעה מלאכי חבלה אכזריים, והוליכוהו להכניסו עמוק עמוק לתוך לוע הגיהנום להתייסר שם בייסורים קשים ומרים עד מאוד.

הוא בכה... צרח... יילל... קפץ... השתולל... מרט את שערות ראשו... התחנן על נפשו... ביקש רחמים... נשבע שיותר לא יעשה זאת... ביקש שזכות אבותיו וסבותיו יעמדו לו...

אבל זה כבר לא עזר לו!!! היה זה מאוחר מידי! הוא כבר היה בעולם האמת!!!

מרכז העולם

וכאן אנו רוצים לגעת בעוד אסון נוסף - הרסני ומזיק מאין כמוהו - שמביא לנו האינטרנט הארור.

האות מ״ם בלשון הקודש היא אות מרכזית. מתוך 22 אותיות של האל״ף בית... האות מ״ם נמצאת באמצע. היא האות ה-13. יש בזה סוד! זה לא סתם יצא כך!
אם נשים לב, נגלה דבר פלא מאוד מעניין: כל מילה שיש בה את האות מ״ם, **מהווה מרכז שסביבו מסתובבים כולם.**
לדוגמא:
מלך - מרכז את כל בני מדינתו סביבו.
מנהיג - מרכז את כל אנשיו סביבו.
מורה - מרכז את כל בני הכיתה סביבו.
מדריך - מרכז את כל המטיילים סביבו.

מנהל - מרכז את כל אנשי הצוות סביבו.
אמא - מרכזת את כל בני המשפחה סביבה.
מים - הם מרכז החיים של האדם.
גשם - הוא מרכז החיים של כל הבריות והצומח.
מטר - הוא מרכז החיים בכך שהוא מרווה את האדמה שתצמיח מזון.
מעין - הוא מרכז החיים של בני האדם והבעלי חיים.
ים - הוא מרכז החיים של כל בעלי החיים השוכנים בתוכו.

האות חי״ת, לעומתה, מסמלת את החיבור. כמעט כל מילה שיש בה את האות חי״ת **מהווה חיבור בין שתי דברים.**
לדוגמא:
חיבוק - מחבר בין שתי בני אדם.
חבל - מחבר וקושר בין שתי דברים.
חלון - מקשר את יושבי הבית עם החוץ.
חצר - מחברת את כל הנמצאים בה.
חתונה - מחברת בין איש לאשה.
חגורה - מחברת את המכנסיים ללובש.
חכמה - חיבור הידע לאדם.
חבילה - מחברת ואוצרת יחד כל מה שבתוכה.
חינוך - לחבר התנהגות טובה לילד.
לחם - מחבר את הנשמה לגוף.
מחיצה - מחברת נשים וגברים למקום אחד. (כי בלי מחיצה נשים לא היו יכולות לבוא).

איזה דבר נמצא היום שהוא גם מרכז את כולם סביבו וגם מחבר אותם אליו...

המחשב!!!
(ומחשב כוונתינו לכל מכשירי הטכנולוגיה למיניהם: הפלאפון והאינטרנט.)

האותיות הראשיות של המילה ״מחשב״ הם: **מ״ם וחי״ת.**
וזה בא לומר, שמציאות החיים היום בכל העולם כולו שכולם מתרכזים סביבה ומחוברים אליה - אצל בני האדם כולם (למעט בודדים ממש) - הכל הכל נעשה סביב המחשב!!!
הבנקים... הבתי דואר... חברת החשמל... חברות הגז... בזק... נמל התעופה... קופות החולים... בתי הסוהר... בתי הספר... גני ילדים... הצבא... הממשלה...

המשרדים... החנויות... הקניונים... ומה לא, כולם עובדים היום רק על ידי מחשבים.

איך אמר לי בעל עסק? "אם היום תשלח פקס יצחקו עליך, אתה נחשב לפרימיטיבי... היום הכל נעשה דרך המחשב".

מי בכלל קורא היום ספרים??

אחד הדברים שמנבאים לנו חכמינו זיכרונם לברכה זה: "**שחכמת סופרים תסרח**".
כלומר, כל עניין הספרות, כל נושא הספרים, יסרח! יהיה מאוס.
אנשים כבר לא יתעניינו בלקרוא ספרים! (מקסימום יקראו עיתונים). מי יעניין אותו ספרים?!
פעם היית נכנס לסלון של אנשים חילוניים טיפוסי, היית רואה ספרייה מפוארת מלאה בספרים; אנציקלופדיה עברית, ספרי רפואה, סתם ספרים... זה היה הקישוט בסלון!
היום, כלום! מי צריך ספרים כשיש הכל במחשב?

פעם כל חנות שלישית הייתה חנות ספרים.
היום... הכל השתנה!
כל חנות שניה זה: מזללה, מסעדה, מסבעה, מספרות, בגדים, תיקים, נעליים, חומרי ניקוי, תכשיטים, פלאפונים... חנות ספרים תוכל למצוא אולי אחת מתוך 20 או 30 חנויות.

מי בכלל מדבר או חושב על לקרוא ספרים???!
אין ביקוש היום לספרים!!! הסופרים מתעצבנים... הם מוכרים חמישה ספרים ב-100 שקל.

לכן באמת במגזר החילוני הספרות פשטה רגל. תושיב היום חילוני ליד ספר, הוא לא מסוגל! הראש שלו מורגל למסכי צפייה. הספר משעמם אותו.

אחד המרצים המפורסמים בנושא זוגיות אמר, "כדי להגיע לאושר בחיי הנישואין חייבים ללמוד את הנושא הזה, וכדי ללמוד את הנושא הזה יש כל כך הרבה ספרים היום, אבל אני יודע שלאנשים אין כוח לקרוא ספרים, אז באתי ללמד אתכם דרך צפייה...".

״היו אצלי 20 בחורים אמריקאים״, סיפר הרב אהרן פלדמן באחד הכנסים, ״ממשפחות מודרניות שיש להם בבית אינטרנט. הם באו לבקר אותי.
שאלתי אותם: ״תגידו לי, האם מישהו מכם קרא בשנים האחרונות איזה ספר כלשהוא?״
כולם שתקו״.

עורכי (עוכרי) עיתונים בארץ אומרים:
״היום זה לא כמו לפני 30 שנה. פעם מאמר בעיתון היה משתרע על שניים שלוש דפים... היום בקושי כותבים, כי לאנשים אין עצבים לקרוא!״

ועוד הם אומרים:
״אם עד לפני כמה שנים נוסעי האוטובוס העבירו את זמנם בקריאת עיתון יומי, ספר מעניין או מילוי תשבץ, היום רובם משחקים במכשירים שלהם במשחקים טיפשיים ללא כל תכלית!״

אם מדינת ישראל במקום הראשון בעולם - לגילאי 8 עד 13 - בשעות צפייה ליום במחשב בין 5 ל-6 שעות ביום(!!!) אז מה הפלא שלא קוראים ספרים?

עכשיו רוצים להוציא חוק בבית ספר שמספיק עם הילקוטים האלה זה עושה כאב גב, לא צריך אותם. בשביל מה? יש מחשב נייד!! כל ילד בבית ספר, יבוא עם מחשב נייד!!!
(אגב, שמעתי שאומרים, שחבל לבוא לכיתה כל יום. יש היום אם פי 3 וקל מאוד להקליט.
לכן התלמידים שמו אם פי 3 שיקליט את מה שהמורה מדבר.
למחרת הביא המורה גם הוא אם פי 3 כדי לדבר.
מה יצא? אם פי 3 מדבר אל אם פי 3... בלי מורה ובלי תלמידים.)

וזה עומד להיות חוק בבג״צ. מחשב נייד עם כל החומר הנלמד! וזה כמובן יהיה פתוח גם בהפסקות. וב-40 דקות הפסקה, התלמידים יגלשו ב׳און ליין׳ לגיהנום!!

עלינו לדעת, עצם זה שהמחשב היום מרכז את כולם סביבו, זאת בעיה חמורה מאוד!!!
בעיה שהפכה אנשים רבים ממצב נורמאלי... לאנשים סהרורים, תימהונים, דמיוניים, חולמניים, אינפנטילים, רובוטים, שטחיים, אנוכיים, אכזריים, ואפילו ׳שרוטים׳ נפשית!!! (סליחה על הביטוי), מכיון שהם נהיו תלותיים בו באופן רציני ביותר.

"אני באמצע קדיש, אני לא יכול לדבר..."

בית הכנסת 'איצקוביץ', תפילת מנחה - החזן פותח בחזרת הש"ץ, מתחיל קדושה והסימפוניה מתחילה... 'כי הרבית טובות...' היה הניגון הראשון, כמה טוב כמה מעורר... הפלאפון מוצא אחר ביזיון מהכיס, ולאחר בדיקה מי המצלצל, נענית השיחה בקול תרועה רמה 'קדוש קדוש קדוש ה'...'

המנגינה הבאה 'אם אשכחך ירושלים' הגיעה ממש ברגע המתאים בברכת 'ולירושלים עירך', כמה נפלא ממש מכניס לאווירת החורבן... המצלצל לא זכה לשמוע פסוק מקדושה, אלא 'ברוך הוא וברוך שמו...'

וכשהגיע החזן למילים 'הטוב כי לא כלו רחמיך' פצח הפלאפון בניגון מרקיד 'עד הנה עזרונו רחמיך...' ובתגובה נענה המצלצל "נו, נו, נו..."

וכמה מדהים הייתה ההשגחה שהניגון המרקיד 'יהא שמיה רבא מברך...' שהגיע באמצע אמירת הקדיש, נענה על ידי מקבל השיחה בצעקה רמה לתוך פומית המכשיר בכל הכוח, ובאימה וביראה - 'יהא שמיה רבא מברך...'

הצלצול הנוסף שהגיע באמצע קדיש דרבנן היה דווקא משעמם ללא מנגינה, אבל ההכרזה שהכריז בעל המכשיר לפייתו הייתה דווקא מעניינת... "אני באמצע קדיש, אני לא יכול לדבר... תצלצל עוד כמה דקות"...

את ההפתעה הכי מעניינת סיפק דווקא בעל האייפון שנתן נשיקה למכשיר לאחר שסיים להתפלל מתוכו... (כל מה שהוא קנה אותו זה רק בשביל שהוא לא ייתקע אף פעם חלילה בלי סידור...)

אבל החוצפה הכי גדולה הייתה של אותו אדם שהוציא באמצע חזרת הש"ץ של שחרית את ה'גלאקסי' להודיע לחבר שלו שהוא כבר גמר שמונה עשרה ועוד שתי דקות הוא יוצא אליו...

כולל אברכים - אמצע הסדר בעומקה של סוגיית ייאוש שלא מדעת...
הפלאפון רוטט - שיחה "דחופה"... "שמעתי שבמכולת של יוסי יש עכשיו מבצע; שלוש חלב בשתים עשרה וחצי שקלים, אז תקנה שם את החלב"...

בספסל ליד גם פתאום מגיעה שיחה בהולה... ״אתה שומע? צלצלו מהעירייה שאם לא נשלם תוך שבועיים את הארנונה הם יעקלו לנו את חשבון הבנק״...

ובקצה השני של בית המדרש גם המצב לא רגוע...

יועץ המשכנתאות מצלצל להציע הצעה מאוד משתלמת... ובמקום מתפתחת שיחה ארוכה ומרתקת...
סמוך ונראה לשם, מתנהל וויכוח עם המשכיר על גובה תשלום שכירות הדירה...

בית המדרש השכונתי - שעת לילה...
לומדי הסדר השלישי ממלאים את בית המדרש, ולפתע נשמע קולו של המלמד מהחיידר הסובב הלוך וחזור לאורך ורוחב בית המדרש, ומלבן בפלאפון עם אביו של שמוליק את סוגיית החוצפה של שמוליק בזמן האחרון...

בספסל הדרומי יושב אביו של הבחור החשוב... ומנהל משא ומתן עם השדכן על ענייני הכספים... ולידו בספסל ממול יושב עובד שהגיע לבית המדרש לאחר יום עבודה מייגע, ונאלץ להתמודד בריתחא דפלאפון עם קושיותיו של הבוס על ההספק היום בעבודה...

מה, הוא לא יענה לו?!

בשעה 8 וחצי התכנסו להם כעשרה מלמדים בחדרו של המנהל סביב שולחן עם כיבוד קל.
בראש השולחן יושב לו כבוד המנהל הנכבד ומביט בשביעות רצון שלא חסר אף אחד מהמלמדים.
״ברוך ה׳ כולם כאן״, הוא אומר בחמימות. ואז מתחילה החגיגה.

צלצול אחד נחמד ונעים פותח את האסיפה בשיר ״הוא יפתח ליבנו בתורתו, בתורתו, בתורתו...״
ואחד המלמדים, דווקא מהרציניים והמבוגרים שבהם, פותח את פלאפונו.
״זו אשתי! נו, מה עושים?״ הוא השאיר אותה במצב שהיא כל רגע צריכה לצאת לבית חולים ללדת, נו, חשש פיקוח נפש.
הוא מתנצל למנהל ויוצא לרגע לפרוזדור.
כעבור דקה הוא נכנס לחדר המנהל, מרים את התיק שלו ואומר למנהל בשפה

ברורה ונעימה: "אני צריך לקחת את אשתי לבית חולים ללדת, אני ממש מתנצל, שיהיה רק בשמחות..."

"טוב, שיהיה רק בשמחות", חוזר המנהל על המשפט, ותיכף הוא חוזר על לשוחח על הנושא הראשון שעמד על הפרק. לא לפני שהוא מבקש בכל לשון של בקשה להעביר את הפלאפונים למצב רוטט. "ננהג באסיפה הזאת כמו שעת הלימוד עם הילדים", הוא אומר.

באותה שנייה רוטט פלאפון נוסף.

על הקו היה אבא של אחד המלמדים. מה, הוא לא יענה לו?! כיבוד אב דאורייתא!
הוא קם, מתנצל, יוצא בחוץ ועונה לאבא שלו בכבוד. האב בסך הכל רצה לשאול אם הם חושבים לבוא לשבת. השיחה הסתיימה לאחר חמש דקות והמלמד שב למקומו.

הצלצול הבא הגיע דווקא מכיסו של המנהל, ששכח משום מה להעביר את צלצול פלאפונו לרוטט.

טוב, בן אדם זה בן אדם.
הוא מוציא את המכשיר, לא רק בשביל לכבות אותו אלא גם לראות במה מדובר. רק לראות וזהו.
אבל כשהוא ראה על הצג את המספרים הארוכים עם הרבה אפסים כמו מהטלפונים מחוץ לארץ, הוא כבר לא שלט בעצמו. מי יודע מי זה יכול להתקשר עכשיו מחו"ל...?
אולי אחד התורמים הנכבדים, אולי תורם חדש...?

הוא ענה לטלפון ודיבר בעברית עילגת. זה היה כנראה מישהו מחו"ל שרצה לשלוח כסף לארץ למישהו, ושאל אם אפשר להעביר את זה דרך החשבון בנק של התלמוד תורה.
המנהל הסכים. למה לא? שווה ליצור קשר עם יהודי עשיר מחו"ל.
המנהל שאל בנימוס אם אפשר ליצור קשר עוד שעה. ומשנענה בשלילה, החליט להמשיך את השיחה עם היהודי. הוא מקריא לו באנגלית ספרה ספרה. מספר בנק, מספר סניף, מספר חשבון, מספר עמותה, מספר תיק ממשלתי...

המלמדים, שישבו סביבו, מה עשו בינתיים?

הוציאו איש איש את פלאפונו בידו, ומיד כל אחד נזכר בטלפונים שהוא חייב לעשות עוד הערב.
זה צריך להזמין בדחיפות חשמלאי לתקן את המקרר...
זה מדבר עם המשגיח בישיבה של בנו...
זה התקשר לאחיו...
זה לאחר ההורים של ילדי הכיתה...
זה לחברת פלאפון לברר על מה יצא לו כזה חשבון מנופח...
זה לבנק להתעדכן מה מצב המינוס...
בקיצור, כשסיים המנהל את שיחתו הוא מצא את עצמו יושב בראש שולחן הדומה למרכזיית טלפונים.

הוא רומז לצוות המלמדים לסיים את השיחות, ואכן מספר מלמדים הצליחו לסיים תוך דקה שתיים. והשאר?
או ששקעו להם שם בעיצומו של וויכוח סוער עם הצד השני, או שניסו לרמוז לצד השני על סיום השיחה ונענו בשלילה.
בקיצור, חלק מהמלמדים נאלצו לעמוד ממקומם כשידם האחת אוחזת בפלאפון ובידם השנייה רמזו למנהל שהם יוצאים לפרוזדור ותיכף ישובו לאסיפה שבעצם עוד לא התחילה...

פלאפונים עם אנשים

אנשים אינם מבינים על מה יצא הקצף כל כך, הרי אי אפשר ולא מציאותי לא להיות זמין לכל צלצול ולכל שיחת טלפון עשרים וארבע שעות ביממה??!
הרי מה יהיה אם... ואם... ואם...?!

תלמיד חכם אחד אמר, שאם הוא רואה ברחוב אדם שהולך דיכאוני, ברור לו שקרה נזק לפלאפון שלו; או שמשהו נהרס שם... או שהפלאפון שלו הפסיק לעבוד... או שהוא איבד אותו... או שלקחו לו אותו... או שהביא אותו למישהו... היום נוצר מצב כזה שנהיינו תלויים בפלאפונים.

היום אין כזה דבר שאנשים שהולכים עם פלאפונים.
יש פלאפונים עם אנשים!!!
הפלאפונים הם העיקר. אנחנו השפוטים שלהם!!!

איך אמר הרב לאנג? היום הפלאפון הוא הכל! חוץ ממכונת כביסה... (אבל גם זה לא מדוייק, כי היום ניתן לכבות בשלט רחוק גם את מכונת הכביסה).

מי שזוכר את שרשרת המקרים המזעזעת של ילדים ותינוקות שנשכחו ברכבים של הוריהם שלאחר מכן הוציאו אותם מתים מעוותים מרוב החום... העצה שנתנו לזה הייתה; היות והפלאפון של כולם הוא בעדיפות ראשונה, שהרי כולם מכורים לפלאפון, על כן יש להניחו בסלקל של התינוק ברכב...

כי פלאפון לא שוכחים!!! ילד כן.

פעם חילוני אחד התארח בבית משפחה חרדית בשבת. הוא הוזמן מטעם ארגון "ערכים".
הוא השתתף. נהנה עד מאוד במשך השבת, והיה נראה שהתרשם עמוקות.
המארחים, ששמרו על איפוק כל השבת, שאלוהו קודם שיצא במוצאי שבת:
"ממה התפעלת במיוחד בשבת?"
הם חשבו שיאמר, שנהנה מהאווירה והשירה המרוממת... מהכבוד ההדדי בין בני הזוג... מדברי התורה של הילדים על השולחן... מהתפילות... אך לא!
הוא אמר: "נדהמתי לראות משפחה שלימה מסוגלת לשבת יממה שלימה בלי פלאפון ביד!!!"
דווקא הנקודה הזאת עוררה אותו, וכתוצאה מכך הוא חזר בתשובה שלימה!!

כל מה שדיברנו עד עכשיו - עד כמה האנשים היום נהיו תלותיים - היה רק על הפלאפון "הכשר"!

מה נאמר היום על האינטרנט?

"יצאתי מדעתי, תיכף אשוב!"

אתה רואה היום שני אחים גרים בבית אחד, חדר מול חדר, **והם לא מדברים ביניהם.**
שום מילה! כל התקשורת שלהם זה דרך המייל או דרך הפייסבוק.

"הנני מוכרח לספר סיפור אשר בדידי הוה עובדה", מספר הרב יצחק משה ארלנגר, "רציתי להוכיח אברך שהיה לו מכשיר כזה. הוא היה קרוב אלי, ולא מצאתי את הדרך איך להשפיע עליו בעניין. הוא אמר לי בפירוש ובלי בושה:

"אתה יכול לדבר איתי, אבל את הכלי אני לא יכול להשליך, אני כבר מכור לזה!"

מה עושים? הרי צריך להציל נפש יהודי...?

אותו אברך נוהג במכונית. חיכיתי לשער הכושר שנצרכתי לנסוע לאיזה מקום ואמרתי לאברך, "בוא ניסע ביחד ובדרך נדבר!"
נסענו שש שעות!! ובקושי דיברנו רבע שעה!!!...
כמה פעמים ניסיתי לדבר... אך בכל רגע, הוא הוציא את המכשיר ושלח הודעות או קיבל הודעות".
מיותר לומר שלבסוף לא הצלחתי להשפיע עליו".

סיפר הרב פרייזלר:
"הייתי בבית חולים עם הבן שלי לפני שלושה שבועות. כל האנשים שחיכו שם - נשים, גברים, אימהות, זקנים, ילדים, נערים, בחורים וגם בתולות - היו עם אייפון ביד!!
מעניין...
פעם כשהייתי ילד והיינו צריכים ללכת לרופא, היית רואה בן אדם שבא לשם עם עיתון.
ואם הוא היה קצת יותר משועמם, הוא היה בא עם איזה תשבצון...
האנשים היו עוד איכשהו מפעילים משהו מהשכל שלהם.
היום כשהייתי שם במיון, לא ראיתי אפילו אחד שמחזיק עיתון!! **כולם או עם אייפון או עם גלאקסי או עם טאבלט, זה מה שיש! זהו. אין שום דבר חוץ מזה".**

סיפר הרב יעקב לוי:
"לא מכבר נכחתי בכנס חשוב בו נכחו מאות אנשים משלנו, צעירים יחסית. על הבמה ישבו עסקנים חשובים. הרב דרש שם מתוק מדבש, וחיזק באמונה ויראת שמים את... עצמו, רק את עצמו!
כי כל הקהל הרב מולו - מאות אנשים חרדים - **היו עסוקים בצג האייפון שלהם!!**
אז עם מי הוא ידבר??!".

סיפר הרב עמנואל תהילה:
"אני מדבר לפעמים במכללות באוניברסיטאות. לפני ההרצאה יושבים 60 סטודנטים וסטודנטיות, **ואף אחד לא מדבר עם השני!** - פיזית הם יושבים

ביחד - אבל הם לא משוחחים ולא מדברים... כולם שקועים באייפונים שלהם!".

סיפרה אשה אחת:
"יצא לי להיות במסעדה. ראיתי זוג שנכנס, בעל ואשה, הם התיישבו להם באחד השולחנות והזמינו להם לאכול. המלצר מגיע ולוקח מהם את ההזמנות. בינתיים, עד שיגיע האוכל, הוא מוציא את המכשיר שלו והיא מוציאה את המכשיר שלה... המלצר מגיע ומגיש להם את המנות.
הם יושבים במסעדה, אוכלים ושותים, **ואין שום דיבור ביניהם! כלום!** שניהם מרוכזים במכשירים שלהם כמו ילדים קטנים... ממש רחמנות עליהם".

סיפר איש אחד:
"הייתי עושה הליכות באיזה פארק. אני רואה זוג חרדי הולך במסלולי הליכה במשך שלושת רבעי שעה... **הוא בפלאפונו והיא בפלאפונה וכל זה מבלי להחליף מילה!**... פשוט הייתי בשוק".

סיפר לי אברך:
"הייתי מוזמן לבר מצוה. בשולחן ישבו כשבעה שמונה איש שהיו כולם השכנים שלי, **וכל אחד עם אייפונו בידו... גלאקסיו בידו... סמראטפונו בידו... ואין דיבור ביניהם!** כולם שקועים עמוק בתוך המסך שלפניהם".

האסון שקרה עם אותו מטוס שהתרסק, התברר שהטייסים שהיו אנשים ברמה (מהעשירון העליון) **היו שקועים באייפונים שלהם!!!** הם לא שמו לב שהטייס האוטומאטי שלהם התקלקל.
כשגילו את זה היה מאוחר מידי... 300 איש שילמו בחייהם!!

ההתרכזות הזאת סביב האינטרנט והמכשירים, נהייתה הרסנית מאין כמוה. נוצר מצב כזה, שאנשים איבדו כל פרופורציה והפכו להיות ממש מכורים! אנשים נהיו משועבדים לו בליבם ובנשמתם!

מכרו את עצמם לשטן!!!

למה מי שנכנס לאינטרנט נקרא "גולש"?

פעם שאלת את עצמך ידידי היקר, למה מי שנכנס לאינטרנט נקרא "גולש"?

מי שעולה במדרגות, יכול לעצור באמצע? כן.
מי שהולך ברחוב, יכול לעצור באמצע? כן.
מי שעושה ריצה, יכול לעצור באמצע? כן.
מי שנוסע ברכב, יכול לעצור באמצע? כן.
מי שגולש במגלשה, יכול לעצור באמצע? לא!

כי אם הוא התחיל לגלוש, הוא לא יוכל לעצור!

כל מי שנכנס לאינטרנט נקרא גולש! כיון שהאינטרנט הוא מאוד מעניין מאוד מסקרן ומאוד מושך.
יש בו מיליארדי אתרים שונים ומגוונים. הוא חי, הוא צבעוני, הוא מרתק, הוא סוחף, כולם רוצים לראות מה קורה שם...? מה חדש...? מה מדברים...? מה מראים...? וכשנכנסים לזה - קרי, גולשים - כבר אי אפשר לעצור!!!

מספרים בתור בדיחה, על אדמו״ר אחד שהחסידים שלו תפסו אותו על ״חם״ גולש באינטרנט.
הם מיד שאלוהו: ״מה זה??״
הוא ענה בהצטדקות, שהוא רצה לראות איזה משהו...
אמרו לו: ״אבל אמרת לנו פעם שיש לך רוח הקודש, אז יכולת לראות את זה דרך הרוח הקודש?״
ענה להם האדמו״ר: ״מה לעשות, דרך רוח הקודש אני רואה את זה בשחור ולבן, אבל דרך האינטרנט אני רואה את זה צבעוני חי ותוסס...״

ראיתי פעם שהגאון הקדוש רבי אליהו לופיאן הסביר מה שכתוב, **״הסתכל בשלושה דברים ואין אתה בא לידי עבירה״**. ״לידי עבירה״ זאת אומרת, שיש כזאת מציאות שלעבירה יש ידיים!
בהתחלה לא כל כך ירדתי למשמעות הדברים... לא הבנתי, מה זה ״ידיים׳ של עבירה??
וחוץ מזה, מה זה משנה אם אדם בא לעבירה עצמה או לידיים של העבירה?? במה זה מתבטא?

עד שתפסתי!

״ואין אתה בא ׳לידי׳ עבירה״ - הכוונה היא, שאם חלילה, קרה ואדם נפל בעבירה, הוא יכול לקום ממנה! הוא יכול עדיין לצאת ממנה בקלות! זה עדיין לא כל כך נורא...

אבל אם הוא בא "לידיים" של העבירה - זאת אומרת, שהעבירה לופתת אותו בידיה ולא נותנת לו לברוח ממנה - אז כבר קשה לו מאוד מאוד לצאת ממנה...

דוגמא טובה לכך?

התמכרויות!!!

הפסיכולוג יחזקאל שטלצר מעיד:
"רק בחצי שנה של פעילות שאנחנו בארץ ובלי הרבה פרסום, יש לנו כבר 2,000 אנשים שמנויים למייל חיזוק היומי שלנו שמצהירים על עצמם שהם מכורים לדברים האלה.
ובארצות הברית ישנם כ-5,000 מטופלים וכולם בקהילה שלנו. ואני מדבר על בחורים ואברכים".

בכמה מקומות בארץ, פועלות קבוצות תמיכה למכורים לאתרים המתועבים. מדובר בקבוצות של 20-25 (או נשים, או גברים) והללו שופכים את סגור ליבם, ומשוועים לישועה. נודע לי כי המנחים בפורומים אלה, הם כאלה שעברו חוויה דומה, והם מנסים לדלות את חבריהם מן התהום.

צוטט באוזני אחד מן המדריכים הללו: "מה אגיד לכם, אני די נקי, אני מנסה לעזור לכם, אבל עד כמה שאני מבין את התופעה, **זו מחלה ממארת ואיומה שכנראה אין לה תרופה...**".

"קח ממני את הכל!..." - התמכרויות קשות ביותר!!!

הנה לפנינו כמה עובדות מזעזעות של התמכרויות (אי אפשר להאמין איפה אנשים נמצאים...)
הרב אלבז סיפר, על איזה תלמיד אחד שהיה מחובר לאינטרנט.
הוא דיבר על ליבו... ושכנע אותו עד כמה שיכל...
אמר לו התלמיד: "כבוד הרב, קח ממני את האוכל... קח ממני השינה... קח ממני את הבריאות... תיקח ממני את הכל! **רק את האינטרנט אל תיקח ממני!** גם אם אני רוצה להפסיק, אני לא יכול!!!".

סיפר הרב שלמה בניזרי:

"אמר לי אברך אחד, שהוא מכיר מישהו שמחובר כל כך חזק לאינטרנט. אותו אחד כל כך דבוק למכשיר עד כדי כך שכשהוא קם ב-2:00 בלילה לשירותים או לשתות מים... **הוא רץ מיד להפעיל את המכשיר** רק כדי לראות אם יש עדכון חדש ומה אומרים ב'חדרי חרדים'...".

סיפר פעיל בנוער נושר:

"לנו היו מקרים שהיינו צריכים להציל בחורים ובחורות **שקשרו את זה לעצמם על הגוף, שבלילה לא יקחו להם את זה!!!** זה ממש כמו אינפוזיה! התמכרות טוטאלית קשה".

סיפר הרב אלעזר אבוהב:

"ישנם שאמרו לי בפירוש, אתה יודע למה אני מחזיק אינטרנט? בשביל זה בדיוק, כן כן, בשביל מה שאתה לא רוצה לחשוב עליו. אני שקוע בזה. יש לי תאווה לזה, אני לא יכול בלי זה, **ולעולם לא תצליח להוציא אותי מזה...!!!**".

סיפר בחור נושר:

"אני לא יכול בלי זה", בכה בחור נושר עם תחפושת חרדית, אבל עם סיכוי לחזור בתשובה. "הווטסאפ הוא החיים שלי!! אם יקחו לי אותו, **זה כמו שיכרתו לי יד או רגל!!**".

סיפר מנהל בית ספר:

"בחור בן 17 **שלושה חודשים לא יוצא מהחדר!!!** מכניסים לו אוכל, עוגיות, קורנפלקס... בין החריץ של הדלת לקיר, הוא לא מוכן לעזוב את המכשיר!!!".

סיפר מתנדב מארגון "לב שומע":

"התקשר אלי רב חשוב ואמר לי בזו הלשון: "אני רב מפורסם, הספרים שלי מוכרים מאד, אני מוזמן להרצאות, אבל אני שקוע באתרי תועבה, תצילו אותי. מה עושים? אני שבר כלי, **אבל אין לי יכולת לצאת מן הבוץ**".

סיפר הרב צביאלי בן צור:

"אני מת חי", אמר לי אדם שנכנס לשם, "אני מת חי! אין לי חיים! **אני מוכן היום לשלם כל הון שבעולם!!! רק תוציא אותי משם...**".

סיפר הרב מנחם שטיין:
"דיברתי עם אברך אחד בן 30. אמרתי לו, "אשתך כל היום מתלוננת שאין לה בעל, אתה כל היום באתרי חדשות ("כאילו" חדשות, נייעס, חדרי חרדים, כיכר השבת הארורים האלה), תפסיק! תעזוב את זה!"
הוא התיישב על הכסא... נהיה לבן... ופרץ בבכי...
"הרב אני לא יכול!!! **אתה יכול להגיד לבן אדם שמעשן 5 קופסאות ביום שיפסיק בבת אחת???!** אני לא מסוגל...!!!". והוא נפל והתעלף לידי.

סיפר הרב חיים לאנג:
"שמעתי השבוע מבן אדם שחמש עשרה שנה(!!!) הוא התאמץ לצאת מההתמכרות לאינטרנט, וברוך ה' לבסוף הוא הצליח! **אבל חמש עשרה שנה זה לקח לו.**

אברך חסידי, הסתגר בסלון ביתו והיה גולש שם יממות שלימות מבלי לצאת כלל!!
אשתו התקשרה אלי ואמרה לי, שזה שהוא גולש זה חצי צרה. היא פוחדת שהוא לא אוכל, לא יוצא לשירותים, והיא לא יודעת מה קורה לו... הוא חולה.
"עזוב את האינטרנט", היא אומרת לי, **"הבן אדם חולה!!! הוא צריך בית חולים רחמנות עליו..."**.

הוא נכנס לשירותים שש פעמים!!!

סיפר הרב אברהם גוטרמן:
"אבא אחד אומר לי, שהבן שלו איים עליו ואמר לו: "אבא, אם תוציא את המחשב מהבית, אני אשכור דירה ואעבור לגור שמה..."
אני במקרה מכיר את הבחור הוא למד פעם בישיבה אצלנו, וזה בדיוק ככה! **הוא מעדיף לוותר על אבא ועל אמא על אוכל על מזון ועל כביסה... ולא על המחשב!!!** הוא עדיין לא התקלקל, נשאר עדיין בחור טוב! בעל כישרונות. (מדובר על בחור שנבחן על 500 דפי גמרא.)"

סיפר הרב זוננפלד רבה של רכסים:
"יהודי תלמיד חכם שחיתן כבר ילדים יושב בבית וכותב ספרים במחשב.
מדובר ביהודי תלמיד חכם שחיבר ספרי קודש, לא פשוט.

אשתו רואה שלאחרונה הוא מתעכב עד 1:00 ואחר כך עד השעה 2:00 ואחר כך עד 3:00 והוא לא נכנס לישון... מה קרה שבעלה נהיה מתמיד כזה גדול? היא נכנסת לחדר הלימוד שלו וחשכו עיניה במה הוא מתעסק...
כיום המצב שהוא שקוע עמוק עמוק בתוך הבור הנורא בשאול תחתיות.
הוא טוען: **"אני לא מסוגל להתנתק!!"**
הבית הולך להתפרק...".

ועוד סיפר:
"היה ראש ישיבה שהחרים לתלמיד שלו אייפון. כמובן שאת התלמיד הוא זרק מהישיבה... אבל את האייפון הוא לא זרק!! הוא הכניס אותו לארון שלו.
אותו ראש ישיבה רק רצה לראות מה זה האייפון הזה... וזה הפיל אותו להתמכרות קשה.
הוא הגיע לאחד מומחה לגמילה מהתמכרויות, והוא אומר, **שלקח לו שנה שלימה עד שאותו מומחה הוציא אותו משאול תחתיות**".

סיפרה אשה:
"לפני כמה ימים, ביקשו ממני לבצע עבודה משרדית במחשב.
התיישבתי מול המחשב, השעה הייתה שעות הלילה המוקדמות. כולם היו ישנים.
פתאום הבת שלי באה ויושבת לידי. התפלאתי מאוד. אמרתי לה: "מה, לא הלכת לישון?"
"אמא", היא אומרת לי, "השעה כבר שש בבוקר!!"
לא האמנתי לה. הסתכלתי בשעון מבוהלת ו... אכן היא צדקה!
בשש בבוקר גיליתי שנהייתי מכורה!!
זאת הייתה הגלישה הראשונה שלי וגם האחרונה!
זה הספיק לי".

העיתונאי הרב קובי לוי:
"שלוש נשים - חברות טובות - שהצליחו להתגבר על עצמן ולזרוק את האייפון לכל הרוחות. **"היינו כבולות באזיקים לשטן!!!"** הן אומרות. המכשיר השתלט על חיינו, הוא הפך אותנו למכורות לעולם ריקני. לא האמנו לאיזה בור נפלנו".

סיפר אחד בתהליכי גמילה:
"רכשתי מכשיר כשר. את המכשיר המתועב החבאתי באיזה מקום. חודשיים אני מסתובב סביבו, אך לא נוגע בו. כן, היו לי נפילות קטנות של דקות ספורות

פה ושם, אבל החזקתי מעמד! דפקתי את הראש בקיר, הייתי הולך מפה לשם כמו מטורף, קופץ כמו משוגע ללא טיפול רפואי, אבל לא הרמתי ידיים! אני יודע שאם לא אתגבר על עצמי **אז דעא"ש יותר טובים ממני...**".

מספר סבא לנכדים:
"בחודש האחרון אני נלחם עם ההתמכרות הזאת ועושה המון מאמצים להיפטר מהאינטרנט הארור הזה **שתופס לי כמעט חצי יום וחצי לילה!!!** אתה לא יכול להבין באיזה אסון מדובר, כי מעולם לא נפלת לתוכו. העובדה שאתה מאבד ידיים ורגליים בין אתרים מזוויעים, ושבוי להם".

סיפר הרב רפאל זר:
"היום יש מחמירים שלא יהיה הפסק... יש להם מכשיר גם בשירותים! הוא נכנס לשירותים ואתה פתאום לא מבין למה הוא לא יוצא? כי אם הוא ייצא יהיה לו הפסק! אז הוא נשאר עם הסרחון... סרחון כפול, סרחון רוחני וסרחון גשמי".

אחת הנשים סיפרה לרבנית שלה בכאב:
"מיום שבעלי קנה את האייפון הנורא... **הוא נכנס לשירותים שש פעמים ביום!!!** ושוהה שם במשך חצי שעה בכל פעם (מה שלא היה כך עד עכשיו)".

סיפר הרב יצחק פנגר:
"אדם לא דתי, מעולם התקשורת, אמר לי שהרעיונות הטובים ביותר שלו באים כאשר הוא במקלחת. כששאלתי מדוע? הוא ענה: **"כי זה הזמן היחיד שאני ללא אייפון!!** אז המוח שלי משוחרר ואני פנוי לחשוב גם על דברים אחרים".

זק"א - ז'יהוי ק'רבנות א'ינטרנט.

סיפר הרב איתן אקשטיין:
"טיפלנו בבחור מהעולם החילוני, שהתמכר למשחק "כשר". המשחק היה די חכם.
הוא כלל בניית הרים ובתים עם אנשים בכל העולם.
מדובר היה בבחור מאוד משכיל וחכם, שבשלב של שיא ההתמכרות **הוא ישב כל יום 17 שעות ליד המחשב!!!**".

סיפר יהודי בן 67 השותף באותה קבוצה:
"הייתי איש בריא וחזק. לפני שלוש שנים חוליה בגב נסדקה, נותחתי ושהיתי בבית בשיקום שלושה חודשים.
בשבוע הראשון, כדי להעביר קצת את הזמן, קנה לי בני מחשב נייד ולימד אותי ללחוץ על "גוגל".
כל מה שידעתי וכל מה שהבנתי היה "גוגל". מעבר לכך לא ידעתי כלום.
היום אני יושב בקבוצת המטופלים - המכורים, ומנסה להציל את נפשי הפצועה.
אני יודע שאני בשפל המדרגה, ואני נלחם עם עצמי לעצור את זה... ולהתנקות.
אבל אני לא מצליח... זה גדול עלי..."

מנכ"ל 'ריטורנו' - מרכז לגמילה מהתמכרויות קשות - הרב איתן אקשטיין, נשאל: "איך באמת אפשר לזהות אדם שמכור? מה הסימנים?"

הוא ענה כך:
"אם בעל נכנס הביתה וממשיך להיות מחובר למכשיר תוך כדי דיבור ואכילה, ואשתו מבקשת ממנו להכריז על פסק זמן לארוחת הערב עם מכשירים מכובים...
מה שקורה זה:
60% מהאנשים ייענו להצעה בהבנה.
30% מהאנשים יירטנו אבל יכבו.
10% מהאנשים המכורים באמת יאמרו שהם לא יכולים!"

זה הסימן!

"המים יורדים מהטוש... ואני בוהה במכשיר"

סיפר לי חבר בווידוי אישי:
"היה לי פעם מחשב 'לפ טופ' אישי צמוד אלי. אתה לא מאמין עד כמה שהייתי מחובר אליו!
כל כמה דקות הייתי "על קוצים". לא הייתי יכול לחכות, ואפילו כמה דקות, מבלי להסתכל אם שלחו לי איזה דואר או משהו אחר...
איך שהייתי קם בבוקר, מיד הייתי מפעיל אותו לראות מה קורה? מה חדש?
את הסנדוויץ והקפה הייתי אוכל ושותה מול המסך, שלא להחמיץ שום דבר.

הייתי גומר את העבודה... ורץ אליו.
קם מהשינה, ומיד באופן אינסטנקטיבי ניגש אליו...
וככה זה היה כמעט כל היום, לא הייתי מסוגל לזוז מהמסך!!! ואם הייתה לי אפשרות גם להתקלח עם המחשב, הייתי עושה זאת!!! אני לא מגזים.

אתה חושב שזה רק אני?", הוא אומר לי, "כולם כמעט ככה...

ואיזה שטויות יש שמה", הוא ממשיך, "למשל, בנאדם מודיע למישהו: "עכשיו אני שותה קפה"... "עכשיו אני נכנס לקניות"... "כל העולם יודע ש... עכשיו אני מצחצח שיניים".
סתם זבל של שטויות וקשקושים ריקים מתוכן.

יש אנשים מטורפים שזה עושה להם טוב. הם כל היום רק בזה".

היה בחור אחד שהחליט לשבור את האייפון של אשתו (את מכשיר 'האל ג'י' שלו, הוא זיכה את רב בית הכנסת לשבור לו). ואת הזכות הגדולה הזאת - לשבור את האייפון - הוא נתן לי.
לאחר שזכיתי לרסק את אייפונו המתועב מכל הכיוונים, יצאתי מכיוון הבית כנסת לחזור לביתי.
הוא קרא לי מרחוק שאני אחכה לו.

בדרך הוא סיפר לי עד כמה שמכשיר ה'אל ג'י' תפס אותו...

"הייתי מכור אליו בלי הפסקה", הוא אומר, "ברגע שהייתי מסיים את העבודה (בסביבות השעה 20:00 בערב), מיד הייתי פותח אותו.
נכנסתי לכל מיני אתרים והייתי הולך לישון בסביבות 4 לפנות בוקר!!!
הייתי קם בבוקר לתפילה עם עיניים אדומות ונפוחות. ומיד הייתי פותח אותו.
ואיך שסיימתי את התפילה, הייתי אוכל ארוחת בוקר תוך כדי שאני מתעסק במכשיר בין ביס לביס... לא יכולתי לעזוב אותו.

כשהייתי עובד בחנות, הייתי מתעסק עם המכשיר במשך כמה דקות טובות ולא שם לב בכלל שנכנסו לקוחות. לעיתים גם רבנים חיכו בתור ולא שמתי לב.

אשתי כל הזמן הייתה רבה איתי כי לא דיברתי איתה בכלל, הייתי עסוק רק עם המכשיר כל הזמן...
כדי לברוח ממנה, הייתי כל פעם מחפש להוריד את הזבל.
היא הייתה אומרת לי: "אין מה להוריד, אין שום זבל..."

הייתי אומר לה: ״הנה, יש מה להוריד!״ היו שם בסך הכל כמה שקיות קטנות. העמסתי עוד כל מיני שקיות טובות וריקות כדי לחפש מה להוריד... הייתי מתעכב למטה הרבה זמן...

כשהייתי נוסע להורים שלי פעם בחודש, אמא שלי אמרה לי: ״בשביל מה באת אליי? עד שאתה כבר מגיע אלינו לשבת אתה מתעסק עם האייפון שלך...??!! בשביל מה אני צריכה אותך?!!״
היא מאוד נפגעה.

אבל לא יכולתי להפסיק!

הפכתי ממש לפסיכי! ה׳אל ג׳י׳ הפך אותי לפסיכי... הייתי נעמד ברחוב ולא זז כשהעיניים שלי תקועות במכשיר...
עד כדי כך הייתי מחובר אליו... **שגם הייתי מתקלח איתו!!!** (כי המכשיר היה נגד מים), **המים מהטוש יורדים... ואני בוהה במכשיר, עובר עוד אתרים ועוד אתרים... וזה פשוט לא נגמר!״**

הבחור התנפל עליו והחל לחנוק אותו...

אמנם הבעיה האמיתית היא, **שהאדם עצמו לא יודע שהוא מכור לזה!** הוא לא יודע עד כמה שהוא חולה!

סיפרה הרבנית סיאני:
״אתמול דיברה איתי בחורה צעירה נשואה, מסורתית, שומרת את יסודות היהדות.
היא אומרת לי: ״את יודעת, לבעלי יש פייסבוק, וזה מאוד מפריע לי שיש לו פייסבוק. הוא כועס עלי שזה מפריע לי״
ולמה זה באמת מפריע לך?״, אני שואלת אותה.
״תראי, הוא מתכתב עם ידידות שלי ועם ידידות שלו, אני מעירה לו שזה לא בסדר... ושיפסיק.
הוא אומר לי: ״קנאית, את חולת נפש, מה קרה לך? את מקנאה שיש לי פייסבוק?...״
חברות שלי וכולם אומרים לי: ״מה את רוצה ממנו?! הוא צודק, זה בכלל לא אמור להפריע לך...״

אמרתי לה: "נשמה, את הנורמאלית!" (הם החולי נפש האמיתיים!!).

קבוצת מרצים קיבלה הרצאה מאיש מקצוע מהמומחים ביותר בארץ בנושא התמכרויות.
הוא סיפר להם, שהוא ישב פעם עם זוג ועם בחור בן חמש עשרה שיושב 17 שעות ביום על המחשב!!! חולה של ממש.

הבחור טען: "אני בריא!"
היועץ אמר להורים: "אני מסכים איתו! אני אפילו אוכיח לכם שהוא צודק!"

מה שהוא עשה כדי להוכיח שהבחור צודק היה הדבר הבא: הוא אמר להורים, "תסגרו לו את המחשב לשבועיים ואז תראו שהוא יכול להסתדר בלי זה..."
הוא לא גמר לומר את המשפט... הבחור קם ממקומו, התנפל עליו והחל לחנוק אותו...
אמר לו הבחור: "בחיים שלך אל תעיז לומר כאלו מילים... כי אני אהרוג אותך!!!"

המטפל פלט בקושי: "אתה... אתה חונק אותי..." ואז בכוחותיו האחרונים הדף אותו בכוח והעיף אותו...!
הבחור קרס על הכיסא ואמר: "אוקיי, מתי אנחנו מתחילים בטיפול הראשון...?"

מחקרים מגלים:
למעלה מ-80% בעולם, בנות קמות בבוקר ונכנסות מיד לפייסבוק, כדי לראות מי נכנס ואמר לי בוקר טוב?

יהודי שמחזיק תורה, לומד תורה, דורש דרשות, מכור כמו אחרון עלובי הנפש לאיזה פירגון של אס אם אס מטיפוסים תימהונים רדודים וריקנים.

אנשים מכובדים, בעלי מעמד, סבים לנכדים, מכורים לחלאה התקשורתית כמו מסוממים קלאסיים.
"אני קם בבוקר, לא נוטל ידיים, לא אומר "מודה אני", רץ מיד למכשיר לבדוק כמה לייקים קיבלתי". ציטוט ממה שהם אומרים.
(מיותר לציין כמובן שהמאחלים הם לא אחר מאשר: פלסטינאים, פדופילים, רוצחים, ושאר סוטים, חולים ומצורעים למיניהם...)

מספר הרב פרייזלר:
"סיפר לי יהודי שהוא לא שומר תורה ומצוות: "אני לא מבין מה קרה לאשתי?"

הוא אומר, ״אני אדם לא דתי. אני שומע רדיו, רואה טלוויזיה ואחר כך הולך לישון!
פעם היינו באים הביתה, אוכלים ביחד ארוחת ערב...
אבל אשתי? אין לה יום ולא לילה. היא לוקחת את האייפון שלה ליד המיטה.
במקום שיהיה איזה תינוק שיעיר אותה... האייפון מעיר אותה!!
זה מצפצף לה ומיד היא מתעוררת לראות מה חדש?
וכמובן היא ״חייבת״ גם להגיב... ואז היא נרדמת שוב לעוד איזה רבע שעה ואחר כך עוד פעם קמה. היא אמנם לא אשה חרדית, אבל גם לא חילונית!
היא אשה מטורפת!!״

הוא הוסיף ואמר, ״זה יותר גרוע משיכור! שיכור אחרי שהוא שותה את היין לבסוף נרדם, ואם הוא נרדם יש שקט עד למחר...
אבל אצל אשתי זה יותר גרוע!! היא מכורה!! היא לא יכולה בלי זה!!
פשוט לא יכולה!!
אם זה פתאום זה מתקלקל, היא יכולה לטפס על הקירות! היא תרוץ לחברה ותוציא 2,000 שקל במקום! במזומן! רק כדי שיתקנו לה את זה מיד או שיתנו לה מיד מכשיר חילופי...״
אני אומר לה: ״מה כבר קרה?? מה כל כך דחוף לך???״, אבל אין עם מי לדבר״.

מספר העיתונאי הרב משה שפיר:
״לא מכבר, בעקבות אחד המאמרים בעניין, התקשרה אל כותב השורות אשה בגיל העמידה.
היא סיפרה שבעלה יהודי מוכר כרב של ציבור מסוים, נפל בכבלי האינטרנט, ומאז הוא פרק מעליו כל עול.
כך היא בכתה לתוך האפרכסת בבכי תמרורים.

היא סיפרה כי האיש בעברו היה מורה לרבים, עושה שלום בית בין זוגות ומייעץ, וכעת הוא עצמו בלתי ניתן לייעוץ. הוא אבוד!!! אפאתי לכל עניין רוחני.
כלום לא מעניין אותו ולא מזיז אותו ממקומו. לא תפקוד בבית ולא בבית הכנסת!!
האיש שהיה קובע עיתים לתורה נלכד בכבלי התמנון הזה ואינו יכול להושיע את עצמו, מאז אין לי בית. והיה לי.

היו לי בנים ונכדים, אין לי אותם כעת, אף איני יכולה להביא אותם הביתה,

אסור שיראו אותו במצבו הקריטי, הם עלולים לקבל את שוק חייהם, צר לי שהם חושבים עלי שנהייתי צרת עין באירוחם, אך אין לי ברירה".

כך אמרה לנו אותה אשת חיל כאובה ובוכייה, את בכי חייה שאבדו והלכו להם. אולי... לנצח!

"בעלי שהיה קובע עיתים לתורה דבר יום ביומו, מתהלך היום סהרורי כאחד מאחרוני המסוממים בשוק, וכל כך משום הרשת הכובלת הזו שהוא אינו מסוגל להתנתק ממנה.
אנא!", היא מתחננת, "המשיכו במאמרים שלכם מידי פעם, העיתון הוא אחד הדברים האחרונים שהוא קורא בשבת כשאין לו את המחשב. אולי תצליח לחדור למוחו ולהשיב אותו אלינו הביתה. אנא! עזוב תעזוב עימו!!". כך היא התחננה.

סיפרה הרבנית רות שמש:
"אבא אחד התמכר למשחקי האינטרנט. המשחקים האלה כללו הימורים.
מה המצב כיום?
הוא מכר את הבית שלו!!!
הוא שילם חלק מהחובות ונותר בעל חוב גדול.
הוא התדרדר נפשית. ילדיו נלקחו ממנו. הוא משוטט ברחובות ולא יודע את נפשו מרוב צער.

הטיפשות הנוראה שלו להתחבר לאינטרנט, פשוט גרמה לו לאבד את המציאות. אנשים מאבדים לא רק את העולם הבא שלהם, **אלא אף את העולם הזה שלהם!!!**

נורא נוראות.

התחננו אליו: "אבא, תפסיק!..."

"אשה אחת מתקשרת אלי", מספר הרב אלעזר אבוהב, "בוכה במר נפשה. היא התחננה לעזרה.
"אני בצרות", היא אומרת לי.
היא השתפכה בפניי: "אני נשואה לסופר סת"ם, שהיה מצליח מאוד, הוא היה

עדין נפש ומיוחד, נאצל במידות, הכל פרח והצליח בכל תחום אפשרי, רוחני וכלכלי ומשפחתי, עד... עד שהאינטרנט נכנס אלינו הביתה.
התנגדתי מאוד.
שאלתי אותו: "למה אתה צריך את זה?? כל הרבנים אוסרים את זה, זה עלול להרוס לנו את הבית"
והוא בשלו: "אני צריך את זה לצורך עבודה", אמר.

הירידה הורגשה מיד.

עד השעות הקטנות של הלילה הוא שם, צופה בדברים הגרועים והנוראים ביותר...
"מה יש לך לעשות שם כל כך הרבה?", שאלתי.
"זה לא עניינך!", ענה.

הוא השתנה מהקצה אל הקצה. כמעט לא יצא מהבית. ישן מאוחר. וקם כל יום לקראת הצהריים.
כשהילדים חוזרים מהלימודים, הוא עדיין ישן...
שלא לדבר על תפילות במניין שכבר אינן. **הדיבור שלו השתנה. הוא נהיה גס. מנבל את פיו. והגיעו מצבים שהוא אף הכה את בני ביתו באכזריות,**
הוא לא חס על חמש בנותיי הגדולות שמתגוררות איתי בבית.
ראינו איך הוא מתדרדר ועינינו כלות.
התחננו אליו: "אבא, תפסיק! מה יגידו עלינו? מי יתחתן איתנו?". והוא בשלו.
הוא איבד את הראש לגמרי.

בעיקבות כך גם הפרנסה נאבדה מאיתנו. כי הוא בקושי מצא טעם לעבוד, ראשו היה שקוע עמוק עמוק בזוהמה הנוראית הזאת. הוא הכניס אלינו הביתה את שבעת מדורי הגיהנום.
כך עברנו ארבע שנים של סבל עד... שהוא גם כן זרק אותי מהבית בביזיונות, אנו כיום בהליכים..."

"לשמע מעשה כזה", מספר הרב אבוהב, "עיניי דומעות ואין לאל ידי לעזור לה.
הסיפור שלה הועבר על ידי לגדולי הרבנים והיה בטיפולם. ולא כל כך בהצלחה...
"אדם ששקוע בזה, קשה להוציא אותו משם!", הם אומרים בהרמת ידיים, "אולי תפילה תעזור, ואולי כולי האי..."

ובכאב רב אני יכול לציין את הפרט הנורא הבא:
אותה אשה, העידה שהיא עקבה ובדקה: כל אחד מהנערים שקנו עבורם ממנו תפילין בארבעת השנים האלו (של הגיהנום), **התקלקלו ויצאו לתרבות רעה!!!** והדבר אינו פלא, תפילין שנכתבו שלא מתוך קדושה אלא מתוך חטאי העיניים, לא יוכלו לפעול השפעת קדושה במניח אותן..."

מצמרר.

היא עושה שניצלים רק לילדים... בשבילו אין!

היה פה מקרה באחד הערים החרדיות, שהגיע לאחד הרבנים לפני סוכות.
אשה חרדית נשואה 10 שנים לאברך תלמיד חכם מרביץ תורה, מלמד בתלמוד תורה ומחבר ספרים ויש להם 5 ילדים. הוא רצה אייפון וגם מחשב לא מנותק מהאינטרנט.
היא אומרת לי: "דיברתי איתו שנה ורבע... על המכשירים האלו.
מה הוא אומר לי? "תעזבי אותי, אני לא דוס! אני לא ראש בקיר... יש גם לרב הזה וגם לאברך הזה... אל תהיי רבנית שלי... אל תהיי משגיחת כשרות שלי... בסדר?"
והיא מפחדת נורא, היא יודעת מה דעת גדולי ישראל בזה.

היא טלפנה אלי: "הרב, מה אני עושה? אני מפחדת מסרטן ומשאר מחלות, אני מפחדת מבעיות בפרנסה... מה אני אעשה עם בעלי? האם מותר לי לא לבשל לו?
מותר לי לא לכבס לו?
מותר לי לא לעשות דברים שאשה נשואה חייבת לבעלה?"

"זה היה גדול עלי", מספר הרב, "לא ידעתי מה לענות לה. לא רציתי לקחת אחריות.
הלכתי לרב קניבסקי ערב שבת חול המועד סוכות, בדיוק הוא התכונן לטבול במקווה בביתו של ה'סטייפלר'.
אמרתי לו: "הרב, יש פה אשה בעיר ששנה ורבע מתחננת לבעלה... והוא לא מוכן לזוז! הרב מה לעשות? האם היא יכולה לא לעשות בשבילו כלום?"
הרב חושב כמה שניות ואומר לי: "איזו שאלה, אסור לה לעשות בשבילו

כלום!!! הרי הוא עלול להביא לה סרטן, לילדים שלה ולעצמו... וודאי שלא, היא לא חייבת לו כלום!!!״

אמרתי לה את תשובת הרב, ואכן זה מה שהיא עשתה.

שבועיים היא מכבסת לילדים. לו יש ערימה של חולצות וגופיות מלוכלכות... היא עושה שניצלים רק לילדים, בשבילו אין!
הוא מתחיל לחפש לו שמה איזה פרוסה עם מיונז... אין לו שום דבר!
כך זה היה במשך שבועיים.

ואז הוא מתקשר אלי.
״תגיד לי כבוד הרב, אתה המלצת לאשתי לעשות לי דברים כאלה...?״
אמרתי לו: ״כן״!
״אתה לא שמעת את שתי הצדדים״, הוא אומר לי, ״אתה לא יודע שיש מצווה של ׳שמוע בין אחיכם׳... אז איך אתה אומר לה כזה דבר?!״
אמרתי לו: ״תגיד לי, יש פה שתי צדדים לדעתך?! איזה הצדקה יש לך להכניס הביתה 670,000,000 פרוצות, בלחיצת כפתור??!! את הכופרים??!!! את כל המשוגעים והסוטים למיניהם??!! מי התיר לך??? אם אתה רוצה להוציא שיחות דרך המכשיר, אז תעבור לכשר...״

ואז הוא פורץ לי בבכי בתוך הפומית של הטלפון...

״הרב אני לא יכול, התמכרתי... **אני מתעסק עם המכשיר גם בשבת!!! בסתר!! כשאשתי לא רואה, אני מכור למסך!״**
אמרתי לו: ״העברתי לך דרך אשתך, שאם התמכרת, יש את ׳ריטורנו׳ שנמצאת ברמת בית שמש בהנהלת איתן אקשטיין מקום המשתרע על 14 דונם.
עד לפני 4 שנים היו מתמכרים דתיים לאלכוהול, לסמים, לסיגריות, ולכל מיני סוגי כפייתיות שונים... לאחרונה - למעלה משנים וחצי דונם - מחלקה ענקית, רק של מתמכרים למסך!!! אברכים עם זקנים ארוכים...

אשתו אמרה לי אז באותה שיחה: ״אין לי בעל!! הבן אדם הזה היה כל רגע בודק מה קורה? ׳און ליין׳ כל רגע מסתכל, מה חדש? מה קרה בעכו? בכיכר השבת? בחדרי חרדים? עכשיו...״
(וכל זה לפניה. מי יודע לאן היה גולש כשהיא הייתה ישנה או שלא הייתה נמצאת בבית?)

הוא אומר לי: ״נכון, אבל אני מתבייש! לא מתאים לאדם בדרגתי, בתדמיתי, ללכת למקום כזה״
אמרתי לו: ״חבל שהיא לא אמרה לך שיש טיפול אישי. שלושה חודשים, פעמיים שלוש בשבוע, הדרכה להיגמל מהתמכרות למסך.

לפני פורים אני מקבל מכתב בין שלוש מילים: **״הצלת בית בישראל״!!!״**

למה הכנסת את ׳היטלר׳ הביתה?

סיפר הרב גרוס:
״ליל ראש השנה. גמרתי להתפלל מעריב, גמרתי לענות על שאלות, כבר עשיתי קידוש, נטלתי ידיים, עשיתי המוציא, סיימתי את כל הסימנים של הכרתי הרוביא הסילקא והתפוח בדבש...
איך שאני מתחיל את הסעודה, פורצת אלי לבית אשה חרדית וזועקת: **״הרב! בעלי עוד לא עזב את החדר של האינטרנט!!! הוא עוד לא עזב!!! הוא לא יכול!!!** חמישה ילדים קטנים דופקים לו בדלת: ״אבא... אבא״... הם לא יודעים מה הוא עושה שמה, אבל אני יודעת מה הוא עושה...״

מגיעים למרן הרב וואזנר אלפי שאלות בשבוע... והוא פוסק בצורה חד משמעית הלכה למעשה:
אסור להתייחד - להיות לבד בחדר סגור - **עם אינטרנט!!! זה קל וחומר מאשה!!!**
בגלל שלא ניתן לעמוד בלחץ!

כך הורו גדולי ישראל ופוסקי זמנינו, שכל דיני ייחוד חלים על אדם שנמצא לבדו עם מחשב שיש בו אינטרנט! - שהרי ברגע אחד הוא יכול להתייחד עם מיליוני נשים פרוצות וחצופות!!!
כי אין שום הבדל אם נמצאת אשה איתו בחדר סגור או שהיא נמצאת איתו מעבר לזכוכית...
העבירה תיעשה מצידו ויהי מה...!!

לפני שבועיים קיבלתי טלפון מבת שלמדה בבית ספר ידוע ברמת גן ׳בית יעקב׳.
היא באמת צדקת. היא התחתנה עם בן תורה.

ב-2:00 בצהריים אני מקבל ממנה טלפון: "הרב אני לא יכולה יותר...!!", היא הייתה נרעשת.
"מה קרה?"
"אני קמה ב-2:30 בלילה להאכיל את התינוק שהתעורר... ובעלי ליד האינטרנט באתרים הכי מזעזעים... אין לי יותר אימון בו!"
שאלתי אותה: "גברת, למה הכנסת את 'היטלר' הביתה?? למה הכנסת את הצורר הביתה??"
"בעבודה אמרו לי שאני צריכה להשלים איזה פרויקט מסוים ואולצתי להכניס את המכשיר ולהשלים את זה בשעות שהן מעבר לשעות העבודה"
אמרתי לה: "גברת, שאלת רב מוסמך אם מותר לך למטרה כזו להכניס הביתה צורר כזה??!
כשרות את כן רוצה לברר, נכון? **את לא יודעת שזה פי מיליון חמור יותר מכשרות?????!!!**
זה לא מטמא את הקיבה שמשפיעה אחר כך על המוח... זה ישירות משפיע על המוח!!!"

לא עזרו השכנועים שלי. היא לא חזרה יותר הביתה!! אין לה יותר אימון בו!! בחורה בת 28, אמא לשני ילדים.

והוא, אברך חזק, בוכה לי שזו הייתה מעידה חד פעמית...
הוא אמר לי: "הרב, לא עמדתי בלחץ! שתי מקשים ואתה מגיע למקומות כאלה 'שכל באיה לא ישובון'. אין לך מושג מה זה יצרים!!".

מקרה נוסף דומה היה עם אמא ל-9 ילדים. היא קמה להניק את התינוק התשיעי שלה ב-5:00 לפנות בוקר והיא רואה את בעלה מול מסך בדברים הכי גרועים שיש...

הוא היה שקוע במסך ולא שם לב שהיא מסתכלת עליו. ואז הוא שומע חבטה... היא נפלה מעולפת על הריצפה... זה פשוט גמר אותה!!!

חוץ מעצם זה שהוא נכשל בזה... מה שפגע בה הכי הרבה היה זה שהיא הרגישה נבגדת!
הוא שיקר עליה שהוא ניתק את המחשב מהאינטרנט.

היא לא רוצה יותר לחזור אליו לעד ולעולמי עולמים!!!

איך אומר רבי ניסים קרליץ? **"צריך להיות מלאך משמים כדי לעמוד בלחץ... אחרת אי אפשר!!!"**

או כמו שאומר הרב שטיינמן: **"עם יצר הרע לא משחקים!!! זה מלאך שהפיל אפילו את אדם הראשון!!!"**

אתה בשבילי זבל...

אבל הבעיה היא חמורה מאוד מאוד, עוד הרבה יותר ממה שחשבנו.

נוצר מצב כזה, שישנם אנשים וביניהם גם כמה רבנים שחושבים שהם "חרדים", שהאינטרנט לכלך וטימא להם את הנשמה בצורה כל כך גסה... עד שזה הפך אותם לעזי נפש!!! וחצופים ממדריגה ראשונה!!! הם מסוגלים **בשאט נפש לבזות את גדולי הדור!!! ולהשפיל תלמידי חכמים!!! וזה בכלל לא מזיז להם...**

עד כדי כך.

ב'קובץ תשובות', כותב מרן הרב אלישיב, שהוא לא מבין למה התפשטה מחלת הסרטן כל כך?
"מה זה??", הוא שואל, "אני בן אדם בן מאה שנה ואני מעולם לא זוכר שהייתה תופעה כזאת אצל גברים נשים וילדים...

יש ביטוי בגמרא: **"אין רפואה למכתו!"** - כולם יודעים על איזו מחלה אין רפואה.
אמנם יש כימותרפיה... יש הקרנות... אפשר לעצור אותה במשהו או מעט להקפיא אותה, אבל לה - למחלה עצמה - אין רפואה".
על מה הגמרא התבטאה בצורה כל כך חמורה ש'אין רפואה למכתו'?
על איזה עוון מדובר שם?

על מבזה תלמיד חכם!!!

מה נקרא לבזות? שהוא לוקח רמקול מול גדול הדור או רב חשוב ומקלל אותו...?!
לא.

לבזות את גדולי הדור פירושו, זה שאתה רואה אנשים עם זקנים וכיפות שחורות מחזיקים נייד שמספרו 050 אך לא ממשיך ב-41. אחד כזה בעצם מכריז ואומר:

״הרב אלישיב אתה בשבילי זבל... אתה לא תקבע לי איזה מכשיר להחזיק!!״

״הרב עובדיה אתה זבל... אתה לא תפסוק לי באיזה מכשיר להשתמש!!״

״הרב קניבסקי אתה זבל... אתה לא תגיד לי מה לעשות!!״

זה נקרא מבזה תלמיד חכם!!! - כל מי שאינו שומע בקולם של גדולי ישראל!!!

ללא יוצא מן הכלל!!!

מספר הרב גלזר:

״אני הולך לכל מיני מקומות, טוב שאני לא מתייאש. לפעמים אני אומר לעצמי, ׳איך לא התייאשת??׳

הייתי בברית שכולם חרדים. כל אחד מוציא לך מכשיר טרף ענק ומתחיל להתעסק איתו.

מצלמים... מתכתבים... גולשים... ליד רבנים ותלמידי חכמים בלי בושה!! עושים מה שבא להם מבלי לראות אף אחד בעיניים!!״

כל הרבנים, קיללו קללות מזעזעות את אותה קבוצה של 30% ״חרדים״ שלא רוצים להחליף מספר כשר...

כי בגללם יש את כל האלפי נושרים בחודש!!!

מה עשו גדולי ישראל? מצאו פתרון:

מספר כשר!

050 ההמשך רק 41

052 ההמשך רק 71 או 76

053 ההמשך רק 31

054 ההמשך רק 84 או 85

058 ההמשך רק 32

מה זה אומר?

סטיגמה למי שמחזיק את המספר הכשר: **אני שייך לעבדי ה׳!!! אני לא בוגד בהקב״ה!!!**

אם כל מי שמכונה בציבור כחרדי עובד ה' היה מחזיק מספר כשר, אז להחזיק מספר לא כשר היה כמו להחזיק טלוויזיה!!! (כי המרחק בין מספר לא כשר למיליוני פרוצות... קצר מאוד מאוד) וזה היה יוצר על אחד כזה או על אחת כזו סטיגמה שלילית!!!

ואז מה היה קורה?

כולם היו מתביישים מכולם ובכך היו נחסכים לנו מאות פושעים ופושעות בחודש!!

מי אשם שאין בושה היום להחזיק את זה?

אותם 30% "רבנים" ו"חרדים" פושעים המחזיקים לא כשר!!!
אלה רוצחי העם היהודי!!!

אתה שואל היום מישהו: "למה אתה מחזיק מכשיר לא כשר? הרי אתה יודע שהרבנים אסרו את זה?"

הוא עונה לך: "כי גם הרב הזה... וגם המו"צ הזה... וגם המחנך הזה... וגם האברך ההוא... והחסיד הזה... לא מחזיקים, אז מה אתה רוצה ממני?"

"אם אהרן עשה את זה, מה אנחנו אשמים?"

המהרי"ל דיסקין אומר, שלעם ישראל הייתה טענה: "סליחה, אבל אם אהרן עשה את העגל מה אנחנו אשמים?? מה בכלל רוצים מאיתנו?? למדנו ממנו..."

עונה המהרי"ל דיסקין: "אם אתם שמעתם באוזניים שלכם 'אנכי ה' אלוקיך'... אז מה זה משנה מה אהרן עשה?! מה אתם מצטדקים שאהרן עשה את העגל ולמדתם ממנו...?!

אתם הייתם צריכים לעשות בדיוק כפי שנצטוויתם!!! ולא ללמוד מהרבנים אפילו אם הם אנשים גדולים".

אם התורה - שזה בעצם דעת כל גדולי ישראל - אומרת, שאינטרנט, אייפון, מחשב לא מוגן... אסורים באיסור חמור, אז אפילו שרואים רבנים שמזלזלים בזה, אין ללמוד מהם!!!

כך גם כותב רבי חיים קניבסקי בצורה ברורה: "אין ללמוד ממה שרואים אחרים מזלזלים בזה, ואפילו גדולים וחשובים... והעיקר הוא כי תורה יש ללמוד מתוך

התורה והשולחן ערוך, ולא ממה שראו אצל אחרים! **ומי שהוא מזלזל בזה הוא בכלל אפיקורוס...**"

מה שהתורה אומרת... מה שגדולי ישראל אומרים... זה מה שקובע!!!

אברך אחד הגיע למרן הרב וואזנר (זה היה כמה חודשים לפני פטירתו) וראה אותו מנמנם.
האברך ידע שהרב וואזנר מעולם לא נמנם באמצע היום, לכן זה היה קצת מוזר בעיניו...
שאל אותו האברך: "למה כבוד הרב מנמנם?"
אמר לו הרב וואזנר: "היה לי דין תורה מאוד מאוד קשה, לכן אני מאוד עייף"
"כבוד הרב", שאל האברך, "על איזה דין תורה הרב מדבר?"
אמר לו הרב: "הגיע אלי דין תורה שמזמן ה'נודע ביהודה' לא היה דין תורה כזה אצלי! ומזמן הנודע ביהודה לא היה דין תורה כזה עד יציאת מצרים!!"
האברך הסתקרן.
"מעניין מה היה? באיזה דין תורה מדובר?"
ואז סיפר לו הרב: "הגיע אלי מקרה קשה, על אשה אחת שלא היו לה ילדים. היא עברה כמה טיפולים של פוריות ובאחד הטיפולים, הזריקו לה כ-12 עוברים לתוך הרחם... ומתוך אותם 12 עוברים רק 6 נקלטו. ועכשיו האשה הזאת בהריון עם ששה ילדים.
וכמובן שאף אשה היום לא יכולה להחזיק מעמד עם ששה עוברים בבטן. ולכן, היה הכרח גדול להרוג כמה עוברים כדי להציל את האשה.

והשאלה שנשאלתי, כמה עוברים נפיל?
וגם איזה עובר נצטרך להפיל מתוך אותם ששה עוברים?

שאלה קשה מאוד.

הרב וואזנר קיבץ את הבית דין שלו (את הרב משה שאול קליין ועוד רב אחד מבית דין בירושלים), ואמר להם: "אנחנו לא נפסוק בדין הזה עד שנעשה תענית מלילה ללילה ממש כמו יום הכיפורים - במשך 24 שעות - וגם אחר כך לא נאכל כלום עד שנפסוק את הדין!"

לאחר שעבר עליהם יום שלם בתענית, הגיעו הרופאים אל הרב וישבו איתו ועם חברי בית הדין על התיק הזה כמעט כל הלילה...!!!

אמר לו הרב, ״בגלל שישבתי על התיק הזה כמעט כל הלילה, ועד שפסקתי את הדין, עבר יום וחצי... לכן אני קצת עייף״.
שאל אותו האברך: ״אבל כבוד הרב מה היה פסק הדין?״
ענה לו הרב: ״את זה אני אספר במוצאי שבת ׳תשובה׳״ (זו הייתה שבת ׳תשובה׳ האחרונה שלו).

במוצאי שבת תשובה הגיע הרב וואזנר. נתנו לו רמקול שיוכל לדבר בקול גבוה (כי הוא היה חלש), והוא אמר: ״פסק הדין שלי היה, לדלל שלושה עוברים מתוך ששה!! ולמה החלטתי לדלל דווקא את השלושה עוברים הללו? כי התייעצתי עם הרופאים על כל עובר ואמרו לי: ״העובר הזה, הדופק שלו חלש... והעובר הזה, יהיה עם נכות... והעובר הזה, לא יחזיק מעמד...
לכן החלטנו אני וחברי בית הדין, לדלל דווקא את העוברים הכי חלשים! והכי לא מתאימים!״.

אומנם האשה הייתה קצת חולנית ורצו להוריד גם את העובר הרביעי... אבל הרב וואזנר הבטיח שלא יהיה שום דבר!!!

ואז מספר להם הרב וואזנר כך:
״בלילה, אחד העוברים מגיע אלי בחלום ושואל אותי: ״אתה הרב וואזנר?״
אמרתי לו: ״כן״
הוא אומר לי: ״אני תובע אותך לדין תורה בשמים!... כי אתה רצחת אותי!!!״

הרב וואזנר לא התרגש.

הוא פנה אל העובר ואמר לו: ״רואים שאתה עדיין טרי בדיני שמים״
״למה?״, שאל אותו העובר.
״וכי לא לימדו אותך בשמים, **שמה שפוסקים כאן למטה גדולי ישראל, זה מה שנפסק למעלה??** כשאתה תגיע לשמים אתה תראה, שמה שגדולי ישראל פסקו למטה, זה מה שנקבע גם למעלה!!!״

ואז נעצר הרב לכמה שניות, והוסיף ואמר: ״אתם חושבים שבאתי לספר לכם סיפורי מעשיות על עצמי?!... לא ולא! באתי לומר לכם: שאנשים חושבים, שכשאני אומר שמי שמחזיק אינטרנט או אייפון או מכשיר אחר לא כשר שאין לו חלק לעולם הבא, חושבים שאני צוחק...

אז באתי להגיד לכם אני לא צוחק!!!

מה שפסקנו, אני והרב עובדיה והרב אלישיב והרב שטיינמן והרב קניבסקי שאין לו חלק לעולם הבא, **מקיימים את הפסק הזה גם למעלה!!!** אז שלא יהיה לכם הפתעות״.

אתה חניוק!

סיפר הרב זוננפלד רבה של רכסים:

״אני רוצה לספר לכם סיפור שהיה איתי. אני דיברתי במקום מסוים על הנושא הזה ועל החומרה שבדבר. אחרי הכנס ניגש אלי יהודי ושואל אותי כך: ״אני עובד בחברה שמנהלי החברה הם יהודים חרדים משלנו, הם מחייבים אותי להחזיק אייפון, מה אני עושה?״

אמרתי לו: ״מחר בבוקר תבוא ותגיד להם שישחררו אותך מזה״

״ומה יהיה אם הם לא ישחררו אותי מזה?״

״תאמר, שאתה רוצה להתפטר!״

״ואם ישאלו אותי למה?״

תגיד להם כך: ״לו יצוייר שהיית עובד בחברה שבאותה חברה היו מחלקים בארוחת צהריים חזיר... והיו מחייבים את כל עובדי החברה לאכול חזיר בצהריים, היית עובד בחברה כזאת??! מה השאלה בכלל... זה חזיר! תדע לך״, אני אומר לו, ״שאייפון זה פי אלף יותר גרוע מחזיר!!״

הוא החליט שהוא מוכן להתפטר.

למחרת הוא צלצל אלי ואמר לי: ״דיברתי עם מנהלי החברה (ה״חרדים״) אמרתי להם שיפטרו אותי מלהחזיק אייפון ואם לא אני מתפטר...

מה הם אומרים לי? ״תפסיק, אל תהיה כזה חניוק! (חניוק, זה אדם חשוך, מחמיר גדול)״.

שמעתם?!

רבי חיים קניבסקי פוסק ייהרג ואל יעבור!!

הרב שטיינמן אומר שמקור כל הצרות שיש היום זה מהאינטרנט והאייפון!!

האדמו״ר מצאנז מכריז זו מלחמה להי׳ בעמלק!!

ואלו החצופים הללו, בהנף יד, מצפצפים על כולם ואומרים: "אל תהיה חניוק!"

במילים אחרות: אם אתה נלחם באינטרנט, אתה חניוק!!!"

הרב ארלנגר דיבר פעם בכנס בני תורה:

"אני אומר לכם, במקרה אני ידעתי והייתי בסוד העניינים. לא שפעלתי הרבה אבל תדעו שגדולי ישראל ירקו דם על המלחמה הזאת כי הם ידעו שכל עולם התורה עומד על זה.

אני השתדלתי לעזור ובהתחלה היינו מחתימים אנשים על כך.

אני לא אשכח וצר לי שאני עוד זוכר את זה, היו שתי אברכים (אני רואה אותם עד עכשיו מול העיניים שלי), שבאו אלי בנימה מזלזלת: "תגיד מה אתה מתרגש מזה שהרב הזה והזה כל כך הרבה מדבר נגד הפלאפונים? מה אתה לא מבין?... אתה עד כדי כך תמים??... הוא סגר דיל עם סלקום שהוא משווק אותם ובתמורה הוא יקבל 10 מכשירים חינם..."

הרב צעק: "רשע!! טיפש!! אידיוט!! גדולי ישראל יורקים דם בשבילך ובשביל הילדים שלך, בשביל שהילדים שלך יישארו בני תורה!! הם עצמם מסודרים, אין להם בעיה.

אני אומר לכם, לפני שבועיים וחצי כשעליתי הביתה מהתפילה בבוקר וראיתי בתיבת דואר מכתב מרבי חיים קניבסקי, אני אומר לכם ברצינות אני מבטיח לכם, אבל רעדו לי הידיים... נהייתי חיוור בפנים... הוא כתב שמי שנוגע באינטרנט הוא עובר על איסור של 'ייהרג ואל יעבור'!!

הגעתי הביתה ולא יכולתי לדבר. הראיתי את זה לאשתי, תראי מה כתב רבי חיים...

היא ראתה שאני לא מרגיש טוב מזה.

היא שאלה אותי: אבל מה זה נוגע אליך? הרי אין לנו בבית מחשב בכלל?"

אמרתי לה: "לא יודע, אבל זה מבהיל אותי לראות כזה פסק".

איך זה יכול להיות?? אני לא מבין?? להחזיק כזה דבר בבית צריך להיות אדם שנטרפה עליו דעתו!!! על מה מדברים... על כך שיהודי חרדי לא יעבור על איסור של ייהרג ואל יעבור??

אלו לא חברים שלך ולא השכנים שלך...
אלו גדולי ישראל!!!

יש לנו בכלל מושג מי זה גדולי ישראל?
מישהו יכול לתפוס מי זה מרן הרב אלישיב?
מישהו יכול להבין מי זה מרן הרב עובדיה?
למישהו יש מושג מי זה מרן הרב קניבסקי?
אלו לא חברים שלך ולא השכנים שלך... אלו גדולי ישראל!!!
אלו מלאכי השרת.
הם המסיכת חמצן שלנו.
הם המשענת האחרונה שלנו.
מה יש לנו חוץ מהם?
כלום!!
אין לנו משהו אחר!!

ואני רואה אנשים, שקוראים לעצמם בני תורה, קוראים לעצמם חרדיים, והם לא מבינים את הדברים האלה. גדולי ישראל מדברים, ואותם זה לא מעניין.

ואני שואל את עצמי, ׳מה, אנשים יורים לעצמם ברגליים??! אנשים משחקים עם החיים של הילדים שלהם??! אנשים יודעים שגדולי ישראל הורו מה שהורו ואותם זה לא מחייב??!...
איך זה יכול להיות???
צריך לברוח ״מהחרדים״ המחרידים האלה כמו מאש!!!״

אומר הרב שלמה לוינשטיין: ״יש אנשים שאומרים, ״מה, וכי הרבנים יודעים מה זה אינטרנט?!
הם ראו כזה דבר?!״
ועוד כל מיני טענות משונות ומוזרות.
נכון, באמת יתכן שהרב וואזנר והרב קניבסקי לא יודעים מה זה אינטרנט, אבל את המקרים הקשים הכואבים והמזעזעים שמתנקזים לשולחן שלהם כמעט מידי יום, **זה הם כן יודעים!! הרבה יותר טוב ממך!!!״.**

אומר הרב ארלנגר:
"מישהו פעם שאל אותי: "על מה אתה מדבר? האם אתה יודע כמה משפחות חרדיות יש להם אינטרנט? מה אתה רוצה לומר, שכולם יורידו את הכיפות??"
אמרתי לו: **"כן!!! חד משמעית!!!"**

סבתא שלי זיכרונה לברכה, איבדה את כל המשפחה בשואה. עשרה ילדים, אחים ואחיות, כל המשפחה כולה נכחדה רק היא ואחותה נשארו. הייתה לה משפחה מאוד יפה.
שאלתי אותה פעם שאלה תמימה של נער צעיר: "סבתא, אני לא מבין, הרי שמעתם את היטלר בשעה שעלה לשלטון שהוא דיבר על הפתרון הסופי להשמיד את כל היהודים, אז למה לא לקחת את הרגליים וברחתם? הרי הגבולות היו פתוחים בהתחלה? למה חיכיתם?"
היא הסתכלה עלי ואמרה לי: "אתה באמת חושב שמישהו לקח את זה ברצינות? שיכול להיות מצב כזה ששישה מיליון יהודים ימותו? זה הרי לא נתפס בשכל!... אף אחד לא האמין שיקרה כזה דבר..."

אבל זה קרה!! ששה מיליון אנשים נרצחו! נכחדו טוטאלית מהעולם!!

אנשים לא קולטים. אנשים חושבים בגלל שלכולם יש אינטרנט, אז לא יקרה כלום. חלילה וחס!
אם רוצים להציל את הבעל את האשה ואת הילדים מה"היטלר" של הדור שלנו, חייבים לשמוע לגדולי ישראל בציות מוחלט ללא שום מריחות או עיגולי פינות!!!"

אם היום יש לך מחשב, שאין בו את העיגול ששמו "אני נקי" של חברת 'אאוט נט', פירוש הדבר שאצלך בבית יש כלי שמכיל 3,500,000,000 אתרי אינטרנט שמתוכם 670,000,000 פרוצות.

מה שזה אומר שאחד כזה או אחת כזו הם:
1. מחללי שם שמים ברבים - שלא תשובה ולא יום כיפור ולא ייסורים מכפרים, אלא רק מיתה!
2. פורשים מהציבור - שהרמב"ם פוסק שהם נידונים בגיהנום לעולם ולעולמי עולמים!
3. מבזים תלמידי חכמים - "שאין רפואה למכתם", שזו "המחלה הידועה"! כפי שכבר אמרנו.

כך פסק מרן הרב אלישיב.

כאילו שנפלתי מן הירח פעמיים...

"בחודש האחרון", סיפר אחד הכותבים בביטאון 'על חומותינו', "הזדמן לי להשתתף באירוע ציבורי חשוב. על ידי עמד אברך שבחיצוניותו נראה כמו אחד מאיתנו.
לפתע הוציא הלה מכיסו מכשיר מקולקל ביותר והחל להקליט עימו.
בעדינות, ממש בעדינות, פניתי אליו ואמרתי לו שתי מילים: "לא מתאים!"
הוא הסתכל עליי בעיניים מוזרות כאילו שנפלתי מן הירח פעמיים ואמר לי בכעס: "מי בכלל שאל אותך...??"
לאחר מספר שניות הוא הכניס את המכשיר בחזרה לכיסו. כעבור כמה דקות שוב הוא הוציא את המכשיר ואברך שעמד מלפניי פנה אליו גם כן בעדינות והעיר לו על כך... או אז הוא פתח עלינו את פיו בחמת זעם והחל לקלל ולנבל את פיו..."

מדובר על אברך (או מי שנראה כמו אברך)

אלה שונאי היהדות!!!

"עזוב אותך... פה זה לא בני ברק! אנחנו חרדים מודרניים. היום הסיגנון הוא שונה לגמרי, אנחנו מעל לחוק! המכשירים האלו זה מה שהולך היום!"
"אתה ממש חצוף. מאין לך החוצפה לרדוף אחרי אנשים? מה זה העסק שלך מי מחזיק? מה מחזיק? שב בפינה שלך ורד לנו מהאוזניים"
"אתה ואנשיך נלחמים בטחנות רוח, מי בכלל מתייחס אליכם?"
יש לי אייפון ואני לא מתכונן להחליף אותו!"

אלו דוגמאות קטנות של תגובות שנשלחו מ"חרדים" רשעים ופושעים, למדור שיוצא בעיתון מסוים נגד האינטרנט.

תגובת העיתונאי:
"דעו לכם", אני משיב לאותם חצופים, "אתם והחברים שלכם עם המכשירים הטרפים שלכם, **מחריבים את היהדות הרבה יותר מקיבוצניקים מחללי שבתות ואוכלי חזירים!!!**
כי הקיבוצניק הוא גדל טיפש ונשאר טיפש, אף פעם לא לימדו אותו מה זו תורה ומה זה יהדות.

אבל אתם??
אתם למדתם בישיבות, למדתם תורה ומוסר, חינכו אתכם לערכים ולדרך ארץ... ובכל זאת, בשיא חוצפתכם אתם שמים פס ארוך ועושים ההיפך!! אתם מחלישים את היהדות!! לכן אתם גם יותר גרועים מאותם קיבוצניקים אומללים...
אז אני ממליץ לכם להתלבש כמו קיבוצניקים עם ג׳ינס וגופיה קצרים, ותזהמו עם האייפון שלכם את חצרות הקיבוץ, בכיף, לא אצלנו.

תרשו לי להוסיף עוד כמה מילים... אתם כנראה חושבים שהקב״ה יצא לפנסיה, או שמא יצאתם מהחשבונות שלו. אז לא!!!
אם אתם אפיקורסים וסתם לצים, אז תישארו עם האייפון שלכם ותקלקלו את עצמכם וילדיכם, זה לא העסק שלי.
אבל אם אתם עדיין מרגישים כבני תורה, אז תפסיקו לזלזל בפסיקות של גדולי הדור, ותחשבו שהרופא אומר לכם שעוד שעה אחת אתם מתים!!! כן מתים!!! ואין לכם הרבה זמן לתקן...״

זה פשוט מדהים לראות ולהיווכח עד כמה אותם ״חרדים״ מחזיקי האינטרנט והאייפון למיניהם נהיו כאלה סתומים, אטומים, בוקים, מרובעים, מטומטמים וחצופים (סליחה על כל הביטויים).
לא להאמין שיש כאלה אנשים בציבור שלנו שעוד מתיימרים להיקרות ״חרדים״.

לירוק לאבא בפרצוף???

אומר הרב יוסף מוגרבי: ״היום, אם אחד עשה לשני איזה משהו, איך הוא מגיב?
״אני אפוצץ אותו״... ״אני אכנס בו״... ״אני ארים אותו״... כל מיני ביטויים רחוביים גסים.
איך אמר לי אחד? - אחרי שכבר הסברתי לו שאסור להרים ידיים, והמרים יד על חבירו אף על פי שלא הכהו נקרא רשע, ואסור להרים יד על יהודי, ואפילו הרביץ לך תשתוק ותגיד לו תודה - ״בסדר הרב, קיבלתי על עצמי שגם אם ירימו עלי ברזלים אני יותר לא מרים ידיים! אבל חוץ מדבר אחד... **עד שיקלל את אמא שלי! עד פה!״**

וכמו שסיפר לי פעם בעל חנות עצמאי:
״אל תשאל מה היה לי היום״, הוא אומר לי.
״מה היה היום?״, שאלתי.
״בא איזה אחד לחנות של אמא שלי והם לא כל כך הסתדרו ביניהם.
ההוא תוך כדי וויכוח זרק לה מילה ואמר: ״זקנה מטומטמת!״
איך ששמעתי את זה קמתי ממקומי בעצבים, התחלתי להעיף עליו כסאות וצעקתי... ממש השתוללתי... אנשים באו ותפסו אותי, אמרו לי, ״היי... תרגע, תרגע... מה קרה לך??...״
ההוא מרוב פחד נכנס לאוטו ונסע מהמקום במהירות״

הוא עדיין היה נסער מהמקרה.
למה?

כי קיללו את אמא שלו!

ובצדק! מי מסוגל להישאר אדיש כשמקללים את אמא שלו או שמבזים את אבא שלו?

עכשיו, נתבונן: ״כמה אנשים ״מקללים״ את הקב״ה - שעה שהם מחזיקים בבית שלהם טאבלט, או שבכיס שלהם אייפון, או שבעבודה יש להם אינטרנט פרוץ?
״יורקים״ לו בפרצוף ואנחנו נשארים אדישים?
מישהו עושה עם זה משהו??
מדוע אנחנו לא משתוללים ויוצאים מגדרנו??

הקב״ה אומר: ״**בכבוד בשר ודם** (של אבא שלך ואמא שלך) **מחיתם, בכבודי** (שאחרים מחזיקים מכשירים אסורים) **לא מחיתם???**״

״אני יכול להרביץ לאח שלי הגדול... אין לי בעיה״

סיפר הרב שטיין:
״לפני שנתיים היה אצלנו בחור בשיעור ג׳ בשם שאולי.
בסוף חודש תמוז - לאחר שכבר התקבל כבר לישיבה גדולה הכי טובה - הוא מתחיל לבכות.

"שאולי מה קורה?", שאלתי אותו.
הוא קם וסגר חזק את הדלת בהתרגשות.
"הרב", הוא מתחיל לספר לי, "אנחנו שבעה ילדים בבית, אחי הגדול הוא בן 18 וחצי.
אני השני ואני בן 16 וחצי.
אחי הגדול נתפס לאיזשהו אינטרנט שאכל אותו לגמרי... הוא בקושי שם כיפה, מעין כיפת גרוש... הראש שלו ג'ונגל מלא שערות כמו יער... חולצות צמודות קצרות... מכנסיים הדוקות... חמש עשרה פנסים בכל צד... והוא גר איתנו בבית. הוא מגיע הביתה עם העיתונים המלוכלכים שלו ועם כל מיני מכשירי אייפון.

אבא שלי אומר לו בעדינות: "דני, תעשה לי טובה, אני רוצה לחנך את ביתי לפי השקפתי, אני רוצה בית של תורה! המכשירים האלה שלך מכניסים הרס וקלקול לשאר הילדים בבית.
אני מוכן שתאכל אצלי ותישן אצלי... אין לי בעיה! אתה לא צריך כסף כדי לשכור דירה, אני טובל במקווה בשבילך 3 פעמים ביום כדי שהלב שלך יחזור לתורה... אבל אל תביא לי את העיתונים והמכשירים האלה הביתה!!"

"אח שלי", מספר לי שאולי, "עונה בחוצפה לאבא שלי: "מי אתה בכלל?... מה איכפת לך?... זכותי לעשות מה שבא לי... יש דמוקרטיה... דמוקרטיה..."

התחילה התגוששות ביניהם.
אבא שלי - שהיה חולה לב עם לחץ דם גבוה - התחיל להתחמם...
אמא שלי עמדה בצד בוכה. ואחיי הקטנים בוכים. ואני היחיד הבוגר בן 16 וחצי, מרגיש שאבא שלי יכול למות לי מול העיניים מהתקף לב...

אח שלי דני רודף אחרי אבא שלי להורגו. אני יכול להרביץ לאח שלי הגדול... אין לי בעיה, אני יודע שהוא ירביץ לי בחזרה אני לא מפחד... אבל אני חייב לעשות את זה! אפילו שהאחים שלי הקטנים יראו מכות בין האחים!
הרב", שאולי מירר בבכי, "אנחנו נראה מודעות של אבל בשכונה, יהיה כתוב שמה שאבא שלי מת, ואני יהיה האשם למה לא הרבצתי לאח שלי..."

הוא הוריד את הראש שלו על היד על השולחן בחדר הרמי"ם וכל גופו רעד מבכי...

"אני הייתי המום!", אומר הרב, "ידעתי שיש לו אח שהיה בישיבה והתדרדר לרחוב, אבל לא ידעתי שהמצב בבית נהיה עד כדי כך חמור.
ניגשתי לשאולי וחיבקתי אותו. בכיתי יחד איתו.

הזמנתי את מוניות ׳השלום׳ ונסענו מיד לרב קניבסקי.
הרב קניבסקי עודד אותו. הוא אמר לו: ״בלי אלימות! קח את אח שלך לאיזשהו מקום ודבר על ליבו״.

אומר הרב שטיין: ״אני מאז, לא נרגעתי. אני ראיתי איך ששאולי אוהב את אבא שלו ואיך שהוא הגיב כשהוא ראה שאח שלו מגדף את אבא שלו.
ואז שאלתי את עצמי, ׳אם אתה לא בוכה כמו שאולי, אז איך אתה בא לתפילת שמונה עשרה ומתפלל: ״סלח לנו אבינו״... הקב״ה הוא אבא שלך?
״׳בוקר טוב׳״, אומר הקב״ה, ״עכשיו אתה נזכר שיש לך אבא?!
למה לא כואב לך שאחיך מגדף אותי??
למה לא כואב לך שאחיך מביא מכשירים טמאים והרסניים??
אחיך מתחצף לאבא שלך... למה אתה לא בוכה???״

איך היית מגיב, אם היית רואה בן אדם נכנס לשטיבלך בשעה 10:30 בבוקר, מניח טלוויזיה בינונית פלזמה על השולחן ומזדרז להתעטף בטלית ולהניח תפילין...

היית מסתכל עליו בעיניים רושפות, יורות אש וגיצים...

ומה היית עושה, אם אותו אחד היה פונה אליך ומתנצל: ״תראה, היה מבצע בקניון, אז רכשתי טלוויזיה בזול... נכון שזה לא כל כך מתאים להכניס אותה לתוך השטיבל ליד הספר תורה, אבל אני מבטיח לך שאיך שאגמור את התפילה בעוד 45 דקות אני אקח אותה, אל תדאג...״

אם הייתה לך טיפת יראת שמים, היית בחמת זעם תופס אותו ואת הטלוויזיה שלו ומעיף אותו לכל הרוחות... נכון?

אבל זה לא מציאותי.
איזה אדם שפוי יעיז בכלל להיכנס עם טלוויזיה לבית הכנסת??
נכון, טלוויזיה לא.

אבל אייפון כן!!

הוא מניח את האייפון המטונף שלו עם כל המיליוני פרוצות (שזה פי מיליון חמור יותר מטלוויזיה בכבלים) על הסטנדר או על השולחן לידך מול ארון הקודש וספר תורה פתוח.... מבלי להניד עפעף.

וכי לא צריך לצרוח על אחד כזה, בכל הכוח, "צצצצצאאאא מכאאאאזזזזן חצוף...!!!"

והגרוע מכל...

בכך שאתה בעצמך מרשה לאשתך או לילדים שלך להשתמש בפלאפון לא כשר, או כשיש ברשותך מחשב לא מוגן מקליטה באינטרנט, וקל וחומר כשיש לך מכשיר כזה פרטי, אייפון, גאלקסי, סמארטפון וכו'... **אתה בכבודך ובעצמך יורק להקב"ה בפרצוף מידי יום ביומו!!!**

איך אומר הרב יוספי? **"אלוקים מתפוצץ ממך!!!"**

יש לך ספק בכך?

עם יד על הלב, תגיד את האמת, לא לי אלא לעצמך: "האם הקב"ה אוהב את האייפון שלך?
האם הוא אוהב שאתה מסתכל באינטרנט ובשאר המכשירים הטמאים?
זה מוצא חן בעיניו הפלאפון הלא כשר שלך?
זה עושה לו טוב שיש לך "תומך כשר"?
תגיד את האמת...

הרי אין אחד שיכול להתכחש לזה שאינטרנט וכל "משפחתו המורחבת" זה שיא הטומאה, אז למה יש לך עוד איזשהו צד להחזיק את זה???

איך אתה מסוגל להוציא מהפה שלך כל בוקר את המשפט הבא: **"ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך בכל נפשך ובכל מאודך"...???**
בוא ננתח רק את המשפט הזה ונשאל אותך עליו:
"ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך" - האם אתה חושב שאתה באמת אוהב את ה', מכל הלב, כשבכיסך יש אייפון מטונף...?
"בכל נפשך" - האם אתה מוכן למסור את "נפשך", לכבוד ה' יתברך, ולהעיף לכל הרוחות את הגלאקסי המתועב שלך...?
"ובכל מאודך" - אפילו שהסמארטפון המשוקץ שלך עלה 5,000 שקל, האם אתה מוכן לרסק אותו עם פטיש בגלל שכך רוצה ה' יתברך...?

אם אתה לא מסוגל לענות על השאלות הללו... **אז מאיפה האומץ הזה לבוא במיוחד לבית כנסת כל בוקר וערב ולהגיד: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך"...?????!!!**

החבר׳ה מסביבו רצו לאכול אותו חי

הגאון מרן הרב וואזנר, יהודי למעלה מגיל 100, שהחזון איש - עוד לפני 70 שנה - העיד עליו שהוא ממש מיוחד במינו, ואף מינה אותו להיות רב. כל מקום שהיה הולך היה מבקש מעידי הקידושין: ״נא להוציא את המכשיר...״ היה אחד מהעדים - שהיה נראה כמו הכהן הגדול ביום הכיפורים עם השמונת בגדים שלו - שהוציא מכשיר לא כשר...

הרב וואזנר לפני כולם, ברבים, צעק עליו ובייש אותו: **״פושע ישראל!!! עוכר ישראל!!! לך מכאן!!! בגללך יש רבבות נושרים בעם ישראל!!!״**

לא משנה אם הוא לובש פראק או שטריימל, או שיש לו זקן ופאות ארוכות, או שהוא רב או אישיות תורנית מכובדת וחשובה... הוא לא עשה חשבון לאף אחד!

וכך פסק גם הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף, כי על ראשי הישיבות לסלק תלמידים עם אייפון.

״אין שום צד להתיר דבר כזה״.

והוא הוסיף: ״לצערי סולפו דבריי בעבר כאילו אני מתיר אייפון. חס ושלום! אבל ישנה בעיה שלא כולם שומעים לנו. מה אפשר לעשות? ניתן להם מכות? **אסור לאף אחד להחזיק אייפון!!! יהיה מי שיהיה!״**

אם צריך וחובה לסלק בחור מישיבה על אחזקת אייפון, מה יהיה דינם של ראשי ערים, דיינים, ראשי כוללים, ראשי ישיבות, רבנים, ומשגיחי כשרות... שיש להם אייפונים?

וכי אפשר להשאיר אותם בתפקידם?

וכי ניתן לסמוך על נאמנותם?

״שלחתי מכתב מפורט בנדון״, אמר בראיון הסופר והעיתונאי קובי לוי, ״לרב העיר הרב הגדול קלמן בר וכמובן שהוא הסכים איתי, שמשגיח כשרות שמחובר לתועבות הללו, אין לו נאמנות על נפשו, **ובוודאי שאין לו נאמנות על כשרות המזון של כלל הציבור״.**

שאלו את הגאון רבי ניסים קרליץ:
"יש יהודי בעל 'תוקע' מעולה, כל שנה הוא תוקע לאברכים. היהודי הזה עובד 5 שעות בהנהלת חשבונות עם מחשב פתוח לא מוגן, ושאר הזמן הוא לומד. הוא אמר במפורש, שהוא עובד נטו מבלי לגלוש למקומות אסורים, האם מותר שהוא יהיה בעל תוקע...?"
אמר להם רבי ניסים: "עד שאתם שואלים אותי אם הוא יכול להיות בעל תוקע לאברכים, **תשאלו אותי אם הוא יכול להיות יהודי...??? הוא לא יהודי בכלל!!!** הוא עובד מול פרוצות???!!! זה בן אדם זה???"

מישהו שם שאל: "בבקשה אם הרב קצת יוכל להסביר לנו, הרי היהודי הזה צריך את זה לעבודה והוא מעיד על עצמו שבכל הכוח הוא לא מסתכל היכן שלא צריך, למה יש כאן שאלה אם הוא יהודי או לא?"
ענה לו רבי ניסים: "אתה יודע איזה כוחות על אנושיים צריך? הוא מלאך?? הוא חושב שהוא לא ייפול?? אתה יודע איזה צדיק יסוד עולם הוא צריך להיות בשביל לעבוד במחשב כזה שאינו מוגן ולא להסתכל מה שלא צריך??"

הרב דוד צבי הופמן סיפר:
"אחד מאלו שהוביל את נושא המספרים הכשרים, היה הגאון רבי משה שמואל שפירא ראש ישיבת 'באר יעקב'. בסוף ימיו הוא סבל מדיאליזה, הוא היה חלש מאוד על כסא גלגלים.
אז רצו קצת לחזק את נפשו.
אמרו לו: "הרב, הפעילות שעשית עם חברת 'אורנג'', 'פלאפון', 'סלקום', 'מירס'... שיעשו מספרים כשרים, הצליחה! רוב הציבור החרדי עבר למכשירים כשרים!!"
(כי היה מאוד קשה לאותם חברות לעשות מכשירים כשרים. הם אמרו: "עיקר ההכנסות שלנו זה בכלל לא מהשיחות! זה מהפונקציות! משחקים, הכרויות, התכתבויות, עד שהם נכנעו.
הראשונה שהסכימה הייתה חברת 'מירס', אחריה הייתה חברת 'פלאפון', אחריה 'סלקום', ו'אורנג'' הייתה החברה האחרונה שהסכימה, עד שכמעט החרימו אותה...).

כששמע את זה הרב שפירא, הוא קם מהכסא שלו כמו אריה (כשהוא חולה ולא יכול לזוז) וצעק כמו שלא צעק בתקופות הכי טובות שלו: "**רוב הציבור החרדי עבר לכשר??!! כל הציבור החרדי עבר לכשר!!! מי שלא עבר לכשר הוא לא חרדי בכלל...!!!** הוא מחבל במערכה, הוא משתף פעולה עם החמאס!!!"...

האדמו"ר מסקולען מארצות הברית, הודיע לחסידיו: "לפני תחילת שידוך של בן או בת, יש לוודא שהמשפחה המשתדכת עמך איננה נושאת אייפון ודומיו, **משום שמשפחה כזו חצתה את כל הקווים ואיננה שייכת למיגזר החרדי!!!**".

וכן סיפר הרב זילברברג:
"לאחד מגדולי הדור, הגיע בחור אחד ושאל אותו לשידוך נפלא ביותר. הבחורה הייתה באמת צדיקה, בעלת חסד, בעלת יראת שמים ומידות טובות, צנועה ועדינה, מדברת בדרך ארץ... הכל טוב ויפה! בחורה ממש מושלמת.
"אבל", שואל הבחור את אותו גדול, "גיליתי שלאבא שלה יש פלאפון לא כשר... מה לעשות?"
ענה לו אותו גדול, **שזה פשוט וברור שאין להשתדך עימו ואין בזה כל ספק כלל...!!!**

החתן של מרן הרב עובדיה יוסף, הרב אהרן בוטבול אמר פעם בשידור רדיו:
"מי שמחזיק מכשיר לא כשר, **פסול להיות חזן!!! הוא בעל עבירה קבוע!** כיון שיש לו פרוצות בכיסו כל הזמן!"
הוא לא פחד! (על אף שהחבר'ה שמסביבו רצו לאכול אותו חי. כי בעצם הוא מכפיש אותם.)

"ראיתי שהוא ישב בהפסקה וראה סרטים"...

ראש ישיבת מיר הרב אריאלי, לא נותן בישיבה עלייה לספר תורה לאדם כזה! איך הוא מסוגל לומר את המילים: "ונתן לנו תורתו...???" **הרי הוא שונא את התורה!!!**

הולכים לתקן, שמי שהתגרש עם גט שחתומים עליו אנשים בעלי מכשיר לא כשר, הם נקראים בעלי עבירה! והם פסולים לגט!!! ואם היא התחתנה עם גבר אחר **היא חייבת גט מחדש!** ואם היא הולידה ילדים... **הם ספק ממזרים!!!**

הנה לאחרונה פורסם מקרה טרי, לגבי זוג שהגיעו לבית דין בירושלים לצורך עשיית הגט שלהם.
הם עשו את הגט והתגרשו.

אבל הבעל, שהיה קצת ירא שמים, ניגש לאחד הדיינים ושאל אותו: "ראיתי שלאחד העדים היה אייפון וראיתי שהוא ישב בהפסקה וראה סרטים... מה אתה אומר האם העדות הזאת תופסת? האם הגט הזה כשר או לא...?"
הדיין היה בהלם מהשאלה. הוא אמר: "תשמע, צריך לדון בנושא הזה" במקרה אחד הנוכחים שם, מתייעץ עם הרב קניבסקי כל יום שישי. הוא התנדב לשאול אותו את השאלה הזאת.
הוא נכנס לרבי חיים ושאל אותו את השאלה הזאת.
תשובתו של רבי חיים הייתה נחרצת: **"אם העדים מחזיקים באייפון טמא, הם פסולים לעדות!!! והאשה צריכה גט מחדש!!!".**

אחד האברכים החשובים שלומד איתי בכולל, סיפר לי שגיסו פעם התפלל ערבית עם שליח ציבור שהיה לו אייפון. גיסו ניגש לאחר מכן לרבי חיים קניבסקי ושאל אותו על כך.
הורה לו רבי חיים: "עליך לחזור ולהתפלל שוב! לא יצאת ידי חובת תפילה!".

לפני למעלה מחודש ימים פקדו כמה רבנים את מעונו של שר התורה הגאון הגדול ר' חיים קניבסקי, על מנת לשמוע ממקור ראשון את דעתו על התופעה הנוראה שפשתה במחנה החרדי. המפגש צולם ותועד, וציטוט קטן מתוכו, נחשף כאן לראשונה:
"דיין עם אייפון, פסול לדון. מנהל בית ספר עם אייפון, להעבירו מתפקידו. רבנים, משגיחים, בלניות, שוחטים, כולם כולם פסולים לעדות..."

אם הגאון רבי חיים קניבסקי פוסק שדיין עם אייפון פסול לדון, ובאותה נשימה גם בלניות, חשובות ככל שתהיינה, אינן נאמנות להעיד על כך שהאשה טהורה לבעלה... זה פסק מבהיל ביותר!
כי כל מי שיש לו מעט שכל בקודקודו, מבין מה פרוש הדבר שבלניות לא נאמנות...

יש כאן מכשול חמור מאוד של איסורי כרת!!! כיון שהאשה עדיין נשארה בטומאתה!!!

נורא ואיום.

הגאון רבי שלמה זעפראני, הוציא קונטרס מיוחד שבו הוא מוכיח על פי ההלכה, שכל מה שפסקו גדולי הדור וביניהם מרן רבי חיים קניבסקי, שכל מי שמחזיק מכשיר כזה פסול לעדות...
זו לא גוזמה!!! זו האמת לאמיתה!!!

הם לא דיברו סתם באוויר כדי להפחיד את הציבור... לא! הם התכוונו ברצינות לכל מילה ומילה שלהם!!!

והוא מוסיף שם ואומר: ״לכשנעיין בדברים הבהירים שבקונטרס זה, ניווכח כי חומרת הדברים מעוגנת ביתדות של דברי חכמינו זכרונם לברכה, **ואין לאן לברוח!!!**״

בקרוב חג הפסח תשע״ה ובעיתון ״המודיע״ כבר נחלצים להקפיד על כך שהעובדים במאפיית המצות יהיו רק עם סלולרי כשר תחת הכותרת ״**חדש בעולם המצות יד - הקפדה על עובדים במאפיית מצות ללא חשש סלולרי לא כשר**״.
בעל מאפיית מצות מפורסמת, רכש מכשירים סלולרים לעובדיו והחתים אותם על קנס של 10 אחוז משכרם למי שיימצא ברשותו סלולרי לא כשר.

כידוע מלאכת אפיית המצות נעשית ״לשם מצות מצווה״ נאמר בכתבה. ״יש אחריות כבדה לשמירת כשרות המצה מפני חימוץ, ועובדים רבים חס ושלום שיש להם אייפונים מדברים דיבורים שאינם ראויים ורואים מראות אסורות - מה שפוגם בקדושת המצה.

גילו עובד אחד שהשתמש בסלולרי לא כשר פעם אחת והוא נקרא להנהלה. שם הודיעו לו, שלא יבוא לעבודה מחר. רק לאחר התנצלויות רבות הסכימו לקבלו בדיעבד לאחר יום.
אך הוא הפסיד יום עבודה״.

ואפילו שהמכשיר מכובה... לא יוצאים ידי חובה!

פסק דינו של הגאון הרב מרדכי ברנט מורה צדק בקרית צאנז:
״המחזיק מכשיר לא כשר מאבד חזקת הכשרות שיש לכל אדם מישראל, ולדעת רוב פוסקי ישראל **הוא פסול לעדות ואין מניחים אותו אפילו לאפות מצות!!!**

והוא הדין לגבי איסור ייחוד שאם יתקשר אדם למורה הוראה וישאל שאלה בהלכות ייחוד, המורה הוראה יצטרך לשאול אותו אם יש לו אינטרנט?
כי אם הוא אכן מחזיק ברשותו אינטרנט, **דינו כפרוץ!!! ולפרוץ יש דינים אחרים בהלכות ייחוד!** וזה דבר פשוט ביותר״.

ומוסיף הרב ברנט, "עדיף שמחזיקי מכשירים אלו לא יכנסו לבית הכנסת אלא יתפללו בחוץ, משום שהם מעכבים את תפילותינו מלעלות כלפי שמיא".

כמותו סובר גם הרב רבינוביץ בעל ה'פסקי תשובות': "אם יש מנין מצומצם וביניהם נמצא אדם שברשותו קיים כזה מכשיר טמא - שיידעו שאין להם מנין! כי אותו אדם מחלק את הציבור לשניים, מהשליח ציבור ועד אליו וממנו ולהלן, ולכן אם אין עשרה אנשים מהשליח ציבור עד אליו **אז אין לומר קדיש קדושה וברכו!!!**".

ועוד הוסיף ואמר: "כל מי שעומד אחרי אדם כזה שיש בכיסו מכשיר טמא, אסור להם לענות לדברים שבקדושה ואינם יוצאים ידי חובה מהשליח ציבור וקריאת התורה כיון שדבר טינוף וערווה נמצא מולם. **ואפילו שהמכשיר מכובה!!!** - לאדם כזה אין מקום בין המתפללים!!!"

האדמו"ר מרחמסטריווקא אמר: **"שאינו מוציא בתקיעת שופר מי שיש ברשותו אינטרנט!!!"**.

האדמו"ר מטשרנוביל אמר: "מי שיש לו אינטרנט, **אין לו שום קשר ושייכות עימו ולא עם אבותיו הקדושים!!!**".

רבי שלמה זלמן אולמן: "כבר מזמן אני מורה שהמוצא מכשירים אלו, אין לו כלל חיוב "השבת אבידה", ואדרבה לא ישאירם במקומם **אלא צריך לקחתם ולשברם!!!**"

רק שתבין ידידי היקר, עד להיכן הדברים מגיעים ועד כמה הם חמורים.

כף כשרה שנכנסת לסיר טרף, הסיר לא נהיה מוכשר!

נשאלו עשרות שאלות מנשות אברכים: "אנחנו מרוויחות 8,000 בחודש, 10,000 בחודש, כבר הרבה שנים יש לנו וותק. הבעל לומד בכולל ומתעלה, אבל בעבודה לא מוכנים להכניס מחשב מוגן, מה לעשות?"
הפסק שניתן להן: "עזבו את העבודה! לא דרך זה תגיע הפרנסה!"
"אבל אם אני אעזוב את העבודה, לא יהיה לבעלי ולילדים מה לאכול בבית? ואז הוא יצטרך לעזוב את הכולל...?"

״שיעזוב את הכולל!!! - וכי בגלל כולל מותר לאשה לעבוד בשבת ולמכור חזיר...???!!!״

כך סוכם: שהאברכים ייצאו מהכולל וילכו לעבוד ולא יתנו לאשה לעבוד מול **670,000,000 פרוצות!!!**

הייתה אשה אחת בבני ברק שעזבה **14,000** שקל נקי!! לאחר שעבדה שם **12** שנה.
אמרו לבעלה, לעזוב את הכולל!! אין ברירה.

לאחר שבועיים היא מצאה עבודה קלה ונקייה ועם יותר כסף.
משמיים היה לה סייעתא דשמיא כי היא עשתה את זה בכנות ולשם שמים כי ככה הורו גדולי ישראל. (כמובן שכל מקרה לגופו, וצריך להתייעץ עם תלמיד חכם מורה הוראה שמבין בעניינים אלו היטב.)

מצד שני, מספר הרב אהרן אדרי:
״התקשרה אלינו אשה למערכת ואומרת: ״יש לי סיפור אני חייבת שתפרסמו אותו, אני חייבת שאנשים יידעו את זה.
היינו זוג חרדי. לא היה לנו מה לאכול בבית. עד שהציעו לי לעשות איזושהי עבודה מסוימת שחייבה אותי להכניס אינטרנט. דיברתי עם בעלי. החלטנו שניקח ״אינטרנט כשר״.
מספרת אותה אשה, ״היה לנו אינטרנט כשר (אני לא רוצה לומר מה הייתה החברה שבה השתמשנו), בעלי באחד הלילות הצליח לפרוץ את זה בלי שאני אדע בכלל״... היא אומרת.
״היום אני מתקשרת אליכם גרושה!!! אני חיה לבד בבית.

בגלל שהכנסנו אינטרנט לצורך פרנסה!!!

אני רוצה שהציבור יידע, שהציבור ייזהר, שלא יהא פזיז, זה לא ״אה, יש עבודה אז בוא נכניס אינטרנט...״ לא! **זה פשוט להכניס לבית נחש ארסי ענק מסוכן ומפחיד מאין כמוהו!!!״.**

בכנס התחזקות שהתקיים בקרית צאנז, אמר הרב מרדכי ברנט: ״צריכים לדעת שבדברים אלו אין שום חילוק בין אנשים לנשים! אני יושב בבית הוראה בבני ברק ואין נותנים שום היתר לאשה לעבוד במקום שיש שם גישה לאינטרנט.
פעם אחת התקשר אדם והתחנן שאין לו מה לאכול... ועם כל זה לא התירו

לאשתו לעבוד במקום שיש שם אינטרנט! ואפילו במשרדים חרדיים **אין שום היתר לאשה לעבוד באם המחשב אינו מוגן".**

הרב שך נשאל פעם על מקום עבודה מפוקפק שיש בו אפשרות שבן תורה ישפיע על סביבתו לטובה, אך מצד שני יש חשש שאולי אותו בן תורה יושפע חזרה מסביבתו?

על כך ענה הרב שך במשפט חזק מאוד: **"כף כשרה שנכנסת לתוך סיר טרף - הכף נטרפת, ואילו הסיר לא נהפך להיות מוכשר!"**

ועל זה נשאל הרב שך על ידי אברך: "אשתי מנסה זמן רב למצוא עבודה במסגרת החינוך העצמאי אך לשווא. לאחרונה הוצעה לה משרת הוראה בחינוך הממלכתי דתי, והשאלה היא, האם לקבל את המשרה? כי אם תקבל את המשרה אוכל להמשיך ללמוד בכולל ואם לא אני אאלץ לצאת לעבודה ולעזוב את הכולל, מה לעשות?"

אמר לו הרב שך: "מה אתה חושב? נראה לך כי בחברה בה תשהה רעייתך לא תהיה השפעה על דיעותיה והשקפותיה?!

הייתכן כי היא תצליח לעמוד בפני ניסיון החברה שרבים וטובים נכשלו בו?!

טעות הוא בידך!!... בלי לשים לב היא בעל כורחה עלולה לספוג דיעות מסולפות ולאט לאט אתה תגלה כי הנכונות שלה להקריב ולהתאמץ למען המשך לימודך בכולל, נעלמה כליל!!!

היא כבר לא תבין את שאיפתך לשבת וללמוד. היא לא תגלה נכונות לוותר למען בית של תורה.

עד שביום מן הימים היא תדרוש שתצא מהכולל ותלך לעבוד, כדי שתספק את רצונה ברמת חיים גבוהה יותר. אם כן מה הועלת בכך ששלחת אותה לעבוד כדי שתוכל אתה ללמוד במנוחה?

ההיפך הגמור יש כאן: **לא קיום תורה, אלא ביטול תורה!!!"**

כמה גדולים דברי חכמים ועד כמה ראייתם רחבה.

ועל כך יעיד גם הסיפור הבא:

סיפור כואב

הבית בו גדל צבי דוד, היה בית הונגרי עם כל המשמעות שבדבר.
לא שנתנו בבית זה חשיבות למאכלים הונגריים או שהיה משהו מיוחד בבישול ובאפייה, אלא הדגש היה בעיקר בשמירת המסורת ההונגרית של הקפדה על כל מנהגי בית אבא.
ועיקר העיקרים בביטול מוחלט של הדעה העצמית כנגד דעתם הרחבה של הרבנים.

בימים הללו עיקר מאמצם של רבני הקהילות ובראשם גדולי ישראל, היה להסביר ולשנות את המחשבה של ההורים שישלחו את ילדיהם למוסדות של תורה ולאחר מכן שימשיכו בישיבות הקדושות.

בדבר נוסף התאמצו הרבנים קשות באותם הימים. היה זה סביב אי הכנסת מכשירי ׳האזנה׳ לבית.
במבט לאחור קשה להבין את הניסיונות סביב מכשירים אלו, אבל אז זה היה ניסיון קשה מאוד, במיוחד שמכשירי ׳טייפ׳ עדיין לא היו בעולם, ואילו ׳הפטיפון׳ (למי שזוכר מה זה) היה מכשיר יקר וכל תקליטור עלה גם הוא בדמים יקרים.

שנים ספורות לאחר מכן, החלו הרבנים להזהיר אודות מכשירי הצפייה החדשים שמצאו להם משכן קבוע בבתים רבים. היה זה בתקופת המלחמה שפרצה בעיצומו של יום הכיפורים שמחמת המלחמה היו גם יראים שהכניסו לביתם מכשירים אלו, ועליהם יצא קולם של גדולי ישראל, שכל מי שחפץ שבניו ימשיכו בדרך ה׳ ובשמירת תורה ומצוות עליו להימנע לחלוטין מהכנסת מכשיר טמא זה ומהצפייה בו אפילו באקראי.

בביתו של צבי דוד לא הייתה כלל שאלה סביב נושאים בוערים אלו.

אביו ששמע מפורשות את רב הקהילה המכריז ואומר בשם גדולי ישראל את האיסור החמור בהכנסת המכשירים הללו בצפייה ובשמיעה בהם אף באופן אקראי, לא ניסה כלל לפקפק באיסור אלא עוד באותו יום סיפר את דבר ההכרזה בביתו.

ומאותו יום ואילך, לא זו בלבד שלא היה להם בביתם מכשירים אלו, אלא אף בנם צבי דוד כבר לא הלך לבתים בהם היו מכשירים אלו.

הדיונים והוויכוחים בדבר מקום לימודי הילדים, פסח על ביתם של הורי צבי דוד.
ברור היה להורים שאת בנם יחידם שנולד כעבור שנים רבות, לא ינסו כלל לסכנו בעבור עתידו הגשמי. הם לקחו במלוא הרצינות את דברי הרב אודות מקום הלימוד הטוב ביותר עבורו, שהוא אך ורק בישיבה הקדושה.

צבי דוד עשה חיל בישיבתו. למד בהתמדה. עלה ונתעלה, עד שהגיע לפרק האיש מקדש.
בשמחה ובששון זכה למצוא את בת זיווגו אשה כשרה וצנועה ממשפחה טובה שלא הלכו אף הם אחרי הזרם.

זכה צבי דוד ללידת בתו שנקראה "יהודית' על שם אמו. כשנתיים לאחר מכן זכה ללידת בנו "יהודה לייב' על שם אביו, ובשנים לאחר מכן זכה ללידת בנים ובנות נוספים.

שכנים חדשים באו לגור מולם.
בתחילה קיבל צבי דוד ומשפחתו את השכנים במאור פנים ובחביבות והשתדלו לעזור ולסייע בידם בכל מה שהיו צריכים בכדי להיקלט במקומם החדש, אך כשראה שחברתם יכולה להזיק לו ולמשפחתו, הזהיר צבי דוד את ילדיו באזהרה חמורה שלא יצרו קשר עם ילדים השכנים הללו!
אך מ'בוקר טוב', 'שלום', ו'ערב טוב' שהוא ורעייתו שמרו קשר עדיין עם השכנים, הוא לא כל כך חשש.
השכנה שלא הייתה עובדת, היה דופקת פעמים רבות לבקש ביצה, עגבנייה או שקית חלב ומנצלת תוך כדי כך לפתח קשרים עימהם, ובאותם דקות הייתה משוחחת קלות על כל מיני נושאים המוסכמים בין שתיהן.

במשך הזמן התחילה השכנה לעבור לשוחח גם על נושאים אחרים, ותוך כדי דבריה העמידה בפני הרעיה את השקפותיה המעוותות על החיים, מה נחשב ניצול הזמן ומהו חינוך אמיתי ונכון.
הרעיה שלא הייתה אשת ויכוחים, שמעה תמיד את דבריה בלא להתווכח עימה ולסתור את דבריה, אך בסתר ליבה גיחכה על הדברים וחשבה על עיוותם.

אך במשך הזמן, הגיחוך בליבה נחלש, ויחד עם זאת הדברים החלו להתקבל על ליבה.

אחת הטענות המרכזיות של השכנה היה, שכל מצוקותם הכללית היא רק בגלל שבעלה למד בישיבה קדושה בה למדו אך ורק תורה ועל כן אין לו מקצוע ביד, והוא נאלץ לעבוד בעבודות מזדמנות ששכרם מועט ועבודתם רבה וקשה. ועל טענתה הייתה מוסיפה נופך, שאמנם בן זוגה גם הוא למד בישיבה, אך ראשיה "החכימו" לשלב בה גם עבודה ומלאכה, וכך הוא למד את מקצועו כטכנאי מכונות כביסה והוא מתפרנס בכבוד.

הרעיה יכלה להשיב לה:
א. שאותו מקום בה למד בן זוגה אינו נקרא כלל "ישיבה", כי ישיבה זה מקום בו לומדים אך ורק תורה בעמל, יחד עם יראת שמים טהורה ללא שילוב של עבודה ומלאכה.
ב. אינני רוצה שהבית שלי והילדים שלי ייראו כמו הבית שלך והילדים שלך.
ג. בשביל ללמוד להיות טכנאי מכונות כביסה, לא צריך לבזבז את כל השנים הצעירות. שהרי בשכנותם ישנו טכנאי אחר של מכונות כביסה ירא שמים שלמד בכמה חודשים את המקצוע מבלי לפספס את לימודיו בכולל.
ד. את בעצמך התלוננת באוזני, "מדוע כל תושבי השכונה והסביבה מעדיפים את אותו טכנאי חרדי שבקושי יש לו תעודה אחת, על פני בעלך שהינו מומחה יותר ובעל תעודות רבות עם עשרות שנות ותק". ככה שפרנסה זה מאת ה'.

היא לא אמרה לה את כל זה. - להיפך, 'מעשה שטן' גרם שדברי השכנה נכנסו וחלחלו לליבה כארס של נחש.

הדברים חודרים עמוק...

השכנה המשיכה מידי פעם לשוחח עימה עוד ועוד... וזה החל להשפיע עליה לרעה.

עד שיום אחד היא פנתה לצבי דוד בעלה ושאלה אותו: "מנין יוכלו הילדים שלנו להתפרנס בעתיד?"
צבי דוד היה מופתע מדברי רעייתו, הוא לא היה רגיל לשמוע ממנה דברים כאלו. תמיד הייתה מודה לה' על בניה שעמלים בתורה. אבל עכשיו... נראה שמשהו השתבש כאן.

השיחות עם השכנה גרמו שהרעיה כבר לא עודדה את צבי דוד ללכת ללמוד

לאחר שסיים לעבוד, אלא הייתה כל הזמן רוטנת למה הוא לא חוזר מהר הביתה?! ולמה הוא יוצא ללמוד כל כך הרבה זמן?!

ירידתה הרוחנית של רעייתו החלה לאט לאט להשפיע גם עליו לרעה. אם עד עכשיו הוא היה קם מוקדם כדי להיות מעשרה ראשונים הבאים לבית הכנסת ומראשוני הבאים לשיעורי התורה, עכשיו כבר לא!
בלימוד ׳הדף היומי׳ - במחזור הש״ס במשך שבע שנים - הוא לא הגיע אפילו לחמישה חיסורים.
אבל עכשיו... רק במסכת האחרונה היו לו כשבע חיסורים!!!

וככה לאט לאט הבית והמשפחה החלו בדרדור רוחני כבד.

רב הקהילה שראה את תחילת התדרדרותו של צבי דוד, ניסה לשוחח איתו על כך. גם חבריו ניסו לדבר על ליבו שיחזור למה שהיה ללימוד שלו ולירא שמים שלו... אך הדברים נכנסו מאוזן אחת ויצאו דרך האוזן השנייה. הוא הנהן בראשו כאילו שמקבל את דבריהם אך בפועל הוא ירד והמשיך להתדרדר עוד ועוד.

ירידתם הרוחנית של ההורים השפיעה גם על כל בני הבית. במיוחד שהשכנה ״הנחמדה״ ״שטובת הילדים״ היו לנגד עיניה הביאה להם באחד הימים... מחשב.
היא הסבירה לאם שעל ידיו ילדיה יוכלו לישב ברוגע בארוחת ערב מבלי לריב ולצפות ב׳מה רבו מעשיך׳, המעוררים את הילדים לאמונה וקיום המצוות בכך שיראו את מעשי ה׳.

הילדים התלהבו מאוד לראות את בעלי החיים בטבע. אבל תוך זמן קצר התעוררה אצלם לא חיזוק באמונה ולא התעוררות לקיום המצוות אלא התיאבון להמשיך ולראות סרטים אחרים.
הצפייה השפיעה על הילדים וכבר שום דבר מהלימודים לא עניין אותם. כל מחשבותיהם במשך היום, היו על מה שראו אתמול בלילה...

בהתחלה הם צפו רק בסרטים מצונזרים (שלא ברור כל כך מי היא אותה ׳דמות תורנית חסויה׳ שצנזרה אותם, כיון שהיו בהם מראות רבים שהיו צריכים להיות מצונזרים, ולא צונזרו).

במשך הזמן השיגו הילדים מחברים ומכל מיני מקורות מסוימים, דיסקים

אחרים של סרטים חילוניים וסרטים של גויים, ומאז לא עניין אותם שום דבר שבקדושה!!!
לאחר שהרמי״ם בישיבות והמלמדים בתלמודי התורה ראו איך שהילדים הולכים ומאבדים את הטעם בלימוד כתוצאה מצפייה בסרטים... דיברו על כך עם ההורים. אך זה לא עזר.

כיון שגם ההורים בעצמם הצטרפו ל׳חגיגת הצפייה׳!!!

במקום ללכת בערבים לשיעורי תורה, צפה צבי דוד יחד עם רעייתו בכל מיני סרטים ודברים אסורים שהשתיקה יפה להם.

צבי דוד החל לבוא מאוחר לתפילות ולחסר הרבה מאוד שיעורי תורה.
רעייתו החלה לשנות את סגנון לבושה.
מלבוש צנוע פשוט וסולידי החלה ללבוש בגדים בסגנון קצר צמוד נועז ופרוץ... אבל עם כל זה הם השתדלו לשמור תורה ומצוות באופן כללי.
כעת שגם ההורים היו בעומקה של הזוהמה והטומאה, דיבורי השכנה שהילדים שלהם צריכים ללמוד בגרות ומקצוע, כבר נשמעו היטב באוזניהם. הם שמעו לעצתה והעבירו את הבנים ואת הבנות למוסדות שלא שומרים כל כך תורה ומצוות (בלשון המעטה).

חבריו וידידיו של צבי דוד אמרו לו, שלא יעשה את השטות הזו - לנתק את הבנים והבנות משמירת התורה וקיום המצוות - כי זה יעלה לו ביוקר!!
צבי דוד מיד התגונן ואמר, שהוא ביקר באותם מוסדות וראה שהנערים לומדים שם בהתמדה גדולה ומה גם שבזכות זה יהיה גם לילדיו פרנסה טובה בעתיד.
חבריו הבינו, שאם הוא מדבר כך, אז ככל הנראה הוא שקוע עמוק בתוך הביצה הטובענית של סרטי המחשב ולכן הוא לא קולט מה שמדברים איתו.

המכה הראשונה שבאה בעקבות כך הייתה, שצבי דוד גילה שבנו הגדול בקושי מניח תפילין.
לא עבר זמן רב והוא החל לזלזל אף ביום השבת. הוא היה ישן וקם לסעודה הראשונה מבלי להתפלל ומבלי לעשות קידוש.
לא עבר זמן רב והכיפה של ראשו הלכה והתקטנה ואילו שערות הראש הלכו וגדלו.
לא עברה תקופה ארוכה ובנו של צבי דוד החל ללכת ברחובה של עיר בגילוי ראש!!!

למרות שצבי דוד חשב על עצמו שהוא עדיין נחשב שומר תורה ומצוות, אך

בכלל לא היה נראה כך! במיוחד כשהיה מהלך ברחוב יחד עם רעייתו שלא נראתה כלל שומרת תורה ומצוות אלא כאחת הפרוצות ביותר!!!

המכה הנוספת שקיבל צבי דוד, היה כאשר בנו השני - שרק לפני כשלוש שנים היה המיוחד ביותר בכל התלמוד תורה בהבנה ובהתמדה - תוך פחות משנתיים כבר היה מהגרועים שבמוסד, והוא נראה מחלל שבת בפרהסיה!!!

המכה השלישית הייתה, כאשר בתו יהודית, גם היא החלה להתדרדר וללכת בפריצות נוראה עד שבאחד הימים היא עזבה את משפחתה והלכה ואבדה מכלל ישראל רחמנא ליצלן!!!

שלושת המכות שקיבל צבי דוד, הכו בו בחזקה, אבל מצבו הרוחני היה כה קשה שזה לא כל כך השפיע עליו לשנות את דרכו ולחזור בתשובה שלימה. הוא ורעייתו היו כה שקועים בטומאת המחשב ומה שנגרם מחמתו והם המשיכו במעשיהם כרגיל.

הגיע המצב לידי כך, שרב הקהילה אשר ביקש לעורר ולהזהיר את הציבור להתרחק מהמחשב ומשאר מכשירים טמאים, הזכיר לדוגמא את צבי דוד כשהוא מספר מה קרה לבניו הגדולים; שאחד הולך בגלוי ראש... והשני כבר מחלל שבת בפרהסיה... והשלישית הלכה והתבוללה... וכל זה אירע לו שהוא לא התרחק מהמכשירים המסוכנים האלו.

הרב הוסיף לומר עליהם ועל אביהם דברים חריפים וקשים מאוד כשהוא מדגיש שככה יקרה לכל מי שיזלזל בדברי גדולי ישראל.

ככה נגמר לצערנו הסיפור וחבל שהוא נגמר כך.

אבל המסר שלו חד וברור מאוד:

אם אשה - שהייתה בעצמה צדקת צנועה וחסודה שעד לא מזמן שלחה את בעלה ללמוד תורה והשקיעה בילדיה השקעה רבה כדי שיגדלו להיות צדיקים טהורים וקדושים - הושפעה לרעה מדקות ספורות יומיומיות של כמה פטפוטים מהשכנה שלה...

מה תעשה אשה שעובדת מול המפלצת הזאת ששמה אינטרנט ששם היא רואה ושומעת כל מיני דברים עקומים ומעוותים אסורים ומסולפים??? איך היא תתגבר מול הדבר הזה??? מי יתן לה את הכוח שלא תהיה מושפעת???

אינטר-גט

ואכן, אחת התופעות החמורות ביותר בדורינו, שהגיעה ממש לשיא השיאים (ואף במגזר החרדי) "הודות" למפלצת האינטרנט הארורה והמקוללת... **היא מכת הגירושין!!!**

הנה להלן כמה מן העובדות:

"בשבת האחרונה השתתפתי בכנס", מספר הרב שטיין, "עם ארגון ענק של נשים גרושות בכל הגילאים.

אני בכיתי בסוף השבת הזאת. התברר לי **שכולן התגרשו בגלל האינטרנט!!!** איזה סיפורים עברו המסכנות הללו, שלא נדע מצרות..."

"נפגשתי פעם עם זוג", סיפר רב אחד, "שהיה להם בעיות רציניות בשלום הבית, הם מתמודדים עם הרבה בעיות ביניהם. דיברנו הרבה זמן.

שאלתי את האשה, מה יש לך לומר?

מספרת לי האשה (שהייתה מחנכת בכיתה ז׳ בבית ספר בית יעקב, ותפקידה היה להכין את הבנות לקראת התבגרות והתפתחות) שאכן יש בה מן האשמה, **כיון שהיא מבטלת את זמנה במשך שעות רבות בלראות סרטים במחשב!!!**

סיפר הרב שלמה בניזרי:

"אני שמעתי על זוג שהתגרשו. לאחר שבועיים, אותו "ירא שמים" שהתגרש, לפתע התארס...

איך פתאום תוך שבועיים הוא מצא מישהי?

התברר שבאחד הצ׳טים שהוא שוטט, הכיר "צ׳יטה" אחת, והתחתן איתה".

סיפר הרב אהרון פיינהדלר:

"סיפר לי יהודי ירושלמי, שבזמן שבתו הייתה מאורסת, החתן הודיע שהוא חייב שיהיה מחשב בבית אחרי החתונה מכל מיני סיבות. בעיצומן של ימי השבע ברכות, החתן "המוכשר" **קיבל אימייל מזוהם בעל תוכן פסול, ומיד אחר כך הם התגרשו**".

סיפר הרב אהרן פלדמן:
״לא עובר שבוע שאני לא מקבל תלונה מאשה שבעלה יושב עד מאוחר בלילה ומסתכל באתרים פסולים.
אני זוכר שפעם באו אלי זוג שרצו להתגרש. הוא היה בן של אחד מגדולי הראשי ישיבות.
למד בבריסק, בלייקווד. והיא תפסה אותו מסתכל בדברים אסורים באינטרנט.
מה קרה?
הוא היה צריך רישיון רכב, רישיון נהיגה, והוא ניסה להשיג את זה דרך האינטרנט ובטעות הוא לחץ על כפתור לא נכון ואז קפצה לו איזו תמונה פרוצה... זה גרר אותו להמשיך ולהסתכל עוד ועוד עד כדי התמכרות.

ואז הוא קיבל על עצמו בנדר, לא להשתמש אף פעם באינטרנט!

אבל זה לא יצא לפועל.
היצר הרע נתן לו סברא למדנית איך לעקוף את הנדר שקיבל על עצמו.
הוא אמר, ׳אני אמנם לא יכול לפתוח את האינטרנט, אבל אשתי כן יכולה! אז הוא ביקש ממנה לפתוח את האתר ולצאת מהחדר... היא יצאה אבל הציצה דרך החלון לראות מה הוא מסתכל... **כשראתה במה הוא צופה, היא ביקשה ממנו גט באופן מיידי!!**״.

סיפר הרב אפרים בן שמעון:
״לא מזמן היה זוג שהתחתן. הוא היה אחד הטובים בישיבה והיא הייתה אחת העילויית בסמינר שבו היא למדה, אבל הם עשו שטות והכניסו את האינטרנט הביתה.
כל הזמן היה ביניהם וויכוחים והאשמות: ״מה עשית בפייסבוק...? מה חיפשת שם...?״
כעבור ארבע חודשים מהחתונה, הכל התפוצץ ביניהם... והוא נתן לה גט אצל הרב קרליץ!!!״.

סיפר הגאון הרב יעקב אליהו אונסדורפר:
״אספר עובדה שהיה בשבוע שעבר על זוג שנישא לפני חצי שנה והתארס לפני שנה, ואני מכיר את שני הצדדים היטב. האשה יצאה לתרבות רעה ופרקה עול מכיוון שלמדה מקצוע והשתמשה באינטרנט. מדובר באשה שבאה מבית חשוב ביותר שלמדה במוסדות חינוך חשובים ביותר והתנהגה בכל דקדוקי הצניעות, **ובגלל האינטרנט נהיה כזה חורבן - איום ונורא!**״.

ברבנות מדווח: למעלה מ-25% מהגירושין בגלל אינטרנט!
(זה דיווח ישן מלפני כמה שנים טובות. לכמה אחוזים זה עלה היום...?)
זה מה שרשום בפועל!
מי יודע כמה זוגות נמצאים כרגע בהליכי גירושין??

יועץ ותיק ומפורסם אמר במפורש: ״בדוק ומנוסה שמי שנופל בזה, יגרום בעתיד לבעיות חמורות בשלום הבית שלו״.

וכן אמר האדמו״ר מסקולען: ״כי בחור או בחורה שנוגעים ומשתעשעים במכשירי הטומאה, **הם מתכון בדוק בעתיד, לכישלון בחיי הנישואין שלהם.** קחו בחשבון״.

שח הרב פינק: ״ישבתי פעם עם בעל ושאלתי אותו: ״אשתך אומרת, או המחשב או אני?״
הוא התלבט מה להחליט... ה׳ ירחם.

מכתב שהגיע לאחד הרבנים:
״רעייתי ואני נמצאים בתהליכי גירושין והבית הולך להתפרק...
אשתי כל היום עם הסמארטפון שלה, היא לא מתפקדת בבית. לא אופה, לא מבשלת, לא מכבסת, לעבודה היא הולכת גמורה מעייפות, ואין בינינו שום תקשורת!
אני עוד איכשהו הצלחתי לצאת מזה... אבל אשתי, שעוד מעט תהיה גרושתי, תקועה חזק במכשיר ואיננה מסוגלת להתנתק ממנו״.

שח אב בית דין בירושלים:
״זוגות שהיו על סף גירושין ועשו הסכם נישואין בבית דין שאותו זוג יוכל להחזיק מעמד שהבית לא ייחרב, לא קרה פעם אחת שלא הוסיפו את הפיסקה: שאו האשה או הבעל דורשים שבן הזוג יחליף את הגאלקסי או את האל ג׳י לפלאפון כשר״.

סיפר הרב צביאלי בן צור:
״פגשתי יהודי נשוי, בוגר ישיבות, המכהן כיום בתפקיד בכיר במחשבים. הוא ביקש ממני להעביר בהרצאותיי את המסר הבא: האינטרנט גרם לי נזק בלתי הפיך לחיי הנישואין. תספר את זה לכולם - **האינטרנט הרס לי את הזוגיות!!!** תאמר להם שאין שתי אפשרויות, אלא: נכנסת - נפלת!״

מספרים בתור בדיחה, על איש אחד שהתקלקל לו האינטרנט.
הוא אומר: "אז ישבתי לשוחח עם אשתי, דווקא אשה מאוד נחמדה..."

אבל לצערנו היום זו לא בדיחה...!

אשה אחת סיפרה לחברתה שבעלה כל היום באייפון שלו והוא כלל לא מתייחס אליה.
היא נהייתה עצבנית, חסרת סבלנות, כל הזמן צועקת על הילדים, ושלא לדבר על הקשר הזוגי ביניהם שהלך והתפורר... ובצדק. לא היה לה בעל! (היא סיפרה, שהילדים ראו אותה עושה תנועות משונות ומוזרות מרוב ייאוש והחלו לבכות... הם ישבו על הספה וקראו תהילים...)
איך היא הגדירה את זה? **"האייפון זו האשה השנייה שלו"** (או אולי הראשונה והיא השנייה...)
עד שיום אחד היא תפסה את האייפון שלו ושברה אותו בחמת זעם!!!

סיפר הרב לוגאסי:
"התקשרה אלי אשה בוכה בדמעות עד כאב עמוק וזעקה אלי במר ליבה שאשוחח עם בעלה - שיסלק את המכשיר הזה מהבית. איך שהוא מגיע הביתה", היא מספרת לי, "הוא מרותק לתוכניות שונות, אינו משוחח איתי, אינו מביט בי... אני חסרת תשומת לב ממנו באופן משווע!!

ליבי נצבט בקרבי ואני נגעלת ממראות הזוועה שהוא מתענג עליהם.

מכשיר זה מנתק את הקשר בינינו, וכן בינינו לבין ילדינו מחוסר סבלנות אלי ואל הילדים.
"אל תפריעו לי!!", "תסתמו את הפה!!" הוא צורח כמשוגע וכמטורף, מחפש רק את מילוי רצונו ותאוותו וחסר רגש לרצוננו".

מבהיל.

קופות עם בננה...

היו אברך חסידי שהיה רואה סרטים במחשב. בשלב מסוים - לאחר 7 שנות נישואים - היה קשיים בבית ויום אחד הוא התחיל להתמכר לאינטרנט. הוא ישב בסלון ביתו ולא יצא משם.

בשבת אחר הצהריים, חזר אותו אברך לביתו. היה שם איזה ׳תקר׳ עם הילדים, משהו שקשור לשלום בית... וכל הכעס, כל הכאב של אותה אשה, הגיע לשמים.
היא לא התאפקה...
ובעיצומה של שבת קודש, היא לקחה פטיש ושברה את המסך לרסיסים!!!
ואחר כך העיפה את המחשב המרוסק מהחלון לכל הרוחות!!!

לאחר מכן - פחות מ-24 שעות - אותו אברך חסידי נחת בארצות הברית.

הוא השאיר את אשתו עגונה למשך שנתיים וחצי, ולאחר מכן הם התגרשו!!!

היום היא מגדלת את שלושת ילדיהם לבד בבית.

אבל לצערנו הרב, אותה גברת הפכה גם לשינוי אדרת.
אמנם אין לה אינטרנט בבית ואין לה מחשב, אבל יש לה טלפון לא כשר בבית.
ועם הטלפון הלא כשר הגיעה לתכנים איומים מקולקלים ומלוכלכים... והיא אומרת לי יום אחד בטלפון: ״נכון הרב צוחק עלי? אני שבעלי ברח מהבית ונהייתי גרושה בגלל האינטרנט, עסוקה דרך הטלפון בדברים איומים ונוראים״.
אמרתי לה: ״אני לא צוחק עליך, אני בוכה עליך!״

מזעזע.

בחוג בית שהתקיים באלעד דיבר שם המרצה הידוע הרב אבנר קוואס. וכך הוא אמר:
״איך הזוהר הקדוש אומר, איך גבר צריך לפרגן לאשתו? הוא צריך לומר לה: ״אשתי, כל הנשים לידך כמו קוף ליד בן אדם!״
אם אני לוקח את כל נשות ירושלים, פתח תקוה, בני ברק, כפר סבא, ביתר, אשדוד, תל אביב... ושם אותן לידך, הן קופות עם בננה...!!״
האשה אומרת: ״תפסיק, אני לא מאמינה לך״
״לא מאמינה לי?!״, הוא לוקח אותה לסופר ומראה לה 5 קופאיות. ״הנה״, הוא מצביע למעלה, ״תראי מה כתוב מעל הראש של כל אחת: ״קופה 1״, קופה 2״, ״קופה 3״... 5 קופות!!!
ובפינה יושבת ״הקופה הראשית״, ובבני ברק יש את ״קופת העיר״...״

זה בעל נורמאלי! - ככה מתייחס לאשתו בעל שאין לו אינטרנט!

אבל בעל שיש לו אינטרנט, איך הוא מסתכל על אשתו?

רבי שלום שבדרון סיפר, שבאו אליו זוג בני 50 - נשואים כבר למעלה מ-25 שנה עם ילדים - כדי להתגרש. הוא לא הבין מה קרה?

מיד הוא שאל אותם: "מה קרה עכשיו שהחלטתם להתגרש? היה איזה משהו...?"

"כן", אמרה האשה, "לאחרונה הכנסנו טלוויזיה לתוך הבית" (מדובר על הטלוויזיה הישנה של אז, שחור ולבן).

"אההה...", אמר הרב, "עכשיו הבנתי מה קרה!"

הוא ביקש מבעלה לצאת לכמה דקות.

לאחר שיצא, פנה הרב לאשה ואמר לה: "תראי, עד עכשיו תמונת פרצופך הייתה חקוקה בעיני בעלך וכל מחשבותיו היו אך ורק בך, אולם - משנכנס מכשיר זה לתוך ביתך, אז הוא החל לצפות ולראות כל מיני דמויות של נשים אחרות הלבושות בחציפות ובפריצות נוראה... **ואת נהיית כקוף בפני אדם בעיניו...!!!** אז מדוע שיתייחס אליך כמקודם??!!..."

אותו דבר גם לגבי האשה!

אומר הרב עמנואל תהילה: "אמר לי פעם מישהו, "מה הבעיה בטלוויזיה?"

"אני אגיד לך בדיוק מה הבעיה", עניתי לו, "אשתו צופה בטלוויזיה (היום זה אינטרנט), ושם היא רואה שההוא קנה רכב חדש... וההוא שיפץ את הבית שלו... וההוא החליף את הרהיטים... וההוא נהיה מנכ"ל... וההוא התעשר... וההוא... וההוא... היא רואה 15 גברים שהצליחו, ומיד מחברת את כל ההצלחות של כולם ובונה לה בדמיונה את "הגבר המושלם". אחר כך היא מסתכלת על בעלה ושואלת אותו: "נו, ואיפה אתה...? למה אתה לא כמותם?!"

בסוף הכל מתפוצץ ביניהם.

נשים אמרו זאת במפורש כשהן בוכות: "אני לא יכולה לשכוח את הסרטים שראיתי... **כל הזמן אני משווה את בעלי לשחקנים שראיתי... וזה הורס לי את החיים!! זה הורס לי את הזוגיות!!**".

מה קורה לגבי נשים?

נשים לא שיתפו פעולה בחטא העגל!
נשים לא שיתפו פעולה בחטא המרגלים!
נשים לא מתו במדבר!
נשים גרמו לעם שלם לצאת ממצרים ולהיגאל מהעבדות!
נשים הוזמנו ראשונות לסיני לקבל את התורה!
נשים בזכותן היה נס חנוכה!
נשים בזכותן היה נס פורים!
נשים בזכותן תהיה גם הגאולה העתידה!
נשים נולדו ״נימולות״ (כך אומרת הגמרא), כלומר הן מושלמות ללא טומאה חיצונית!
נשים בינתן, כלומר מבחינות בפרטים, יותר מהאיש!
נשים מאריכות ימים יותר מהאיש, משום שליבם יותר שבור וכנוע לפני בורא עולם!
נשים (צנועות כמובן) מביאות לביתן, שמחה ברכה, וטובה!
נשים פחות יצריות מהאיש!
נשים יותר רחמניות, עדינות וטובות לב!

ואף על פי כן...

בכל מה שקשור לענייני המחשב והאינטרנט, אין לסמוך עליהן כלל וכלל!!!
כיון שגם אותן, האינטרנט הרס וקלקל בצורה מחרידה!!!
האינטרנט השחית את העדינות את הטוהר ואת האצילות שלהן לגמרי!!!

ציטוט של אחד הבעלים:
״אני בטיפשותי הסכמתי להשאיר לה את האייפון לצרכי העבודה, כדי לקבל כל מיני מסמכים ושאר עניינים. הבוס שלה הסביר לי שזה מאד חיוני וחוסך זמן.
תכל׳ס, צרכי העבודה, הפכו אותה לאבודה!!
אין עם מי לדבר! ואין על מה לדבר! אני היום משלם מחיר כבד על התמימות שלי...״
הילדים שלי זועקים ״אמא!... אמא!...״, ואין להם אמא.

פעם הזדמן לי להיות באחד הבתי ספר החרדיים.
המחשב, שבו עבדה המזכירה, היה פתוח.
אינני יודע אם היא שמה לב, אך אני העפתי מבט לעבר המסך ו... חשכו עיניי
ראיתי שכתוב שם מלל כל כך גס ומזוהם, שהחריד אותי מאוד!!!
מאוד התפלאתי, איך אותה מזכירה (חרדית) מרשה לעצמה להיכנס לכאלו
מקומות נוראים, ועוד בזמן העבודה שלה???!!

סיפר הרב זוננפלד רבה של רכסים:
"סיפר לי יהודי שהוא מאוד מאוד קרוב לנושא הזה שאליו מתנקזות הטרגדיות.
הוא אומר לי: "יום חמישי שעבר ארבע נשים מהציבור שלנו! ארבע נשים
שגידלו ילדים במסירות נפש! ארבע נשים שמסרו את הנפש על בניית הבית!...
ארבע נשים הללו קמו יום אחד ועזבו את הבית.

נשים משלנו!!! (כאן הרב פורץ בבכי...) נשים יקרות...!!!
מה פירוש עזבו את הבית?
עוזבות את הילדים... עוזבות את הבעל... עוזבות את הקב"ה...

כי בעבודה שלהן הן נחשפו למדור "השביעי" של האינטרנט!!!

איפה אנחנו נמצאים???... איפה???..."

במקרה אחר סיפר הרב גלזר:
"אמר לי מישהו, שאחד הרבנים התיר להם מחשב. כי יש להם ילד שצריך
מחשב (מסיבות מסוימות) הילד הזה בכיתה ו'.
אשתו אומרת לבעלה: "שמע, חייבים להתחבר לאינטרנט!"
הוא מתקשר אלי: "הרב מה אתה אומר...?"
אני אומר לו: "להתחבר לאינטרנט??! בשום פנים ואופן לא!"
הוא מתקשר אלי אחר כך: "טוב, היא אומרת שיורידו לה דברים מהאינטרנט..."
"אסור!", אני אומר לו, "צריך שיהיה לזה פיקוח!! תבדוק מה היא הכניסה..."
לאחר כמה ימים הוא מתקשר אלי מזועזע: "כבוד הרב, בדקתי מה שהכניסה
שם... אני לא מאמין... באינטרנט לא העלו כאלו דברים איומים מה שהיא
העלתה במחשב!!!"
"תמחק את הכל מיד!".
הוא עשה גיבוי בדיסק 'אונקי' לחומר חשוב שהיה לו שם ומחק את השאר.

עברו יום יומיים שלושה...

הוא שוב מתקשר אלי: "הרב מה עושים? היא חזרה והכניסה עוד דברים איומים ונוראים..."
אמרתי לו בצורה חד משמעית: "שבור את המסך!!!"
הוא אומר לי: "אבל אני צריך את המחשב לילד..."
"אין מה לעשות! שהיא תקנה מהכסף שלה מחשב חדש! היא תבין שבדברים האלה לא משחקים!!! אתה צריך להיות אחראי מה מכניסים במחשב ומה לא..."

מוסיף הרב ואומר, "אני אומר לאנשים: "חבר'ה, בגשמיות תוותרו! "תורידו" את הראש! תן לה כסף! תן לה ויזה! תן לה לקנות מה שהיא רוצה!...
אבל ברוחניות תהיה "נמר"!!! אל תוותר אפילו על קוצו של יו"ד!!!
ובפרט וקל וחומר בדברים הללו של פלאפון לא כשר, מחשב ואינטרנט!!! אתה חייב להעיר לה.

כיון שהיום גם נשים חרדיות - ואפילו חשובות ומכובדות בתפקידים חשובים ביותר - נגועות בזה. והרבה!"

יום אחד הוא שם לב שהחצאית שלה התקצרה.

ועוד סיפר:
"אברך צדיק ממש, סיפר בדמעות שליש, שהוא התחתן עם אשה פרומקייט (צדקת גדולה) שהייתה הולכת מאוד מאוד צנוע, בבגדים ארוכים ורחבים ובמטפחת ראש פשוטה.
הוא מספר, כשהוא היה בא להרים כוס מהשולחן לכיור... היא הייתה מזנקת ואומרת, "אה, אה, שב תלמד, ביטול תורה!".
כל דבר שהיה רוצה לעשות, הייתה גוערת בו: "תעזוב!", "אל תרים!", "אל תיגע!", חבל על הזמן שלך, לך תלמד!"
כל הזמן הייתה מבקרת אותו: "למה לא למדת מספיק?", "היום ישנת קצת יותר מדי..."

כל מה שהיא רצתה זה, תורה... תורה... תורה...

זה לא שהיא הייתה בעלת תשובה שבהתחלה היא מתלהבת ורוצה שבעלה יהיה גדול הדור...

לא! מאז שהיא נולדה היא גדלה בבית חרדי. היא ידעה מה זה תורה. היא ידעה מה זה בית של תורה. והיא לקחה את עבודת ה' של בעלה בתור פרוייקט לכל החיים!!!
ממש אשת חיל, צדקת אמיתית.

עד שנהיה קצת קשה בבית והפרנסה נהייתה דחוקה.

הוא אמר לה: "מה את אומרת? אולי אני אצא קצת לעבוד... להביא כמה גרושים לבית?"
היא אמרה לו: "בשום פנים ואופן לא! אתה נשאר בבית ללמוד! אני רוצה שתצא גדול הדור הבא... אני אצא לעבוד במקומך".

היא מצאה עבודה באיזה תחום משרדי. אבל היה שם בעבודה אינטרנט פתוח... הם שאלו את הרב שלהם, אם אפשר לעבוד שם?
הרב, שלא ידע כל כך איזה נחש ארסי מסוכן זה האינטרנט, הורה לה שהיא יכולה לעבוד שם אבל בתנאי שתזהר שלא תגלוש.

אומר האברך: "אני סמכתי עליה. אחרי הכל היא הייתה "המשגיח" בבית, אז ככה שפחדתי להעיר לה שאולי עדיף שלא תעבוד שם".

יום אחד הוא שם לב שהחצאית שלה התקצרה. הוא לא אמר כלום.
לאחר מספר ימים, היא כבר עברה לפאה.
הוא שאל אותה, "מה פתאום עברת לפאה? ולמה קיצרת את החצאית?"
היא אמרה: "תראה, זה לא מתאים לאשה שעובדת עם ציבור להיראות כמו איזו סבתא... עם בגדים ארוכים ועם מטפחת!"

יום אחד הוא חוזר מהתפילה בליל שבת, והוא רואה להפתעתו שהשולחן לא מוכן!
לא מפה, לא יין, לא חלות, לא דגים...
הוא שאל את הילדים: "איפה אמא?"
"ישנה בחדר"
הוא נכנס לחדר ורואה את אשתו - "הצדקת" - גולשת באינטרנט!!! ועוד בליל שבת קודש!!!

היא ראתה אותו ולא התרגשה. היא אמרה לו: "אם כבר גילית, אני אספר לך את הכל. אני כבר למעלה משנה כבר לא שומרת תורה ומצוות..."
ככה היא אמרה לי". מסיים האברך את סיפורו בדמעות רותחות.

פירור של אבק, לא נשאר מאשתו "הצדקנית".
כל הצידקות שלה... כל החסידות שלה... כל הפרומקייט שלה... הכל הכל התנדף ברוח ונעלם כלא היה.

לי אישית, סיפרה קרובת משפחה, שהיא שוחחה עם מספר נשים ברחוב.
אחת הנשים סיפרה במקרה על גיסתה - המשמשת היום כמנהלת חשובה באחד הסמינרים המפורסמים בארץ - שהיא רואה סרטים מתועבים ביותר. (יש לציין שמדובר במנהלת שנראית כאשה חסידה וצדקת, וגם כל הבית שלה מתנהל כך.)
שאלתי את אותה קרובת משפחה: "מניין לך שגיסתה יודעת זאת עליה?"
היא אמרה: "שהיא שמעה אותה פונה לגיסה אחרת ואומרת לה: איך היה הסרט הזה... שראינו?"
היה זה סרט גס ומתועב ביותר.
ואז אותה קרובת משפחה, ממש במקרה שאלה אותה: "רגע, שם הסמינר הוא...?"
ההיא הנהנה בראשה לחיוב.
לפתע היא פלטה צעקה: "יוווו...". היא לא שמה לב שהיא גילתה בטעות מי זאת הייתה המנהלת.
הקרובה משפחה הזדעזעה קשות לדעת במי המדוברת.
היא באה אלי אחר כך המומה ואומרת לי: "רק תראה איפה אנחנו חיים..."

"אמא יותר גרועה מקיר", הוא בכה, "היא מכושפת לגמרי!"

סיפר הרב רפאל זר:
"האם אתם יודעים עד כמה המכשירים הללו השחיתו ומשחיתים כל רגע ורגע את העולם הזה?
יום אחד דיברתי כאן על הפייסבוק. יצאתי החוצה, בא אלי איזה אחד ואומר לי: "הרב, אתה דיברת על הפייסבוק... אתה חושב שאתה יודע על מה דיברת ואתה אפילו לא יודע מה אמרת"
אמרתי לו: "מה?"
הוא אומר לי: לאחר שהתחתנתי, אשתי נכנסה לפייסבוק. **אחרי חודש היא כבר הייתה עם מישהו אחר והתגרשנו...** מהפייסבוק".

סיפר הרב מנחם שטיין:
"אני לא יכול לספר כל מה שאני יודע, אבל סיפור אחד אני כן אספר!
אשה בת 49 יש לה שמונה ילדים. הבן הבכור שלה בן עשרים וחצי, עוד מעט בשידוכים.
הוא לומד בישיבה חשובה ביותר בירושלים.
והיא צדקת, מקפידה על כל דבר.
חוץ משתי כשרויות, היא לא מכניסה הביתה כלום!
היא עד כדי כך צדקת, שהיא לא רצתה לצאת לעבוד במקומות שלא על טהרת הקודש... אלא רק נשים! ולא סתם נשים אלא נשים חרדיות ברמה, לא כאלה שמנבלות את הפה...
ממש התרחקה מכל סביבה של גבר.
היא עברה קורס של גרפיקה ממוחשבת. עד שנהייתה מומחית גם בגרפיקה וגם בעיצוב...
אמרו לה: "את זה את יכולה לעשות גם בתוך הבית שלך, את לא צריכה לצאת לשום מקום".
היא הסכימה.

היא לא התייחסה למה שכל הרבנים אומרים שלא להכניס את המחשב הביתה ויהי מה!
כמה שהקפידה על בית קדוש וטהור, אבל כאן היא לא חשבה שזה עד כדי כך רציני...
היא קנתה מחשב.

יש לה עכשיו עבודה קלה ונקייה בלי שום אדם זר, והכל בתוך הבית! גרפיקה ממוחשבת.
היא הייתה מוכשרת מאוד בעיצוב גרפי. זה היה כישרון מולד אצלה.

שלושה חודשים לאחר מכן, היא באה לבעלה ואמרה לו: "אני רוצה לפרק את הבית ולטוס ללונדון, הכרתי מישהו דרך הפייסבוק".

מדובר על אשה בת 49!! (לא על נערה בת 15!) חרדית!! עם שמונה ילדים!! בעל ראש כולל!! הורים צדיקים!!

הוא לא האמין למשמע אוזניו: "מה???"
"מה שאתה שומע!"

"בואי נשב, בואי נדבר..."
"לא מעוניינת!!"

היא לא הייתה מוכנה לשמוע כלום!!! שום דבר!!!

הבן הגדול שלה - בחור מעולה שבמעולים, שעוד שנתיים הוא בשידוכים - הגיע אלי בשליחות הרב ושואל אותי: "הרב, מה אני עושה? אמא עומדת לבגוד ולמעול מעל באבא שלי וללכת ללונדון, היא רוצה גט.
אבל לי יש בעיה כפולה... סליחה שאני אגואיסט, אבל מעבר לפירוק של הבית, מי תרצה להתחתן עם אחד כזה שאמא שלו פרקה עול?? שודרגתי ב-20 דרגות למטה!! הרב מה יהיה? איך אני מציל את עצמי? מי תרצה להיכנס לבית כזה...??! מי???..."**,** הוא פרץ בבכי.
בכיתי איתו. מה יכולתי לעשות?

עד שעלתה לי איזו הברקה...

אמרתי לו: "אתה יודע מה, קח איתך דליים של דמעות ולך לאמא שלך ותגיד לה: 'אמא אני לא מבקש ממך לבטל את התוכנית, אבל תמתיני רק שלושה חודשים! אני נכנס לשידוכים היום כדי שאני לפחות אתחתן בכבוד... אחר כך תעשי מה שאת רוצה'

הוא היה מעודד מהעצה שלי. כך לפחות את עצמו הוא יציל.

6:00 בבוקר למחרת הוא בא אלי.
איך שהוא בכה איתי... הוא מדבר איתי וכולו רועד: "הרב", הוא הצביע על הקיר, "אתה יכול לשכנע את הקיר הזה? אמא יותר גרועה מקיר! **היא מכושפת לגמרי!!! אין עם מי לדבר!!!** עכשיו היא הזמינה תור לקבל תוך שבוע גט אצל רבי ניסים קרליץ והיא... בלונדון!

החלק הפונפון של הסיפור...

אותו אחד שהיא טסה אליו... **הוא גוי!!!** הוא קרא לעצמו בפייסבוק בשם 'דיויד' אבל התברר שהוא גוי. **אבל גם זה לא מפריע לה!!!"**

זהו. לבסוף המשפחה התפרקה. היא ברחה ללונדון ואת השמונה ילדים פיזרו אצל כמה משפחות.

הוא הזדהה שאבא שלו ערבי ואמא שלו עיראקית

סיפר הרב גלזר:
"לפני יומיים דיבר איתי חרדי צדיק. המסכן הזה, תפס את אשתו מתכתבת באמצע הלילה בפייסבוק עם מישהו ושולחת לו מה ששולחת.
הוא שאל אותי, אם על פי ההלכה לשלוח לה בלש או לא?
"חבל על הכוחות שלך", אני אומר לו, "זרוק אותה!"
הוא התבלבל.
"מה?! ממש לזרוק אותה מהבית??"
"כן, תעיף אותה! זרוק אותה. אם היא לא רוצה שתזרוק אותה, תן לה את התנאים הכי קשוחים שיש! בלי לוותר!!!! אין שום מכשיר!!!"

ועוד סיפר:
"אומר לי בעל: "אני לא רוצה להעיר לאשתי, אני רוצה שיהיה לי שלום בית..."
"זה שלום??!!", אני אומר לו, "שהשטן ואשתו לילית נמצאים בתוך הבית שלך... כל יום!!!"
"נו, ומה עם השלום בית?", הוא שואל אותי
"אל תדאג!"
הלכתי אליהם הבית וחתכתי דברים... "אתה לא חוזר הביתה!", אני אומר לו.
"למה הרב...?", הוא היה מודאג.
"היא לא מוציאה את האינטרנט...!"
האשה אומרת: "שלא יחזור הביתה! לא צריך!"
"בסדר", אני אומר לה, "מתי אתם רוצים גט?"
היא נבהלה... היא ראתה שאני לא פוחד.

מי שאוהבת את בעלה תתגרש על כאלו שטויות??"

סיפר לי אברך:
"יש לי חבר אלמן. הוא הכיר איזו בחורה חרדית ממשפחה מעולה גרושה עם ילדה. לפני שהתחתן איתה הוא חיפש את בעלה לשעבר כדי לשאול ולברר למה הוא התגרש ממנה? אבל הוא לא הצליח למצוא אותו כיון שבאותו זמן הוא היה בחוץ לארץ.
הוא החליט שזה לא כל כך קריטי לברר זאת והוא התחתן עם אותה אחת.

לאחר שבועיים מהחתונה, היא ביקשה ממנו דברים שהיו נוגדים ממש את ההלכה.

בהתחלה הוא ישב והסביר לה שזה אסור...

אבל היא חזרה שוב ושוב על אותם דברים, כאילו שלא שמעה מה שהסביר לה.

הוא התפלא מאוד מה קורה איתה? השלום בית ביניהם התדרדר... והוא לא תפס מה קורה כאן??!! מה השתבש??!! הרי הכל היה בסדר ביניהם...?!

עד שיום אחד, הוא תפס אותה על "חם".

היא הייתה מורידה את הסרטים הגרועים ביותר מהאינטרנט... ואחר כך צופה בהם!!!

ואז הוא הבין, שזה מה שגרם לה בעצם לבקש את אותם דברים שהיו מנוגדים להלכה.

הוא דרש ממנה גט באופן מיידי!!

הוא הבין שאין סיכוי שהיא תקשיב לו והיא לא תצא מזה.

כשהגיעו לבית משפט, הגיע הבעל לשעבר של אותה אשה ואמר לו: "אני רוצה להיות עד במשפט".

הוא עלה אל דוכן העדים ואמר: "אני מעיד על האשה הזו, שהיא הרסה לי את הבית! היא הרסה אותי! היא כל היום הייתה צופה רק בסרטי זימה וניאוף... כל מה שאומר עליה בעלה הנוכחי, אמת!"

היא הרסה לעצמה את החיים.

לבסוף היא התגרשה גם מהבעל השני. לבושתה ולחרפתה...

סיפרה הרבנית סיאני:

"לפני שבועיים, בחורה במדרשיה, סיפרה לי דבר מצמרר... על אחותה. בחורה טובה שמעולם לא היה לה חבר ולא ידיד. היא באה מבית מסורתי... שמרני... אבל עם אינטרנט.

סיפרה לי הבחורה הזו: "בהתחלה שום קשר לא היה לה, אבל לבסוף היא יצרה קשר עם בחור גוי איטלקי. אחותי עזבה את אבא שלי ואת אמא שלי... וטסה אליו. **היום הוא מדבר איתה על התנצרות!!!** וכל זה ממה? מהתכתבות רגילה שהתחילה באינטרנט".

סיפור נוסף שסיפרה לי מישהי אחרת מהמדרשיה:
"היא הכירה בחור דרך האינטרנט. הוא הזדהה שאבא שלו ערבי ואמא שלו יהודייה עיראקית.
לאחר חודש, כשחשה שנקשרה אליו מאוד, הוא גילה לה את האמת. שלמעשה הוא ערבי שלם משני ההורים.
לאחר חודש נוסף, שאז כבר הייתה מאוד מאוד קשורה אליו, הוא אמר לה:
"אם את אוהבת אותי, אז בואי תתאסלמי שהמשפחה שלי תוכל לקבל אותך..."

"כן", אומרת הרבנית בכאב, "זה קרה אצלי במדרשיה. מקרים שקרו לבנות כה טובות ונפלאות".

"הרב, אתה יכול לברר לי מה הכדורים האלה?"

סיפר רב ידוע מזכה הרבים:
"יש לנו מדרשיה של בנות בפתח תקווה ליד בית העלמין.
יש שם בחורה אחת שהתחזקה שבאה לשם עם החבר שלה.
הבחור אמנם גם הוא התחזק אבל לא בקצב שלה.
אחרי שנתיים היא החליטה להתחתן איתו.
אחרי שנה ומשהו - כשהיא מעוברת בחודש ה-8, 9 להריונה - היא מתקשרת אלי: "הרב, ראיתי שהוא השאיר כדורים על המדף... כל פעם אני רואה אותו לוקח כדור פה כדור שם... לא היה נעים לי לשאול אותו, ראיתי שהוא לא רוצה להגיד לי אז לא לחצתי עליו. אבל הפעם הוא השאיר את חפיסת הכדורים על המדף באמבטיה, הרב אתה יכול לברר לי מה זה הכדורים האלה?"
היא ידעה שיש לי שיעור של רופאים ביום ראשון.
אמרתי לה: "תגידי לי את השם של הכדור"
לקחתי את השם של הכדור ושאלתי את הרופא: "מה זה הכדור הזה?"

"סכיזופרניה!!!", אמר לי הרופא, "הבחור הזה חולה נפש! הוא סובל מפיצול אישיות!!!"

הוא היה 88% חולה!! והשתמש עם כדורים ארבע פעמים ביום!!
וזה גם תורשתי. כלומר, מתוך ארבע ילדים שיוולדו להם, שלושה יהיו חולי נפש!!!

הילד הזה שהיא הייתה מעוברת בו, כנראה יהיה חולה נפש!

הייתי בשוק.

שאלתי אותה: ״מה, לא שמת לב לזה במהלך ההיכרות שפה ושם יש איזה התפרצויות או דיבורים לא לעניין?״

היא אומרת: ״כן, שמתי לב לזה קצת אבל לא כל כך התייחסתי לזה״

״למה? למה בכלל התחתנת איתו?״

״הייתי מסונוורת!״, היא אומרת.

״ואיפה הכרת אותו?״

״בפייסבוק״.

מסקנת הדברים:

גם אימהות ונשים חשובות מכובדות וצדקניות, נמצאות בסיכון גבוה מאוד של ״נפילה״ לאינטרנט. אף על פי שבטבען הן יותר רכות ועדינות ופחות מחפשות את הדברים הגרועים... אבל האינטרנט הארור כבר הוכיח את עצמו גם לגבי נשים!

הוא לכד ברשתו אלפי אלפי נשים ובנות יקרות מעם ישראל והפך אותן לחילוניות מוצהרות!!! כך שגם היום אף אשה אינה מחוסנת מפניו.

אצבעותיי למלחמה

חלק ב׳

"מה רע בשם היטלר?", שאל אותם הרב

פעם הייתה עבודה זרה שקראו לה: "מולך".
עד היום אף אחד לא מסוגל להבין, איך אבא לוקח את הילד שלו ואמא לוקחת את הילדה שלה ומניחים אותם על ידיו של פסל ממתכת כשידיהם קשורות.
ואז מדליקים את האש מתחת לילד והוא מתחיל להצלות לאט לאט... עד שנהיה בוער כולו!!
הילד היה משתולל וצורח צרחות נוראיות מיסורי הכוויות עד שהיה נשרף כליל... וההורים - שבעי הרצון - היו אומרים: "יערב לך הפסל... יערב לך הפסל..."
כולם אחר כך היו ניגשים אליהם, לוחצים להם ידיים ומברכים אותם בברכת "מזל טוב!" על "שזכו" להקריב את הילד שלהם "למולך"...
קורבן של פעם.

מישהו יכול להבין את הטירוף הבלתי הגיוני הזה???

היום עבודת המולך נהייתה קצת יותר מודרנית. אמנם בלי פסל ואש בוערת מתחת... אבל הוא עדיין קיים! **ההורים עדיין ממשיכים "לשרוף" את ילדיהם אבל בסיגנון אחר!**

במקום להיות על הידיים של הפסל, הם יושבים על כורסא...
ובמקום להדליק את האש, מדליקים את המחשב ורואים סרטים...
הילד מתחיל "להישרף" ו"להיצלות" לאט לאט...
הוא מתרגל... הוא מתמכר...
הילד מתחיל "לבעור" כולו! והפעם מבפנים ולא מבחוץ...

״אנא, הצילו אותי!״ הוא צורח ״מהכוויות״, ״אנא תעזרו לי! אני רוצה לצאת מזה ואני לא יכול... אני ״נשרף״! אנא...״

ממש עבודת מולך מודרנית קלאסית.

ישנה תמונה מתקופת השואה, בה מראים שתי שוטרים יהודים גוררים באכזריות ילד יהודי קטן כבן 5 כדי להכניסו בכוח לתוך אחד הכבשנים...
כשראיתי את התמונה הזאת הצטמררתי מאוד, איך ניתן לעלות על הדעת לשרוף ילד קטן באכזריות וברשעות כזו שלא תאומן???!
הרי אפילו בעל חי אנחנו לא מסוגלים להרוג?? כל שכן לשרוף???!
ומה עוד שהשורפים היו יהודים ששיתפו פעולה עם הנאצים הארורים ימח שמם וזכרם...

אבל בעצם אם נשים לב, בחשבון פשוט יותר, יוצא דבר מבהיל:
כל מי שנותן או מאפשר לילדים שלו לגלוש באינטרנט או שקונה להם אייפון או שנותן להם להשתמש באחד מהמכשירים האסורים הללו... **הוא יותר גרוע מהיטלר!!!**
כי בעוד שהיטלר שרף גופות, **אתה ״שורף״ נשמות!!!**
ועוד של הילדים שלך!!!

פעם אחת הוזמן הרב גלינסקי לברית מילה.
לאחר שהמוהל ביצע את הברית קרא בקול, ״וייקרא שמו בישראל...?״
״נמרוד״, אמר האב.
הרב גלינסקי, שמע זאת ונחרד...
״רגע רגע״, עצר הרב את האב, ״יש בעיה רצינית עם השם הזה, הוא לא טוב!״
״למה?״, התערבה לפתע האמא, ״זה השם שבחרנו!״
״הכל טוב ויפה״, אמר להם הרב, ״אבל אל תקראו לתינוק בשם הזה!״
״מה הבעיה?״, הם לא הבינו.
״תראו, אני במקומכם הייתי בוחר לו שם אחר...״
״איך היית קורא לו?״
״היטלר!״
״ממההה...??? כבוד הרב אתה צוחק עלינו?!!״
״לא, אני רציני! מה רע בשם היטלר?״
״נו באמת...״, האשה החלה קצת להתרגז, ״מי יעיז לקרוא לבן שלו היטלר?? סליחה כבוד הרב, אבל איזה מן שטויות אלו??״

"אני לא צוחק", חזר הרב שוב על דבריו, "השם היטלר הוא פי כמה יותר טוב מהשם נמרוד!!"
"איך ייתכן???!"
"פשוט מאוד", חייך הרב, "היטלר רצח שש מיליון יהודים, אבל הוא רצח רק את הגוף שלהם! נמרוד, לעומתו, אמנם לא רצח אף אחד אבל הוא המריד את כל העולם נגד הקב"ה! נמרוד החטיא אותם! נמרוד רצח את הנשמות שלהם!!!... נו, תגידו אתם, מי גרוע ממי?"

"גדול המחטיאו יותר מן ההורגו"!!! זה לא אימרה נחמדה, פתגם יפה או מליצה משעשעת...
זאת עובדה!!

החלילן מ'המלין'

"אני נזכרת בסיפור ישן שקראתי בילדותי", מספרת גברת מלכה פרידמן מנהלת תיכון 'אשת חיל' ברמת וויזניץ'. "אז, באותם ימים כאשר לא היו בנמצא ספרי ילדים "משלנו", ואנו, הילדים נאלצנו לחפש את מבוקשינו בספרים שנכתבו על ידי סופרים גויים.

סיפור אחד שקראתי, די הפחיד אותי, אפשר אפילו לומר שהוא ממש גרם לי לסיוטים.

היה זה הסיפור על החלילן מ'המלין'.
הוא סיפר על מכת עכברים שפקדה את העיר המלין ועל פרס כספי גדול שהבטיחו שם למי שיצליח להעלים את העכברים. ואז הגיע אדם אחד אל העיר, ואמר שהוא יכול לעשות זאת.
האיש הוציא מתיקו חליל גדול והתחיל לנגן מנגינה עריבה.
באותו רגע, החלו אלפי עכברים לצאת מן החורים וללכת אחריו.
החלילן המנגן צעד אל הנהר והעכברים הלכו בעקבותיו. הוא נכנס אל המים עד ברכיו והעכברים כולם נכנסו אף הם. הנהר היה סוער והעכברים שלא ידעו לשחות טבעו כולם.

אנשי העיר שהתפטרו מן הצרה בכזו קלות, סירבו לשלם לחלילן את מה שהבטיחו, והוא נפגע מאוד והחליט לנקום בהם.

יום אחד הוא שוב הגיע אל העיר עם חלילו והחל לנגן מנגינה עריבה במיוחד. אבל אז כבר לא היו עכברים. אז יצאו מן הבתים כל ילדי העיר והלכו בעקבותיו אל הנהר...

גם אז הוא נכנס את המים השוצפים וכל הילדים נכנסו אחריו.

האמהות בכו והאבות צעקו אך שום דבר לא עזר...

לא אהבתי את הסיפור הזה כשהייתי קטנה. הוא הפחיד אותי מאוד. חששתי מן החלילן שהיה יכול לנגן מנגינות מושכות מאוד שכאלה שאי אפשר היה לעמוד בפניהן...

גם היום אני פוחדת כשאני נזכרת בסיפור.

אני פוחדת ״מחלילן״ שיבוא ויעמוד בחלון ביתי או ליד חלונות בתי החינוך וינגן ״בחלילו״ מנגינות עריבות... מנגינות שילדים אוהבים. וילדיי ייצאו מן הבית וילכו בעקבותיו... ואני אצעק אחריהם: ״אל תלכו ילדים! אל תלכנה בנותיי!...״ אבל זה לא יעזור לי, כי קשה מאוד לעמוד בפני המנגינות הקסומות אשר מספרות על עולם חדש, מלהיב, נוצץ וקסום.

גם היום זה קורה.

״החלילן מהמלין״ מנגן היום בחליל טכנולוגי משוכלל ומבטיח לילדים שאפשר לגלות עולמות מדהימים ביותר רק בלחיצת כפתור.

המצחיק הוא, **שהפעם ההורים בעצמם הם הם אלו שבמו ידם הביאו את ״החלילן מהמלין״ אל תוככי ביתם** ונותנים לילדים שלהם ללכת שבי אחר אתריו הקורצים המפתים והזמינים עד שהוא ״מטביע״ אותם בנהר האינטרנט הגועש אל ״מותם״...

החיוך קפא על פניו...

זה מזכיר לי סיפור עצוב ששמעתי פעם:

לאחר שנכנעה יפן בסוף מלחמת העולם השנייה, הוכרז שלום בין ארצות הברית ליפן.

רבים משני הצדדים שכבו פצועים באוהלים והמתינו לקבל טיפול רפואי.

אחד החיילים האמריקאים שהחלים ועמד לטוס לביתו, נכנס לאחד האוהלים וראה פצוע יפני חבוש מכף רגל ועד ראש, קשור לצינורות שונים ומשונים.
האמריקאי נעמד לידו ובהתלהבות סיפר ליפני שלא יכול היה להגיב, שהמלחמה הסתיימה ושהגיע השלום.
הוא השתדל לחזק ולעודד במילים חמות את עמיתו היפני, שבוודאי יחלים וישוב גם הוא לביתו.

לפתע החל היפני להיאנק והניע מעט את ידו וראשו.
החייל אחז את ידו של הפצוע ולחש לו בקול מבוהל: "תגיד משהו... מה אני יכול לעזור לך? רק תבקש..."
תנועות המצוקה גברו.
ואז עלה רעיון בראשו של האמריקאי, הוא הוציא פנקס ועט מכיסו ואמר ליפני: "תנסה לכתוב דרישת שלום להורים ולמשפחה, אם אגיע הביתה לפניך, אשלח להם את זה!". הוא תמך בידו של היפני שבשארית כוחותיו שרבט מספר מילים ולאחר שתי דקות נפח את נשמתו.

החייל הצעיר רץ היסטרי החוצה. הרופאים קבעו את מותו. החייל חזר לביתו עם הפתק שנשאר למזכרת בארנקו.

לאחר כשלושים שנה, בכנס אנשי עסקים בניו יורק עמד אחד המשתתפים בכנס - החייל האמריקאי לשעבר - ליד המזנון ושוחח עם איש עסקים ממוצא יפני.
תוך כדי שיחה סיפר האמריקאי לבן שיחו את סיפור המעשה.
הוא סיים בחיוך: "שמרתי את הפתק אצלי, אני לא מבין יפנית. תשמע אולי אתה יודע לקרוא?"
"כן, ברצון", השיב לו היפני.
הוא הגיש לו את הפתק והיפני החל לקרוא: "אתה דורך לי על צינור החמצן..."
החיוך של האמריקאי קפא על פניו.

ההורים כל כך טורחים וכל כך דואגים לילדים; חוגים, קצת כסף, בגדים חמים, ילקוט ומכשירי כתיבה, אוכל, ממתקים, מקלחות, עזרה, הדרכה ומה לא... אבל כשהם מאפשרים להשאיר בבית מחשב שאינו מוגן, הם בעצם לא מטיבים איתם בזה... להיפך! **הם דורכים להם על "צינור החמצן" וגורמים למותם בעולם הזה ובעולם הבא!!!**

איזה חוסר אחריות נורא ואיום! איזו טיפשות!

אומרת התורה, **"איש אמו ואביו תיראו".**

כלומר, התורה מצווה את הילדים לירוא ולפחד מההורים. זה הפירוש הפשוט.

אבל יש הסבר אחר הפוך ממש... התורה מצווה את ההורים **לירוא ולפחד מהילדים!!!**

״איש״ - הכוונה לכל אדם, אברך, בעל בית, אשה, עקרת בית...
״אמו ואביו״ - להיות אבא או אמא לילדים...
״תיראו!!!״ - תפחדו! תרעדו! תזהרו!... כי זו אחריות עצומה ומבהילה! זה לא פשוט!

רבי ישראל מרוזי׳ן אמר, שבדור האחרון יהיה קשה לגדל ילד אחד ליראת שמים, **יותר מכל ניסיון העקידה של אברהם אבינו!!!**

איך הורים מעיזים לבוא - בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה - ולבקש בסליחות: ״עשה למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו...״ **בעוד שהוא ואשתו מחטיאים בעצמם את הילדים שלהם כשנותנים להם לשבת מול המחשב???!!...**

איזה אבסורד.

״ואם ערבי ישים לו פצצה בפרחים...?״

שח הגאון הרב זילברשטיין:
״אמרתי למישהו: אתה יודע מה יהיה כתוב אחרי 120 שנה על המצבה שלך? הרביץ תורה ויראת שמים אבל הקים תיאטרון גדול בעיר התורה בבני ברק!״ הוא שואל אותי: ״מה זה הקים תיאטרון גדול?״
אמרתי לו: ״יש לך מחשב בבית! אתה לא שומר על זה מהילדים. באו לביתך ילדים וילדות והסתכלו כל מה שרצו! ואתה הקמת תיאטרון!! מה פתאום אתה נותן לכזה כלי משחית להיות בלי פיקוח?? הרי זה משחית מאין כמוהו״.

״אני פעם הייתי ב׳פרדס חנה׳ במסגרת עבודתי״, מספר הרב ירחמיאל קראם, ״ואמרתי לילדים שלמדו שם שלא ילכו לישיבות תיכוניות ולא לישיבות מקצועיות... רק לישיבות קדושות!
קם ילד אחד תימני ואמר לי: ״כבוד הרב, בגמרא כתוב הפוך מהדברים שלך״. והוא החל לקרוא: ״חייב אדם ללמד את בנו אומנות!״

הייתי מאוד מופתע.
קם ילד אחר ואמר: ״כבוד הרב, אני יכול לענות לו?״
״כן, תענה״
הוא אמר: ״אומנות זה יכול להיות גם רב (אבא שלו היה רב).
קם ילד שני ואמר: ״אולי אומנות זה סופר סת״ם?״
קם ילד שלישי ואמר: ״אולי אומנות זה סתם סופר?״
קם ילד רביעי ואמר: ״אולי אומנות זה מי שעובד ב׳חברה קדישא׳?״
קם ילד חמישי ואמר: ״אולי אומנות זה ללמד ילדים לבר מצוה?״
״אולי אומנות זה משגיח כשרות?״...
״ואולי זה בעל קורא בתורה?״...
״ואולי״...
״ואולי״...
ככה כל ילד ענה תשובה.

הייתי מבסוט מהתשובות. אבל עדיין לא הייתי רגוע מהשאלה. חזרתי הביתה ועשיתי שיעורי בית.

אחרי שבוע חזרתי שוב ל׳פרדס חנה׳.
אמרתי להם: ״ילדים יקרים, בשבוע שעבר שאל אותי ילד אחד ״חייב אדם ללמד את בנו אומנות!״ ילדים, באותה משנה גם כתוב, ״חייב אדם למול את בנו!״
ואז שאלתי אותם: ״באיזה מקרה התינוק הוא בן שמונה ימים, והוא בריא, ויש לו אבא ואמא, ובכל זאת לא עושים לו ברית מילה בגלל שלא מרשים לאבא לעשות לו ברית מילה?״

הם לא ידעו.
הרי אם התינוק בריא, ויש לו אבא ואמא, ויש מוהל, ויש הכל... אז למה באמת לא עושים ברית מילה?

אמרתי להם: ״אם לאותו אבא היו לפני כן שני ילדים שמתו מחמת מילה, אז האבא פטור למול את בנו! לא מרשים לו למול אותו! זה נקרא בהלכה: ״מתו אחיו מחמת מילה״
ואז אמרתי להם: ״ילדים יקרים, חייב אדם ללמד את בנו אומנות, זה נכון! אבל אם מתו אחיו מחמת אומנות, פטור האבא ללמד את בנו אומנות!!״

אמרו לי התלמידים: "כבוד הרב, למה אתה מתכוין, שהוא יהיה נהג אוטובוס ויקבל תאונה? מה הבעיה, אז שיהיה נגר..."
שאלתי: "ואם הוא יחתוך את היד שלו במסור...?"
אמרו לי: "אז שיהיה חשמלאי!"
"ואם יהיה לו קצר והוא יקבל זרם...?"
"שימכור פרחים בשוק!"
"ואם ערבי ישים לו פצצה בפרחים...?"

עד שקם ילד אחד ואמר: "כבוד הרב, אולי אתה מתכוין "שמתו" אחיו... זה שהאחים שלו התקלקלו?"
"חזק וברוך!", אמרתי, "זאת התשובה!"

אם רואים את עם ישראל - את האחים שלנו - "שמתו" מחמת מכשיר האינטרנט... **אז לאבא אסור לקנות את המכשיר הזה לבנו! לא מרשים לו!!!**

העובר ראה את ההורים צופים באינטרנט!!!

שאלה ששואלים הורים רבים:
מצד אחד - עדיף שהילדים לא יידעו שיש דבר שנקרא אייפון ואינטרנט ולכן מן הראוי שלא יראו את החוברות והמודעות נגד אסונות האינטרנט...
אבל מצד שני - עדיף שהילדים כן יראו, כדי לדעת עד כמה שהמכשירים הללו מסוכנים...?

הרב אשר רוזנבוים, משפיע רוחני של ישיבת 'עץ חיים' התייחס לשאלה הזו וענה כך:
"הרבה פעמים יוצא לי לדבר בתלמודי תורה בפני הילדים, ואני אומר להם בפירוש שיש מכשירים מסוכנים שצריכים מאוד להישמר מהם. כי המצב היום שאנשים שנראים כמונו ומסתובבים בינינו עם מכשירים כאלו והסכנה גדולה מאוד".

"לפני עשרות שנים", מספר הרב מרדכי ברנט, "כשהייתי ילד, היה רוצח שהסתובב במדינה והרג אנשים בכמה מקומות והיה פחד נורא בכל המדינה עד שתפסוהו.

כשרוצח מסתובב, כולם בפחד. כי מי יודע להיכן הוא יגיע היום ומחר...?
ולכן כשמסתובבים אנשים עם מכשירי טריפה, כולם צריכים לפחד מהם כי אי אפשר לדעת מי עלול להיפגע מהם".

"לפני תקופה", מספר הרב רוזנבוים, "הלכתי ברחוב, ועל ספסל אחד ישב בחור שהיה בידו מכשיר טמא.
עבר שם ילד אחד והבחור ההוא קרא לו: "ילד, בוא ואראה לך משהו יפה"
מיד ניגשתי אל הילד ואמרתי לו, "אל תלך אליו! יש לו אקדח ביד!"
הילד התפלא ואמר שהוא לא רואה שום אקדח...
אמרתי לו, שאקדח יכול להרוג אותך רק מעולם הזה, אבל המכשיר הזה יכול להרוג אותך מעולם הבא ומעולם הזה גם יחד!!!

ילדים נוסעים באוטובוס לערים חרדיות ובאוטובוס יושבים אנשים עם לבוש חרדי ובידם כלים אלו וגדולה המכשילה עד למאוד. ובעיניי ראיתי פעם כשנסעתי באוטובוס וישבו שם אבא וילד, ובמושב שלפניהם ישב אדם בלבוש חרדי עם מכשיר מסוכן והילד, שלא ידע במה דברים אמורים, התפעל מאוד ונמשך להביט במסך והאבא לא ידע מה לעשות, הוא ניסה למשוך את הילד אליו אך הילד נמשך לכיוון המסך.

לכן", אומר הרב רוזנבוים, "כבר מגיל צעיר צריך להחדיר בילדים שדברים אלו הם סם המוות ממש וצריך להתרחק מהם, **כי מה שנכנס לעין אי אפשר אחר כך למחוק!"**

ישנו וורט נפלא של רבי אהרון קוטלר.
מי שרצח אדם בטעות - בשוגג, היה צריך לברוח אל ערי מקלט כדי להינצל מגואל הדם שלא ירצח אותו. אבל לא כל הרוצחים הכירו את הדרך...
לכן עשו שלטים.
"לעיר מקלט פנה ימינה!" הרוצח רץ רץ... ואז הוא נתקל בשלט נוסף: "עוד 15 מטר ואתה מגיע לעיר מקלט!"
הרוצח ממשיך לרוץ, כולו מתנשף... ונתקל בעוד שלט: "בסיבוב קח שמאלה והמשך ישר!"
עד שסוף סוף הוא מגיע לעיר מקלט מזיע כולו...

לעומת זאת...

כשהיו צריכים לעלות לרגל... לא היו שום שלטים לכיוון ירושלים!!! אפילו לא שלט אחד!

שואל רבי אהרון קוטלר: "סליחה, אתה דואג לרוצחים במקום לדאוג לעולים לרגל??!!
והוא עונה תשובה מדהימה: בואו ותראו עד כמה גדול כוח הראייה. התורה חששה שאם לא יהיה שום שילוט, אז הרוצח יצטרך לשאול את העוברים והשבים: "סליחה, איך מגיעים בבקשה לעיר מקלט?" ואז יש חשש שילדים יראו פנים של אדם רוצח... וזה יוכל לפגוע בהם ברוחניות ולהשפיע עליהם לרעה!!!
ואפילו שמדובר בסך הכל על אדם שרצח בטעות ובלי כוונה!! ועל ראיה של כמה שניות!!...

התורה לא מתפשרת!

לכן חייבים שילוט בכל פינה. כדי שהרוצח לא ישאל אף אחד איך מגיעים עיר מקלט!
עליו להגיע לשם בכוחות עצמו!

אבל כשעולים לירושלים מתוך שמחה לקיים את מצות העלייה לרגל... כל הילדים אומרים: "יא... איזה כיף, עולים לרגל!! עולים לרגל!!..."
הם רואים איך אבא שואל אנשים: "סליחה, באיזה כיוון עולים לירושלים?"
הם רואים איך אחרים שואלים את אבא שלהם: "אולי אתם מכירים את הדרך לירושלים?"
כשהילדים רואים איך שההורים שלהם ואיך שאנשים אחרים עושים עסק מהעלייה לרגל, אין דבר יותר חינוכי מזה!!! זה מחלחל עמוק בנפש שלהם ומשפיע עליהם לטובה.

לכן בכוונה לא עושים שום שילוט!

בזה התורה לימדה אותנו סוד נפלא ממש:
ילד מצלם כל מה שהוא רואה! ככה הוא בונה את חייו! בין לטוב ובין למוטב!

בין אם זה הספרים שהוא קורא, או הדיסקים שהוא שומע...
כל חוויה שילד עובר, היא נחרתת בקרבו לעד.
ואפילו... בעודו עובר בבטן אימו!!!

מספר הרב שמואלי:
"אני לא יכול להאריך לכם על סיפורים ששמעתי מאדם שעושה 'רגרסיה'

(מהפנט שמחזיר אנשים אחורה בזמן ובכך מחלץ אותם מבעיותיהם האישיות). אבל אותו מהפנט סיפר לי, שהוא יורד עם המהופנט אחורה בשנים עד שמביא אותו למצב של עובר בבטן אימו.
זה מדהים לראות, איך אדם בסביבות גיל ה-40 משנה את צורת גופו לעובר בבטן אימו (מתכווץ כל כולו ומכניס את האצבע לפיו) ועושה תנועות של עובר... ואתה שואל אותו עכשיו מה אתה מרגיש?

מקרה אחד שסיפר לי היה, שפעם עשה רגרסיה לבחור צעיר אחד שהיה חייב להחזירו למצב של עובר בבטן אימו. הוא שאל את הבחור "מה אתה רואה עכשיו בתור עובר?"
הבחור ענה לו תשובה מזעזעת שכמעט הפילה אותו מהרגליים...

"אני רואה עכשיו, את אבא ואת אמא שלי צופים באינטרנט!!!"

זהבה ושלושת הדובים...

אפילו סיפור לכאורה "תמים" "ונחמד" שאמא מספרת לילדים שלה כמו זהבה ושלושת הדובים... יכול להזיק ולהשחית את נפשו של הילד.

מה מסופר שם?

הייתה ילדה אחת, שהיה לה שיער גדול ויפה בצבע זהב, ושמה זהבה.
זהבה הלכה לקטוף פרחים ביער ולא שמה לב שאיבדה את הדרך. היא הרגישה לא טוב.
ואז היא מצאה בית שהיה שייך לשלושה דובים: אבא דוב, אמא דובה, ודוביבון תינוק.
היא הייתה רעבה. היא ניגשה לצלחת הגדולה של האבא וטעמה מהדייסה... אבל זה היה חם מדי, אצל האמא הדייסה הייתה קרה מדי... אצל הדובי הקטן זה היה בדיוק פושר והיא ישבה ואכלה.
לאחר מכן היא התיישבה על הכסא של האבא, הוא היה קשה מדי, היא התיישבה על הכסא של האמא הוא היה רך מדי, היא התיישבה על הכסא השלישי של דובי... והוא היה בדיוק נוח.
אחר כך היא הייתה עייפה ונכנסה לישון. המיטה של אבא הייתה קשה מדי,

המיטה של אמא הייתה רכה מדי, והמיטה של דובי הייתה בדיוק בשבילה. היא ישנה עד שבאו הדובים... ואז היא ברחה.
זהו בערך הסיפור.

ועכשיו אנחנו רוצים לשאול את האימהות היקרות:
אם הילדה שלך מגיעה מהגן ואת מגישה לה לאכול אבל האוכל חם...
הילדה אומרת: ״לא אוכלת, חם״
מה, לדעתכן, צריכה כל אמא נורמאלית לומר לילדה שלה?
״חכי עד שזה יתקרר! בינתיים תעשי פו...״
בזה האמא משדרת לילדה: ״חמודה שלי, סיפוקים של החיים לא מתמלאים מיידית. תתאפקי!״
כך הילדה מתחנכת.

מה לומדים מזהבה ושלושת הדובים?
מה המסר העקיף שנכנס ישר לתוך התת ההכרה?
״זה חם, אני עוברת מיד לזה... זה קר, אני עוברת מיד לזה... היא רגילה לקבל את הסיפוקים שלה באותה שנייה שהיא רוצה!!!״

(אגב זה עוד אחד מהמינוסים הגדולים ״שתרם״ לנו האינטרנט הארור...
הוא הפך את כולם למפונקים!

כל דבר משיגים שם ב׳קליק קלק׳. כל דבר רוצים באופן מיידי! ב׳און ליין׳! כאן! ועכשיו!
תעיז רק להגיד לבן אדם כזה: ״אתה לא מקבל את הדבר הזה עכשיו״ ותראה מה יקרה לך...
הוא ״קפוץ׳ עליך. אין לו שום מעצור בפני שום תאווה.
ואם הוא נשוי, זה פוגע בו גם באותם זמנים שעליו להיות מרוחק מאשתו.

היום הזמינות היא כל כך גבוהה, כך שבשנייה אחת(!!) אתה כבר מעודכן מה קורה בכל העולם.
אנשים נכנסים כל רגע לראות מה קורה? מה מדברים? מה נשמע? מה חדש?
וזה פוגע בהם - חוץ מעבודת ה׳ - גם בתפקוד החיים הרגילים היומיומיים שלהם!!
אתה אומר לו: ״נו, אז תשמע מה קרה מחר... מה כל כך בוער??״
לא, הוא לא מסוגל! הוא לא יכול להתאפק...
הוא חייב להתעדכן ב׳און ליין׳ כאן! ועכשיו!

סיפר ראש ישיבה, שהיה נוהג לעשות ביקורי פתע באישון לילה.
"נכנסתי פעם ב-3:00 לפנות בוקר לישיבה, ואני רואה בקצה המסדרון בחור שמחזיק שפופרת של טלפון ציבורי.
הדמיון שלי התחיל לעבוד: 'מה בחור ישיבה ב-3:00 לפנות בוקר שומע בטלפון ציבורי?'
ניגשתי אליו מאחור, חטפתי לו את השפופרת מהיד והקשבתי... הוא שמע והקשיב על איזה גסיסה של איזה אדמו"ר... הוא לא יכל להתאפק עד הבוקר.
הוא היה מוכרח להשאר ער עד השעה הזאת כדי לדעת מה קורה!
כי מי יודע מה היה קורה, אם הוא לא היה יודע את זה כבר ב-3:00 לפנות בוקר???!"

אבל כל זה במאמר המוסגר.)

דבר שני, מלמדים ילד יהודי להביט בצבע השיער של הילדה... **מגרים לו את הדמיון לדעת איך זהבה נראית. מכניסים לו שטויות לראש כבר מגיל קטן להרהר ולחשוב איך נראית ילדה!!!**

דבר שלישי, היא נכנסת לבית שלא שלה... היא אוכלת מדייסה שלא שלה... היא מתיישבת על כסא שלא שלה... היא ישנה על מיטה שלא שלה... **מכניסים לו ארבע פעמים בסיפור, לתת מודע, שאפשר לגזול ואין בזה בעיה!!!**

כמה מסרים שליליים - אנטי חינוכיים ממש - לומדים מהסיפור "הפשוט" ו"התמים" הזה לכאורה.
וזה רק מסיפור פשוט שאמא מספרת בפה לילדים שלה... ללא שום חיבור למחשב ולמסך!

כמה מסרים שליליים סופג ילד, בשעה שהוא משחק במשחקי מחשב ורואה למולו את הכל חי, צבעוני ותוסס???!

"פגעתי בו"... "הרגתי אותו"... "חיסלתי אותו"...

במשחק מחשב רגיל, ילד הורג ומכה 3,000 פעם בשעה!!!
"פגעתי בו..."
"הרגתי אותו..."

״עצרתי אותו...״
״חיסלתי אותו...״

״ימינה! ימינה! ימינה! קפוץ, שמאלה, קפוץ, עצור!״ - העיניים שלו תקועות במסך... כל כולו מרוכז במשחק שלפניו - ״תתכופף, שמאלה, קפוץ... תירא בו! קח תחמושת כבידה, תפוצץ אותו! זהו. הוא מחוסל!״ דם אדום משפריץ מפצעי המוות של החייל ונמרח על כל ה... מסך.
זהו. מוישי הרג עוד חייל נאצי.

במשך שעות ארוכות הוא יושב מול מסך המחשב ו׳הורג׳ אויבים.
גם שעות ארוכות בעת הלימודים עצמם, הוא חושב על המשחק...

אומר המנהל הרב אשר זאב לוריא: ״יש למשל תקליטור הנקרא ׳סינקופטר׳. המשחק הזה מפעיל הליקופטר ללכידת גנבים. הצופה מכווין את המשטרה לעבר מקום מחבואם של הגנבים, יוצר הפגנות, מתכנן כמה פושעים וגנבים יהיו וכמה שוטרים יש לשלוח לזירה, הוא גם יורה צרורות כדורים, הורג אנשים, וכך הופך הילד אחראי ל׳מי יחיה ומי ימות...׳.

או אם נקח לדוגמא תקליטור אחר. המשחק מתכנן עיר לפי תקציב שעומד לרשותו. גם במשחק זה יש הרבה שוטרים והרבה פושעים שיש לטפל בהם באמצעות התקציב. משלא נשאר כסף לשיפוץ הכבישים בעיר, נוסעות המכוניות בדרכי עפר - מה שגורם תאונות, הרוגים, ופצועים.
הילד, שהוא במקרה הזה ״ראש העיר הקטן״, מתכנן את כל אלו״.

מה הפלא כשילד כזה מתרגז הוא מסוגל אחר כך לומר: ״את המורה הזה צריך לחסל ״בקונטרול בי״??״

הם לומדים להיות כאלה.

עד גיל 18 ילד נחשף למקרי אלימות קשים מאוד.
באמריקה, נכון להיום, יש רוצחים כבדים בגיל 12.
והכל כתוצאה ממה שהם רואים בסרטים ובמשחקי המחשב.

איך המפקדים האמריקאים מלמדים את החיילים שלהם להתמודד מול הטרור הרצחני?
הרי באופן טבעי אצל רוב בני אדם קיימת רתיעה ופחד ללחוץ על ההדק?

חייל נמצא במסוק - 50 מטר מעל הטאליבנים - והוא צריך להרוג אותם, איך עושים את זה?

פשוט מאוד:
עושים משחקי סימולציה (דמיוניים) במחשב ונותנים להם להרוג... ולפגוע... כמה שיותר.
ואז החייל אחר כך בשעת אמת לומד ללחוץ על ההדק בקלות.
ככה מכשירים אותם להיות רעים, קשוחים, אכזריים ואדישים לסבל!

הופכים אותם לרוצחים בפוטנציאל!!!

מילא הצבא מצטדק ואומר, "שזה לתועלת העולם... להדביר את הטרור... ולביטחון התושבים..."
אבל מה יצטדקו ההורים?
איזה תועלת יש להם כשהם מרשים לילדים לשחק בזה?

בתכל'ס הילד שלהם נהפך להיות רוצח!!!

"גם אתה באת להתאבד?! לא אצלנו!!"

שוטרים מקבלים או אמורים לקבל (לפי החוק) טיפול מונע, שהם - עצמם - לא יתדרדרו לפשע.
מכיון שהם מתעסקים עם פושעים ועבריינים שעות רבות במשך היום, כתוצאה מכך הרמה המוסרית שלהם נפגמת בצורה קשה, כיון שהם מושפעים ממה שהם רואים בחוץ.

אם בשוטרים - שהם לא ילדים קטנים, והמקצוע שלהם זה לטפל בפשע, והם עושים זאת לתועלת הציבור - ובכל זאת הם חייבים לקבל טיפול מונע שלא יהיו מושפעים... אז נחשוב רגע מה זה עושה לילד?

חוקרת משטרה אחת, הייתה 'תקועה' עם הילדים שלה הקטנים בעת עבודתה במשטרה.
לא היה לה ביבי סיטר לחקירות המשטרתיות שלה והיא רצתה לחסוך... מה עשתה?
היא לקחה את ילדיה הקטנים איתה למשטרה.

הילדים הסתובבו שם ושיחקו להם במחלקת המשטרה.

לאחר כמה שנים אחד הילדים שלה יצא רוצח!!!

האמא האשימה מאוד את עצמה. היא אמרה, שהיא חושבת שבגלל שבקטנותו הוא שמע תמיד במחלקת המשטרה על רציחות, אלימות, פשעים, וגניבות, אז זה השפיע עליו בתת מודע.

״אני הייתי פעם בניו ג׳רסי״, מספר הרב עמנואל תהילה, ״בשכונה יוקרתית שנקראת ״דיל״.
המלון היה ממוקם במרחק של 200 מטר מהאוקיינוס האטלנטי.
איזה אוויר... כל הקיר מול הים, היה מלא חלונות מלמעלה ועד למטה. קיר שלם של חלונות.
אני מנסה לפתוח עוד חלון ועוד חלון, ולא הולך. אני לא מבין למה? הרי יש ידית, יש חלון, והחלון לא נפתח!

אני עולה על כסא, מנסה לבדוק למה זה לא נפתח... מתברר שהם הבריגו בברגים קטנטנים את החלון למסגרת ולכן אי אפשר לפתוח!
ירדתי לפקיד הקבלה (כי אשתי שכחה לשים מברגה חשמלית במזוודה...) ושאלתי אותו אם יש לו איזה מברג או משהו...?״
הוא שואל אותי: ״בשביל מה?״
״לפתוח חלון״
״יש לך מזגן״, הוא אומר.
״מזגן יש לי ברכסים, אני רוצה את האוויר שבא מהאוקיינוס האטלנטי...״
הוא התעקש: ״אתה יכול לרדת למטה וליהנות מהאוויר״
אני אומר לו: ״אולי בכל אופן תן לי מברג אני פותח את החלון ומיד מחזיר לך!״
הוא הסתכל עלי בחיוך מלגלג. ״תגיד לי״, הוא שואל אותי, ״גם אתה באת להתאבד?! לא אצלנו!! לך למלון הסמוך, שמה החלונות פתוחים!״.

ילדים - בעקבות צפייה - **חשבו שהם יכולים לרחף דרך החלונות החוצה כמו ׳סופרמן׳.**
הם נפלו מכמה עשרות קומות ובזה הם מצאו את מותם האכזרי...
(מקרה דומה לזה היה, כשעשרות ילדים נמצאו כמעט חנוקים למוות במערכות ביוב באמריקה, בעיקבות סדרה הנקראת ׳צבי הנינג׳ה׳... או שנדרסו בכביש וטבעו באמבטיה, בעיקבות סדרה הנקראת ׳בילבי׳.)

ילד חושב שאלה החיים. הוא חושב שזו המציאות.

סיפר אחד המרצים:

"יש לי קרוב משפחה, לא משנה מאיזה מקום בעולם. היה מכירת חיסול של דיסקים, הוא קנה 100 דיסקים לצפייה ב-80 דולר (80 סנט לדיסק). הכל היה משחקי מרוצי מכוניות.

יש דבר כשר יותר ממרוצי מכוניות?

הילד שלו התחיל לראות.

כעבור 3 ימים הוא כבר היה מכור לזה.

הוא הגיע לבית ספר, כל ילד שהיה עובר לידו... היה מקבל איזה 'פליק', מכה או בעיטה, מתנגש בכוונה... עד שכבר לא היה אפשר לסבול את זה.

המנהל התקשר לאבא ושואל אותו: "מה קרה לבן שלך? הוא השתגע...? הוא לא היה יכול ללכת כמה דקות מבלי להרביץ מכות מהצד??!"

האבא לא הבין. "אתה מדבר על הבן שלי???"

מה קרה? הוא לא היה כזה...

עד שהאבא תפס שהכל מונח בדיסקים!!!

מה הוא ראה שם כל הזמן? מכוניות מתנגשות אחת בשניה...

הבן שלו פשוט חיקה את מה שהוא ראה!!

האבא לא חשב פעמיים. הוא לקח את כל הדיסקים ועטף אותם במגבת, ריסק את כולם. וזרק אותם ישר לפח...

תוך שבועיים שלושה... התופעה נעלמה!"

פרופסור ג'ון קונבל מאוניברסיטת מילסקס מצא: ילדים נוטים יותר להתרגז... לצעוק... לדחוף ילדים אחרים... להרביץ להם... באותה מידה שהרבו לשחק משחקים במחשב.

האמא אולי חושבת, שבזה שהיא נותנת לילד שלה לשחק במחשב היא תשיג קצת שקט, אבל אחר כך היא "אוכלת" את זה בריבית דריבית!!!

היא באה אחר כך עם בעלה לשאול יועצי חינוך ומומחים: "למה כל הזמן הילד שלי רב ומתקוטט...? למה כל הזמן הילד שלי עצבני ומתוח...?"

בני 17 מחוברים למכשירים בטיפול נמרץ!!!

עורך תוכניות של מחשבים וטלוויזיות, מגלה סוד מקצועי:
כדי להשאיר את הילד (או את המבוגר) צמוד למסך, הם כל 14 שניות חייבים להכניס איזו סצנה של מתח או תמונת מתח... כדי שזה לא ישעמם אותם.
יצרני משחקי המחשב משקיעים מיליארדי דולרים, כדי לשלוט על ריכוזו המלא של הילד! צבעים... מוזיקה... תנועות... קולות... מסכים מתחלפים... אורות... הכל מרתק.

הילדים נעשים מאובנים במשך כמה שעות טובות! אי אפשר בכלל לדבר איתם!!

מה שזה גורם שכל הזמן הילד הזה נמצא במתח עצום... הרוגים... פצועים... דם... הוא צובר מתיחות ומתיחות ומתיחות... בלי סוף.

כשיש סכנה האדם נהיה בבת אחת עירני... ואפילו שהוא סחוט וגמור מעייפות. מדוע?
יש חומר כימי - נקרא בשם אנדרלין - שמשתחרר לדם. החומר הזה גורם לאדם להיות במצב של עירנות ומתח. כשילד צופה במשחק או רואה סרט, תמיד הוא נמצא במתח! ובאותו זמן ממש חודרים אותם חומרים כימיים לדם, וזה גורם לילדים כבר בגיל צעיר למחלות קשות!!!

יש היום בני נוער בני 17 שמחוברים למכשירים בטיפול נמרץ!!! כי כל הזמן הגוף היה מתוח.

ועוד דבר:
אומרים החוקרים: לילד יש אכזבה נוראית.
כיון שאחר צפייה בסרט או משחק במחשב, הילד חוזר למציאות האמיתית ובמציאות האמיתית אנשים לא טסים באוויר... ולא מחסלים שונאים על ידי יריות...
ואז מה קורה לילד?
אומרים החוקרים: הוא נכנס לתיסכול! לדיכאון! לעייפות! לחרדות! לכאבי

ראש! הבריאות שלו נהרסת! וזה גורם, למה שאמרנו, שנערים בני 17 היום מחוברים למכשירים במחלקות לטיפול נמרץ!!!

יצא לא מזמן יחסית ספר שנקרא "הסם עם התקע".
חיברו את הספר הזה קבוצה של חוקרים בראשם פרופסור ג'ון קטל מאוניברסיטת פנסילבניה.
הם קיבלו תקציב גדול מאוד ממשרד החינוך האמריקאי. עשו את המחקר הכי מבוסס, הכי גדול, רב ההיקף והאיכותי ביותר... על 800,000 בני נוער!! עקבו אחריהם מרגע הלידה עד גיל 18.
הם רצו לבדוק את השפעת הטלוויזיה והמחשבים על ילדים כאלה.

התוצאה הסופית שיצא להם מאותו מחקר - שהשתרע על גבי 18 שנים טובות - היה חד משמעית... **לזרוק את המחשב והטלוויזיה מהבית!!! הנזק שנגרם לאותם ילדי מחקר, היה איום ונורא.**

פעם הכל היה ביחד. ומה היום...?

פעם, לפני 50 שנה, כשהיו ילדים הולכים לשחק יחד, **הם היו משחקים ביחד.** המריבות, ההתקוטטויות, הבעיטות, השולם והברוגז... הכל היה ביחד.
זה פיתח, לטענתם של אותם חוקרים, את מרכז הדיבור של המוח! מה שגרם לילדים להיות יותר מוצלחים מבחינה תקשורתית.

ואילו היום...
במקום שהילד יריב עם אחיו, נותנים לו לצפות בסרט או לשחק במחשב.
היום ילד כבר לא משחק עם חבר שלו, **הוא משחק... לידו.**

במחשב הוא רואה עולם שאינו מוכר לו. הדברים עוברים מול עיניו במהירות שהוא לא מורגל אליה... אין לו שהות לעכל במוחו הקטן מה שעיניו רואות וכבר הוא עובר לקטע חדש מדהים עוד יותר... בליל של מראות... קולות... צבעים... מרצדים על המסך. הוא אמנם מרחיב את הידע, אבל בלי פרשנות, בלי הגנה, בלי ערכים מוסריים!!!

הילד הזה פשוט נהפך לקרבן של מחשב. וזה עוד יותר גרוע מהטלוויזיה!!! ככה הם אומרים.

הוא לא מתפתח.
הוא נעשה פסיבי.
הוא מהופנט.
הוא מנותק.
אין הורדת פח.
אין ישיבה ביחד.
אין קריאה.
אין תקשורת.
אין דיבור.
אין כבוד.
אין כלום!

אותם חוקרים כותבים: ״עכשיו אנחנו מבינים כמה חכמה השיטה היהודית, שילד צריך לדבר בקול רם, להוציא מילים, לשוחח, לחשוב על פתרון דברים, להתעמק... - הם הגיעו למסקנה: **שאין כמו החינוך החרדי! הוא הטוב ביותר!!!**

כל הזמן הוא מחכה מתי להיות חולה

אומר הרב ירחמיאל קראם: ״עכשיו יש לנו בעיה חדשה, יש לילד דבר מעניין בבית... מחשב!
וכשיש לו דבר מעניין בבית יורד לו החשק מהלימוד. כל הזמן הוא מחכה להיות חולה, כדי שיוכל להישאר בבית ולצפות במחשב.
כשאני הייתי ילד והייתי חולה, קיבלתי מהרופא פתק שאני שלושה ימים צריך לשכב בבית.
אחרי יום חזרתי לבית ספר.
לא שהייתי תלמיד מצטיין, פשוט לא היה לי מה לעשות בבית! חשבתי שאני משתגע...
אמרתי, ׳יותר טוב שאני אהיה חולה בבית ספר, מאשר משוגע בבית!׳
אז הלכתי לבית ספר.

היום הרופא נותן לילד פתק שעליו להישאר יום אחד בבית... והוא נשאר שבוע! למה?

כי יש לו מחשב!".

סיפרה רבנית חשובה:
"יצא לי פעם בשעת בוקר לקחת את הילדים לתלמוד תורה, ובחזור אני רואה ילד עומד בתחנה וממרר בבכי... אני שואלת אותו: "למה אתה בוכה?"
הוא אומר לי: "כואב לי הבטן... תקחו אותי הביתה, אני רוצה ללכת הביתה..."
"ואיפה אתה גר?"
הוא אמר לי את הרחוב.
"ואיפה אתה לומד?"
הוא אמר לי את השם של התלמוד תורה.
ואז אני אמרתי לו: "אתה יודע מה, בוא אני אלווה אותך לתלמוד תורה ונתקשר משם לאמא"
"לא לא! אני לא רוצה ללכת לתלמוד תורה!"
"למה? למה אתה לא רוצה ללכת לתלמוד תורה?"
"לא, תיקחו אותי הביתה, תיקחו אותי הביתה...!"
"טוב", אני אומרת לו, "בוא נלך אלי הביתה ונתקשר מהבית שלי"
בדרך אני מנסה לדובב אותו: "מה כבר יש לך בבית? יהיה לך כל כך משעמם..."
הוא קפץ בכזאת התלהבות ואומר לי: "לא! מה פתאום! בבית לא יהיה לי משעמם! בבית יש לי מחשב!! יש לי סרטים!! יש לי משחקים במחשב...!"
הגעתי הביתה.

התקשרתי לאותה אמא. ובלי שהילד ישמע אני אומרת לה: "תשמעי, היה לי שיחה עם הילד, נראה לי שהבעיה זה לא הכאב בטן, הבעיה זה שאין לו מה לעשות בתלמוד תורה! הוא נמשך אחר המחשב."
היא אומרת לי נאנחת: "כן אני יודעת את זה. אנחנו בבעיה גדולה, לא יודעים מה לעשות. הוא כל כולו רק במחשב ובמשחקים".

איך היה אומר הרב פינקוס? אפילו אם יראו לילד במחשב את הרב שך מתנצח בלימוד עם הרב מבריסק... גם אז המחשב יהיה פסול! למה? כי מול התמונות, הצלילים והצבעים של המחשב, **הרב המלמד והגמרא שהוא לומד בתלמוד תורה... הופכים אצלו להיות חסרי טעם ומאוד מאוד משעממים...** אז מאיפה יהיה לו חשק ללכת לתלמוד תורה??!!

המלמד ממש מעצבן אותו, אין לו חשק להקשיב לו!

אתה רוצה ילד עם ראש בריא לגמרא?
זה לא הולך ביחד עם מחשב!
נקודה.

המחשב מרתק את הילד. יש בו צבעים, רעש, מוזיקה, כל התמונות שחולפות שם.
(כל טובי המוחות שבכל העולם משקיעים מיליארדי דולרים והרבה חשיבה, איך לעשות את המשחק כמה שיותר מושך ויותר מגרה. ולכן המשחקים של היום הם פי אלף יותר מעניינים מרתקים וסוחפים! ואם הם יכולים למשוך את המבוגרים, אז קל וחומר בן בנו של קל וחומר שימשכו את הילדים!!!)

עכשיו נביא לילד כזה ללמוד דף גמרא. איך נראה הדף גמרא?
שחור לבן... אותיות קטנות... אין שם פיסוק... המילים כתובות בארמית... צריך לפענח מה הקושיא ומה התירוץ... צריך לחשוב הרבה כדי להבין... יש שם הרבה חשבונות... בנוסף צריך להבין את פירוש רש״י... ומה תוספות חולקים עליו... ולפעמים צריך גם לעיין במהרש״א או ברשב״א...

מה עובר באותו רגע בראשו של אותו ילד - היושב כעת מול הגמרא - לאחר ששיחק אתמול בלילה כמה שעות טובות במחשב?

המלמד ממש מעצבן אותו, אין לו חשק להקשיב לו!!
וגם הדף גמרא הוא יבש, חיוור, טפל, ומאוד מאוד משעמם...
לקרוא את הרש״י אין לו כוח, ומי מדבר בכלל על פירוש תוספות.
שיעורי בית הוא לא עושה!
לא בא לו לעשות מבחנים!
הוא מאבד את הטעם בלימוד!
שום דבר כבר לא מעניין אותו!
שום דבר כבר לא מדבר אליו!
והוא לא רוצה להשקיע בכלום!!!

חוץ מדבר אחד שכן מעניין אותו... מתי יגמר התלמוד תורה והוא יוכל שוב לשבת מול המחשב.

איך המחנכות היו אומרות? "אם אתמול בלילה הילדים ראו עולם שלם מלא בצבעים דרך המחשב, אז אני יכולה להחזיר אותם היום אל עולם של שחור ולבן???
לא לחינם התורה ניתנה כתובה אש שחורה על גבי אש לבנה... כדי ללמד אותנו, **כשהולכים עם צבעוני, אי אפשר אחר כך לחזור לשחור ולבן!!!**"

אם, חס ושלום, אדם נפגע ביד ימין שלו וכרתו לו אותה ומעכשיו הוא יצטרך להשתמש בידו השמאלית. מה קורה באותו זמן?
התאים במוח של היד הימנית מתנוונים ומתים, ואילו התאים במוח של היד השמאלית מתחילים לחיות ולהיות פעילים ואז היד השמאלית מתרגלת לעשות דברים בדיוק כמו היד הימנית.

זה מה שקורה באותו רגע למי שצופה בסרט.

אם תצמיד אלקטרודות למוח של אדם בשעה שהוא קורא ספר... אתה תראה פעילות ערה ותוססת של המוח. אבל אם תצמיד אלקטרודות למוח של אדם בשעה שרואה תמונה או סרט, אתה תראה...
אפס פעילות!!! - המוח באותו רגע מושבת ולא עושה כלום!!! ומוח שלא עושה כלום מגיע לניוון!!!

החוקרים גילו, שאפילו מי שישן במיטה, מוחו פעיל יותר ממי שצופה בסרט!! עד כדי כך.

אתה רואה צעירים שמתחילים לשכוח כל מיני דברים שעשו או שאמרו להם:
"ראית אולי את המפתחות של הבית?..."
"רגע איפה שמתי את הארנק?..."
"יו, שכחתי לקנות מלפפונים ועגבניות..."
"לא זכור לי שהתקשרת אלי שלשום..."
"מה, אני אמרתי כזה דבר??!!"

בגלל הבעיה הזו, יש היום קורסים מיוחדים שנותנים לסטודנטים בחוץ לארץ, איך להתרכז...? איך לקרוא משהו...? איך לשים לב למה שקוראים...?
כי הגלישה באינטרנט או ההתעסקות באייפון... נעשית בלי מאמץ ובלי להתרכז. שם לא צריך להפעיל את הראש.

"אני יכול לצאת לשירותים?"

לפני 30 שנה, מתוך ארבעים מדינות הנאורות בעולם, מדינת ישראל הייתה מקום 5 במתמטיקה, ספרות ופיזיקה... היום - "בזכות" האינטרנט - אנחנו במקום ה-35!!!
ירדנו בחשיבה ירידה דראסטית!!!

מחקרים מגלים: מדינת ישראל היא מספר אחד בעולם, שהאנשים שלה מכורים למחשב.
ולא רק מבוגרים! אלא אף ילדים בגילאי 8 עד 13, צופים בכל יום כ-5, 6 במחשב! בכל יום!!!

כל שנה משרד החינוך עושה מבחני מיצ"ב ומבחני פיז"ה. הם בודקים את הבנת הנקרא.
הם לא מפרסמים מה שנתגלה לאחרונה, 4.5 בממוצע בהבנת הנקרא... לא יודעים לקרוא טקסטים!!

בזה (לבושתינו ולחרפתינו) **מדינת ישראל היא במקום הראשון בעולם!!!**

פרופסור לוין מאוניברסיטת בר אילן ודוקטור דמבו, הלכו ועשו סקר בתיכונים חילוניים אצל נערים בני 15 בכיתה י'. נתנו להם קטע קצר מעיתון ואמרו, "תקרא".
הנער קרא.
אחר כך הם שאלו אותם: "אפשר לשאול אותך כמה שאלות?"
רוב הנערים אמרו: "זה לא פייר! לא אמרת שאתה בוחן אותנו, תן לנו לקרוא את זה עוד פעם".

הם הגיעו למסקנה חמורה ביותר, **שכל נער שלישי בגילאי ה-15, לא מבין מה שהוא קורא!!!**
הוא התרגל לראות רק מסך! המוח שלו נהיה עצלן! הוא מגיע לקרוא טקסט ולא מסוגל להתמודד.

אז מה הפלא שכל הזמן מורידים את הרמה בבתי הספר??

רבנים ומחנכים בחיידרים ובישיבות, מגלים תוך שבוע איזה ילד גדל עם מחשב ואיזה בלי.
איך מזהים?
יושב ילד ומסתער על הגמרא כמו חייל קרבי! אין לו בעיה.
מה מתברר?
בגיל 5 וחצי אבא שלו עמד על זה שאין יום בלי לקרוא שעה, שעה ורבע, סיפורי צדיקים.
ואז הוא התקדם לתורה, למשנה, לגמרא... יש לו ריכוז! המוח שלו עובד! המוח שלו כל הזמן בהתעמלות. - זה ילד מבית נקי!

(אגב, אחד המומחים ברפואה אמר לאחד הרבנים נתון מעניין:
״הרב אלישיב נפטר בן 102 שנה. הרב עובדיה יוסף בן 93 שנה. גרגיר אחד של אלצהיימר לא היה להם!!! אתה יודע למה? כי האנשים האלה עשו כל הזמן פיזיותרפיה - התעמלות למוח שלהם״.)

ולחילופין...

ילד אחר קורא גמרא והוא נתקל ברש״י גדול... בתוספות גדול... מהר״ם שיף... רמב״ם... הוא רואה את הגודל ומיד מקבל פריחה... כי בגמרא ובמפרשים אין פסיקים, אין נקודות, אין סימן שאלה, אין כותרות, אין צבעים, הכל שחור לבן! רשב״א ענק... רמב״ן ענק...
אז מה הפלא שכל רגע הוא מבקש: ״הרב אני יכול לצאת לשירותים?״ ״הרב אני יכול לצאת לשתות?״

זה ילד של מחשב! - הוא פשוט לא מסוגל להתמודד!

אחד הרבנים שהיה תקופה מנהל בתלמוד תורה העיד: ״הייתי בא בבוקר ויודע למי יש לו מחשב בבית ולמי אין... הכל בגלל המבט האטום שלהם! בגלל שהוא עדיין בתוך הדמיונות שלו״.

״מוצץ״ ענק

כל אינפנטיל, כל אנלפבית, כל אפס, רואה סרטים! כי זה דבר שלא מצריך מאמץ!

הוא יושב מפצח פיצוחים, אוכל חטיפים, וצופה בסרט.
אין לו מה שנקרא פיזיותרפיה של המוח. לחשוב... להתווכח... לקרוא... להקשיב... להתרכז...
הוא לא רוצה ללמוד. הוא לא רוצה לעזור בבית. הוא לא רוצה לחזור על חומר בגמרא.

ומאיפה זה מתחיל?

האבא יושב בכולל, האמא בעבודה.
האמא מרימה טלפון לבת שלה הלומדת בסמינר ואומרת לה: ״תשמעי, אפרת, תני ליענקי משהו לאכול, ואחר כך שימי לו את ׳דמא בן נתינה׳ במחשב, ואת תעשי שיעורי בית״.

האבא בכולל, לאמא אין מנוס, והבת צריכה ללמוד למבחנים. מה עושים עם הילד שנשאר תקוע לנו באמצע החיים? דוחפים אותו לראות סרט!! ׳יוסף מוקיר שבת׳, ׳דמא בן נתינה׳, ׳חוני המעגל׳...

כך קורה אותו דבר כשאמא רוצה לבשל לשבת.
היא זורקת את הילד שלה אל המחשב כדי שיהיה לה שקט שעתיים שלוש... כי הרי לתת לו לשחק בלגו זה לא לעניין, כי הוא יפריע לה עוד רבע שעה... ואם היא תתן לו קליקס, הוא יפריע לה עוד 20 דקות... **סרט הוא יראה שעתיים! עכשיו יהיה לה ממנו שעתיים שקט!**

מחנכים מספרים, שילדים מגיעים לחיידר מפהקים... אין להם כוח ללמוד, הם ישבו על המחשב עד **4 לפנות בוקר...!!!**

אתה פוגש אותו אחר כך בגיל 24 כשהוא כבר חילוני ואתה שואל אותו: ״למה עזבת את התורה?״
והוא אומר: ״כבר מגיל 16 ראיתי שזה כבר לא בשבילי...״

מי ״הרג״ אותו? **ההורים שלו!!!**

הם רצו שיהיה להם שקט בבית, לא רצו לתת לו את הטיפול הנכון, אז לקחו ״מוצץ״ ענק בשם מחשב ודחפו לו אותו רק כדי שישתוק לכמה שעות...

השעתיים שקט אלו, יעלו לאותם הורים טיפשים בהרבה מאוד שעות של בכי, סבל, צער, מרירות והרבה הרבה ״קש״ שהבן הזה בסוף ״יאכיל״ אותם כשהוא יגדל!!!

איך אמר אחד הרבנים? "אם הייתי מרכז בבקבוקים דמעות של הורים שאני רואה מול העיניים שלי... אני לא יודע אם היה לי מקום בבית להכניס את כל הבקבוקים הללו!"

כשלאמא שלך יש קצת זמן, היא קופצת בחבל עם השכנה???!!

סיפר הרב אלעזר אבוהב:

"אבא אחד בא אלי עם בנו בן ה-7.

"תציל לי אותו" - אמר לי, "הוא רק בן 7 ושקוע בזה כל היום, כל היום סרטים ומשחקים".

פניתי אל הבן, וזה לעומתו אומר לי: "לא יעזור לך כלום! אני לא יכול בלי זה! וגם אתה לא תוציא אותי מזה, גדלתי על זה כל הזמן מאז שאני קטן, אני לא יכול לעזוב את הכל".

האבא בוכה לי: "הוא סתום, הוא לא לומד בתלמוד תורה כלום"...

"למה הכנסת את זה בכלל הביתה?", שאלתי את האבא, "למה??"

"כשהם קטנים - אתה יודע, רוצים קצת שקט, ומה כבר יש ב'סרט' "כשר"?" ענה לי האבא...

זאת הבעיה! זה מתחיל - "בכשר", אבל איפה זה נגמר? אף אחד כבר לא יודע...

סיפר אברך יקר בווידוי אישי לאחד הרבנים:

"כשהייתי נער, התקלקלתי ונהייתי חילוני גמור על כל המשתמע מכך!! הכל התחיל מסרטים מצויירים שאמא הייתה שמה לנו כשהיא הייתה מנקה לפסח או מכינה אוכל לשבת... הדמיון שבסרט מושך מאוד, וזה הוציא אותי החוצה!!!

ברוך ה' שה' עזר לי וחזרתי אליו ביתר שאת וביתר עוז. קניתי את הספר על 'טהרת העין' ובאתי לאימי והראיתי לה את זה. שנינו בכינו... ידענו שטעינו. אמא קנתה כמות של ספרים וחילקה לכל השכנים, והשינוי ניכר אצל כולם".

סיפר רב אחד:
"הלכתי בירושלים במוצאי שבת, ואני שומע איך שהילדה מתלוננת לאמא שלה: "אמא, למה לא ראינו היום את הסרט אצל סבתא?"
אז אח שלה הקטן מנסה לדובב אותה: "את זוכרת שראינו שבוע שעבר... השמן והרזה..."

ילד בן שלוש!!!

אם ילד בן שלוש מקבל אישור לראות סרטים כשאמא שלו שואלת אותו, איזה סרט הוא רוצה לראות?... אז בגיל שבע עשרה **הוא יגיד לה איזה סרט הוא רוצה לראות!!** (או יותר נכון, הוא לא יגיד לה איזה סרט הוא רואה..)

עלינו, ההורים, לדעת יסוד חשוב מאוד הקשור לעניין הזה, שאמר אותו המנהל הרב מאיר מונק בשם הרב דסלר. הוא אמר: "אני זוכר שאימי עליה השלום (שהייתה המנהלת בבתי אבות) שאלה פעם את הגאון הצדיק הרב אליהו אליעזר דסלר - "האם לתת לילדי המוסד לעבוד בגינה, לשתול צמחים, לעדור ולחרוש וכו' - כדי שבכך הם יוציאו את מרצם? או שיש בזה בעיה?"
ענה לה הרב דסלר בצורה החלטית: "יותר טוב שישחקו בג'ולות".

והוא הסביר למה (שים לב ידידי היקר ליסוד הזה):
כי לשחק בג'ולות הם יפסיקו מעצמם לשחק כאשר יגדלו. אבל את עבודת האדמה הם עלולים לא להפסיק ולהמשיך בזה גם אחר כך!!!"

אותו יסוד ממש אמר גם המנהל הרב משה הלוי:
"כלל זה נקוט בידך: הילדים צריכים לשחק במשחקים כאלו, שכאשר הם יגדלו, הם יפסיקו מעצמם לשחק בהם... חמש אבנים בוודאי לא ישחקו כאשר יגדלו, אך במשחקי מחשב ימשיכו לשחק.
רק דברים שוודאי יפסיקו מעצמם לשחק כשיתבגרו, אז יכולים בשופי לתת להם לשחק בילדותם".

וזאת המציאות שאנו רואים היום.

כותב בעיתון (לא חרדי) עיתונאי בשם דודי עמרם:
"לאחר התבוננות והתעמקות קלה בנעשה מסביבי - בקו 5 (המחבר בין הדרום לצפונה של תל אביב) הבחנתי בתופעה מוזרה, חדשנית ואולי אף מצחיקה.
רוב רובם של נוסעי האוטובוס התעסקו עם מכשירי הסלולר למיניהם.

לכאורה ניתן לומר מה רע? סך הכל אנשים מתעסקים עם דבר המסמל יותר מכל את הקידמה של דורינו?
הנורא הוא, שאנשים, נשים, נערים וילדים מכל שכבות האוכלוסייה שקו אוטובוס זה מייצג; מסתננים מאפריקה, קשישים ממרכז תל אביב, בוכרים משכונת שפירא, צעירים מקניון דיזנגוף ותושבי צפון תל אביב, **כולם "באחדות"** שלא נראתה זה זמן רב, **משחקים במשחקים מטופשים..."**

מספר הרב פינקוס:
"היה פעם יהודי גאון שתכנת מחשבים. הוא הכניס למחשב את כל התנ"ך את הש"ס ואת רמב"ם (היום זה לא חוכמה כל כך, אבל בזמנו זה היה חידוש גדול שבלחיצת כפתור ניתן לקבל את כל התורה כולה). פעם אחת ראיתי אותו משחק במחשב במשחק מטופש של מכוניות.
כששאלתי אותו, "וכי ליהודי גאון כמוך מתאים להתעסק בשטויות כאלו?!"
הוא ענה לי, **"אתה צודק! אך אינני יכול לעצור את עצמי..."**

באחד הוועדים לבחורי ישיבה אמר להם אחד המרצים: "תתעלמו רגע מהרמה שלי, קצת לא נעים לי לשאול אבל כשלאבא שלך קצת משעמם... הוא מזמין את השכן לשחק בגוגואים?
מישהו תפס את אבא שלו בכזה דבר??!!
כשלאמא שלך יש קצת זמן... היא קופצת בחבל עם השכנה??!!
כנראה שלא! כי זה משחק ילדים.

אבל במחשבים זה לא כך!..."

אנחנו וצעצועינו

-"אבא?"
אין תגובה.
-"אבא?"
אין קול ואין עונה.
"א-ב-א, אתה שומע?"
"מה מה, אמרת משהו?"
"אני רוצה לספר לך מה היה היום בחיידר"
"כן, אתה יכול להביא, אני לא מתנגד"

״הרב׳ה הכריז היום על מבצע הקשבה״
״אבל תוסיף למים כמה קוביות קרח...״
״אבא, מה קוביות קרח עכשיו?״
״לא ביקשת להציע לי מים קרים!?״
״לא, רק רציתי לספר לך על מבצע הקשבה״...

הוא חוזר הביתה לאחר יום עבודה ארוך, ילדיו ששים ושמחים לקראתו. סוף סוף הם כבר רואים את אבא שלהם. אבל מה שקורה, לאחר כמה משפטים קצרים, הוא צונח לתוך הכורסא בסלון ואוטומאטית, בלי לחשוב אפילו, הוא מוציא מכיסו... כמובן, סמארטפון ותופס את זה בכף הקלע שלו, וכבר לאחר מספר שניות... זהו! הוא כבר לא כאן! הוא מרחף לו בעולמות ״העליונים״ (יותר נכון ״התחתונים״).

ילדיו המסכנים מתרוצצים סביבו ומנסים לקבל ממנו טיפ טיפה של יחס וצ׳ומי, אך הוא שקוע בתוך המסך כמו שיכור... לא שם לב לכלום, לכל מה שקורה סביבו.

כל הילדים בבית יודעים בעל פה, מה שהוא חוזר ואומר להם כל הזמן... ״אני צריך את המכשיר אך ורק לצורך פרנסה...״. אבל אם זה כך, אז מה כל כך דחוף עכשיו להתעסק עם הסמארטפון לאחר שהוא חוזר הביתה??
כי לפי הכמות של השעות שהוא מתעסק גם בבית, נראה שהוא מינימום מנכ״ל של חברת מטוסי ׳אל על׳. אבל מה לעשות שאת המיליונים הם לא רואים בסוף החודש...

אתה בטח סקרן ידידי היקר לדעת מה מעסיק אותו כל כך בסמארטפון?
אתה לא תאמין... הוא יושב ומשחק ב...

טטריס!!!

כן, כן, על הכורסא יושב אדם מגודל בעל משפחה ל-5, 6, 7, ילדים, שבמקום להתייחס לילדיו הוא יושב במשך 4 ו-5 שעות ומשחק במשחק המתאים לילדים שגילם בין 7 ל-10!!!
מידי פעם הוא עובר למשחק ״שוטרים וגנבים״ וכמובן גם למרוץ מכוניות...
בין לבין הוא מתעדכן במספר ידיעות המכילות על פי רוב ליצנות ורכילות שנשלחו אליו מעוד כמה משועממים ריקים וחסרי תוכן כמוהו.

מי שעומד מן הצד ומביט בו, חושב שבאמת מדובר באחד "הכבדים" ביותר שיש לו קומה שלימה במגדלי 'עזריאלי'. משום שהקמטים הרבים החרושים על מצחו כתוצאה ממאמץ של ריכוז גבוה ופניו שמראות מתח ולחץ... משווים לו מראה של איש עסקים באמצע העבודה.
אך את האמת אנחנו יודעים, הוא נמצא עכשיו במתח כי הוא צריך "לפוצץ" כמה שיותר גנבים במשחק שלפניו...

כך חוזרת ההצגה הזאת על עצמה מידי יום ביומו, ושוב, לא לשכוח מדובר כאן במכשיר המיועד "אך ורק" לצורך פרנסה...

נכון לעכשיו קיימת בעיה קשה מאוד של חוסר תעסוקה לאותם אנשים ביום השבת.
הניתוק מהמכשיר למשך יום שלם כמעט מעביר אותם על דעתם.
אך ככל הנראה לא רחוק היום בו ייפתח גמ"ח מיוחד שייקרא גמ"ח "משחק של שבת".
מדובר בגמ"ח שייתן מענה של תעסוקה איכותית למשועממים בזמני התפילות.

ככה שאל תתפלאו לראות בעתיד הקרוב, בסביבות הבתי כנסיות שלכם אברכים רכונים על ברכיהם ומשתעשעים בצעצועי ילדים. אלו ישחקו ב"פליימוביל", קבוצה אחרת תעסוק בבנייני יצירות נוי מ"קליקס", ויגדיל לעשות אב למשפחה ברוכת ילדים שבמרץ ובחדוות נעורים יעמוד ויפריח בלונים ממקלון הנטבל במי סבון...

מי יודע?

את מי אתה אוהב? את אבא? את אמא? או את...

היה סיפור בבית ספר אחד בירושלים. בית ספר מאוד איכותי.
בת בכיתה ח׳ סיפרה סיפור מרגש, באמת מרגש, על הטרגדיה האיומה שקרתה 'בבומביי'.
היא מספרת על ילד בשם מוישל'ה שהוריו נרצחו בגלל היותם יהודים. ה׳ ירחם. והיא מספרת שמוישל'ה בהלוויה בכה... והעובדת הגויה שעבדה בבית, החזיקה אותו על הידיים ונתנה לו כדור...

והוא בכה: ״אמא... אמא...״, ולא היה מי שיטפל בו. בקושי הוא מכיר את הסבא והסבתא.
באמת סיפור מרגש.

אבל מה הייתה הבעיה...

היא סיפרה את זה 24 שעות לאחר שהתרחש האירוע הזה ב׳בומביי׳.

אותה מורה בכיתה ח׳ בירושלים, היה מותר לה לבכות ולהוריד דמעות על הסיפור הטראגי הזה.
אבל תוך 24 שעות היא הייתה אמורה לקרוא להורים לסדר: **״מאיפה הבת שלכם ראתה את מוישל׳ה בוכה תוך 24 שעות??״**

הרי לא מכרו דיסקים של זה ולא היה סרטים בחול המועד על המקרה, איך היא ראתה את זה אם לא בבית דרך האינטרנט???
וגם אם אתם צריכים אינטרנט לפרנסה... וכי זה מתיר לבת שלכם בכיתה ח׳ לראות את מוישל׳ה בוכה?? וכי זה מתיר שיהיה אתר חדשות חילוני פתוח??

בינתיים מה קולטת הילדה? שלשבת מול מסך מחשב, זה בהכשר של ההורים!

הילדים מתרגלים לעובדה שהמחשב הוא חלק מכלי הבית. כמו שיש מכונת כביסה, מייבש כביסה, מקרר, תנור אפייה ומיקרוגל... יש גם מחשב!
(יכול להיות שבחבילת חתנים לקניית ריהוט באופן מרוכז, יהיה גם מחשב בעתיד! אולי יש כבר...)

זאת עלינו לדעת בצורה ברורה וחד משמעית: **אסור שהמחשב יהיה רהיט בבית!!!**

סיפר הרב פינק:
״הגיעו אלי פעם זוג לייעוץ בקשר לחינוך ילדים.
שאלתי אותם: ״ואיפה הילדים?״
הם אומרים: ״הקטנים ישנים״
״והגדולים...?״
״הגדולים מסודרים כבר״
״בני כמה הם?״, שאלתי.
״בני 10, 11״
״מה זה מסודרים? מה הם עושים כרגע?״

הם עונים: "הרב, זה בסדר, הם יכולים לשבת 4 שעות מול המחשב מבלי להרגיש שאנחנו לא בבית"
אמרתי לאותו זוג: "תלכו מהר הביתה! אתם לא צריכים עזרה ממני בחינוך ילדים. לכו הביתה ותהיו אבא ואמא לילדים שלכם ותראו שכל בעיות החינוך יסתדרו!"

המחשב היום נהפך לביבי סיטר! - הוא מזמן החליף את אמא ואת אבא!!!

בליל שבת אחד, יצא לי לדבר עם הרב אריה שכטר על נושא המחשב והאינטרנט.
הוא אמר לי, שלמעלה מ-60% מילדים ובני נוער, היו מעדיפים את המחשב יותר מאשר את ההורים!!!
זאת אומרת, אם פעם היו שואלים את הילדים, את מי אתה אוהב את אבא או את אמא? והילד היה עונה את שניהם, אז היום אם נשאל את מי אתה אוהב את אבא או את אמא?
רוב הילדים היו עונים את... המחשב!!!

נורא.

הן שוכבות על הריצפה ומתחילות לבכות...

מה גורם להיפראקטיביות? או מה מחריף את ההיפראקטיביות? תופעה שהיא די נפוצה היום בקרב ילדים?

כל ילד צריך להוציא אנרגיה. ה'חזון איש' פעם ראה ילד יושב על המדרכה ואינו עושה כלום.
אמר לו ה'חזון איש': "ילד חמוד, קום! רוץ! קפוץ! תשתולל! תעשה משהו! אל תשב סתם כך על המדרכה, זה לא בריא לך".
'החזון איש' רצה שהילד יוציא את כל האנרגיה שלו משום שזה יועיל להתפתחות הנפשית שלו.

בישיבת ליקווד של רבי אהרן קוטלר, היה כדורגל ביום שישי בין 2:00, ל-3:00 בצהריים.

יום אחד ראה רבי אהרן שהם לא משחקים אז הוא שאל: ״מה קרה?״
אמרו לו, שהכדור התפוצץ.
הוא נתן להם מיד חמישים דולר ואמר להם: ״לכו תקנו כדור חדש!״

הוא ידע שאם הבחורים לא ינקזו את הלחץ הזה, הם ינקזו את זה בחדרי חדרים.

שאלו פעם את אחד הגדולים, ״מה ילד צריך לעשות?״
הוא השיב מיד: ״הוא צריך להקפיד על שלושה דברים חשובים: לשחק, לשחק, ולשחק״
כי מי שלא ישחק בגיל 3 ישחק בגיל 30. **כל ילד חייב לפרוק את המרץ שלו.**

פעם היו משחקים בקלאס, בגומי, בחבל, בכדורגל, בכדורסל, בחמש אבנים... מה עשו היום ההורים ״החכמים״? חיברו אותו למחשב! - השאירו לו את כל המרץ בפנים!
שם הוא רואה סרטים, שם הוא משחק במשחקים, הוא איננו מוציא שום אנרגיה! כלום!

סיפרה הרבנית סיאני:
״הלכתי באחת השכונות היוקרתיות בחולון, ואני רואה גינות מרהיבות, גינות פאר יפיפיות, מתקנים משוכללים, צבעוניים, מושכים את העין... ואין שם אף אחד! הכל שומם!
אמרתי, ״טוב בטח הכל חדש, אולי עוד לא גרים פה״...
אמרה לי מישהי: ״לא, מה פתאום?!... כולם בבתים שלהם מרותקים למחשב!!!״

כל מרץ שילד צריך להוציא באופן טבעי... הולך ונאגר בו!! מרץ כזה שהולך ונאגר אצל ילד והילד לא פורק אותו... בסופו של דבר הוא יתפרץ! וכשהוא יתפרץ... זה כבר לא טוב.
הילד באותו רגע נהפך להיות פראי, צעקן, חסר סבלנות, לא מרוכז, משתולל, מציק, לא יכול לשבת במקום אחד... בקיצור, ילד היפראקטיבי!

היה אברך שהתבלבל וקנה מחשב יחד עם כמה סרטים מצויירים כדי שהילד ״ישתחרר״ קצת...
הוא קלט שהיה אסור לו לעשות את זה.
כמובן שהוא מיד זרק את זה מהבית ורשם את הבן שלו לחוג לשחייה.

שלוש פעמים בשבוע הילד שלו הולך לחוג - עושה התעמלות! פורק שם את המרץ שלו! - וחוזר מרוצה. העיקר שהוא לא מתנוון/ל מול המסך!!!

הילד רוצה להתפרק? אין בעיה!
תן לו מטקות, כדורגל, כדורסל, כדור עף, כדור יד, טניס שולחן, עבודות נגרות, קרמיקה, עבודות גבס, פיסול, מקרמה, שחייה, שייט, ציור, מחול, גזירות ניירי, קיפולי ניירי... שיפעיל כמה שיותר את הגוף שלו. זה כן! אבל...

לא מסך!!! לא מסך!!! לא מסך!!! - זה ממכר, זה מנוון, זה מטמא, זה הורס.

סיפר הרב שטיין:
"אמרה לי אשה אחת: "הרב, זה כל כך נכון כל הסיפורים האלה עם המחשב, אבל מה אני יכולה לעשות הילדות שלי לא נותנות לי להוציא את המחשב!"
אמרתי לה: "מה לעשות כשיש "נחש" בבית? מזמינים "לוכד נחשים"...
"כן, אבל הן לא רוצות!"
שאלתי אותה: "בנות כמה הילדות שלך?"
היא עונה לי: "4 ו-6"
"מה הן עושות כשאת לא מרשה להן?"
"הן לא רוצות לאכול. לא רוצות ללכת לגן ולבית ספר. הן שוכבות על הריצפה ומתחילות לבכות..."

הייתי המום. איזה הורים חסרי חוט שידרה! איזו רפיסות! לא יכולים להתמודד עם ילדות קטנות. איפה הסמכות ההורית?? מה זה?! אבא או אמא כבר לא יכולים להחליט??!
אמרתי לה: **"גברת! עדיף שהן תבכינה שבוע מאשר שאת תבכי כל החיים שלך!!!**
תני להן תחלופה! תרשמי אותן לאיזה חוג! ציור או מחול... אבל לא מסך!!!"

מי משלם לילד פרס בפרס??!!

הורים בוכים: "הוא לא רוצה לעשות שיעורים. הוא גומר אותם בשתי דקות!! אבל במחשב, השעה כבר 11 בלילה... והוא מתחנן: "אמא עוד חצי שעה... עוד חצי שעה..."

סיפר אחד המרצים:
"סיפר לי תלמיד, שבבית שלהם זה הולך ככה: אחיו, חייב לשחק בחוץ שעה, כדי שבתמורה ירשו לו אחר כך לשבת מול המחשב 4 שעות!
לא הבנתי", אומר המרצה, "אני בגילו הייתי חייב לסדר את הבית שעה, כדי שבתמורה ירשו לי לשחק שעה בחוץ! - המשחק בחוץ זה עצמו פרס, **אז אתה משלם לילד פרס בפרס??!!** אינני מבין..."

באנגליה, למשל, משלמים כסף מזומן לילדים כדי שילכו לשחק עם כדור בהפסקה.
הם לא יוצאים מהכיתות!! כל הזמן הם עם האייפונים שלהם...

אני לא יודע אם לצחוק או לבכות כשאני נזכר באותו אבא שאמר לי, "כבוד הרב, אמרתי לבן שלי אני אתן לך מה שאתה רוצה אייפון... אם פי שלוש... אם פי ארבע... אם פי חמש (אם פי ארבע וחמש זה סרטים לכל דבר!) מחשב... אינטרנט... רק תלמד!", כבוד הרב", אומר לי אותו מסכן ותמים, "אני רוצה שהבן שלי יהיה תלמיד חכם! רק שילמד!"

הגדיל לעשות בטיפשותו אב אחר, שסיפר על בנו בן ה-17 שמשוטט באינטרנט חופשי, והוא לא דואג.
"יש בינינו אימון", הוא אומר.
"מנין לך", שאלנו בהתפעלות.
מה הוא עונה? "מה, בטח, אפילו נכנסתי פעם לחדר בלי לדפוק בדלת, ראיתי שהוא נמצא במקום שאסור להיות שם. שאלתי אותו: "מה זה?" והוא אמר שבטעות, בדיוק לפני שנייה, הוא הגיע לשם, ובאמת מיד הוא לחץ על הכפתור ועבר למקום טוב, כי הוא יודע שאני לא מרשה".

רחמנות על האב הזה. ממש רחמנות.

הפלא הגדול הוא: שמדובר באדם נבון ואינטליגנטי. אדם שמסוגל לנתח סוגיה סבוכה בהגיון.
ובכל זאת הוא איננו קולט ולא שם לב, ש"האימון" שיש בינו ובין בנו... איננו שווה כקליפת השום!!!

איזו טיפשות. איזו בורות.

"אבל הבן שלי סוער", אומר לי הורה נוסף, "למה שאני לא אקנה לו מחשב?! מה אתה רוצה שהוא יסתובב לי ברחוב?! לך תדע מה הוא יראה שם..."

אמרתי לאותו הורה: ״כן! כן! כן! בהחלט! לעניות דעתי עדיף הרחוב״.

ואם הורה אומר לי: ״המחשב זה ביבי סיטר נהדר כי ככה הוא לא יגיע לרחוב?״
אז אני שואל אותו: ״אתה שומר את הילד מהרחוב, ומצד שני אתה מביא את הרחוב הביתה???!! ואני לא מתכוין לרחוב ׳רבי עקיבא׳... ולרחוב ׳מלכי ישראל׳... אתה מביא לו את פאריז! מנהטן! בוורלי הילס!... הרחובות הכי המזוהמים שיש!״

לטווח הקצר זה אולי נחמד, אך לטווח הארוך **זה אסון!!!״**

זאת הבעיה היום של ההורים, הם לא יודעים את המציאות!
מתוך 11 ילדים שגולשים באינטרנט, 10 הודו שהם הגיעו למקומות הכי שפלים והכי אפלים... וההורים שלהם לא ידעו מזה כלום! - רק שנבין, זה יותר מ-90% ילדים!!!

כך עולה ממחקר שנעשה בארצות הברית.

״אבא, תודה רבה לך שאספת בשבילי לחם מהזבל״

״לפני שנולדתי״, מספר הרב מנחם שטיין, ״אבא ואמא שלי הגיעו לארץ בשנת-51.
הייתי אז ילד.
אבי היה פקיד עשיר גדול באירופה שנאלץ לברוח על נפשו.
לארץ הוא הגיע בלי שקל. כשהגיע לארץ הוא לא האמין שזה המצב כאן.
אבא אמר לי: ״חשבתי שהיהדות נגמרה. כל הרבנים... כל האנשים... כל קהילות״.
אבא שלי דווקא היה איש עסקים, הוא לא היה רב. ובכל זאת הוא הלך עם מגבעת.
כשהוא בא לתל אביב עם מגבעת, התחילו לצחוק עליו: ׳אדוני מה זו המגבעת הזאת?! פה גמרנו! את הדת שלך תשאיר שם, באירופה! אנחנו ישראלים׳.

כשהגעתי לגיל 4, 5, הוא רשם אותי בבית ספר ׳שארית ישראל׳ בפתח תקווה של החינוך העצמאי.

בינתיים הוא נאלץ להיות פקיד באיזה משרד של ההסתדרות באיזה קופת חולים או משהו כזה...

ואז הבוס אומר לו: ״תשמע ראיתי שרשמת את הבן שלך ב׳שארית ישראל׳... אצלנו פה אין דבר כזה! יש לך רשימה מפורטת לאן תשלח אותו; פיק״ה, ביל״ו, הס, גורדון, סלומון.

פה כולנו ישראלים! פה לא צריך את הפאות והזקן והציצית...!!״

אבא שלי, בתמימותו, רצה לבדוק מה מלמדים שם...

התברר לו שמלמדים שם: כפירה, אפיקורסות, ליצנות... כל השולחן ערוך לפח, הרמב״ם לפח, ש״ס לפח, זוהר הקדוש לפח... בר מינן. הוא לא האמין שקיימת תופעה כזאת בארץ ישראל.

הוא בא לבוס ואמר לו: ״וכי אתה חושב שאני אתן לבן שלי ללמוד את הסופרים התימהוניים והמשוגעים הללו...?? אני רוצה ללמד את הבן שלי תורה!! לא כפירה. אם העבודה שלי מותנית בזה, אז תפטר אותי!״

אמר לו הבוס: ״אתה מפוטר ברגע זה!״

במשך קרוב לשנה, אבא - שהיה איש עסקים מכובד ועשיר גדול - היה מחטט ומחפש חצאי פרוסות לחם מפחי אשפה שבפתח תקווה. ומזה הוא ואנחנו התקיימנו!

עד היום אני עולה לקבר שלו ב׳סגולה׳ שבפתח תקווה פעם בחודש, שם את הידיים על המצבה ואומר: **״אבא! תודה רבה לך שאספת בשבילי לחם מהזבל, אם אתה היית נכנע אז, איפה הייתי היום??״**

והיום מה עושים ההורים?

הפוך בדיוק...

היום האבא הוא זה שנותן לבן שלו לאסוף את ה״זבל״ מכל פחי האשפה של כל העולם, ובזה הוא מתקיים!!!

במקום לשבת עם הבן שלו, לשוחח איתו, ללמוד איתו, לספר לו איזה סיפור... הוא מצמיד אותו למחשב ונותן לו לאסוף ״זבל״, הרבה מאוד ״זבל״.

״אתה יודע איזה הורים טמבלים יש לי?״

עכשיו נפלו שניים. אח ואחות (הוא בן 19 היא בת 18). האמא קיבלה מזה אירוע מוחי... הם הלכו ל׳משמר העמק׳ והיום הם מגלי עריות ומחללי שבתות. על כל האיסורים שבתורה הם עוברים.
נורא נוראות מה שהם עושים שם, בקיבוץ.

מה קרה?

האבא אמר לאחד הפעילים (שניסה להחזיר אותם למוטב): ״אין לי אינטרנט? אין לי... אין לי״... - הוא אפילו נשבע לפעיל שאין לו אינטרנט.
הפעיל צלצל אל הבחור. היה לו קשר טוב איתו אבל הוא לא הצליח להציל אותו.
הוא שאל אותו: ״תגיד לי ת׳אמת, יש לך אינטרנט או אין לך אינטרנט? אבא שלך אומר שאין, אז מאיפה זה הגיע...?״
הוא צוחק לו בטלפון. ״אתה יודע איזה הורים טמבלים יש לי?״, הוא אומר בלעג, ״איזה יורמים, איזה מרובעים, איזה בוקים... אנחנו חוגגים על הטיפשות של ההורים שלי!״
״איזה טיפשות? על מה אתה מדבר?!״, שואל אותו הפעיל.
״היה להורים שלי מחשב ענתיק מלפני 30 שנה. אני ואחותי גילינו דרך חברים, שיש כזה חוט שנקרא: ״יו אס בי׳. מאחורי המחשב יש כמין חור קטן, אתה מכניס את החוט הזה... והמחשב מיד מקבל... תחייס המייסים (תחיית המתים!), פתאום הוא מקבל אינטרנטים מכל הבניינים הסמוכים. אבא ואמא הולכים לישון ב-21:00 בערב ואני ואחותי חוגגים עד 5:00 לפנות בוקר!!

אחותי״, הוא ממשיך לספר, ״כמובן קיצרה והצרה את החצאיות שלה... אני הקטנתי את הכיפה והגדלתי את הבלורית... אמרתי: ״אבא, אין לי חשק לגמרא הזו היא לא מושכת אותי בכלל״.
וככה הדרדרנו. את אחותי סילקו מהסמינר. לי עשו קונצים בישיבה. עד שהגענו לקיבוץ בצפון.

אותנו תעזוב! ההורים שלי הם האשמים!!! - טפל בהם! - למה הם הכניסו מחשב??״

ילד ממרכז הארץ, אושפז בתל השומר. הביאו לו לשם מחשב, עם כל מיני סרטים. אחרי שלושה שבועות הוא השתחרר אמנם בריא בגופו אבל... חולה בנפשו! לתלמוד תורה יותר הוא לא חזר!!!

״ילד בכיתה ו׳ ממשפחה חרדית ב׳בת ים׳, הביא לתלמוד תורה מכשיר משחק (מעין גימבוי) שנקרא ׳פי אס פי׳. היה למכשיר הזה אנטנה חיצונית, והילד הזה קלט מאחד השכנים שהיה לו אינטרנט, תמונות זוועתיות! הכי גרועות שיש!!!

והוא, מהסקרנות, לקח איתו את המחשב והלך לתלמוד תורה. בהפסקה הוא קרא לכמה ילדים והם ראו תמונות שהם אפילו לא ידעו מה זה... בחיים הם לא ראו כאלו תמונות...

כשזה נודע להנהלה, הם היו בהלם לדעת באיזה תמונות מלוכלכות מדובר.

לפני כמה שבועות, מספרת האמא, לאחר שהבן שלה עשה בר מצוה וקנו לו תפילין, הוא ניגש אליה ואומר לה: ״תדעי לך אמא, יש משהו שאני בוכה עליו... משהו שממש כואב לי...״

״מה?״, היא שואלת.

״אמא, כל פעם שאני מניח תפילין, עולות לי התמונות האלו!!! ואני לא יודע מה לעשות...״.

סיפר הרב מנשה ישראל רייזמאן:

״אני מכיר יהודי מחוץ לארץ שבתו בת ה-18 הגיעה הביתה עם כל מיני מושגים רחוביים קשים ביותר.

האב ניסה לשאול אותה בעדינות: ״מהיכן לך הידיעות המבהילות הללו? הרי לא היה אף מחשב בבית, אז איך הגעת לדיבורים ומושגים כאלו?״

ענתה לו הבת, שהוא קנה לה לפני שנתיים משחק ״גימבוי״. ואותו משחק היה מסוג משוכלל שהאבא - מתמימות ומחסרון ידיעה - כלל לא ידע שהמשחק הזה הוא אינטרנט קטן שכל הליכלוך והטומאה נמצאים בתוכו.

הוא לא טרח לפקח ולבדוק מה זה המכשיר הזה שהוא קנה לה!!!

בעיות של ילדים בגילאי חיידר???! איפה היה כזה דבר???!

יש היום תופעה חדשה: אנשים שלמדו איך לטפל בבעיות של צניעות בילדים של חיידר.

שמעת כזה דבר??

פעם (וגם היום) היו נערים בגילאי ה-17, 18 שהיית מוצא אותם יושבים על הברזלים, אבל בעיות של ילדים בגילאי חיידר???! איפה היה כזה דבר???!

מדובר לא ביחידים ולא בעשרות... אלא במאות ילדי חיידר!!!

מדווח על 30%!!! נושרים שיש היום בחיידרים ובתלמודי תורה. הוא אמנם עדיין קטן, הוא לא יכול לקום ולעזוב את הבית, אבל מכאן כבר מתחילה המרידה וההתדרדרות.

פנה מנהל מוסד אחד לאחד מתלמידי החכמים של הדור וביקש להתייעץ איתו על מקרים בעייתים שקורים אצלו בתלמוד תורה... ענה לו אותו תלמיד חכם: "תראה, בבעיות של בחורי ישיבות אני מבין, אבל בבעיות של ילדי חיידר אני לא יכול לענות לך... אני לא מכיר כזאת תופעה".

"הייתי באיזה בית ספר", מספר אחד הרבנים, "ואם משרד החינוך יידע מה ההורים החליטו שמה, הם יסגרו מיד את הבית ספר!! כי זה אסור על פי החוק.

מה היה הסיפור?

ילד בכיתה ב' - בגיל 8 - גלש באינטרנט וראה דברים גרועים ביותר בצורה הפתוחה ביותר.

הוא צרב 32 דיסקים וחילק לכל ילדי הכיתה.

ילדים בני 8!!!

הרס אותם לכל החיים.

האמהות בכו שם כמו תינוקות.

הקמנו מיד במקום ועד הורים. אמרתי להם, ״אתם מחליטים שילד שייתפס על מחשב הוא נכנס לנידוי חברתי! והוא עף מהבית ספר!!״

ההורים קיבלו את זה על עצמם בלית ברירה. היה חשוב להם לשמור על הילדים אפילו בתנאי חמור שכזה הנוגד את החוק.

סיפר מנהל תלמוד תורה:
״אני אספר עובדה בתלמיד אחד שלי. תלמיד מובחר, כשרוני מאוד.
מצאתי אצלו דיסק אונקי. משמים שהוא לא פתח את הדיסק אונקי, ואני יודע שהוא לא פתח אותו, כי אם הוא היה פותח אותו זה לא היה אותו תלמיד!
בדיסק אונקי הסבא שלו העביר לו את הפרשה שהוא צריך ללמוד לבר מצוה.
כנראה שהדיסק אונקי עבר אצל אחד מהדודים או הבני דודים.
נתתי למזכיר לבדוק...
הוא גילה שם דברים מאוד חמורים!!!
הילד היה פותח את זה כדי ללמוד את הפרשה, אבל היינו יכולים לאבד אותו בקלות.

הילד קיבל דיסק אונקי, הוא מבקש מחבר: ״תעביר לי את השירים האלה...״, בתוך השירים האלה עברו עוד קבצים אחרים. האבא הולך לישון. ולאבא יש מחשב. ומכאן הדרך קצרה לאבד ילד ואולי לצמיתות...!!!

אתה סומך על הבן שלך???!
אז למה אתה מרשה לו דיסק אונקי???

מי אשם? האבא? או הבן?

התורה אומרת, **״ושננתם לבניך... וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך״.**
אנחנו רואים שהתורה הצמידה את לימוד התורה של הילדים למצות תפילין.
מה הקשר?
אומר ה׳חפץ חיים׳, זה בא לרמוז לאדם: **כמו שתפילין אסורים בהיסח הדעת, כך הילדים שלך אסורים בהיסח הדעת!!!** - אל תאמין בילד שלך! אל תהיה כזה תמים! אל תאפשר שיהיה לך בבית כזה מכשיר... וכל שכן לאפשר לילדים שלך להתעסק בזה!!

בשום אופן שבעולם!!

אמר הרב צביאלי: "אם הייתי נותן כרגע הרצאה להורים והייתה אפשרות להראות להם לדקה מה הולך שם, לא היה צריך שום הרצאה!! הם היו צורחים בהיסטריה... קופצים מהחלון... ורצים מהר מהר הביתה כדי לשבור את המחשב!!!"

סיפר לי אחד מהמלמדים:
"הוא שמע שני ילדים מדברים בתלמוד תורה, שהם ראו באינטרנט איך דעאש חותך ראש של בן אדם... או איך הם שורפים בן אדם שלם ורואים אותו איך שהוא נמס... הם סיפרו את זה בהתלהבות לכל ילדי החיידר.
שאלתי אותו: "נו, מה עשיתם עם זה?"
אז הוא אמר, שהוא דיבר עם ההורים של הילד, וההורים אמרו שכן, יש להם את המכשיר הזה אבל הם לא חלמו שהילדים שלהם יצפו בזה.
אמר להם הרב, שהוא מאוד מצטער אבל אם יש כזה מכשיר בבית, אי אפשר שהילדים יישארו יותר בתלמוד תורה.
ואכן הילדים הוצאו משם ועברו לתלמוד תורה אחר".

עכשיו היה מקרה, על אבא אחד שחזר מטבריה לבני ברק אחרי חתונה שאחיו חיתן את הבן.
הוא רואה במינימרקט שלו... אור דלוק. הוא לא הבין, מי נמצא ב-2 בלילה בתוך המינימרקט שלי?
הוא חשב שגנבים פרצו לו את המינימרקט והם עכשיו "חוגגים" לו על המקום...
במקום הוא הזמין משטרה. הגיעה לשם ניידת.
הוא נכנס עם אחד השוטרים בזהירות... הם מתקרבים... את מי הם רואים?

את הבן שלו - בן ה-12 - צופה בדברים הכי מטונפים ביותר בעולם!!!

התברר לאבא, שהבן שלו לקח מהצרור מפתחות את המפתח של המינימרקט ושיכפל אותו. וככה הוא נכנס למינימרקט כל לילה וצופה שם במחשב בכל התועבות שבעולם מבלי שאף אחד יראה.

רק עכשיו הבין האב למפרע למה הבן שלו בתקופה האחרונה הקטין את הכיפה... ולמה אין לו כבר חשק ללמוד... ולמה בשבת הוא מגיע תמיד לקראת סוף התפילה...

נמלה הוא לא יודע להזיז... מחשב כן!

שמעתי על אבא אחד שבא לבן שלו ואמר לו: ״תוציא לי בבקשה מה שיש לך בכיס!״
הוא הוציא לו, אם פי 3.
הוא אמר לו: ״לא, תוציא לי עוד משהו...״
הוא הוציא לו, אם פי 4.
״יש לך עוד משהו, תוציא אותו!״
הוא הוציא לו אייפון.
״לא, יש לך עוד משהו...״
הוא הוציא לו בלקברי
״יש לך עוד, תוציא...״
״אבא, הוצאתי את הכל! אין לי כלום!״
״לא, אמרו לי שיש לך פייסבוק...״

האב התמים לא יודע שפייסבוק זה לא מכשיר.

הדור הצעיר נולד לזה. הדור הצעיר מיומן בזה. האבא והאמא לא יודעים אות אחת באנגלית, והבן - ילד בן 7 - בודאי שלא יודע. הוא אפילו לא יודע שהאות זה מזלג הפוכה לצד, הוא לא יודע לומר אפילו אות אחת באנגלית.

אבל הוא יודע טוב מאוד איך לפתוח קבצים!!!

הילדים שלך ללא כל ידע מוקדם ובלי לרכוש השכלה, יודעים טוב מאוד מהם המכשירים הללו ואיך להתעסק איתם!

אבל אתה לא!!!

״שלשום בלילה״, סיפר הרב טריגר, ״סיפר לי אחד, הוא גבאי ראשי באיזה בית כנסת גדול ומפורסם שכולם מכירים... יש להם במחשב גמ״ח ׳אוצר החכמה׳.
בקהילה שלהם יש אדם שבמקצועו הוא מתכנת מחשבים בכיר.
הוא נעל את המחשב עם כל מה שהיה צריך, שאף אחד לא יצליח לפרוץ.

אומר לי אותו מתכנת מחשבים בכיר: "לבושתינו ולחרפתינו, נערים מכיתה ז' הרסו לי את כל המנעולים והגיעו למה שהם רצו...".

אני שומע לא מעט מהורים תמימים שאומרים: "אנחנו לא חושדים בבן שלנו... הוא לא יודע איך להזיז נמלה..."
"אתה צודקים", אני אומר להם, **"נמלה הוא לא יודע להזיז... אבל מחשב כן!!"**
גם אם אתה חושבים שהוא תמים ולא כל כך יודע... אל תהיו כל כך בטוחים. פגשתי הרבה הורים תמימים שהיו מוכנים להבטיח לי הרים וגבעות... אבל המציאות המרה טפחה להם על הפנים! במקודם או במאוחר!!!"

מקרה כואב מסוג זה, הגיע לשולחנם של הרבנים:
שני בחורים מטובי הבחורים בישיבה (שהיא מבין הישיבות הטובות בארץ), עזבו יום אחד את הישיבה בבת אחת!! כמובן שזה היה מתוכנן מצידם.

כל הישיבה רעשה וגעשה...

המשגיח התבטא, שזה לא עוד שני בחורים טובים... וזה לא שהם הבחורים הכי טובים... **אלו בחורים שלא היה כדוגמתם מתחילת הישיבה ועד היום!!**
"הייתי מוכן להישבע", הוא אומר, **"שהם יצמחו לגדולי הדור הבא!!"**
וכששניהם עזבו, הישיבה קיבלה בומבה רצינית ביותר שאי אפשר לתאר!!! (עד היום הישיבה לא רגועה מזה).

מה התברר?

אבא של אחד משני הנערים האלה, עובד לצורך פרנסתו עם מחשב לא מוגן. אמרו לו לאותו אבא: "לכל הפחות תעשה לו חסימה של חברת 'נתיב'? סוף סוף יש לך בן בבית..."
הוא צחק. "הבן שלי?? הוא צדיק יסוד עולם!! על מה אתם מדברים... מה לו ולמחשב?"
הוא צדק. הבן שלו באמת היה צדיק יסוד עולם!

אבל היה...

אותו בן - צדיק ולמדן - ללא כל ידע מוקדם, הצליח להתחבר לאינטרנט והגיע

למקומות איומים שדירדרו אותו ואת חבר שלו לפי תהום, עד ששניהם פרקו עול לגמרי...!!!

עכשיו כבר לא נשאר עם מי לדבר...

״כשקרבתי אליו ראיתי שהוא מת...״

סיפרה רבנית מירושלים (מוצאה מאמריקה, היא הייתה צריכה לעבור הכשרה מקצועית):
מכיון שגדולי ישראל אסרו את הלימודים במסגרות השונות, היא עשתה את זה באופן עצמאי.
היא הקשיבה במשך תקופה לסדנה שהכשירה אותה בכל מיני תחומים. אחד התחומים היה ׳היי טק׳ מחשבים וכדומה. היא עברה הרצאות רבות עם אחד שהוא מומחה ומיומן בתחום של ׳אבטחת מידע׳.
בשיעור המסכם, מספר להם אותו מרצה כדלהלן: ״בתור מומחה באבטחת מידע, נכנסתי לחדר של הבן שלי ולדאבון ליבי אני רואה אותו יושב בחדר ולא זז... כשקרבתי אליו ראיתי שהוא מת.

הוא התאבד!

אני מסתכל במחשב שלו, ואני מגלה שבמשך חודשים הוא הודרך על ידי אדם תמהוני באיזה כפר נידח בארצות הברית, איך לבצע את כל מהלך ההתאבדות מבלי להשאיר שום עקבות!
לא בתוכנית! לא בפעולה! לא במעקב! שום דבר!!״
וזה קרה, היא אומרת, לאדם מומחה שכל תחום עיסוקו זה אבטחת מידע.

אפילו הוא - עם כל המומחיות שלו - לא היה יכול לחסום את המחשב של הבן שלו!!!
הבן שלו הצליח לפרוץ את ההגנה!!!״.

סיפר הרב יהושע פינק:
״דיברתי עם איש מחשבים שסגר את המחשב עם כל קוד אפשרי שיכול להיות. כל קוד אפשרי!!
אמרתי לו, שהבן שלו גולש מהבית.

הוא אמר לי: "איזה שטויות! אני איש מחשבים וסגרתי את זה בכמה הכפלות של קודים"
אבל אחר כך הוא ראה שצדקתי! הוא תפס את הילד שלו גולש... והוא הרביץ לו.
עליתי אני הביתה כדי "להרביץ" לו...
מה אתה מרביץ לילד שלך?? תרביץ לעצמך!! למה הכנסת את זה הביתה??? אתה אשם!"

אבא אחד אמר לי, שהוא רגוע! אין לו בעיה לצאת מהבית, כי יש לו קוד על המחשב!
אבל הוא סיפר לי שפעם אחת הוא שכח את הקוד והבן שלו עזר לו לפצח את הקוד...
"כל פלאפון חדש שיש לי", הוא אומר, "ואני רוצה לדעת איך זה עובד, אני נותן אותו שעה אחת לבן או לבת והם בתוך שעה יודעים את הכל!".

בהקשר לכך סיפר לי אברך יקר בעל תשובה:
"יש לי משפחה קרובה, אנו נפגשים לעיתים קרובות. הילדים שם הם ממש צדיקים.
האמא קיבלה מכשיר לא כשר מהעבודה שלה.
נסיתי לרמוז לאמא ואמרתי: "הפלאפונים האלה היום, הם על הפנים... עדיף לא להכניס אותם הביתה. יש בזה רק נזקים!"
היא אומרת לי ולאשתי: "מה לעשות, בעבודה מחייבים אותנו לקחת את זה"

כשהיינו אצלם, היא השאירה את המכשיר על השולחן ואני יודע שהילדים שלה התעסקו בו.
אבל הם לא יודעים שאני יכול לבדוק מה הם חיפשו.
הסתכלתי על המכשיר, אני רואה אותו פתוח ישר בשורת חיפוש... אמרתי, 'בוא נראה מה מחפשים פה?'... מבלי להיכנס לאתרים.

הראיתי לאשתי מה בדיוק חיפשו שם אותם ילדים... היא הייתה בשוק.

הבן הגדול היה בהתחלה בישיבה, אבל מאז שהאמא הכניסה את המכשיר הזה, הוא עזב את הישיבה והיום הוא בצבא.
פתאום הבן אדם לא מסוגל לשבת, לא מסוגל ללמוד. הוא התחיל להגיע עם מכנסיים קצרות לבית הכנסת. מה שלא היה עד עכשיו. בחיים לא האמנתי שאני אראה אותו בא לבית הכנסת עם מכנסיים קצרים... ואני רואה ושותק. לא יודע מה לעשות. אני מרים ידיים".

שיחה (עצובה? מצחיקה?) בין אבא לילד

שיחה בין אבא לילד:
ילד: "אבא...?"
אב: "כן בני היקר"
ילד: "אבא, אנחנו חרדים?"
אב: "כן בני היקר"
ילד: אבא תגיד, אתה מרשה לי להביא הביתה ספרים מהספרייה העירונית הלא דתית?"
אב: "לא, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לקרוא מה שלא צריך!"
ילד: "אה, הבנתי. אבא?"
אב: "כן בני היקר"
ילד: "אבא תגיד, אני יכול להביא הביתה סרטים?"
אב: "מה פתאום בני היקר?!"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לראות מה שלא צריך!"
ילד: "תודה אבא. אבא תגיד, אני יכול להביא שירים חילוניים או לועזיים?"
אב: "חלילה, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לשמוע מה שלא צריך!"
ילד: "תודה אבא. אבא תגיד, אני יכול להביא הביתה עיתונים לא דתיים?"
אב: "חס ושלום, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לקרוא מה שלא צריך!"
ילד: "אה, הבנתי. תגיד אבא אני יכול ללכת לחבר ולשמוע אצלו רדיו חילוני?"
אב: "בשום אופן לא, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לשמוע מה שלא צריך!"
ילד: אה, הבנתי. תגיד אבא ללכת לחוף מעורב רק כדי להסתכל... אתה מרשה לי?"

אב: "ודאי שלא, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור להסתכל היכן שלא צריך!"
ילד: "תודה אבא. אבא תגיד, אני יכול להתכתב עם בחור חילוני?"
אב: "לא יעלה על הדעת, בני היקר"
ילד: "למה?"
אב: "כי אנחנו חרדים, ואסור לכתוב מה שלא צריך!"
ילד: "אבא?"
אב: כן בני היקר"
ילד: "אבא אם כל מה שביקשתי אסור... **אז למה אתה מכניס הביתה את האינטרנט שיש בו את כל מה שביקשתי ולא הרשת לי???"**
אב: "???"

זו תופעה מדהימה, אנשים לא שמים לב, שיש מרחק גדול בין למה שהם מדברים לבין מה שהם בפועל עושים!

היא כעסה: "אני אמרתי לך לא בעזרת ה׳!!..."

זה כמו שסיפר מחנך אחד בכיתה טיפולית לילדים בעייתיים. שאחד התלמידים אמר לו: "הרב, מחר בעזרת ה׳ אני אהרוג אותו!".

או כמו שסיפר אחד הרבנים:
"הזדמן לי להיות באחד הפעמים בבית משפט. בבית משפט כידוע אין שופטים, יש שופטות.
הגיע אדם אחד מאוחר למשפט. השופטת קפצה עליו ואמרה לו: "אדוני! כאן לא מאחרים! זה בית משפט!"
אז הוא אמר לה: "בסדר"
"תזכור, פעם הבאה לא לאחר!"
הוא אמר: "בעזרת ה׳"
"היא אמרה: "לא בעזרת ה׳!... אתה לא תאחר!"
אז הוא אמר לה: "בעזרת ה׳..."
היא כעסה: "אני אמרתי לך לא בעזרת ה׳!!..."

אני כמעט קפצתי עליה... אבל תפסו אותי ואמרו לי: "זה בזיון בית משפט! חבל, לא תוכל לתת שיעורים אחר כך".
ישבתי במקומי בשקט.

נשארתי באותו דיון.
אותה שופטת, שלוש פעמים אומרת תוך כדי דיבור... "בעזרת ה'"... "בעזרת ה'"... "תודה לאל"...
אמרתי: "איזו טיפשה מטופשת, מה קרה פתאום היא אומרת 'בעזרת ה'!!??' ואז הבנתי שהיא פשוט לא שמה לב למה שהיא אומרת, ואני לא יודע אפילו אם היא מבינה מה שהיא אמרה"...

היה פעם קמצן אחד שאשתו נפטרה.
הוא פנה אל העיתון ואמר להם: "תכתבו נפטרה אשה טובה ובעלת חסדים וכו' וכו' גברת רחל בת מרים"
אמרו לו: "רגע רגע, כל מילה עולה מאה שקל"
אמר להם הקמצן: "טוב אז תכתבו "רחל מתה!"
אמרו לו: "צריך לפחות חמש מילים"
"טוב אז תכתבו "רחל מתה סובארו טובה למכירה!".

כמובן שזו בדיחה, אבל נחשוב לרגע, בעצם מה מצחיק כאן? איך בנאדם מערבב בין שני דברים שלא קשורים אחד לשני??

זה מה שקורה אצלנו אבל גרוע יותר... זה לא שאנחנו מערבבים בין שני דברים שלא קשורים אחד לשני... אנחנו מערבבים שני דברים **המנוגדים לגמרי** בין האחד לשני!!!
מצד אחד משתדלים לשמור על היהדות, לשמור תורה ומצוות, ולהתקרב אל ה' יתברך כמה שיותר...
ומצד שני מחזיקים אינטרנט, גאלקסי, בלקברי... ו"שוטפים" את העיניים בדברים הכי מתועבים שרק יכולים להיות??!!

איך זה מסתדר בדיוק...???!!!

מספר הרב בניזרי:
"אמרתי פעם, שבסוף ברכת הלבנה אומרים 7 פעמים את הפסוק: **"לב טהור ברא לי אלוקים ורוח נכון חדש בקרבי"** יכול להיות שעומד לידי מישהו ואומר בדבקות עצומה: "לב טהור ברא לי... ורוח נכון..."', איך הוא מבקש לב טהור ברא לי אלוקים... ואחר שתי דקות הוא מדפדף באינטרנט???

איך הוא מבקש: "ורוח נכון חדש בקרבי" כשיש לו בלקברי מטונף בכיס???
איזה רוח אתה מבקש? רוח של זימה??!
איזה רוח יכולה לנשוב לבן אדם כזה שכל התועבות נמצאות בכף ידו???

בנו של אחד מפוסקי הדור שמע את הדברים שאמרתי וממש הזדעזע... הוא הבין שאי אפשר להיות חצויים!! דיבורים לחוד ומעשים לחוד!! - התובנה הזו חילחלה בו עמוק... הוא הרגיש שהוא לא יכול לסתור את עצמו, גם להיות פה וגם להיות שם... הוא קיבל על עצמו מיד להשמיד את המכשיר הטרף שהיה ברשותו!!

סיפר הרב אהרן פיינהדלר:
"פעם התארח אצלנו בחור מאילת וסיפר שהוא נמנע מעישון בשבת בגלל שצריך להדליק אש, אבל הוא נוסע בשבת. הסברתי לו, שאין הבדל כלל בין אש גלויה לבין אש נסתרת הנמצאת בתוך המנוע של הרכב.
שאלתי אותו: "האם לפי דעתך נתיר להדליק גפרור בשבת בתנאי שנסגור את העיניים?"

זה בדיוק מה שקורה בנושא המחשבים.

יהודי לא יכניס לבית שלו את הרחוב! לא עיתונים חילונים, לא רדיו חילוני, לא אנשים חילוניים, לא חומר מסיונרי, לא דברי כפירה, ולא סרטי זימה... כי זה גלוי!
אבל אם כל זה נמצא בתוך האינטרנט, אז כבר אפשר להכניס אותו לבית בעיניים סגורות...???!!!"

זה כמו שאומרים - בעלי הדיאטה - בתור בדיחה, שאחד הכללים של הדיאטה היא, שאם לא רואים את מה שאוכלים, אז זה לא משמין...
בתור בדיחה אולי זה מצחיק. אבל הבעיה היא, שיש אנשים שסבורים כך באמת.

על מי אתה חושב שאתה עובד?

מה עושים עם נערה שניגשת ואומרת: "הרב, אני יודעת שאמא שלי כל היום מול המסך..."

וכי מה האבא או האמא חושבים? שהבת שלהם בת ה-14 חולמנית? דמיונית? טיפשה?...
איפה האחריות של ההורים???

סיפר הרב חיים לאנג:
״מתקשרת אלי תלמידת סמינר ביום שישי לפני שבועיים ואומרת לי: ״כבוד הרב, הרצאת אצלנו בסמינר ואני חייבת את העזרה שלך״
לא ידעתי היכן היא לומדת... לא ידעתי מי היא...
היא אומרת: ״אני מנסה בכוח להתנתק מהגלישות, אני מנסה פעם ועוד פעם ולא מצליחה״
שאלתי: ״איך את גולשת? איך את מגיעה לזה?״

חיפשתי דרך כלשהי לעזור לה איך אפשר להגן עליה באמצעות המשפחה שלא תמשיך ללכת איפה שהיא הולכת...

״לא״, היא אומרת, ״אני גולשת בבית! ואני גולשת בלילה כשההורים שלי ישנים!״
אני שואל: ״ומה עושה אינטרנט בבית?״
״אבא שלי גולש באינטרנט!״
״ובמה אבא שלך גולש באינטרנט?״
״הרב, אני לא רוצה לומר לך איפה הוא גולש... יותר גרוע מהגרוע שאני רוצה להתנתק ממנו״.

מספר הרב גלזר:
״השבוע קפץ עוד פעם איזה סיפור בקרית הרצוג. הגיע איזה יהודי אחד ואומר לי: ״כבוד הרב, ׳תומך כשר׳ זה בסדר?״
אמרתי לו: ״רבי חיים קניבסקי אומר, ״זה נבילה וזה טריפה!!״
הוא ניסה לומר לי, ״אולי יש לך איזה אפשרות להתיר לי...״
אמרתי לו: ״אתה זוכר מה קרה עם אחותך?״

יש לו אחות נשואה עם ילדים, והיא דיברה איתי לפני מספר חודשים. היא התקשרה אלי כשהבן שלה היה כבר אבוד...
אז היא אמרה לי בטלפון: ״כבוד הרב, הבן שלי נמצא בדיוטה התחתונה במקום הגרוע ביותר שאתה יכול לדמיין לעצמך! קח את החילוני הכי גרוע בעולם... הבן שלי יותר גרוע ממנו!!״
לא צריך לפרט.

והיא בוכה... בוכה... "איך הוא עשה לי את זה??? איך הוא לא מתבייש לגלוש למקומות מתועבים...???"
אמרתי לה: "סליחה שאני שואל אותך גברת, אבל למה המספר שלך זה 0522 מספר לא כשר?"
היא מתנצלת: "לא... תראה, בעלי קנה לי... ו..."
אמרתי לה: "תדעי לך, כשאת תעלי לשמים, ישרפו אותך(!!!) עוד לפני הבן שלך..."
היא נפגעה. "הרב, מה זה? ככה מדברים אל אשה?! זה רבנים בישראל...?!"
אמרתי לה: "זו הלכה שפסקו כל הרבנים!!!"
"אבל למה ככה אתה מדבר אלי?? למה אתה לא מעודד??!"
אמרתי לה: "סוף סוף מישהו אמר לך את האמת בפנים! מה הבעיה לעבור לכשר?? מה הבעיה??"

הורים יקרים... אל תחיו באשליות!
הילדים שלכם יודעים טוב מאוד איזה מכשיר יש לכם ומה אתה מחביאים בתוך הכיסים שלכם. ככה שתקחו בחשבון שאי אפשר להסתיר שום דבר מהילדים שלכם. במוקדם או במאוחר הם יעלו על זה.

באחד הספרים הקדושים ישנה שאלה.
כתוב, **"כל המחלל שם שמים בסתר, נפרעים ממנו בגלוי"**. שואלים הספרים, מה פירוש נפרעים "ממנו"?
והם אומרים כך: **"כל המחלל שם שמים בסתר"** - כל מי שמחלל שם שמים בסתר, יש לו גלאקסי, טאבלט, אל ג'י... ואף אחד לא יודע זאת...
"נפרעים ממנו בגלוי" - נפרעים "ממנו" כלומר ממה שיוצא ממנו, שזה הילד שלו!!!
הילד שלו יזרוק לפח את כל היהדות - יהפוך לחילוני מושחת פורק עול - ובזה יראה לכולם את מה שהאבא שלו או האמא שלו עשו בסתר!!!

"סליחה, אבל למה לה מותר ולי לא??"

סיפרה הרבנית סיאני:
"יש אצלי מישהי הלומדת במדרשיה. היא באה ואומרת לי: "אני רוצה פלאפון לא כשר! ותדעי לך, אני גם אשיג אותו יש לי דרך להשיג אותו!"

"למה?"
ואז היא אמרה לי טענה חזקה: "תשמעי, אמא שלי לא מרשה לי פלאפון לא כשר והיא בעצמה יש לה אחד כזה... אז מה פתאום שהיא תגיד לי לא לקנות כזה?? סליחה, אבל למה לה מותר ולי לא?? גם אני רוצה..."
אמרתי לה: "את צודקת. זה ממש לא נכון מה שאמא שלך עושה ואני מסכימה איתך שצריך לדבר איתה על זה".

סיפר בחור ישיבה אחד שהחל קצת ליפול:
"ההורים שלי משקרים! הם אומרים שהם הולכים לעשות הליכה. אני ואחותי בת ה-13 עקבנו אחריהם. הם הולכים לבניין השני כדי להסתכל באינטרנט!! מה הם מדברים איתנו שלא נראה?
הדג מסריח מהראש... אז מה אתה מדבר איתנו על אינטרנט אם אבא ואמא שלנו מספרים לנו סיפורים???!"

סיפר בן של מחנך:
"אבא שלי בעצמו רואה סרטים בלילות. איך הוא יכול לחנך בתלמוד תורה ועוד להיחשב המוצלח שבמלמדים??! אני מאוים מצידו שלא לגלות. אבי הסביר לי שזוהי החולשה שלו... אבל האמת יותר חשובה לי, אני מתוסכל מזה..."

"התקשרה אלי פעם איזו אמא בוכה בטלפון", מספר הרב יאיר ארלנגר, "בוכה בוכה... ומבקשת: "הרב, אתה חייב לעזור לי! רק תגיד לי אם אתה יכול"
אמרתי לה: "קודם כל נשמע מה הבעיה ואז אדע אם אני יכול"
"יש לך קשר לסמינר הזה והזה בירושלים?"
אמרתי לה: "כן, דווקא קשר מצויין"
היא שואלת: "יש לך שם השפעה על ההנהלה?"
אמרתי: "יכול להיות שכן, אנחנו בקשר די חזק"
ואז היא מספרת לי, שזרקו את הבת שלה בגלל שהיא נכנסה לפייסבוק.
"היא ממש בת טובה", היא אומרת לי בוכה, "וזו הייתה רק מעידה קלה כי פשוט היא רצתה רק לראות... רק להציץ... אבל אין לה שייכות עם הדברים האלה... תרחם עלי! תעזור לי להכניס אותה חזרה לסמינר, אתה יכול?"
אמרתי לה: "אני יכול, אבל אני לא אעשה את זה!"
"למה לא תעשה את זה?"
"תראי, הזמן שלי יקר, והזמן של הנהלת הסמינר יקר, אז מאוד חבל שאני אחזיר עכשיו את הבת שלך לסמינר ואחר כך בעוד כארבעה חודשים היא תחזור לשבת על הברזלים בחוץ עם כל מיני שבאבניקים עם איזה ג'ינס..."

"למה אתה אומר ככה???", היא נבהלה.

אמרתי לה: "בגלל שיש לכם מחשב בבית עם אינטרנט!! אחרת איך היא הגיעה לפייסבוק?? בשביל מה להטריד אותי ואותם כדי להכניס אותה לסמינר ואחר כך בכל מקרה יסלקו אותה ואז היא תלך לשבת על הברזלים?! בשביל מה...?! שתלך לשם כבר מעכשיו!"

היא אומרת לי: "הרב, למה ככה אתה מדבר? אני שומעת להוראות של גדולי ישראל! המחשב הוא לא בשביל הילדים, המחשב הוא רק בשביל פרנסה!"

שאלתי אותה: "אז איך היא הגיעה למחשב שלך?"

"אני הזהרתי אותם לא להשתמש בו. אבל לא ידעתי שהיא נגעה בו"

"תגידי", אני שואל אותה המום, "את מדברת ברצינות?! נניח שבן אדם עובד במעבדה והוא מביא הביתה רעלים שמי שנוגע בהם טיפה, הוא מת במקום. ויש לו רעלים כאלה שנראים כמו פטל בצבע אדום, צהוב, תכלת, ירוק...

האם הוא יניח אותם על השיש במטבח??

האם הוא יגיד מה יכול להיות, גם אם ילד אחד ייגע וימות יש לי עוד כמה ילדים...??

או שהוא ינעל אותם בכספת מיוחדת סגורים בתוך מעבדה??"

אמרתי לה: "איך יכול להיות שיש לך מחשב בבית פתוח נגיש לילדים???! וכי זה מעניין אותי אם זה לצורך פרנסה או לא לצורך פרנסה?????! מה, אין לך אחריות???"

הדרכתי אותה מה לעשות, והבת לבסוף חזרה לסמינר".

"השבוע אמרו לי כמה חבר'ה, שהוא התחיל עם סמים..."

סיפר הרב שמואלי:

"הביאו לי פעם בחור בערך בגיל 15 שרשמתי אותו אצלנו למוסד. בהתחלה כשראיתי אותו, פחדתי לקבל אותו. הוא היה נראה כמו נרקומן... שחור משחור... כל הזמן היה מעשן, סיגריה אחר סיגריה.

בבית שלו הייתה מחלוקת בין ההורים איך לחנך. האמא רצתה יותר ביד תקיפה, והאבא רצה בסגנון עדין יותר. האשה חינכה ביד קשה! מכות... צעקות...

קללות... והבחור המסכן הזה, ספג ממנה צעקות, פגיעות, העלבות... עד שהוא ברח מהבית!

הוא היה בן של תלמיד חכם גדול. אמרתי, לפחות אנסה להציל אותו.
הוא ישב אצלנו בישיבה ולא רצה לפתוח ספר. הלכנו איתו לאט לאט... לא לחצנו אותו.
נתנו לו המון חום ואהבה, הילד התקדם ופרח! - וברוך ה׳ הצלחנו להציל אותו.

שלחתי להודיע על כך לאמא שלו.

היא לא האמינה: ״מה הילד שלי מצליח בלימודיו? הוא התחזק ברוחניות?״
אמרתי לה: ״כן״. הודעתי לה בכוונה, כדי שלא תצעק עליו שוב ותהרוס את כל מה שהשקענו בו.

אחרי כמה זמן הבחור הזה עזב את הכל!!

מה קרה?
ההורים הכניסו את האינטרנט לבית. בלילה הוא היה חוזר מהישיבה כשכולם ישנים וגולש לאתרים אסורים. - ראיתי שהוא לא חוזר לישיבה.
פגשתי את האבא ואמרתי לו: ״תראה אולי יש לבן שלך אינטרנט פרוץ...״
הוא מסתכל עלי נפגע. ״אתה אומר שיש לי אינטרנט?! חס וחלילה... איך אתה מדבר?״
אמרתי לו: ״טוב, אם אין לך תבוא עליך הברכה״

האבא הזה היה ״מקובל״, ולו עצמו היה מכשיר מקולקל בכיסו!!
בחוץ הוא היה משחק את עצמו כאילו הוא צדיק הדור... ובבית היה לו אינטרנט פתוח חופשי.
והוא הוא בעצמו היה מדבר נגד גדולי ישראל שיצאו נגד זה; ״מה קרה? תן קצת לילד... לא צריך להיות כאלה מרובעים... לא צריך לעשות מזה עניין״... וכו׳ וכו׳. דיבר כל מיני שטויות והבלים.

עד שהבן שלו נפל לגמרי!!!

היום דיברתי איתו (אני איתו בקשר עד היום), שאלתי אותו מה קורה?
״הרב״, הוא אומר לי, ״על שמירת שבת אין מה לדבר... תפילין, אולי בקושי...״

השבוע אמרו לי כמה חבר׳ה שמכירים אותו **שהוא התחיל עם סמים!!!**

בחור שהשקעתי עליו שנתיים...
הון עתק הוצאתי בשבילו...
את חלבי ודמי נתתי עליו...
הוצאתי אותו מדיוטא תחתונה...
מה לא השקענו בו...

אמרתי לאותו אבא: ״דיברתי איתך על כך שיש לך מכשיר מקולקל... צחקת עלי! ביזית אותי! כינית אותי בפני אנשים שאני דעאש! אפילו שהצלתי לך את הילד, דיברת עלי לרעה. לא משנה... אני מוחל לך. אבל תראה״, אני אומר לו, ״הילד שלך כבר לא שומר שבת!! לא מניח תפילין!! התחיל עכשיו עם סמים!!... אתה קולט מה שקורה פה?? אם היית שומע לגדולי ישראל בזמן, היה עוד סיכוי להציל אותו!!! עכשיו... מי יודע?״

״לא״, הוא אומר, ״הבן שלי התקלקל בכותל המערבי!״

״המקצוע שלי ספר״, אמר פעם הרב ירחמיאל קראם לבחורים, ״כי אני מספר סיפורים.
הטלפון שלי בבית הוא כמו הכותל המערבי, אנשים מתקשרים ובוכים... אני נהיה כבר יבש, כמו רופא שבא אליו חולה ועוד חולה ועוד חולה... עד שהוא מפסיק להתרגש.
טילפן אלי בן אדם אחד מ׳רמות׳ בוכה בוכה...
אמרתי לו: ״הלוווו... פה זה לא הכותל המערבי... זה לא קבר רחל...״
אחרי שבע דקות הוא שואל אותי: ״למה זה קרה לי?״
שאלתי אותו: ״מה קרה לך? הפסדת בליכוד? הפסדת בכדורגל? קיבלת פנצ׳ר בשתי הגלגלים של האוטו? מישהו השפריץ עליך מים...?״
הוא אומר לי: ״למה הבן שלי התקלקל?״
״אני לא יודע״
הוא אומר לי: ״כבוד הרב אתה יודע איפה הבן שלי התקלקל?״
״בטח בגן סאקר... או בתחנה מרכזית... או בקניון ׳מלכה׳ בקולנוע... בדיסקוטק ב׳בן יהודה׳...״
״לא״, הוא אומר, ״הבן שלי התקלקל בכותל המערבי!״

חשבתי שאני מתעלף...

הוא אומר: ״הבן שלי - בן ה-14 - בא אלי ואומר לי, ״אבא אני הולך לכותל״ מה התברר? שהוא הולך לפגוש את החברה שלו מ׳בית יעקב׳ בכותל המערבי.

לאחר שבוע הוא מתקשר אלי.

״כבוד הרב, בעצם אני יודע למה הבן שלי התקלקל... כי כשאני הייתי בן 15 **ככה בדיוק עשיתי להורים שלי!!! ומה שאני עשיתי להורים שלי אני מקבל עכשיו חזרה בריבית והצמדה!!!״**

בחורים יקרים! אני לא מדבר אתכם לא על העולם הבא ולא על הגיהנום... הרי אתם רוצים להתחתן, אף אחד לא רוצה להישאר רווק, וכשאתם תתחתנו עם כל מיני בחורות ״פרפריות״ יוולדו לכם ילדים. אבל תדעו לכם, שלא המדינה... ולא הצבא... ולא הטלוויזיה... ולא האינטרנט... ולא החברה... **מי שיעשה לכם את הגיהנום אלו יהיו הילדים שלכם!!! הם אלו שידפקו לכם את הראש!!! כמו שאתם עשיתם להורים שלכם!!!״**

היה פעם בחור אחד חילוני שחזר בתשובה. הזמינו אותו לראיון בשידור חי בטלוויזיה.
הם ידעו שהיה ׳קצר׳ רציני בין האבא לבן.
יושבים באולפן האבא החילוני והבן החוזר בתשובה זה מול זה ולא מדברים ביניהם.
האב החילוני ממש שנא את הבן שלו.
המראיין החילוני, ניצל את ההזדמנות ושאל את הבן בצורה ישירה: ״איך עשית את זה לאבא שלך?״ הוא חשב שהבן יסמיק... יגמגם... יוריד את הראש לריצפה מבושה...

אבל הבן לא התבלבל.

הוא הסתכל בעיניים חודרות למראיין החילוני וענה בבטחון: ״כמו שהוא עשה ככה לאבא שלו!״
המראיין היה מופתע. ״תסביר לי בבקשה למה אתה מתכוין?״
״אסביר לך״, חייך הבן. ״תראה, סבא שלי, היה חרדי, שומר תורה ומצוות, מדקדק בהלכה, ממש צדיק. יום אחד החליט אבא שלי (הבן שלו) לפרוש לעולם החילוני ולזרוק מאחוריו מסורת של 3,300 שנה. סבא שלי בכה לו:

"למה אתה עושה לי את זה?!... לא לזה ציפיתי ממך... בבקשה ממך שמור על היהדות שלך!... שמור על המסורת שלנו!".
אבל אבא שלי לא התייחס אליו והמשיך כרגיל בדרכו החילונית.
אני, לעומת זה, חזרתי בתשובה ובעצם חזרתי לדרך של סבא שלי הצדיק.
אז בעצם אני עושה לאבא שלי, מה שהוא עשה לאבא שלו... אז מה אתה רוצה?"

המראיין והאבא היו המומים. לכזו תשובה הם לא ציפו! הם שתקו במבוכה ולא ידעו מה להגיב.

אבא אחד, שפעם לימדתי את בנו, סיפר לי על כך שיש לו בן אחד מקולקל.
הוא אמר לי גם באותו סגנון, "אני יודע למה הבן שלי התקלקל... הוא עושה לי בדיוק מה שעשיתי לאבא שלי".
ואז הוא סיפר לי, שהיה לו אבא צדיק שכל מה שביקש זה שהבן שלו ישמור תורה ומצוות.
אבל הוא בחוצפתו, זלזל בו.
הוא אמר, "הייתי מנגן בגיטרה ביום שבת מול אבא שלי וזה היה מכאיב ומציק לו מאוד, איך הבן שלו מחלל ככה שבת בפרהסיה... אבל לא עשיתי לו חשבון.
עכשיו שאני כבר בעצמי אבא לילדים, ויש לי בן אחד מקולקל, אני מרגיש טוב מאוד על בשרי כמה שזה כואב... **עכשיו אני מתחיל לשלם על כל מה שעשיתי אני בעצמי לאבא שלי...**"

סיפר הרב אשר רוזנבוים:
"סיפר לי מחנך גדול שנשא הרצאה בפני בנות סמינר. שאלה אותו בת אחת, שהיות ולאביה יש אייפון וגם לה ככל הנראה יהיה אייפון אבל, היא שואלת, מה היא תוכל לעשות שלילדיה לא יהיה אייפון?
ואמר לה אותו מחנך, שגם אביה חשב איך יוכל למנוע מבתו שלא יהיה לה אייפון! כי מי כמוהו יודע מה גודל הקלקול שיש במכשיר הזה אלא שאינו יכול לעצור בעדה כי לו בעצמו יש! ולכן - כך אמר לה המחנך - אם תחזיקי את מכשיר האייפון, תדעי לך שבשום פנים ואופן לא תוכלי למנוע מילדייך להחזיק מכשירים אלו".

"לפני שבועיים וחצי", אומר הרב לאנג, "ישב אצלי בבית פקיד בכיר במשרד האוצר למצוא פתרון לאיזה פרויקט של משרד האוצר בציבור החרדי. הוא מוציא מכשיר פלאפון מהכיס ואומר לי: "אתה רואה? לי יש מכשיר ישן. אני

לפעמים בישיבות של משרד האוצר אני מדפדף עם האצבע על המכשיר רק כדי שיראו שגם אני עושה ככה, אבל המכשיר שלי ממש ישן. ואני שמח. לילדים שלי לא קניתי מכשירים מתקדמים.
עכשיו הבן שלי השני הגיע לצבא, הוא נהיה ברשות עצמו. הוא קנה לעצמו אייפון.
אמרתי לו: ״כשיהיה לך ילדים, אז תבין איזו טעות חמורה עשית שקנית את האייפון״.

ככה אמר לי פקיד חילוני במשרד האוצר שבא אלי הביתה עם עגיל באוזן.

הוא מבין בפשטות מה שהרבה אנשים חרדים ודתיים לא מבינים!!

הוא אומר לי: ״אמא איפה שאת הולכת, אני הולך״

חוץ מהנזק שיכול להיגרם לילד ברוחניות שלו. ההורים צריכים לדעת שהיו מקרים שילדים נפגעו בנפש ונזקקו לטיפולים פסיכולוגים!!! - כיון שבאינטרנט ישנם מראות קשים מאוד, של מאות מיליוני חולי נפש, שגם מבוגרים יכולים להזדעזע מהמראות הללו... כל שכן ילדים!
שהנפש שלהם רכה ועדינה ועדיין לא מספיק חזקה כדי לקלוט את המראות הללו.

סיפר הרב עמנואל תהילה:
״מתקשרת אלי אמא מאיזור המרכז. היא עובדת במכון הוולקני ב׳נס ציונה׳ היא דוקטור ובעלה פרופסור במכון ׳וייצמן׳ למדע (הם עושים שם את האבטיחים המרובעים ואת הגזרים המשולשים, אבטיח כיס, פלפלים בצבעים שונים... על זה הם משקיעים שם מיליונים).
היא חוקרת בכירה והוא חוקר בכיר.
״הקב״ה״, היא אומרת, ״נתן לנו מתנה. בגיל 40 ילדתי את הבן שלי. היום הוא ילד בן 7 הולך לכיתה א׳. עד חצי ינואר הוא הלך לבית ספר כמו ילד טוב, מהחצי השני של חודש ינואר הוא לא מוכן ללכת לבית הספר. הוא נתפס בי! ואני לא יכולה לזוז!
הוא אומר לי: ״אמא איפה שאת הולכת, אני הולך״

אני מתביישת לספר לך אבל אפילו לשירותים אני צריכה להכניס אותו איתי. הוא תפוס בי! בשום פנים ואופן הוא לא מוכן לעזוב אותי, אפילו לא לרגע אחד.
אולי אתה יכול לעזור לי?"

"תראי", אני אומר לה, "לפי מה שאת מספרת, אני מבין שהביטחון הנפשי שלו התערער...
יש לכם בעיות של שלום בית?... את ובעלך מתווכחים...?"
"לא", היא אומרת, "אין דבר כזה! אנחנו אנשים אינטליגנטים. שמים את הכל על השולחן"
"אולי הילד הזה עבר איזה טראומה... אולי התקיפו אותו...?"
"לא, הוא מוגן! אני לוקחת אותו לבית ספר וגם מחזירה אותו"
"עשית לו בדיקות דם?"
"הכל בסדר!"
ואז שאלתי אותה: "תגידי לי, הוא צופה בטלוויזיה ובמחשב?"
"כן", היא אומרת, "הוא כל היום תקוע בזה. 6 שעות ביום!"
"רגע, אז אולי הוא ראה לאחרונה איזה ילד שמנתקים אותו מאמא שלו?"

נפל לה האסימון...

מתברר שהילד - ראה סרט תיעודי, איך שרכבת מלאה ילדים וילדות מגיעה לאושוויץ ועל הרמפה שם עומד המפלצת הזאת דוקטור מנגלה ימח שמו וזכרו (שהיה ידוע בהתעללויותיו ביהודים באכזריות ועושה בהם ניסויים זוועתיים. הוא היה מזריק בנזין לילדים לראות כמה זמן לוקח להם עד שהם מתים... או שהיה מבריג ילדים לקיר לראות כמה זמן לוקח עד שהם נופחים את נשמתם), ומצביע: "אימהות ימין (לכיוון החיים) וילדים שמאל (לכיוון המוות)"...
האימהות נצמדו לילדים והילדים נצמדו לאימהות... לא הסכימו להיפרד בשום אופן!
ואז הגיעו העמלקים - הנאצים - ימח שמם וזכרם, וקרעו בכוח את הילדים מהאמהות.

והילד שלך, שהוא בסך הכל בן 7, ראה את כל זה ונכנס לפחדים!!!

גם אותך", אמרתי לאותה אמא, "זה מכניס לפחדים! אבל את מיד מפעילה את חוש הביקורת שלך. את אומרת לעצמך 'זה קרה לפני 70 שנה... זה קרה פעם

בהיסטוריה... זה קרה באירופה... זה לא יחזור על עצמו... יש ביטחון במדינה... הילד שלי מוגן... אצלנו הכל בסדר...'

ככה אמנם את רואה את זה!
אבל איך הוא רואה את זה...???

פתאום הוא רואה שהדבר הכי חזק שאפשר להישען עליו - שזה את ובעלך - כבר לא כל כך בטוח... 'הנה', הוא חושב לעצמו, 'אני רואה שיש כזאת מציאות שאפשר לנתק ילד מאמא שלו!'

בזה שהרשת לו לראות טלוויזיה ומחשב, גמרת לו את הביטחון לכמה שנים טובות!!!"

הרי היא הייתה בחורה רגילה?! - טראומות קשות

"אני לא אשכח את היום שקיבלתי טלפון מאמא של נערה בת 15", מספרת הרבנית סיאני, "שאמרה לי, שמשהו אצל הילדה שלה השתבש בה... ושאני אבדוק דחוף מה קורה איתה?
הייתה זו בחורה עדינה, להורים טובים.

התקשרתי לאותה נערה ודיברתי איתה כמה מילים.
באמת ראיתי שהבחורה לא מתקשרת נכון, משהו באמת השתבש אצלה, הרגשתי שיש לה איזו בעיה נפשית... ניסיתי לפחות לתהות על מה הסער? מה קרה? מאיפה כל זה התחיל? הרי היא הייתה בחורה רגילה?
עד שהיא סיפרה לי בפחד... בגמגום... ברעדה... שהיא נכנסה לאיזה אתר והיא ראתה מראות כאלה ואחרים (שאי אפשר כמובן לפרט). היא לא יכלה לעכל את זה... והיא לא מבינה מה קרה שם...
לכי עכשיו תסבירי לנערה בת 15, שמה שהיא ראתה שם זה אנשים סוטים, לא נורמאלים, חולים בנפשם, והדברים הנוראיים הללו שהיא ראתה זה ממש היפך מחיים בריאים ונורמאליים...

לצערי הרב, לבחורה הזו לא עזרו דיבורים ושיחות, **היא נצרכה לטיפול פסיכיאטרי דחוף ביותר!!!**

דיברתי אחר כך עם אמא שלה ושאלתי אותה: "איך הכנסת את זה לבית??

מה חשבת שהיא תעשה? תיכנס לאיזה אתר כדי לראות איך חי הדוב הלבן...?!"
היא אומרת לי: "תאמיני לי לא חשבתי על זה... רציתי רק להרחיב לה את האופקים..."
אמרתי לה: "זה לא להרחיב לה את האופקים, **זה להחריב לה את האופקים! נהיה לה נזק חמור ביותר!! אולי אפילו בלתי הפיך..."**

מקרה מעין זה סיפרה גם הרבנית רות שמש:
"פגשה אותי השבוע אשה ומספרת לי שיש להם מחשב בבית. המחשב היה בשימושם של ההורים.

האמא לא הבינה בדיוק איך זה קרה? ומה? אבל הבת - שלמדה בתיכון והייתה בת טובה, בת תמימה, בת מתוקה - יום אחד הייתה צריכה משהו מאוד מאוד פשוט ומאוד מאוד תמים מהמחשב. היא נכנסה אל המחשב כדי לכתוב משהו או לראות איזה משהו ו... ה' ירחם!
היא הגיעה למקום שהיא ראתה דברים מזוויעים... דברים טמאים... נוראיים ביותר!!!
היא הגיבה בצעקות, בהיסטריה ובפאניקה גדולה! היא כל כך נבהלה... וכל כך נחרדה... ולא הייתה מסוגלת להירגע...

מרוב צער על כך שהעיניים שלה ראו כאלו דברים איומים **היא התחילה לתלוש את הריסים מעיניה... עד שנותרה ללא ריסים!!! היא נכנסה למצב נפשי חמור ביותר!!!**

היום היא מטופלת בטיפולים קשים כדי לצאת מזה".

מספר ראש כולל חשוב, בין 45 מ'קרית ספר' (שאבא שלו הוא אחד מגדולי ישראל):
"קראו לי לבית ספר לכיתה של הבת שלי, ילדה בת 12 וחצי הלומדת בכיתה ז'.
מה יש?
המנהלת אומרת לי: "תקרא בבקשה מה כתוב בפתק הזה..."
בקושי יכולתי לקרוא שתי שורות. היו שם דברים גסים חמורים ביותר...
"אתה יודע מי כתב את זה? הבת שלך! המחנכת תפסה אותה באמצע השיעור מעבירה פתק לחברה שלה... המחנכת ביקשה את הפתק, פתחה וקראה.

היא כל כך הייתה מזועזעת מהתוכן... שהיא הפסיקה מיד את השיעור!! היא לא יכלה להתעלם!״

והוא בוכה לרב בטלפון: ״עשיתי את טעות חיי... אני יודע מאיפה זה התחיל. יש לי אחות בחיפה נשואה לאברך, יש לה בת בכיתה ח׳. אמרתי, נו, אני אשלח אותה לשבוע לחיפה, לתקופת החופש הגדול. לאחותי היה מחשב בבית. אמנם הוא היה מנותק מאינטרנט, אבל היה להם סרטים.
בת דודתה - זאתי מכיתה ח׳ - קיבלה דיסק מילדה אחרת שלמדה איתה בכיתה ח׳.
הן הכניסו את זה למחשב והתחילו להתלהב...

בתו בת ה-12 וחצי - של אותו ראש כולל, קיבלה באותו שבוע מושגים שאף אחד לא חלם לקבל אותם!!! היא הכילה מידע אדיר של טינופת מלוכלכת מכל מה שראתה שם!!!
כשהיא חזרה לקרית ספר היא כתבה בפתק לחברה שלה מה שהיא ראתה...

״הרב, תעזור לי, אני המום. אני לא יכול לעשות איתה שום דבר. הבאנו לה פסיכולוגים מאיזור המרכז שיטפלו בה. מאז עבר שנה וחצי.
שאלתי את הפסיכולוגים: ״מה קורה?״
הם אמרו לי: ״כרגע לא נראה שהיא תוכל אי פעם להתחתן! ולא מבחינה דתית, אלא מבחינה שפיותית, **היא איבדה את השפיות שלה!!! נוצר לה שריטה בנפש ולא נראה שתוכל אי פעם לצאת מזה...״**

איזה קוררר...

מרן החפץ חיים אמר, שיש חמישה סוגי יהודים (בדוק היכן אתה נמצא! כיון שבזה נקבע לאיזה קבוצה אתה תשתייך לעולם הנצח):
1. **רותח** (כל כולו בוער ביראת ואהבת ה׳, הלימוד תורה התפילות והברכות בחשק ובהתלהבות!)
2. **חם** (גם הוא ירא שמים, אוהב את ה׳, עוסק בתורה, מתפלל ומברך בכוונה, אבל מעט פחות!)
3. **פושר** (לא תמיד לומד, מאחר לתפילות, רוב הברכות שלו ללא כוונה, יש לו הרבה פחות חשק!)

4. **קר** (לא לומד כלום, לא מתפלל, לא מברך, עושה טובה כשבא להתפלל ביום כיפור, וזהו!)
5. **קפוא** (כמה שתדבר אליו, כמה שתסביר לו, הוא אנטי. לא מוכן לשמוע על יהדות, כלום!)

מי שמחזיק אינטרנט פרוץ או פלאפון לא כשר - ולא משנה אם הוא חרדי, חסיד, ליטאי, אברך, בחור ישיבה, רב, מגיד שיעור, משגיח, ראש ישיבה, ראש כולל, דיין, מחנך, או מורה צדק - **בשמים ידונו אותו כסוג יהודי קר וקפוא!!!** רחמנא ליצלן.

סיפר מנהל תלמוד תורה מפורסם בכנס נשים:
"אני אומר לכן כמנהל, אני מזועזע מהפשרנות, מהירידה, שאני חושב שלפני שנתיים לא הייתה!!!
הקרירות הזאת שיש היום בציבור החרדי... רואים את הקרירות הזאת!
אנחנו כל פעם עוקבים אחרי פלאפונים כשרים ולא כשרים.
ראיתי פלאפון לא כשר אצל אחד ההורים שהבן שלו לומד אצלנו. לפעמים אחד ההורים לא שם לב והוא מתקשר אלינו מהפלאפון הלא כשר... ואז פתאום אנחנו מגלים שיש כזה מכשיר אצל ההורים.

פעם נתתי למומחה לבדוק מכשיר מסויים... והוא גילה שאותה אמא, שהבן שלה לומד אצלנו, משתמשת בפייסבוק. זה פעם ראשונה שידעתי מה זה בדיוק הפייסבוק הזה.
כמובן שזימנתי את ההורים.
בדרך כלל מה שקורה בפגישות כאלו, האמא מזדעקת: "אני מבקשת מחילה..."
"אל תוציא את הילד..." "אני מיד אזרוק את זה..." "תנו לנו ניסיון נוסף..."

זה המינימום שכל אמא נורמאלית צריכה לעשות!!!

ואז הייתי שואל אדם גדול, האם לקבל את הילד או לא?
במקרה הזה, ראיתי כאב גדול אצל האב, שהוא אברך יקר...
אבל האמא הגיבה באדישות. כאילו לא מדובר בבן שלה. כאילו שלא אכפת לה שהולכים להוציא אותו מהתלמוד תורה. זה היה פשוט נראה שעל הפייסבוק היא לא מוותרת!

כזה קור... לא ראיתי! בליבי אני בוכה על זה!

זה מה שזה עושה המכשיר הזה... פשוט מקרר!!!

מרן הרב וואזנר העיד, שישיבות שלימות נסגרו בגלל שבחור אחד הכניס את חבריו לאינטרנט.

בלילה, לאחר סדר שלישי, הם היו גולשים עד השעות הקטנות של הלילה... הרמי"ם, שהגיעו בבוקר לישיבה, נתקלו ב... **שלדים! קירות אטומים! גלידי קרח! אין עם מי לדבר!!!**

המוח סתום לגמרי!!!

יש ישיבה מפורסמת לבחורים נושרים בירושלים. מקום ראשון בעולם שהציל אלפי נושרים קרוב ל-25 שנה...

אותו מומחה - שהיה מספר 1 בעולם לטיפול בנושרים - הרים ידיים וסגר לבסוף את הישיבה!!

הוא אמר: הייתי מטפל בבחורים "פצועים" שנפלו לשאול תחתית... לכל מיני נסיונות קשים... הייתי אומר להם: "מה אתה רוצה? כמה זמן אתה מסוגל ללמוד? שלוש שעות? בסדר אז תלמד שלוש שעות ושאר הזמן תעבוד. אבל שלוש שעות אתה אצלי!"

וכך זה היה. הם היו לומדים שלוש שעות בהתלהבות, והחמימות הזאת של לימוד התורה הלכה והתפשטה הלכה והתגברה... עוד ועוד... עד ששוב חזרו ללמוד תורה כרגיל!! ומשם חזרו בהם והפכו להיות יראי שמים! - כך זה החזיק מעמד קרוב ל-25 שנה.

מה קרה בשנתיים האחרונות?

הגיע הבלקברי. הגיע האייפון. הגיעו אם פי 4 ואם פי 5... כשזה קיים אי אפשר לטפל בו!!

מתחת לגמרא, מתחת לשולחן, הוא משתמש עם האם פי... אין לי אפשרות לחמם אותו!!

אי אפשר לחמם בחור קר וקפוא שמסתובב כל הזמן עם פריז'ר צמוד!!!

כשהם לא הסכימו להתפטר מזה, סגרתי את הישיבה.

פתחתי ישיבה אחרת לבחורים רגילים. מי שהחליט ליפול... שיפול עד למטה. זאת תקופת הצירוף. אין מה לעשות.

מה יצא לך מכל זה?

הקב"ה ציוה את אדם ואת חוה לא לאכול מעץ הדעת. כמו שכתוב: "**ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות תמות**".
בהמשך כתוב: "**ותרא האשה כי טוב העץ למאכל, וכי תאוה הוא לעיניים, ונחמד העץ להשכיל, ותקח מפריו ותאכל, ותתן גם לאישה עימה ויאכל, ותפקחנה עיניי שניהם וידעו כי עירומים הם**".

שמעתי על הפסוק הזה פירוש מתוק.
"**ומעץ הדעת**" - עם האינטרנט האייפון הגלאקסי... אפשר לקנות דעת והשכלה רחבה.
אך הבעיה היא שזה...
"**טוב ורע**" - מעורב מטוב ורע. יש שם גם פריצות נוראה ואיומה.
ועל כך מזהיר הקב"ה ואומר:
"**לא תאכל ממנו**" - כשדבר טוב מעורב בדבר רע, אסור לאכול ממנו!!!
"**כי ביום אכלך ממנו**" - סופו של "האוכל" ממנו, סופו של המשתמש במכשיר הזה...
"**מות תמות**" - לעבור שתי מיתות!! מיתה אחת בעולם הזה, לא יהיו לו חיים נורמאליים, הוא לא יצליח לתפקד בבית, לא יהיה לו שלום בית, הוא יפשוט את הרגל בחינוך הילדים... החיים שלו יהרסו לגמרי.
ועוד מיתה נוספת לעולם הבא, שם הוא יצטרך לעבור ייסורים קשים ומרים עד מאוד על כל גלישה וגלישה ועל כל הקלקה והקלקה... שלא נדע מצרות.

אבל לא הקשיבו לקב"ה...

"**ותרא האשה**" - האשה יש לה קלות דעת. היא רואה "בעץ הדעת" - במכשיר האינטרנט, תכונות מיוחדות...
"**כי טוב העץ למאכל**" - כמה שהוא טוב, יש בו שיעורי תורה והלכה, יש בו הרצאות בכל הנושאים מטובי הרבנים, אפשר להתפלל מתוכו, ואפילו לברך ברכת המזון...
"**וכי תאוה הוא לעיניים**" - יש בו סרטים, חדשות, עדכונים און ליין, ואף משחקים מעניינים...

"ונחמד העץ להשכיל" - יש בו השכלה והרבה מידע, ניתן לקחת חומר על כל נושא שבעולם...

היא לא עומדת בפיתוי...

"ותקח מפריו ותאכל" - היא קונה לה אינטרנט, אייפון, אל ג'י, בלקברי, ומתחילה לגלוש בהם...

"ותתן גם לאישה עימה ויאכל" - כתוצאה מכך היא מתדרדרת ומדרדרת את בעלה יחד איתה.

ואז, לאחר ששניהם מילאו את תאוותם במאות שעות צפייה במכשירים הללו...

"ותפקחנה עיניי שניהם" - הם אומרים לעצמם באכזבה: "רגע רגע, מה יצא לנו מכל אותם שעות ריקות של שוטטות? מה הרווחנו בזה? לא חבל על אותם השעות הרבות שסתם התבזבזו להן לריק בהם פיטמנו את עצמנו במראות אסורות ובשאר שטויות?!"

ואז לחרדתם הרבה מתגלה להם לבסוף...

"וידעו כי עירומים הם!" - שעכשיו הם ערומים מכל דבר שבקדושה - התפילות כבר לא אותן תפילות, הברכות כבר לא אותן ברכות, ירד להם החשק לגמרי לשמור תורה ומצוות! - מכיון שנחשפו לכל הרוע שקירר אותם והרס את הקשר בינם לבין הקב"ה.

"תגיד לי, כולם טמבלים?!"

לפעמים יצר הרע הרשע והמנוול מתעה את האדם ומרמה אותו.

הוא נותן לו תחושה שהוא שקוע כל כך בטומאה עד שאינו יכול להתנתק ממנה... וכל הזמן הוא מטפטף לו בארסיות שוב ושוב ואומר לו: "תעזוב אותך משטויות... אתה כבר במילא בתוך כל הטומאה! בתוך כל הזבל הליכלוך והזוהמה... תמשיך לגלוש!... הרי אין לך סיכוי לצאת מזה! עולם הבא כבר לא יהיה לך... אתה במילא אבוד...!"

וזהו שקר גס!!!

מספר הרב גואל אלקריף:
"היה יהודי אחד שכל המשפחה שלו חזרה בתשובה; אשתו, הילדים, הקרובים... חוץ ממנו!
שלחו לו את כל הרבנים... דיברו איתו... ניסו סמינרים... שיכנועים... הסברים... ואין עם מי לדבר!!
הוא היה עקשן כמו פרד!

יום אחד הוא מתקשר לרב של ערכים ואומר לו: "בוא תקנה לי תפילין, תכשיר לי את המטבח, תן לי מזוזות, ציצית, סידור... אני קונה הכל".
הוא היה המום.
הוא אמר לו: "אתה??? אתה שניסו לשכנע אותך עם כל הדיבורים ועם כל התחנונים???... מה קרה??!! איך התהפכת 180 מעלות?! תגלה לי את הסוד הגדול, מה גרם לך לחזור בתשובה?"
אומר לו אותו יהודי: "תראה, אני גר ליד חירייה.
פעם אחת נכנסתי לחירייה, וכמו שאתה מכיר את המקום יש שם ריח סירחון נורא ואיום, ופתאום אני רואה שעשו שם פארק ענק! דשאים... עצים... מתקנים... מקום יפה מאוד!
עצרתי רגע ואמרתי לעצמי: 'אם הר של זבל הצליחו לעשות ממנו פארק, אז גם אני עם כל הזבל שיש לי אפשר לעשות ממני איזה משהו... ואז החלטתי, זהו! אני חוזר בתשובה!!!
יש לי סיכוי! אני יכול להתהפך! כן, גם אני יכול להשתנות! גם אני שווה משהו!!!".

זוהי הסתכלות נכונה ואמיתית!

הקב"ה אומר למשה שרבינו: **"של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא"**. אומר מרן ה'חפץ חיים':
"של נעליך" - תוריד את המנעולים (תוריד את כל הדמיונות שלך "שנעלת" את עצמך בהם, שאתה לא יכול להתנתק מהאינטרנט)
מעל רגליך - מעל ההרגלים שלך (מעל מה שהתרגלת עד עכשיו לגלוש באינטרנט).
ואז תגלה...
כי המקום אשר אתה עומד עליו - שכל עבודת ה' שלך...
אדמת קודש הוא" - אז תראה איזה קדושה תהיה לך! איזה חיות תקבל בעבודת ה'! אתה תזרח! אתה תפרח! אתה תהיה מאושר! תרגיש באמת את קרבת ה'!

לאחר שפרעה טבע בים, אז צעקו בני ישראל: "ה׳ ימלוך לעולם ועד!!"
אומר האר"י הקדוש דבר נפלא: רק לאחר שמשליכים את פרעה לים, רק אז אפשר לצעוק ה׳ ימלוך לעולם ועד.
כשזורקים את "פרעה" (שהוא סמל הטומאה) לים, כשמטביעים אותו, כשמחסלים אותו... רק אחר כך אפשר להרגיש את ההנאה והעונג מהקרבה לה׳ יתברך ואז צועקים מתוך אושר: **"ה׳ ימלוך ועד!!!"**

ולפי זה, אפשר גם להסביר מה שכתוב, **"הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך"**
"הביאני המלך" - אם אתה מביא את המלך, את הקב"ה, לאחר שזרקת את הסמארטפון...
"חדריו" - אל מקום המסתור שלך, איפה שהיית מתעסק איתו בחדרי חדרים... רק אז
"נגילה ונשמחה בך" - רק אז תוכל להרגיש את השמחה והנעימות בעבודת ה׳.

אבל כל זמן שמחוברים לאחד מהמכשירים הטמאים, אי אפשר להרגיש את השמחה והעונג בעבודת ה׳.

מספר הרב שטיין:
"היה לי שיחה עם נער בן 16 בשם דודי.
הוא בא ואמר לי את האמת: "כבוד הרב, אני לומד בישיבה ואני לומד טוב, במבחנים אני מוציא ציונים של 100, אבל... אין לי טעם בלימוד התורה. אני משנן את החומר כמו תוכי... ואין לי הנאה! אני מרגיש כמו איזה סטודנט ב׳בר אילן׳, יבש.
גם בתפילה זה ככה... אני מתפלל רגיל ולא מרגיש שום חמימות ורגש..."

אמרתי לו: "דודי, עכשיו השעה 12:30 בלילה. אם הייתי מראה לך את מפת הישיבות, הייתי עובר איתך מהדרום ומראה לך את ישיבת ׳תפרח׳ שלומדים שם עכשיו 800 בחורים, רכונים על הגמרא, לומדים את הכסף משנה, את השולחן ערוך, את הרמב"ם, ואת הרבי עקיבא איגר...
אף אחד לא מחייב אותם! לא הצבא ולא המדינה! לפי כל הכללים בשעה הזאת הם פטורים מללמוד!
הייתי ממשיך איתך הלאה ומראה לך את כל מפת הישיבות: אשדוד, פתח תקווה, ירושלים, בני ברק, צפת, כפר חסידים... לפחות 15,000 בחורים מהישיבות השונות, כולם כולם יושבים עכשיו בשעות האלו המאוחרות של

הלילה ומשננים את תלמודם... תגיד לי, כולם טמבלים?! כולם ראש בקיר?! למה הם לומדים??

תבין", אני אומר לו, "הם חשים עונג!!! הם מתענגים. כיף להם ללמוד!"

סמן באיקס את התשובה הנכונה.

פעם ערכנו שאלון מבדק לקבוצה. מבחן אמריקאי בן שאלה אחת ו-10 תשובות. השאלה הייתה: "מהי מטרת בריאת העולם?". סמן באיקס את התשובה הנכונה.

התשובות היו:

תורה.

מצוות.

קידוש ה'.

תפילה.

חיזוק.

קירוב רחוקים.

חסד.

וכו'.

כמעט ואף אחד לא ענה על התשובה הנכונה...

אך התשובה הנכונה הייתה (חלק מהנבחנים, כשקראו את התשובה הזו, התייחסו אליה בתיעוב. הם לא הבינו, איך בכלל הכניסו תשובה כזו בתור אופציה למבחן אמריקאי):

ליהנות!!!

כן, כן, ליהנות! וליהנות ברמה הכי גבוהה שאתה יכול ומסוגל להגיע אליה!!! - זוהי בדיוק כל מטרת בריאת העולם!!!

ואז אמרתי לו כך: "דודי, אם אדם מאוד אוהב סוכריות בטעם תות והוא יעטוף את הלשון שלו בניילון נצמד... ואחר כך הוא יקח סוכרייה אחת וימצוץ... האם הוא ירגיש את המתיקות שלה?

או אם הוא יאכל את השניצל שהוא הכי הכי אוהב, האם הוא ירגיש את הטעם הפריך שלו?
לא!
אז במי הבעיה?
בסוכרייה...?!
בשניצל...?!

הבעיה בו!!! הוא עטף את הלשון שלו בניילון נצמד.

אני אגיד לו, ׳קלף בבקשה את הניילון, ואז תוכל להרגיש את הטעם של הסוכרייה ושל השניצל׳...
ככה בדיוק זה בלימוד התורה! - יש לך איזשהו ״נילון נצמד״ שמפריע לך להרגיש את מתיקות התורה.

ראיתי שהוא מתחיל להתחבר למסר.
הוא שואל אותי: ״הרב, מה יכול להיות שמפריע לי...?״
אמרתי לו: ״תגיד לי, אתה רואה לפעמים טלוויזיה אצל הסבתא?״

הוא נהיה לבן כמו סיד...

״כן״, הוא אומר, ״אבל מה הקשר?״
״מה הקשר אתה שואל?? **זה מה שלא נותן לך ליהנות מהלימוד!!! הצפייה מטמאה אותך!!!**
׳טמא׳ בהיפוך אותיות זה ׳אטם׳, תמונה אחת לא צנועה, אוטמת ומונעת ממך להרגיש את קדושת התורה ולכן אין לך הנאה מהלימוד ומהתפילה, הבנת?״

כל האי חשק, החוסר רצון והדיכאון... מתחיל מפה!

מאוד מומלץ להיות תרנגול, אבל...

רבי אליהו לופיאן סיפר פעם לתלמידיו:
״כשהייתי פעם ילד, חלום חיי היה להיות... תרנגול!
פעם שיחקתי בכדור ובעטתי אותו חזק. הכדור הפיל לאימי את הסיר מעל הגאז.
אימי כעסה עליי וזרקה אותי לפינה.

אחרי כמה דקות, קרה ממש אותו דבר עם התרנגול... התרנגול הגיע עם הכנפיים והתעופף ליד הסיר וגם הפעם הסיר נפל בפעם השנייה לריצפה.
רצתי מהר לראות אם יש פרוטקציה לתרנגול... וגיליתי שיש! גם יש! אימי בסך הכל עשתה לו ביד כישתה... כישתה... וזהו! - מאז החלטתי סופית להיות תרנגול!

אבל ההחלטה שלי השתנתה מיד בבת אחת...

זה היה כשנפגשתי עם התרנגול בפעם השנייה כשהוא היה אצלי... בצלחת! על תקן של רבע עוף עם פפריקה חריפה ופלפל שחור... או אז הבנתי: **"מאוד מומלץ להיות תרנגול אבל רק... לטווח הקצר!!!" - לטווח הארוך עדיף להיות בן אדם!!!"**

אתה רוצה להיות "תרנגול"? אתה רוצה אינטרנט?
נוחיות...
חידושים...
הנאות...
כיופים...
חוויות...
בילויים...
סקרנויות...
סיפוקים...
תאוות...
ריגושים...

זה רק לזמן קצר בלבד!!!

אחר כך רק מתחיל הדיכאון...

סיפרה הרבנית ורד סיאני:
"לפני כמה זמן קיבלתי מכתב מבחורה בת 16. בחורה מבית 'שמש'.
היא כותבת לי, שלאחרונה היא איבדה את הטעם בחיים שלה.
לפני כשלוש שנים, היא נחשפה דרך אחד הפלאפונים הטמאים, לדברים שילדה בת גילה לא הייתה אמורה להיחשף (היא הייתה אז בת 13).
והיא אומרת שמאז יש לה נסיגה במצב רוחה... בהרגשה הנורמאלית שלה... היא נכנסה לדיכאון... היא לא מוצאת טעם בחיים... והיא לא רוצה להתחתן...

היא לא שיתפה את ההורים שלה כי היא מתביישת. המסכנה הזאת ממש אובדת עצות".

יש המון מחקרים בנושא האינטרנט! זה היום הנושא הכי נחקר שיש!
והמחקרים מגלים: **עלייה גבוהה מאוד באחוזי המדוכאים בעקבות שימוש באינטרנט!!!**

כשאדם מבלה את זמנו במחשב עם אתר כזה או עם אתר אחר...
עם אתר שטויות כזה או עם אתר שטויות אחר...
מצטרף לפורום כזה או לפורום אחר...
צופה בסרט כזה או צופה בסרט אחר...
משחק במחשב במשחק כזה או אחר...
מתכתב עם זה... ומתכתב עם זה...
מקבל תגובות כאלה... ומקבל תגובות אחרות...

הרגשת הריקנות שאחרי דבר כזה, היא נוראה ואיומה שאי אפשר לתאר ולשער.

זו הרגשה של ריקנות!!! של אפס!!! של דיכאון !!! של אומללות!!!

אדם מרגיש את עצמו שהוא מבוזה "זבל" וכלומניק!!!
וזה לא פלא... שום דבר אמיתי לא מילא אותו... רק שטויות והבלים!!!

חברות הביטוח הרפואי בארצות הברית מימנו לאחרונה ב-**69,000,000,000 דולר!!!** תרופות שנוגדות דיכאון, עצב ופסיכיאטריות בעקבות האינטרנט.

מחקר שהגיע בימים הללו מדווח, שרק בשנה האחרונה! ורק בארצות הברית! ורק לילדים! נרשמו **10,000,000, מרשמים לבעיות נפש כתוצאה מהאינטרט!!!**

"אז מה, הכל היה בלוף??!!"

מבחינה מסוימת, אדם שעובד עבודה זרה, הוא טוב יותר מאדם שסתם מבזבז את זמנו לריק.
אדם שעובד עבודה זרה, לפחות יש לו רצון לעשות ולהתקדם! יש לו מטרה בחיים! (אף על פי שזה בצורה משובשת ואסורה).

מאידך, אדם שסתם מבזבז את זמנו בשטויות, זה מראה עליו שהוא סתם אפס עצלן ובטלן ולא יוצלח לשום דבר. - כך שמעתי פעם מראש כולל אחד.

אחר כך מצאתי את הרעיון הזה באחד הספרים.
שם כתוב בהלכות סוכה, שאם היה בתוך הסכך הכשר סכך פסול שעובר לכל אורך הסוכה, אז הסוכה פסולה רק אם הסכך הפסול היה ברוחב של 32 ס"מ (שזה ארבעה טפחים).
אך אם היה בתוך הסכך הכשר חלל אוויר שעובר לכל אורך הסוכה, אז הסוכה פסולה רק אם האוויר היה ברוחב של 24 ס"מ (שזה שלושה טפחים). מה הרמז בזה?
בדיוק מה שאמרנו!
סכך פסול, אמנם הוא פסול, אבל יש כאן סכך! - יש כאן אדם שפועל ועושה! - ולכן רק אם יש רוחב של 32 ס"מ, אז הסוכה פסולה.
אך אוויר, הוא חלל ריק, אין פה כלום! - זה אדם שסתם מבזבז את זמנו ולא עושה כלום! - ולכן הוא גרוע יותר, שכבר ברוחב של 24 ס"מ, הוא פוסל את הסוכה.

מספר אחד הרבנים:
"אני תמיד מספר ששוחחתי עם בחור שבתחילת דרכו היה בן תורה ואחר כך התקלקל... וברוך ה' חזר.
שאלתי אותו: "מה אהבת לעשות שלמדת תורה? ומה אהבת לעשות כשהתקלקלת? ומה ההבדל?"
הוא אמר לי: "כשהייתי בן תורה, אהבתי ללמוד גמרא. כשהתקלקלתי, אהבתי לראות סרטים.
ההבדל ביניהם: לפני שאתה לומד גמרא, אתה בהתחלה לא כל כך מתלהב... אבל כשאתה נכנס ללימוד אתה נהנה בלי שיעור... וכשאתה גומר ללמוד, אתה קופץ מהכסא מרוב אושר ותענוג ואתה מרגיש שאתה מלא וגדוש!!!

אבל לפני שאתה רואה סרט זה בדיוק הפוך!

בהתחלה אתה מאוד מתלהב. אבל כשזה נגמר... אתה קם מהכסא מאוכזב ואומר: "אז מה, הכל היה בלוף??!! סתם בזבזתי את הזמן??!! ואז אתה מתפוצץ בתוך עצמך באכזבה צורבת..."

"לפני מספר שנים", מספר הרב טאובר, "נזדמן לי להכיר יהודי עורך דין שנוצר לי עימו קשר.

יהודי זה היה אדם דתי מן הפשרנים. עם הזמן התפתחו בינינו שיחות השקפה ואמונה.
שוחחנו גם על חוסר האמת להיות יהודי פושר, ואכן, עם חלוף הזמן הוא התחזק והוסיף חיל בתורה ובעבודה ה', אולם מדבר אחד היה קשה לו להנתק... היה זה המכשיר הקלוקל שבביתו שמולו היה יושב עם בני ביתו וצופה מידי ערב בתוכנית בידור כל שהיא.

דיברתי עימו רבות על ההרס שבדבר ועל ההפרעה שזה גורם לו בחייו הרוחניים והגשמיים, אולם הוא לא היה מסוגל להתנתק מההתמכרות הזאת.

ליהודי זה היה עובד גוי שהיה טיפש באופן מיוחד. כל פעולה שהיו מבקשים ממנו לעשות, הוא היה עושה הפוך. פעמים רבות, התאונן אותו יהודי באזני על טיפשותו ובערותו של הגוי הזה.
באחד הימים אמרתי לו כך: "אתמול בלילה בשעה שצפית בתוכנית בידור יחד עם בני ביתך, ישב גם גוי טיפש זה עם חביריו וצחק כמוך מתוכנית הבידור".

למחרת הוא פנה אלי ואמר: "הרסת לי את החיים! - כשבאתי לצפות בתכנית נזכרתי במה שאמרת.
הגוי הטיפש הזה צוחק מאותם בדיחות ומאותו בידור! לא הייתי מסוגל לשאת את המחשבה הזו.
הרסת לי את כל הטעם בתכנית.

ואכן, סוף סוף הוא הצליח להתנתק מההתמכרות לתכנית זו".

"גמלוש שלי... זה בשביל שנשעשע את האנשים"

לאחר שגן החיות נסגר ואחרון המבקרים הלך, פנה גמל אחד צעיר אל אימו ושאל אותה: "אמא, אני רוצה לשאול אותך שאלה..."
"כן בני היקר בשמחה"
"אמא, למה יש לנו כזה גב משונה כמו א.ק.ג. עולה ויורד?"
"חמוד שלי", היא עונה לו, "אנחנו חיינו במדבר, אז הקב"ה עשה את הגב בצורה כזו שיוכלו לרכב עלינו..."
"אמא, ולמה יש לנו דבשת?"

"אהה, נשמה שלי, כי בדבשת אנו שומרים מים ולכן אנו יכולים ללכת במדבר שבועות בלי לשתות..."
"אמא", שוב שאל בנה הגמל, "ולמה הריסים שלנו כאלה גדולות, שאפשר עם מברשת לעשות להם רולים?"
"מתוק שלי, כשאנחנו הולכים במדבר יש סופות חול, לכן כדי להגן עלינו יש לנו כאלה ריסים..."
"אמא ולמה הרגליים שלנו כאלה סדוקות?"
"פרח שלי, כשאנחנו הולכים במדבר אנחנו צריכים רגליים חזקות..."
"ולמה יש לנו כפות רגליים כאלו גדולות?"
"מלאך שלי, זה כדי שנוכל לנוע בחופשיות בחולות של המדבר..."
"אמא, ולמה יש לנו פרווה צפופה כל כך?"
"נסיך שלי, זה כדי לשמור על גופינו מחום היום וקור הלילה..."
ולמה הצוואר שלנו כזה עקום? ולמה אנחנו שותים הרבה? ולמה... ולמה... ולמה..."
וכל פעם אמו הנאקה הייתה עונה לו בסבלנות: "כי אנחנו חיים במדבר, ולכן..."

לאחר שסיפרה לו את כל הסיפורים לפני השינה, הוא אומר לה: "אמא יש לי שאלה אחרונה..."
"כן מחמד עיני"
"אמא, אם הקב"ה נתן לנו את כל התכונות הנפלאות הללו שאמרת לי כדי לחיות במדבר, אז מה בכלל אנחנו עושים בגן החיות בתוך כלוב??"
"אהה...", היא מחייכת, "גמלוש שלי, זה בשביל שנשעשע את האנשים!!!"

אוי... נאקה טיפשה ומטופשת שכמותך... כאלו תכונות יפות יש לכם, כאלו מעלות יש בכם, כאלו כוחות נתנו לכם, ואת הכל את מוכרת בשביל לשעשע אנשים?????!

הקב"ה נתן לך כישרונות, נתן לך יכולות, נתן לך מוח אדיר, ומה אתה עושה עם זה? לא משעשע אנשים, יותר גרוע...

אתה משעשע את עצמך, ועוד בחתיכת מכשיר מסכן כה עלוב ורקוב העשוי מפלסטיק ומתכת שוקל 20 גרם!!!

אתה לא חושב שיש בזה איסור 'בל תשחית'???

זה כמו אותו אחד שכל החיים שלו חסך כל שקל כדי לקנות רכב יקר איכותי

ומפואר, ולאחר שסוף סוף קנה את רכב חלומותיו מצאו אותו השכנים ערב ערב קורא עיתון למול פנסי המכונית.
בהתחלה חשבו שזה מקרה חד פעמי, אבל כשהדבר חזר על עצמו ערב ערב, הבינו שיש כאן משהו לא בסדר...

אחד השכנים ניגש אליו ושאל אותו, "מה אתה עושה?"
"מה פירוש מה אני עושה?", הוא לא הבין מאיפה ההוא פתאום נוחת עליו, "אני קורא עיתון!"
"בסדר, אבל למה בחוץ כשהפנסים של הרכב דולקים?"
"אז איך אתה רוצה שאני אקרא?", תמה האיש, "הרי בשביל זה קניתי את הרכב!"
"אתה מדבר ברצינות?!", השכן היה המום, "בשביל זה קנית את הרכב?!"
"כן"
"מה, אתה רוצה להגיד לי שאתה בכלל לא נוהג בו?!"
"לא!", אמר האיש, "כבר אמרתי לך אני רק קורא לאור פנסי המכונית..."
"השתגעת לגמרי!!", הרים עליו השכן את קולו, "בשביל זה לא קונים רכב ב-100,000 שקל, בשביל זה קונים פנס כיס ב-5 שקל...!!!"

בשביל מה ידידי הקורא קיבלת שכל?... האם כדי להשתמש באינטרנט ולגמור אותו שם, ועוד לבזבז את הזמן היקר שלך?????!

תן לי שנייה אחת...

אתה יושב באוטובוס. לידך יושב בחור צעיר ומשליך החוצה מטבעות של שקל.
אתה נדהם, הבנאדם השתגע! כל חמש דקות עוד שקל קופץ החוצה.
האוטובוס מגיע לתחנה המרכזית.
הבחור ההוא מסתכל בארנקו הריק ופונה אליך: "סליחה, נגמר לי הכסף, אתה יכול להלוות לי כמה שקלים?"
תתן לו או לא?
ברור שלא תיתן לו, ואפילו לא אגורה אחת שחוקה.
אם הוא אינו מסוגל להעריך כסף, אז למה שתתן לו?

אתה מעולם לא ראית דבר כזה, אבל אין ספק שראית אנשים זורקים את הזמן שלהם דרך החלון. מה עושים שאר האנשים שבאוטובוס?

מה אתה בעצמך עושה?

בתחילת הנסיעה זה אולי נחמד - אתה מביט מהחלון ונהנה מהנוף: "תראו איזו גבעה פורחת... הנה עוד אחת... היי, תראו את הסוסים... ואת ההרים באופק..." זה לא נראה כל כך רע בדקות הראשונות. אבל אז - המונה מתחיל לדפוק - **בזבוז זמן!... בזבוז זמן!... בזבוז זמן!...**

טיים איז מאני (זמן זה כסף). "זמן שווה כסף". אם אנחנו לא יודעים מה הוא ערך הזמן אז למה לנו 120 שנות חיים??

איך אתה מרשה לאבד את זמנך על כלום? הרי כמו שכסף לא היית זורק, גם זמן לא!
ולא עוד, אם יאמרו לך שנשאר לך עוד 5 דקות לחיות, ואתה יכול לקנות חיים בכסף - כל דקה עולה שקל, כל שעה עולה 60 שקל, כל יום יעלה לך 1,440 שקל...
האם היית עושה זאת?
ודאי!! מי לא רוצה לחיות?!
נו, אז למה עכשיו שאתה חי בחינם בלי לשלם כל כך הרבה כסף על החיים שלך, אתה מבזבז אותו על צפייה, שוטטות, והתכתבות מסכנה באינטרנט ובאייפון???

מה זה חיים? האם אתה בכלל יודע? האם אתה מבין מה משמעות הדברים?

כשרב החובל תפס את יונה הנביא ורצה להשליך אותו אל הים, אומר לו יונה הנביא: "שאוני (תרימו אותי), והשליכוני אל הים!". למה הוא מוסיף עוד מילה אחת מיותרת ואומר "שאוני", למה הוא לא אומר פשוט: "השליכוני אל הים?" אומר יונה הנביא לרב החובל: "תשמע, ברגע שאתה משליך אותי מהספינה, אל תשליך אותי ישירות לתוך המים, אלא "שאוני" **תזרקו אותי באוויר... כדי שעוד שנייה אחת אני אחיה!!!** ואז אפול לתוך המים!".

"תשחק מקסימום שעה! לא יותר!"

"הייתי בזמנו חבר במכון לחקר הרפואה בהלכה", מספר הרב מרדכי נויגרשל, "וערכתי בזמנו נושא הלכתי ארוך שעתיד לצאת בספר עב כרס 'על גוסס בהלכה'.

במהלך העבודה על הספר הזה, עקבתי אחרי התכתבויות שהיו בין פרופסור מאייר מנהל לשעבר של בית החולים ׳שערי צדק׳ לבין הרב אליעזר וולדינברג (הגאון בעל שו״ת ׳ציץ אליעזר׳. אחד מראשי הבתי דין בירושלים).
השאלות היו מדוייקות ומפורטות בפרטים ובפרטי פרטים.
על חיבור וניתוק ׳ממכונת ההחייאה׳, מתי? ואיך? ולמה? עם כל הפרטים, בכל התסבוכות, עם כל הדברים המקצועיים, כשפרופסור מאייר נותן את הגישה המקצועית והרב וולדברג נותן את הגישה ההלכתית, ואני ערכתי את שניהם. זה תיאור מדהים.

אתה יוצא מדעתך על ההתייחסות על כל פרט הכי קטן שאולי אולי יוכל להאריך חיי אדם **בשנייה אחת!!!**

ביום כיפור שחל בשבת - הרמב״ם, הגאון מווילנא, ה׳חפץ חיים׳... כולם ירוצו לנסות להאריך חייו של אדם זקן, חולה, שהוא כבר 10 שנים סנילי, וכמה חודשים מחוסר הכרה, וכל ימיו היה חוטא, ואין לו שום סיכוי לחזור בתשובה, ושהרופאים אומרים שהוא במילא ימות עוד 5 דקות... ולמה? כדי שיחיה עוד כמה שניות... מדהים ממש!״

ואתה - שאתה צעיר בריא וחזק, לא סנילי ולא מחוסר הכרה - את כל החיים היפים שלך מבזבז, בהתכתבויות, בצפייה בסרטים, במשחקי מחשב... על זבל לכלוך וטינופת???!!!

לא חבל?

אומר הרב עוזיהו אלכורת: ״יש איזה אחד שמשחק כדורסל עם המחשב. לפעמים הוא מנצח את המחשב ולפעמים המחשב מנצח אותו... ולאחר מכן מתברר לו שהפסיד.

אבל הוא יושב על כך שש שעות!!!

דיברתי עם יהודי אחד על כך. אמרתי לו: ״תשמע, אתה רוצה לשחק עם מחשב אני מבין, אבל אתה יהודי מבוגר אתה לא ילד, תשחק מקסימום שעה! לא יותר!״
״הרב״, הוא אומר לי, ״אתה לא מבין... אי אפשר לשחק שעה, המשחק בכלל עוד לא התחיל...״

ברוך ה׳ שאני לא מבין בזה... **אבל הבן אדם הזה, שרף יום!!!**״

חבל"ז

מה זה בעצם זמן?
זמן זה הבריאה הראשונה שברא הקב"ה. כל התורה וכל המצוות תלויות אך ורק בזמן.
למשל:
תפילין - זמנם זה רק ביום.
נרות חנוכה - זמנם רק בלילה.
שבת - אם לא היה זמן, לא היינו מגיעים לשבת.
וכן הלאה.

זמן זהו כלי שהקב"ה יצר כדי לחבר את התורה ואת המצוות לאדם, שיקיים את רצון ה'.
אנחנו אומרים בתפילות של החגים, "מקדש ישראל והזמנים". הכוח של עם ישראל זה שהם **שולטים על הזמן!**

מה עושה האינטרנט? לוקח את הבריאה הנפלאה הזו ששמה 'זמן', ובמקום לנצל אותה לתורה ולמצוות הוא מבזבז אותה לדברים אחרים!
הוא רוצה לראות מה קורה בהודו?
מה קורה בסין?
מה מוכרים?
מה קונים?
באינטרנט אפשר לעשות זאת בקלות, מבלי לקום מהכסא, ומבלי להוציא שום שקל!
וגם אם, נניח, לא היה בזה שום בעיה של כשרות או של דברים אסורים...

יש בזה בעיה חמורה של גזל!
האינטרנט גוזל מהמשתמשים את הזמן המאוד מאוד יקר.

סיפרו רבנים שבמקרה הלכו לחפש איזה ערך ב'אוצר החכמה' ופספסו אות אחת... הם הגיעו למושגים אחרים שתקעו אותם בפנים במשך שש שעות!!!
מבלי לשים לב לזמן.

(שלא לדבר על גזל ממש שגוזלים את המעסיק.

פעם כשהתחילו הפלאפונים הגדולים, וכל פלאפון גדול עלה בסביבות ה-5,000 שקל, חברת פלאפון עשתה פרסומות על האוטובוסים.

הראו איזה עשיר, מנהל משרד, תקוע בפקק... מבזבז זמן יקר... שיכול היה להמשיך ולהרוויח מיליונים... הסיסמה של הפרסומת הייתה: ״להפוך שעה אבודה, לשעת עבודה! כן, גם בפקק אתה יכול להמשיך ולנהל את המשרד״.

מה הסיסמה היום? בדיוק הפוך...

״להפוך שעת עבודה, לשעה אבודה!״ - אנשים בזמן עבודתם, מבזבזים את הזמן בשוטטות של בית קולנוע שלם! - וזה, כמובן, גזל גמור!!!)

סיפר הרב קסלר:

״אני אספר לכם סיפור שהוא לא נעים לי כל כך, אבל עדיף לי לדבר על עצמי מאשר על אחרים.

אני שבוע שעבר הלכתי לנוח (רבנים אף פעם לא הולכים לישון, הם רק הולכים לנוח), וחיפשתי איזו מילה בתנ״ך... אז לקחתי חמישה חומשי תורה בכרך אחד, ולקחתי נ״ך בכרך אחר וקורקודנציה ועוד ספרים... היה לי בבית ערימה שמנה של ספרים שמנים.

זה לא כל כך נוח להתחיל לדפדף בכרכים עבים כשאתה שוכב במיטה.

אמרתי לבני הבית ספק בצחוק ספק ברצינות: ״נו, אם היה לי את אחד המכשירים הכשרים החדשים, לא הייתי צריך לסחוב את כל הערימה הזו... הייתי יכול בלחיצה אחת להביא את הכל!״

אמרו לי: ״אם היה לך את המכשיר הזה, לא היית הולך לנוח ומחפש מילה בתנ״ך, **היית כבר מחפש דברים אחרים...**״

וכך אמר מרן הרב וואזנר: **יסוד הכל** (של כל הגולשים באינטרנט, ואפילו לדברים המותרים) **זה חוסר הערכה לזמן!!!**

וזו אמת לאמיתה!

על בקא ובקתא

פעם ישב אדם אחד עם חבר שלו וראה שהוא שקוע בתוך האינטרנט. מבזבז את זמנו היקר וממלא את הראש שלו בטונות של שטויות. זה הציק לו מאוד.
הוא השמיע קולות מהאף: "סס... סס... סס..."
"מה אתה עושה?", שואל החבר.
"אני מריח איזה משהו"...
"מה אתה מריח?"
"אני מריח משהו שנשרף..."
"מה נשרף?"
"הזמן שלך ידידי!!!".

הגמרא מספרת, שהייתה בקתא (יתושה) אחת שהייתה מסוכסכת עם בעלה הבקא (היתוש) במשך 7 שנים!!! - 7 שנים שהם לא מדברים ביניהם.
מה קרה?
בעלה הבקא, ראה איש אחד ששחה בנהר, ולאחר מכן הוא יצא מהמים ולבש את בגדיו.
ואז הוא בא, התיישב עליו ומצץ לו את הדם.
אשתו הבקתא גילתה את זה ומאוד כעסה: "למה לא הודעת לי??!!"
עד כאן הסיפור.

שואלת הגמרא, איך ייתכן שהבקא והבקתא היו מסוכסכים 7 שנים? והרי אין הבקא חי יותר מ-12 שעות??
עונה הגמרא, שהכוונה בשנים שלהם!
כלומר, לגבי אדם שחי 70 שנה, אז 7 שנים הם עשירית מימי חייו. כמו כן, באותו יחס, 7 שנים אצל הבקא והבקתא, הכוונה היא, לעשירית ימי חייו.
וכיון שכל חייו של הבקא והבקתא הוא רק 12 שעות, נמצא שעשירית מימי חייו, עולה לשעה ומשהו...
וזה מה שהגמרא התכוונה לומר: "7 שנים מרדה בקתא בבקא - היינו שבקתא מרדה קצת יותר משעה ותו לא.

וכאן אנחנו צריכים להבין, למה כל ההתפלספות הזו?

מדוע הגמרא לא דיברה בצורה ישירה - "שעה ומשהו מרדה בקתא בבקא" וזהו?!

הגמרא באה ללמד אותנו דבר מדהים. - יש שתי דרכים למנות את הזמן...
מצד אחד - אפשר למנות את הזמן בצורה ישירה: "שעה ומשהו מרדה בקתא בבקא".
אבל בצורה כזו לא היינו כל כך מזדעזעים... היינו מתייחסים לזה באדישות.
- כי מה איכפת לנו שאותו זוג יתושים היה מסוכסך שעה ומשהו??
אבל מצד שני - אפשר למנות את הזמן בצורה יחסית ולומר: "7 שנים מרדה בקתא בבקא!!!"
זה כבר נשמע אחרת.
7 שנים, שזו חתיכת זמן רצינית ביותר, זוג יתושים מבזבזים את זמנם על שטויות???

זה מה שחכמינו זכרונם לברכה באו לעורר אותנו... "חבר'ה, אנשים (או יותר נכון יתושים) יכולים לבזבז את זמנם הכל כך יקר על שטויות ממש... **בבקשה מכם, אל תעשו גם אתם את השטות הזו!!! נצלו את הזמן שלכם על דברים אחרים יותר ערכיים!!! תקחו את החיים שלכם יותר ברצינות".**

אילו היה 'קוקה קולה' בזמן משה רבינו...

האינטרנט זה בולען הזמן הגדול ביותר שיש!!!
מי אומר את זה?
לא גדולי ישראל, לא רבנים, לא ראשי ישיבות, וגם לא משגיחים...

הגויים!!! כן, הגויים אומרים את זה!!! - לא פחות ולא יותר!!!

הרב נחום דיאמנט אמר פעם דבר חריף, הוא אמר: אנחנו אוחזים היום שטעם החיים זה... קוקה קולה! ואני לא יודע אם לצחוק או לבכות.
משום שאני חושב שאם היינו אנשים רציניים, אם היינו אנשים שחושבים באמת, אילו היינו אנשים שערך החיים אצלנו היה ערך אמיתי, היינו עושים הפגנה של מאות אלפי אנשים נגד קוקה קולה עם הפרסומת שלה. (אין לי שום דבר נגד קוקה קולה, הם לא עשו לי אף פעם שום דבר!)

למה?

בואו נתאר לעצמנו, שהיינו שומעים פרסומת כזאת ברדיו: "אילו היה קוקה קולה בימי משה רבינו, הוא היה מצווה בתורה לשתות קוקה קולה כל שבת!" האם היינו מתקוממים?
בטח! היינו אומרים: "מה זה?? לוקחים את משה רבינו והופכים אותו למן סמרטוט פרסומי??? לוקחים את התורה ומשפילים אותה לעפר?? פתאום מקדשים איזה מן משקה זול ששמו 'קוקה קולה'...??
בוודאי היינו מתקוממים.

נו, למה אנחנו לא מתקוממים כשאנחנו שומעים "שטעם החיים זה קוקה קולה"?

התשובה קשה וכואבת...
משום שטעם החיים האמיתי איבד אצלנו את המשמעות! איבדנו את הערך האמיתי של החיים!
ולמה איבדנו את ערך החיים? משום שאנחנו לא בנויים להתמודדות עם החיים, אז אנחנו במקום זה בורחים מהם!!!

מה הפלא שרואים אלפי אנשים ששורפים שעות רבות טובות מידי יום ביומו מול האינטרנט הטמא והארור? וכי זה לא סוג מסוים של "בריחה" מהחיים??? פשוט לוקחים חתיכת "חיים" (שזה יכול להיות 10 20 30 ו-40 שנה) וזורקים אותה לפח!! כמו שאומרים, "לשרוף" את הזמן...

כדי להבין מהו ערכה של אלפית השנייה - שאלו את הספורטאי שזכה במדליה.
כדי להבין מהו ערכה של שנייה אחת - שאלו את האדם שניצל מתאונת דרכים.
כדי להבין מהו ערכה של דקה אחת - שאלו את האדם שפספס את האוטובוס.
כדי להבין מהו ערכה של שעה אחת - שאלו חתן וכלה המחכים לפגישה.
כדי להבין מהו ערכה של שבוע אחד - שאלו עורך של עיתון שבועי.
כדי להבין מהו ערכה של חודש אחד - שאלו אם שילדה תינוק פג.
כדי להבין מהו ערכה של שנה אחת - שאלו תלמיד שהפסיד שנה.
כדי להבין מהם ערכם של החיים - **שאלו אדם שגולש באינטרנט!!!**

מה שאנחנו צריכים לעשות, זה פשוט ללמוד את החיים! ללמוד את ערכם של החיים!
לדעת שעל כל רגע ורגע חבל עליו באמת. ולא בגלל שאני יכול להרוויח עוד כמה שקלים... אלא בגלל שבכל רגע ורגע אני יכול להתקדם בעבודת ה'! אני

יכול לקדם את עצמי! אני יכול לרומם את עצמי! אני יכול להפוך את עצמי לאדם יותר נעלה! לאדם יותר ערכי! לאדם יותר מוסרי!
להרוויח בכל שנייה ושנייה... עוד ועוד... כמה שיותר... מצוות ומעשים טובים לחיי העולם הבא!

תגיד, אתה רוצה למות?

״אני אספר לכם״, אומר הרב דיאמנט, ״מה שראש הישיבה שלי אמר בשיחה האחרונה לפני מותו.
הוא דיבר על מהות החיים. הוא דיבר בכזו כמיהה והשתוקקות על החיים! מה זה עוד שנייה של חיים. (הוא לא ידע שבעוד שלושה חודשים הוא עשוי ללכת מהעולם. מיד אחרי השיחה הזו הוא חלה ומצבו התדרדר עד שנפטר.)

הוא אמר, כשאדם מת מתוך שינה, אז אומרים: ״אה, פלוני זכה! הוא נפטר מיתת נשיקה! מת מתוך שינה...״
אמר ראש הישיבה: ״זה לא נכון! אנחנו מתפללים יום יום שזה לא יקרה לנו. בקריאת שמע שעל המיטה אנחנו מבקשים, ״והאר עיניי פן אישן המוות״. כלומר, אני לא רוצה לישון על המיטה ולמות... אני רוצה עוד שנייה אחת של חיים! **אני רוצה להרוויח גם את השנייה הזאת של המוות ולחיות אותה!!**

זה יכול לומר אדם שיודע טעם החיים מהו״.

שלמה המלך אומר: **״ויום המוות מיום הוולדו״**
מה זה ״ויום המוות מיום הוולדו?״

אומרים המפרשים: יום המוות של האדם, מתחיל מיום הוולדו!
איך שתינוק נולד, הוא מתחיל למות.

עכשיו נולד תינוק. הוציאו אותו, רחצו אותו, הניחו אותו על המשקל... בינתיים עברו 4 דקות, התינוק הזה מת ב-4 דקות!
עבר שבועיים, הוא מת שבועיים!
עברו 20 שנה, הוא מת 20 שנה!

כל רגע שעובר על האדם, מת! ולא ישוב לעולם!

כל רגע שעובר... מת! כל דקה... מתה! כל חצי שעה... מתה! הזמן הזה לא יחזור לך עוד לעולם!

כותב בספר 'רחמי אב': "הזמן יקר מאוד! הולך ולא ישוב! וכל שעה שעוברת מתקצרים שני חייו..." ואז הוא אומר משפט חזק ביותר: **"אין אדם מת פתאום, אלא מעט מעט!!!"**
עברה דקה, הוא מת דקה! עברה שעה, הוא מת שעה! עברו 40 שנה, הוא מת 40 שנה!

תאר לעצמך, שכל בוקר מישהו מפקיד לך 86,400 ש"ח, אבל היתרה אינה עוברת מיום ליום.
זאת אומרת, כל סכום שלא הוצאתם במשך היום - נמחק.
מה הייתם עושים? מנצלים כל שקל, כמובן.

לכל אחד מאיתנו יש זיכוי מבנק שכזה. שם הבנק: ז-מ-ן.

בכל בוקר נפתח החשבון מחדש, ואנו זוכים ב-86,400 שניות.
מה שלא נוצל לדברים טובים, הולך לאיבוד.
מה שנותר, נמחק.
אם לא השתמשת במה שהיה בחשבון, ההפסד כולו שלך.

אבל אם זכית ומילאת את החיים שלך בתוכן רוחני - תפילות ברגש, ברכות בכוונה, לימוד תורה בקול רם, שמירת העיניים ברחוב, שמירת הברית בכל מצב, חסד עם האשה והילדים - אשריך! הצלחת להנציח את הזמן הזה לנצח נצחים!!!

כל יום שעבר ולא עשית זאת, מת לך אותו היום!! תבין את זה.

וככה אתה נכנס לעוד דלת... ולעוד דלת... ולעוד דלת...

ראיתי פירוש נפלא על הפסוק, **"לשקוד על דלתי תורתי"**.
מה זה "דלתי תורתי"?
יש דלתות לתורה?

כן, בוודאי!
התורה עשויה כמו דלתות.

תאר לעצמך שנכנסת לבית אחד וראית שיש בקיר ממול 10 דלתות.
החלטת להיכנס, למשל, לדלת השנייה. ואז אתה נכנס לעוד בית ענק יותר מהשני כשהפעם בקיר ממול נמצאות 100 דלתות. החלטת להיכנס בדלת ה-78 ואז אתה מגלה שנכנסת בעצם לאולם גדול כשבקיר ממול נמצאות 1,000 דלתות...
אתה מחליט להיכנס בדלת מספר 992 ואז אתה מגלה שנכנסת למין מגרש ענק שנראה כמו בית, כשממול נמצאות הפעם 10,000 דלתות...
וככה אתה נכנס לעוד דלת... ולעוד דלת... ולעוד דלת... ואתה מגלה שיש בלי סוף חדרים!!!

ככה זאת התורה שלנו.

להבדיל מיליוני הבדלות, בצד של הטומאה - באינטרנט - יש גם משהו עלוב מעין זה...
גם הוא עשוי מעין דלתות שהשם שלהם זה, אתרים.
אדם נכנס לאתר מסויים... משוטט בו... ועובר אחר כך לאתר אחר... וכן הלאה וכן הלאה... וזה פשוט לא נגמר...

וזה משגע את האנשים! אנשים עוברים עוד אתר... ועוד אתר... ועוד... ועוד... ולא שמים לב לזמן.

סיפר הרב חיים מאיר הלוי בפני אנשי חינוך:
״זה ממש נורא ואיום. פעם שהיתי באיזה מקום מסוים, וראיתי ביום ראשון בבוקר אברכים שעדיין מעונבים לבושים בכובע וחליפה של שבת.
לא הבנתי.
מה, היה להם אירוע על הבוקר?! מה פתאום הם לבושים בבגדים של שבת ביום ראשון בבוקר?! שלחתי לברר מה קרה... ומה ששמעתי החריד את ליבי.
התברר שלאותם אברכים היה מכשיר טרף, וכל הלילה - החל ממוצאי שבת - הם עמדו וצפו בו... עד שלא שמו לב שכבר זרחה השמש וכבר הגיע יום ראשון בבוקר!!!

נזכרתי בסיפור דומה שהיה אצל אחד מהצדיקים, שבתקופתו התחיל הנגע של משחקי הקלפים הפסולים.
קבוצת חסידים שהגיעו אל אותו צדיק כדי לשהות בצילו ביום כיפור הקדוש,

ישבה באכסנייתם שעה קלה לפני שהתקדש החג, והחליטה לשחק מעט במשחק פסול זה.

הם הדליקו נרות קטנים בכדי שיהיה להם לסימן שכאשר ייכבו מאליהם, זה סימן שהגיע לומר ׳כל נדרי׳ והחלו לשחק... הם שיחקו ושיחקו עד שהנר כבה.

הם שלחו את אחד מהם לראות היכן אוחזים המתפללים בבית הכנסת, ולמרבה ההלם נודע להם **שחלף ועבר היום הקדוש כולו!!! וכעת מתפללים ערבית של מוצאי הצום!!!...**

ניגשתי לאותם אברכים, וסיפרתי להם את הסיפור הזה, שיראו איזה תהום פעור בפניהם ועד כמה שהסכנה בהתעסקות במכשיר הזה נוראית!״

122,600,000 מצוות לדקה!!!

לימוד התורה שלך שווה יותר מהצלת נפשות!!! ככה אומרים חכמינו זכרונם לברכה.

רופא בכיר ׳בתל השומר׳ או ׳באיכילוב׳ שנמצא כרגע בניתוח לב פתוח או בטיפול נמרץ והצליח להציל אדם ממות לחיים...

מפקד בצבא שקפץ על רימון שהושלך ולבסוף התפוצץ והצליח להציל את כל חבריו החיילים...

איש ׳הצלה׳ שהוזעק לרחוב, והצליח להציל אדם שאיבד את נשימתו ממוות לחיים...

מציל שקפץ לתוך הים והצליח להציל אדם מטביעה...

קח את כל המעלות הללו יחדיו - של הרופא הבכיר, המפקד בצבא, איש ההצלה, והמציל - אפילו שהם הצילו אנשים! אפילו שהחיו אותם! אפילו שבזה הם נחשבים שהחיו עולם מלא!

אף על פי כן, כולם יחד, לא מתקרבים לקרסוליים שלך בשעה שאתה יושב ולומד כמה שורות בגמרא, או כמה משניות, או סעיף קטן במשנה ברורה...!!!

זאת לא קביעה שלי, זו קביעה של חכמינו זכרונם לברכה!

ועוד דבר מדהים:
כמו שבתורה אנחנו אומרים הפוך בה והפוך בה דכולא בה, כלומר הכל נמצא בתורה.
כך - להבדיל - יש באינטרנט!
כשם שבתורה יש הכל בקדושה, כך באינטרנט יש הכל בסטרא אחרא.

השטן רצה על ידי האינטרנט, להרוויח עוד משהו... לעשות על חשבוננו עוד קצת ״כסף״ מהצד... בכך שיבטל אותנו כמה שיותר מהתורה הקדושה.

בתורה כל מילה ומילה שהבנאדם מוציא מהפה... כל שנייה ושנייה שהוא עוסק בה...
הוא מקיים מצוה.
באינטרנט, כל מילה ומילה שהבנאדם כותב שם... כל שנייה ושנייה שהוא משוטט שם...
הוא עושה איסור.

בתלמוד ירושלמי כתוב מפורש, שכל מצוותיה של התורה אינן שוות לדבר אחד מן התורה.
זאת אומרת, קח את כל ה-613 מצוות; סוכה, תפילין, שבת, פסח, יום כיפור, ברית מילה, ציצית, קריאת שמע, תקיעת שופר וכו׳ וכו׳, **כל זה לא שווה לדבר אחד מן התורה!!!**

אם אתה יושב ליד הגמרא ומתחיל לומר, ״אומרת הגמרא...״ המילה ״אומרת״ שהוצאת מן הפה, שווה כנגד 613 מצוות!!!
וכשהמשכת ״הגמרא...״ זה עוד 613 מצוות!!!
כמה יוצא לנו?
1,226 מצוות רק על המילים ״אומרת הגמרא...״!!!
ואם אתה ממשיך עוד כמה מילים, ״אמר רבא...״, זה עוד 1,226 מצוות!

וכמה מילים של תורה אפשר לומר בדקה? 200.
תעשה 200 כפול 613, כמה יוצא? 122,600 מצוות!!!
וכשאדם לומד בצער (שזה כפול מאה), כמה יוצא לדקה? 12,260,000 מצוות!!!
וכשאדם לומד בשבת (שזה כפול אלף), כמה יוצא לדקה? 122,600,000 מצוות!!!
ולא מדברים על מצוות מדרבנן... מדברים על מצוות מדאורייתא!!!

אתה יושב ולומד משניות, גמרא, ראשונים, שולחן ערוך, משנה ברורה, כף החיים, חומש עם רש"י... במשך כמה שעות, ואתה יוצא מפוצץ במצוות!!!

אתה קולט באיזה "פצצות אטום" רוחניות אדירות אתה מתעסק???

פלא פלאות ממש.

"שלום! אפשר בבקשה לקבל את קודש הקודשים?"

ערב אחד הטלפון בבית מצלצל...
האמא מרימה את הטלפון: "שלום"
"שלום וברכה", משיב לה הקול, "אפשר בבקשה לקבל את 'קודש הקודשים'?"
"את מי??", היא שואלת בחוסר הבנה.
"את 'קודש הקודשים'!", הוא עונה.
"סליחה זו טעות!" היא אומרת ובאה לנתק.
"לא לא לא, זה לא טעות!", הוא ממהר לענות, "רק רגע גברת, ביקשתי את 'קודש הקודשים'!!"
"אבל אין לנו אחד בשם הזה, אני חושבת שפשוט טעית במספר..."
"תקשיבי לי גברת, אני מתנצל אולי לא הסברתי את עצמי טוב, אבל יש לך בעל בשם יעקב?"
"כן"
"הוא אברך כולל?"
"כן"
"יש לך בן בשם יוסף?"
"כן"
"הוא לומד בישיבה?"
"כן"
"אפשר לקבל אחד מהם לטלפון? או את יעקב או את יוסף?"
"כן, אפשר. אבל למה כבר מההתחלה לא אמרת שאתה רוצה לדבר עם יעקב או יוסף?", שאלה, "אמרת שאתה מחפש אחד בשם 'קודש הקודשים'?"

"נכון", הוא אומר, "לא טעיתי! יעקב בעלך האברך, ויוסף הבן שלך הלומד בישיבה, כל אחד מהם נקרא: "קודש קודשים!!!"

ככה כותב הרמב"ם במפורש: "כל איש ואיש מכל באי העולם, שהחליט לעבוד את ה', ופרק מעל צווארו כל מיני חשבונות אשר ביקשו בני האדם, הרי זה נתקדש **קודש קודשים** ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים...!!!"

פעם דיברתי עם מישהו שאביו נפטר. הוא שאל מה הוא יכול לעשות כדי להעלות את נשמתו של אביו. אז אמרתי לו: "לימוד תורה שאברכים ישבו וילמדו לעילוי נשמת אביך זה חשוב לאין ערוך, אבל לא כולם יכולים לשבת וללמוד...
לכן אני מציע לך לתרום נגני אמפי שלוש (כמובן מנותקים מרדיו) לעילוי נשמת אביך, ותתנה איתם שזה יהיה שלהם במתנה בתנאי שישמעו בזה אך ורק שיעורי תורה ולא שירים.
ככה תוכל לזכות אותם לשמוע הרבה שיעורי תורה בבית ובעיקר בלכתם בדרך".

ואכן הוא עשה זאת.

בגלל גודל הרווח העצום והמדהים ממש שאתה יכול להרוויח בקלי קלות, לכן גם לך, ידידי היקר, אני ממליץ בכל לב, שתקנה לך נגן אמפי שלוש (מנותק מרדיו) ותמלא אותו בשיעורי תורה; הלכה, הרצאות, מוסר, השקפה וכדומה.
כך תוכל לנצל ולהרוויח מאות ואלפי שעות שלא ילכו לבזבוז ולאבדון; בשעה שאתה אוכל... שאתה הולך לקניות... בדרך לבית הכנסת ולכולל... בנסיעות ארוכות וקצרות... כשאתה עושה את עבודות הבית... ותקבל עליהם שכר גדול מאוד מאוד!!!

כל מה שדיברנו עד עכשיו, היה על לימוד תורה באופן כללי.

אבל על לימוד תורה של היום?
בדור שלנו בשנת 2016?
שיש בו טונות של נסיונות כבדים?
שהעולם בחוץ כל כך מושך מפתה ומבלבל?

אי אפשר בכלל לתאר ולהסביר ולהמחיש... מה גודל השכר!!!
פשוט אין מילים!!!

מושחתים... נמאסתם!

אתה יושב ועוסק בתורה... לומד עוד מילה בתוספות... עוד שתי שורות בגמרא... עוד איזה דיבור המתחיל ברש"י... הלכה בשולחן ערוך... סעיף קטן במשנה ברורה... כמה מילים בכף החיים...

תעריף השכר של הלימוד שלך היום, בדור שלנו - זה פי עשרות עשרות עשרות מונים של לימוד תורה מלפני כמה דורות!!!

אין כל ספק בדבר.

ולמה?

כי זו תורה של דור האינטרנט, המחשבים, האייפונים והסרטים!
כי זו תורה של דור המ(ה)בול שאנשים בחוץ עושים כל מה שבא להם!
כי זו תורה של דור שאתה שומע מסביבך כל שני וחמישי שמישהו נשר!
כי זו תורה של דור שהרבה עוזבים את הדת והופכים להיות חילוניים גמורים!
כי זו תורה של דור שהרבה עוזבים אותה עכשיו והולכים לחפש הנאות ובילויים!
כי זו תורה של דור שהנשים והבנות (גם החרדיות) הולכות בפריצות ובחוצפה נוראה!

ואתה, עם כל הקשיים, עם כל הניסיונות, עם כל המאבקים, עם כל ההתמודדויות, ועם כל המסירות נפש שלך, יושב באיזה בית מדרש ועוסק בתורה הקדושה... ולא מתייחס לשום דבר.

תורה כזו מיוחדת איומה ונוראה בקדושתה!!! אין כדוגמתה וגם לא יהיה כדוגמתה!!!
(כי לאחר שיבוא המשיח כולם ירוצו על "ארבע" ללמוד תורה, אבל אז כבר לא יהיה חכמה ללמוד תורה...)

אשריך ואשרי חלקך! ומחלקיך יהיה חלקי!

אבל כמו תמיד, חייב להיות מישהו שיפריע... מישהו שיהרוס את הכל!

וכאן, במה שנוגע לתורה הקדושה, המפריע הראשי והארור הוא... **האינטרנט המלוכלך והמזוהם!** ושאר חביריו המכשירים המטונפים, המגעילים והמבחילים...

את כל הרווח האדיר והעצום בלי גבול ממש... שיכול לצאת לך בדור הזה - מלימוד התורה הקדושה - האינטרנט והמכשירים הפסולים הללו רוצים לקחת ממך!!!
ולא עוד, אלא שהם מחפשים להשקיע אותך עמוק עמוק בתוך הגיהנום הנורא והאיום!!!
הם רוצים שלאחר 120 שנה, נשמתך תטולטל בכף הקלע מבלי מנוחה ומתוך ייסורים קשים!!!

אתה קולט עד כמה שהמכשירים הללו מושחתים והרסניים???

הגמרא אומרת, שהקב״ה כפה את הר סיני מעל עם ישראל ואמר להם: ״תראו, אם אתם רוצים לקבל את התורה... אז מבחינתי הכל בסדר גמור! אבל אם לא... אז שם תהא קבורתכם!״

הרבה שואלים: ״הקב״ה אמר, אם לא תרצו לקבל את התורה, שם תהא קבורתכם! רגע, לכאורה היה צריך לומר אחרת: ״אם לא תרצו לקבל את התורה, ״פה״ תהא קבורתכם!... למה הקב״ה אמר ״שם״?

והתשובה, חזקה ביותר.
הקב״ה רצה לומר לעם ישראל: ״תראו, חבר׳ה, אם אתם לא רוצים לקבל את התורה עכשיו, אז ״שם״ - לאחר שיעברו כמה שנים שתהיו ללא תורה, **אז תהיה קבורתכם!**
אתם תדרדרו... ותדרדרו... ותדרדרו... עד שתקברו מתחת לחול התאוות וזהו! לא תוכלו לצאת מזה! ורק אז תרגישו איזה שטות עשינו שלא קיבלנו על עצמנו מלכתחילה את התורה הקדושה...
לכן״, אומר הקב״ה, ״אני מזהיר אתכם מראש, אל תעשו את השטות הזאת להתרחק מהתורה, **ההפסד הוא כולו שלכם!!**

פירוש המילה ׳אינטר׳, זה לקבור! ו׳נט׳ זה רשת!
אם אדם לא מקבל על עצמו את התורה, אם הוא לא מקבל על עצמו לזרוק את האינטרנט... **אז הוא נופל ברשת ושם הוא נקבר!!!**
טוטאלית!!!

מה הכוונה שהבן אדם "נקבר"? זה אומר שהבן אדם נהיה סתום לגמרי. שקוע כל כולו בלכלוך.

"אני חתול, כבר אמרתי לך", אמר הבחור

דוגמא לכך - עד כמה שהטומאה הזאת סותמת לבן אדם את המוח - ראיתי להציג על ידי שיחה מעניינת.

הרב עזריאל טאובר מכתת רגליו לכל פינה בעולם כדי לחזק יהודים בעבודת השם.

לא מכבר פינה מזמנו כדי לשוחח שיחה נוקבת עם בחור ישיבה כבן 16, אשר עקב המשיכה לתחלואי האינטרנט, פרש מעולם הישיבות ופרק מעצמו עול מלכות שמים, על כל המשתמע מכך.

להלן ציטוטים נבחרים מן הדיאלוג שניהלו השניים, כאשר פער הגילים ביניהם 60 שנה.

הרב טאובר: "הייתי מבקש לשוחח עמך על מצבך הרוחני. שיחה פתוחה, תרגיש נוח"

הבחור: "אני מרגיש נוח מאד, אבל אין על מה לדבר, בחרתי בדרך שלי. היא ברורה לי לחלוטין"

הרב טאובר: "מה ברור לך? הרי אתה מודה שאתה חשוף לכל הזבל של העולם, לזוהמה הכי שפלה שיש?"

הבחור: "נכון"

הרב טאובר: "למה? אתה בן של מלך, אתה יהודי, בן העם הנבחר, ואתה לא מכחיש שיש אלוקים, והתורה אמת, נכון?"

הבחור: "נכון, אינני מכחיש, אבל בחרתי לחיות בזבל"

הרב טאובר: "אתה רציני? אתה יודע שזה זבל, ואתה מעדיף להיות שם ולשקוע במזבלה, לקפוץ מפח אל פח?"

הבחור: "כן. אני רוצה להיות חתול!"

הרב טאובר: "אין בכך שום השקפת עולם, או דרך רצינית, סתם להיות חתול. קשה לי להאמין, קשה להבין"

הבחור: "מה קשה להבין? אני מעדיף לחיות חיי חתול, לעשות מה שבראש שלי, לגלוש מפח לפח... לעשות מה שאני רוצה"
הרב טאובר: "אתה יודע איפה משכן הנשמה?"
הבחור: "כן, בראש, במוח"
הרב טאובר: "נכון. הראש, הוא משכן הנשמה הוא הארמון הטהור והנישגב של היהודי. אתה יכול להבין מלך שנותן לכל מצורע וזב חוטם, לכל מטונף ורשע להיכנס לארמונו ולטנף אותו?"
הבחור: "מה זה קשור אלי. איפה הארמון שלי?"
הרב טאובר: "המוח שלך. השכל האלוקי, הנשמה שלך היא הארמון, ואתה נותן לכל המצורעים שבעולם לזהם לך את הפלטין על ידי המכשירים הללו שכל שניה מעבירים אליך הודעות, סרטים, ותיעוב בקצב שאין לך שליטה עליו"
הבחור: "ככה זה חתול. אין לו אידיאולוגיה, אין לו שום הבנה מה זה קדושה וטהרה. הוא שקוע בפחי הזבל, טוב לו שם, וזה כל עולמו. אני חתול, כבר אמרתי לך".

הרב טאובר מציין, כי סוג כזה של הידרדרות רוחנית לא היה מוכר מעולם! פעם ביקשו לעבוד עבודה זרה, כדי להתיר לעצמם עריות וניאוף ושאר התאוות. היום זה תאווה לשם תאווה. להיות חתול.
"מה אומרים לאחד כזה? איך נוגעים בו? מדובר בקליפה קשה שלכאורה אין כניסה אליה? מציין הרב, וציטט להלן את המשך השיחה.

הרב טאובר: "60 שנה מבדילים ביננו. אני איש זקן ואתה נער צעיר, מה לדעתך מניע אותי לשוחח עמך? וכי חסר לי מה לעשות? מדוע לדעתך אני יושב כאן ומנסה לדובב אותך?"
הבחור: "אין לי שמץ של מושג, במיוחד שהבנת שאני חתול ואין לי שום רצון לזוז משם. אבל זה מעניין, באמת מדוע הטרחת עד לכאן?"
הרב טאובר: "אם זה מעניין אותך, אז תהיה קשוב"
הבחור: "קשוב, קשוב"
הרב טאובר: "באתי אליך כי רצוני לעשות חסד עם הקב"ה, להתחסד עם קוני"
הבחור: "לא מבין, תסביר לי בבקשה"
הרב טאובר: "הקדמה קצרה שבוודאי ידועה לך. אדם נברא יחידי, אין אדם מבריאת העולם ועד עכשיו, שדומה לחבירו. ולכן צריך לומר אדם, כל העולם לא נברא אלא בשבילי. כלומר, כל יהודי הוא בעצם בנו יחידו של הקב"ה, הוא ורק הוא!!!"

הבחור: "מה זה קשור אלי?"
הרב טאובר: "אתה הבן היחיד של הקב"ה. אתה ורק אתה. אבא שלך, מי שבראך, יושב בהיכלו ובוכה בלי סוף כי עזבת אותו לאנחות, נטשת את ביתו, אתה בועט בו ומבזה אותו. ואני, כמו יהודי טוב, החלטתי להתחסד עם קוני, לעשות לו טובה גדולה, ולנסות לדובב את בנו יחידו שישוב הביתה"
הבחור: "לא רוצה לשוב"
הרב טאובר: "זו החלטה שלך, ואינני יכול להתערב בה אבל העובדה שאני עושה מעשה טוב למען אביך שבשמים, זה בידיי. ולכן באתי, לכן אני איתך. אם אתה מתעקש להיות חתול, לחיות ולחשוב ולהתנהג כמו חתול, שתהיה בריא, אינני מקנא בך, אבל אני לעומתך מרגיש צורך להתנהג כמו יהודי אחראי, יהודי שאיכפת לו מבורא עולם, יהודי שמושיט יד לבן מלך, לא לחתול. אם היית באמת חתול לא הייתי כאן. גם אם תמשיך להתעקש שאתה חתול ביבים, אני לא אוותר לך ואודיעך פעם אחר פעם, אתה בן של מלך!!!"
הבחור: "הגישה שלך בהחלט מעניינת ואפילו משכנעת, ואיך תרגיש אם תכשל במשימה שלך, ואני אשאר בין ובתוך פחי האשפה?"
הרב טאובר: "אהיה עצוב, בהחלט עצוב. אהיה עצוב וכאוב על מצבך, אבל יכאב לי יותר מכך, מכאבו ועצבונו של המלך".
עד כאן השיחה.

האינטרנט "הכשר"?!

וכאן אנו רוצים לעבור לכמה נקודות נוספות מסוכנות הנוגעות לנושא: האינטרנט "הכשר", הפלאפון הפרטי, הטלפון הביתי הרגיל, ושליחת הודעות אס אם אס.

אומר הרב בידרמן: "אנשים אומרים "יש אינטרנט "כשר", אבל זה לא נכון! על אינטרנט אי אפשר לעולם לומר את המילה: "כשר". אפשר לומר, שזה "מאושר" וניתן לשימוש, אבל לא "כשר"!

והוא סיפר על בחורה אחת שהייתה צריכה לאכול בשר של חזיר לצורך רפואתה.
אביה הלך לשאול אם יש תחליף אחר ואמרו לו, שלא. וזה פיקוח נפש! וחייבים!

הבת הזאת אמרה: "בסדר, אם אני חייבת אז לפחות שיקחו את החיה הטמאה הזאת וישחטו אותה עם סכין כשרה ובדוקה..."
לאחר ששחטו את החיה הטמאה, היא ביקשה, שיבדקו את הריאות שלה ושהרב יגיד אם הריאות כשרות.
לקחו את הריאות לרב, והרב אמר: "אני לא יכול להגיד על ריאות של חיה טמאה שהן כשרות.
אם צריך לאכול את זה בגלל פיקוח נפש... אז אין מה לעשות! **אבל להגיד שזה כשר?? זה אינני יכול לומר".**
אותו דבר", אומר הרב בידרמן, "אם צריך להשתמש עם אינטרנט חסום (דרך חברת 'נתיב') לצורך עבודה אז בסדר! אין לנו ברירה אחרת. אבל מפה ולהגיד על אינטרנט חסום שהוא כשר... זה אי אפשר לומר!!"

ישנם 115 נציגים בחברת 'אאוט נט' של הרב אהרון אדרי מישיבת מיר בנשיאות הרב פינקל.
אתה מתקשר ובא אליך אחד הנציגים שבאיזור מגוריך מתי שנוח לך, ועובד על המחשב שלך חצי שעה בחינם (שזה בחוץ עולה 600 שקל).

בהתחלה, לאחר שניתקו את החלק האינטרנטי מהמחשב, רצו לשים מדבקה שכתוב עליה "כשר"... אבל כל הרבנים אמרו להם: "בשום פנים ואופן! מחשב זה נחש! אין נחש כשר!!!"
אז כתבו "נקי".

כיון שגם דרכו - דרך האינטרנט "הכשר" - אירעו אסונות קשים!!!

וכך סיפר הרב מאיר דוד:
"הלכתי השבוע יום שלישי או רביעי למסור שיעור. פגש אותי מורה הוראה גדול במשרד שלו ואומר לי: "איפה שאתה עומד... פה, פה, פה, עמדה אשה שומרת תורה ומצוות לפני חודש וביקשה ממני תיקון.
מה קרה?
ב-3 בלילה היא שיחקה באינטרנט "הכשר" במשחק מסוים (אני יודע בדיוק איך זה קרה. אי אפשר לפרט כאן) ואז היא נכשלה באיסור חמור ונורא של אשת איש!!! היא עמדה פה ושאלה אותי, איך מתקנים את העבירה שעשיתי?

אבל זה לא עזר לה...

דרך אותו אינטרנט "כשר" נמחק לבסוף הבית שלה!!!
ועוד ממשחק מטופש!!!

"את אוהבת פיצה או פלאפל?" הסוואה מושלמת

פעם היה שליח דרבנן שהיה הולך מירושלים לאיטליה או מקרקוב לוורשא או מברלין לארצות הברית. השליח הזה, היה מביא נייעס (חדשות) לבני מקומו רק לאחר שנה וחצי!!!

כי אותו שליח סיפר, שלפני חצי שנה, שליח אחר סיפר לו שהוא שמע כך וכך לפני חצי שנה... והשליח היה צריך לחזור לבני מקומו לאחר חצי שנה ולעדכן אותם בחדשות.

יוצא, אם כן, שעדכון הנייעס הגיע רק לאחר שנה וחצי בממוצע...

דברים שהיו דחופים יותר, העבירו בטלגרמה.

לאחר שפיתחו את הטלפון, היה כבר אפשר לחייג.

אבל מאז שהומצא הטלפון, לפני 35 שנה, מי חלם שהוא מהר מאוד יהפוך לפלאפון סלולרי שנמצא בכיסו של כל אחד וכל אחת?

פעם כשחיפשנו איזה אדם, חייגנו מטלפון שהיה בבית או בכולל או במשרד או מטלפון ציבורי.

אבל בין הכולל לבית, ובין הבית למשרד, לא הייתה שום אפשרות להשיג אותו... הוא לא זמין! אי אפשר להשיג אותו, הוא נמצא בחוץ!

בא הטלפון הסלולרי והפך אותו להיות זמין בכל מצב! אפשר לדבר איתו גם ברחוב.

(אגב, לגבי נשים הבעיה יותר גדולה. יש כאן בעיה חמורה של צניעות.

אדם נוסע באוטובוס. חמש ספסלים לפניו יושבת אשה שחזרה מהעבודה ואת כל תפריט ארוחת הצהריים שלה אנחנו שומעים חמש ספסלים אחורה; תדליקי... תחממי... תוציאי את השניצל... תכיני סלט ירקות... טגני צ'יפס... תפשירי את הפיתות במיקרוגל... וכו' וכו' כל מה שנשאר זה להזמין את הנוסעים לארוחת גורמה טעימה.

כל האוטובוס צריך להיות שותף בארוחת הצהריים שלך???

עם כל הכבוד יש מושג של 'כל כבודה בת מלך פנימה'. אבל זה לא הנושא.)

אבל כאן הבעיה...

הזמינות הזאת מביאה סיכונים!

נמצאים ברחוב עם טלפון סלולרי ואף אחד לא שומע ולא יודע מה מדברים.

מהסמינר ועד הבית, מהישיבה ועד הבית, אפשר לדבר מה שרוצים ועם מי שרוצים.

הזמינות הזאת הביאה הרס וחורבן בגלל שאותם שיחות מתנהלות ללא פיקוח והשגחה.

כמה הורים שאלו: "האם אפשר לתת לבחור ישיבה או לבת הלומדת בסמינר טלפון סלולרי כשר פרטי שיהיה שלהם?"

התשובה לכך היא: לא! אין לאפשר להם כזה דבר!

מה שכן ניתן לעשות זה, לקנות טלפון סלולרי נוסף לבני הבית, וכל אחד מבני הבית כשיצטרך את זה הוא יקח את זה לשימוש מחוץ לבית.

אבל אם הפלאפון הוא פרטי, זוהי כבר בעיה!

כי אף אחד לא יודע למי הם מתקשרים... ועם מי הם מדברים... ועל מה מדברים... ומאיפה השיחות... זה הופך להיות זמין למקרים מסוכנים מאוד.

הייתה בת אחת שהתקלקלה, וההורים לא ידעו מזה. היא יצרה קשר עם בחור והייתה מנהלת איתו שיחות דרך הפלאפון שלה... שעות היא הייתה משוחחת איתו בפלאפון.

אבל מה היא עשתה?

בתור הסוואה, כדי שההורים לא יידעו שיש לה חבר, היא הייתה משוחחת איתו בלשון נקבה: "אז לאן אנחנו הולכות היום?", "מה את אומרת, איפה ניפגש?", "את אוהבת פיצה או פלאפל...?"

עד שעלו על זה, היה כבר מאוחר מדי.

סיפרה לי קרובת משפחה, שהייתה לה חברה בסמינר (שהייתה נראית שיא היאכנע... כלשונה) שהכירה בחור אחד. כל השיחות שלה איתו, התנהלו בלשון נקבה ליד אבא ואמא שלה במטבח, שכמובן לא חשדו בכלום. (מלבד זה שהייתה מדברת איתו עד השעה 4 לפנות בוקר.)

הילדים היום מאוד מתוחכמים ומאוד ערמומיים, ועל כן צריך לפקוח עליהם "שבע עיניים" זהירות ולבדוק מה הם עושים במשך היום ולמי הם מתחברים!!!

(בתור דוגמא נוספת עד כמה צריך ליזהר ולפקוח עין, אציין כאן מקרה נוסף ששמעתי, אותו סיפרה מנהלת בית ספר 'בית יעקב':
הרב יוספי בא לדבר שיחת חיזוק בפני הבנות. הוא מדבר מדבר ומדבר... והוא רואה שבת אחת מקשיבה לקלטת.
הרב יוספי והמנהלת ניגשים אל אותה בת והם רואים דרך הווקמן שהיא שומעת הרצאה של הרב עמנואל תהילה. טוב, אם היא לא רוצה לשמוע את הרב יוספי והיא מעדיפה לשמוע את הרב עמנואל תהילה, אז שיהיה לה לבריאות.

אבל המנהלת הייתה יותר חכמה... היא לקחה מהבת את הקלטת.

היא שמעה מה יש בקלטת והזדעזעה...
אותה בת הקליטה שירים ישראליים חילוניים מתועבים ביותר על קלטת של הרב עמנואל תהילה, ככה שההסוואה הייתה מושלמת! אף אחד לא חשד בה בכלום.)

לכן, אין להרשות שיהיה לבן או לבת פלאפונים פרטיים אישיים עד החתונה! בשום פנים ואופן.

'אתה רוצה לשמוע משהו מעניין? חייג ל...'

למעלה מ-25,000 קווי טלפון מוקצים לתחומי תוכן. חלקם לא תוכן כל כך נורא, כמו למשל: השירות המטאורולוגי לדעת כמה טמפרטורה של חום קור יש ברחוב...
זה לא כל כך שלילי, אבל זה תוכן!
אך מתוך 25,000 שירותי תוכן, יש כ-10,000 שירותי תוכן שמטרתם זה אך ורק ענייני תועבה!!! הם רוצים לעשות כסף על חשבון מי שמשתמש בהם.

כל טלפון ביתי, רגיל, **זמין להשתמש במספרים הללו!!!**

אברך כולל נמצא בסדר א׳ וב׳ ואף בסדר ג׳, והוא לא יודע מה הבן שלו שומע באופן אקראי על ידי מספר שמעניין לשמוע. אולי במקרה הוא ישים לב רק

אחרי שימוש מידי מופרז, שחשבון הטלפון שלו גדל, ואז הוא יתחיל לחשוב למה? וכמה?
אבל זה אחרי שהילד שלו נחשף ושמע כבר את מה שלא היה צריך לשמוע.

בישיבה קטנה בירושלים, היה בחור שבא ללמוד בשבת חופשית באיזה בית מדרש חסידי.
הוא רצה לחזור על הסוגיה. הוא סיכם עם האמא שהוא חוזר בסביבות השעה 10:30 בלילה.
בשעה 10:30 הוא רואה שעדיין הוא לא סיים לחזור על מה שהוא רצה לחזור, אז הוא יצא לטלפון הציבורי ורצה להתקשר לאמא שלו ולהודיע שהוא מאחר בחצי שעה.
הוא הגיע לטלפון הציבורי, וראה שם איזה קשקוש ולידו מספר. היה כתוב שם כך: ׳מעניין אותך לשמוע משהו מעניין? חייג למספר הזה...׳

והבחור, סקרנות של גיל הטיפש עשרה, חייג...

החיוג הזה הביא, שחצי שנה לאחר מכן, הוא נזקק לטיפול פסיכולוגי שמטפל בהתמכרויות לשחרר אותו משיחות תועבה שהוא נקלע אליהם ״בזכות״ השטניות של אותו פושע נאלח שכתב על הטלפון הציבורי ׳אתה רוצה לשמוע משהו מעניין? חייג ל...׳״

סיפר לי אברך יקר:
״לפני כמה שנים אני ואשתי הזמנו ׳ביבי סיטר׳ לביתנו. הייתה זו בת שלמדה בסמינר חרדי.
בסוף החודש קיבלנו לשלם חשבון טלפון על סך: 2,000 שקל! לא הבנו מאיפה הגענו לחשבון הזה?
ביקשנו מבזק פירוט חשבון... ומה שהתברר לחרדתנו, שאותה נערה פשוט התקשרה מהבית שלנו למספרי טלפונים אסורים שכל דקה שם עולה עשרות שקלים!
דיברנו עם ההורים, והם פשוט לא האמינו למשמע אוזנם... שהבת שלהם תחייג לדברים כאלו אסורים??!! - הם כמובן שילמו על כל השיחות הללו.
לאחר שעשינו חסימה (בטלפון שמספרו 1-800-613-613) ראינו שוב בפירוט שיחות שהיא ניסתה שוב לחייג לאותם מקומות, אבל לא היה לה שום אפשרות.

ואיך היא הגיעה לזה? **בגלל פעם אחת שהסתכלה ב׳מקומון׳ מתועב ומשוקץ!!!**

וגם שמעתי מכמה וכמה אברכים על אברך יקר מאוד שאני מכיר אותו אישית, תלמיד חכם מופלג, לפני 8 שנים צדה עינו גם טלפון כזה משוקץ... וכשאשתו לא הייתה שמה לב הוא היה מרים טלפון לאותם מקומות ונכשל בהם במשך כשנתיים!!!

הוא אמר, שהוא פשוט לא יכול להתנתק מזה.

עד שהצעתי לו לבצע חסימה באותו מספר טלפון וגם הוא, בסופו של דבר, הצליח לצאת מזה."

סיפר אחד הרבנים:

"קשה לי לספר את זה, אבל היה מקרה שבוע שעבר שסיפר לי בחור אחד על אבא שלו - מלמד בתלמוד תורה בן 56, אב ל-12 ילדים. אבא שלו כל הזמן היה אוהב לשבת במרפסת.

לא הבינו למה הוא כל הזמן נמצא שם...

עד שמישהו במשפחה שם שמה נגן אם פי 3 על הקלטה, בצורה שלא יראו אותו.

הם נדהמו...

איזה שיחות תועבה אבא שלו שומע... איזה שיחות טמאות... נורא נוראות!!!

"איך אני יכול לכבד אבא כזה???!", אומר לי הבן בכאב לב, "איך??? אני ממש בז לו!!!"

פתאום היא מקבלת חשבון טלפון בסך 2,400 ש"ח...

מקרה נוסף שהיה בירושלים:

רבנית אחת, לא סגרה את קו הטלפון שלה המחובר לבזק ב'קו ונקי'.

(מדינת ישראל, לצערינו, היא מהיחידות בעולם שמאפשרות בקו הרשמי להגיע למקומות הכי מזוהמים בשניה! קולות שמדברים ניבולי פה מלוכלכים שלא יתוארו.) והיא מתוך תמימות לא ידעה שצריך לחסום את זה.

היא אומרת שבדרך כלל היא מקבלת חשבון טלפון בממוצע בסך 300 ש"ח,

מקסימום 500 ש״ח, לא יותר! פתאום היא רואה חשבון טלפון בסך 2,400 ש״ח... היא לא הבינה, מה זה צריך להיות?

מיד היא ביקשה פירוט שיחות של חברת ׳בזק׳. שלחו לה את פירוט השיחות. (לומדים מזה, אגב, הרבה מוסר. שכל מעשיך בספר נכתבים!! מתי צלצלת... לאיזה מספר צלצלת... כמה זמן דיברת... באיזו שעה זה היה... הכל מתויק שם בפרוטרוט בדפי החשבון!)
היא רואה אותו מספר חוזר על עצמו מאות פעמים!! ובשעות לא נורמאליות!! מ-12:30 בלילה עד 3:00... מ-13:00 עד 4:00... לפנות בוקר. היא הבינה שהבן שלה - הלומד בישיבה קטנה שיעור ב׳ - הוא זה שחייג.

היא רצתה לברר מה זה המספר הזה...

היא התחילה לבכות. ״מה שהוא שמע 78 שעות בחודשיים האלה״, היא אומרת, ״לא יכולתי אני בתור אמא ל-7 ילדים וסבתא ל-15 נכדים... לשמוע 20 שניות!!! איזה ניבולי פה איומים ונוראים...״

אפילו שהוא לומד בישיבה טובה לצעירים, אבל הכל רקוב שם אצלו! זה אמור להתפוצץ.
הכל רק שאלה של זמן. בחוץ הכל נראה עטוף יפה; כובע, חליפה, חולצה לבנה... אבל בפנים מקננת בו ״מחלה״!

היא פנתה לאחד הפעילים המתעסקים בנושאים הללו.
הוא אמר לה: ״מה אני יכול להגיד לך, זה בעיה רצינית! אבל תשמעי, מה שאפשר לעשות זה, שכשהוא יגיע הביתה מהישיבה הקטנה ב-9:45 בערב, אל תצעקו עליו! ואל תדביקו עליו סטיגמות! אל תגידו לו שהוא פושע!... אין התקפות!

שימו את פירוט השיחות של בזק על השולחן ותאספו כמה שיותר דמעות...
תאשימו את עצמכם: ׳איך נפלנו עם כזה ילד מתוק?׳
תוציאו את האלבום של הבר מצוה ותסתכלו עליו; איזה פאות, איזה ציציות... איך קרה לנו דבר כזה??! אני לא יודע עד כמה שזה יעזור, אבל זה מה ששייך עכשיו לעשות״.

לאחר שלושה חודשים, אותו פעיל מקבל טלפון. הבחור היה על הקו.

הבחור אמר לו: "הרב אתה זוכר את הטלפון של האשה שבאה עם הפירוט שיחות של 'בזק'?"
"כן, זוכר"
"זה אני הבחור!", הוא היה על סף שבירה ועמד לבכות.
"חזרתי באותו לילה מהישיבה", הוא מספר לפעיל, "ראיתי את פירוט השיחות של 'בזק' ואת אבא ואמא בוכים... אני בן הזקונים שלהם, יש לי שני אחים ראשי כוללים וכן שאר האחים שלי כולם בני תורה... והבנתי מה שקרה פה" הוא החל לבכות.
"הרגשתי כזה מבויש, איך נפלתי בזה?? אני רוצה שהרב יידע, זה היה כפייתי אצלי! לא יכולתי להפסיק! זה היה בשעות המאוחרות של הלילה, הייתי לפעמים מותש ועייף... אבל לא יכולתי בלי לשמוע את זה לפחות שעה שעתיים! זה היה בשבילי משהו כפוי!

באותו לילה, אבא בכה איתי עד הנץ החמה. אחר כך הלכתי איתו לתפילת ותיקין.

ומאז טופלתי כמו באדם מסומם, נרקומן, שהתמכר לחשיש או למריחואנה... להוריד כל שבוע חצי שעה בהדרגה", ואז הוא אומר לי בכוחות האחרונים שלו, "הרב, אני כבר למעלה מחודש, לא שומע את הקו הזה. אני לא אשכח לך את זה לעולם שהצלת אותי מהתלות הזאת מההתמכרות הזו!! תודה רבה לך."

"לאחר שתסיימי את השיחה, תשמידי את הנייר!" אמרה הבת

"פנה אלי אדם", מספר הרב לאנג, "ואומר לי: "תראה, אני יודע שאתה קצת מתמצא בדברים.
יש לי שירות כרטיס בזק כארט שאני נותן לילדים לחייג עם קוד חיוג. קיבלתי הודעה מחברת בזק שהחשבון שלי החודש הוא מנופח מעבר לרגיל, אולי תעזור לי קצת לראות מה קורה?"
ביקשתי ממנו שיביא לי את הפירוט שיחות של הבזק כארט.
אני מסתכל ואני רואה שיש שם הרבה שיחות בשעת לילה מאוחרת; 2:00, 3:00, 400, לפנות בוקר מכרטיס הבזק כארט הזה.

אני חייגתי למספר אחד או שתיים מתוכם ועוררתי את תשומת ליבו של האבא שהשתמשו בבזק כארט שלך בשיחות לילה ארוכות. תנסה לבדוק בבית שלך במה מדובר.

היו לו בנות בסמינר. הוא התחיל לבדוק מי מהבנות שיודעת משהו מהדבר הזה.
פתאום אחת הבנות התחילה לבכות. בוכה בוכה... היה קשה לה להירגע. האבא מנסה לברר מה קורה? והתברר לו כך:
בשיחת מסדרון סתמית בסמינר ביקשה ממנה חברה שלה: "תני לי שיחה קצרה לחייג, אני צריכה לעשות שיחה לרגע הביתה".
היא ידעה שההורים שלה מרשים. היא נתנה לה את הקוד שתוכל לחייג את השיחה הקצרה.
אותה חברה ניגשה אל לוח המודעות, חתכה פיסת נייר וכתבה את הקוד.
אמרה לה הבת: "לאחר שתסיימי את השיחה, תשמידי את הנייר!"

אותה חברה לצערינו לא השמידה את הנייר. היא השתמשה בכרטיס חיוג הזה גם ליותר מהשיחה הזאת. מהבית שלה היא לא רצתה לעשות שיחות אסורות, כי ההורים שלה יגלו! הם יראו פירוט שיחות שהוציאו מהבית, וזה היא לא רצתה! אבל מהטלפון של הבית, אפשר לחייג דרך הבזק כארט של החברה והשיחות יהיו איפה שהיא התפתתה לחייג, וכך ההורים שלה לא יידעו מזה כלום...!

הבת של אותו יהודי שניגש אלי, אמנם בכתה על הגזל שעשתה חברתה להורים שלה בכך שלא השמידה את הפתק...

אבל אנו צריכים לבכות לא על השמדת הפתק אלא על השמדת הנפש של אותה בת!!!"

הוא קרא לעצמו 'שושו'

עד עכשיו דיברנו על טלפון הביתי ועל הפלאפון הסלולרי שהוא יותר זמין מהטלפון הביתי הרגיל. פלאפון סלולרי עם הודעות אס אם אס, הוא עוד יותר זמין! ולכן הוא פי כמה יותר מסוכן!!
כי הודעות אפשר לשלוח תמיד ומכל מקום.

הודעות אפשר לקבל לשלוח ולכתוב בתוך בית מדרש, באמצע שיעור בבית ספר, בתוך האוטובוס, ואף... בתוך השירותים!!

סיפר הרב ירחמיאל קראם:
"אני זוכר שרזי ברקאי (אחד השדרנים הטמאים ברדיו החילוני), שאל את אחת המורות: "איך אתם לא מתביישים בתחילת שנה לעשות שביתה מהלימודים?" היא ענתה לו בגיחוך: "רזי, אל תהיה בלחץ, גם כשהם נמצאים הם לא לומדים שום דבר!"
"מה זאת אומרת לא לומדים?!" הוא שואל אותה.
היא אומרת: "כל הזמן הילדים משחקים בפלאפונים ובאייפונים... הם יושבים בשירותים שלוש שעות, שולחים הודעות אס אם אס זה לזה... אז מה אתה רוצה?!"

יכול להיות בחור ישיבה שיושב בבית מדרש או בת סמינר יושבת בשירותים ומתכתבת...
עם מי?
לאיפה?
כמה?

אין יותר הרס וחורבן מהדבר הזה!!

ויותר מזה...

אם מישהו או מישהי לא מסוגלים לומר איזה דבר מחמת הבושה... **הנייר סובל הכל!!!**

לדוגמא:
יש לך בן בחור ישיבה ויש לך גם בת, בת 16.
לבן שלך יש חברותא, קוראים לו דני. עשית טעות ודני בא אליך לשבת.
דני בא לשבת וישב בשולחן אחד עם בתך.
(טעות של כל כך הרבה הורים. מזמינים בחורים לשולחן עם בנות בגיל ההתבגרות.
הם לא מדברים מילה אחת, אבל דרך המבטים, דרך העיניים, נוצרים 'קליקים'.
ואי אפשר לדעת להיכן זה ילך ויתגלגל...)
אש בנעורת.
עין רואה ולב חומד... דני הזה התאווה תאווה.
מה עושה הבחור? תרגיל פשוט מאוד...

הוא משאיר הודעת אס אם אס עם שם בדוי מבלי לזהות את עצמו.
והיה, אם היא תיצור קשר והיא תזרום איתו... אז הוא השיג את המטרה.
אבל אם היא לא תיצור קשר... הוא לא ניכווה, הוא לא נשרף, הוא נשאר הבחור הכי טוב בישיבה.
מבלי שאף אחד יידע את כוונותיו הזדוניות.

מקרה כזה, אכן, הגיע לשולחנם של הרבנים:
היו שני חברים בישיבה בבני ברק. אחד מהם הלך בפורים להביא משלוח מנות לחבר השני וראה את אחותו בת ה-14 וחצי. מה הוא עשה? הרי הוא לא יטלפן ויגיד לה את מה שהוא זומם לעשות?
הוא מתבייש ממנה ומאח שלה.
הוא ברר מה המספר שלה והשאיר לה הודעת אס אם אס מבלי להזדהות. הוא קרא לעצמו ׳שושו׳.
הוא עשה חשבון כזה שאין לו מה להפסיד...
שהרי, כמו שאמרנו, אם יהיה מצידה שיתוף פעולה, אז הוא הצליח להשיג את מטרתו.
ואם לא יהיה שיתוף פעולה, הוא לא נתפס! הוא נשאר החבר הכי טוב של אח שלה, בישיבה הכי טובה.

הוא עשה זאת.

בהתחלה היא ענתה לו רק מתוך הסקרנות...
אחר כך נוצר קליק...
ורק לאחר שעלו על זה היה כבר מאוחר...

שניהם ברחו למשמר העמק. **והיום הם חילונים גמורים! מגלי עריות ומחללי שבתות...!!!**

הסיפור הזה של האשת איש, התחיל מהודעת אס אם אס

כשמדברים עם חוגים מודרנים, הם אומרים: ״כבוד הרב, אתה מספר לי מה זה אס אם אס?!
זה מאפשר תקשורת שבחיים שלי לא הייתי מסוגל להוציא מהפה שלי!״

סיפר אברך מחדרה:

"כמעט נפלתי עם אשת איש חרדית! - כיון שהיו התכתבויות בינינו באס אם אס!"

הוא אמר: "בלי האס אם אס לא הייתי מעיז לדבר איתה דיבורים כאלה... אבל לכתוב הרבה יותר קל לי מאשר לדבר בפנים! כמעט הגעתי לאיסורי סקילה!!! ברגע האחרון עצרתי את עצמי".

סיפרה אחת הרבניות:

"ניגשה אלי אשה אחת שיום אחד גילתה את בעלה בקשר עם בחורה צעירה בת 16 (היא הבת של החבר שלו) והוא מתכתב איתה רק בהודעות אס אם אס.

היא אומרת: **"לא האמנתי למה שראו עיניי... איזה דברים איומים הוא שלח לה והיא שלחה לו...**

בהתחלה זה התחיל בתור ייעוץ. היא שאלה אותו איזה שאלה הלכתית... ואחר כך שאלה אותו על החבר שלה... ואז הוא התחיל להדריך אותה... נהיה ביניהם קשר חזק... והכל רק בהתכתבויות".

כשהיא אמרה לי מה הם התכתבו ביניהם ומה בעלה כתב לה, אמרתי לה: "אין שום ספק שאדם כזה (ואני מכירה קצת את בעלה של אותה אשה) בחיים לא היה מסוגל להגיד מילים כאלה בעל פה!!!".

סיפר לי נהג הסעות:

"אני לוקח איתי בהסעה ילדים מתלמודי תורה. ואיתי יש אשה חילונייה מלווה.

היא מקבלת את הילדים מהבתים להסעה, ואחר כך כשהם חוזרים מהתלמוד תורה, היא מפזרת אותם מההסעה לבתים.

בוקר אחד, אבא אחד לא הביא את הילד שלו להסעה. אז כמובן היא שלחה לו מיד הודעת אס אם אס: "בוקר טוב, איפה הילד? נא לשלוח אותו בזריזות להסעה"

אותו אב שולח לה חזרה באס אם אס: "הילד לא יגיע היום. שיהיה לך בוקר..." (מפאת הצניעות אנו לא כותבים את המשך המשפט).

היא הייתה המומה. היא עמדה במקום ולא זזה.

היא פונה אלי מזועזעת ואומרת לי: "תראה מה הוא כתב לי?"

אמרתי לה: "אל תעשי מזה רעש... אל תעשי מזה בלגאן... תעברי לסדר היום, אל תגידי כלום לבעלך! לא צריך לעשות מזה עניין"

"הגרוע מכל", אומר לי נהג ההסעות, "שזה ששלח לה את ההודעה, היה לא פחות ולא יותר...
אחד המלמדים של אותו תלמוד תורה!!!
היא כל כך התביישה.

מה שהוא לא העיז לומר לה בפה, העיז לומר לה בהודעת אס אם אס קלוקלת".

אחד הרבנים המתעסקים בענייני תקשורת סיפר:
"נכנסתי פעם לשטיבלאך בירושלים ברחוב בר אילן ופגשתי דיין חשוב.
הוא אומר לי פתאום: "היה לי בוקר מאוד קשה"
"מה בוקר קשה?", אני שואל.
הוא אומר לי זה סיפור שלם לצערנו על בית חסידי שהיה שם בעיה חמורה של אשת איש... ה' ירחם. סיפור נורא ואיום. עבדתי קשה מאוד"
פתאום הוא אומר לי: "בעצם זה קשור אליך"
"קשור אלי?!", התפלאתי, "במה זה קשור?"
"לא", הוא אומר, "זה קשור לתפקיד שלך. **הסיפור הזה של האשת איש, התחיל מהודעת אס אם אס מחבר של בעלה, וכך זה המשיך עד שזה הגיע להיכן שזה הגיע!!!**".

אולי עכשיו, טיפ טיפה נהיינו קצת יותר חכמים וקצת יותר מבינים, למה גדולי ישראל אסרו את הפלאפונים עם הודעות האס אם אס.

"מי חותם לך שלא תהיי 'תקועה' עם חולה סרטן?"

אומר הרב מנחם שטיין:
"אני אומר לבנות: "תאספי זכויות! מי חותם לך שלא תהיי 'תקועה' עם חולה סרטן כמה שנים...
הנה הכלה שלי הצדקת הזו - אשתו של בני אוריה שנפטר מסרטן - חלמה שתאבד את בעלה??! וכי היא הזמינה את זה על עצמה??! וכי היא ידעה שתהיה תקועה עם בחור חולה סרטן 6 שנים??!

תאספי זכויות! תאספי זכויות! אל תגורי בבית עם מסך!!!

שואלות אותנו אלפי בנות במשרדים: "אבא שלי 'בוק', אבא שלי 'ראש בקיר', לא רוצה להחליף לכשר ואת המחשב למוגן, מה לעשות?
"חרדי" הוא קורא לעצמו, מתפלל ב'חניכי הישיבות', הוא רואה שזה יהרג ועל יעבור...
אמא מתחננת אליו: "תפסיק כבר עם המחשב והפלאפון הלא כשר הזה..."
"איך משכנעים את אבא??!!", הם בוכים לי בטלפון, "הרב, בבקשה תעזור לנו"...

אני אומר לאותה בת: "בינתיים אין מה לעשות. אל תכנסי לחדר שבו נמצא המחשב. זה מקרין קרינה, האוויר מורעל, זה גרם כבר להרבה בנות להצמיד את הבגדים ולקצר את החצאיות.
תתפללי יומם ולילה בסוף ה'יהיו לרצון'... שתצאי מהבית הטמא הזה כמה שיותר מהר!!
ולחדר הזה אל תיכנסי אלא אם כן האמא ביקשה שתעשי שם ספונג'ה, עד שתקימי עם בעלך לעתיד בית קדוש וטהור".

"הייתה אמא אחת ששאלה את הרב שך: "הרב, בעלי רוצה להכניס את הילד לישיבה תיכונית (קוראים לזה "ישיבה" למרות שזה בכלל לא ישיבה. יש שם לימודי חול, פריצות, ניבולי פה וכו'), ואילו אני אני רוצה דווקא ישיבה קדושה אבל בעלי לא מוכן לשמוע, הוא רוצה רק ישיבה תיכונית. הרב, האם עלי להתגרש בגלל זה או לא?"

ענה לה הרב שך: "השאלה היא קשה מאוד, אני לא יודע מה להגיד לך.
מצד אחד, זה יהרוס את הילד!
מצד שני, זה יפרק את המשפחה...
אבל דבר אחד אני יודע! שאם בעל אוהב את אשתו אפילו בגרם אחד והוא רואה שאשתו קמה בבוקר והכרית שלה ספוגה בדמעות, והוא שואל אותה: "רעייתי היקרה, מה קרה? על מה את בוכה כל כך הרבה?" והיא תגיד לו: "אני רוצה ילד צדיק! אני רוצה ילד ירא שמים! ילד קדוש וטהור! עם ראש נקי משטויות! שיהיה תלמיד חכם!"...

אין בעל שיעמוד בלחץ הזה!!!

אמר לה הרב שך: "אם בעלך עדיין עומד בלחץ הזה, סימן שאת לא בוכה מספיק. תמלאי כמה שיותר את הכרית שלך בדמעות! אל תחכי שהבן שלך יתקלקל!".

'אשה' בגימטריא שווה ל'דבש'.
דבש זה החומר היחיד בעולם שיכול להפוך כל מה שבתוכו לדבש.
ועד כדי כך, שהשולחן ערוך פוסק, שנבילה (כלומר בהמה שמתה) השרויה בדבש ונהפכה לדבש, מותר לאכול אותה!!! אף על פי שמקודם היא הייתה נבילה והיה אסור לאוכלה מהתורה.

אשה, בשונה מהאיש, יש לה כוח בתפילותיה ובדמעותיה "לקרוע" את השמים ולשנות דברים מרע לטוב ממש כמו הדבש!!

סיפרה הרבנית רות שמש:
"אחת הנשים התקשרה אלי לא לפני הרבה זמן, היא סיפרה לי שהבעל שלה היה כל לילה צופה באינטרנט. לא בבית! היא לא הרשתה לו להכניס את זה הביתה! הוא צפה בזה בשכונה באיזו מסעדה ושם הוא יכל לראות מה שהוא רצה.
היא הבינה שאין מה לעשות, רק תפילה!! אז היא החליטה להתפלל על בעלה.

האשה הזאת יצאה למסע תפילה. היא בכתה ובכתה... שפכה דמעות כמו מים... כל הזמן התפללה מבלי להרפות.

היה נדמה ששום דבר לא עוזר.
אבל יום אחד, בעלה הגיע נסער הביתה ואמר לה: "תשמעי, אל תשאלי מה קרה לי היום..."
"מה קרה?"
הייתי שם באותה מסעדה כרגיל, ומשום מה ההתנהגות שלי הרגיזה את בעל המסעדה.
הוא רדף אחרי ואני ברחתי... הוא חשב שאני לקחתי לו משהו אבל למעשה לא לקחתי לו שום דבר! ברחתי ממנו כי לא רציתי שהוא יראה מה יש לי ביד. היה לי דבר שלא היה נעים לי שהוא יראה אותו.
אני בורח והוא ממשיך לרדוף אחרי... כשהוא לא הצליח להשיג אותי הוא צרח לי מרחוק: "אתה יותר לא תיכנס לפה! שמעת אותי???..."
"תראי, עברתי ביזיונות... אבל זהו! יותר הוא לא מוכן להכניס אותי. ואני מודיע לך, שבעזרת ה' אני עוזב את הדבר הזה שקוראים לו אינטרנט...!!".

היא התקשרה אלי מרוגשת לספר לי איך בעלה כבר תקופה ארוכה בלי אינטרנט.

הוא חזר ללמוד, חזר להתפלל בכוונה ולשאר דברים שבקדושה... הוא נהפך לאדם חדש!"

אמא עם דמעות, יכולה לשנות ילד!!!

היה תלמיד ישיבה בישיבת פוניב'ז הקטנה, שהרמי"ם החליטו לסלק אותו, הייתה זו סיבה מוצדקת.
הסיפור הגיע לרבי מיכל יהודה ליפקוביץ'.
האמא באה לרבי מיכל יהודה וטענה: "מסלקים את הילד שלי על דברים שאני מסכימה שצריך לסלק, אבל הייתה פה תקלה חמורה!"
שאל אותה רבי מיכל יהודה: "כן, מה יש לך לומר?"
"זכותי כאמא - אם הייתי שומעת על זה מקודם - לבכות!!! לא ידעתי... נכון, הילד הגיע למצב כזה שצריכים לסלק אותו, אבל למה לא באו אלי?! למה אפילו פעם אחת לא דיברו איתי?! למה לא גילו לי מה קורה?!... הייתי בוכה עליו!!!"
רבי מיכל יהודה הורה מיד לצוות: "להחזיר את הבן!"

צוות הישיבה לא הבין... מה השתנה? הרי הוחלט לסלק אותו?!
אמר להם רבי מיכל יהודה: "כאן זה שונה! **כי כאן אמא שלו בתמונה, והיא יכולה לשנות אותו בכוח הדמעות שלה!!!**"

סיפר הרב אלבז:
"הייתה אשה שהיו לה שני ילדים תאומים.
אחד מוצלח ביותר. כל הזמן שולחים לה עליו פתקים כמה שהוא מוצלח... מקבל תמיד מאה במבחן! מחונך! ירא שמים! אהוב על כל התלמידים... פשוט ילד פלא!
אחיו, לעומתו, היה הפוך לגמרי! ממש ילד בעייתי! כל היומן שלו מלא בהערות! מציק לכולם... נכשל במבחנים... מעצבן... חוצפן... ומה לא?
האמא אמרה לעצמה: 'שניהם ממש כמו יעקב ועשיו!! מה יצא לי פה??'

אבל היא חיזקה את עצמה.
היא אמרה: 'גם אם יצא לי קצת ילד יוצא דופן, אז מה?
הוא הבן שלי! ואני בתור אמא, אסור לי להתייאש מהבן שלי!
בשום אופן!

יש תפילה! ואת הכוח שלה עלי לנצל עד הסוף!!'

היא התחילה להתפלל על הילד הבעייתי בדמעות. גמרה עליו עשרות ספרי תהילים.
"ריבונו של עולם, תשלח לו שליחים טובים!... תפתח את ליבו!... תדריך אותו בדרך הישר!... שיהיה צדיק!... שיהיה ירא שמים!... שיצליח בלימודים!... וכו' וכו'".
היא קרעה את השמים בתפילותיה.

מה היו התוצאות?

שניהם הגיעו לגיל עשרים. הבעייתי התחזק, התחיל ללמוד ברצינות, נהיה בן תורה, בעל דרך ארץ ומידות טובות, היה בדרך כבר להקמת בית, ההורים שבעו ממנו נחת בלי גבול...
וזה, שהיה כל כך מוצלח, שהיא לא השקיעה בו בתפילה... פקר וסרח מן הדרך!! שלא נדע מצרות.
אומר הרב: "תראה מה זה, אל תגיד הוא באופן טבעי ילד טוב! צריך על כל דבר תפילה גם על הילדים הטובים.

אין כלים להילחם עם הכוח הרע והנורא הזה - של האינטרנט - רק תפילה מהלב בדמעות רותחות ומבלי להרפות!!!

איך הקב"ה משלם בשמים? לפי מה?

אבל לפעמים לא תמיד זה עובד!

יש הרבה הורים שהם בסדר גמור, הולכים לפי הספר ו... זה לא הולך! הילד לא משתנה!
נשאר כפי שהיה! ולפעמים אף יותר גרוע...

מה האבא אשם? מה האמא אשמה?

וכי הקב"ה יבוא לאבא בתביעה: "למה הבן שלך לא מתפלל כמו שצריך?"
וכי הקב"ה יבוא לאמא ויאמר לה: "למה הבן שלך לא לומד כמו שצריך?"

למה הבן שלכם מתחצף בבית?

מה רוצים מאיתנו?? וכי אנחנו יכולים לשלוט על ההתנהגות שלו?!

בספר 'שעשועי אמונה' לרבי צבי פסח פראנק, יש שם בסוף הספר כמה קטעים.
באחד הקטעים הוא שואל שם: איך הקב"ה משלם להורים בשמים?
והוא אומר כך: שהקב"ה לא יתבע את ההורים על המעשים של הילדים שלהם.
ולמה?
כי בעולם המעשה זה לא תלוי כלל באבא! או באמא!
זה שילד לא רוצה ללמוד זה בכלל לא שייך לאבא שלו! (אלא אם כן האבא המאיס עליו את הלימוד. זה סיפור אחר...)

הקב"ה משלם לפי מה שהאבא או האמא בכו והתפללו על הילד!!!

אומר רבי צבי פסח פראנק, אם האבא מתפלל על הבן שלו שיהיה ראש ישיבה, אז בשמים הוא יקבל שכר שהיה לו בן ראש ישיבה אפילו אם בתכל'ס יצא לו בן פושטק שמבלה את רוב זמנו על הברזלים!!!

זאת אומרת: **מה שאומרים להורים, אתם תעשו את שלכם... תתפללו על הילד בדמעות רותחות... תהפכו את השמים בתפילה... - והקב"ה יעשה את שלו!!!**

מה שיהיה לבסוף, אם הילד יצליח או לא... לא קשור אליכם!

פעם אבא אחד שאל אותי על הבן שלו איך הוא מתנהג? (באותה תקופה הייתי לומד איתו)
אמרתי לו: "די בסדר"
ואז הוא אומר לי: "אני יודע, נכשלתי בחינוך! לא הצלחתי לחנך אותו כפי שצריך!"
אמרתי לו: "אתה את ההשתדלות שלך עשית! זה שבסוף הוא לא יצא כפי איך שרצית, אין זה תלוי בך! אתה מצידך נקי כלפי שמים".

כל מה שדיברנו, זה בתנאי שאין אינטרנט או מכשיר פסול אחר להורים שאז, אף על פי שהם עשו השתדלות גדולה מצידם לחנך את הילד לתורה, לתפילה, ליראת שמים ולמידות טובות ולא הצליחו... הם נקיים מכל עוון!

אבל... אם היה לאחד ההורים מכשיר פסול כזה או אחר והילד נפגע ממנו...

אז אף על פי שההורים השקיעו בו את החינוך הטוב והמעולה ביותר שרק ניתן להשקיע... **הם יתנו על זה את הדין למעלה!!! ובכל החומרה!!!**

״אני רוצה לקפוץ מהגג ושהרב יברך אותי שלא יקרה לי כלום״

סיפר הרב חזקיהו מישקובסקי:
״אספר לכם סיפור מעניין שקרה איתי. היה בחור בישיבה ליד בני ברק שנשבר. היו לו, כביכול, סיבות ״טובות״ להישבר; בית הרוס... הורים גרושים... והוא החליט שהוא לא יכול להישאר בישיבה, הוא חייב לצאת לעבוד.
אבל אף על פי שהחליט לעבוד, הוא רצה להמשיך את חייו כבן ישיבה ולהקים בית של תורה עם בחורה מבית יעקב.
אז הוא ביקש ממני: ״בוא תעשה לי טובה, לך איתי לרבי חיים קניבסקי״
אמרתי לו: ״למה לא?״
נכנסנו לרבי חיים.
הבחור אומר לרבי חיים: ״הרב אני שבור, המצב שלי קשה, אני לא יכול... אני חייב לצאת לעבודה! אני עוזב את הישיבה! אז שהרב יברך אותי בדבר אחד, שהרב יברך אותי שאני אמצא זיווג טוב, בחורה טובה מבית יעקב וילדים טובים תלמידי חכמים ויראי שמים...״
רבי חיים ענה לו: ״לא רוצה לברך אותך!״

הבחור החליף צבעים.

הוא פנה שוב לרבי חיים: ״הרב מה ביקשתי? לא ביקשתי להצליח בעסקים שלי... לא ביקשתי כלום! אני בסך הכל ביקשתי שאני רוצה אשה יראת שמים וילדים תלמידי חכמים...״
אמר לו רבי חיים: ״אני שמעתי ואני אמרתי שאני לא רוצה לברך אותך״
הבחור סימן לי ביד...
ניגשתי אל רבי חיים ושאלתי אותו: ״למה הרב לא רוצה לברך אותו?״
רבי חיים פונה אל שנינו ואומר: ״תראה, אני מוכן לברך כל יהודי ואיזה ברכה שהוא רוצה... חוץ מדבר אחד, אם הוא יבוא ויגיד לי: ׳הרב אני רוצה לקפוץ מהגג ושהרב יברך אותי שלא יקרה לי שום דבר...׳ אל תשתגע לי! אל תקפוץ מהגג ואל תבקש שום דבר! ברכות כאלו אני לא נותן!

הבחור לא שאל אף אחד אם לעזוב את הישיבה או לא... זה הוא החליט! להתאבד הוא החליט!
מי אמר שהוא צריך לעזוב את הישיבה? מי אמר שהוא צריך לצאת לרחוב? הוא שאל מישהו?!
אז אני אומר לו, אל תצא מהישיבה! אל תתאבד! תישאר בישיבה ואני אברך אותך לשידוך טוב".

אומר הרב מישקובסקי, **"מזה למדתי, שאנחנו לא יכולים "להתאבד" - להביא את האינטרנט והאייפון ושאר המרעין בישין - ולבקש שיהיה לנו ילדים טובים... אין כזה דבר!"**

ישנו יהודי אחד שתמיד מארח את האדמו"ר מסקולען אצלו באכסניה.
האדמו"ר נמצא שם כל השבת ובמוצאי שבת הוא נמשך עם הסעודת מלווה מלכה עד אור הבוקר, ואחר כך הרבי נסגר בחדרו ומתחיל את הסדרים שלו.
המארח עמד שם ליד האדמו"ר בשעה שנסגר בחדרו אחר סעודת מלווה מלכה.
על הבוקר מתקשר אליו ידידו הקרוב, אברך בן תורה חשוב, והוא מבקש מידידו שיעשה לו טובה אישית, הוא רוצה להיכנס אל האדמו"ר.
המארח אמר לו: "תראה בתור ידיד טוב שלי, בוא לכאן! ונראה מה אני אוכל לעשות..."
האברך מגיע. המארח מכניס אותו אל הרבי.
הרבי שואל אותו: "מה אתה רוצה?"
"אני רוצה ברכה!"
האדמו"ר מזדעזע: "ממני אתה רוצה ברכה...?!!! אתה לא מתבייש?!! הרי יש לך קללה בכיס!! אתה מחזיק מכשיר כזה שמביא רק קללה... ואתה עוד מעיז לבקש ממני ברכה?!!!"
המארח - ששמע איך שהרבי "נכנס" בחבר שלו האברך וגוער בו כאילו היה רשע גמור - הרגיש שהוא עומד להתעלף מרוב בושה...
הוא שם לב שחבר שלו אמנם החוויר כמו מת אבל באמת הוא הוציא מהכיס של החליפה גלאקסי משוקץ והשליכו לאשפה...

אתה רוצה שכינה?
אתה רוצה ברכה?
אתה רוצה טובה?
אתה רוצה שפע?
אתה רוצה בית של תורה?
אתה רוצה שלום בית?

אתה רוצה ילדים טובים?
אתה רוצה הצלחה בפרנסה?

תוציא את הקללה...!!!״

כמו גלגל של רכב מפונצ׳ר, כמה שתנסה ותתאמץ לנפח אותו... לעולם לא תצליח! כי יש חור!
כך גם אם יש לך אחד מאותם מכשירים פסולים, זה יוצר אצלך ״חור״ רציני שמוציא ממך את כל השפע והברכה שנותנים לך מהשמים!!!

לרבי חיים קניבסקי, הגיע בחור מבוגר מעוכב שידוך שלא הלך לו בשידוכים. הוא שואל את רבי חיים: ״כבוד הרב, מה לעשות? לא הולך לי...״

עד עכשיו רבי חיים היה משתמש בסגולה חזקה וידועה והיה אומר לפונים אליו בבקשות מעין אלו: ״אם תמצא מישהו שפוגעים בו והוא מעביר על מידותיו ושותק... באותה שעה ממש יש לאותו אדם שעת רצון ואתה יכול לבקש ממנו ברכה.
ובאמת היו סיפורים מדהימים שאנשים שלא נפקדו עשרות שנים בילדים... או שהיו חולים במחלות קשות... ראו ישועות גדולות כשבאו להתברך מפי מישהו שביזו אותו והוא לא ענה.

היום הרב קניבסקי החליף את הסיסמה...

היום הוא אומר, **״אם תראו מישהו ששובר את האייפון שלו, תבקש ממנו ברכה!!!״**

מי מארגן את הטמבל הראשון?

באחת ההרצאות שהיו לפני מספר שנים, אמר הרב דיאמנט: ״אני לא יודע מי שם לב לעובדה שלפני כמה שנים, 250,000 ערבים מ׳עזה׳ פרצו את הגבול לכיוון מצרים והלכו. סתם ככה. בלי נשק בלי כלום. אי אפשר היה לעצור אותם!!
אמרתי אז לעצמי, ׳רבונו של עולם, איזה עקומים הם! אם היו הולכים לא 250,000 איש אלא כל המיליון של עזה, הולכים צפונה במקום מערבה

למצרים... בלי טנקים... בלי אבנים... רק ללכת מ׳אילת׳ עד ׳מטולה׳ הם היו, חלילה, גומרים פה את כולם!! לא משאירים כאן אף אחד!!

איפה השכל שלהם?! למה הם לא עשו את זה?!

אנחנו - עם ישראל - כמו כבשה בין 70 זאבים.
כבשה בין 70 זאבים לא מחזיקה מעמד אפילו דקה וחצי! ולא הכוונה עד שהיא מתה (כי עד שהיא מתה לוקח 3 שניות)... **אלא עד שלא נשאר ממנה פירור!!!**

ואילו אנחנו?... עם ישראל?

עדיין נמצאים פה! עדיין מחזיקים מעמד! בריאים, חזקים וקיימים!... **וכל העולם כולו נגדנו!!!** זה הגיוני???״

סיפר הרב קראם:
״אני פעם באתי להרצות בצבא היה זה יום עיון. לפניי עמד אדם ממשמר הגבול. הוא דיבר על ניטרולי פצצות חבלה. אני באתי חמש דקות לפני שהוא גמר ושמעתי את הסיכומים שלו.
הוא הראה להם דברים מאוד מעניינים... לימד אותם כל מיני שיטות... ובסוף הוא כותב על הלוח משפט אחד: ״חברים, לימדתי אתכם לנטל פצצות חבלה. **אבל יותר ממה שיש לנו שכל, יש לנו מזל!** זה היה סיכום ההרצאה.

עליתי אחר כך להרצות. אמרתי לחיילים: ״תראו אני לא נוהג להיכנס להרצאה של מישהו אחר ולא להתערב, אבל הייתי רוצה לתקן קצת בהרצאה הקודמת רק מילה אחת. במקום לכתוב, ״יותר ממה שיש לנו שכל, יש לנו מזל״, לכתוב, **יותר ממה שיש לנו שכל, יש לנו אלוקים!**

מחבל אחד התפוצצה לו פצצה בבית. בא הצבא ולוקח אותו מיד לחקירה. בכיס שלו מגלים שיש פתק. שם כתוב, שם של מישהו. אותו ערבי מחבל טמבל, לא היה זהיר מספיק כדי להשמיד את הפתק. כאן השב״כ הצבא והמשטרה תופסים את קצה החבל ומשם הם מתחילים לרוץ...
או, שיש תמיד מי שילשין עבורם בעבור בצע כסף...

שאלתי את החיילים: ״תגידו לי, מי מארגן את הטמבל הראשון?
מי מארגן את המלשין הראשון?

מי מנטרל את הפצצה הראשונה?
מי גורם לתקלות אצל מחבלים?

רק אלוקים!!!

בלעדיו בחיים השב"כ הצבא והמשטרה לא היו מגיעים לאן שהגיעו.
בלי הטמבל או המלשין הראשון... הם היו יכולים לעשות שמיניות באוויר ולא להגיע אליהם לעולם.

כשתופסים מחבלים, כולם מתפעלים מהשב"כ, מהצבא, מהמשטרה... מוחאים להם כפיים... אומרים להם "כל הכבוד"... אבל הם - עצמם - לא יגלו לך מה הם עשו? ואיך הם תפסו?
הם יגידו לך, שזה "חסוי" זה "סוד צבאי"... אבל מה האמת?

שכל הקרדיט מגיע אך ורק להקב"ה!!!

ומה נותן להקב"ה לשמור עלינו? בזכות מה הקב"ה מציל אותנו?

זה אך ורק כשאנחנו שומרים את עצמנו בקדושה.
זה אך ורק כשאנחנו מנותקים באופן מוחלט מהאינטרנט ושאר המכשירים האסורים.
זה אך ורק כשאנחנו שומרים על העיניים ועל הברית ונשותינו ובנותינו הולכות בצניעות.

זאת המציאות!

"אני לא מפחד מהערבים... אני מפחד מהמאבטחים!!!"

פעם הרב פינקוס קרע מודעות של פוסטר לא צנועות בירושלים מול בנייני האומה.
תפסו אותו על חם ועשו לו משפט. אמרו לו: "אתה רוצה עורך דין?"
הוא אמר: "לא, אני אדבר בשביל עצמי"
הוא אמר לשופט: "אדוני, תקשיב טוב, אני לא קרימינל! (פושע), אני לא מסוכן לציבור!

תתעניין באופקים כמה אנשים יושבים ואוכלים על שולחני, איזה פעולות סיוע אני מסייע לנזקקים, אסביר לך למה עשיתי את זה.
לפי האמונה שלנו ושל אבא שלך וסבא שלך וסבא של סבא שלך... עד משה רבינו, במשך 3,300 שנה, התמונה הזאת שקרעתי, גורמת לבנך החייל להיהרג בלבנון על ידי החיזבאללה (אז הייתה מלחמה בדרום לבנון), התמונה הזאת מסלקת את השכינה ומאפשרת להרוג את הבן שלך, **אני באתי להציל אותך!!! שהבן שלך לא ימות!!!"**

אתה זוכר שבישיבת 'מרכז הרב' בא איזה מחבל בראש חודש אדר וריסס בחורים בספרייה והרג אותם... אפילו המשטרה פחדה לגשת לשם, עד שבא איזה אמיץ אחד שנכנס פנימה והרג אותו.
מישהו העמיד אותו למשפט? הרי הוא הציל חיים!!
אני בקריעת המודעה הזאת מציל אותך מפיגועים!!! - ואני לא אומר את זה להינצל מהבית סוהר שלך, אני לא מפחד מהבית סוהר שים אותי שם כמה שאתה רוצה - אבל זאת האמת לפי האמונה שלנו".

איך הצהיר אותו צורר - סאדם חוסיין - ימח שמו וזכרו? "את היהודים אני לא רוצה להרוג, אני רוצה להרוג את הישראלים!!"

למה התכוין "המשורר"?

סיפר הרב יוסף מוגרבי:
"אמר לי יהודי בשיעור תורה: "הרב אני לא יודע מה קרה אבל הערבים השתנו, קיבלו אומץ!".
אני חושב שזה המשפט הכי מרגיז ששמעתי בחיים שלי.
אמרתי לו: "אפיקורוס, רשע, שוטה וגס רוח, הערבים לא השתנו! הערבי נולד מבטן אימו עם הלכה של 'עשו שונא ליעקב'... **היהודים הם אלו שהשתנו!!**

לפני כ-40 שנה, אני בעצמי הייתי מסתובב ב'עזה' ו'ברפיח' בלילה חופשי. בלי שוטרים ובלי 'מגב' (ובלי סמרטוט), בלי כלום!
הייתי מסתובב ב'שכם' ו'טול כרם' עם אבא שלי עליו השלום בלי שום ליווי!!
הוא היה הולך לעבודה לקנות דברים... כבן יחיד הייתי מתלווה אליו.
גם אז הם שנאו אותנו... **רק אז הקב"ה קשר אותם!"**

כי אז היינו יהודים! (שמרנו על היהדות שלנו. על הצניעות שלנו. לא היה בלקברי וגלאקסי)
והיום אנחנו ישראלים!

למה אין רגע שקט למדינה הזאת מאז שהוקמה?

איך אמר מופז? שר הבטחון לשעבר, מה קורה למדינה הזו? אין לזה אח וריע בשום מדינה בעולם?

70% מהכספים שהמדינה משקיעה הולך על פצצות וצבא...

אם המדינה לא הייתה מוציאה כל כך הרבה כסף על נשק וביטחון, כל יהודי היה מקבל בסביבות ה-70,000 שקל!! הכל הכל הולך לפצצות, לשמירה ולביטחון!!

מה קורה פה?!

מישהו מכיר מדינה אחת בעולם שבכל גן ילדים יש שומר עם אקדח?!

פה, בישראל, בכל גן ילדים, בכל בנק, בכל קניון, בכל סניף של ביטוח לאומי או כל מוסד ציבורי אחר יש שומר חמוש בנשק!

יש את זה בלבנון? במצרים? בפריז? בפורטוגל? בלוקסמבורג? בפנמה...?

למה?... חשבת על זה?

אתה לא מבין שמאותתים לך??!

הסיכון הביטחוני החמור ביותר של מדינת ישראל, **אלו מערכות הטלוויזיה והאינטרנט ושאר מכשירי המדיה!!!**

איך אמר הרב ירחמיאל קראם? האויב הפנימי, יותר גרוע מהאויב החיצוני.

כשאני הולך לכותל המערבי, אני לא מפחד מהערבים... יש מאבטחים ברוך ה׳. ככה שמהערבים אני רגוע. אבל ממי אני כן מפחד? **מהמאבטחים!!! מתערובת של חיילים וחיילות!**

כשכל אחד מחזיק אייפון טמא ומטונף... זה הכי מפחיד!״

יש יהודי אחד שיש לו בית מסחר בבני ברק והוא גר בחולון.

יש לו מצלמות בבית המסחר ודרך הפלאפון שלו הוא רואה כל מה שקורה שם...

הוא הגיע לרב קוק מטבריה.

הרב קוק אמר לו: ״תדע לך, עם המכשיר הזה, אתה נותן כוח לישמעאל לדקור את ישראל!!!״

״יש איזה ברזנט שיכול לכסות את כל עם ישראל?!״ אינני מבין...

לפני הרבה שנים אמר הרב קניבסקי, שה׳חזון איש׳ אמר שבבני ברק לא צריך לפחד! כי גם אם, חלילה, תיפול פצצת אטום... בני ברק מוגנת! אין מה לפחד!״

היום מה אומר הרב קניבסקי...?

״אני לא בטוח שההבטחה של החזון איש תתקיים... בגלל שברחובות מסתובבים עם אייפונים!!! היום יש אינטרנט פרוץ גם בבני ברק!!!
לכן גם בני ברק - כמו תל אביב - איבדה את ההגנה שלה!!! ואין לה יותר את החסינות שדיבר עליה מרן החזון איש!

מספר הרב שמואלי:
״שבוע שעבר ליווה אותי בן אדם ואומר לי: ״אתה יודע, הייתי העוזר של הרב כדורי. כשהיו אז תקופת הפיגועים ונהרגו למעלה מ-1,000 איש, אמרתי לו: ״הרב, תראה כמה הרוגים?״
הוא אמר לי: ״לך תכסה אותם!״
״מה?...״
״לך תכסה את עם ישראל״, הוא חוזר שוב.
״הרב אני לא מבין, מה זה לכסות את עם ישראל?! יש איזה ברזנט שיכול לכסות את עם ישראל?!״
אומר לי הרב: ״לא הבנת, אני מתכוין לך תכסה אותם שתלך להביא להם בגדים! שהנשים והבנות תלכנה בצניעות בבגדים ארוכים ורחבים! זו ההגנה האמיתית של עם ישראל!!״

״שבוע שעבר״, מספר הרב שטיין, ״טלפן אלי אברך נשמע כזה ירא שמיים צדיק, מדבר בעדינות... איך שהוא בכה לי על הבן שלו. ילד בן 13 וחצי.
הוא אומר לי: ״הרב, אני שמתי לב שהבן שלי לאחרונה מתקרר!! לא צריך להיות הבבא סאלי שמבין בחכמת הפרצוף בשביל לקלוט על ילד מה קורה איתו מבחינה רוחנית.

אני שמתי לב על הילד שלי שהיה כזה מתוק, כזה נמשך לקדושה, לאחרונה מתחיל לעשות 'קונצים' עם התלמוד תורה שלו... התחלתי קצת לעקוב. שמתי לב, שהוא הולך לישון ולא נרדם.

ראיתי שיש איזו פעילות ערה מתחת לשמיכה.

אמרתי, 'אולי לא כל כך בא לו לישון... אולי הוא לא כל כך עייף...'
אני עובר אחרי חצי שעה, ואני רואה עדיין כל מיני תזוזות... מתחת לשמיכה.
ניגשתי אליו ושאלתי אותו, "מה קורה?"
ראיתי שהוא החביא משהו...
"לא לא לא אבא", הוא נבהל, "לא לא לא..." הוא לא רצה להראות מה הוא מחביא.
הבנתי שיש לו מה להסתיר. לא התווכחתי איתו. חיכיתי שהוא יירדם.
באתי אחר כך ב-2:00 בלילה, וראיתי שהוא החביא מתחת לכרית את המצלמה הדיגיטלית שהוא קיבל לבר מצווה.

אני פותח את המצלמה ו... חשכו עיניי!! - **אני רואה רגליים של נשים!!!**

מה התברר?
הוא הסתובב שעות עם המצלמה ורק צילם רגליים של נשים, פוזות של בנות לא כל כך צנועות, שיער גולש של מישהי... הוא לא צילם פרצופים כמעט, רק צילם איזורים!!
זה לא יאומן", הוא בכה לי, **"את זה הוא רואה כל לילה!!! במשך חצי שנה!!! מתחת לשמיכה!!!"**

מה הפלא שיש שבאבניקים? מה הפלא שיש מאות בחורים נושרים?
יש לנו משרדים על גבי משרדים מלאים בתלונות... כולם מתחילים ונגמרים בנושא אחד: **תמונות והבלטות גוף של נשים ובנות!!!**

וממה הכל מתחיל?
איך הגענו למצב כזה שהרבה מאוד מאוד נשים ובנות הולכות היום בבגדים קצרים וצמודים ומבליטים?
מה הגורם העיקרי והישיר לכל זה?

השפעת האינטרנט הארור והמקולל!!!...
שם הן נחשפות לכל מיני מראות של נשים פרוצות, וזה משפיע עליהן חזק מאוד!!!

זה מבעיר בהן את התאווה הנוראה הזו, ללכת ולהיראות כביכול "יפה" כמו אותה פרוצה זולה ורקובה שלא שווה כלום!!!... פשוט כלום!!!

(וכי אותה אחת - שמופיעה שם במסך - בכלל מסוגלת להקים בית??!!

אחת כזאת מסוגלת לטפל בילדים??!!

אחת כזאת יודעת מה זה לכבד בעל??!!

קיים אצלה בלקסיקון מושגים כמו: השקעה, נתינה, הקרבה, מאמץ, וויתור??!!

הרי כל מה שמעניין אותה כל היום זה רק ההתעסקות בזבל, בליכלוך ובשטויות...

אחת כזאת לא מעוניינת בחיים רגילים נורמאליים - עם בעל וילדים - ששם באמת צריך הרבה השקעה והקרבה בשלום הבית ובחינוך הילדים.

זאת המציאות!

ויעידו על כך אותם מאות ואלפי פסיכולוגים פסיכיאטרים ופסיכופטים שמטפלים בהן יום יום...

אז ממי אנחנו מתפעלים??? את מי בכלל מנסים לחקות???)

זה הגורם הראשי לכל הפריצות הנוראה ששורצת היום ברחובות!!!

פה נעוץ הכל!!!

וממילא כשיש פריצות מצד הנשים והבנות, ויש חגיגות עם אינטרנט ואייפונים וגלאקסים וסמארטפונים ושאר מכשירים מגלי עריות... **זה מסלק מאיתנו את הקב"ה!**

כיון שזה פוגע בו ומצער אותו ומאוד מכאיב לו!

מעליב אותו מאוד מאוד איך שבניו הקדושים והטהורים - בני אברהם יצחק ויעקב - מתלכלכים בסירחון ובטינופת מצחינה ונוראה בשעה שמתעסקים עם המכשירים האלו!!!

זה מבזה אותו ביזיון נורא ביותר!!!

ומה קורה כשמבזים את הקב"ה?

"גברת, את שמה את הרגל שלך על המלך???!"

סיפר הרב יוספי:
"לפני מספר חודשים סיימתי תפילת ערבית ב-11 וחצי בלילה. איך שאני יוצא ניגש אלי יהודי אחד ושואל אותי: "אתה הרב יוספי?"
אמרתי לו: "כן"
ואז הוא אומר לי: "תשמע סיפור. אני בעל מפעל גדול בירושלים. אני מעסיק עשרות פועלים.
אצלי כולם ערבים כי הם עובדים בזול. למה שאשלם ליהודי 500 שקל כשאני יכול לשלם לערבי רק 250 שקל?
שבוע שעבר הייתה אצלי אמא ערבייה של אחד הפועלים שלי וסיפרה לי שהיא הייתה ב'ירדן'.
ב'ירדן' הכסף זה לא שקל, לא דולר ולא אירו... הכסף שם זה דינר. על כל שטר של דינר יש את התמונה של המלך חוסיין.
היה בידה שטר כסף ירדני באה רוח והשטר עף לה מהיד... היא רצה מהר, שמה את הרגל שהשטר לא ימשיך לעוף... עמד שם שוטר ירדני שראה זאת ורשם לה במקום קנס!!
הוא אמר לה: **"גברת, את מעיזה לשים את הרגל שלך על המלך???!"**

שבוע לאחר מכן", ממשיך הרב ומספר, "הייתי בעיר ביתר וסיפרתי את זה.
אחרי ההרצאה יצא אלי צעיר ואומר לי: "כבוד הרב, אני עכשיו חוזר מתיאלנד.
גם בתיאלנד יש מלך שהדמות שלו מודפסת על שטרות של כסף. בתיאלנד אם שטר נופל על הריצפה ואתה שם את הרגל כדי שלא יעוף... אתה מקבל שנה מאסר בתנאים קשים.
אתה יושב בבית הסוהר שנה על ביזוי המלך!!!"

אז בירדן לשים את הרגל על המלך, זה קנס...
בתיאלנד לשים את הרגל על המלך, זה שנה מאסר...
ו"לשים" את "הרגל" על מלך מלכי המלכים הקב"ה ולבזות אותו...?
מה מקבלים?

זה לא קנס... ולא שנה מאסר...

זה מחלות נפש קשות, דיכאונות, חרדות, עצבים ומתחים!!!
זה אישפוזים בבלינסון, טיפולים בתל השומר, ובדיקות בוולפסון!!!
זה מלחמות בבית, סיכסוכים, גירושים, ילדים חצופים ורשעים!!!
זה צרות בפרנסה, עוני, הוצאות מיותרות, בזבוז כספים על כדורים ותרופות!!!
זה מכות, צרות, נפילות, ייסורים, אסונות, מחלות, תאונות וטרגדיות!!!

מה נקרא לבזות את מלך מלכי המלכים הקב״ה?
לדרוך, חלילה, על הקב״ה ברגל כמו אצל מלך ירדן ומלך תיאלנד זה אמנם אי אפשר...
אבל ״לדרוך״ עליו (כביכול) **ביד ולבזות אותו... זה אפשר ואפשר!!!**

כשלוחצים עם אצבעות היד וגולשים באינטרנט הטמא ובמכשירים המתועבים...
זה נקרא ״להרים את היד״ (תרתי משמע) **על הקב״ה!!! ומזה באים כל הצרות על האדם.**

הרב יצחק זילברשטיין בביטאון ׳קול ברמה׳ כותב, שמקום שלא שומרים בו שבת, יהיה בו דליקה. ולכן, הוא אומר בשם הפוסקים, שמי שלא שומר שבת מותר לו לתבוע את השני לבית דין, כיון שבחילול שבת שלו הוא גורם שתהיה דליקה בבניין!
על דרך זה, פוסק הרב זילברשטיין, שאם יש מישהו בבניין שמחזיק מחשב לא מוגן או מכשיר לא כשר... שהשכנים בהחלט יכולים לתבוע את אותו אחד לדין תורה! **כי בגללו יוכל להיות אסון בבניין הזה!!!**

המלחמה הקשה ביותר באחרית הימים...

אחד הרבנים דיבר פעם עם תלמיד חכם אחד על מדרש שקשור לחורבן.
המדרש מספר, שאליהו הנביא הלך בדרך וראה איזה ילד חובק אשפתות ועוד רגע הוא מת.
ניגש אליו אליהו ואומר לו: ״ילד, קח לחם! קח תאכל!... שתחיה ולא תמות, רק תגיד שמע ישראל ה׳ אלוקינו ה׳ אחד!״
אומר הילד: ״לא אגיד!״
״אבל עוד רגע אתה מת, למה שלא תגיד שמע ישראל?! מה אכפת לך?״

אומר לו הילד: ״לא רוצה להגיד! כך לימדני אבי...״
הוציא הילד עבודה זרה מחיקו והחל לחבק אותה!
אומר לו אליהו הנביא: ״ילד... עוד שניות ספורות אתה מת!! תגיד שמע ישראל, תחזור בתשובה, ואני אחיה אותך!!!״
אומר לו הילד: ״בשום אופן לא!!״
לקח את העבודה זרה שלו וחיבק אותה עד שפרחה נשמתו והוא נפל מת על העבודה זרה שלו.

אנשים קוראים את המדרש הזה ולא מבינים...

ילד, אתה הולך למות!
עוד רגע ישימו אותך באדמה!
אתה תתרקב!
תהיה חתיכת נבילה סרוחה!
אתה בסך הכל ילד קטן!
עוד החיים לפניך! תאכל, תשתה, תחיה, תצא לחיים...

״לא!״, הוא אומר, ״אני מוכן למות!!״ - איך אפשר להבין זאת?״ שואל הרב את אותו תלמיד חכם.

ענה לו התלמיד חכם: ״והיום? מה שקורה היום בנושא האינטרנט והאייפונים אתה מבין??
אומרים לבן אדם: ׳אינטרנט זה מסוכן! זה יהרוס לך את הבית! זה יהרוס לך את החינוך! זה יפגע לך בפרנסה! זה יביא עליך מחלות ואסונות כבדים! ככה אמרו פה אחד כל גדולי ישראל...
והוא ממשיך לחבק ולנשק אותו??
אתה מדבר ומדבר על האינטרנט בלי סוף... ואתה אומר שכל מי שיש לו אחד מהמכשיר האסורים הללו, אין לו חלק לעולם הבא!! ולא עוד, אלא הוא יהיה נידון שם בייסורים קשים ומרים מאוד מאוד על כל ראייה וראייה שפגם בעיניים שלו!!... ועדיין יש לאנשים את המכשיר הזה... את זה אתה כן מבין??!!״, הוא שואל אותו.

זו המלחמה האחרונה והניסיון האחרון של הדור!

וכאן אני רוצה להציג לפניך ידידי היקר, מדרש פלאי ובלתי מובן.
אומר המדרש: עשיו אמר, ״שוטה היה קין שהרג את הבל אחיו בחיי אביו,

ולא היה יודע שאביו פרה ורבה... אני איני עושה כן! אלא יקרבו ימי אבל אבי (שאז הוא כבר לא יוכל יותר להביא ילדים) ואז אהרגה את יעקב אחי".
פרעה אמר, "שוטה היה עשיו שאמר יקרבו ימי אבל אבי, ולא היה יודע שיעקב אחיו ממשיך לפרות ולרבות בימי אביו... אני איני עושה כן! אלא בעוד שהם תינוקות קטנים אני חונק והורג אותם".
המן אמר, "שוטה היה פרעה שאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, ולא היה יודע שהבנות שהשאיר בחיים תנשאנה לאנשים ותהיינה פרות ורבות... אני איני עושה כן! אלא להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים".
לעתיד לבוא יאמר גוג, "שוטים היו הראשונים שהיו מתעסקים עם ישראל ולא היו יודעים שיש להם אבא שבשמים... אני איני עושה כן! אלא אני מתעסק קודם כל עם הקב"ה ואחר כך עם ישראל".
עד כאן דברי המדרש.

פלא פלאות. מה קורה כאן?

עומד לו רשע אחד חצוף בשם גוג, מצפצף על כולם ואומר: "כולכם טיפשים! כולכם עושים צרות לעם ישראל. אני", אומר גוג, "לא מתעסק "בכסף קטן", אני הולך על גדול! אני הולך ונלחם עם הקב"ה! עם אבא שלהם, לא פחות ולא יותר... ואחר כך אטפל בהם!!!"

ואני שואל: "וכי שוטה היה גוג?? הלוא כל ההיסטוריה טעונה ומלאה באנשים שניסו להלחם נגד הקב"ה ולא הצליחו? יש מישהו שפוי בכל כדור הארץ שיכול לעמוד ולומר בבירור שהוא יכול להילחם נגד הקב"ה?????"

"ניצחתי את אלוקים", שלחה לכולם בפייסבוק

הייתה אשה אחת שקיבלה את המחלה. היא הייתה נחושה בדעתה להפוך את העולם ולצאת ממנה... ואכן היא הצליחה! היא התגברה על המחלה ויצאה ממנה.

מה עשתה אותה אשה? במקום לעשות סעודת הודיה ולהודות להקב"ה שהציל אותה ממוות לחיים... היא שלחה בפייסבוק הודעה לכולם: "אלוקים ניסה לקחת את הנשמה שלי ולא הצליח... ניצחתי את אלוקים!"

אמר לה הקב״ה: ״אה, ככה?? את חושבת שאת בעלת הבית?? במקום להודות לי את עושה ״מסירות נפש״ לשלוח לכל העולם הודעה שכביכול ניצחת אותי??... אין בעיה! נראה אותך מתמודדת עם מה שאשלח לך עכשיו...״

לאחר מספר ימים, אותה אשה התבשרה שחזרה אליה המחלה ביתר שאת וביתר עוז... אבל הפעם המחלה הייתה קשה ואכזרית ביותר!!! היא נגסה ונגסה ונגסה בה ללא רחם... עד שגמרה אותה!!! אותה אשה מתה מתוך יסורים קשים ומכוערים. רחמנא ליצלן!

וכי מי הוא זה ואי זה הוא, שיכול לעשות משהו נגד ה׳ יתברך???

אז מה פתאום עומד לו גוג ומכריז בחוצפה קבל עם ועדה שהוא יילחם בהקב״ה???
אמנם הוא רשע, אבל וודאי לא טיפש??? לא מדובר באדם חסר דיעה ושוטה???

נראה, אם כן, שלא זהו כוונת הדברים.

רבי יחזקאל לוונישטיין לפני עשרות שנים אמר בשם מרן החפץ חיים, שמלחמת העולם השלישית (שזוהי מלחמת גוג ומגוג) תהיה בעצם מלחמה בין גדולה ונוראה בין הקדושה לטומאה.
זאת תהיה מלחמה על היהדות שלנו.
מלחמה שהטומאה תנסה בכל כוחה להשתלט על עם ישראל ״ולהרוג״ כמה שיותר יהודים ולהפוך אותם לחילוניים ולגויים גמורים.
אמנם הדברים נאמרו אז באופן כללי.

אבל היום אנחנו יודעים בדיוק למה התכוין מרן החפץ חיים...

ישנה חברה ציבורית בשם ״נאסדק״ אשר הוקמה ב-19 בדצמבר ב-1,999 והיא ממוקמת כיום בקליפורניה. ההכנסה שלה מגיעה ל-37,900,000,000 והיא מונה 33,077 עובדים (כל זה דיווח ישן של שנת 2012). החברה הזו מוכרת היום בשם: ״גוגל״.
הפלא הגדול הוא, שכל חברה משתמשת עם שם החברה שאותה היא מייצגת. כאן, משום מה, החליטה חברת ״גוגל״ לכנות את עצמה לא אחרת מאשר...

׳גוג׳!!!

מי זה באמת 'גוג'?

וזה ממש לא מובן, הרי כל חברה קוראת לעצמה על שם החברה. ואילו כאן החליטה, משום מה, חברת 'גוגל' לשנות מהשם המקובל ולקרוא לעצמה בקיצור בשם: 'גוג'?!

זה בדיוק מה שאמרנו!!!
חברת 'גוגל' היא בכבודה ובעצמה 'גוג'!!!
הוא נלחם עם הקב"ה בזה שהוא עד עכשיו מצליח לפתות, להפיל, להכשיל, לטמאות, ולדרדר בצורה איומה את עם ישראל - ביניהם צדיקים קדושים וטהורים עובדי ה', בחורים יראי שמים שלא טעמו טעם חטא, בנות טובות כשרות, צנועות ותמימות - לגלוש באינטרנט לכל מיני אתרים זוועתיים... בזה הוא נלחם ישירות עם הקב"ה!!!
כי כל הנוגע בישראל, כאילו נוגע בבבת עינו של הקב"ה!!!

פלא פלאות ממש!!!

עלינו להיות חכמים, כדי שנוכל להבין מי זה אותו "בולדוזר" מפלצתי שעומד מולנו ומה הוא מתכנן לעשות לנו.
לדעת שאותו מנוול, לא יבחל בשום דרך ובשום אמצעי ובשום גורם, כדי לנסות לפתות ולהכשיל אותנו כמה שיותר.

עלינו להתחזק בכל הכוח כנגדו.

תן לי ביס...

המדרש מספר על רבי תנחום שהלך לבקר ברומי העתיקה.
הוא רואה מאפייה ובתוכה עומד לו אופה כשעשרות מיני מאפה מונחים מסודרים במגשים יפים.
בפתח המאפייה רבץ לו שם כלב אחד כשלשונו בחוץ.
ראה רבי תנחום שהכלב זומם לקחת משהו...

האופה, כמובן, עמד בפתח המאפייה לשמור את מיני המאפה מהכלב.
הכלב, שראה שהאופה לא מתכוין לזוז מהשמירה, עשה חשבון פשוט. הוא אמר: ׳אם אני אנסה לקפוץ עכשיו על המדפים כשבעל המאפייה עומד על המשמר, אני אקבל מכות בראש ולא אצליח לקחת כלום! לא עוגייה ולא לחמנייה... לכן, כרגע כדאי לי להתאפק. אעשה את עצמי ישן, אתן לבעל המאפייה לשכוח ממני שיחשוב שאני ישן, וכשהוא יסיח את דעתו אני שם זינוק, לוקח לחמנייה אחת ובורח...׳

אומר רבי תנחום: הכלב המתוק הזה, הלך "לישון"! ובעל המאפייה היה רגוע. איך שנכנס האופה להוציא את התבנית מהתנור... הוא שומע קול רעש חזק... טראחחח... כל הלחמניות שלו נפלו על הרצפה...
מיד הוא רץ בבהלה החוצה ורואה את הכלב בורח... הוא מרים את כל הלחמניות ומתחיל לספור... הוא גילה שהכלב לקח בסך הכל רק לחמנייה אחת! זה כל מה שהוא רצה!
עד כאן דברי המדרש.

סיפור משעשע... אבל מה הוא בא ללמדינו?

אומר רבי חיים שמואלביץ: "טמון בסיפור הזה סוד נפלא ממש! - המדרש בא לגלות לנו איך עובד היצר הרע! ומה השיטה שלו!

יצר הרע כל הזמן מחכה לך בפינה, ואתה יודע את זה טוב מאוד. רק מה? אתה רגוע, כי כרגע הוא "ישן"... אבל באמת הוא לא ישן!! הוא רק עושה את עצמו "ישן" כי הוא מחכה לרגע "שתיפול" על "הריצפה" - שיהיה לך קצת חולשה בעבודת ה׳ - ואז הוא "יזנק עליך ויבקש ממך רק דבר אחד... "תן לי רק "נגיסה" אחת, תן לי רק "ביס" אחד - אל תבוא לשיעור תורה רק פעם אחת! אל תלך לתפילה פעם אחת!"

תן לו רק "ביס" אחד... והעסק כבר מובטח!
אתה בידיים שלו!!!

סיפר אחד מראשי הישיבות:
"אני אספר לכם על בחור שאני מכיר אותו. הוא נכנס לישיבה, זכיתי להיות מאלה שדרבנו אותו שילמד בישיבה. הבחור הזה למד ולמד ולמד וידע הרבה תורה, אבל הייתה לו מעידה קטנה. נפילה קטנה. כתוצאה מזה הוא התבייש לבוא לישיבה למחרת.
התקשרו אליו חברים: "מה קורה? למה אתה לא בא לישיבה? מחכים לך..."

הוא אמר: "אני מתבייש. תנו לי יום יומיים אני ארגע קצת ואז אני אגיע"

היום הזה רדף יום...
ורדף שבוע...
ושבועיים...

האמא התקשרה בוכה מתחננת: "תבואו להציל את הילד! הוא מסתגר, הוא מתבייש לצאת מהבית". הלכתי אליו הביתה ודיברתי איתו.
סיפרתי לו את הסיפור עם הכלב, פתחתי והראיתי לו את השיחה של רבי חיים שמואלביץ ואמרתי לו, "תשמע, יצר הרע לקח ממך "נגיסה" קטנה, הוא גרם לך פעם אחת לא לבוא לישיבה... ותראה אתה כבר שלוש שבועות בבית!!
ותדע שאם לא תשבור עכשיו את עצמך ותקום ותבוא לישיבה, הדרך שלך לאבדון קצרה מאוד..." ככה אמרתי לו.

אבל הוא לא הקשיב.

הבחור הזה היום, נשוי לגויה ואוכל נבילות וטריפות ביום כיפור, ועובר על כל תרי"ג מצוות!!!

כשאנחנו נפגשים פעם בשבע וחצי שנים, הוא אומר לי: **"הכל התחיל מהלחמנייה של הכלב!"**

וזה בדיוק - ידידי היקר - מה שרוצה ממך היצר...
'רק עוד פעם אחת תגלוש באינטרנט... רק עוד פעם אחת תכנס לפייסבוק... רק עוד פעם אחת תציץ באל ג'... וזהו! יותר אני לא אשגע אותך! אחר כך תעשה על זה תשובה... תתחזק... תשתפר... תשתנה... אני אפילו מוכן לבוא אחר כך ולעזור לך... אבל תן לי רק את הפעם הזאת האחרונה שאתה פוגם בעיניים שלך וזהו!... מה אתה אומר?'

"מה אני אומר??! אני אגיד לך בדיוק מה אני אומר ומה אני חושב עליך... שקרן צבוע ונוכל שכמוך! כמה שאתה מלוכלך ומנוול! אני לא מאמין לאף מילה שלך! אני לא אעשה שוב צחוק מעצמי ואשמע לך! תשכח מזה... לחזור שוב על השטות הזו אני יותר לא חוזר! חפש לך פראייר אחר! איתי אין לך יותר עסק! אצלי גמרת! לך חפש את החברים שלך..."

ככה צריכים לענות ליצר הרע, בתוקפנות ובהחלטיות!! - לא לוותר לו אפילו פעם אחת!!!

"השכבתי אותו ושברתי לו את כל העצמות!!!"

סיפר הרב אריה שכטר:
"היה לי חבר שהיה בן כיתתי, החבר הכי טוב שלי. ממש כמו אח שלי.
הוא רצה לקחת אותי למקום ששם יש סרטים ה' ירחם. הוא ישב לי על הווירידים שבועיים.
"אני משלם את הכרטיס... בוא איתי! מה אכפת לך...?"
אני ידעתי, שאם פעם אחת אני אלך אני כבר לא אהיה אותו אחד!!!
כשהולכים לסרט יוצאים סרוטים!
אבל הוא חבר שלי, הוא מוציא לי את הנשמה... מנסה להשפיע ולהשפיע...
ראיתי שאין לי מה לעשות איתו והוא לא מרפה... אז הבנתי שהוא רוצה "להרוג" אותי! הוא רוצה "לרצוח" אותי! הוא רוצה לעשות ממני פושטק!
כבר ראיתי את עצמי, מחר מחרתיים עם כרבולת על הראש... אבל סוף סוף הוא חבר שלי, מה אני אעשה איתו? ראיתי שאין לי ברירה...

השכבתי אותו על הריצפה ושברתי לו את כל העצמות!!! לא השארתי לו עצם אחת שלימה!!!

אחרי שנים קיבלתי על זה אסמכתא.
הייתי באמריקה לפני 52 שנה, ופתחתי את ה'אור החיים' הקדוש בפרשת נשא באותו קטע שמדבר על האשה הסוטה.
על כל הסיפור עם האשה הסוטה, שהבעל לוקח אותה לכהן, ושמים מים בתוך כלי עם עפר, וכותבים את שם ה' על מגילה ומוחקים אותו אחר כך במים וכו' שואל על זה האור החיים הקדוש: "לוקחים מים...? עפר...? מוחקים מגילה בתוך מים...? מה זה כל הטקס הזה???"

והוא מסביר כך: כשהקב"ה הבדיל בין מים למים, המים העליונים היו צוחקים ומאושרים, כי הם נשארו קרובים לבורא עולם.
לעומתם המים התחתונים, היו בוכים ועצובים. כי הם התרחקו מבורא עולם.
כשלוקחים מים רגילים ומכניסים אותם לכיור של המשכן שזה מקום הקדושה הכי גדול שיש בעולם... מה קורה למים? הם התקרבו חזרה לבורא עולם!!

אותו דבר אצל העפר. לוקחים עפר ושמים אותו בקרקע המשכן ומיד הוא מקבל קדושה!
כי קרקע המשכן זה מקום קדוש!
לוקחים את העפר המקודש עם המים המקודשים ומערבבים אותם יחד.
ואז, אם האשה הזאת לא טהורה... זה שוב מרחיק את המים מבורא עולם.
והמים, ברוב כעסם, רוצים לקרוע אותה לגזרים... 'למה הרחקת אותנו??? כבר היינו קרובים!!! כבר קיבלנו קירבה מבורא עולם ואת שוב מרחיקה אותנו מבורא עולם??!!!'
אבל אין להם כוח לעשות זאת.

לכן מוחקים את המגילה - שכתוב שם את שם ה' - בתוך המים, **ועם שם ה' הם קורעים אותה לגזרים!!!**

דומם?!
מים ועפר?!
כשרוצים להרחיק אותם מבורא עולם, זו התגובה שלהם?!
רוצים לקרוע אותה לגזרים?!
כן! כי עושים להם עוול! רוצים להרחיק אותם מבורא עולם! אז ברור שזו תהיה תגובתם.
אז אם יש כאלה מכשירים שרוצים להרחיק אותי מבורא עולם... אני צריך לפוצץ אותם!!!
לרסק אותם!!! לקרוע אותם לגזרים!!!

וכי הם ירחיקו אותי מבורא עולם...?!!!

לפני שלוש שנים באו אלי בפורים בחורים אמריקאים, והם אמרו לי: "רבי, אברוכה" (תן לנו ברכה)
"איזה ברכה אתם רוצים?"
"מנסים לסחוב אותנו חברים לא טובים, שלא להיגרר אחריהם..."
סיפרתי להם את הסיפור עם הבחור ואמרתי להם: "אתם צריכים להכניס לראש שלכם שאין כזה מצב! תגידו אחריי: "נוו ווייי" (אין סיכוי)
הם אמרו: "נוו ווייי"
"לא ככה, תגידו יותר חזק: נוו ווי!"
הם אמרו: "נוו ווי!"
"לא מספיק, תצעקו חזק: "נוו ווי!!!"
"הם צעקו: "נוו ווי...!!!"

אמרתי להם: "עכשיו תזכרו, שאם מישהו בא להסית אותך: "תסתכל רגע כאן באייפון... בוא נלך לשם רק לכמה דקות"... תכניס לראש שלך ש..."נוו וויי"!!! **אין מצב!!! אין שום סיכוי!!! אני לא מתקרב לא לאיזור הזה ולא למכשיר המסוכנים הללו!!!"**

הגאולה מגיעה... תתכונן!

למה?
למה השטן עושה לנו את זה?
מה הרווח שלו בכל זה?
מה זה נותן לו שעוד יהודים נופלים?
סתם כך להתעלל בנו?
יוצא לו מזה משהו?

כן! בוודאי!

כל ההשתוקקות שלו, וכל השאיפות שלו, וכל מה שמעניין אותו... זה אך ורק דבר אחד!
למנוע מהדור שלנו - הדור האחרון - כמה שיותר לזכות לגאולה!!!

בכל זאת הוא לא יכול לפרגן קצת...? לבוא מעט לקראתינו ולא להקשות עלינו כל כך...?
לא! אנחנו מדברים על השטן!
הוא שונא אותך שנאת מוות! הוא רוצה לגמור אותך! הוא רוצה לחסל אותך! הוא רוצה לאבד אותך! הוא רוצה להרוס אותך! הוא רוצה שתפסיד גם את העולם הזה וגם את העולם הבא! - לא להשאיר לך אפילו פירור!!! כלום... כלום... כלום!!!

היצר יודע טוב מאוד, שמי שישמור את עצמו ויזהר מאוד שלא להתפתות אחר הניסיונות שישנן היום בענייני צניעות, קדושה, שמירת עיניים, שמירת הברית והוא מתרחק לגמרי מהאינטרנט ומכל המכשירים... **הוא מרוויח את כל הקופה!!! הוא מרוויח את השכר של כל הדור כולו!!!**
כי בזה הוא ניצח אותו בקרב האחרון שלו.

אך מי שלא יחזיק מעמד ברגעים האחרונים שלפני הגאולה - כל מי שלא יעמוד בניסיונות הקשים ולא יצליח להחזיק מעמד - פשוט יפסיד את... **ה-כ-ל!!!**
ועוד ילך לאבדון לנצח נצחים!!! רחמנא ליצלן!

סיפר אחד מהמרצים בערכים:
"שואל אותי בחור אחד: "הרב, אם האינטרנט כל כך חמור, למה הקב"ה מוריד לעולם כזה כוח כל כך בעייתי? למה הקב"ה לא הוריד משהו יותר לייט...? יותר עדין... פחות חריף... פחות חזק... למה?"
אני חייכתי ואמרתי לו: "הכל בגלל השטן!"
"מה זאת אומרת?", הוא לא הבין.
"לא שמעת על האירוע שקרה עם השטן?"
"לא"
אמרתי, "טוב, תשמע. מעשה שהיה כך היה:
יום אחד השטן בא להקב"ה ואומר לו, "ריבונו של עולם, די אני מתפטר!... אני מתפטר!"
אמר לו הקב"ה: "שטן יקר, מה קרה? למה אתה מתפטר?"
ענה לו השטן: "ריבונו של עולם אין לי כבר כוח, אני לא מצליח להתמודד..."
שאל הקב"ה: "עם מה?"
אמר לו: "עם כל הקדושה... עם כל התורה... עם כל החזרה בתשובה... עם כל החסד שקיים בעולם... כזה שפע רוחני עצום... שלא היה קיים כדוגמתו בכמות ובאיכות מאז מעמד הר סיני... די! אני לא יכול...! עזוב אותי, אני מתפטר!!"
אמר לו הקב"ה: "טוב, אתה יודע מה? כדי ליצור איזון, שיהיה מערך של כוחות שווים, קח אינטרנט! קח אייפון! קח אל ג'י! קח פייסבוק... סמארטפון... בלקברי... טאבלט... גאלקסי... אם פי 4... אם פי 5... ותרד איתם למטה. בסדר? עכשיו אתה רגוע?"
"כן כן, תודה רבה! יישר כוח!", שמח השטן, "סוף סוף, יש לי מה לעשות".
השטן היה "בעננים" (תרתי משמע).

אבל, יושב בשמים ישחק...

השטן הטיפש לא שם לב לתרגיל שעשו לו...

דבר אחד הוא לא לקח בחשבון, בזה שהוא לקח מהקב"ה את כל המכשירים הללו... הוא עשה את טעות חייו הנוראה!!! (או יותר נכון, טעות מותו) - השטן קיבל את כל מה שנשאר לו במאגרים!!!

זהו! הכל נגמר!
השטן "אכל" אותה בגדול!
לא נשארו לו יותר שום כלים כדי לפתות ולהכשיל... כלום!!! פשוט כלום!!!

זהו! בעצם, חיסלנו אותו!!! ניצחנו אותו!!!

כל מי שיצליח להתרחק מהמכשירים הללו... כל מי שילחם נגד המכשירים הללו... ישרוד!
ובזה, בעצם, הוא גמר סופית על השטן! זה מה שיפיל אותו לקרשים במכת נוקאאוט אדירה!!!

יותר כבר לא נשאר לו מה "למכור" לנו.

10 אצבעות לי יש...

הרב חיים מאיר הלוי אמר פעם דבר נפלא.
"פעם נשאתי דרשה בארצות הברית, הבאתי את דברי הגמרא שאומרת: בשעת פטירתו של רבי יהודה הנשיא הוא הרים את עשר אצבעותיו למעלה ואמר, "ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותיי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה, יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתי".

אמרתי לשומעים: רבותיי, איננו יכולים להגיע למדרגתו של רבי יהודה הנשיא ולומר מעולם לא נהנינו אפילו באצבע קטנה... אך יהודי בדור הזה יכול גם הוא לקבל את אותה קבלת הפנים המופלאה שרבי יהודה הנשיא זכה לקבל למעלה, על ידי אמירה דומה.

אם הוא יאמר אל הקב"ה: "ריבונו של עולם! כל חיי עברו בעולם של כלי טריפה מושחתים ביותר; אינטרנט, אייפון, אייפוד, גלאקסי, סמארטפון, בלקברי, אל ג'י, טאבלט, ושאר פלאפונים לא כשרים...", והוא יזקוף את עשר אצבעותיו למעלה ויאמר: "מעולם לא לחצתי על אלו אפילו באצבע קטנה!... לא "נהניתי" אפילו באצבע אחת...!"

אין ספק, וברור כשמש, שהקדוש ברוך הוא יקבל את דבריו ויברך אותו ללא שיעור וגבול!!!

סיפר הרב גלזר:
"אני דורש בבני ברק כל תחילת חומש, בבית כנסת שנקרא 'קהל חסידים'. כל שבת מביאים מרצה אחר, אני מגיע לשם כל תחילת חומש. השנה הגעתי לשם בפרשת שמות.
דיברתי נגד הטומאה ונגד האייפונים, דיברתי שם חזק. הגבאי שמה הוא מקורב לרבי דוד אבוחצירא. כל מוצאי שבת הוא הולך לרבי דוד והוא מעדכן אותו מי היה ומה הוא דיבר.

אז באותו מוצאי שבת פרשת שמות הוא סיפר את זה לרבי דוד שהרב גלזר דיבר נגד האייפונים והאינטרנט. רבי דוד הגיב ואמר: "מצויין".
הגיע פרשת ויקרא, זה היה שבועיים לפני פסח, דיברתי על חיזוק באמונה.
הגבאי מגיע לרבי דוד במוצאי שבת. רבי דוד שואל אותו, "מי דיבר שם?"
הוא אמר לו: "הרב גלזר"
"מה הוא דיבר?"
"על אמונה"
"למה הוא לא דיבר על האייפונים?"
"כבוד הרב, אבל הוא דיבר על זה כבר בפרשת שמות...?!"
אמר לו רבי דוד: "תגיד לרב גלזר בשמי, שכל מקום שהוא הולך, שלא יפסיק לדבר על זה!!!"

והוא אף התקשר אלי לפני שהיה ה'בר בי רב דחד יומא' כדי להגיד לי שכל מקום שאתה הולך לדבר, תדבר רק על הנושא הזה.

הגבאי שואל את רבי דוד: "כבוד הרב למה צריך כל הזמן לדבר על זה?"
אמר לו רבי דוד: **"כי משיח צדקנו כבר נמצא כאן במקום, והוא נגעל להיכנס מהאייפון של הדתיים והחרדים!!!"** והוסיף ואמר: "תגיד ותפרסם בכל הארץ וגם לחילונים, כשמשיח צדקנו יגיע, **כל מי שהיה מחובר לאינטרנט או לאחד מהמכשירים הפסולים... בשמים המקום שלו יהיה יחד עם מנהלי בתי הבושת והזימה שיש באינטרנט!!!** ככה אמר לי באוזניים רבי דוד. והוא ביקש ממני לפרסם את זה.

הייתי בדימונה", מספר הרב גלזר, "וסיפרתי את זה. באה אלי אשה מרוקאית תמימה בת 50 ואומרת לי: "כבוד הרב למה משיח נגעל ממני...?! הנה, קח את האייפון שלי במתנה".
שברנו את זה שם על המקום".

אני רוצה להתגייס!

היום אנחנו נמצאים בשנת התשע״ו - 5,776 לבריאת העולם.
כמה זמן נשאר לעולם להיות קיים?
מקסימום לפי כל התאריכים כולם 6,000 שנה! כנגד ששת ימי בראשית.
כל יום מימי בראשית זה כנגד אלף שנה אצלנו. (כמו שכתוב: **״כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול״**. שיומו של הקב״ה זה אלף שנה.)
אם נתרגם את ה-5,776 שנה לפי חשבון של ימים, זה אומר שחלפו כבר חמישה ימים ואנחנו נמצאים ביום שישי וביום שישי עצמו כבר חלפו 776 שנה!
מה שזה אומר שאנחנו ממש קרובים לכניסת שבת!!

וצריך לקחת בחשבון שמתוך אותם ה-224 שנה שנשארו, מחכים לנו עוד מלחמת גוג ומגוג, ביאת המשיח, תחיית המתים, ובית המקדש השלישי, אז אין ספק שאנחנו נמצאים בזמן קריטי ביותר שהעולם הולך להינעל עלינו.
כי באמת כבר לא נשאר זמן, מכיון שכניסת ״השבת״ אצל בורא עולם, מן הסתם לא תיכנס ברגע האחרון.

אז כפי שאמרנו, כרגע אנחנו בתקופה של: **ערב שבת עם חשיכה!**

מה כתוב בערב שבת עם חשיכה?

אומרת המשנה: שלושה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו, ערב שבת עם חשיכה:

1. עישרתם? (האם עישרתם מהפירות והירקות?)
2. עירבתם? (האם עשיתם עירובי תחומין ועירובי חצירות?)
3. הדליקו את הנר! (הדליקו את נרות השבת!)

בתקופה שלנו, ערב שבת (יום שישי) עם חשיכה (לאחר שחלפו כבר 776 שנה ואנחנו נמצאים סמוך לחשיכה), כל יהודי צריך לשאול את עצמו:

1. **עישרתם?** - האם הפרשתי מעשר מהזמן שלי, מהכישרונות שלי, מהכוחות שלי, מהיכולות שלי, למען עם ישראל? להציל אותם מפגעי האינטרנט?

2. **עירבתם?** - האם התערבבתי די מספיק עם הציבור כדי לראות למה הוא זקוק? ומה אני יכול לתת מעצמי? ובמה אני יכול לתרום? כדי למנוע נפילות מבנים ובנות המתעסקים באייפונים?
3. **הדליקו את הנר!** - עליי להדליק את "הנר"! את הנשמה הכבויה של כל יהודי ויהודי (כי הנשמה קרויה נר, כמו שכתוב, **"נר אלוקים נשמת אדם"**) ולהוציא אותו מהפח שלתוכו נפל...

מדברים עם אנשים על המצב היום, וכל אחד פולט משפט בסגנון: "נורא נוראות"... "ירחם ה"'... "דור קשה"... "זה עיקבתא דמשיחא"... ועוד כל מיני פתגמים יפים, ובזה הוא חושב שיצא ידי חובה.

אבל בפועל מה הוא עושה?

כאשר הכריז משה רבינו בחטא העגל מי לה׳ אלי, התאספו אליו כל בני לוי. שאל הרב מבריסק, "מה, רק לבני לוי כאב המצב בחטא העגל ולאף אחד משאר השבטים לא כאב המצב?! היעלה על הדעת?!"
והוא עונה, "ודאי! אין שום ספק שלהרבה מאוד מבני ישראל כאב חטא העגל, לא רק לבני לוי...

אבל בפועל מי בא להילחם?

רק בני לוי!

התורה לא מזכירה את כל אלו שהמצב כאב להם. זה טוב מאוד שכואב לך, אבל זה לא מה שצריך ממך עכשיו בזמן מלחמה. בזמן מלחמה אדם לא יכול לשבת בבית שלו ובקהילה שלו רגל על רגל ולומר, "ירחם ה'" ויקרא כמה פרקי תהילים... לא זה מה שמבקשים ממך כעת.

זאת מלחמה נוראה, מלחמת מצווה שמבקשים מכל אחד ומכל אחת להתגייס למענה.
כל אחד צריך לשאול את עצמו:
'מה אני עושה?'
'במה אוכל לעזור?'
'מה בכוחי לתרום?'
'איך אני יוצא למאבק?'
'איך אני יוצא ומציל אנשים?'

גם אני רוצה לרתום את עצמי ולהתגייס למלחמה נגד האינטרנט ושאר המכשירים הפסולים!

היום בזול... היום בזול...

עכשיו נסביר, מה בפועל צריכים לעשות.

שמעתי פעם קלטת מעניינת בשם: ׳חשיפה 2,000׳. אותו מרצה דיבר שם על פרשת מחדלי ההצלה שהיו בשואה ואיך בן גוריון (שם רשעים ירקב) יחד עם עוזריו דאגו שמכונת ההשמדה של הנאצים הארורים תשמיד את כל יהודי אירופה... חשיפות מצמררות ביותר.

בין הדברים שנאמרו שם היה הקטע הבא:
בעיתון ׳הארץ׳ כותבת תמר מרוז תחת הכותרת: "העיסקה שלא הייתה". פחות משני דולר ליהודי!! שולמו לנאצי ויסליצקי שבמשך שנתיים הביא להפסקת משלוחי יהודי סלובקיה למחנות ההשמדה.
הנאצים היו מוכנים להפסקת ההשמדה באירופה כולה תמורת שני מיליון דולר!!
נשלחו תחינות נואשות ממנהיגים יהודים אל בן גוריון וחבר מריעיו שישלחו את הכסף כדי להציל את מי שעדיין לא הושמד... אבל לא נתנו כלום.

גרינבוים, מי שהיה עוזרו האישי של בן גוריון והממונה על הכספים, אמר: "אני לא אתן פרוטה אחת שחוקה... לא אתן!"
והוסיף ואמר: "טובה עז אחת חולבת בקיבוץ, ממאה יהודים גולים רוחשי כינים!"

כותבת תמר מרוז בעיתון ׳הארץ׳ (יש לה צילומי מסמכים אותנטיים שמאשרים זאת): "היה אז בקופה **64,376,000 דולר!!!** - הם סירבו להעביר אפילו את ה-200,000 דולר הראשונים שדרשו הנאצים כמקדמה!!!".

תאר לך מה זה, יש לך אפשרות להציל בן אדם אחד פחות מ-2 דולר!!!
וזוג בודד, בעל ואשה, פחות מ-4 דולר!!!
ומשפחה שלימה בעלת עשר נפשות, פחות מ-20 דולר!!!
ו-10 משפחות, פחות מ-200 דולר!!!

זה פשוט מדהים. אנשים היו יכולים בכמה דולרים לקנות אנשים ומשפחות שלימות ולהציל אותם ממוות לחיים!!! - אבל מה נעשה? השואה נגמרה לפני עשרות שנים. מה שהיה היה.

אבל בעצם, חשבתי לעצמי, ההיסטוריה שוב חוזרת על עצמה אבל קצת שונה! גם היום ישנה "שואה רוחנית" קשה מאוד מאוד, שמסתובבים בה מאות אלפים של יהודים מסכנים "בגטו" של האינטרנט והאייפון וזקוקים לעזרה דחופה... יהודים שנמצאים ממש כעת במחנות "ההשמדה" של יצר הרע, הכובל אותם מסביב לגדרות תייל גבוהות, דוקרניות וחשמליות כדי שאף אחד לא יעיז לברוח...
גם היום נשלחים ברחבי הארץ תחינות נואשות מכל מיני יהודים צדיקים הרוצים "להציל" מהרשת האינטרנטית את מי שעדיין לא "הושמד"...
גם היום ניתן להציל עשרות עשרות יהודים בכמה שקלים... על ידי רכישת ספרים ודיסקים מחזקים מאוד נגד האינטרנט והפלאפונים הלא כשרים!!!

החזון איש כותב: שלהציל יהודי שישמור תורה ומצוות, **הוא לא פחות ממי שמציל יהודי שטובע בים!!!**

הנה, ההזדמנות בידיים שלנו! מדוע שלא נעשה את כל ההשתדלות כדי לנצל אותה כמה שרק אפשר???

כוחם של ספרים ודיסקים

פעם אחד הרבנים שאל בסיום ההרצאה את המשתתפים: "מי רוצה לזכות להכניס ספר תורה לבית כנסת? שירים את היד..."
כולם הרימו את היד.
אמר להם הרב: "אני רואה שכולם רוצים! יפה מאוד. אני רוצה להגיד לכם רבותיי, שהרא"ש (רבינו אשר מרבותינו הראשונים, שהיה אחד מעמודי התווך שהשולחן ערוך נשען עליו בפסקיו) כותב, שהיום בימינו להכניס ספר תורה לבית הכנסת, **זו לא מצוה גדולה!**
(כיון שהיום יש הרבה ספרי תורה.
וחוץ מזה מוציאים אותו רק פעמיים בשבוע וקוראים בו 10 דקות, ובשבת 45 דקות.

וגם לא תמיד מוציאים את אותו ספר תורה, הרבה פעמים הוא שוכב בתוך הארון במשך חודשים מבלי שיקראו בו. כך שלא כל כך משתלם להשקיע הרבה כסף בהכנסת ספר תורה) לכן אומר הרא״ש, אם אתה כבר משקיע כסף, תשקיע אותו בחומשים ובגמרות ובספרי הלכה!

אבל גם היום, אין כמעט בית מדרש אחד שאין בו לפחות כמה סטים של ש״ס ושל חומשים וספרי הלכה... ככה שגם היום, אם הרא״ש היה חי, הוא היה אומר בוודאות שגם בזה אין להשקיע את הכסף.

אז במה כן?

אם רבינו הרא״ש היה חי היום ורואה איך שהדור שלנו נראה, איך שהדור שלנו נגוע כמעט כולו בנגע האינטרנט והמכשירים האסורים והסרטים... הוא היה אומר באופן ברור וחד משמעי, שאת כל הכסף שלך **תשקיע אך ורק בספרים בחוברות ובדיסקים העוסקים בנושא הזה!!!**

ולמה?

כי אין היום יותר נחיצות בדור הזה לספרים ולדיסקים המחזקים את עם ישראל בנושאים הללו, כיון שהיום זו חובת השעה!!! אנשים זקוקים לזה כמו אוויר לנשימה!!!

משפחות שלימות משוועות לצאת מזה!!! אנשים ונשים, בנים ובנות... רוצים לחזור לשיגרה הפשוטה והנקיה!!!

לחיות חיים נורמאליים ושלווים ולהפסיק כבר לשחות בטינופת המלוכלכת והטמאה הזו!!!

ומה גם, שבספר תורה אנשים משקיעים סכומי עתק בסביבות ה-40,000 דולר ויותר.

כאן מה מבקשים ממך? כמה שקלים בודדים...!

דיסק עולה שני שקלים, וחוברת או ספר עולים בערך 10 שקל!

אדם חכם, אדם שמבין בהשקעות, אדם שרוצה לקנות את העולם הבא שלו בזול, פשוט קונה כמות של 100 ספרים ו-100 דיסקים שמדברים בנושא הזה, ומפזר אותם בכל מיני מקומות לזיכוי הרבים.

ומה הרווח שיוצא לו מכל זה?

ובכן, אומר רבינו הקדוש בעל ׳חובות הלבבות׳ דבר מדהים ממש:

אם תקח את האדם הכי מאמין בעולם שהגיע קרוב לדרגת הנבואה מרוב

קדושה ויראת שמים ועבודת ה', אדם שמעולם לא חטא, אדם שכל ימי חייו השקיע רק בתורה ובמצוות, אדם שמוגדר כצדיק גמור, אדם שכל מעשיו היו לשם שמים...
כל הזכויות שלו, הם כאין וכאפס לעומת הזכויות של אחד שמזכה את הרבים!!!
כיון שזכויותיו של מזכה הרבים נכפלות עד סוף כל הדורות עבור כל אחד ואחד שזיכה אותו!!!

גרמת לבן אדם לצאת מהאינטרנט... גרמת לבן אדם לזרוק את הטאבלט... גרמת לבן אדם לשבור את האייפון... גרמת לבן אדם לשמור על העיניים... גרמת לבן אדם לשמור על הברית...
הזכות הזאת, מיד מכניסה לפעולה את המונה "הרוחני" שלך - שיעבוד בשבילך יום יום במשך 24 שעות מבלי הפסקה - והוא מפקיד לחשבון "הבנק" שלך את כל השכר של אותו יהודי ואותה יהודייה שזיכית אותם...

"המונה" שלך דופק ודופק מבלי הפסקה...

זה רק על אדם אחד שזיכית אותו.

ואם זיכית שניים?
המונה שלך ממשיך לדפוק יום יום, במשך 48 שעות, עבור אותם שני בני אדם שזיכית אותם להוריד את האצבע מהגלאקסי!
ואם זיכית שלושה?...
ואם זיכית ארבעה?...
ואם זיכית עשרה?...
ועשרים?...
ומאה?...

אין סוף, פשוט אין סוף, של שכר אתה מקבל על כך רק מהצד (חוץ מעבודת ה' הפרטית שלך)!!!

וזה מבלי להתאמץ!!! ומבלי להתעייף!!! ומבלי להתרוצץ ממקום למקום!!! בעוד שאתה שוכב במיטתך שקוע בשינת הלילה בחלום השביעי...

ולא עוד, גם אם חלילה אדם נפטר מהעולם... אל דאגה!
נשאר לו כאן ״מפעל״ - שזה בעצם אותם אנשים שזיכה אותם - שממשיך לייצר בעבורו עוד זכויות... ועוד זכויות... ועוד זכויות... בלי סוף ממש, **שכל הזמן מעלים אותו עוד ועוד לדרגות הגבוהות ביותר בגן עדן!!!**

ואם הוא לא הצליח לזכות את הרבים...?

אומרת התורה שאם אדם ניסה להסית את חברו לעבור עבירה ולא הצליח לשכנעו... דינו מוות על עצם ההסתה!!!
מכאן מדייק רבי ישראל מסלנט ואומר: הרי יש כלל ידוע, ״מידה טובה של שכר, אדם מקבל פי חמש מאות יותר ממידה רעה של עונש״.
אם כן״, אומר רבי ישראל, ״כל מי שניסה לזכות את הרבים... עמד ודרש... חילק ספרים... פיזר דיסקים... ניסה לשכנע... התרוצץ מכאן לשם על מנת לחזק... ואף על פי כן לא הצליח לזכות אף אחד, **עדיין שכרו רב מאוד מן השמים! - פי חמש מאות פעם!!! - ככה שאין לשער ואין לתאר מה עוצמתו וחשיבותו של יהודי זה!!!**

ורבי אברהם פלאג׳י מוסיף ואומר: ״שאם השומעים לא קיבלו את התוכחות שלך, **אז לא רק שאתה לוקח את כל הזכויות שלהם!!! אלא הם עוד מקבלים בחזרה את כל העוונות שלך!!!**

ישנו עוון אחד איום ונורא, חמור מאוד מאוד, עד כדי כך שהזוהר הקדוש כותב **שכמעט ואין עליו תשובה** רחמנא ליצלן, והוא: **עוון הוצאת זרע לבטלה!!!** (מה שנקרא, פגם הברית).
שאין ספק שכל מי שיש לו את אחד מהמכשירים המטונפים הללו - אינטרנט, בלקברי, טאבלט, סמארטפון, גלאקסי, אייפון... - שהוא נכשל בעוון המחריד הזה!!! ה׳ ירחם, ישמור ויציל.

אומר הגאון הקדוש רבי אליהו די וידאש בספרו ׳ראשית חכמה׳: מי שחטא בחטא המזעזע הזה של הוצאת זרע לבטלה, **שישתדל לזכות את הרבים!!!** (וזה כולל, כמובן, גם נשים שגרמו לאחרים להיכשל בעוון הזה מבלי שתדענה.)

מה הקשר בין הדברים?

והוא מסביר: כל מי שמוציא זרע לבטלה, הוא בעצם זורק נשמה לחוץ והיא

נופלת בין הסטרא אחרא. כלומר, הוא לוקח נשמות (שהיו עתידים להיות ילדיו), ומביא אותם לידיים של הסטרא אחרא.

מה עושה מי שמזכה את הרבים?
הוא מכניס מעכשיו נשמות של בני אדם (שהיו שקועים בסטרא אחרא של האינטרנט והאייפונים), בזה שהוא עוזר להם לצאת מזה (על ידי ספרים, דיסקים, או אפילו כשמשוחח איתם על כך) כדי להחזירם אל תוך הקדושה!!!

כלומר, פעולת זיכוי הרבים, היא פעולה הפוכה ממש ממי שהוציא את זרעו לבטלה.
זה כנגד זה!!!

אין סוף... אין סוף... אין סוף...

הגמרא אומרת: "אין בכל חלל העולם לשלם עבור שכר מצוה אחת!!!"

ננסה קצת להבין מה פירוש המילים, "אין בכל חלל העולם לשלם עבור שכר מצווה אחת":
אם ניקח את כל הבנקים...
ואת כל החנויות...
ואת כל בתי העסק...
ואת כל המשרדים...
ואת כל הבתי מלונות...
ואת כל הבתי ספר...
ואת כל הבתי חולים...
ואת כל מקומות הנופש והבילוי...
ואת כל מקומות העבודה...
ואת כל נמל התעופה על כל המטוסים...
ואת כל נמל השייט על כל הספינות...
ואת כל הצבא...
ואת כל המשטרה...
ואת כל שירות הביטחון...
ואת כל האנשים כולם...
ואת כל הבתים...

ואת כל כל התחבורה...
וכו'...
וכו'....
של כל מדינות העולם!!! - סין, ארצות הברית, קנדה, רוסיה, שוויץ, גרמניה, ברזיל, הולנד, ערב הסעודית, וכו' וכו' - ונמיר את הכל בכסף מזומן, לאיזה סכום כסף נגיע?

אין סוף... אין סוף... אין סוף... אין סוף... אין סוף... של סכומי כסף אגדיים!!! ואסטרונומיים!!!

ועל זה באה הגמרא ואומרת, **שעל שכר מצווה אחת** (נניח, נטילת ידיים בבוקר) **אין בכל חלל העולם** (כמו שהסברנו) **די כדי לשלם עבורה!!!**

שואל רבי חיים שמואלביץ: "נו, אם זה ככה, אז איך הקב"ה משלם לרשעים את שכרם פה בעולם הזה?? הרי לא ייתכן שהרשעים לא קיימו אפילו מצווה אחת??
ואם כן, גם אם הוא יתן להם את הבית הכי יפה בעולם, ואת הרכב הכי יקר ומשוכלל בעולם, ואת העסק הכי מצליח בעולם... זה עדין לא קמצוץ של שכר שמגיע לרשע עבור מצווה אחת??!

כי, כפי שאמרנו, אין בכל חלל העולם כולו לשלם עבור מצווה אחת ויחידה? אז איך זה מסתדר??

אומר רבי חיים שמואלביץ חידוש עצום ממש: **השכר שהקב"ה משלם לכל אדם, זה כפי איך שאותו אדם בעצמו מעריך אותו!!!**

לדוגמא: "אדם סוגר את הגמרא באמצע שיעור תורה כדי להרוויח 50 שקל בחוץ, אז באמת השכר של לימוד תורה שלו, שווה 50 שקל! ולכן, גם אם הוא ילמד תורה כל ימי חייו, הוא יקבל שכר על הלימוד תורה שלו לפי תעריף של 50 שקלים!!!"

יוצא אם כן, שלא תמיד מקבלים שכר מושלם על כל מצוה ומצוה שאנו עושים!
כי תמיד יש לכל אחד את החשבונות והשיקולים הפרטיים שלו על כל מצווה ומצווה.
האם לעשות אותה או לא...? ואם כן, כמה להשקיע בה...? כמה כסף לבזבז עליה...? כמה זמן להקדיש לה...? וכו'.

אבל, אומר רבי חיים שמואלביץ, ישנה מצוה אחת שאדם יכול לקבל את שכרה בשלימות ממש...

זיכוי הרבים!!!

אם אני גרמתי למישהו לקיים מצווה, אז ייתכן שאותו אחד שקיים את המצווה יקבל עליה בשמים 70% מהשכר. אבל אני שזיכיתי אותו לקיים אותה, אקבל 100% מהשכר!!!

כי אני מצד עצמי זיכיתי אותו לקיים את המצווה הזאת. זה שהוא לא קיים אותה בשלימות, זה לא בעיה שלי! אני לא יכול לקבוע את תעריף השכר של קיום המצווה עבור האחרים כי המצווה היא בידיים שלו, לא שלי.

אני אתן דוגמא:
אשה שולחת את בעלה לכולל מ-9:00 עד 13:00.
הוא מאחר לכולל ומגיע בשעה 9:15.
אחר כך הוא ניגש להכין קפה... וזה לקח לו רבע שעה.
אחר כך הוא דיבר דברים בטלים עם החברותא שלו... וזה לקח לו עוד רבע שעה.
אחר כך הוא יצא לשירותים... וגם זה לקח לו עוד רבע שעה.
אחר כך הוא חלם באמצע הלימוד... ירדה לו עוד רבע שעה.
אחר כך הוא נרדם באמצע הלימוד... והלכה לו עוד רבע שעה.

כמה זמן הוא למד בפועל? שעתיים וחצי.
כמה זמן התבזבז לו? שעה וחצי.
בשמים ישלמו לו שכר על לימוד תורה של שעתיים וחצי!

אבל אשתו ששלחה אותו לכולל... **מקבלת שכר מושלם של ארבע שעות מלאות!!!**
כאילו שבעלה הגיע לכולל בדיוק בשעה 9:00, ולמד רצוף בהתמדה עצומה מבלי להפסיק אפילו רגע אחד עד השעה 13:00!!!

כך בדיוק נמדד השכר של כל מי שמזכה את הרבים.
הוא מקבל 100% של שכר עבור כל מצווה ומצווה שקיים אותו יהודי שזיכה אותו...!!!

האם אתה שם לב - ידידי היקר - למה שמדברים איתך???

האם אתה קולט באיזה סדר גודל של רווחים אדירים אתה מתעסק???
האם אתה בכלל מעכל לאיזה דרגות של שכר רוחני מבהיל אתה מסוגל להגיע???

״אני הייתי קוקוריקו...״

העוצמה של זיכוי הרבים היא כל כך חזקה ובלתי נתפסת, עד כדי כך שהזוהר הקדוש כותב, שאם האדם היה יודע לאיזה מימדים אדירים של שכר רוחני - שאינו מובן ואינו נתפס כלל וכלל בשכל אנוש - אדם יכול ומסוגל להרוויח בזה שהוא מזכה את הרבים, **הוא היה רודף אחרי כל אחד בטירוף כדי לזכות אותו... כשם שהיה רודף אחר החיים שלו!!!**

נתאר לעצמנו אדם שמרגיש שהוא לא נושם... והוא זקוק לאוויר בדחיפות!! מה הוא עושה באותו רגע?

הוא רץ מיד לאיזה מאוורר או מזגן ומדליק אותם במהירות... ומיד הוא מתחיל לשאוף בפראות אל ריאותיו עוד אוויר... ועוד אוויר... כמה שיותר... כדי שלא לאבד חלילה כמה שניות של נשימה... רחמנא ליצלן.

אחד כזה יודע להעריך מה זה חמצן! ומה זה אוויר!
אוהו, כמה שהוא יודע להעריך...

זה בדיוק מה שאומר לך הזוהר הקדוש, אם היית יודע מה זה לגרום לכל יהודי להוריד את האצבע מלגלוש באינטרנט... לגמול אותו מהמסך של הגלאקסי... לגרום לו לשבור את הסמארטפון... למנוע אותו מלקנות בלקברי... **היית עוזב מיד את כל העיסוקים שלך ורץ אחרי כל אחד וכל אחת כאילו אתה זקוק עכשיו לחמצן כדי לחיות!!!**

מבהיל.

אני אתן דוגמא אחת מיני רבות.
מספר הרב רפאל זר:
״אני רוצה שתבינו מה דיסק אחד יכול לעשות. השבוע ביום ראשון, נסעתי להורים שלי.
הטלפון מצלצל...

אני עונה: "הלו?"
אני שומע קול מוזר: "שלום כבוד הרב"
"כן"
"אני הייתי קוקוריקו...", היה לו מבטא ארגנטינאי כבד.
חשבתי שהוא רוצה לצחוק עלי בטלפון.
אמרתי: "סליחה מי זה??"
הוא אומר: "אני עולה חדש, אני בא מארגנטינה, ואני עכשיו גר ב'באר שבע'"
"נו..."
הוא אומר: "כל החיים שלי חייתי כמו גוי. הייתי קורא את הברית החדשה של הנוצרים, אוכל כל מה שזז, וזהו, אני נוצרי! באתי לארץ, הביאו לי דיסק שלך על 'תפילין'. שמעתי את הדיסק הזה, ישבתי ובכיתי... שרפתי את הספר של הברית החדשה, קניתי תפילין, קניתי 36 דיסקים שלך, והיום אני לומד בישיבה... רציתי לומר לך תודה רבה".
אומר הרב: "אני רוצה לומר לכם, אף פעם לא קיבלתי כזאת צמרמורת... נהייתי מאובן!

מה כוחו של דיסק אחד לעשות. פלא פלאות".

אתה נותן ליהודי ספר אחד או דיסק שמדבר נגד האינטרנט, ואתה אומר לו: "קח, תקרא! קח, תשמע!" והוא בזכותך קורא את הספר ושומע את הדיסק... ופתאום דברים משתנים אצלו... הוא מתחיל לחשוב על עצמו ברצינות... ואז הוא מתהפך מן הקצה אל הקצה...

האם אתה יודע מה עשית?
יש לך בכלל מושג?

תאר לך, שהיה בחור ישיבה בגיל השידוכין, שלאט לאט החל ליפול מאחד מהמכשירים הללו... ופתאום הופעת אתה ונתת לו ספר כזה מחזק ומרתק... והוא ישב וקרא בו. ואז הוא התחיל לחשוב ברצינות על עצמו: 'בעצם, מה אני כזה טיפש?' 'מה לי להתעסק עם זבל?' 'מה אני צריך לאבד את חיי בשביל לכלוך?' 'חבל לי לבזבז את חיי היפים בשביל חתיכת טינופת ששוקלת 20 גרם...'

וזה גורם לו להתחרט ולהצטער על כך שנכנס לעסק הזה, והוא מתחזק וחוזר שוב ללמוד בהתלהבות מבלי להתקרב יותר לאחד המכשירים הללו או למשהו

שמזכיר אותם... ואז הוא מסיים את הישיבה בצורה הטובה ביותר עם בחורה צנועה מבית יעקב ושניהם מקימים בית של תורה.

שים לב עכשיו לחשבון:
אתה מקבל את כל שכר לימוד התורה שלו מאותו רגע שהתחזק ועד שהוא יפטר מן העולם.
אתה מקבל את השכר של כל הילדים שלו, שזה כולל; את כל הלימוד תורה שלהם, את כל הצניעות שלהם (אם הן בנות), את כל שמירת השבתות שלהם, את כל המצוות שלהם, את כל היראת שמים שלהם... כיון שהם נולדו בבית שומר תורה ומצוות בזכותך.
אתה מקבל את השכר של כל הנכדים שלו, שזה כולל; את כל הלימוד תורה שלהם, את כל הצניעות שלהם וכו׳ וכו׳ כיון שהם נולדו מאותם ילדים שנולדו בבית שומר תורה ומצוות בזכותך.
אתה מקבל את השכר של כל הנינים שלו...
אתה מקבל את כל השכר של הצאצאים שלו...
אתה מקבל את כל השכר של הבני צאצאים שלו...

אתה מקבל שכר איום ונורא של דורות דורות שלמים של משפחות שלימות ברוכות ילדים שמורכבות מאלפי אנשים שכולם שומרי תורה ומצוות!!!
מי יוכל לשער ולתאר מה גודל השכר המבהיל הזה!!!

לזכות משפחות שלימות ב-3 גרם של חתיכת מתכת!

ואם חלילה מנעת את עצמך מלתת לבחור כזה או לבחורה כזו, ספר כזה או דיסק כזה שיכל לעורר אותם ולחזק אותם ולגרום להם לצאת מהיכן שנפלו... מהו גודל ההפסד והחורבן שלך?

כמו במקרה הקודם, תאר לך, אם לא היית נותן לבחור הזה את אותו ספר מחזק, והוא היה ממשיך להתדרדר עוד ועוד עד שהיה עוזב את עולם הישיבות. מה היה קורה אז?

הוא היה מוצא בחורה חרדית מקולקלת כמוהו או בחורה חילונייה (או חלילה גויה, שזה פי כמה וכמה יותר חמור. רחמנא ליצלן!!) ואיתה היה מקים בית חילוני.
ואז היו נולדים לו ילדים חילונים (או גוים), שכל היום שקועים בטלוויזיה ובאינטרנט, מחללי שבתות, אוכלי נבילות וטריפות, מגלי עריות, עושים את כל האיסורים שבעולם...
ואז אותם ילדים חילוניים, היו גדלים ומקימים משפחות עם בנות חילוניות כמותם (או גויות)...
ואז היו נולדים להם ילדים חילוניים (או גויים, רחמנא ליצלן)...
ונכדים...
ונינים...
וצאצאים...
ובני צאצאים...

מחקת דורות על גבי דורות שלמים של משפחות רבות שיכלו להינצל בזכותך - על ידי שהיית נותן לאותו בחור ספר או דיסק מחזק והיית עוזר לו שלא ליפול... - ״הודות״ לכך שהתעצלת ולא עשית זאת.

קח, למשל, את ראש הממשלה ביבי נתניהו. סבא שלו היה רב תלמיד חכם חשוב מאוד ב׳האמבורג׳... ידעת את זה?? אבל האם גם ידעת, שלא נשאר לסבא הצדיק הזה כלום??

לנכד שלו - ביבי נתניהו - יש בן בשם יאיר. בקדנציה הראשונה שלו ביבי התפאר איך הבן שלו שר יפה ׳אדון עולם׳...
היום, הבן הזה - יאיר - מצא איזה נוברגית בפייסבוק... וזהו זה! הבן שיוולד להם כבר יהיה גוי גמור!!! תוצאה: משפחת שלימה - משפחת נתניהו - נמחקה לצמיתות מ״המפה״ היהודית ומעם ישראל בגלל הפייסבוק!!!

הרב מנחם שטיין מסר שיחה במשך 4 שעות לבחורים בישיבת ׳נחלת דוד׳, בסוף השיחה הוא אמר להם: ״אם אתה מכיר מישהו שהוא מחזיק פלאפון לא כשר, אני מודיע לך שאתה חייב לספר לי או לראש הישיבה או למשגיח... כי אותו בחור הוא ׳רודף׳ את הציבור. זה לא הלשנה!

זה כמו שתראה״, הוא אומר, ״דירה שעולה בלהבות... ואתה אומר: לא, אני לא מטלפן ל-102 ומזמין מכבה אש, אני לא שטינקר! (מלשן)״.
יישרפו נשמות בגללך לנצח!!!

אתה תשלם על כל הנושרים שהוא ייצר בעתיד!!!

מובא בזוהר הקדוש, שהילדים של המתקלקלים יתבעו את מי שהיה יכול להציל את אבא שלהם ולא עשה זאת! ״למה לא תיקנת את אבא שלי??!! למה לא הצלת אותו??!!״

היה לנו מקרה כזה באחד הישיבות בדרום דיברתי שם ואמרתי לבחורים: ״חבר׳ה, אם מישהו נגוע באחד המכשירים האלה, אתה חייב על פי דין תורה מדין **׳לא תעמוד על דם רעך׳** לדווח לאחד מרבני הישיבה!!! אתה יכול להתקשר אלי או לחברי ואנחנו באים לעזור למי ש״מדמם״ בשטח״.

בחור אחד תפס ברצינות את מה שאמרתי. הוא אמר לי: ״הרב, אני בשיעור ד׳ ויש בחור משיעור א׳ שבא מישיבה קטנה, והוא משחק אותה כאילו שהוא צדיק. הוא גר לידי בשכונה ב׳אופקים׳ וכשהוא בא הביתה ביום שישי הוא משחק עם האייפונים וגולש לכל החלאות שיש שם. אני״, אומר הבחור, ״את שלי עשיתי!״

מיד שאלתי, ״מה שמו?״

הוא נתן לי שם וכתובת.

פניתי לאחד המומחים שהוא גם יועץ וגם אברך ירא שמים, שיצור קשר עם הנער הזה.

הוא יצר איתו קשר. פעמיים בשבוע במשך שלושה חודשים, הוא שוחח איתו. הוא הסביר לו, מה זה משיכה? מה זה יצרים? מה התפקיד של כוח ההולדה? וכמה עליו לשמור את עצמו... וכו׳ וכו׳.

בחסדי ה׳ הבחור עלה בחזרה למסלול!!!

הבחור הזה הגיע לגיל 23 והוא הזמין אותי לחתונה.

אני מגיע לחתונה שלו. איך שהוא ראה אותי... הוא עזב מיד את כל הרוקדים... איך שהוא בכה מהתרגשות. הוא סיפר לי שהוא זכה בבחורה צדקנית מבית מצויין... ״וכל זה הודות לך״, הוא אומר לי.

אמרתי לו: ״לי לא מגיע אפילו קרדיט אחד״... קראתי לאותו אחד שהלשין עליו (שהיה בעצמו כבר אברך עם שלושה ילדים) שהיה גם כן בחתונה הזו: ״דורון בוא בוא...״

הוא הגיע. הצבעתי עליו ואמרתי לחתן: **״לו מגיע הקרדיט! למלשן הזה! אם הוא לא היה מלשין עליך, היית היום פושע ישראל ומתחתן אולי בגיל**

48 עם איזו פושטקית... המלשן הזה הציל אותך!!! לא אני! אני רק תיווכתי בינך לבין המטפל...".

מה היה ההבדל בין משה רבינו לנח?

אצל נח נאמר עליו בהתחלה, **"איש צדיק"** ולבסוף **"איש האדמה"**

ואילו אצל משה נאמר עליו בהתחלה, **"איש מצרי"** ולבסוף **"איש האלוהים"**

מדוע?

נח היה צדיק לעצמו, הוא לא זיכה את הרבים ולכן הוא איבד את כל הדרגות שלו.

מ"איש צדיק" הוא ירד לדרגת "איש האדמה".

ומה שאין כן אצל משה רבינו.

הוא התחיל ממצב ירוד של "איש מצרי" עד שעלה לדרגה גבוהה של "איש האלוהים" **בזכות שזיכה את הרבים!!!**

קשה לך?

אתה טרוד?

אין לך זמן להתעסק עם זה?

מה הבעיה? **תרום אפילו כמה שקלים למי שכן מתעסק עם זה. זה כן בכוחך לעשות!!!**

הייה שותף גם אתה לדבר הזה, לתת 20 שקלים כדי שיקנו ספר אחד או שתיים... או עשרה דיסקים... זה ממש כלום! אל תשב בחיבוק ידיים! עשה כפי יכולתך!

לך תדע את מי תציל?

זכור זאת!

הרווח כולו שלך!!!

ל-נ-צ-ח!!!

היום שאחרי...

דברי סיום אחרונים!!!

זהו סיפור על איש אחד **שלא חסר לו דבר**.
בחווילתו היו כל מכשירי האלקטרוניקה שבנמצא. כולם מתופעלים ב׳שלט רחוק׳ .
״הטוב של טכנולוגיות המחר״ - נהג להתפאר.
היה לו בית פרטי עם אולמות כניסה, חדרי אירוח, מטבחים וחדרי שירות.
״רואים שהושקע כאן הרבה כסף״ - חשב/אמר כל מי שנכנס.
היה לו כסף. - הרבה כסף.
היו לו השקעות בארץ ובחו״ל. - בעסקי נדל״ן, בטכנולוגיות מתקדמות, ביצוא וביבוא.
הוא היה איש עסקים. - ביזנס מאן.
הייתה לו מכונית חדישה עם נהג צמוד.
היה לו מחשב נייד. ״המשרד האישי שלי״ - הוא קרא לו.
תמיד **הוא היה** בקשר סלולארי, אלחוטי, לווייני. ״בשבילי זה לא מותרות״ - נהג להסביר.
כאן בחלקיקי השניות בין זמן סגירת בורסת טוקיו לפתיחת המסחר בבורסת פרנקפורט, טמון ההבדל בין מצליחן למפסידן.
הוא היה מצליחן, עם ׳מגע של זהב׳. - היו הרבה שקינאו בו.
היו לו שומרי ראש. גלויים וסמויים.
היו לו כלבי שמירה. - מידי ערב היו מתירים את רצועותיהם, והם היו מטיילים בגינה.
הייתה לו גינה גדולה עם עצי סרק, עצי פרי, מדשאות רחבות ידיים וצוות גננים שניכש, דישן עישב וטיפל בגינה, בכלבים ובבריכה.
הייתה לו בריכת שחייה פרטית. - ״חצי שעה בבוקר, ואני אדם חדש״, נהג להמליץ לחבריו.
היו לו חברים. הרבה חברים. הם היו באים אליו למסיבות רעים או לסתם ערב סביב הבריכה. משוחחים, אוכלים, שותים, מסדרים עניינים... כן, היה כדאי להיות חבר שלו.

"החברים" - כך נהג לומר - "הם הביטוח שלי".
היה לו ביטוח רכוש. **היה לו** ביטוח חיים. **היה לו** ביטוח רפואי.
בכל שנה, בסתיו, **הוא היה** עובר "בדיקה כללית" מכף רגל ועד ראש במכון רפואי פרטי ויוקרתי. - "כאן אסור לחסוך בכסף", נהג לומר, "עם בריאות לא משחקים".
הוא שיחק טניס ושיחק גולף **הוא** שיחק בבורסה ושיחק חיים טובים.
כן, **היו לו** חיים טובים.
אבל...

בסוף הוא מת!!!

פעם היו שני מכונאי רכב שהתעסקו בידיהם בתיקון מנועי רכב. הידיים שלהם התלכלכו בשמן גריז שחור. פנה מכונאי אחד לחבירו ואמר לו: "תראה, אני יותר חשוב ממך, כי הידיים שלי מלוכלכות מגריז של מכונית 'מרצדס' ואילו ידיך מלוכלכות מגריז של מכונית 'סובארו'".

נשמע מגוחך...
מה זה משנה איזה רכב זה? 'פורד'?... 'מאזדה'?... 'שברולט'?... תכל'ס הידיים מלוכלכות!!!

ככה זה בחיים. מי שהיה עשיר ומי שהיה עני, מי שהיה חכם ומי שהיה טיפש, מי שהיה יפה ומי שהיה מכוער, מי שחי טוב ומי שחי רע, מי שהיה בריא ומי שהיה חולה...

בסוף כולם מתים!!! ללא כל הבדל, מי הוא היה ומה הוא עשה! - ככה כתוב באיוב: **"קטון וגדול שם הוא"** - כלומר, בין מי שהיה גדול ובין מי שהיה קטן, בקבר שניהם שווים.

אם אדם היה יודע מה מטרת החיים, הוא היה משקיע בהם את כל הכוחות שלו כדי להרוויח חיים נצחים אין סופיים, שם, למעלה!
כי פה, למטה, אף אחד לא משאיר כלום! פה כולם עוזבים את הכל!

כשאלוקים ברא את החמור אמר לו: "תעבוד, תסחב חבילות, תאכל דשא, ותחיה חמישים שנה"
אמר החמור: "אלוקים, אני מוכן לעבוד ולסחוב חבילות וגם לאכול דשא...

אבל חמישים שנה לחיות זה הרבה זמן, אני מסתפק בעשרים שנה! אתה יכול לוותר לי על שלושים שנה?"
נענה אלוקים לבקשתו והוריד לו שלושים שנה.

ברא אלוקים את הכלב ואמר לו: "אתה תשמור על בתי האנשים, אתה תאכל שאריות בשר מתחת לשולחן, ותחיה עשרים וחמש שנה".
אמר הכלב: "אלוקים, אני מוכן לחיות כמו כלב ולאכול בשר מתחת לשולחן, אבל לחיות עשרים וחמש שנה כמו כלב זה קצת הרבה, הייתי מוותר על חמש עשרה שנה"
נענה אלוקים לבקשתו והוריד לו חמש עשרה שנה.

ברא אלוקים את הקוף ואמר לו: "אתה תקפוץ מעץ לעץ, תצחיק את האנשים, ותחיה עשרים שנה"
אמר הקוף: "אין לי בעיה לקפוץ להצחיק את האנשים, אבל עשרים שנה זה הרבה, הייתי מסתפק בעשר שנים"
נענה אלוקים לבקשתו והוריד לו עשר שנים.

ברא אלוקים את החילזון ואמר לו: "ממך אמנם אין כל כך הרבה תועלת, אתה כל הזמן מוציא ריר ונשאר סגור בתוך הבית שלך ושם תמות, בכל זאת אני נותן לך עשר שנים".
אמר החילזון: "אלוקים, בשביל חיים כאלו אני לא צריך עשר שנים, זה הרבה מדי! מספיק לי רק כמה ימים וזהו!"
נענה אלוקים לבקשתו.

כשברא אלוקים את האדם אמר לו: "תראה, אתה תקבל שכל, אתה תשלוט על כל העולם, ותחיה עשרים שנה".
אמר האדם: "אלוקים, אני מוכן לקבל שכל ולהיות בן אדם, אבל לחיות עשרים שנה זה קצת!
אם לא אכפת לך, תן לי את השלושים שנה שהחמור וויתר, תן לי את החמש עשרה שנה שהכלב לא רצה, ואת העשר שנים שהקוף החזיר, ובנוסף את העשר שנים שהחילזון השאיר, ואני אהיה מבסוט ומאוד שמח... ואודה לך על כך בכל ליבי"
אמר לו אלוקים: "קיבלת!"

מאז הבן אדם חי לו עשרים שנה...

הוא מתחתן, לוקח הלוואות, מקבל משכנתא, ועובד לפרנסתו שלושים שנה - כמו חמור...
אחר כך הילדים גדלים, מתחתנים, עוזבים את הבית, הוא חי לו לבד חמש עשרה שנה - כמו כלב...
אחר כך הוא קופץ מבית לבית ועושה צחוק מעצמו להצחיק את הנכדים - כמו קוף...
עד שהוא נחלש, מזדקן, מוציא ריר, ונשאר סגור בתוך ביתו עד שמת שם - כמו החילזון...

זהו מסלול החיים של כולם! - **החכמים מנצלים כל רגע ורגע בימי חייהם לעשות את רצון ה' ולא מבזבזים אותם על שטויות.**

הרבי מסדיגורא כתב דבר גדול: שלוש תקופות מרכזיות יש לאדם בחיים. שלושת התקופות האלה כולם מקיפים את האדם:
תקופה ראשונה **שעת הלידה!** - כולם סביבו... באים למחלקת יולדות לראות אותו, קונים לו בגדים, ובליל הברית (ברית יצחק) עשרה אנשים קוראים לידו את הזוהר, ולמחרת בברית כולם מקיפים אותו.

תקופה שניה **שעת החתונה!** - כולם סביבו... איך שהוא יוצא מהרכב של 'החתן וכלה' כולם מתקבצים לראותו, בחתונה בשעת החופה כולם מקיפים אותו, ואחר כך בריקודים הוא במרכז העניינים כולם רוקדים סביבו ומשמחים אותו.

תקופה שלישית **שעת ההלוויה!** - כולם סביבו... מגיע הרכב של 'חברא קדישא' וכולם מציצים לראות את הגופה שלו, ואחר כך כולם מלווים אותו לבית העלמין, כולם רוצים לתפוס את המיטה שלו, ואף בעת שמכסים עליו את החול כולם רוצים להשתתף.

אומר הרבי מסדיגורא: "אדוני! רומזים לך!
כמו שבשעת הברית מילה שלך, היית נקי בלא שום חטא! וכולם היו סביבך... וכמו בחתונה שלך, שהיית דומה למלך ומחלו לך על כל העוונות! וכולם היו סביבך...
כך תשתדל להגיע למעמד השלישי בשעת הלוויה שלך שגם אז כולם יעמדו סביבך, להיות נקי וזך בלא שום חטא ועוון, כמו שהיית בשני המעמדים שלך.

אל תשכח את הנקודה הזו כל ימי חייך!!"

מספר הרב רמי לוי:
"לפני כחודש אמא של אברך יקר אצלנו בכולל, נפטרה. הלכנו ללוויה, הלוויה הייתה ב'שמגר'. הגענו לשם, הספדנו את האשה הזאת.
האולם שם ב'שמגר' היה כמעט מלא. המון אנשים.
כשנגמר ההספד, נשאו את המיטה של הנפטרת וכולם יצאו החוצה אל הטנדר, זהו! חוזרים ל'גבעת שאול'.
ביציאה - שהייתה צרה כמו צוואר של בקבוק - כולם נדחפו לעבר הדלת. התחילו להתערבב שם נשים וגברים... וזה, כמובן, אסור.
ברחתי לי אחורה, ידעתי שיש עוד יציאה.
יש את הדלת הראשית בכניסה שבו מספידים, אבל יש עוד דלת אחורית בצד השני...
אמרתי, 'אני אצא משם לבד, וזהו זה'.

נכנסתי פנימה, עברתי בין המזדרונות. המשכתי הלאה...
יש חלון גדול של הקירור איפה ששמים את הנפטרים. הייתה גופה על הריצפה וגופה על השולחן... והייתה עוד גופה של משהו קטן, אולי תינוק. כולם היו עטופים.
אתה עומד ומסתכל על זה וחושב... 'יופי! טוב מאוד! תישבר קצת למה לא... תשבור תשבור קצת את עצמך... תזכור מה שראית! מה אתה חושב יום אחד לא תגיע לפה?? יש לך פתק פטור מהחדר הזה??
יבוא יום ואתה תגיע לשם גם כן!'

אני ממשיך הלאה לדלת השנייה... אני בא לפתוח ו... הדלת נעולה!
אמרתי, 'טוב אז אני אחזור חזרה לדלת ההיא'... אני חוזר חזרה לדלת ההיא, אני רואה שכל האנשים כבר יצאו והשומר נעל את הדלת.

ואז פתאום אתה לבד. בבית הלוויות 'שמגר' עם שלוש גופות במקרר... עם החדרים... עם המיטות האלה... ואז אתה מתחיל להרגיש אימה.
לא אימה מהמת, אלא אימת יום הדין!
'תזכור... יום אחד זה יקרה! יום אחד אתה תשכב פה כמו הגופות הללו... ותצטרך כמו כולם לתת דין וחשבון למעלה! מה אתה חושב?'

אני לא מצטער שזה קרה לי, זה היה שיעור טוב".

"הייתי באזכרה", מספר הרב יוספי, "של בחור בן 18 שנהרג על אופנוע. עשו לו אוהל גדול.

היו שם אולי 150 אנשים.
ואני שאלתי אותם: "מה אתם אומרים, כמה זמן נראה לכם שאדם חי בעולם הזה?"
אנשים צעקו לי: "70... 80... 90... 100... שנה"
אמרתי להם: "אבל כאן באתי לאזכרה של בחור בן 18???!!!"
הם שתקו.
"אתם רוצים לדעת במדויק כמה זמן אדם מסתובב כאן? כל אחד כפי איך שהבורא הקציב לו.
אין אף אחד בעולם שיודע אם מחר הוא "ישחק" כאן על "המגרש"!!!"

אנחנו אומרים בשיר השירים: **"כי עזה כמוות אהבה קשה כשאול קנאה"**
הפסוק אומר, שיש אהבה עזה ליורדי שאול (לקבר) ולאלו שעומדים על סף המוות.
איזו אהבה יש ליורדי שאול ולאותם גוססים שעומדים למות?
וכן איזה קנאה יש להם? על מה מדובר?

ההסבר הוא, שהאהבה לחיים היא מאוד עזה. כל אחד מאיתנו אוהב את החיים.

כאשר מרגיש האדם שהוא עומד להיפרד מן החיים בעולם הזה והוא צריך להשאיר כאן את הכל...
את הבית שלו, את המכונית שלו, את כל הכספים שיש לו בבנק, את מקום העבודה שלו...
את אשתו, את הילדים, את הנכדים, את ההורים, את האחים והאחיות, את קרובי המשפחה...
את השכנים, את החברים, את הבית כנסת שבו היה מתפלל, את החברים בעבודה...

או אז בעת מיתתו, מתפרצת ומתעצמת אצלו האהבה לחיים בעוצמות אדירות!!
סערות גדולות ונוראות כגלי הים ורגשות אדירים עוברים בליבו ומתעוררים אצלו!!
באותו רגע הוא חש בהלה וזעזוע... כל כולו מתמלא בפחד איום ונורא כאשר הוא רואה ומרגיש על בשרו איך שהוא הולך ועוזב את החיים. ואז...

הוא מתחיל להעריך את החיים!!! אז הוא מעריך כמה שווה כל שניה ושניה של חיים!!!

כן, כן, את אותם חיים יקרים שהוא זלזל בהם... את אותם חיים שבזבז על גלישות אסורות באינטרנט... את אותם חיים שבזבז על התכתבויות מטופשות בפייסבוק... את אותם חיים שבזבז כשנכנס לכל מיני אתרים ריקים חסרי תוכן ששוטט בהם שעות על גבי שעות... את אותם חיים שבזבז ושרף על שטויות והבלים בחוסר מעש...

כעת הוא יודע להעריך טוב מאוד!!!
כעת כל שניה... וכל דקה... נחשבות אצלו כיהלומים ומרגליות יקרים מאוד מאוד!!!
ולכן הקנאה הזאת מתעוררת דווקא אצל אלו שהולכים למות, כי הם מקנאים באלה שחיים!!!

סיפר הרב יהודה כהן, ראש ישיבת 'יקירי ירושלים':
"לפני 30 שנה בערך נסעתי לאחת ממדינות אירופה. הגעתי למקום בו הייתי אמור להחליף מטוס למקום אחר. זה היה בתחילת דרכי לנסוע כדי לאסוף כסף לישיבה. לא ידעתי לדבר שום שפה. הגעתי לשדה התעופה.
אני ניגש כדי להחליף את הכרטיס, אומרים לי שעליי לעבור לשדה תעופה אחר ומשם לעלות על המטוס... איך ששמעתי את זה נפלו פני, 'איפה זה שדה התעופה השני? איך אני מגיע לשם? מי יקח אותי לשם? איך אספיק להגיע למטוס השני?' אני מחפש איזה יהודי בשדה התעופה ו... אין אף אחד! עמדתי בשדה התעופה ובכיתי. בכיתי בדמעות.
בסוף ה' יתברך עזר לי וטילפנתי למישהו שדיבר איתם והם שלחו מישהו שלקח אותי לשם.

אמרתי על כך לעצמי: 'שים לב, שים לב, אתה נמצא כאן מסתובב עם בני אדם, יש לך כרטיס ביד, אתה נמצא במקום זר ואתה לא מכיר אף אחד...

איך התחושה? איזו הרגשה רעה? איזה ייאוש? איזה דיכאון? איזה פחד?

הנשמה עולה למעלה אחרי פטירה, עוברת עולמות על גבי עולמות, אין סוף של עולמות, הוא צריך לעבור את כולם אחד אחד... ויש לו מקום אחד שהוא צריך להגיע לשם.

מי יוביל את הנשמה?? הנשמה לא מכירה שום דבר! היא משוטטת בעולמות אדירים אין סופיים!!
הוא לא יידע לדבר עם אף אחד, אף אחד לא מסתכל עליו, אף אחד לא נמצא לידו, הנשמה שלו משוטטת בעולמות התוהו... איזה בכיות... איזה תחנונים...

איזה בקשת רחמים... בוכה, מתחננת, רעבה... צמאה... קור וחום... מדוכאת... ואף אחד לא מסתכל אליה!".

ואז האדם - בעודו נשמה - מתחיל להרהר על עצמו: 'אוי, אוי, כמה טיפש הייתי! אוי, אוי, איך איבדתי את חיי? איך עשיתי את טעות חיי? למה? למה בזבזתי את כל החיים היפים שלי? למה עשיתי את השטות הזו? למה לא חטפתי עוד תורה ועוד מצוות...? למה האינטרנט והאייפון הארורים הללו הצליחו לבלבל אותי ולגזול ממני את הזמן הכל כך יקר?

למה השקעתי רק בהנאות הגוף ולא בנשמה שלי? מה עכשיו נשאר לי מהגוף?...'

ראית פעם מה זה פיגוע?
שלא תדע מצרות, אלו מראות קשים מאוד... חלקי גופות מתעופפים לכל עבר... קניון השרון בנתניה ראו שמה 'לבלב' על הכביש! 'קיבה' על הכביש השני! באחד הפיגועים בירושלים התעופפה גולגולת לחצר מלון 'קינג דיוד' אחד ישב שמה על כסא נוח ופתאום נוחת לו ראש של בן אדם על הדשא... מההלם והזעזוע הוא התעלף במקום!!

מה זה??!

הקב"ה רוצה להראות לך מה זה גוף! כלום לא נשאר ממנו!!!
אז אל תבטח בו!
זה זמני!

לעשות דיאטה, לשמור על הבריאות, לנהוג בתזונה נכונה, לעשות קצת כושר, לשמור על הגוף שלך... זה כן.
אבל לחטוא איתו - בראיות אסורות... בפגם הברית... במחשבות לא טובות... - זה לא הותר לך!!! הגוף שלך בסך הכל רק נרתיק לנשמה, אז תפסיק לעשות ממנו עסק! תפסיק להשקיע בו! **תתרכז יותר בנשמה שלך!!! ממנה תעשה עסק!!! בה תשקיע עוד ועוד כמה שיותר...**

סיפר הרב ליאור גלזר:
"היה בחור ישיבה אחד שעזב את הכל והוא התדרדר למטה למטה.
הוא הסתבך עם אנשים שקשורים לפשע. הוא לא ידע שבעולם התחתון יש

"שולחן ערוך" עם סעיפים וכללים משלהם. יש טעויות שלא עושים גם העבריינים הגדולים.
אבל הבחור הזה שהיה בישיבה, לא למד את הכללים האלה. הוא הסתבך עם איזה מאפיה... והם שרפו אותו!!! זה היה מאחורי הבית שלי.

בחור בן ישיבה לשעבר בן 17, היה ממש מותק של בחור, נשרף חי על ידי כמה פושעים בפרדסים של קרית הרצוג. מצאו את הגופה שלו אחרי יומיים.

אבא שלו מגיע לשיעורים שלי.
אחרי המקרה הזה הוא בא ואומר לי: "הרב גלזר אני מתחנן אליך, תבוא איתי לזהות את הגופה של הבן"
אמרתי לו: "אני אגיד לך ת'אמת, אני אדם מאוד חלש בטבעי... קשה לי לראות מת"
"הרב, בבקשה תכבד אותי. אני לא יכול ללכת לבד. אני לא אוכל לעמוד בזה..."
נכנסנו לחדר טהרה לזהות את הבן.
ואז אבא שלו ניגש אל גופת בנו ואומר לו: "שמואל, נו עכשיו מה עוזר לך כל הסרטים שראית??? כל כך רצית לעזוב את התורה, חשבת שבזה תהיה מאושר... נו, עכשיו מה זה עוזר לך??? עכשיו בוא נראה אותך גבר בעולם האמת...".

מזעזע.

אדם צריך כל החיים שלו לחשוב: "מה יהיה איתי? איך אני אסתדר למעלה? מה עלי לעשות כדי להינצל מיום הדין? האם אני חי את החיים שלי בסדר? אני לא עובר על שום הלכה? אני לא נכשל בשום דבר?". כך אם אדם עושה לעצמו חשבון נפש, והוא משתדל מאוד מאוד שלא להיכשל, אז יש סיכויים טובים לזכות לגן עדן.

ה'שם משמואל' בדרוש לחנוכה כותב דבר מדהים: ישנם שתי דרכים איך להתקרב לבורא יתברך.
א'. **על ידי מסירות נפש.** - שאדם עובד על עצמו שנים על גבי שנים בתעניות ובסיגופים כמו שעשו הרבה מהצדיקים בכל הדורות.
ב. **בזמן שיש טומאה כל כך גדולה ונוראה.** - בזמן הזה כל מי שרוצה להיות קרוב לה' יתברך, עצם זה שהוא מתרחק מהטומאה ואינו מתקרב אליה, בזה

הוא כבר קרוב מאוד מאוד לה׳ יתברך ממש כמו גדולי וצדיקי ישראל בדורות הקודמים!!!

זאת אומרת, אם יהודי, היום, בדור שלנו, הפרוץ והמשוגע, זורק את האינטרנט שלו לכל הרוחות ושולח את האייפון שלו לעזאזל... באותו רגע, הוא חותך תולש וקורע מעצמו כל כך הרבה ליכלוך טומאה וזוהמה שהיו דבוקים בו, ובאותו רגע ממש, באופן אוטומט, הוא נהפך להיות קדוש וטהור בבת אחת!!! **והוא, אכן, בשמים נחשב לאחד הצדיקים הגדולים ביותר של הדור!!!**

מפליא ביותר.

דוד המלך אומר: **״נפשינו כציפור נמלטה מפח יוקשים״.**

אם דוד המלך רוצה לומר שעלינו לברוח מהמלכודת (מהפח יוקשים) של יצר הרע, מדוע הוא אומר דווקא שהבריחה שלנו כציפור? למה לא כמו דג? הרי גם דג בורח כשרוצים לתפוס אותו?

אומרים משמו של היהודי הקדוש מפשיסחא: ״זה נכון שאם אני בא לתפוס ציפור או דג שניהם בורחים... אבל בכל זאת, יש הבדל גדול ביניהם.

כשבאים לתפוס דג, הוא בורח למטה, הוא יורד לקרקעית הים.

לעומת זאת, כשבאים לתפוס ציפור, היא בורחת למעלה, לכיוון השמים!

אומר היהודי הקדוש: דוד המלך רוצה לרמוז לנו, כשאתה בא לברוח מיצר הרע ואתה רוצה להתחיל התחלה חדשה בעבודת ה׳... אל תסתכל למטה! עזוב את כל הנפילות שלך! תמשיך הלאה... מעכשיו שהמבט שלך יהיה רק למעלה כמו ציפור שהיא בורחת אך ורק למעלה.

איך אמר האדמו״ר מקוצק? ״יש כאלה שאומרים: אם אתה לא יכול לעלות, אז תרד. בבחינת ירידה לצורך עלייה. - ואילו אני אומר: אם אתה לא יכול לעלות, אתה מוכרח לעלות ויהי מה!

ויהי רצון שנזכה לכך בעזרת ה׳ יתברך.

מאחורי הקלעים...

מחקרים! חשיפות! תגליות! ועובדות!

"תמונה טמונה"

משנקסו של מקצוען

למדתי בניו יורק בבתי ספר הטובים בעולם במשך 6 שנים על כל נושא התקשורת.
אחר כך למדתי גם משחק, גם צילום, עריכה, הפקה, במאי, כל מה שקשור בין להופיע על הבמה בין להופיע מאחורי הקלעים. התעסקתי ועבדתי עם אנשים בתחום הזה וגם הצלחתי בתחום הזה.
אני יודע מה הם חושבים... ואיך הם חושבים... וכל מה שהם עושים... ואיך זה שוטף לאנשים את המוח... בין בסרטים ובין בפרסומות בכל מה שקשור למסך.

עד שחזרתי בתשובה. - גם היום אני מתעסק עם כישוריי אלה, אבל רק לחילונים! כדי לחזק אותם.

אתן רק דוגמא: "לפני כשנתיים עשיתי סרט עלילתי על בן אדם שהגיע מעולם אחר ותופס אותו 'המוסד' ועושה לו חקירה מה אתה עושה פה? סוכן המוסד הוא כופר, וזה שהגיע, הגיע מעולם האמת. והוא מתחיל לעשות לו סמינר. מראים שם בסרט שמירת שבת, הנחת תפילין... הכל! אבל בתלבושת חילונית.

המסר של הסרט היה: שחייבים להתרחק מהחומריות ולהיכנס לרוחניות, ויש

בורא עולם שברא את כולם. הסרט הזה נכנס לעולם החילוני. הקרינו אותו בתל אביב בקולנוע של החילונים הכי שמאלני.
עשינו את זה בחכמה. זה היה סמינר מהדלת האחורית.

הסרט הזה זכה בפרסים, בפסטיבלים בינלאומיים. (ישראלים חילונים התקשרו: "מה, עכשיו אנחנו צריכים לשמור שבת? ואפילו גויים התפעלו. התקשר אלי גוי אחד ואמר לי כל הלילה לא ישנתי, שינית לי את המבט על החיים!) בסוף ההקרנה אנשים התחילו לרקוד.
אנשים באו אלי ואמרו לי: "ראיתי את הסרט שלך התחלתי לשמור שבת!".
מישהו אומר לי, "שמעתי אלפי הרצאות של רבנים, לא הזיז לי כלום אבל הסרט שלך השפיע עלי".
לפני חודשיים הזמינו אותי לדבר לפני קהל, יהודים הכי רחוקים באו.

אמרו לי: "בוא תקרין את הסרט גם לחרדים"
אמרתי להם: "לא, בשום פנים ואופן! אני לא רוצה".

פנו אלי לא מזמן מאיזו מפלגה מסוימת ואמרו, שהם מוכנים לתת לי 100,000 שקל שאני אעשה להם סירטון מסוים, כי אני נחשב בר סמכא בתחום הזה, לא הסכמתי.
אם אין בזה קדושה זה לא מעניין אותי. (למרות שהייתי צריך את הכסף מאוד).

עד לפני 100 שנה, לפני שהמציאו את המצלמות של התמונות (אחרי זה השתכללו המציאו מצלמות וידאו) העולם היה פחות או יותר באותה דרגה רוחנית במשך אלפי שנים.
ב-100 שנים האחרונות, ההתדרדרות נהייתה דרסטית!!! במהירות עצומה.
פעם יהודי שהיה חי בארץ ישראל לא היה יכול להתקלקל בקלות. הוא היה צריך לצאת למסע של כמה חודשים טובים רכוב על גבי גמל לכיוון רומא לשוק הברברים בשביל לראות איך שמתנהגים ואולי (לא בטוח) הוא יושפע מהם לרעה...

היום, לא צריך אפילו לזוז מהכסא! הכל נעשה בלחיצת כפתור! תק תק תק... ואתה נמצא בכל המקומות הכי פרוצים בעולם! ברומא, ביוון, באמריקה... איפה שאתה רק רוצה...
זאת העוצמה של התקשורת.

שטיפת מוח סמויה

קודם כל צריך להבין, שמרכז ההשפעה היום, העולמי, נמצא באמריקה וגם בצרפת. משם מגיעים כל הקלקולים. כי ברגע שיושבים שם אנשים ועושים סרט או משחק מחשב, ויושבים אנשים בכל העולם ורואים את זה... זה חודר אליהם חזק ומשפיע עליהם עמוקות!
אותם צופים, ירצו או לא ירצו, בעל כורחם הם מושפעים!

אני אתן לכם דוגמא שלומדים בבית ספר לקולנוע על עניין ההשפעה.
צילמו זוג הולכים בפארק, אווירה נעימה, ציפורים מצייצות... סירטון שנמשך כ-4 דקות.
את הסירטון הזה הקרינו בתור נסיון בתוך אולם לעיניי 500 איש. בסוף הסירטון פתחו להם את הדלתות וכולם יצאו מאולם ההקרנה.
אמרו להם: "לכו תשתו!".
היה להם שם כל מיני משקאות, ספרייט, קולה, קינלי, מיץ תפוזים וכו'...

99% רצו לקוקה קולה.

למה?
כל סרט שאדם רואה, מורכב מ-30 תמונות שמתחלפות בשניה אחת!! כלומר, כל שנייה של סרט, זה למעשה 30 תמונות.
אם אתם רואים שבן אדם מרים את היד שלו למעלה... תנועה כזאת של שנייה, מורכבת מ-30 תמונות כאלה!! וכשמריצים את התמונות במהירות אז רואים איך הוא מרים את היד רגיל.
כך זה עובד בכל סרט.
בקולנוע, למשל, מהירות התמונות זה 24 תמונות בשניה!!
יש שיטה אמריקאית 25 תמונות בשניה!!
בטלוויזיה זה מהירות של 30 תמונות בשניה!!

מה עשו אותם מפיקים? לקחו תמונה אחת (שזה 1 חלקי ה-30 בשניה), וכתבו עליו בגדול: "קוקה קולה" ושתלו את זה בתוך הסירטון שרואים שם זוג הולך בפארק. הצופה שרואה את הסרט, הוא לא שם לב, פתאום קפץ לו איזה משהו... הוא לא יודע בכלל מה זה? (כי התמונה הזאת, כפי שאמרנו, היא 1 חלקי 30 השניה), בסוף הסרט כולם רצו לקוקה קולה...

זה סוג מסוים שנקרא: "שטיפת מוח סמויה" שאסור לעשות. יש חוקים בינלאומיים שאסור להשתמש בדברים האלה.

הנה למשל דוגמא נוספת:
בקורס גמילה מעישון הראו לצופים שהיו מעשנים כבדים סרט הסברה על פעולת ניידת לטיפול נמרץ. מה הראו שם? גבר צעיר שרוע על הרצפה בחוסר הכרה כשאשתו יושבת שם ובוכה והשכנים עומדים מסביב אובדי עצות. מה עשו יוזמי הקורס? הם השתילו בתוך הסרט תמונה בודדת של סיגריה. בסרט נע חולפות במהירות עצומה 24 תמונות לשניה, ובין אותם 24 תמונות הושתלה תמונה אחת של סיגרייה שאינה שייכת לרצף התמונות, תמונה זו נקלטה על ידי העין אך לצופה אין מודעות אליה! זאת אומרת אם תשאל אותו, ראית סיגריה בסרטון הזה? הוא יגיד לך, לא!

ואז מה קורה?

בתודעה של הצופה יש תמונה של סיגריה והתמונה הזאת מתקשרת היטב יחד עם הסרטון המזעזע של אותו גבר צעיר השרוע על הריצפה... וזה יוצר אצל הצופה תחושה של מיאוס והוא אינו מסוגל אחר כך לעשן!

אם תמונה אחת משפיעה, וידוע שתמונה אחת שווה 1,000 מילים, אז תחשבו, סרט שמורכב מ-30 תמונות בשניה, 60 שניות בדקה, כפול 60 דקות... זה עשרות אלפי תמונות שבן אדם רואה רק בשעה אחת!!! תוסיף לזה את המוזיקה שקובעת הרבה בסרט, הזווית צילום, ואת האפקטים...

המפיק, או הבמאי שמסתתר מאחורי מה שאתה רואה (בין אם זה בבית ובין אם זה באולם, בין אם זה באייפונים שיש היום לא משנה מה) הוא חודר למוח שלך!! תרצה או לא תרצה זה חודר חזק למוח וזה משגע לבן אדם את המוח.

יוצר הסרטים הוא קוסם

אם אני, למשל, רוצה שהצופה יסמפט ויאהב את השחקן או את הדמות שאני רוצה, אני מאיר עליו באור רך וקליל (בפרסומות הם עושים את זה הרבה כדי שתתחבר למוצר ותקנה אותו).
אם אני רוצה שהצופה לא יסמפט את השחקן או את הדמות שאני רוצה, אני מאיר עליו באור חזק מאוד.
זה דברים שלומדים בבית ספר לקולנוע.

יש גם זווית צילום: אם אני רוצה שיעריצו איזה מישהו אני שם את המצלמה מול הבן אדם, קצת למטה, בזה אני מגביה אותו שיהיה קצת מורם מעם.
אני עושה אותו כוכב שיאהבו ויעריצו אותו.
אבל אם אני רוצה שלא יאהבו אותו, אני שם את המצלמה בזווית חדה ופנים מעוותות קצת, זה נותן לצופה הרגשה של אי נוחות, של הרגשה רעה.
אני אוכל לקבוע את מי תאהב ואת מי לא תאהב בצילום שלי אפילו בלי מילים.
זה דברים שלומדים בבית ספר לקולנוע.

וגם בעריכה אפשר להוציא מילים מהקשרם.
אני יכול לקחת דרשה של רב ולהוציא אותו רשע! אני חותך כמה מילים מהמשפט, שם את זה בהתחלה שם את זה בסוף...

כאשר רצו להכניס את הרפורמים לארץ, אז שמואל שניצר (עורך עיתון מעריב) ביחד עם הרב לאו הרב של נתניה ישבו בתוכנית בטלוויזיה. תוכנית שהוקלטה וצולמה לפני השידור.
מולם ישבו שני רבנים רפורמים בוויכוח, אם צריכים הרפורמים להיכנס לארץ או לא.
הוא מספר שבוויכוח הזה היכינו את הרפורמים שוק על ירך הם יצאו בבושת פנים.
אבל כשזה הופיע בטלוויזיה, איך זה הופיע? לקחו וצינזרו והורידו את כל הקטעים הטובים והטענות החזקות של הרב לאו ושמואל שניצר, והכניסו את הטענות של הרפורמים, כדי ליצור מצב מאוזן כביכול... והציבור קיבל את זה איך שהוא קיבל את זה.

מצד שני, אני יכול לקחת את האדם הכי מושפל ולעשות אותו למלך! תוך חצי שנה כולם יעריצו אותו. עשיתי פעם כמה סרטים לרבנים, כולם מעריצים אותם, לא יודעים שהם בכלל לא יודעים לדבר! אני בעריכה עשיתי אותו! אני בניתי את הרב הזה! שמתי לו את המילים הנכונות ונקיתי את המילים הלוא נכונות, שמתי צילומים... מוזיקה... אנשים ראו את הרב בסרט ואמרו: "ואווו... איך הוא מדבר...!". רואים אותו ברחוב מנשקים לו את היד... לא יודעים שהוא כלום! כלום, אפס!
מי עשה אותו? היוצר!

היה במאי אחד שסיפר לעיתונאית אחת שהוא הרצה באיזה תיכון על נושא התקשורת, והוא שאל את התלמידים: "מה אתם אומרים? איך אפשר לעבוד יותר טוב על אנשים, דרך טלוויזיה או דרך הרדיו?"

כולם ענו לו: "בודאי שדרך הרדיו! ברדיו אני לא רואה, יכול להיות שמספרים לי סיפורים שהם אינם נכונים. שמה יכולים לעבוד עלי, אבל בטלוויזיה אני רואה הכל"
הבמאי הזה הראה לאותה עיתונאית שזה ממש בדיוק הפוך! שאם כבר אפשר לעבוד על אנשים, זה אך ורק דרך הטלוויזיה!!"

לדוגמא: היום באמצעי התקשורת החילונים, שהם לא כל כך אוהבים חרדים, הם יכולים בלי מילים להשפיע על הצופה לפי התאורה ולפי זווית הצילום.
יש לי חבר, קצין גבוה בצבא, היה מקרה שהם הלכו לסקר כמה חיילים שמסרו נפש והצילו את כל הפלוגה, התברר שהחיילים האלה היו דתיים.
אלה מהטלוויזיה באו לצלם אותם, אז הבמאי אומר לצלם: "תצלם מפה, שלא יראו את הכיפה... שייראה חילוני". היה אחד עם זקן, הוא אמר לצלם: "תעבור להההוא שנראה מגולח...".
בינתיים הצופה בבית, רואה חיילים חילונים וחושב שהם הצילו את המדינה. הוא לא יודע שהם בכלל 'דוסים'.

בקיצור, יוצר הסרטים הוא קוסם! תאמינו לי! - הצופה הוא כחומר ביד היוצר. הוא בלתי מוגבל. הוא יכול להפוך שמים וארץ! זה כוח אדיר.

וזה לומדים כל אנשי התקשורת. כל בתי ספר לקולנוע. היום יש הרבה פסטיבל לסרטים בקולנוע, אני מתעסק איתם אז אני יודע במה מדובר והם בעצמם אומרים במפורש, שזה כלי ההשפעה הכי גדול בעולם!!!

סף הריגוש בסרטים, רק עולה ועולה

עכשיו יש לי שאלה אליך, האם איכפת לך מהילדים שלך?
אנשים קורעים את עצמם, עובדים קשה כל החיים שלהם, בשביל מי? בשביל הילדים! זה ידוע! עובדים מצאת החמה עד צאת הנשמה, מוותרים על הרבה דברים.

אבל מה זה שווה, אם כל מה שאני משקיע בילד, יירד לבסוף לטמיון?

אני נותן הרצאות לבני נוער שהרבה מהם חיים על כדורי הרגעה, מקללים את המורים, משתוללים, מתפרעים... (שאגב, זה גם קצת חדר למחנה הדתי והחרדי לצערינו הרב)
ממה זה בא? מחשיפה לתקשורת!

אני נותן הרצאות בישיבות תיכוניות לבחורים צעירים, מחזק אותם, הם יוצאים אחר כך עם התלהבות בוערת לאהבת ה' אבל אני יודע שאחרי זה הם רצים לטלוויזיה בבית... אז הלך הכל! נכנס מפה ויצא משם! סתם אני מרגיש שבזבזתי את הזמן.
באים אלי הרבנים ואומרים לי: "מה אתה אומר? מה נעשה איתם?"
אני אומר להם: "מה אתם רוצים? הוא בבית מחובר לסרטים! הוא אמנם שמע אותי במשך שעה על קדושה וחיזוק... אבל אחר כך הוא צופה ב-100% של זבל!!! אתם צריכים לתת הרצאות להורים! לא לנערים. שיבינו בכלל מה זה, איזה כלי משחית זה".

גם סרטי גרובייס התחילו עם סרטים על צדיקים. היום הם עושים סרטים עם בן אדם שיש לו תפילין בראש ואקדח ביד. איזה מן חינוך זה??
הסרטים התחילו בצורה תמימה ולאט לאט סף הריגוש עולה! רוצים יותר אקשן, יותר מתח, יותר מסתורי, יותר פעילות, וכך לאט לאט הופך הסרט להיות קרוב מאוד לסרט חילוני!!
אי אפשר לעצור את זה!!

ואני מדבר לבני תורה, לאנשים שמחפשים ורוצים חיים נקיים.
מי שהיה חילוני וחזר בתשובה או שהוא עדיין חשוף לזה, אז אני אומר לו: טוב, אז לפחות תראה דברים של קדושה (כמו הרצאות של כל מיני רבנים)... אבל אתה בתור בן תורה, אתה בתור אבא שמגדל את הילדים שלו ליראת שמים, מה לך ולזה?! תשמור עליהם! אל תתן להם שום דבר! אפילו לא לראות רב בדיסק!

למה, מה הבעיה?

אני אסביר לכם.
היה לי חבר בכולל, תלמיד חכם מקפיד על קלה כבחמורה שרוצה בית של תורה.
הילדים שלו שיגעו לו את המוח... הם היו "קפיצים"... הוא היה על סף התמוטטות עצבים.
הוא התייעץ עם רב מה לעשות? הרב נתן לו היתר להכניס הביתה מחשב שהאבא יחליט איזה דיסק ייכנס למכשיר הזה ואיזה לא.
כשהוא סיפר לי את זה אמרתי לו: "תשמע לי, רב או לא רב, אתה תסבול! את התוצאות אתה תשלם!"
"אבל הרב התיר לי", הוא אומר לי.

"בסדר, הרב התיר לך אז מדין שמים אתה פטור, אבל בתכל'ס יהיו לך נזקים!"
הסברתי לו: "תראה, סף הריגוש עולה, כמה זמן הילד שלך יכול לראות רבנים?
הוא רואה שעה, בסדר, ומה אחרי זה...? זה לא יפטור לך את הבעיה. זה כמו
לתת לו 'אקמול' שזה עוזר רק באופן זמני.
דבר שני, הוא רואה כל פעם רבנים... די נמאס! הוא רוצה לראות אקשן.
אז שלב הבא אתה מראה לו סרטים מצויירים...
אחרי זה סף הריגוש ממשיך לעלות, אי אפשר להישאר רק עם זה.
שלב אחרי זה, אתה מראה לו סרטי טבע, חיות טורפות...
אבל גם זה לא מספק אותו.
אז שלב אחרי זה הוא מחפש אקשן...
וסף הריגוש אצלו ממשיך לעלות...
ואחרי זה הוא רואה אלימות קשה...
והתיאבון ממשיך עוד ועוד...
ואחר זה הוא מגיע לסרטים מתועבים ביותר...
אין לזה גבול!

אם הוא היה נעצר 'ברבי חנינא בן דוסא' מה טוב ומה נעים... אבל המציאות
היא לא כך!
הילד מתרגל למדיה! הוא לא יכול להישאר תמיד באותם סיגנון של סרטים!
הוא מחפש איך לחדש הלאה לסרט יותר מעניין...
כשהוא יגדל הוא יגיד, 'אבא שלי מיושן, מה הוא מבין? אבא שלי הגביל אותי
רק לסרטי טבע, הגבול שלי יהיה סרטים קצת יותר נועזים... מה הבעיה?' -
תוצאה: שרפת את הילד שלך!!!"

אמרתי לו: "לך שחק איתם כדורגל, תן להם פעילות! לגו, פלסטלינה, לבנות
דברים, מטוסי הרכבה, פאזלים, לא יודע מה, תעשה להם מסע בהרים... תוציא
להם את כל האנרגיה, ילד אוהב את זה". אבל הבעיה היא, שזה קשה להורים.
יותר קל להם לשלוח אותם למחשב: "לכו למחשב... תראו איזה סרט... תשחקו
במירוץ מכוניות..."
האבא אומר: "בינתיים אני אוכל ללמוד משהו..."
האמא אומרת: "אני יכולה קצת לפטפט עם חברה בטלפון..."
שעה יהיה לנו שקט, הם יהיו שקועים במחשב.
אבל שני ההורים לא יודעים ש...
מה שבא בקלות, הולך בקלות!!! - מה שהולך קל, זה יצר הרע!"

גם אם אתה חייב את המחשב לעבודה, אבל האם אתה גם חייב לשתף אותו בחיים האישים?
בן אדם יש לו במחסן מאחורי הבית נגרייה ומסור חשמלי, האם הוא יכניס את המסור החשמלי לתוך הבית ויחתוך בו פרוסות לחם??!
היעלה על הדעת שהוא יבקש מהבן או מהבת שלו בני ה-8 להכין סנדוויצ׳ים במסור החשמלי??! מה פתאום! זה מסוכן.
אצלי, למשל, בבית הילדים לא יודעים מה זה. יש לי חדר עבודה מחוץ לבית ושם אני מתעסק עם זה, הילדים יודעים שזה קשור לעבודה של אבא.
להם יש ספרים, יש פאזל, יש לגו, יש כדורגל, יש כדורסל...

הסברתי לו את כל זה, אבל הוא כבר החליט להכניס את המחשב. היה לו קשה להתמודד עם הילדים.

אחרי שלושה חודשים האברך הזה בא אלי כולו עצבני...
מה קרה? הוא נתן להם לראות רק סרטי טבע, פתאום הוא רואה שהילדים שלו קופצים משתוללים וצורחים... מה התברר? הם התחילו לקחת דיסקים מהחברים של מכות ואקשן, והוא לא ראה.
״הזהרתי אותך!״, אני אומר לו.
״טוב מה אני עושה עכשיו?״, הוא שואל.
״תקלקל שמה איזה משהו... ותגיד להם שהמחשב התקלקל! ואתה תשלח אותו לטכנאי... בינתיים תמשוך את הזמן במשך כמה חודשים טובים, עד שהם יתרגלו להיות בלי מחשב וזה כבר לא יעניין אותם״.
זה מה שהוא עשה.
בינתיים הילדים שלו שיחקו בכדורגל ובשאר משחקים, עד שברוך ה׳ זה יצא להם מהראש.

גם הרבנים לא תמיד מודעים להתקדמות הטכנולוגיה

יום אחד התקשרו אלי כמה רבנים מכובדים ב-11:30 בלילה ואמרו לי: ״אנחנו באים אליך עכשיו!״
״מה, עוד מעט אני הולך לישון, אני כבר עם פיג׳מה...״
״לא, אנחנו צריכים אותך דחוף!!״
הם באו אלי ודפקו בדלת. אני רואה 4 רבנים עם שטריימלים מכובדים.
הכנסתי אותם לתוך החדר עבודה שלי שהיה במחסן בחצר.

"אנחנו צריכים את העזרה שלך", הם אומרים.
"מה קרה?"
אחד מקרובי המשפחה שלהם, בחור בן 15, היה עילוי של ממש. סבא שלו זה אחד מגדולי הדור בימינו.
הבחור הזה למד חברותא עם הסבא שלו, ממש בחור מיוחד...
אבל כשהגיע לגיל 16 נהיה לו קצת רפיון... הוא נכנס למצב נפשי קשה.
הם התייעצו עם מומחים מה לעשות איתו? לבסוף החליטו לקנות לו מחשב אבל שיהיה בשליטה של ההורים עם מפתח כדי שפעם ביום, במשך כשעה, הוא יראה קצת סרטי טבע או משהו כזה כדי שיירגע.

אם הם היו שואלים אותי, הייתי אומר להם שהתיאבון שלו רק יגדל עוד ועוד (כי כמו שאמרתי, כמה כבר אפשר לראות סרטי טבע?? רוצים לגוון ולראות עוד ועוד דברים), אבל הם לא התייעצו איתי כי לא הכירו אותי, הם שאלו את פיו של אותו גדול.
גדול הדור התיר להם לעשות את הדבר הזה.
ומה קרה בפועל?
הבחור הזה הלך והתדרדר עוד יותר; הוא איבד את הריכוז, נהיה לו מבט אטום, וכך זה נהיה יותר גרוע ויותר גרוע... ההורים שלו כבר התייאשו ממנו. הוא הגיע לגיל 23, החברים שלו כבר התחתנו! הוא לא יצא לשידוכין. הוא לא התעניין בכלום. פשוט לא היה לו חשק לכלום.

עד שהדודים שלו העצבנו ויום אחד החליטו: די! צריכים לעשות מעשה.
הם פלשו לחדר שלו בלי ידיעתו כשהוא לא נמצא, (כי ההורים היו מפחדים שהוא לא יעשה משהו לעצמו, לכן הם לא רצו להתעסק איתו והעדיפו לשמור על שתיקה בעניין הזה), עשו פשיטה במגירה שלו שהייתה מלאה בדיסקים צרובים ובאו אלי באמצע הלילה שאני, בתור מומחה, אבדוק מה יש בדיסקים הללו ושאני ארשום מכתב של מומחה להורים שיידעו מה יש פה? במה הילד שלהם מתעסק...

טוב, לקחתי את אותם דיסקים והסתכלתי מה רשום בהם. הבחור ציין עם מרקר את השמות של הסרטים שהוא הוריד מהאינטרנט או שלקח מחברים...

היו אלו סרטי זימה שבתור חילוני הייתי מפחד לראות!!! סרטי זימה הכי חמורים שקיימים בעולם שאי אפשר לדמיין!!! - אמרתי להם: "אין, הילד הזה שרוף!! רק נס ינקה לו את הראש!! הוא הלך... גמרנו!".

לצערי הרב הטכנולוגיה התקדמה כל כך מהר שאפילו רבנים גדולים לא מודעים לה.

היה אדמו"ר גדול מאוד מפורסם שעד לא מזמן התיר לכל הקהילה שלו מחשבים. ואחרי כמה שנים שהוא ראה את הנזק, הוא אסר את זה! אבל אז כבר היה מאוחר... זה חדר חזק לקהילה שלו. הרבנים לא אשמים חס ושלום, זה פשוט כלי מאוד מתוחכם שאנחנו לא עומדים בקצב שלו (כל יום מתחלף מכשיר אחר! והמחשב של אתמול כבר נקרא ישן לעומת המחשב של היום!)

אני, אמנם, משתמש עם זה כדי להחזיר בתשובה כי החילוני במילא מכור למסך לפחות שיראה קצת משהו טוב, וזה עובד ברוך ה'. 'הידברות' בנוי על זה. אבל עדיין זה כלי מסוכן אף לדברים האלה של קירוב רחוקים. אתם יודעים כמה אנשים שעובדים באירגונים בעצמם נפגעים...??

זה כמו פרה אדומה, הוא רוצה לטהר את הבן אדם אבל הוא בעצמו נטמא.

לכן צריך להיזהר בזה מאוד מאוד.

אם תשאלו אותי, רק אחד מתוך מיליון יכול להתעסק בזה מבלי להיפגע... ולדעתי, גם אנשים מבוגרים שהמתעסקים בתחום המחשבים, צריך לעשות להם קורס של זהירות בענייני קדושה וצניעות שיידעו לפני מה עומדים. זה כמו שאתה הולך להטיס מטוס, זה לא רק הטכניקה של המטוס, צריך לדעת מה קורה במצב חירום במקרה שהוא נקלע לשדה אוויב בשניה יכולים לשלוח לו טילים ובשניה יכולים לרסק אותו... זה מאוד מסוכן, אנשים לא מבינים את זה!

סרט או שרט? סרטים לילדים

(חלק א')

אנשים שואלים: למה לא לשמוע חדשות? לשמוע רדיו? לדעת קצת מה הולך בעולם? מה יש? לראות פעם איזה סרט? ללכת לקניון? מה יש? למה לא? בין הזמנים...

אומרים לו, "תשמע, אם אתה שומע רדיו, אם אתה רואה סרט, אתה מושפע!" "לא! אני חזק! זה לא מזיז לי...", הוא אומר.

היית רוצה!
אין לא מושפע!
אין אדם בעולם, שהוא לא מושפע!

חברת פרסום טובה, יודעת לכתוב מילה ולעצב במילה הזו אות, שהאות הזאת יכולה להשפיע עליך לקנות. ידעת את זה??!!

או למשל: ישנן מאפיות וקונדיטוריות ששמות מפוח מקצועי כדי לפזר את הריח של הלחם, ושל החלות, ושל הלחמניות, והעוגות, והעוגיות, והקראסונים והבורקסים... ואתה לא יודע שעשו לך את התרגיל הזה.

אתה מגיע לקנות באיזה סופר או צרכנייה, ואתה חושב בתמימותך שאתה בטח יודע מה לקנות.
שטויות!
יש מעצב שעיצב בכוונה תחילה היכן להניח את כל המוצרים בצורה מומחית ביותר.
הוא שם את הממתקים בגובה הידיים של הילדים...
ואת משקאות הדיאט בגובה הידיים של ההורים...
ואת הסיגריות מעל הקופאית, כדי שתוך כדי שאתה ממתין בתור תזכר שחסרה לך קופסת סיגריות...
ואת הפסטה למטה, כי לפסטה אתה בטוח תתכופף...
ואת הלחם והחלב בקצה החנות, כי אתה בוודאי תגיע לשם ותקנה על הדרך בעוד 150 שקל...

וכותבים לך על המוצר שזה עולה: 49.99 במקום 50, כדי לתת לך תחושה שקנית בזול...
ואתה לא יודע שפשוט עובדים עליך!!!
עשו על זה מחקרים שלמים, שאנשים קונים מוצרים מיותרים מבלי לדעת שעובדים עליהם.

ככה זה עובד גם בתחום הרוחני של האדם. **אדם מושפע מבלי שיידע ממה הוא מושפע!!!**

מספר הרב רמי לוי:
קרובת משפחה שלי אמרה לי שיש לה ידידה שגרה בראשון לציון, הידידה הזאת נכנסה לדיכאונות. כל הזמן הייתה נאנחת: "מה יהיה...? מה יהיה...?".
ככה הייתה חוזרת כל הזמן.
היא בכלל לא הייתה שמחה כל הזמן רק עצובה. אז הקרובת משפחה ביקשה ממני שאנסה לדבר ולחזק אותה. באחת הנסיעות שלי הייתי בסביבה ונכנסתי לבית שלה.

לא האמנתי... פשוט לא האמנתי למה שראיתי...

היא הייתה בודדה. הצבע של הקירות שלה התקלף, התריסים נפלו, היו סדקים על הקירות, זה לא להאמין. ממה זה קרה?
לא בגלל שהיא לא עשתה שיפוצים... הדירה הייתה פחות או יותר חדשה, היא נכנסה אליה לא לפני הרבה שנים, הדירות בראשון לציון הן יחסית חדשות.
זה בא מהעצבות שלה!!! - איך שנכנסים לבית הזה, מרגישים בלב כמו לימון חמוץ...

היום היא מאושפזת במחלקה סגורה. היא ניסתה להתאבד כמה פעמים.

יוצא לי לא אחת לנסוע לתל אביב. אתה רק נכנס לעיר הזאת ואתה כבר מרגיש את ה... מהר מהר... אתה חוזר לירושלים אתה מרגיש קצת יותר רגוע. הנהגים של ירושלים הם הרבה יותר אדיבים מהנהגים של תל אביב. ואפילו החתולים של תל אביב עצבניים יותר מהחתולים של ירושלים.
כי שם זו עיר ללא הפסקה..."

אז אם בית מושפע, ואם חתולים מושפעים, אדם לא יהיה מושפע???!!!

הגאון רבי אברהם בורנשטיין בעל ה'אגלי טל', ראה פעמיים בחיים שלו חילול שבת.
הוא אמר, **"אם הייתי רואה פעם שלישית חילול שבת... זה כבר היה משפיע עלי ולא הייתי יכול לחבר את ה'אגלי טל'!!!"** ('אגלי טל' זה חיבור עמוק ועיוני שהוא חיבר על הל"ט אבות מלאכות של שבת).

רבי אלחנן וסרמן (שהיה מתלמידיו הגדולים והמקורבים ביותר של מרן ה'חפץ חיים'), הגיע לאמריקה לאסוף כספים לישיבה. קיבל אותו יהודי אחד אוהב תורה בצורה בלתי רגילה.
הוא אירח אותו בביתו בכבוד רב ולא הסכים שאף אחד יטפל בו!
באותו זמן הוא סגר את העסק שלו והוא אישית הגיש לו את האוכל... רק הוא מטפל ברבי אלחנן. אהבת תורה למופת.
בערב הראשון הוא שאל את רבי אלחנן: "אם הרב רוצה קפה?"
אומר לו הרב: "כן, אבל בלי חלב" (כי רבי אלחנן היה מקפיד על חלב עכו"ם).
למחרת בבוקר ניגש אליו היהודי ושואל אותו: "מה הרב ישתה?"
הוא אומר: "קפה"
הוא הגיש לו את הקפה עם חלב, בלי לשאול אותו.
אומר לו רבי אלחנן: "אתמול אמרתי לך שאני לא שותה קפה עם חלב...?"
אומר לו היהודי: "חשבתי שאחרי שהרב נמצא 24 שעות באמריקה האוויר של אמריקה כבר השפיע עליו עד כדי כך שעל החומרה הזו הוא מוכן לוותר... לכן הבאתי לרב קפה עם חלב!"

היוצא מן הטמא, טמא

מה רע בסרט מצונזר? שירי ארץ ישראל? שירים בלועזית? מה רע?
שאלו את החזון איש על זה.
אמר 'החזון איש': "גמל זאת בהמה טמאה או טהורה? טמאה.
האם מותר לשתות מהחלב של הנאקה (נקבת הגמל)? לא.
למה? הרי זה חלבי, זה לא בשרי?
אמר 'החזון איש' כלל בארבע מילים: **"היוצא מן הטמא, טמא!"**
דבר טמא, כל מה שהוא מוציא... זה טמא!
הזמר הזה, הקריין הזה, השדרן הזה, השחקן הזה, הסופר הזה, אתה יודע כמה נבילות וטריפות הוא אכל? אתה יודע כמה חילולי שבת הוא חילל? כמה איסורי עריות הוא עבר?

הרוח שלו טמאה! כל מה שהוא מוציא מתחת ידו נדבק בך! - זה נקרא בלשון הזוהר: "התדבקות רוחא ברוחא".

יש בית חולים בירושלים למצורעים. סכנה לבקר שם. יש אנשים במחלות עור החמורות ביותר שישנם. וזה מדבק... ה' ירחם. מקום מפחיד ביותר.
כל מי שנפטר שם, שורפים מיד את כל המצעים והכריות שלו וכל מקום שישב אכל ונגע... הכל!
כי זה מאוד מדבק!

אם אני לא מבקר שם, זה סימן שאני שונא אותם?! לא! חלילה וחס.
אלא, בגלל שאני מפחד שחלילה לא אדבק מהם!!
אני יכול להתפלל עליהם... להזכיר את השמות שלהם יומם ולילה... אבל לא להתקרב אליהם.

אותם אנשים - מגישי חדשות, שדרני רדיו, שחקנים בסרטים, סופרים, עיתונאים, פרסומאים, זמרים, ושאר חילונים - מלאים בחיידקים!!! הם אכולים במיליוני לאווים מהתורה!!!
אתה עלול "להידבק" ולהיות מושפע מהם דרך הטלוויזיה, המחשב, הפלאפונים, הרדיו והעיתונים.

רק לשם המחשה: הרב זילברשטיין שאל פעם מכונאי רכב מוסמך, כמה פעמים בדקה שאדם נוסע הוא עושה הבערה וכיבוי של מצת הדלק בשעה שהוא לוחץ על הגז?
אמר לו המכונאי: "בין 800 ל-1,200 פעם בדקה!!! תלוי באיזה דגם".

אותו אחד שמחלל שבת במזיד, **הוא עובר על 1,200 סקילות בדקה אחת!!!**

וזה גם תשובה למה ששואלים הורים: "מה הבעיה לתת לילדים לראות סרטים "מצונזרים"?"
אנשים אלו, המופיעים בסרטים, הם עצמם מושחתים! רובם עם אחוזי בגידות הכי גבוהים! אחוזי גירושין הכי גבוהים! אחוזי סמים הכי גבוהים!

סיפר הרב שמואלי:
"הרבה פעמים אנשים "חרדים" מציגים בסרטונים. ואני יודע שאחד מאלה שמציגים (דווקא בסרטונים שנכנסים בבתים טובים), עבר גירושין. חברי היה בבית הדין ועשה את הגירושין בינו לבין אשתו. ולמה? כיון שאשתו טענה שהוא משרך דרכו עם גויה! (מדובר על אדם שנראה לא פחות מרב)

שאל אותו הדיין בבית הדין: "זה נכון?"
הוא אמר: "כן". מבלי שום בושה.

והוא אחד מהמציגים בסרטונים "החרדיים" האלה!!!
רק תבינו אלו דמויות הילדים שלכם רואים.

אז עכשיו תבין, ידידי היקר, שאותו אחד שאתה שומע את המוזיקה שלו או קורא את הספר שלו או צופה בסרט שלו, שברגע זה ממש הוא מאציל עליך מאישיותו הטמאה והמלוכלכת המורכבת מכל כך הרבה איסורים.

בעיית הסרטים המצונזרים

בעיה נוספת שקיימת בסרטים מצונזרים:
גם המתגאים כהמצנזרים ביותר, נתפסו בטעויות ובכישלונות צנזור חמורים... ואחרי הכל, הם עצמם מודים שרוח הדברים נשאר גויי, מכוער ומנוכר... סרט נשאר סרט! אין מה לעשות.

לא אחת התוודו מצנזרי הסרטים ושחו: "אנו רק מגרים את תאבון הנוער ואין לנו במה להשביעו..."
הסרטים החדשים בלתי אפשרי לצנזרם! מהישנים ניתן לצנזר בודדים בלבד.
אם כן מה יהיה אחרי שיגמרו... הציבור הרעב ידרוש משהו חדש...

ידועים מקרים, בהם הנערים אשר צפו בסרטים מצונזרים - לא שקטו, יומם ולילה טרחו לחפש את הסרט המקורי! לראות אותו בלא הצנזור... סרט כזה יפה, לא מוכנים לפספס בו שום קטע.
נערים אחרים טענו, כי הצנזור היה קפדני מדי, ומאחר והם לא כאלה מחמירים ומסתפקים בהכשר ליברלי יותר, הם חיפשו אחרי מצנזרים אלמוניים שזהותם אינה ידועה...

משפחה "מתקדמת" ערכה מסיבת חנוכה משפחתית. מחוץ לסופגניה ולסביבון המסורתיים, החליטו ההורים לגוון את המסיבה בסרטים מצונזרים, האב ניגש למוקד השכרה ידוע, המנוהל, כמובן, על ידי חרדים בלבד! "משלנו!!" ולקח כמה סרטים.
התלהבות הילדים לא ידעה גבולות, נפשם לא ידעה שבעה. בסיום הצפייה לא נרגעו... "עוד, עוד סרטים!" תבעו, עד אשר הבטיח האב להביא מחר סרטים נוספים...

למחרת קיבל האב פתק מהרב"ה של בנו הצעיר: "מאיר שבר את החלון בכיתה... מאיר קשקש על הקיר... זרק כסא... קפץ על השולחנות... השתולל והתפרע...

כאשר הרב"ה שאל את הילד מאיפה ההתנהגות הזו? ענה: "מהסרטים שאבא הראה לנו אתמול..."

"תמיהני" מציין אותו רב"ה בפתק, "כיצד בימי החנוכה בהם אנחנו נלחמים לגרש את "החושך" של היוונים, אתם בעצמכם מכניסים לביתכם את תרבות יוון??!!".

בקיץ תשנ"ז התקיים טיול של בחורי ישיבה לצפון. הנסיעה התארכה וחלק מבחורי הישיבה החליטו להנעים את הדרך בסרט. מארגני הטיול התנגדו, אולם ידם התקיפה של הבחורים גברה.

"מה קרה?"... "תנו קצת לראות"... "כל דבר אסור אסור אסור"... "אל תהיו כאלה מצומצמים"... "עכשיו בין הזמנים"... "תשתחררו קצת"... "תזרמו"...

באוטובוס המשוכלל, עם המסך הצבעוני הממוקם ליד הנהג, הוקרן הסרט. אחד הבחורים התנדב לצנזר, קרי: להסתיר בידיו מראות אסורים תוך כדי הקרנה, לא תמיד בהצלחה...

בלילה ישנו הבחורים באוטובוס, לפתע אירעה דליפה והוא החל לעלות בלהבות.

מהעשן הרב והריח החריף התעוררו כמה בחורים והחלה מהומה רבה... צעקות... היסטריה... הבחורים המותשים מהיום הארוך והמעייף בקושי הצליחו לזוז. ממש בנס הצליחו לברוח ללא שום פגע.

אולם את התפילין לא הצליחו להציל, גם החליפות והכובעים עלו באש...

הבחורים חזרו לביתם עייפים ומפוחדים, ללא תפילין וללא כובע וחליפה.

אחד ההורים ששמע על מה שקרה, אמר: "האש ששרפה את התפילין שכתוב בהם **"השמרו לכם פן יפתה לבבכם"** הראתה לנו בצורה מוחשית וברורה מה קורה לאדם הצופה בסרטים, **לא רק את הכובע והחליפה הוא יוריד, אלא גם את התפילין הוא עלול לזרוק...!!!"**

אחר כך באים ההורים הפתיים ושואלים: "למה הוא לא רוצה ללמוד? למה היא נוטה כל הזמן ללכת עם צמוד וקצר? ומה פתאום הוא הקטין את הכיפה...?"

המסרים השליליים שישנם בסרטים

שאלה מישהי מהקהל את אחד המרצים: "מה יש בלראות את 'רבי חנינא בן דוסא'?"
ענה לה המרצה: "כאן באה הבעיה. אין לזה שום הכשר! ואני אגיד לך למה: "הבעיה זה המדיה. בגיל 7 הילד לא מסתפק ב'רבי חנינא בן דוסא', הוא מחפש סרט עם קצת יותר 'אקשן'.

וחוץ מזה, אלה שמייצרים את 'רבי חנינא בן דוסא', כעת היו בנפאל, והוציאו סרט עם שחקנים חילוניים שהלבישו עליהם זקנים ופאות, ובסרט הזה רואים אותו שהוא התפלל מנחה לפני שהסתער על המבצע הזה... הוא בירך ברכת המזון לפני... ואז מה קורה?
הם לוקחים את השחקנים האלה בסוף הסרט ומראיינים אותם. ובסוף הסרט אותו שחקן, מופיע בלבוש המקורי שלו כשחקן חילוני רגיל עם ג'ינס וחולצת טריקו.
והילד מקבל אותו כאליל...
האם את יודעת איזה הרס עצום זה לילד...???"

ויש עוד נקודה נוספת שצריכים לקחת בחשבון:
מי יודע עם איזה מסרים שליליים יוצאים הילדים לאחר צפייה בסרט?

לאחר מלחמת העולם השנייה, היה דיון רציני בין החוקרים, מאיפה הנאצים הארורים ימח שמם וזכרם שאבו את כל הרוע והאכזריות שלהם?
זה לא רק שהם הרגו יהודים... הם היו נהנים להתעלל בהם.
הם היו מזריקים בנזין לתוך ווריד של יהודים ומחכים לראות כמה זמן הם יחזיקו מעמד עד מותם. או שהיו מבריגים יהודים עם מברגה לקיר וצופים בהנאה לראות איך הם מפרפרים אל מותם...

זה אפילו לא דוגמית ממעשיהם השטניים שנבעו ממוח חולה ומעוות לחלוטין!

והפלא הגדול הוא, שהם היו אנשים תרבותיים! - ובכל זאת בצעו כאלו מעשים אכזריים שלא ניתן להעלות על הדמיון!

כשהיו שורפים את הגופות בכבשנים, היו אומרים אחד לשני: "דנקה שיין", "ביטע שיין" ("תודה רבה!", "בבקשה!"). החוקרים ממש לא הבינו מהיכן צמחו המפלצות הללו??

עד שהם הגיעו למסקנה המזעזעת שהכל נבע מ...
סיפורי ילדים!!!
זה היה השורש והמקור לכל מעשיהם החולניים!!!

התברר לחוקרים שסיפורי "האחים גרים", "כיפה אדומה", "עמי ותמי" "שילגיה" ו"סינדרלה", הם אלו שהשפיעו על נפשם של הגרמנים ומכאן נוצרו "החיות הנאציות" שגרמו למותם של 6,000,000 יהודים. גברים, נשים, זקנים, ילדים ותינוקות, בצורה אכזרית ביותר שלא תתואר.

סיפור "תמים" על זאב שטורף ילדה... או, אמא חורגת שאוכלת ילדים ומשאירה עצמות... או, ילדה שמענים אותה... חודר עמוק עמוק לתת מודע של האדם ויכול לגרום לו בעתיד להיות קר קשוח ואף... אכזרי!

וכל זה רק סיפור שמספרים לילד בעל פה!

מה קורה כשילד רואה את זה בתמונות זזות, בסרט מצוייר?
הייתה אשה אחת חוזרת בתשובה, שהיא ובעלה קיבלו על עצמם לשמור את הכל. צניעות... שבת... כשרות... טהרה... חוץ מנושא הטלוויזיה.
"מה רע בסרטים מצויירים המעסיקים את הילדים שלי במשך כמה שעות מפעם לפעם?", הייתה טוענת בתוקף.
חברה שלה אמרה לה: "אין בעיה, אבל לפחות שתראי גם את במה מדובר" לזה היא הסכימה.

יום אחד, היא החליטה להצטרף לכמה דקות של צפייה משותפת יחד עם ילדיה לסרט מצוייר שנקרא "המומינים".
הראו שם אח ואחות מצויירים. האח פונה אל אחותו ואומר לה: "למה התחצפת לסבתא?"
"כי היא עיצבנה אותי", עונה לו אחותו.
"אבל את יודעת שחייבים להתנהג יפה לסבא ולסבתא, אחרת כשהם ייפטרו מהעולם הם לא יורישו לנו את הווילה היפה שלהם..."

יותר מזה היא לא הייתה צריכה.

הטלוויזיה מצאה את עצמה שקועה עמוק בתוך 'הצפרדע' הירוקה השכונתית הקרובה לביתם.

ומה קורה כשילד רואה את זה באמיתי ולא במצוייר?

מספר אחד הרבנים:

בסרט "דמעה של שבת" של האחים גרובייס, המסר הסופי הוא שלא צריך לפחד מהתראות של נשמות מעולם האמת, אפשר להמשיך לחלל שבת גם אחרי כמה התראות של האב מעולם האמת, העיקר שבסופו של הסרט הוא מוריד דמעה של צער.

הגעתי למסקנה, שמה שלא יצליחו לקלקל החברים הרעים, יצליחו הסרטים בהצלחה רבה...

ומה קורה כשילד רואה את זה באמיתי, שעות על גבי שעות, יום אחרי יום? מה זה עושה לנפש העדינה שלו? כמה זה משחית והורס אותה?

תחשבו על זה...

סרט או שרט? כשרות על "הכשרות"

(חלק ב')

אנחנו יודעים שעיוור נחשב כמת, ואילו חירש לא נחשב כמת.
וכן אינה דומה שמיעה לראייה. כי בעדות צריך דווקא עדות ראייה ולא עדות שמיעה.
וכן אנחנו יודעים שאם אדם, רחמנא ליצלן, היה צריך לאבד את אחד מהחושים שלו, או את הראייה או את השמיעה... כולם יבחרו לאבד את חוש השמיעה ולא את חוש הראייה.

אבל מצד שני, אדם שקטע את ידו של חבירו, צריך לשלם לו רק את מחיר ידו.
ואם גדע את רגלו, משלם לו רק את מחיר רגלו.
ואם הוציא לו את עינו, משלם לו רק את מחיר עינו.
אבל אם חירשו... משלם לו את מחיר כולו!!! (מחירו של אדם שלם).
כך אומרת הגמרא.

ואנחנו שואלים: רגע, מה קורה פה? מי בסופו של דבר יותר חשוב, העין או האוזן?!...

האמת היא כזאת: פרקטית ודאי שהעין חשובה יותר מהאוזן. כי בלי עין אי אפשר להסתדר ובלי אוזן כן אפשר להסתדר. ולכן עיוור חשוב כמת ולא חירש! מבחינת עדות ודאי שצריכים לראות את הדברים בצורה רצינית וטובה שיהיה אפשר לסמוך על זה ולא להסתמך רק על שמיעה, ולכן על ראייה אפשר יותר לסמוך משמיעה!
פשוט שזה כך.

אבל העומק שיש לאוזן, אין לעין!!!

כל דבר שהוא ויזואלי (שרואים אותו) הוא מצומצם. מה שאני רואה, זהו זה! אין יותר מזה!
אין לזה יותר עומק!
אם אני מראה לך בית יפה... אתה לא יכול לדמיין אותו אחרת. כי ראית אותו!

אבל אם אתה שומע שיש למישהו בית יפה... אז אתה יכול לחשוב ולדמיין לעצמך יותר עמוק ויותר עמוק ויותר עמוק... בלי סוף... איך נראה הבית שלו.

מספר הרב דיאמנט:
"פגשתי לא אחד ולא חמישה ולא עשרה בעלי תשובה ותיקים שהם כבר 20 שנה בתשובה, והם מספרים לי שבעבר החילוני שלהם הם ראו סרט שנקרא 'עשרת הדיברות'.
כבר 20 שנה שהם אחרי זה.
כל שנה הם מנסים לתת משמעות יותר עמוקה למעמד הזה... ולא מצליחים! בזיכרון שלהם נתפס בצורה מעוותת מאוד שזה משה רבינו! אילו הלוחות! אילו עם ישראל! וזה מעמד הר סיני...
זה מה שהם ראו וזהו זה! הם יודעים שהכל בלוף, אבל יותר מזה הם לא מסוגלים לדמיין!!!

אני ברוך ה' לא ראיתי את הסרט הזה, ואני מקבל כל שנה משמעות יותר עמוקה למעמד הר סיני ועשרת הדברות. אני מדמיין לעצמי את הדברים בצורה חזקה ביותר.

יהודי זה לא כמו גוי שחי כל הזמן בשטחיות... יהודי צריך המון עומק.
יהודי שאיבד את חוש השמיעה, הוא איבד את העומק של החיים.
ולכן דווקא אם חירשו נותן לו דמי כולו!!!

ישנו את מכשיר הטלוויזיה. אני לא מדבר על מה שמראים בטלוויזיה, אני מדבר על הטלוויזיה באופן עקרוני. גם אם יתנו לי לראות בטלוויזיה רק דברים כשרים עם הכשר הבד"ץ, אני לא רוצה את המכשיר הזה בבית שלי, כי זה יהרוס לי את הילדים. זה יהרוס להם את כל החשיבה העמוקה.
הם ייהפכו להיות מאוד שיטחיים ולא מעמיקים כמעט לחשוב.

הנזקים שנגרמים מסרטים "חרדיים"

כלפי מה הדברים אמורים?

אומר הרב שלמה לוונישטיין, "יש סרט "חרדי" שנקרא 'שלמה המלך ואשמדאי'.
פעם שאלתי מישהו: "אתה יודע מה זה שלמה המלך?"
"לא", הוא אומר לי, "מי זה שלמה המלך?"

"לא מי זה שלמה המלך, מה זה שלמה המלך! שלמה המלך בנה בית מאבנים והקב"ה השרה בו את שכינתו בבית הזה 410 שנה, אפשר בכלל להבין כמה קדושה הכניס שלמה המלך באבנים?!
באיזה כוונות נשגבות הוא בנה את הבית?!
הגמרא אומרת עליו, שכשם שהוא מלך על התחתונים, כך הוא מלך על העליונים!!!
אז יש לנו בכלל מושג מה זה נקרא שלמה המלך??!

ומה מראים בסרט?

את שלמה המלך בורח מאשמדאי, יושב מאחורי השיחים, קורא בעיתון ואוכל פופקורן...
והילד מבין ששלמה המלך היה אדם כמונו, אולי כמו המלך אחשורוש, חס ושלום...
הרי זה חילול הקודש ממש!! אנו צריכים שילד יבין ששלמה המלך זה משהו נשגב גבוה מאיתנו ואינו בר השגה כלל ולא מישהו בכלל.

וכן הסרט של יוסף והשבטים, האם זה דבר שאפשר בכלל לשחק אותו?
ובאמת אמרתי פעם למישהו, אם אתה כבר רוצה להציג מישהו אז תציג את הגולם מפראג!
להציג את יוסף או את אחיו הקדושים והטהורים, לא שייך כלל אליך... אבל להיות גולם זה אתה בטוח יכול להיות!!".

וכך מספר אחד הרבנים:
"נכנסתי לישיבה קטנה והותקפתי על ידי שאלה "קשה" לכאורה, למה לא לראות סרטים בפיקוח הרבנים?! וכי הם לא חינוכיים?!
ובכן, בתחקיר קטן שערכתי, קיבלתי תמונת רקע באיזה סרטים מדובר...
לדוגמא: בתקליטור "שלמה המלך ואשמדאי" שנעשה על ידי תלמוד תורה 'גור', המלך שלמה נראה מתנהג כמו מוכר אבטיחים בבאסטות שבשוק מחנה יהודה, וזה עוד נקרא חינוכי?!

סיפר לי אישית אחד מחשובי האדמורי"ם בדורינו:
"בילדותי ראיתי את הסרט "יוסף שפיל" (באידיש) שיצא על ידי חסידות מפורסמת בביצוע אברכים יראי שמים על טהרת הקודש - והוא הרס לי את חומש בראשית! עד היום אני ניזוק מזה!

דברי הליצנות והבדיחותא שהלבישו על יעקב ויוסף, קררו אצלי את החרדת קודש מהאבות הקדושים..."

מציגים את האבות הקדושים בלבוש בן דורינו, על ידי אנשים שאין להם מושגים אפילו בקדושת 'החפץ חיים'...

זה כמו אותו אבא שביקש מהמלמד של בנו: "תראה, אני מכיר את הבן שלי. ואני יודע שהוא לא מהמוכשרים ביותר וגם אינו בעל נפש גדולה, כך שאינני מצפה ממנו שייצא כמו הגאון מווילנא או רבי עקיבא איגר. אני רק רוצה שתשתדל שייצא ממנו יהודי פשוט וטוב כמו... אברהם אבינו!!!".

"הבעיה היא", אומר הרב פינקוס, "שכיום ניתן להשיג הכל בהכשר! לוקחים את אותו ליכלוך ואותו רעל ועוטפים אותו בעטיפה 'קדושה'.

במקום שג'וני הלך עם דבי לחפש את המטמון... היום ברוך הולך עם רחל לחפש את ספר התורה שנאבד...

וכך, מן הסתם, לא רחוק היום שגם על מסכי מחשב יופיע ילד יהודי עם כיפה ופאות...

וכך גם אמר הרב פוקס בכנס בבית שמש:

"מי יודע לאן זה יגיע. אני חושש שעוד ימציאו סרטים לפי פרשיות השבוע, מה יש?! אין דאגה, זה לא יהיה משעמם בכלל, זה יהיה יפה ומרהיב, והעיקר זה יהיה "חינוכי" לא סתם.

יוכלו להראות לילדים איך שאברהם אבינו מעלה את יצחק להר המוריה, ואיך שסוף סוף הוא עוקד אותו... גם ממעמד הר סיני יעשו סרט... והכל יהיה מתוכנן לפי חכמינו זכרונם לברכה והמדרשים.

ואולי במשך הזמן, תוקם תעשייה שלימה של ילדים ובחורים וגם בנות, לצורך השוק של "סרטי מהדרין"... ואל דאגה, אפילו ימצאו רבנים שיתנו הכשר על זה. ה' ירחם! מי יודע איזה רבנים...

איך היה אומר הרב פינקוס? אפילו אם יראו סרט שבו מרן ה'חפץ חיים' ומרן רבי חיים עוזר מתווכחים בלימוד... הוא יהיה פסול! כיון שהוא איננו מצד הקדושה.

נפילות חמורות כתוצאה מסרטים "כשרים"

מספר הרב רמי לוי:
"לפני הרבה שנים, בשירות הצבאי, הייתי צריך לנסוע לשבת חתן ב'רחובות'.
עליתי עם חבר שלי מהיחידה לאוטובוס 'בקרית שמונה' שנסע ל'תל אביב'.
כיון שהייתה זו נסיעה ארוכה, האוטובוס עצר בתחנה המרכזית ב'עפולה'.
הנהג לוקח את המקרופון ומכריז: "עשר דקות הפסקה".
השארנו את התרמילים שלנו באוטובוס, לקחנו את הנשק, וירדנו.
אני בינתיים הלכתי לקנות לי משהו לשתות.
החבר שלי אומר לי: "תשמע, תפסו אותי כאבי בטן חזקים... אני רץ לשירותים"
"טוב, תרוץ במהירות..."

עובר עשר דקות... שתים עשרה דקות... נגמרה ההפסקה.

אני עולה לאוטובוס. אני רואה שהחבר שלי לא נמצא שם באוטובוס, המקום שלו ריק.
הנהג עולה, מניע את האוטובוס ומתכונן לנסוע... אני אומר לו: "רגע, חבר שלי עוד לא הגיע... חכה! תן לי שתי דקות אני מאתר אותו מעלה אותו לאוטובוס!"
הנהג אומר לי: "נו, מהר מהר תזדרז... כבר עבר עשר דקות, אני לא יכול לעכב אוטובוס שלם בשביל אחד"
בזריזות ירדתי מהאוטובוס, רצתי מהר בין כל הקיוסקים שם, מחפש אותו ו... איננו.
נזכרתי שהוא אמר לי שהוא הולך לשירותים שם בתחנה.
נכנסתי לתוך השירותים, פוי... איזה ריח... לא יכולתי לסבול! לא יכולתי...
יצאתי החוצה, לקחתי נפס, נכנסתי עוד פעם עם אצבעות על האף וצעקתי לו:
"אורי! אורי!..."
אף אחד לא עונה.
חזרתי לאוטובוס. שאלתי את הנהג: "הוא הגיע?"
"לא"
אמרתי לנהג: "מה אני אגיד לך, אני מצטער... סע!"
הדלת נסגרה. האוטובוס נסע. ואורי נשאר ב'עפולה'. התרמיל שלו היה איתי.

ביום חמישי אחר הצהריים הגעתי לתל אביב, לקחתי את התרמיל שלו גם כן. אחר כך הגעתי לרחובות לקרובי המשפחה. היה לי את מספר הטלפון שלו, צלצלתי אליו הביתה ואמרתי להורים שלו: "תראו, אורי בדרך, התרמיל שלו אצלי, אני נמצא ברחובות בכתובת כזאת וכזאת... שיבוא לקחת".

למחרת בבוקר, יום שישי, אורי מגיע. הוא בא לקחת את התרמיל שלו.

אני אומר לו: "תגיד לי אורי, איפה היית?"
"הייתי בשירותים"
"כן, אבל חיפשתי אותך גם שם..."
אז הוא אומר לי: "אה... נרדמתי שם עד שש בערב!"
אני אומר לו: "אבל אורי, תהיה בריא, איך ארבע שעות ישנת שם? משעה שתיים עד שש?! איך אתה יכול...?? אני נכנסתי לשם רק ל-3 שניות... והתפוצצתי. ברחתי משם... לא יכולתי..."
"תראה", הוא אומר לי, "גם כשאני נכנסתי, לא יכולתי... אבל מה לעשות, יש ברירה? אין ברירה! נכנסתי. אבל אחרי שתיים ושלוש דקות כבר לא הרגשתי משהו... אחרי עשר דקות בכלל לא הרגשתי כלום! אחרי רבע שעה נרדמתי לארבע שעות!"

אומר הרב מוסר השכל: **אם מתרגלים לליכלוך בשניות הראשונות... אז אפשר להירדם בתוכו גם ל-4 שעות ולא לשים לב!!!**

אם מתרגלים בהתחלה ללכלוך "כשר" לראות סרט ושיהיה הכי "חרדי" בעולם... מכאן כבר אפשר "להירדם" ולשקוע בליכלוך של סרטי תועבה משוקצים!!!

באמריקה, בקרב חסידות הידועה כמפיקת סרטים גדולה, ("בהכשר", כמובן) נערך סמינר לנושרים שהשתתפו בו קרוב לאלפיים צעירים שנראו בלבוש חרדי אבל בפנימיותם היו רקובים! בלי שמירת שבת... בלי אמונה... בלי קדושה... הכל פרח ונעלם!

הרב פינקוס, הגיע בטיסה מיוחדת מהארץ לאותו כנס כדי לדבר בפני אותם צעירים על מנת לחזק אותם.

כשחזר לארץ, הוא בכה. הוא זעק: "שומו שמים להיכן הסרטים "בהכשר" מובילים??? כמעט כל הנושרים באותו סמינר התחילו מסרטים "בהכשר".

ההרגל הזה לראות סרטים, גרר אותם מהאיסור הקל לאיסור החמור עד שעברו על כל התורה!!! רחמנא ליצלן.
והוסיף ואמר: **"האם לא הגיע הזמן להכריז על הסרטים** ("בהכשר") **כפצצת אטום?????..."**

בן למשפחה תורנית מכובדת הלומד בישיבה קטנה מצויינת, רצה לראות כנס של תנועת 'דגל התורה' באצטדיון יד אליהו. ההזדמנות לא איחרה לבוא...
בנסיעה לחתונה באוטובוס תיירים מפואר הוכנס תקליטור של כנס 'דגל התורה'... דמעות עמדו לו בעיניים כמו לשאר נוסעי האוטובוס הצעירים והמבוגרים, כאשר שמעו וראו את הרב שך זועק על המצב המזעזע של החילוניות שעקרה את עצמה מהיהדות.

כשהופיע הרב שבדרון קורא פרק תהילים על המסך החל הקהל להתלהב.

לאחר תקופה, פגשתי את אותו בחור ברחובה של עיר, בלורית מתנופפת על ראשו ובקושי רואים את הכיפה שהייתה בגודל חצי שקל מתחבאת בין הבלורית, מחזיק בידו תקליטורים גסים ופרוצים מהעולם החילוני.

בהתחלה הייתי בהלם. שתקתי. לא ידעתי מה לומר...

"תראה", הוא אומר לי, "הסרט הראשון שראיתי בחיים שלי הוא הסרט של כנס 'דגל התורה', וזה הדביק אותי בחיידק הסרטים.
הסרטים הבאים בתור היו סרטים "בפיקוח רבנים", אחר כך עברתי ל"סרטי טבע" מבוקרים, והיום - לאחר שעברה שנה מאז - כמו שאתה רואה, הגעתי לסרטים הגרועים ביותר..."
ניסיתי לצאת מהבוץ... אבל אני לא מצליח! אני שוקע ושוקע בבוץ עד צווארי ואין מי שיציל אותי.
לצערי אני לא הסיפור היחיד, יש לי עוד עשרות חברים נושרים שהבעיות שלהם התחילו מהסרטים "הכשרים". ההורים שלי שבורים, אחיי ואחיותיי סובלים מסטיגמה. כולם חושבים שהם לומדים מהאח השבאבניק שבבית. אין לי חיים! גם בעולם הזה!

וכל זה בגלל כמה ביזנס מאן (אנשי עסקים) שכל מה שמעניין אותם זה רק כסף! והם דוחפים את הציבור החרדי התמים לצפייה בסרטים עם "הכשר", ומכאן ואילך הדרך פתוחה למדרון...

קניית מחשב לילדים... טיפשותם של הורים רבים

מספר הרב ירון כהן:
"לפני שתים עשרה שנה כהנתי כר"מ בישיבת "מסילת ישרים" בבני ברק.
היה לי בשיעור בחור מבטיח, בן של אחד מגדולי הדיינים בדורינו, אב בית דין בירושלים.
בשיעור א' הוא פרח! והיה ממצוייני השיעור מכל הבחינות ושימש סמל ודוגמא לחבריו.
והנה, לדאבון לב, בשיעור ב' ללא כל סיבה נראית לעין, הוא מאס בלימוד לחלוטין!!
וכאשר הסתפר "פטריה" הישיבה כבר שקלה בכובד ראש להעזיבו.

אך מה שהטריד את כולנו, הוריו וצוות הישיבה, היא השאלה מה גרם לקלקול הנורא הזה?

יום אחד, במהלך סדר ג' המשגיח תפס אותו כשהוא מעביר מארז דיסקים לבחור אחר... המארז כמובן הוחרם. אך לא חשדנו בכלום. כיון שמשני עבריו נראו דיסקים של זמרים חסידיים ידועים.
אך לאחר מכן, כשישבתי עם המשגיח בחדר הרמי"ם תוך כדי דיון בנושא מסויים, המשגיח פתח וסגר לתומו את המארז, ולפתע זינק ממקומו כנשוך נחש... היה זה כשהבחין בדיסק שלישי שנח לו בין שני הדיסקים החיצוניים. לפי הכיתוב, היה זה סרט תועבה מהירודים ביותר.

חקירה בנושא העלתה, שאביו שרצה לתגמל את בנו על שיעור א' המוצלח, קנה לו מחשב לחדרו (כמובן למטרות חינוכיות ובפיקוחו המלא וכו'), אך הבחור - שסודו נגלה וכבר לא היה אכפת לו להתוודות על הכל - סיפר, שהשיג ממישהו סרט "חרדי" של גרובייס שפתח לו עולם חדש של הנאות שלא הכיר, והכניס בו תיאבון עז לסרטים. וכשהיה מגיע לביתו לאחר סדר ג', היה נועל את חדרו, כביכול כדי לישון מוקדם כדי לקום רענן ללימוד, שם אוזניות וצופה בסרטים עד השעות הקטנות של הלילה.

זה התחיל מסרטים חרדיים, אך התיאבון רק גדל...

משם הוא עבר לסרטים "מצונזרים", והדרדר לקנייה קבועה מהבזאר הנמצא ברחוב ז'בוטינסקי.

שם נמכרו בחמישה שקלים בלבד כל הסרטים החילוניים שישנם (מועתקים מהמקוריים) כולל כמובן סרטי תועבה מהדיוטא השפלה ביותר, ואלו נמכרו שם הכי הרבה!! יותר מהסרטים החילוניים!!

לדאבון לב, כבר לא היה שייך להציל משהו... הבחור הזה פרק כל עול ועובד היום כמתדלק בתחנת דלק. **לפי הכשרונות שלו וההתמדה שלו הוא יכל לצאת גדול בתורה יותר מאביו!!!**

אך על הוריו הסכלים קראתי מקרא זה: "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן". וגם כשאני כותב שורות אלו, עיניי שוב דומעות".

עולים על "סירטון" סרטים לנשים!

(חלק א')

חלק מתחקיר זה שלפנינו, נכתב על ידי בעל מקצוע ותיק שהיה בעברו במאי ושחקן סרטים הוליוודי מצליח מתוך הידע הרב שרכש לצערו הרב במשך שנים רבות בלימוד מקצוע זה.

תחקיר זה - הנוקב והכואב במיוחד - בא לגלות לצערנו שהתאווה של הבנות, הנערות והנשים שרצות לראות 'סרט' - אינה נגמרת לעולם!! תיאבון משכר, מדרדר וממכר... שבמהירות רבה כבר לא יסתפקו מסרט "חרדי"!

בכל הזדמנות של פנאי בחול המועד, בחנוכה, בחופשים... מלאים לוחות המודעות אצלנו, המגזר החרדי, במודעות צבעוניות של סרטים חדשים וישנים. גם העיתונים ועלוני הפרסום מלאים במודעות צבע על סרטים...

כן! בכל עיר חרדית. כן! סרטים... סרטים... הנשים והבנות רוצות לראות סרטים. כמו לחילונים יש גם לחרדים 'סרטים לשעות הפנאי'. כן! מה יש? גם לנו מגיע!

גם העיתונים ועלוני הפרסום מלאים במודעות צבע על סרטים... כבר לא בושה לראות שמות של נשים על לוחות המודעות: "סרטה החדש של מירי... של דינה... של טלי...

תיבות הדואר מלאות בקטלוגים נפרדים של רשימת הסרטים שתהיינה בימי החנוכה, חול המועד ובין הזמנים.

מה, לא שמעתם?! בכל תקופה קצרה זורחת לה: 'שחקנית חדשה'... 'במאית חדשה'... וכובשות את השוק... והנשים והבנות בתמימותן כמו עדר: ממהרות, אצות רצות ודוחפות, לתפוס מקום טוב... לראות את הסרט של המפיקה... של הבמאית... של השחקנית... ומי שלא רואה סרטים, אינה מקובלת בחברה! מי שלא ראתה את הסרט האחרון של... היא מיושנת! מי שלא בקיאה בשמות הסרטים, היא 'יאכנע'.

"סרטים לנשים" מה רע בזה?

אברכים, רבנים, אומרים לי: "הנשים והבנות שלנו הולכות לראות סרטים! מה כל כך רע בזה?"
ואני עונה לאותו אחד: "בוא ואסביר לך משהו קטן שלא חשבת עליו...
דבר ראשון - היא מתלהבת מהאפקטים, מהמוזיקה, מהפעלולים, מהעלילה, מכל הבלגאן...
איך אחרי זה היא יכולה להפיג את זמנה בשיעור תורה עם איזה רב משעמם שכל הזמן מדבר ומדבר...? הרי בסרט היא רגילה לתמונות רצות, שקופצות לה מול העיניים... אז איך סרט יכול להיות תחליף לספר?

דבר שני - מראים להן את פאריז, מראים להן את ז'נבה, את שוויץ... יש איסור בתורה של: "לא תחנם". אסור לפאר ולייפות את הגויים! אסור להביא ליהודי חשק להיות בחוץ לארץ!
איך אתה רוצה שהבת שלך תגדל בית של תורה שמושתת על צניעות ועל פשטות ועל הסתפקות במועט אם זה מה שמראים לה?

דבר שלישי - איך הנשים, גיבורות הסרט, מופיעות בסרט? האם לפי כללי הצניעות? בטוח שלא! זה משפיע אחר כך על הבת שלך. היא רואה את גיבורת הסרט מדברת יפה, שרה יפה... היא מתרגשת איתה ומזדהה איתה, אם אותה גיבורת הסרט לובשת חצאית שלא מספיק ארוכה, או לא מספיק רחבה... מחר מחרתיים זה ישפיע על הילדה שלך ועל האשה שלך, מה אתה חושב?

דבר רביעי - יש איסור לצפות בסרט ואפילו חינוכי בשביל כיף ובילוי משום מושב ליצים, שזה, אגב, כולל גם את הנשים והבנות.
ואם לא ידעת, הרי שלמעלה מ-25 גדולי ישראל ועוד 52 רבנים של בתי הצדק, ומעל 100 מנהלי מוסדות חתמו על הסכנה בצפייה בסרטים (ניתן להשיג את המכתב הזה עם החתימות דרך אירגון 'בחגוי הסלע') שפסקו, **שעל פי דין תורה אסור לצפות בסרטים הללו, כולל נשים!!!**

דבר חמישי - בכל תנועה שעושות השחקניות בסרט יש איזה מסר שלילי. ונביא כמה דוגמאות:
ישיבה שחצנית...
רגל על רגל...

הבלטת איברים...
דיבור עוקצני ופוגע...
זלזול בהורים ומבוגרים...
אהבה לעולם הזה...
משיכה לנוחיות...
תאוות...
יופי...
חיי בילוי...
נוף מרהיב...
חוץ לארץ...

בסרט הכל מלכותי מקסים ויפיפה...

האם לאחר צפייה בסרט כזה, מישהי תהיה מעוניינת להקים בית של תורה עם אברך בן תורה?
האם סרט כזה מדרבן את "הבת ישראל היקרה" להקריב עבור דוחק הקרבה וצמצום?
האם סרט כזה מעודד לחיי הסתפקות במועט?
האם סרט כזה לא יגרום, במוקדם או במאוחר, לבית של בעלי בתים רדודים או אנשי קריירה?
האם סרט כזה מבטיח לאותה אחת שתשאר עקרת בית צנועה, נאמנה ומסורה לתורה?

לכו תספרו בשולחן שבת, על הבית של ה'חפץ חיים' שאין בו לא סלון ולא ספא... על הבית של ה'חזון איש' שהיה יושב על ארגזים של פירות ולא על כסאות... ותקבלו פיהוק גדול של שעמום מהבת שלכם שלא מעניין אותה בכלל מה היה פעם, אלא רק מה הולך היום!

כל התפאורה... כל סגנון הדיבור... כל תנועות הגוף... חודרים ומשפיעים מאוד על הנפש!!!

בחור צעיר תיאר בפני אחד הרבנים קטע סרט של 5 שניות בלבד שהוא ראה כשהוא עבר ברחוב, על גבי מסך בבית קפה. באותו קטע נראה ראש השב"כ מגיע למשרד ראש הממשלה, ושם ראו אותו הולך נמרץ, עם ביטחון עצמי רב וידיים זרוקות באוויר בתנועה שחצנית...

הבחור סיפר שחמשת השניות הללו, השפיעו עליו כל כך, עד שחמש שנים אחר כך הוא עוד מצא את עצמו הולך באותה צורה!!!

מחקרים מגלים: **שתנועה אחת שרואה אדם, עשויה להשפיע עליו שנים רבות קדימה!!!**

"אני לא כזאת!", אומרת מישהי, "אני שומעת הרצאות מרבניות, אני גם קוראת ספרים, אז מה כבר קרה? מה עושים עניין מכך שראיתי איזה סרט בחול המועד או בחנוכה?"

טעות בידייך!

יש הבדל שמים וארץ בין לשמוע הרצאות ולקרוא ספרים, לבין צפייה בסרט! ככה קובעים מומחים שעוסקים בתחום הזה.
הם אומרים: **שעשר שנים(!!!) של קריאה בספר יבש, שחור לבן, שווה ערך לראיית שש שעות של סרטים!!!**

ועוד דבר הם אומרים: **מהירות החדירה והשיכנוע שסרט גורם לצופה, היא פי אלפי פעמים יותר (!!!) מאשר קריאה יבשה בספר או בשמיעת שיעור יבש מהרב.**

בוקר על ידי "נשות חינוך"... האומנם?

מפיקות הסרטים יודעות, שיש הרבה נשים ובנות חרדיות שלא נגררות אחרי הרחוב, ונושא הסרטים די מרתיע אותן. מה עשו אותן מפיקות הסרטים? פשוט המציאו קשקוש אחד גדול, שקרי רמאי ומזוייף וקראו לו...

"בפיקוח נשות החינוך"

אין בלוף גדול יותר מזה!!! - בגלל שבכלל אין נשים כאלו!!! זאת בדיחה מהלכת.

ובדידי, כותב שורות אלו, הוה עובדה:
לגבי אותם סרטים שמפיצה ומקרינה גברת ט.א. היה כתוב במודעות: "מבוקר על ידי נשות חינוך". ובכן, מי הן בדיוק אותן נשות חינוך? זאת נאלצתי לברר.

והנה התשובה לפניכם:
התקשרתי למזכירה של ט.א. צהריים אחד ושאלתי בנימוס: "אם אפשר בבקשה לקבל טלפון של אותן נשות חינוך הכתובות במודעה?"
שאלה אותי המזכירה: "למה אתה צריך?"
אמרתי לה, "כדי שאוכל לדעת אם אוכל לשלוח את אשתי לאותם סרטים"
אמרה לי המזכירה: "תראה, את הסרט האחרון ראתה הרבנית מ..."
"אפשר לקבל את הטלפון של אותה רבנית?"
"לא!" היא אומרת לי, "אני לא יכולה לתת לך"
"למה?", שאלתי.
"ככה! אנחנו לא נותנים מספרי טלפון"
"אז איך אדע שזה באמת נכון שזה מבוקר על ידי נשות חינוך כמו שציינתם?"
"אתה יכול לסמוך עלינו"
אבל בכל זאת", לא הרפיתי, "תנו לי אפילו רק מס' אחד של טלפון, לא משנה של מי..."
"לא אני לא יכולה לתת לך"

"טוב, האם אפשר לפחות לקבל את הטלפון של אותה אחת (ט.א.) שעומדת מאחורי כל הסרטים הללו?"
"לא אני לא יכולה לתת לך"
"למה?"
"ככה", היא עונה, וניתקה את השיחה.

כמובן שלא וויתרתי.

התקשרתי, למפקח של ועדת הכשרות הרוחני ושאלתי אותו אודות אותם סרטים שמפיקה ט.א. האם יש על זה פיקוח או לא...?"
הוא ענה לי, "שהאשה הזאת פשוט מתחצפת, היא לא מוכנה לשמוע לנו, היא עושה מה שבא לה, אין שום היתר ללכת לראות את הסרטים שלה, היא לא קיבלה שום היתר!!"
אמרתי: "תודה", וניתקתי את השיחה.

אז הבנתי למה המזכירה של ט.א. מתחמקת.

אבל שוב לא וויתרתי.

התקשרתי עוד באותו יום בשעות הערב, למספר פלאפון לא כשר (לצערי הרב)

שהיה מודפס על אחד מהדיסקים שלה, ומי עונה לי?... לא פחות ולא יותר גברת ט.א.

"ערב טוב", אמרתי, "אפשר לקבל את גברת ט.א.?"

"מדברת"

"ובכן, רציתי לשאול, אני מעוניין לדעת מי הן אותן נשות חינוך הכתובות במודעות שאתן פירסמתן?..."

"רגע", היא קוטעת אותי, "אשתך הייתה שם בסרט? היא נהנתה...?"

"כן, אבל מה זה קשור?", לא הבנתי.

"זה כבר מספיק!", היא עונה לי, "אם אשתך הייתה שם וראתה שהכל בסדר... אז הכל בסדר!"

"סליחה", אני אומר לה, "עם כל הכבוד אך אשתי היא לא אשת חינוך?"

"תראה", היא הרימה את קולה, "אני לא מוכנה לדבר איתך!"

"למה?"

"כי אתה מזלזל באשתך, ועם אחד כזה אני לא מוכנה לדבר!"

הזדעזעתי...

"אני מזלזל באשתי??!", אני שואל אותה המום, "חלילה וחס! אני רק אומר שאשתי היא לא אשת חינוך! ואילו אתן פירסמתן שהסרט מבוקר על ידי נשות חינוך?! למי התכוונתן, לכל אותן נשים הבאות לצפות בסרט שלכם??!! וכי להן את קוראת נשות חינוך??!!"

"סליחה אדוני", היא צועקת עלי, "אתה מזלזל בנשים ואין לי מה לדבר איתך!!"

"תאמרי לי בבקשה", אני שואל אותה, "מדוע לא לקחת היתר של רב בקשר לכל הסרטים שלך"

"ככה. אני לא מעוניינת!!"

"למה?", חזרתי ושאלתי, הרי את טוענת שהכל בסדר בסרטים שאת מקרינה, אז מה איכפת לך לשמוע לגדולי ישראל ולעשות כפי ציוויים"

"לא, אני לא רוצה!!"

"סימן שאת מפחדת שבכל זאת הסרטים שלך הם לא כל כך "חלקים" לכן את מפחדת שיפסלו לך אותם!!"

"לי מספיק שמורות ובנות סמינר בכל רחבי הארץ רואות את הסרטים שלי וזה בסדר בעיניהן".

ראיתי שפשוט אין עם מי לדבר...

שוב שאלתי: "איך את מסבירה את זה שאין לך פלאפון כשר שכידוע כל גדולי ישראל (ללא יוצא מן הכלל) החרימו באופן חד משמעי כל מי שאין לו כשר? אותה גברת ט.א. בשיא עזותה וחוצפתה עונה לי כך: "לך תחיה עם פרימוס ופתיליה ותחזור למעברות... היום זה מה שהולך!!"

לא האמנתי למשמע אוזניי... אשה חצופה שכזאת, הנתפסת בציבור כאשה "חרדית", תוציא מהפה שלה מילים כאלה נגד גדולי ישראל.

"אבל מה הבעיה", אני שואל, "למה שלא יהיה לך פלאפון כשר כמו שביקשו כל גדולי ישראל הרי אסור להחזיק זאת!!!"

אותה חצופה ניתקה לי לבסוף את הטלפון בפנים.

איך היא אמרה לי באותה שיחה? "אשתך מחנכת את הילדים שלך ולכן היא בעיניי אשת חינוך, ועליה אני סומכת".
אז מה יוצא?
שכל אחת מהצופות מוגדרת "כאשת חינוך" והן הן בעצם אותן אלו הכתובות במודעה: "מבוקר על ידי "נשות חינוך".

אוי איזו רמאות, איזו הונאה, איזו רישעות.

התחמקות מחתימתם של גדולי ישראל

זה מזכיר לנו את הבדיחה, על בעל אחד שישב עם חבר שלו בביתו עד השעות המאוחרות.
אשתו חיכתה לו בבית וכבר החלה לדאוג... היא חייגה לפלאפון של בעלה.
איך שתפסה אותו החלה לתקוף אותו בצעקות: "מה זה?? איפה אתה? אני ממש מודאגת... כל היום חיכיתי לך... למה אתה לא מגיע...? איך אתה משאיר אותי לבד? למה לא התקשרת עד עכשיו?" וכו' וכו'.
בעלה שהיה נבוך, לא ידע מה להגיד לה.
שהרי אם יאמר לה שהוא יושב כרגע בבית חבירו חמתה של אשתו תעלה עד לשמים...
ומצד שני הוא איננו מסוגל לשקר לה...

עלה בליבו רעיון גאוני.

הוא ראה את הבקבוק קולה שהיה מונח על השולחן ואמר לה כך: "תראי, אני מצטער לומר לך, אבל אני עכשיו נמצא ליד "קוקה קולה" ויש כאן "פקק"... האשה בתמימותה סברה שבעלה נמצא בצומת קוקה קולה תקוע באיזה פקק.

זה בדיוק מה שעושה גברת ט.א. היא מציינת במודעות שהסרטים שלה מבוקרים על ידי "נשות חינוך" וכוונתה בעצם על אותן נשים ובנות הבאות לצפות בסרטים שלה...
איזה בלוף!!! איזה שקר גס!!!

אגב, פעם אחת היא הגיעה לכולל אברכים, והיו שם כמה אברכים שיצאו נגדה בטענה שהיא הורסת את העיר עם הסרטים שלה.
אחד האברכים הראה לה מודעה גדולה שבה חתומים כ-20 מגדולי ישראל נגד הסרטים והוא שאל אותה מה יש לה לומר על כך?
מה עונה לו אותה ט.א. בשיא חוצפתה? "זה היה לפני 10 שנים!!"

זאת אומרת, שמאז היא ירדה בכמות הסרטים, והיא כבר פחות משוכללת מאז, היא נהייתה יותר פרימיטיבית, יותר שמרנית...

בשיחה ארוכה לשטורעם (כשהמראיין הוא גבר, כמובן), היא אומרת: "אני יכולה לשתף את הקוראים, כי בשבוע שעבר עברתי תאונת דרכים. האוטו התרסק ואני עצמי יצאתי בנס ולא קרה לי כלום. באותו רגע אמרתי לעצמי: הנה הקב"ה פשוט רוצה שההפקה הזו תצליח ושהפעילות שאנו עושים היא ברוכה וחייבת להימשך". עד כאן דבריה העקומים.

ובכן, אולי נרענן לך מעט את הזיכרון גברת ט.א. היקרה, ונזכיר לך משהו קטן מהעבר שאולי שכחת...
האם את זוכרת שקרה אסון נורא אחד מקרובי משפחתך...? (ולא נזכיר במי מדובר מפאת כבודך)
האם זה היה בגלל שהקב"ה רצה שההפקה שלך תצליח??
למה אז - לאחר שקרה לך אותו אסון - לא אמרת "שהפעילות שאנו עושים היא ברוכה וחייבת להימשך"??
המוח שלך נהיה כזה אטום וסתום, עד כדי כך שאת לא מבינה שהתאונת דרכים הזאת, זה בעצם איתות נוסף גלוי וברור מאת הקב"ה (לאחר שכבר קרה לך את האסון הראשון) להפסיק עם כל הקרנות הסרטים המתועבים שלך??

חשבי על כך.

ברלה... ברלה... צאי החוצה

אבל גם אם נניח שיש כזה דבר "נשות חינוך", האם אנו יודעים מי הן אותן נשים המבקרות את הסרטים?
האם אנחנו מכירים אותן?
וגם אם כן, מי בכלל הסמיך אותן???!
איזה גדול דור מינה אותן והחליט שהן ראויות לכך???!

אם אני אכנס למסעדה ואשאל את מנהל המסעדה: "האם יש לכם תעודת כשרות?"
והוא יאמר לי: "אל תדאג! היה כאן לפני שתי דקות איזה רב ואמר שאפשר לאכול כאן!"
האם נסמוך על תשובה כזו?
אם נכנס לקונדיטוריה ונרצה לקנות בורקסים, והמוכר יאמר לנו שהיה פה רב שאמר שהכל כשר, מישהו או מישהי יעזו לקנות?

לא, נכון?

אז למה בסרט זה שונה???
למה כאן מסתפקים שהסרט הזה והזה עבר ביקורת של נשות חינוך בעוד שלא יודעים במי מדובר?

הרב וואזנר כותב במכתב: "נחרדתי מאוד הלילה לראות פרסומת איך שהיצר קורא למשוך בני ביתינו בימי חול המועד להתאסף ולראות סרטים... וכי האיך נסמוך על וועד החינוך או מחנכות **ואין אנו יודעים מי הן, ומה הם השקפת החינוך שלהן** - וכי מי הוא וועד החינוך שיכול להכשיר נבילות וטריפות, ה' ירחם"...

היה סרט שהופק בשם: 'בבושקא'. שם הראו קטע שגרם להתקוממות גדולה מצד הנשים והבנות.
שאלתי בעל אחד שאשתו ראתה את הסרט הזה, מה הראו שם?
הוא שאל אותה והיא ענתה לו: "שהראו שם גבר נותן יד לבחורה כבת 18-20 שתעלה איתו לרכבת". היא בעצמה סיפרה לבעלה כמה שהזדעזעה לראות את זה.

ועל הסרט הזה צויין שזה בוקר על ידי "נשות חינוך"!!!

נו, אם הצופות שהן לא "נשות חינוך", עלו על כך שיש כאן קטע לא מתאים כלל וכלל לציבור החרדי, בעוד שאותן "נשות חינוך" "האמיתיות" (כביכול) היו אמורות להוריד את הקטע הזה מהסרט, אז איך אפשר לסמוך על הנשים הללו...??

ידוע לנו על אימהות רבות שיצאו מזועזעות מסרטים הרסניים מעין אלו, שהיו "בפיקוח נשות חינוך" עלומות השם.
באחד הסרטים "שבפיקוח", מראים שם קטע של בת שהתחצפה להוריה בגסות ואף התאבדה!!!

מספר הרב ג. כ. לאחר סרט שהוקרן בחנוכה: "הילדות ברחו מפחד באמצע הסרט... ואשתי שהיא מורה בסמינר למורות, נדהמה מעוצמת הסרט שהקרינו. אני יותר לא שולח אותן לסרטים, גמרנו".
(שלא לדבר על חוצפות, שחצנות, תככים ורמאויות שצופות בינתיים הנשים והבנות החרדיות הכשרות והתמימות, כמובן, "באשורן" וב"פיקוחן" של נשות "החינוך").

דוגמא נוספת מי זאת אותה גברת הקרויה "אשת חינוך", מספר לנו הרב יוסף ברקוביץ:
"בתוכנית החופש של סמינר אחד במרכז הארץ היו כמה דברים פסולים... אמא אחת שלחה אותי לדבר עם מנהלת הסמינר כי היא התביישה לדבר איתה בעצמה.
התקשרתי לאותה מנהלת.
אמרתי לה: "אני רוצה תוכניות של מחנה נופש הסמינר, מה עושים עם הבנות?"
היא אומרת לי: "מה זאת אומרת אתה רוצה?!"
אמרתי לה: "זאת אומרת מה שזאת אומרת!! אני שליח של ההורים והבנות! הן לא בידך כשבויות חרב, אני רוצה לדעת!"
"יש הסכמה לתוכנית הזאת"
"ממי ההסכמה? תביא לי את שמות הרבנים"
"אנחנו מביאים אדם שבצעירותו היה אמנם בעל עבירה מאוד גדול והיום הוא בעל תשובה"
"תראי", אני אומר לה, "אני נמצא בערכים ואני מרכין את הראש בפניהם, אבל אני לא רוצה שהבת הזאת תיוודע לתכנים של מה שהוא היה בתור חילוני,

למה זה מעניין אותה?? היא ילדה בת 16 תמימה וכשרה, למה שתיפתח לכזה עולם?? אני יודע איזה "פרפרים" זה עלול לשים לה בראש??!!"
"מה?", היא אומרת, "כולם לוקחים אותו!"
"טוב, ואחרי זה מה עושים?"
היא פירטה לי כל מיני תוכניות, שהייתי המום ששמעתי את זה! דברים שאני לא אגיד אותם אבל הינם היפך הצניעות ממש רחמנא ליצלן.
אומרת לי אותה מנהלת, המוגדרת "כאשת חינוך": "באמריקה זה הלך אווווההווו..."
אני לא אשכח את האווווההווו... שלה שמהדהד לי עד עכשיו.
אמרתי לה: "ריבונו של עולם! את 'טקסס' את מביאה לי לכאן??? מה את אומרת לי אווווההווו...???!"
אותה אמא לא רשמה את הבת שלה לסמינר יחד עם עוד כמה בנות למחנה של אותו סמינר.
היה בלגאן גדול באותה שנה".

וזה, שוב, "באישור" נשות ה"חינוך".

דוגמא נוספת מתוך מכתב כואב שכתבה בת אחת ל"קול החינוך" (אנחנו מצטטים קטע קטן מהמכתב):
"סרט שהובא בפנינו כדי ללמוד כיצד להיות "מורה טובה יותר" המגיעה לכל התלמידות, על מורה שהצליחה לחנך כיתה של ילדים אומללים מבתים הרוסים...
בסרט מציגים גברים ונשים במעורב ומובאות בו קטעים שאיני יודעת כיצד המורות שמראות אותן לא מסמיקות כשהן חוזות בהן... ודי למבין.

וזה עוד לאחר צנזור כדי שהסרט יהיה "ראוי" לבית יעקב...

ואולי כאן המקום לשאול: הורי התלמידות סומכים בעיניים עצומות על הצוות וההנהלה.
האם מורה שמעזה (כן, זו ההגדרה!) להביא בפני אותן בנות סרטים גויים מלוכלכים - ראויה לחנך (בתור "אשת חינוך") את הדור הבא???
וכיצד דמותה מצטיירת בעיניי הבנות?
האם היא לא הורסת בכך את כל תדמיתה החינוכית והמוסרית?
כנראה שהפתגם **"מורה לגיאומטריה לא חייב להיות משולש", בה לשימוש גם כאן!**
שמורה בישראל לא חייבת לשמור על היגיינה רוחנית בסיסית!"

סרטים "בהכשר" רב ידוע

יש טוענים שהסרטים היום מבוקרים בהכשר של רב ידוע. כך כותבים במודעות ובפרסומות.
האם זה נכון?

הבה ונבדוק...

חול המועד סוכות. "מיני לונה פארק" בא לבני ברק, ביזנס חדש וסוחף. מודעות ססגוניות הבטיחו לה מתקנים מעניינים, הופעות ליצנים, **סרטים בהכשר רב ידוע**, ועוד הפתעות.
והעיקר: שעות הפרדה מיוחדות בין בנים ובנות.

בהתחלה היה נחמד. הילדות נהנו. השיא היה - הקרנת סרט. היא התיישבה והמתינה עם השאר בקוצר רוח להתחלת הסרט "**המבוקר בידי רב ידוע**". כך הרי בישרה המודעה!
והנה המסך עלה... היה כתוב בגדול: "שלגיה ושבעת הגמדים".

היא נזכרה שכשהייתה היא בעצמה ילדה קטנה, היא קראה בספרים את האגדה הגויית הזו, ואפילו יצא לה לחלום על המכשפה מן הסיפור... "רגע? מה קורה כאן? מה פתאום מקרינים את זה לציבור החרדי?? זו בכלל עלילה של גויים??!!"
היא התלבטה בינה לבין עצמה... "לקום וללכת או להישאר?"
אבל היא נסחפה יחד עם בנותיה אל תחילת העלילה... אל שלגיה ושבעת הגמדים... ואל אותה מכשפה מרושעת ודיבוריה המושחתים.
איכשהו עוד יכלה לסבול בשקט את הקרנת הסרט, אבל התמונות שהגיעו בסוף, הקפיצו אותה ממקומה... היה שם חוסר צניעות מזעזעת... גסות... ניבולי פה... חרפה ובזיון ממש!

היא רצתה לקום ממקומה ולזעוק בקול: "תפסיקו תיכף ומיד!!... אסור להראות את זה!!... תעצרו מיד את ההקרנה!!", אבל היא לא העיזה.

את מקומה של "המכשפה" תפס זוג של ליצנים, שהצחיק עד לדמעות.
גם לה עלו דמעות, אבל דמעות שונות... דמעות של עלבון.
דיבורים בוטים... התנהגות פרועה... התנהגות רחובית וזולה... שנכנסו היטב

היטב אל ליבן של בנותיה. עד שהמסך ירד והיא ברחה מהמקום יחד עם בנותיה.

ההצגה הזו, הייתה באישורו של "רב ידוע" שכמובן אף אחד לא יודע מי זה אותו רב "צדיק נסתר".

אחת הנשים שכתבה תחקיר מרתק בנושא "ההכשרים" המדומים המזוייפים והשקריים של "רבנים ידועים", מספרת מה הביא אותה בעצם לחקור את הנושא הזה.
וכך היא מספרת:
"שיחת טלפון, לה האזנתי באקראי, הביאה אותי לערוך תחקיר קטן בנושא.
והנה ציטוט מאותה שיחת טלפון:
היא: "אני רוצה להזמין אותך להקרנת סרט. מה אתה יכול להציע לי?"
המסריט: "ישנם הרבה סרטים חדשים, מותחים ומרתקים"
היא: "אני צריכה סרטים שמתאימים לציבור החרדי"
המסריט: "גברת, וכי 'משה רבינו' עושה את הסרטים?!... אז מה את מצפה לראות בסרט? תפילין וסידור?! אם את רוצה סרטים - יש לי סרטי קולנוע יפיפיים שעברו בקורת"
היא: "מי ביקר אותם? איזה רב? על פי איזה קריטריונים?"
המסריט: "גברת, מה ז'תומרת מי ביקר?! אני ראיתי אותם! אין שם תמונות לא צנועות. ובכלל, אני לא מבין בשביל מה את צריכה רב? סרט זה אוכל שצריך "הכשר"?! רואים, נהנים, והולכים הביתה... מה צריך הכשר???"

למחרת התפרסמה בעיתון מודעה על הקרנתו של סרט מרתק "מבוקר" לציבור החרדי".

עלובה עיסה שנחתומה מעיד עליה שהיא עלובה

וכאן המקום לצרף דו שיח קצר (שנעשה באינטרנט הטמא) שנשלח אלי במיוחד מירושלים, בין שתי גרפיקאיות שהינן מצוות ההפקה, שאחת מהן (האחראית על עיצוב המודעה לסרט) מודה שבעצם אין כל הסכמה לא מרב וגם לא מ"נשות חינוך".
והיא מוסיפה, ששום גורם חינוכי לא יתן הסכמה לסרטים אלו.
מעבר לכך, היא מכנה את ציבור הנשים והבנות החרדיות הבאות לצפות בסרטים: "אידיוטיות".

אני מצטט את הדו שיח מילה במילה. ההערות בסוגריים הם מאת הכותב:
רעיה: פחות חשוב לי כרגע חוות דעת על העיצוב הגרפי איזו מודעה תמשוך יותר את קהל הנשים לבוא לצפות בסרט. (וכאן היא שולחת לגרפיקאית השניה שתי תמונות).
תרצה (מגיבה על התמונות): השני מיוחד!!! נראה מרתק. הראשון מזכיר שני סרטים של פרלשטיין וששם היו אלמטים מיוחדים משולבים. והוא ציוני מידי וחסר חיות.
לאור המצב לאחרונה בשוק הסרטים לנשים, הייתי ממליצה למפיקה חדשה להביא יותר מידע מי הם "אנשי החינוך" ודי למבין...
רעיה: **לא תמצאו אחד ממבקרים ונותנים אישור לסרטים ידועים ואנשי חינוך אמיתיים שיהיה מוכן שיכתבו את שמו במודעה...**
אף אחד לא מוכן להכניס את ראשו ללוע הארי סרט המאושר בתרבות תורנית או בעיתון המודיע עובר ביקורת קטלנית. מניסיון!!

דילמה:
מעניין מאוד עשיתי סקר דעת הקהל בין פשוטי העם כביכול **אדיוטיות שהן בעצם קהל היעד שלנו**. הגרפיקאים והן (ציבור הנשים "האידיוטיות", כלשונה) כולם פה אחד צודדו יותר בפונט שמאל שזה מושך אותם, מגרה וכו'. אפילו כשאמרתי להם שזה פונט ערבי? הטענה שלהן הייתה: מה זה משנה העיקר שזה מושך ומגרה...
לעומת אנשי מקצוע שזה חורג את המקצועיות.
הדילמה שלי, בעצם למי אנו צריכים להקשיב? לאנשי מקצוע שהן לא בדיוק קהל היעד או **לאדיוטיות שהן בעצם הלקוחות?**
עד כאן הציטוט המזעזע.

מנהלת סמינר אחת בבני ברק, שלחה מכתב שכתבה ממש מדם ליבה, לאחר שהיא ראתה מול עיניה את החורבן של הסרטים שזה הרס כל חלקה טובה מהבנות בצניעות ובשאר דברים.
בין השאר היא מתריעה שזה גם פוגע להרבה בנות בבריאות הנפש אחרי שקיבלו "הפרעות קשב וריכוז"... היא ממש מתחננת שיפעלו בכל הכוחות נגד תופעת הסרטים.

מחנכת אחרת בסמינר לבנות בבית שמש לאחר שהבינה את חומרת העניין, הקדישה מזמנה ומסרה שיעור מיוחד לבנות והסבירה להן את גודל הנזק שיש מצפייה בסרטים.

עולים על סירטון *חשיפה מצמררת!!!*

(חלק ב')

להלן ראיון מזעזע שנעשה בגלי צה"ל מתוך תוכנית חילונית "אנשים בלילה" עם גברת מ.ו. אשר מתפארת שהצליחה לחבר ספר מזעזע בשם "הקולנוע החרדי" (שאגב, תמונת השער שלו זה צילום רגליים של נשים).

רק נקדים ונאמר, שעצם זה שאשה "חרדית" משוחחת באולפן סגור בשעת לילה מאוחרת, במשך כשעה, עם גבר זר חילוני ופרוץ שמנבל את פיו, ברדיו חילוני, בתוכנית חילונית, כשהיא זורמת איתו בחופשיות ומידי פעם מצחקקת איתו, ומוציאה מפיה קולות התפעלות "וואוו" בסגנון רחובי... כבר נותן לנו תמונת רקע באיזו אשה מדובר. אבל נעזוב את זה כרגע.

אנו מצטטים את הראיון מילה במילה. ההערות בסוגריים הן מאת הכותב.
המראיין: "מ.ו. יושבת מולי אשה צעירה נאה בעלת מראה חרדי והיא גם כתבה ספר שנקרא "הקולנוע החרדי".
זה סוג של מהפכה של נשים חרדיות, שעושות קולנוע חרדי לנשים חרדיות. כמה הקרנות יש בשבוע של סרטים שחרדיות עשו לחרדיות?"
מ.ו.: "אי אפשר להפוך את הקולנוע הזה ללגיטימי וליום יומי עדיין (זה השאיפה שלה שיהיה קולנוע יום יומי, אך עדיין אין, לצערה הרב), כרגע יש ארבע עונות בשנה שבהם מוקרנים סרטים"
המראיין: "מה פירוש עונות?"
מ.ו.: "חול המועד סוכות, חנוכה, חול המועד פסח, וחופשת בין הזמנים שזה בקיץ"
המראיין: "אוקיי, מה יהיה בחנוכה?"
מ.ו.: "כרגע יצאו כמה סרטים חדשים של ד.פ. 'שמור לי על ילדתי'. ר.א. 'פתאום'. י.ס. 'שנאנדלואז', שזה סרט שיצר הרבה מהומה במגזר החרדי בגלל שיש בו כמה צילומים שגם דודו פישר מופיע בסרט הזה שגברים ונשים ביחד על המסך וזה משהו שהוא לא מקובל (באמת יישר כוחך על ההערה! כל שקר שאין בו מעט מן האמת, אינו מתקיים). היו כמה סרטים שראו את הגבר בנפרד..."
המראיין שואל בדרך אגב: "את לא נוסעת באוטובוסים?"

מ.ו. עונה בצחקוק: "לא, יש לי רכב! יש באוטובוסים הרבה הטרדה מינית, את זה אני יכולה להגיד לך שאני דווקא מאוד בעד הפרדה באוטובוסים"

המראיין: "את בעד קווי מהדרין?"

מ.ו.: "כן"

המראיין: "ואם היית נגד זה היית יכולה להגיד את זה?"

מ.ו.: "כן! אני לא פוחדת להגיד את דעתי! (מי את בכלל שתביעי את דעתך בנושא ששייך לגדולי ישראל??)

המראיין: "רגע נשמע שיר. השירים זה שירים שאת בחרת...

מ.ו.: "כן"

(וכאן הוא משמיע למאזינים שיר חילוני פרוץ שמפאת הצניעות אינני יכול לכתוב את המילים הגסות והטמאות שנאמרו שם. בבחירתה של מ.ו.)

המראיין: "כמה עולה כרטיס?"

מ.ו.: "אפשר להגיע למאה שקלים"

המראיין: "באמת??"

מ.ו.: "ואם יש כמה בנות, תעשה חישוב כמה יוצא לאם? תראה אני אגיד לך דבר מאוד פשוט אנשים חושבים: הנה סבסדנו את מחיר הלחם והחלב אז עשינו טובה לכל עם ישראל, אבל לדעתי קולנוע צריך לסבסד לא פחות מלחם וחלב, יש פה איזושהי בעיה... (נראה שהבעיה היא אצלך, לא בלחם ובחלב...)

המראיין: "מי יכול לעמוד במאה שקל כרטיס לקולנוע?"

מ.ו.: "מי שצמא לתרבות (כן, לראות סרט בקולנוע זה ממש תרבותי... מעניין איפה היו גדולי ישראל עד עכשיו?), אתה לא מבין שזה חסר במגזר חרדי?! זה לא ברור?! (למי שבאה מעולם הסרטים והתרבות החילונית כמוך וכמו המראיין שלך זה ברור! מה לעשות שאנחנו החרדים קצת "מפגרים" אחרייך בנושא הזה...)

המראיין: "אני יודע שהיה ניסיון להפיץ את זה דרך תקליטורים, דרך מחשבים?"

מ.ו.: "זה דעך מאוד מהר כי הרבנים יצאו נגד המחשב הביתי. הרבה בתים נהרסו בעקבות חשיפה באינטרנט... (אולי תוכלי להסביר לנו גברת מ.ו. היקרה, מדוע בהקרנות סרטים לא אמור להיות חשש שילכו לראות סרטים אחרים במחשבים ביתיים, ולהיחשף לאינטרנט כפי שבאמת כך כבר קורה??)

המראיין: "כל הסרטים האלה עוברים אישור של רבנים?"

מ.ו.: "לא אישור של הרבנים עצמם אלא של נציגות, נשות חינוך (שכבר גילינו במאמר הקודם מי הן בדיוק) שצופות בסרטים וזה כאילו בפיקוח חינוכי ("כאילו" בפיקוח חינוכי...?)

המראיין: "את לא עושה סרטים?"

מ.ו.: "אני כן עושה. אני קוראת לזה קולנוע חרדי, במגזר החרדי זה הס מלהזכיר! (רגע, את לא חרדית??!!), בעולם החרדי זה מופע 'אור קולי', סרט זה גם נחשב קצת השגת גבול אבל משתמשים במילה הזו. אני באיזה שהוא מקום נמצאת על קו תפר, כי באתי ממקום מסוים (לא לשכוח, חילוני פרוץ ביותר!!) וצעדתי למקום אחר ואני מכירה את שני הצדדים של המטבע, אז אני יכולה להסתכל ולהגיד: "בואנה, נשים, אתן עושות קולנוע..." (נו, אז מה את רוצה? צל"ש?)

המראיין: "כאשר מדובר על דתיות קיצונית יחסית, פונדמנטליסטית יחסית, חרדית יחסית, אי אפשר להביא קונפליקטים?

מ.ו.: "אני נגד קיצוניות! קיצוניות זה דבר שדוחה אותי! גם במגזר החרדי יש אנשים קיצוניים וזה דוחה אותי (החזון איש כותב באיגרת שצריך להתרחק מהפשרנות ולדבוק בקיצוניות... ואת נגד קיצוניות??!!). אני כן בעד לעשות את הדברים מתוך איזו שהיא בהירות ומתוך איזה שהוא איזון פנימי (במילים אחרות: איך שבא לך, ולא על פי מה שדעת תורה קובעת!). נכון שיצירה עוברת המון המון שיפוצים ושיופים עם נשות חינוך וכו' כדי שזה יתאים למגזר ונשים יבואו ויצפו... אבל היוצרות עצמם איך שהן עשו את הסרט לפני השיופים, יש איזו שהיא אומנות טהורה (התבלבלת... אומנות טמאה) שהיא גם נועזת (בגלל שזה נגד אותן נשות חינוך המבקרות את הסרט), שהיא מעבר לגבול (איזה גבול? החרדי??) עם צעד אחד קדימה (לאיפה?), זה דבר שהוא בעיניי גדול. זה דבר שהוא בעיניי ענק (בעינייך הפוזלות והעיוורות ולא בעיניי גדולי ישראל!)

המראיין: "כחוזרת בתשובה את הולכת למקום נורא בעייתי, הוא תפר נורא בעייתי".

מ.ו.: "הוא תיאטרון חרדי, הוא קולנוע חרדי, בוודאי!"

המראיין: "זה נשמע אוקסימורון" (דבר שהוא תרתי דסתרי)

מ.ו.: "זה אוקסימורון מוחלט! (זאת אומרת שאת מודה שקולנוע וחזרה בתשובה לא הולכים ביחד! ובכל זאת... שים לב להמשך דבריה) אבל ברוך ה' הצלחתי לרכך את המחסומים! (בגודל חוצפתך את מתרברבת שבמקום להעיף את הקולנוע "החרדי" שלך לכל הרוחות... הצלחת לרכך את המחסומים של הקדושה הטהרה והצניעות של בנות ישראל הכשרות והתמימות לעבר הקולנוע ה"חרדי" המתועב שלך!!!) במובן הזה שברוך ה' הקמתי מגמה כזו

בסמינר, מגמת תיאטרון, אז אנו קוראים לזה אומנויות הבמה (גברת זיגזג! תחליטי כבר לאן את שייכת! עוד לא הבנו אם חזרת בתשובה או שאת עדיין חילונייה המתחזה "לחרדית")

המראיין: "כאן במחנה שלנו, פה בצד הזה (כוונתו לצד החילוני), יש נטייה לראות אתכם (את החרדים) כגוש, וגוש זה לא דבר טוב..."

מ.ו.: "תראה אני עוד אשה, אף אחד לא אומר לי מה ללבוש? ואיך? אבל בעלי לדוגמא שהוא חסיד ויש כאילו את התלבושת החסידית, זה אוטומאטית מעורר איזו שהיא זרות בחברה החילונית..." (שכחת גברת מ.ו. שבזכות שלא שינו את לבושם נגאלנו ממצרים?? וכי את מתביישת מהחילונים?)

המראיין: "כמה יש התנגדות להתפתחות הקולנוע החרדי? כמה נשים מותקפות? כמה יש הפרעות בהקרנות עצמם?"

מ.ו.: "לצערי הרב, יש קבוצה די מגונה בחברה החרדית שהיא קבוצה די אלימה אבל היא קבוצה קטנה מאוד...

המראיין: "רק הם מתנגדים?"

מ.ו.: "ההתנגדות שלהם היא מאוד פעילה. הם יכולים להוציא דיבה רעה על יוצרות, נניח, לפרסם שאין להן היתרים, וזה לא נכון. זה שקר מוחלט. יוצרת חרדית לא תצא לדרך בלי היתר (באמת?? צר לי להודיעך, גברת מ.ו. היקרה, שמפקח הסרטים גילה לנו באופן אישי שאין להן שום היתר... אז אולי את זו היא שמוציאה דיבה על אחרים?)

המראיין: "אם אני אומר לך, את חייבת לחיות בארץ אחרת שנה, עם המשפחה והילדים ואין בעיות בפרנסה וכו', איזו ארץ זו תהיה?"

מ.ו.: "אפשר להמציא אחת?"

המראיין: "כן"

מ.ו.: "אני חושבת שהייתי רוצה לחיות בארץ שבאמת יש יותר כבוד לתרבות (ומה עם כבוד להקב"ה? ומה עם כבוד לתורה? ללומדי התורה? לנשים ולבנות שהולכות בצניעות?...), ושנותנים שיווין הזדמנויות בתוך העשייה התרבותית. ארץ שמקבלים את השונה באהבה ולא בחרדה, באיסורים ובכפייה בצורה כזו כאילו בדיעבד אלא לכתחילה (האם לעניות דעתך זה גם כולל גויים?)...

המראיין: "אם היית יכולה לחזור לתקופה בהיסטוריה לאיזה רגע, לאן היית חוזרת?"

מ.ו.: "לא בתקופה שקשורה ליהדות בהכרח?"

המראיין: "לא, ממש לא"

מ.ו.: "לתקופה האליזבטית של שייקספיר, זו תקופה שנראית לי מאוד מרשימה מהרבה היבטים זה היה יכול להיות מסקרן לחיות שם לרגע" (חבל, ציפינו ממך לתשובה קצת יותר חרדית...)

המראיין: "אם היית יכולה לחזור לרגע אחד בחיים שלך, לחיות אותו שוב ולחזור להווה?"

מ.ו.: "אני חושבת שהרגעים שהכי מרגשים בחיים זה ישמע לך מצחיק זה... (וכאן היא אומרת משפט שאסור לנו לכותבו. שאת זה היא אומרת בתור אשה "חרדית", לגבר זר, בתוכנית רדיו חילונית, שמאות ואלפים שומעים אותה. אוי לאוזניים שכך שומעות!).

המראיין: "זה נשמע לי מקסים"

מ.ו.: "זה מקסים"

המראיין: "אני עכשיו אקרא שיר ואמרתי לך זה שיר מקסים אזכורים יהודיים יש פה ושם... זה שיר אהבה של... שהוא כתב ל... (וכאן הוא מקריא לה שיר עם דברי נבלה ומילים גסות).

החרדית החילונית

והנה ציטוט מקטעים נוספים שהיא התראיינה לראיון אחר:

המראיין: "הייתה לי חרדה לקראת הפגישה ממי שאגלה בתור "מ.ו. החדשה", מהר מאוד התברר לי... שהיא נשארה אותה מ.ו." (בזה הוא צודק! היא נשארה בדיעותיה חילונית.)

מ.ו.: "אני אומנם חרדית, אבל קיים בי גם משהו לגמרי פריקי (מהיכן המילה הזו?) ואני כל פעם מודה לאלוקים על התהליכים שעברתי ועל החיבור הזה בין אמונה לקולנוע (שמת לב מה אמרת??!).

תמיד כשאני מגיעה לצפות בסרט אני מגלה כמה התגעגעתי (לעולם החילוני ממנו היא באה) וכמה הזירה הזו גורמת לי להרגיש בנוח. אז אולי בגלל זה אתה מזהה בי את מה שראית פעם".

המראיין: "חרדית בקולנוע?!"

מ.ו.: "זה לא נורא כל כך כי אני באמת לא שמה פס על כלום. אז אני באה בקוליות לסרט ואני אשה חרדית (אם את באה בקוליות לסרט אז ברור שאת "אשה חרדית"...). וואטס דה ביג פקינג דיל? צאו מהסטיגמות, חרדים הם בני אדם. כשהתחלתי לקרוא למה שקורה בגזרה שלנו 'קולנוע', היו שהתקוממו. כשהוצאתי את ספרי 'הקולנוע החרדי'... היו שנחנקו" (קשה להאמין שמשפטים כאלו יצאו מפה של אשה "חרדית"?? אבל אין פלא אם אנו יודעים באיזו אשה מדובר... וכפי שנחשוף בהמשך).

המראיין: "בטח הפתעת לא מעט אנשים. אפילו את עצמך?"

מ.ו.: "מאוד שמחתי שבבמה הזו ניתנה לנו יד חופשית ושלא היינו צריכים להתנצל לא בפני החרדים ולא בפני החילוניים.

וכך פורסם בעיתון "הארץ" מאת: תמר רותם.
מ.ו. את נטיותיה המרדניות אמנם השאירה מאחוריה, אי שם בסוף התיכון (בתור חילונייה לשעבר) ולמרות זאת לא נמנעה מקריאת מחזותיו של סופוקלס (גוי טמא ומשוקץ) לתלמידותיה. היא גם ערכה להן היכרות עם מונולוגים ודיאלוגים מ"ביבר הזכוכית" ו"בית הבובות" (שזה שייך לעולם החילוני הפרוץ). עד מהרה נתקלה "במפקחות" - נשים מתוך הקהילה, שממונות על שמירת הדת.

אחת המורות, חוזרת בתשובה, לימדה סיפור של 'שלום עליכם' (מי שהיה אחד מהכופרים. שם רשעים ירקב) שמתבסס על שיר השירים ומציג אותו כשיח אוהבים. (לפי ההשקפה החרדית שיר השירים נלמד רק כקשר בין הקב"ה לישראל). בסמינר פרצה שערוריה ומכתב פיטורין נשלח למורה הסוררת.

הניסיון של מ.ו. לקרוא בטרגדיה היוונית עורר מחאה של שתי תלמידות, שרגזו על עצם האיזכור של תרבות יוון. המחאה כמעט הביאה לסגירת מסגרת הלימודים. אבל הפיקוח על התכנים גבר.

מ.ו. למדה לקח.

נשות התיאטרון נעזרות בגברים

והנה ציטוט מתוך כתבה בשם "תורת המשחק" מאת: בת חן אפשטיין אליאס. ההערות בהסוגריים הם מאת הכותב.
בינתיים נשות התיאטרון נעזרות לעיתים בגברים לצורך הפקת ההצגות והסרטים.
"כמו שלנשים מותר ללכת לבעל המקצוע הטוב ביותר גם אם הוא גבר", מסבירה אחת היוצרות החרדיות שסירבה להתראיין בשמה מטעמי צניעות (כמה שהיא "צדקת", את שמה היא לא רוצה לפרסם מטעמי צניעות, ואילו להיעזר בגברים לצורך ההפקה שלה, שאף רב לא התיר זאת, זה כן מותר?!),
"ככה אנחנו פונות לפעמים לגברים. זה ממש כמו במקרים שנשים הולכות לרופא אם אין רופאה טובה בתחום (את צודקת! אם את פונה לגברים סימן שאת באמת חולה).

פשוט אין עדיין מספיק נשים שעוסקות בתחום (ממש רחמנות!)
ובטח שלא כאלו שגדלו בבית חרדי.

כדי ללמוד כיצד לבצע את הדברים, אנחנו צריכות להיעזר בבעלי מקצוע שיש להם נגיעה לתחום. גם אני לא ידעתי הכל ואני לומדת תוך כדי הדברים כיצד לעשות (זאת אומרת, שאת מקבלת שיעורי עזר מגברים. רגע, האם מקודם לא רצית לפרסם את שמך מטעמי צניעות??).
ואז כדי להגיע לתוצאה צריך להיעזר בגברים חוזרים בתשובה (האם את באמת כזו תמימה או שאת עושה את עצמך כזאת, שאת חושבת שאת לא מכשילה אותם? ובפרט שאותם גברים הם חוזרים בתשובה ועדיין יש להם יצרים מהעבר?)
זה נעשה באופן מאוד זהיר (איך בדיוק? האם את מדברת איתם מאחרי מחיצה או מבעד לוילון?)
עד כאן הכתבה.

באותם סרטים המוקרנים לנשים, שכמובן המפיקים הם גברים, הם אומרים לאותן נשים מציגות: "תעשי כך"... "שוב פעם תחזרי על הקטע הזה"... "יפה, ככה זה בסדר"... "מה שעשית לפני כן היה הרבה יותר טוב"... וכו' וכו'.

שם גם אותן מציגות מופיעות בכל מיני תלבושות שבחלקן הן ממש היפך הצניעות והינן מאופרות בצורה מושכת ומגרה..."

והוסיפו מפיקי הסרט בסוף הסרט קטעים של צחוקים בשם: "פיספוסים".
מראים שם איך הנשים המציגות טועות בכל מיני קטעים שיצאו לא מוצלחים בשביל עריכת הסרט והן מתפוצצות מצחוק יחד עם הגברים...

וכאן אנו רוצים לפתוח עניין נוסף שחשוב מאוד לדעת אותו:
הידעתם שרוב השחקניות בסרטים הן חילוניות מחופשות פרוצות וריקניות בלא שום תוכן?
הידעתם שלכל הבמאיות יש אינטרנט פרוץ פתוח לכל סרטי הוליווד כדי לצפות בהם מאות שעות וללמוד מהם ביצועים רעיונות ואפקטים?
זה הרי מוכרח מתוקף תפקידן...

אשה חרדית שעבדה כמטפלת ועוזרת בית בביתה של אחת הבמאיות המפורסמות, מספרת שתפקידה היה להיות "האמא" של הילדים; להאכיל... להלביש... לשלוח לגנים ולבתי הספר... כי האמא האמיתית כל היום מול האינטרנט והסרטים שהיא מתכננת.

הידעתם כמה שחקניות ובמאיות התגרשו כתוצאה מהתעסקות מלוכלכת זו?

מקרה שסיפר לי אותו מומחה המתעסק בתקשורת לזיכוי הרבים:
"הייתה אשה אחת חרדית שפירסמה שהיא פותחת בית ספר למשחק לנשים מול המצלמה.
ראיתי את הפרסום שלה.
התקשרתי אליה כדי למחות בה על כך, וביקשתי מעוד כמה חבר'ה למחות בה.
אמרתי לה: "את לא מתביישת?! מה את עושה? זה מחטיא את הרבים! וכי זו דרכה של בת ישראל להופיע על הבמה להיות שחקנית?! זה ההיפך הגמור של כל כבודה בת מלך פנימה...?! זה משפיע ומוריד הרבה ברוחניות..."
אמרתי לה: "אני אעשה כל מה שביכולתי בדרך החוק לעצור בעדך", (הדגשתי בכוונה בידי החוק שלא תגיד לי אחר כך איימת עלי).

אחר כך היא התקשרה אלי בעילום שם (בהתחלה לא ידעתי שזו היא) ואמרה:
"שלום, אתם זכיתם בפרס, מה הכתובת שלכם?"
אני בתומי נתתי לה את הכתובת.
למחרת אני רואה בתיבת הדואר הזמנה לבית דין. בחוצפתה היא הזמינה אותי לבית דין.
היא תבעה אותי על איום. (אם היא הייתה מבקשת ממני בטלפון את הכתובת הייתי נותן לה ברצון). הלכנו לבית דין עם עוד כמה חבר'ה.

היא חיכתה לנו שם עם בעלה האברך בחדר ההמתנה לבית דין.

התחלתי "לרדת" עליה: "מה את חושבת שאת עושה? וכו' וכו'"
היא נוכחה לדעת שאין פה שום איום, אז היא החליטה לתבוע אותי על הלבנת פנים!
נכנסנו לבית דין.
אמרתי לדיינים: "תעצרו אותה! הבית ספר הזה שהיא רוצה לפתוח יביא קילקולים!! בטווח הרחוק יבואו נשים, תהיינה להן מורות חילוניות (כי מי תלמד אותן משחק? חרדיות?!), ובעצם המשחק הזה יגרום לנשים להופיע על במה, שזה אומר: לפתח את 'האגו', להגיד לה כמה שאת יפה... ואיזה יופי את מציגה... בקיצור, המון חיצוניות! וזה עלול להתפתח ממשחק חובבני למשחק מקצועי, ואיפה יש מקצועי? רק בעולם החילוני! היא תרצה להיות שחקנית או דוגמנית, וכשנמצאים הרבה זמן ביחד עם צוות מורות חילוניות היא מפתחת תלות במורה (אני אומר זאת בתור איש מקצוע שמכיר זאת היטב) וייצא מזה חורבן גדול!!!

וזה היא עושה לנשים נשואות חרדיות עקרות בית מטופלות בילדים שלא נחשפו לעולם הבמה והמשחק".

היא טענה, שזה באישור של גדול הדור הרב א.
(אחרי הדיון בבית דין התקשרתי לאותו גדול שהיא ציינה את שמו ושאלתי אותו אם זה נכון?
אותו גדול אמר לי, נתתי לה אישור לעשות זאת רק באיזור חילוני כי במילא הולכות לשם נשים חילוניות, אבל בשום אופן לא במקום חרדי לנשים חרדיות! מה שהתברר שהיא שיקרה לבית דין. כי היא עשתה את זה בבני ברק ובעוד ערים חרדיות.
וגם על עצם ההסכמה שהיא הוציאה מאותו גדול, מי יודע איך בכלל היא הציגה לו את השאלה עד שהסכים לאשר זאת במקום חילוני. ייתכן שאמרה לו, שהיא עושה חוגים או הפעלה לנשים חילוניות על מנת לקרבן ליהדות ולא הזכירה בכלל את נושא המשחק לנשים מול המצלימה, וזה בעצם מה שגרם לאותו גדול להסכים. דבר זה אומר דרשני!!).

אומר לי רב בית הדין: "אתה צודק, אבל אנחנו לא יכולים לעשות כלום! אין לנו שום הוכחות למה שאתה אומר! אין מה לעשות".

לאחר שנתיים, מתקשר אלי אותו רב בית הדין ומבקש ממני: "בוא בבקשה אל הבית דין!"
"מה קרה?"
"בתור איש מקצוע אנחנו רוצים שתבוא ותתן עדות!"
"עדות על מה?", אני שואל.
"יש כאן אחד שאשתו נרשמה לקורס הזה למשחק והם עומדים עכשיו על סף גירושין...!!!"
בעלה תבע את אותה אשה שפתחה את הבית ספר למשחק כי בגללה הבית שלו עכשיו מתפרק, והוא טוען שזה בעקבות אותו בית ספר למשחק שאשתו נרשמה אליו.
מאז שאשתו התחילה ללמוד שם, נהייה לה תלות במורה שלה החילונית. היא התחילה לקחת אותן למסעדות ולכל מיני למקומות בילוי חילונים וזה הביא לה חשק להיות זמרת ולהיות שחקנית.
זה הגיע למצב כזה שהיא רוצה עכשיו להתגרש ולעזוב בעל עם 4 ילדים, כי היא רוצה להיות חילונית!!! אז עכשיו אנחנו רוצים שתבוא ותעיד שהתרעת על כך מלכתחילה.

הגעתי לשם. וגם אותה אשה "חרדית" שפתחה את הבית ספר למשחק לנשים הייתה שם.
אמרתי להם את חוות דעתי: "שאכן בתור איש מקצוע אני יודע שזה מה שהשפיע על אותה אשה להתדרדר ברוחניות, ואכן אותה אשה שפתחה את הבית ספר למשחק לנשים, אשמה בכך!!"
היא התגוננה: "זה לא קשור אלי... מלכתחילה הבית הזה לא היה יציב... האשה הזו הייתה קלת דעת..." ועוד כל מיני קישקושים שהיא המציאה רק כדי להתנקות מהנזק שהיא גרמה.

לבסוף הבית ההוא נהרס והתפרק לגמרי".

רות? או המואבייה...?

מה בעצם הבעיה?

חוקרים מאוניברסיטת קליפורניה אומרים: אשה שנראית טוב או מרגישה טוב, היא הרבה יותר תוקפנית! יש לה יותר מה להגיד על כל דבר!
האוניברסיטה ראיינה 156 סטודנטיות. מתוצאות המחקר יוצא: שנשים שהאמינו כי הן נראות טוב, הן נוטות להתרגז בקלות יתירה, להתווכח יותר, מאשר אלו שהינן מושכות פחות. בגלל שהציפיות שלהן היו גבוהות יותר!!!

זאת אומרת, ככל שהן החזיקו את עצמן יותר, ככל שהן חשבו שהן ניראות טוב, שהן חכמות יותר, ומוצלחות ביותר, הציפיות שלהן ממילא נהיו גבוהות יותר כדי שהדברים ילכו כמו שהן רוצות.
וכשזה לא הלך כפי איך שהן רוצות, הן מתחילות להתווכח ולריב על כל דבר ואף להתעצבן על כל שטות!...

וזה ההרס והקלקול שיוצרים, אותן אלו שנותנות לנשים לשחק על הבמה.

כשאשה מקבלת במה, היא מרגישה שהיא משהו מיוחד! היא מרגישה גאווה! בטחון חזק!
יש לה צורך חזק להראות את עצמה! לבטא את עצמה!
מלבד שדברים אלו מנוגדים לכל כבודה בת מלך, עוד יש בזה נטייה לזלזל באחרים!!!
וכאן בעצם נהרס השלום בית שלה.

אחר כך מצאתי שזו גמרא מפורשת.
הגמרא מספרת, שרבי מני אמר לרבי יצחק בן אלישיב: "אשתי לא מקובלת עלי, כיון שאינה יפה"
אמר לו רבי יצחק בן אלישיב: "איך קוראים לה?"
אמר לו: "חנה"
התפלל עליה רבי יצחק ואמר: "תתייפי חנה"
רבי מני חוזר לביתו, ולא מזהה את אשתו מרוב יופי.
לאחר כמה ימים, שוב מגיע רבי מני אל רבי יצחק בן אלישיב ואומר לו: "עכשיו אשתי תפסה עלי גובה! היא מתגאית עלי מתוך יופייה! זה לא מה שהיה... היא השתנתה לגמרי. הלך לי השלום בית..."
אמר לו רבי יצחק: "אם כך, תחזור חנה להיות מכוערת כמו שהייתה בהתחלה!"
חזרה חנה להיות מכוערת. והשלום בית שב על כנו.

אבל התיאבון רק הולך וגדל... הולך וגדל... וזה מכניס אותנו לבעיה רצינית ביותר.

כתריסר בתי ספר לבמאות ולאומנות המשחק נפתחו בשנה האחרונה. לא בתל-אביב! ולא בחיפה! **אלא בעירי התורה והחסידות בני ברק וירושלים!!!**
נראה שהציבור החרדי נכנס הפעם להילוך גבוה יותר. צמח לו דור חדש.
כבר לא: בנותינו כזויות בירכתי הבית".
כבר לא: "כל כבודה פנימה".
היום הרחוב מחנך: "לצאת החוצה! להתבלט! להרשים על הבמה! להיות: "כוכבת קולנוע חרדית". "במאית השנה של המגזר החרדי".

נעמי אומרת לרות המואבייה: "את יודעת רות, אסור לנו ללכת להצגות ולתיאטרון..."
עונה לה רות בהחלטיות: "באשר תלכי אלך!"
והיום? במקום ללמוד מ'רות', לומדים מ'המואבייה'... הבנות שלנו לומדות מהמואביות, מהאירופאיות, מהאמריקאיות! להיות מובילות בהצגות סרטי קומדיה, הומור ודרמה.

אבל למה ללכת רחוק?

בסמינרים רבים לומדות הבנות באופן רשמי: "עריכת סרטים".

מורות חרדיות מעודדות את הבנות שהבריקו בהצגת סוף שנה להיות שחקנית סרטים!!! "את מוכשרת להיות מציגה ראשית". כך הן אומרות לה.

הנה, סיפר לי אברך מירושלים שחברה טובה של אשתו שלמדה באחד הסמינרים, סיפרה לאשתו, שלקחו את הבנות (היא לא זוכרת אם זה היה מטעם ארגון 'בתיה' או ארגון אחר, אבל זה היה קשור לסמינר!) לצלם איזו סצינה לסרט מטעם הסמינר בחוף הים. אבל מכיון שחוף הים היה סגור אז הן הלכו לצלם את הסרט בחוף מעורב!!! (מדובר בסמינר חרדי לבנות).

אבל כפי שאמרנו, זה לא נגמר בזה! התיאבון והצמאון לראות סרטים צובר תאוצה יותר ויותר...

היום זה כבר התפשט לציבור הגברים. היום יש הקרנות מיוחדות של סרטים לגברים!!

בהתחלה כשעשו סרטים לנשים והייתה התקוממות, הייתה הטענה של עושי הסרטים שזה בעצם לחזק, וזה רק בחופש, ושזה רק לנשים ולבנות לתת להם קצת להשתחרר מהלחץ, וכל מיני בלבולי שכל למיניהם... אבל היה ברור שלגברים נושא הסרטים זה מחוץ לתחום.
סרטים לא מיועדים לגברים!!!

והנה, בבין הזמנים האחרון, פורסמה מודעה של סרט המיועד לגברים!

נו, מה תגידו עכשיו מפיקים יקרים?
האם צריך גם לחזק את הגברים, כי ספרי המוסר כבר משעממים? או שזה תכסיס חדש של השטן שהפיל אתכם בפח?... מה אתם אומרים?

עוד לא ירחק היום שיפיקו סרט שעל המסך שבו יופיעו גברים ונשים, ובקהל יישבו בערבוביה בנים ובנות... מי יודע? ימים ידברו...

כשהמסך יורד...

המלחמה האחרונה והסופית בהיסטוריה העולמית תהיה מלחמת גוג ומגוג. ומובא בשם הגאון מווילנא שהיא תיארך רק 12 דקות.
רק נתאר לעצמנו, איך כל העולם כולו נחרב תוך שתים עשרה דקות!!! איזה

עוצמות אדירות של פצצות אטום ינחתו בכל העולם וישמידו אותו טוטאלית על כל יושביו!!!

רק לחשוב מה יקרה לאנשים בפועל... זה פחד פחדים!

אבל אותנו מה שצריך להדאיג זו השאלה, מה עושים כדי להינצל?
איך נוכל להגן על עצמנו ועל משפחתינו?
מהם הקריטריונים?

ישנו פתרון אחד ויחיד שיוכל לעזור לנו...

כל מי שיקיים היום בדורנו את הפסוק: "**ואבדיל אתכם מן העמים!!!**" - **הוא הוא זה שיזכה לשרוד כשיתחיל כל הבלגאן בעולם כולו!!!**

שואל הגאון מווילנא, "מה זה נקרא להיות מובדל מן העמים?
שהוא, הגוי, אוכל חזיר ואתה לא אוכל חזיר? זה לא מספיק.
שהוא נוסע בשבת ואתה לא נוסע? זה עדיין לא מספיק.
שהוא אוכל בלי ברכה ואתה כן? זה גם לא מספיק.

אז מה כן??

אומר הגאון מווילנא: **שאתה שונה מהגוי בחיי התרבות שלך!!!**

המוזיקה שלך זה לא המוזיקה שלו...
הסגנון דיבור שלך זה לא הסגנון שלו...
המלבושים של אשתך ובנותיך זה לא המלבושים שלהם...
מכשירי הפלאפונים שלך זה לא המכשירים שלו...
צורת הבילויים שלך זה לא צורת הבילויים שלו...
ובכלל, כל חיי החולין שלך זה לא צורת החיי חולין שלו...

היחידים שישרדו ויינצלו מן התופת האיומה שעתידה להיות בקרוב מאוד מאוד... זה רק אותם אלה שהחזיקו מעמד ונשארו מובדלים לגמרי ממה שקורה היום ברחוב החילוני ו"החרדי" (שהוא חיקוי כמעט מושלם לתרבות הגויים).

נקח לדוגמא את מכנסי הג'ינס.
יש איסור לגבר ללבוש מכנסי ג'ינס? לא.
יש איסור לשפשף את מכנסי הגינס שייראה משופשף? לא.

יש איסור לעשות בג'ינס כל מיני חיתוכים בסכין ולהיראות זרוק? לא.
ואם נקח אותו למעבדת 'שעטנז' ונגלה שאין בו שעטנז, יש איסור ללובשו? לא.

נו, אז למה כל מי ששינה לבושו במצרים, לא זכה להגאל ומת במכת חושך כמו הרבה מהמצרים?
איפה כתוב בשולחן ערוך שאסור לשנות לבוש??

נכון, אין איסור! **אבל התרבות שלו - צורת הלבוש שלו - הייתה כמו של המצריים הגויים!!!** ואחד כזה לא יכול להמשיך את שלשלת הזהב של העם היהודי... **בגלל שהוא לא מתאים!!!**

היה פעם איזה אחד שהיה לו 90 אחוזי נכות. הוא רצה להיכנס לחיל האוויר בתפקיד רציני של נווט או טייס... היה לו רצון חזק מאוד להצליח דווקא בתחום הזה, אבל לא נתנו לו.
הוא לא הבין מדוע?...
עד שהסבירו לו ראשי הצבא: "תראה חביבי, אתה עלול לקבל פתאום התקף אסטמה באמצע הטיסה ואתה תתרסק עם כל הצוות!! תבין, זה שאנחנו לא מאפשרים לך להיות טייס, זה לא עונש... **אתה פשוט לא מתאים לזה!!!**"

מה שזה אומר לגבינו, שבכדי להינצל ממלחמת גוג ומגוג - שהיא מלחמת העולם השלישית והאחרונה - עלינו להיבדל בצורה מוחלטת מתרבות הצפייה בסרטים!!!
כי תרבות הסרטים, זה משהו גויי ולא יהודי!!! זה לא שייך אלינו כלל וכלל!!!

רק אם נעמוד בזה - ולא נראה סרטים במחשב, לא "מבוקרים" ולא "בהכשר", ולא סרטים לנשים - או אז נוכל להיות בטוחים ורגועים שלפחות בחלק הזה אין לנו שום קשר לא לתרבות הגויים, ולא לתרבות הרחוב החילוני, ולא לתרבות הרחוב החרדי המודרני (חוץ ממה שצריך להיבדל, כמובן, משאר דברים כמו שמיעת רדיו, לבוש, מכשירים לא מאושרים, סגנון דיבור וכו' וכו'), ואז, ואך ורק אז, נוכל להינצל ממלחמה איומה ונוראה זו העומדת ממש קרוב לפתחנו.
בעזרת ה' יתברך.

מעניין לגלות ששמו של המלאך הממונה על מלאכי החבלה הנמצאים באחד מיכלות הטומאה, אשר פוקדים אנשים בחלומותיהם בדברי כזב ומכשול, נקרא בשם

סרט״א

ומה שנותן להם את הרשות לכך הוא הרהורי עבירה שיש לאדם מראיות אסורות.

(פרדס רימונים לרבי משה קורדובירו)

זה לא "משחק!" קח את עצמך "בידיים"!

טיפוח או קיפוח השקעה בילדים!

(חלק א')

הגאון רבי שמואל אלכסנדר (חמיו של האדמו"ר מצאנז בנתניה) סיפר, שכשהיה במונטריאול הוא הגיע לקהילה של אנשים מאוד עשירים בסגנון חרדי מודרני. אחד מהעשירים, יהודי מגולח עם בלורית, ניגש עם בנו בן ה-17 אל הרב. אומר העשיר לרב: "כבוד הרב, הבן הזה שלך! קח את הבן הזה ושים אותו באיזה ישיבה שאתה רוצה!"

"הבן שלי??!"

"כן בזכותך הוא כזה!"

"אבל אתה יודע", אומר הרב, "אני חסיד, לא אכפת לך שהוא יהיה חסידי?"

"שים אותו אצל החסידים, קפטאן... שטריימל... איפה שאתה רוצה, אני לא מפחד, לא מפריע לי"

"רגע", שואל אותו הרב, "עוד לא הסברת לי מדוע אתה נותן לי את הבן שלך?" ואז מספר לו המיליונר כך: "לפני כמה שנים היה כאן 'פדיון הבן' ואתה דרשת שם.

הדרשה שלך שינתה לי את החיים!!

אתה דיברת על כך שהכהן מחזיק את הבן הבכור ביד ואומר לישראל - לאבא של הילד: "במאי בעית טפי?" (במה אתה רוצה יותר?), בילד שלך? או בחמישה סלעים? (שזה היום בסביבות ה-300 שקל) אם אתה רוצה את הכסף, תשאיר אצלי את הילד! ואם אתה רוצה את הילד, תביא לי בבקשה חמישה סלעים ותפדה את הבן שלך"

האבא אומר לכהן: "אני רוצה את הילד!"

ואז הוא מברך: 'על פדיון הבן' ואז הוא מגיש לו את החמישה סלעים.

ואתה שאלת: "אני לא מבין, איזו מן שאלה זאת מה אתה רוצה יותר? את הילד או את הכסף??
וכי יש בן אדם שפוי בעולם, שרק עכשיו זכה בבן ראשון לפני חודש ימים, שירצה את הכסף וישאיר את התינוק אצל הכהן???!!
ואז אמרת - והמילים האלה חתכו לי בבשר החי, הם חדרו לתוכי כמו ארס של נחש - "אני מכיר אנשים שהתשובה שלהם הייתה: "כן, אני רוצה את הכסף ולא את הילד!!"

אנשים ששקועים כל היום בעבודה ובעסקים, בלהרוויח עוד כמה שקלים... ומכניסים לבית את המחשב שיחנך להם בינתיים את הילד... והכל בעבור בצע כסף...
אנשים כאלה בעצם אומרים:
אני רוצה את הכסף! אני לא רוצה את הילד שלי!!!"

כששמעתי אותך אומר את זה, נבהלתי. אמרתי לעצמי, 'שאני רוצה ילד, אני לא רוצה כסף!!!'
לכן, כבוד הרב", סיים המיליונר את דבריו, "קח את הבן שלי ותחנך אותו לתורה הקדושה וליראת שמים ומידות טובות. אני רוצה שתשקיע בו כמה שרק אפשר!".

פעם שמעתי בדיחה (עצובה? מצחיקה?) על אחד שאשתו ביקשה ממנו לקנות עגלה חדשה לתינוק.
הטיולון שלו כבר היה שבור. אתה מניח שם את התינוק וכל הברזלים מתקפלים עליו... בעין באף באוזניים... הוא כבר חגור אוטומטית, בלי שום חגורה. גלגל אחד עולה לו עד העין והוא משחק איתו בנסיעה. והתחתית נגררת על הרצפה...
"תקנה חדש", היא מבקשת.
"אין לי כסף"
"טוב אז תביא לפחות עגלה יד שניה"
"אין לי כסף".

יום אחד הוא לקח את הילד לקופת חולים.
לאחר שעה חזר עם ילד אחר.
אשתו נבהלה: "היי... זה לא הילד שלנו!"
הוא אומר לה: "אז מה, תראי איזו עגלה חדשה?"

נכון שהעגלה חדשה, אבל איפה "הילד" שלך???

בני גד ובני ראובן באים למשה רבינו ומבקשים ממנו: בבקשה משה רבינו אל תעבירנו את הירדן! אנו מבטיחים לך לבוא ולעזור לעם ישראל להוריש את הארץ ואחר כך אנחנו נחזור. אבל בינתיים, **נבנה גדרות צאן למקננו פה ועירם לטפינו** - זאת אומרת קודם נדאג לפרנסה שתהיה כמו שצריך בצורת מסודרת, ורק אחר כך נדאג לילדים שלנו! אחר כך נמצא מקום לחנך אותם בתלמודי תורה וישיבות.

משה רבינו אומר להם הפוך: "קודם כל **בנו ערים לטפכם, ורק אחר כך גדרות לצאנכם**".
משה אומר להם: "רבותיי אתם טועים! אתם רוצים לבוא ולהשקיע קודם כל בפרנסה... וזה לא נכון! קודם כל תשקיעו בילדים שלכם! ורק אחר כך תשקיעו גם בפרנסה שלכם..."

"בולי עץ" רקובים...

"הייתה לי הרצאה בצפון", מספר הרב לסרי, "אמרו לי אנשים לפני ההרצאה, "תזהר יש שם אשה אחת אקדמאית".
התחלתי לדבר ופתאום אמרתי, כשאשה נמצאת בבית שלה והיא עושה את הפעולות הפשוטות היומיומיות; לחתוך פרוסות, לגהץ בגדים, להלביש את הילדים, לשטוף את הבית, לשפשף את הכלים, לעשות כביסות, להחליף טיטולים... כל פעולה ופעולה שהיא עושה, זה ממש כמו כהן גדול שנמצא, לא בהיכל ולא באולם... אלא בקודש הקודשים!!! את השכר שמקבל כהן גדול פעם בשנה, האשה מקבלת את זה בכל פעולה קטנה שהיא עושה בשביל בעלה ובשביל הילדים שלה...
ואז היא הצביעה.
היא אומרת: "סליחה כבוד הרב, זה לא בשבילי!"
"מה לא בשבילך? מה קרה?"
"לא לא לא", היא אומרת, "אתה לא תוכל להבין אותי, זה עניין אחר, אתה לא מבין את זה..."
"אולי תסבירי..."
"לא לא לא אתה לא תבין! זה עניינים אחרים אתה לא תוכל להבין את זה..."
"אולי בכל זאת? אל תשאירי אותי במתח, תסבירי!"
היא אומרת לי: "תראה, אני אשת קריירה, זה משהו אחר לגמרי, אתה לא תוכל להבין את זה..."

אמרתי לה: "עוד פעם את אומרת לי אתה לא תוכל להבין את זה...?! אמרתי לך, תסבירי לי אני רוצה לשמוע!"
היא אומרת: "מה אני אגיד לך, יש לי שלושה ילדים, ואני לא בשביל הדברים האלה שאמרת. שלושה פעמים בשבוע אני זורקת אותם על בעלי והולכת. יש לי איזה סטודיו ו... כבוד הרב אתה לא תוכל להבין את זה..."
"תמשיכי לדבר רצוף! עזבי אם אני מבין או לא מבין..."
ואז היא אומרת לי: "בוא אני אגיד לך כבוד הרב, זה משהו מדהים. אני מגיעה לסטודיו, יש לי שם כמה בולי עץ שעומדים שם. אני לוקחת בול עץ אחד ואני מסתכלת עליו רבע שעה... עשרים דקות... חצי שעה... ופתאום אני מקבלת השראה מלמעלה. אני רואה בתוך הבול עץ, תינוק צוחק ואומר לי: 'תוציאי אותי מכאן... תוציאי אותי מכאן...' ואני מיד לוקחת את כל הכלים ומתחילה לאט לאט לגלף ולהוציא... ובסוף אני מוציאה את התינוק איך שהוא צוחק... כבוד הרב אתה לא תבין את זה, צריך השראה..."

כמעט וירדתי מהבמה והנחתי את ידי על ראשה וברכתי אותה: מי שבירך אימותינו שרה רבקה רחל ולאה הוא ישלח לך רפואה שלימה. רפואת הנפש ורפואת הגוף! וכן יהי רצון ונאמר אמן.

אמרתי לה: "גברת, הבנתי אותך טוב מאוד, ולא רק הבנתי אותך אלא יותר טוב ממה שאת חושבת! כל אשה יהודייה עושה את מה שאת עושה בלי שום קריירה... והיא עושה את זה יותר טוב ממך!"
היא אומרת לי: "מה??"
אמרתי לה: "תקשיבי לי טוב, גם אשה יהודייה חוזרת פתאום מבית חולים. מביאה איתה איזה "בול עץ" קטנצ'יק. אבל הבול עץ הזה יותר גרוע מהבול עץ שלך.
הבול עץ שלך לפחות יושב בשקט, והבול עץ הזה מרעיש בלילה.
והקב"ה נתן לבול עץ הזה, בכי כזה שמתאים בול למערכת העצבים של האשה.
והבול עץ הזה, גם מלכלך... גם פולט... ולא רק זה, הוא מעיר בלילה והוא מעיר גם ביום.
והוא כל שניה רוצה רק צומי.
והבול עץ הזה מרגיז, עושה כל כך הרבה דברים מסביב...
והאשה היהודייה לוקחת את הבול עץ הזה ושמה אותו בעריסה, והיא מסתכלת עליו, עשר דקות... רבע שעה... חצי שעה... ופתאום היא מקבלת השראה והיא רואה בתוך הבול עץ הזה, את בבא סאלי צועק 'תוציאי אותי מכאן...!' את החזון איש צועק: 'תוציאי אותי מכאן...!' את החפץ חיים צועק: 'תוציאי אותי

מכאן...!' ומיד היא לוקחת את הטיטולים והיא מנקה מחליפה ומסדרת... ובסוף מתוך הבול עץ הזה יוצא אחד מגדולי ישראל!!!
הוא היה בול עץ, ולבסוף יצא ממנו משהו גדול!

ואת עושה בדיוק אותו דבר אבל בכיוון ההפוך...

שלושה פעמים בשבוע, את לוקחת את בולי העץ האמיתיים שלך, ואת זורקת אותם על בול עץ אחד שהוא יותר גדול מהם (בעלך). ואת הולכת לסטודיו של הבולי עץ ואת מסתכלת על איזה בול עץ כמו איזה בול עץ, ואת רואה בתוך הבול עץ עוד איזה בול עץ צוחק, ואת מיד לוקחת את הכלים שלך ומוציאה מהבול עץ את הבול עץ שהוא היה לפני כן בול עץ והוא נשאר בול עץ, ואת יושבת איתם ביחד ואתם נראים כמו בול עץ כולכם ביחד...

את זורקת את "בולי העץ" האמיתיים שלך - את הילדים שלך - על בעלך, ואת אומרת לי שאת אשת קריירה??! על מה את מדברת בכלל...??

זה נקרא לברוח מההשקעה האמיתית! זה נקרא לקחת את האנרגיה היפה שיש לך ובמקום להשקיע אותה על הילדים שבקרוב כנראה הם יהיו באיזה מוסד סגור, את משקיעה אותם על בולי עץ...?????!"

שב קצת עם הילדים שלך

עשו מחקר בין הורים לילדים. הנתונים המזעזעים שעלו מהמחקר הם: **חמש עשרה דקות, מתוך עשרים וארבע שעות, אדם מדבר עם הילד שלו!!!**

אצל חילונים זה עוד יותר גרוע.
אחד המרצים סיפר באחד הכנסים: "כשאני אמרתי ב'זכרון יעקב' לנערים חילוניים: ההורים שלכם מדברים איתכם 14 דקות ביום, הם התפוצצו מצחוק... הם אמרו: "אפילו 14 שניות הם לא מדברים איתנו!".

וגם מתוך אותם חמש עשרה דקות, הוא מדבר איתו בצורה טכנית; "למה לא עזרת לאמא?", "למה לקחת את זה?", "שים את זה שמה!", "לך תקנה חלב!", כנס לחדר שלך!", "לך תעשה שיעורים!"... זהו, רבע שעה עברה.

יש כאלו חודש לפני שמגיע החופש הם נכנסים ללחץ...

"אוי, החופש מגיע מה אני עושה עם הילדים עכשיו? שוב פעם להיתקע עם כמה נודניקים... עוד פעם צעקות... מריבות... לחץ... בלגאן... לא בשבילי! אני רוצה קצת שקט מהם!"

אבל יש כאלה האומרים, "ברוך ה' שהחופש הגיע! עכשיו יש לנו יותר הזדמנות לשחק איתם! לדבר איתם! לעשות איתם תוכניות! לצאת איתם! לקחת אותם לפה... לשם... להינות יחד איתם כמה שיותר!"

להשקיע בילדים - ודווקא בדור שלנו - זה להרעיף עליהם אהבה וחום בטונות!!
זה להמיס אותם באהבה!! מבלי גבול ושיעור!!

שב איתו!
דבר איתו!
טייל איתו!
תקשיב לו!
תתעניין בו!
שחק איתו!
צחק איתו!
חבק אותו!
נשק אותו!
פרגן לו!
עודד אותו!
טפח לו על השכם!

זה הבן שלך!!!
זו הבת שלך!!!

"אם יתן איש את כל הון ביתו" - אם אדם יתן את כל הון ביתו (צעצועים, משחקים, מחשב, פלאפון, כסף, טיולים ובילויים) לילדיו...
"באהבה" - במקום לתת להם אהבה...
"בוז יבוזו לו" - בסוף ילדיו יבזו אותו!

איך אפשר לתת לילד, בדור המטורף הזה שלנו, כוחות להתמודד עם הפיתויים שבחוץ?
רק על ידי אהבה!!! חד משמעית.

יוסף, בחור צעיר בן 17, יפה תואר שאין כמוהו, מגיע למצרים שהיא שיא הטומאה והזימה, מתנסה בניסיון כבד מאוד של אשת פוטיפר, שבמשך שנה שלימה הייתה מתגרה בו ומנסה לפתות אותו בכל מיני הזדמנויות שונות. פעמיים ביום הייתה מחליפה בשבילו בגדים חדשים יפים ומושכים, ובנוסף הכניסה לו לחשבון הבנק אלף ככרות כסף (שזה ממש הון תועפות)...
ועם כל זה עמד יוסף בניסיון הנורא והמר הזה.

איך אפשר להסביר את זה?
מאיפה מקבלים כוחות כאלו?
וכי יש מישהו בעולם שהיה יכול לעמוד בניסיון שכזה?
זו לכאורה משימה בלתי אפשרית?

דמות דיוקנו של אביו נראתה לו...
זה הסוד!

התורה מעידה: "**ויעקב אהב את יוסף מכל בניו**" יעקב נתן ליוסף אהבה קירבה חום ויחס... עד שיוסף פשוט נמס!!! יוסף לא היה מסוגל לחטוא עם אשת פוטיפר!
הוא לא היה מסוגל לפגוע באבא שלו - שאהב אותו אהבה עזה ללא גבול - ולחטוא איתה!!!

חום ואהבה = לחם ומים

לפני כמה שנים, ערכו ניסוי אכזרי מאוד בחוץ לארץ. לקחו תינוק שנולד ממש עכשיו, ורצו לבדוק מה גודל השפעת "המזון" הנפשי - של חום ואהבה על ילד מיום היוולדו כשהוא עוד לא מכיר כלום.
שמו את התינוק אצל מטפלת שלא הייתה קשורה אליו כלל, ונתנו לה הוראות לדאוג לו לכל הצרכים שלו. ואכן, אותה מטפלת האכילה אותו, השקתה אותו, החליפה לו, קילחה אותו, טיילה איתו, דאגה לו להכל!... אבל במה שהיה נוגע לצרכים הנפשיים, היא לו נתנה לו מאומה!!
היא לא חייכה אליו, היא לא נישקה אותו, היא לא חיבקה אותו, ואף לא ליטפה אותו... הכל היה בצורה מכנית וקרה.

התוצאות של הניסוי היו אכזריות ביותר...
אחרי עשרה חודשים, התינוק האומלל לא החזיק מעמד והוא נפטר!!!

המסקנה של אותם חוקרים הייתה חד משמעית: כשם שהגוף צורך מזון ובלעדיו הוא לא יוכל להתקיים, כך הנפש צורכת את "המזון" של החום והאהבה ובלעדיו היא לא תתקיים!!!

מישהו שאל פעם רב: "הרי אומרים "שהתפוח לא נופל רחוק מהעץ", עובדה שאצלי הבן כן נפל רחוק מהעץ??"

ענה לו הרב: "אם העץ נמוך, אז התפוח לא נופל רחוק. אבל אם העץ מאוד גבוה ורחוק מהתפוח, אז התפוח יפול רחוק גם כן!! השאלה היא עד כמה אתה קרוב לילד שלך?"

סיפר אחד הרבנים הידועים:

"הייתי צריך לנסוע מוצאי שבת אחד לאיזה מקום עם יהודי אחד, והייתי צריך חצי דקה לשאול אותו בפלאפון באיזה כביש הוא מחכה לי.

חייגתי אליו.

הוא אומר לי: "כבוד הרב, אני ממש מצטער אני לא יכול לדבר איתך כרגע, אני באמצע לימוד כל כך חשוב. אני מאוד מכבד אותך, אני מבקש סליחה, אבל..."

אמרתי לו: "טוב אני אתקשר עוד רבע שעה"

עוד פעם הוא אומר לי: "כן, באמת, שהרב לא ייפגע אבל אני ממש באמצע לימוד כל כך חשוב, שהרב יבין אותי..."

"בסדר", אני אומר לו.

"לא באמת", הוא ממשיך להתנצל, "שלא יהיה פה אי הבנה, מאוד חשוב לי לקחת את הרב, אבל אני לא יכול לוותר על השיעור שלי. כי הלימוד עכשיו הוא מאוד מאוד חשוב לי..."

"הבנתי", אני אומר לו, "סגור את הטלפון, נדבר אחר כך"

"אני מבקש סליחה מכל הלב, אני לא יכול להפסיק עכשיו! השיעור הזה נורא נורא חשוב לי, אני רוצה שהרב יידע את זה... אני מוכרח להתנצל בפניך..."

שוב הוא המשיך להתנצל ולהסביר למה הוא לא יכול לאסוף אותי. ככה זה נמשך במשך כעשר דקות. עשר דקות הוא מורח את המילים ואת הזמן.

זה היה מאוד מוזר.

אבל אז קלטתי שהוא לא מדבר אלי! מישהו שם נמצא לידו, ואני רק משמש כאובייקט כדי להעביר מסר לזה שיושב לידו".

אחרי חצי שעה הוא מתקשר אלי.

ואז הוא מספר לי כך: "כבוד הרב, למדתי חומש עם הבן שלי גד, ילד בכיתה ג', ובדיוק אתה התקשרת. כשהתנצלתי בפניך, ראיתי איך גדי, הבן שלי, זורח מאוזן לאוזן לראות איך אבא שלו דוחה את כל הרבנים!! - ראיתי שהוא כל כך מאושר לכן חזרתי על זה בכל מיני צורות! וככל שאני חוזר יותר הוא יותר מבסוט".

ממש התפעלתי. אמרתי לו: "אתה גאון בחינוך! גאון עולם! - אתה החדרת לבן שלך את המסר בצורה החזקה ביותר: "גדי, אתה הכי חשוב לי בבית! ואפילו יותר מהרבנים!!"

נו, איך אפשר לא לאהוב אבא שכזה?

טיפוח או קיפוח כוחם של מילים!

(חלק ב')

באים אלי הורים ואומרים: "היה לי בן כל כך מוצלח! כל כך נהדר! ופתאום..."

אני לא מקבל את הפתאום הזה, אומר הרב נחום דיאמנט.

אני קורא לילד, מדבר איתו, ומתחיל קצת לחפור לא הרבה, ומהר מאוד אני רואה שזה לא בא פתאום... הגורם החזק ביותר שגורם היום לנוער לנשור, וזה בעצם מה שמציק להם, זה או שהאבא או שהאמא או שניהם יחד... קשוחים.

הנוער שלנו לא סובל היום קשיחות!

הדור שלנו הוא דור חלש! דור שמבין רק קירבה, אהבה, חום, התייחסות, ופתיחות מצד ההורים.

כשילד נושר, הוא מחפש בחוץ מה שחסר לו בבית.

בחוץ אין כלום! בחוץ יש רק דבר אחד בגדול... **חום ואהבה!**

שם לא מבקרים אותם... שם לא נותנים להם הערות... שם אומרים להם כל הזמן: "אחי... אחותי...", נותנים להם טפיחה על השכם... מחמיאים להם... זורמים איתם... וזה, בעצם, מה שקונה אותם!

היה אצלי אבא שהבן שלו לא מדבר איתו כבר הרבה זמן. נתק מוחלט. עם האמא יש קצת קשר.

שלא לדבר על זה שהוא מצפצף על האבא... הוא הספיק לעבור את כל העבירות שבעולם, כמעט!

הוא עושה מה שהוא רוצה!

שאלתי את האבא: "מתי אתה נוסע לחו"ל?"

"עוד שבועיים", ענה.

"לכמה זמן אתה נוסע?"

"לשבועיים"

"לא", אני אומר לו, "אתה הפעם תיסע לשלושה שבועות! אתה לוקח איתך את הבן שלך, רק אותו, ואתה שבועיים בעסקים שלך ואחר כך שבוע אתה רק בשבילו! לאן שהוא רוצה ומה שהוא רוצה.

הוא רוצה לגלוש ב'אלפים'... הוא רוצה לראות את המוזיאון הזה... אנגליה... בלגיה... איפה שהוא רוצה "לחרוש" את אירופה... תן לו! שבוע שלם שלו!

אבל במשך שלושת השבועות האלה, אתה לא מעיר לו אף הערה אחת!

לא "קום לתפילה!"... "ולמה לא ברכת?"... "ואיפה הכיפה?"... תעזוב אותו לנפשו שיעשה מה שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה, תשאיר את כל החשבונות האלה להקב"ה. אף מילה אחת!"

לא בקלות הצלחתי להוציא את זה ממנו. לאחר מאמצים רבים, הוא הסכים.

הוא פנה לבן ושאל אותו אם הוא רוצה לטוס איתו... הבן סירב. הוא לא היה מוכן לנסוע איתו!

(על אף שחלום חייו היה לטוס לחו"ל... אבל לא עם אבא!)

בא אלי האבא ואומר לי, שהוא לא מוכן לנסוע! מה עושים?

קראתי לבן.

אמרתי לו: "תשמע, אבא רוצה לנסוע איתך אבל להיות אבא אחר. הוא לא רוצה להעיר לך..."

הבן קוטע אותי: "אתה רוצה לספר לי מי זה אבא שלי?!", הוא אומר בלגלוג, "אתה עוד מאמין שזה ככה יהיה?! עזוב, אבא שלי לא יכול 5 דקות בלי להעיר לי משהו... אני לא יכול! לא שייך שאני אסע איתו".

אמרתי לו: "אתה יודע מה? סע עם אבא שלך, אני מוציא מאבא שלך הבטחה שברגע שבא לך לחזור, אתה על המקום חוזר! מה אכפת לך? תנסה"

האבא הסכים. הוא ביקש שהאבא יחתום על זה. היה ביניהם כזה חיץ שהוא לא האמין לאבא שלו.

האבא הזה עשה את זה הרבה יותר חכם ממה שאני חשבתי. הוא עשה את השבוע הראשון בשביל הילד ורק אחר כך את השבועיים בשבילו.

הילד הזה ראה שאבא שלו איתו. ויכול להיות לו כיף עם אבא. בלי שום הערה.

הילד הזה "חזר" הביתה!!!

הוא חזר הביתה, והתחיל לקבוע שיעורי תורה, חזר להניח תפילין, ולאט לאט הקים בית נאמן בישראל!!! הילדים שלו לומדים היום בחיידר".

הילד חזר על "ארבע"!!! - מחמאות.

ועוד סיפר:
"הגיע אלי יהודי שהבן שלו בן ה-14 נשר. אבל הוא מרד בצורה קשה מאוד. וזה החמיר והלך.
בגיל 16, הילד הזה יום אחד ברח מהבית ולא חזר.
עבר יום... יומיים... שלושה ימים... ביום הרביעי הוא צלצל הביתה.
האבא הרים את הטלפון.
הבן אומר, "שלום"
האבא מרים עליו את הקול: "תגיד לי, מה זה צריך להיות??!! אתה יודע מה שעשית לנו?? אתה יודע מה עובר עלינו בארבעה ימים?? איך לא אכפת לך מאיתנו??!! אתה יודע איזה לילות עברנו??!! אל תגיד לי איפה אתה... רק תגיד לי שאתה חי! תגיד לי אבא אני חי! אתה יודע מה עובר עלינו...??"

הילד טרק את הטלפון.

עברו עוד יומיים. ושוב... אין קול ואין קשב.

האבא פנה אלי ושאל אותי מה עושים?
אמרתי לו: "תשמע, אני לא מכיר לא אותך ולא את אשתך ולא את הילד, ומילא אני לא יודע מה קרה? ואיך קרה? ולמה קרה? אבל מהדברים שלך אני חושב שאני כן יודע למה הוא נשר!
הבן שלך במשך 14 שנה ראה אבא ואמא שחושבים רק על עצמם! ודואגים רק לעצמם!

איך אומרים לי ילדים שנשרו? (וזה לא אחד ולא שניים ולא עשרה...) אבא אומר לי: "אל תעשה לי בזיונות!" - לא אכפת לו מה אני עושה, העיקר שלו לא יהיו בזיונות.

אמרתי לאותו אבא: "הילד רואה שאתה דואג לעצמך וחושב על עצמך, הוא ראה שאתה מנסה לרבע אותו במשבצת שלך איך שנוח לך... וזה נמאס לו! אז בגיל 14 הוא מרד מתוך תקוה שהמרידה הזאת תביא אותך לחשוב עליו!

אבל מסכן לא הלך לו...

המשכת הלאה לחשוב על עצמך! הוא הגיע לגיל 16 והוא לא יכל לסבול יותר... אז הוא אמר, 'אני אעשה משהו שהוא יהיה מוכרח לחשוב עלי'... אז הוא ברח מהבית!!!

הוא מרים טלפון והוא שומע: "אתה יודע מה עובר עלינו... אתה יודע מה עשית לנו..."

שוב אתה חושב על עצמך... טראק, הוא סוגר לך את הטלפון בפנים!!

תגיד לו: "אנחנו מתגעגעים אליך... אנחנו מחכים לך... אנחנו אוהבים אותך... אנחנו רוצים אותך..."

האבא לא קיבל את הדברים שלי.

אני גם יודע למה הוא לא קיבל, כי הוא חושב על עצמו! הוא לא מוכן להגיד לבן שלו אני מתגעגע אליך. "מה, שאני אשתפל לפני הבן שלי...???! שהוא ישתפל קודם!!"

לחצתי אותו. ממש לחצתי אותו. בכוח הוצאתי ממנו הבטחה שיבטיח לי שאם הבן מתקשר שוב שיגיד לו: "אנחנו מתגעגעים אליך... אנחנו אוהבים אותך... וכו' וכו'.

שלא ברצונו, ושלא בטובתו, הוא הבטיח לי.

עבר יום או יומיים והילד שוב צלצל...

האבא אמר לו: "אנחנו חושבים רק עליך! אנחנו כל כך מתגעגעים אליך! אתה כל כך חסר לנו..."

הילד חזר על "ארבע" לבית!!!

16 שנה, האומלל הזה חיכה לשמוע לפחות פעם אחת את המילים: "אני אוהב אותך!" "אני מתגעגע אליך!"

קשר בריא בין הורים לילדים

הייתה בחורה אחת שנשרה. היא הסתובבה כל היום עם עבריין כבד שמתעסק עם סמים וליכלוך... משהו נורא ואיום!

אני יושב איתה ואומר לה: "תשמעי, לאן את הולכת??? את הולכת ממש לגוב אריות!! זה עולם שאין ממנו חזרה!! מה את עושה...???"

היא אומרת לי: "לא תצליח לשכנע אותי! **האדם הראשון ששמעתי ממנו בחיים שלי מחמאה זה היה הבחור הזה!!! איך אתה רוצה שלא אדבק אליו??!! בחיים שלי לא קיבלתי מחמאה! פעם אחת קיבלתי ממנו מחמאה וזה הדביק אותי אליו... מה אתה רוצה ממני?!**"

היא צודקת! (למרות שהיום היא בצרות צרורות). המסכנה הזו 16 שנה משוועת לשמוע מאבא ומאמא פעם אחת: "כל הכבוד!", "אני מעריך אותך!", "אני אוהב אותך!", את נהדרת!", "את מקסימה!"... לאיזו מילה טובה, לאיזה יחס חם.

ילד זקוק לשמוע כל הזמן מילים חמות, מילים מעודדות, שהוא כל הזמן בסדר... זה מה שבונה ילדים. בלי זה הם לא קיימים בכלל!

אבל מה?

אנחנו בתור הורים הורסים את הילדים בידיים!

כל היום רוב השיחות שלנו עם הילדים מתנהלים בהערות שנשמעים בערך כך:

"בואי לכאן..."

"תסדרי את החדר..."

"תכיני שיעורים..."

"לכי מכאן..."

"אל תיגע..."

"אל תבוא..."

"בוא לאכול..."

"קח מעיל..."

"אל תזוז..."

"רד משם..."

"מתי הלכת...?"

"לאן את הולכת...?"

"תסיימי לדבר..."

"תצא מהמקלחת..."

"כנסי להתקלח..."

"שים פיג'מה..."

"כנס כבר לישון..."

פה ושם לפעמים "עושים טובה" ושואלים את הילדים כדי "לצאת ידי חובה", "איך היה היום?" וזהו! כאן זה נגמר. כל אחד ממשיך בעיסוקו שלו מבלי לשמוע מה היה? ואיך היה?

זה קשר?!
זה קשר של הורים וילדים?!
האם ככה אמור להתנהל קשר בין הורים לילדים?!
אתה בכלל מכיר את הבן שלך??!
את בכלל מכירה את הבת שלך??!
האם אתה יודע מה עובר עליהם??!
הייתה לך פעם שיחת נפש עם הילד שלך??!

מה הפלא שילדים אחר כך פורקים עול ועוזבים את הדת???

סיפר הרב שלמה לוינשטיין:
"הבן שלי הגדול היום ברוך ה' נשוי. אבל אז כשהוא היה ילד קטן, אמר לי בזמנו הרב מונק מנהל תלמוד תורה 'תורת אמת': "תתלה לך פתק על המקרר ותעשה רשימה כמה פעמים ביום אמרת לו דבר טוב וכמה פעמים ביקרת אותו. אם בסוף היום, יצא לך שהרשימה של הביקורות יותר גדולה מהרשימה של המחמאות, אתה בבעיה! ככה לא מגדלים ילד! ילד לא יכול כל היום לשמוע שהוא לא בסדר!! תאזן את זה גם במחמאות ובעידוד ותדאג שהם יהיו הרוב!"

יש פסוק בתורה: **"כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, איננו שומע בקול אביו ובקול אימו, ויסרו אותו ולא ישמע אליהם"**. כולם מבינים שהפסוק מדבר על כך שהילד הוא סורר ולא רוצה להקשיב להוריו ולכן הם מייסרים אותו.

האדמו"ר מקלויזנבורג אמר, "אני קורא את אותו פסוק אבל עם פסיקים אחרים...

"כי יהיה לאיש בן" - מזל טוב נולד לו בן!
"סורר ומורה איננו" - הוא איננו סורר ומורה! הוא לא עושה שטויות!
"שומע בקול אביו ובקול אימו" - הוא ילד טוב ששומע לאבא ואמא. ובכל זאת,
"ויסרו אותו" - כל היום אומרים לו: "אתה לא בסדר... זה לא טוב... וזה לא טוב..."
לא מחמיאים לו ולא נותנים לו יחס חם ואוהב, אז...

"**ולא ישמע אליהם"!** - הילד כבר אינו שומע להורים ועושה כל מה שבא לו".

ראיתי דבר מבהיל ממש, אותו כותב הגאון הקדוש רבי אליהו די וידאש בספרו 'ראשית חכמה' ואלו דבריו: כשם שיש עונש חמור ונורא למי שמדבר לשון הרע, **כך יש עונש למי שיש לו אפשרות לדבר טוב על השני והוא שותק!!!**

זאת אומרת, אם הבן שלך או הבת שלך, עשו איזה דבר טוב, עזרו לך במשהו... הביאו ציון טוב... התנהגו יפה... למדו יפה... ואפילו סתם כך... יש עליך חיוב גמור לפרגן לו באותו רגע ולומר לו: "ראיתי איזה מעשה טוב עשית ומאוד נהניתי ממנו! כל הכבוד.", או למשל: "שמתי לב איך עזרת אתמול לאמא... יישר כוח! עשית מצוה גדולה, אשריך!"

מתי לאחרונה שוחחת עם הילד שלך?

היה מקרה עם אברך שלמד בכולל של 70 דפי גמרא לחודש.
בשבתות חורף - כשהשבת הייתה נכנסת ב-4 - הוא משך את הסעודה עד שעה 7.
הבת שלו, נערה בת 15, מפאת השעה המוקדמת רצתה לטייל ברחוב רבי עקיבא אחרי הסעודה.
ושמה, כמו שזה ידוע לכולם, יש תצוגות אופנה... כל אחד וכל אחת שם מראים את "הסחורה" שלהם...
האברך הזה היה בפחד נורא. הוא לא ידע מה לעשות.
אם הוא יסרב לה, תהיה אווירה עכורה בבית... כעסים ועצבים... הבת תתמרמר: "למה אתה לא מרשה לי?!..."
אבל אם הוא יסכים, יש שם ליצים פושעים ושבבאבניקים שיושבים שם כל היום על הברזלים... והם נמצאים שם בהמוניהם מחכים לאיזו "טרף" שתעבור שם...

הוא בא לשאול את רבי מיכל יהודה ליפקוביץ: "הרב מה לעשות? אוי לי אם ארשה לה ואוי לי אם לא ארשה לה?"
שואל אותו רבי מיכל יהודה: "ומה אתה עושה באותו זמן?"
אמר לו: "אני משלים 70 דפים בגמרא. יש לי הספק..."

"אני רוצה להציע לך הצעה", אומר לו רבי מיכל יהודה, "תסגור את הגמרא שלך ותטייל אתה בעצמך עם הבת שלך. כי אם אתה לא תטייל איתה, **אחרים יטיילו איתה!!**

הבת שלך לא רוצה שטויות, היא רוצה קשר.

טייל איתה חצי שעה, ספר לה כל מיני דברים מעניינים... תתיידד עם הבת שלך!! שלא יהיה ניכור ביניכם. ואז אם חלילה יהיה איזה משבר, או משהו בכיתה, היא תבוא לבכות לך...! זה לא מספיק שבתעודת זהות כתוב שאתה אבא שלה, צריך קשר חם בין אבא לבת!!"

האבא עשה את זה.

הוא מספר: "אי אפשר לתאר מה יצר הקשר הזה. הבת ממש נפתחה. פתאום היא סיפרה איזה משברים היא עברה... היא סיפרה איזה מתחים היו בכיתה בסוף ט'... דברים שבחיים היא לא סיפרה לאף אחד". זה חיזק מאוד את הקשר ביניהם.

"היה מקרה כזה דומה בפתח תקוה", סיפר אחד הרבנים, "על נערה מתבגרת שרצו לזרוק אותה מהבית ספר והאבא נורא התחנן שישאירו אותה... היה דיון בבית ספר מה עושים איתה?

יצא לי לנסוע עם האבא לירושלים.

האבא - שהיה אברך חשוב, מבין עניין, בעל שיחה - בוכה לי שעושים בעיות עם הבת שלו...

אמרתי לו: "תגיד לי, מתי בשנה האחרונה שוחחת עם הבת שלך שיחה של שעה, שיחה השקפתית, שיחת נפש, סתם שיחה פשוטה בין אבא לבתו... מתי זה היה?"

הוא חושב שתי שניות ומתחיל לרעוד בידיים...

ראיתי שהוא מתחיל לזגזג על הכביש... אמרתי לו: "עצור!"

הוא עצר את הרכב בצד והתחיל לבכות.

"הרב, אתה שאלת אותי מתי בשנה האחרונה דיברתי עם הבת שלי? עשיתי חשבון, **בחיים שלי אני לא זוכר את עצמי משוחח עם הבת שלי!!!** הכל היה, "לכי למכולת... תסדרי את השולחן... תתלי כביסה..."

"נו, אז מה אתה רוצה? מה אתה מתפלא שהיא עושה לך עכשיו קונצים ברחוב???!!!

אתה איש שיחה, כזה סימפטי, כזה נחמד לכולם! ורק בילדים שלך אתה חושב שאין שום צורך להשקיע בהם??... אז מה אתה מתפלא שהיא הגיעה לאן שהיא הגיעה??
אף אחד לא תפס איתה קשר!!".

כשילד מקבל בבית המון חום והמון אהבה והוא מרגיש שהחבר הכי טוב שלו זה אבא, והחברה הכי טובה שלו זו אמא, זה מה שיחסן אותו כנגד החברה! זה יוריד לו 80% מהשפעת החברה! (אמנם לא לגמרי! כי בכל זאת ישנה עדיין השפעה).
ילד כזה לא יעיז לגלוש באינטרנט!!!
הוא לא יעשה את זה אפילו שכל החברים שלו גולשים!

הוא יאמר: 'איך אני אעשה את זה מאחורי הגב לאבא שלי??!! - היו לא תהיה!! - לאבא שלי ולאמא שלי זה לא מגיע!!'

זה יתן כוחות לילדים כדי שיוכלו לעמוד בקשיים וממילא לא יגיעו אל הנשירה. ואדרבה, הם יגיעו למצב כזה שגם שיש בחוץ קשיים פתויים וניסיונות, הם יתגברו עליהם ויצליחו לצאת בני תורה!

מחיה "מתים" אתה

האשה השונמית מגיעה לאלישע הנביא ואומרת לו: "הבן שלי - שהיא ילדה אותו בזכות הברכה שבירך אותה - מת".
אלישע מיד שולח את גיחזי כדי להחיות את הילד, וגיחזי חוזר ואומר שהילד לא התעורר.
ואז אלישע הנביא קם והולך לשם.
וכך כתוב:
"ויבוא ויסגור הדלת בעד שניהם ויתפלל אל ה'. ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו".

שואל רבי זלמן סורוצקין, מה בעצם כל הסיפור הזה?
בסדר, אז היה נס גדול שהנביא החיה ילד מת, אבל מה זה נוגע לנו? וכי מצפים מאיתנו שגם אנחנו נחיה מתים?

ואם זה כתוב בגלל שזה סיפור יפה, גם זה לא נכון, כי כל מה שכתוב בנביאים זה נכתב לדורות ואפילו לתקופה שלנו עכשיו, שנת 2016, נו, אז מה הסיפור הזה בעצם קשור אלינו?

אומר רבי זלמן סורוצקין דבר פלא ממש. ווארט ששוה לפחות מיליון דולר.

אומר הנביא, אם אתה מרגיש שהבן שלך, רחמנא ליצלן, "שבק חיים", עזב את הישיבה ונמצא בשלבי התדרדרות.

אז מה עושים?

יש כאלה הורים שיאמרו: "אה, ככה? אתה לא מגיע הביתה! אני לא רוצה שתכנס אלי הביתה!"

אומר הנביא, אין כזה דבר! אתה לא זורק אותו החוצה בשום אופן... זה הילד שלך!

שלב ראשון:

"**ויבוא ויסגור הדלת בעד שניהם**" - אתה לוקח אותו הביתה, סוגר את הדלת, מנתק אותו מהחברה הקודמת. הוא נשאר בבית!

שלב שני:

"**ויתפלל אל ה'**" - צריך להתפלל לה' ולשפוך עליו הרבה דמעות.

ויעל וישכב על הילד - לפעמים אנחנו מדברים בצורה שהילד לא מבין אותנו... ולכן,

שלב שלישי:

וישם פיו על פיו - דבר איתו פה אל פה, בשפה שלו!

ועיניו על עיניו - עיניים שלך מול עיניים שלו. בגובה העיניים! בצורה ידידותית וחברותית....

וכפיו על כפיו - תן לו יד! תלווה אותו. אל תעזוב אותו! תקשיב לו!

שלב רביעי:

ויגהר עליו - אל תחשוב שהכל זה רק נשיקות וחיבוקים ומתנות, צריך גם גערה! אבל זה רק אם הוא רואה שאתה אוהב אותו, ואתה מחבב אותו, ואכפת לך ממנו, ואתה מדבר בשפה שלו ובגובה העיניים... רק אז מותר לך גם לגעור בו.

ואז, לאחר כל ההכנות האלה...

ויחם בשר הילד - אל תדאג, עכשיו הילד מתחיל "להתחמם"... הכנסת אותו למצב של תחית המתים.

וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער - וגם אם עדיין אתה לא רואה מיד תוצאות חיוביות בשטח וזה לוקח הרבה זמן... אל תתייאש!

עד שבע פעמים - תמשיך עוד פעם... ועוד פעם... ועוד פעם.

אם תעשה את זה בעקביות ובנחישות אז אין ספק ש...

ויפקח הנער את עיניו!" - הילד שלך "יתעורר" ויזכה לעלות בחזרה אל דרך המלך!

נפלא.

נזכור!

הילדים גם הם כמונו, זקוקים ליחס חם, למילה טובה, לעידוד, לטפיחה על השכם, להקשבה, שנהיה אכפתיים באמת למה שקורה איתם, ואף לעזור להם מתי שצריך...

כשנעשה זאת, הם יאהבו אותנו אהבת נפש! הם יהיו דבוקים בנו כמו "דבק" חזק ולא ירצו להיפרד מאיתנו! הם יעריכו ויכבדו אותנו וישתדלו למלאות את רצונינו על הצד הטוב ביותר.

ולמה?

כי הראנו להם שאנחנו אוהבים אותם באמת!!!

זאת האפשרות היחידה בה נוכל לשמור את ילדינו מהסחף של הרחוב הטמא המפתה המסוכן והמושך, ולגדל אותם בתוך "חממה רוחנית", נאמנים לה' יתברך ולתורתו.

בעזרת ה' יתברך.

"הסיגריה" שלך הכוח להתגבר!

מספר הרב עזריאל טאובר:
"היה סיפור טראגי על בני זוג שהתגרשו באמריקה. האשה ברחה עם גוי. והאבא עלה לארץ ולבסוף התחתן והקים משפחה שנייה. הייתה לו בת אחת מאוד מאוד רגישה והיא מאוד סבלה מכל הטרטורים האלה מהאמא הביולוגית שלה.
היא גדלה בחינוך חרדי וכך היא גם התחתנה, אבל לבסוף התגרשה.
היא טסה לחוץ לארץ ובין לילה התחברה לעולם התחתון.
היא הסתובבה ברחובות ועשתה את המעשים הכי חמורים... היא איבדה צלם אנוש!
היו לה התפרצויות והתמרדויות מאוד עוצמתיים!! היא הייתה מאוד כאובה.

לאחר מספר שנים היא הסתדרה איכשהו שם באמריקה ופתחה שם איזה עסק והפכה להיות גויה לכל דבר.

הייתה לי פגישה איתה.
היא אומרת לי: "אמנם אני כבר הסתדרתי מצויין ויש לי עסק, אבל אני לא שמחה!"
"למה?", שאלתי אותה.
היא אומרת לי: "תראה, האלוקים הזה שנתתם לי, אני לא מסוגלת לעקור אותו... הוא רודף אחריי לכל מקום! אני לא מסוגלת להיפטר מהאלוקים הזה..."
"אז אולי תחזרי אליו?", הצעתי לה.
"לא, אני יותר מידי רחוקה. תראה", היא אומרת, "אני מאמינה באלוקים, אני מאמינה בהשגחה פרטית, אבל אני סבלתי מגיל...", וכאן היא החלה להשתפך בפניי.
לאחר שיחה של שעתיים, אמרתי לה: "את יודעת מה? בעוד שבועיים אני עושה סמינר לקירוב רחוקים ב'טקסס', תבואי!"
היא אומרת לי: "מה יש לי לבוא?! אני בעצמי יכולה לתת הרצאות! אני בוגרת 'בית יעקב', מה זה יוסיף לי?"
"מה אכפת לך, תבואי! תבואי כמו שאת. אף אחד לא צריך לדעת מי את, אף אחד לא יגיד לך מה לעשות..."

היא הגיעה לסמינר.

בליל שבת הייתה לנו הרצאה ראשונה על איכות חיים. מה זה חיים? מה מטרת החיים? למה אנשים חיים? וכו' וכו' אחרי זה הייתה קבוצת דיון בלובי של המלון.
היא אומרת לי, "אני צריכה לצאת, לשאוף קצת אוויר צח"
"מעניין, דווקא עכשיו?"
"אני מעשנת סיגריות", היא אומרת, "ובא לי לעשן... יש לי מספיק דרך ארץ שלא לעשן סיגריות בפניך בליל שבת. אז אני יוצאת החוצה, מעשנת סיגריה, חוזרת, ואחר כך ממשיכה".

נו, מה אני עושה עכשיו? אני לא יכול לשתוק על חילול שבת, אבל גם לא יכול לומר לה מילה.

הקב"ה נתן לי רעיון...

אמרתי לה: "תראי, תארי לך שהקב"ה היה מעשן סיגריות ונגמרו לו כל הסיגריות ואצלך נשארה הסיגריה האחרונה, היית מכבדת את הקב"ה בסיגריה האחרונה שלך?"
היא צחקה.
"זה כבוד גדול בשבילי!", אמרה.
ואז אמרתי לה ברצינות גמורה: "תגידי להקב"ה כך: תראה הקב"ה, אני עלי לא אכפת, כאשר אבדתי אבדתי, אני אלך לגיהנום... אבל אם אתה באמת מצטער אם אני מעשנת סיגריה בשבת, עכשיו רציתי לעשן סיגריה. ולכבודך, כדי לא לצער אותך, אני לא אעשן סיגריה... מתנה בשבילך! פשוט, לא לצער אותך..."
את יודעת מה הקב"ה היה עונה לך על זה עכשיו, בשמים?
"תודה, תודה רבה, יישר כוח! לא ציערת אותי".

"זה נכון מה שאמרת עכשיו?", היא הייתה המומה מהדברים...
"אני יכול להישבע לך על זה!"
היא אומרת, "בסדר, אם אני יכולה "לקנות" את הקב"ה בסיגריה..."
ואז היא מחליטה על המקום: "אוקיי הקב"ה, אני לכבודך לא מעשנת עכשיו".

היא אומרת לי צוחקת: "יש לי מפתח אלקטרוני בחדר ויש לי שמה טלוויזיה..."
אמרתי לה: "מה הבעיה? תני להקב"ה עוד "סוכריות""
זה מצא חן בעיניה.

היה בא לה עשרות פעמים עוד סיגריה... ועוד סיגריה... ובכל זאת היא לא חיללה את השבת!
היא הצליחה לשמור את כל השבת!!!
כל השבת היא נתנה "מתנות" ו"סוכריות" להקב"ה.

במוצאי שבת - 3 לפנות בוקר - היא חזרה בתשובה שלימה.
בלי שום מילה על גן עדן ועל גיהנום...!
היא אמרה, "אני מתחסדת עם הקב"ה!"

אומר הרב עזריאל טאובר: "אם היינו יודעים כמה אנו מתחסדים עם הקב"ה בזה שאנחנו מתאפקים, ולא נוגעים באינטרנט ובאייפון... איזה מתנות נפלאות היינו מביאים להקב"ה!!!"

כפתור במתנה

כל הדורות הקודמים, עם כל התורה, עם כל החסידות, עם כל מה שהיה להם, לא מגיעים לנחת רוח שיש לקב"ה ממה שיהודי ויהודיה לא נוגעים במכשירים הללו!!!

פעם נתקעתי בשדה התעופה והייתי צריך לקבל טיסה ב-8 בערב להגיע לניו יורק, וביטלו את הטיסה. דאגו לי לחדר במלון של 15 כוכבים בחינם עד למחר. מחר ב-8 בבוקר יש לך טיסה.
אני נכנס לחדר שלי במלון, זה היה נראה כמו תיאטרון קטן.
מסך ענק מקיר לקיר, עם כל מיני כפתורים... אתה לוחץ על הכפתור הזה, אתה פותח את הביוב של... ואתה לוחץ על הכפתור ההוא אתה פותח את כל הביוב של... בקיצור, יש לך את כל הביוב של כל העולם בחינם!

עכשיו אתה לבד. אף אחד לא איתך בחדר.

התיישבתי. התפללתי. אכלתי את הסנדוויץ'. ורציתי לגמור את הדף שלי בגמרא, הדף היומי.
ישבתי שם בכורסא, הייתי מאוד סחוט. לא יכולתי להתרכז ו... נרדמתי על הגמרא.
אחרי כמה זמן התעוררתי ונפל עלי עצבות. חשבתי לעצמי באותו רגע, 'תראה כמה אתה רחוק מההורים שלך, אפילו דף גמרא אתה לא מסוגל ללמוד...'
פתאום אני מסתכל למעלה ואומר לעצמי: 'הנה מסך!'. לידי היה השלט רחוק.

אני לא הייתי צריך אפילו לקום. 'תראה', התחלתי לנחם את עצמי, 'אתה עייף, אתה סחוט, תפתח... תסתכל... תראה משהו נקי... קצת בידור...'

פניתי אל הקב"ה ואמרתי לו: "תראה הקב"ה, תסלח לי אבל את הדף גמרא של הסבים שלי אני לא מסוגל עכשיו לתת לך, אני יותר מידי סחוט, אין לי את הכוח לכך, אבל אני אתן לך מתנה שאפילו האר"י הקדוש והגאון מווילנא לא יכלו שניהם יחד לתת לך!! אתה רואה את הכפתור הזה...?
את הכפתור הזה אני לא לוחץ בשבילך במתנה!!!"

פעם הגיע אברך אחד לאחד האדמו"רים הגדולים כדי לקבל ממנו ברכה.
האברך פרץ בבכי: "הרב, ישבתי ולמדתי 10 שנים בכולל, הייתי שמור מהכל, אבל הייתי צריך להתפרנס. אז נכנסתי לעסק של יהלומים בבורסה. אבל הרב", הוא בכה, "אני לא יכול... אני לא יכול... כל הזמן אני צריך להילחם עם כל הליכלוך שיש שם מכל מיני תמונות נוראיות... איפה הקב"ה "זרק" אותי...??" הוא בכה ובכה.
האדמו"ר קם לפניו ואמר בהתרגשות גדולה: "אני קם לפניך!! אני קם לפניך!! אתה בא לבקש ברכה ממני??!! אני הוא זה שצריך לבקש ממך ברכה!!!"

האברך לא האמין...

האדמו"ר המשיך: "הקב"ה לא סמך עליי! הוא סגר אותי בחדר, יש לי גבאים, והוא לא נותן לי לצאת! אבל אם אותך הוא שלח למקום כזה, ונתן לך את הכוח לעמוד בשליחות שלך ואתה תעמוד בשליחות הזו... **אתה יודע מי אתה?? אתה מנצח את כל הטומאה!!!... אני קם לפניך בהערצה!!!"**

להתחסד עם הקב"ה

"לפני שנים", מספר הרב בויאר, "בערך לפני 20 שנה, אחד מגדולי ישראל אמר לי לעזוב את כל העיסוקים שלי ולהיות מזכיר של איזשהו רב. "פעם תצטרך את זה", אמר.
למדתי חצי יום בכולל וחצי יום הלכתי להיות מזכיר שלו.
ההסכם שלי איתו היה שאני נשאר עד שעה 23:00 בלילה.
בפועל הייתי חוזר לביתי מאוד מאוחר.

יום אחד הרב אומר לי: "היום אין שום פעילות בלילה. אם אתה יכול, תקבל קהל אל תוך הלילה"

אמרתי לו: "הרב, אני מאוד עייף, ולפי ההסכם ב-23:00 אני צריך ללכת. לכן אם לא אכפת לרב..."
"כן", הוא אומר, "גם אני מאוד עייף. בסדר, אז תעשה עד 23:00".

ב-22:55 אני סוגר את הדלת ומכבה את האורות שלא יראו שאני נמצא, ובא להגיד שלום לרב.
אני פותח את הדלת ורואה שהרב נרדם על השולחן... סגרתי את הדלת שלו בשקט.
אני בא לצאת ו... דפיקות בדלת.
אמרתי לעצמי, 'אני לא אפתח את הדלת' כי אז יעשו לי את שיטת "הרגל בדלת", ישימו לי רגל... וגמרנו, הם ייכנסו.
חששתי שהם יצלצלו בפעמון וזה יעיר את הרב, אז הלכתי והסתכלתי 'ברואה ואינו נראה' (בחור של הדלת), אני רואה בת סמינר עומדת ומסתכלת לכל הכיוונים שלא יראו אותה...
לא הייתה לי ברירה. פתחתי את הדלת.
היא אמרה: "אני יודעת שאתם צריכים ללכת ב-23:00 אבל יש לי שאלה לשאול את הרב. שאלה שמחר זה כבר לא שאלה".

נבהלתי.
היו לנו כל מיני סיפורים כאלו מוזרים שהפחד מלקחת אחריות הביא אותי לוותר על הנוחיות.

"טוב, בסדר". נכנסתי אל הרב והערתי אותו.
הוא אומר לי: "אבל סיכמנו עד 23:00...?"
אמרתי לו: "הרב, זה תיק מסווג גבוה".

פתחתי לה את הדלת. היא נכנסה אל הרב.
ואני פתחתי שוב את המשרד. פתחתי את הטלפונים והמשכתי לעבוד.

אחרי דקות ספורות, אני שומע קול בכי... והרב קורא לי.
אני נכנס ואני רואה אותה בוכה ובוכה...
הרב מספר לי את הסיפור שלה.
מה קרה?
מדובר בבת של ראש ישיבה בירושלים. הבת הזאת, עוד משנות הנערות שלה, חלה אצלה ירידה רוחנית מאוד מאוד חזקה ביראת שמים שלה ואף אחד לא ידע מזה.

עכשיו היא הגיעה לגיל השידוכין. איזה שידוך יציעו לבת של ראש ישיבה? כמובן את הבחור הטוב ביותר בישיבה. לאחר שנפגשו, הוחלט לסגור ווארט.

אבל כאן מתחילה הבעיה... היא לא יודעת מה לעשות?

מצד אחד, היא יכולה לספר לאבא שלה בדיוק מי היא... ואז השידוך ייפול ואבא שלה יקבל התקף לב.
אבל מצד שני, היא יכולה לא לספר כלום אבל אז היא מפילה את הבחור בפח... חבל, הוא בן תורה צדיק שלא מגיע לו התרגיל הזה.
לכן היא ביקשה מאבא שלה לאחר את הווארט למחר כדי להרוויח זמן.
ועכשיו היא באה לשאול את הרב שיכריע לה מה עושים?

עברו מאז אותו מקרה עשר שנים.

הלכתי עם אשתי בחול המועד סוכות לכותל המערבי, אבל בגלל שיש שם הרבה אנשים אז הלכנו דרך השוק. לפנינו עברו זוג עם שיירה של ילדים. לפתע הגברת שם הסתובבה והתחילה לדבר עם אשתי. הן התחילו לדבר ולדבר... באמצע השוק.

ואני בינתיים רועד מפחד... מלא ערבים שם מכל הכיוונים, הילדים שלי קוראים לי, "אבא... אבא..." ולא נעים לי לומר לה, "גברת, אולי פעם אחרת...". בסוף זה נגמר והן נפרדו.

אומרת לי אשתי: "אתה חושב שסתם דיברתי איתה? אתה יודע מי זאת? אתה זוכר לפני כעשר שנים הייתה מישהי שדפקה בדלת ו..."
"כן, בטח שאני זוכר!"
"תראה", היא אומרת לי, "תראה איזה בית היא הקימה. תראה איזה שיירת ילדים צדיקים"
נפעמתי ממש.

נחזור עשר שנים אחורה.

שאל אותה הרב, "האם את מתחרטת על מה שעשית?"
היא לא ענתה. היא הורידה את הראש על השולחן והתחילה לבכות.
מה התברר?
היא אז הייתה ב-ו' סמינר. מתי המעידה החלה? בתחילת התיכון. זאת אומרת, שעברו מאז שלוש ארבע שנים והיא עדיין נשארה חרדית. אלא מה? היא כל

הזמן אמרה לעצמה: 'אני פושעת! אני לא שווה כלום! אני אפס גמור! היא הלכה לקבור את כל החיים שלה שם.

הרב ראה את החרטה שלה ואמר לה: "מחר תסגרו ווארט!"

היא אמרה לו: "מה פתאום? אני מפילה אותו בפח..."

"לא, את לא מפילה אותו בפח. הוא זכה! בגלל שבדור שלנו, בני נוער שנופלים ומחזיקים מעמד כמה שנים כמו שקרה אצלך, זה נקרא זכות!!! זה נקרא להתחסד עם הקב"ה".

הרב חשש שאולי זה לא ילך, אז הוא ביקש ממני שאני אשלח את אשתי אליה ללמד אותה הדרכה. כי הוא חשש שמא המדריכות הרגילות שייתקלו במקרים כאלו, הן יכולות בהדרכה מוטעית לזרוע הרס וחורבן. וכבר היו מקרים מעולם.

ואז, לאחר שהלכה הבת, הרב אמר לי, "אני שלחתי את הבת הזאת לאשתך, ואני אגיד לך בדיוק מה לומר לאשתך עבורה". וזה מה שהיה. אותה בת ניצלה מהחורבן של עצמה וזכתה להקים בית של תורה מפואר.

בדור הזה יש לנו תפקיד! - לי, לך, לה, ולו - והתפקיד הוא: להתחסד עם הקב"ה בכל דקה ודקה... בכל שניה ושניה... שאיננו מתעסקים עם המכשירים הטמאים הללו!

כל התבגרות מצידנו... כל מאמץ... כל התחזקות... עושה רעש איום ונורא ממש בשמים ומשמחת מאוד מאוד בלי גבול ושיעור את בורא כל העולמים, הקב"ה.

אשרינו! אשרינו! אשרינו!

"פלאפון" פה לא פון!

(חלק א')

הפלאפונים הם מבטלים תורה ממדריגה ראשונה

לא תמיד הפלאפון "המאושר" עושה את האדם מאושר.

מודעה קטנה שהתפרסמה בעיתונות החרדית זכתה לעורר סערה בציבור החרדי. בהודעה נכתב, כי עומד להיפתח בזמן הבא כולל לאברכים מצויינים בני עליה מובחרים.
האברכים המובחרים שיזכו להתקבל לכולל. יזכו למילגה גבוהה.
וכן לחידוש בלעדי! על מנת לחסוך בזמנם של האברכים, יזמה הנהלת הכולל שליד כל מקום יהיה קו טלפון עם מכשיר טלפון שעימו יוכל כל אברך לקבל שיחות ולהוציא שיחות ככל העולה על רוחו וככל אוות נפשו.
עד כאן המודעה.

מרגע פרסום המודעה סער הרחוב החרדי במשך זמן רב. הנושא היה לשיחת היום בכל מקום.
כולם דיברו על כך, שעד היכן יכולה להשתבש דעתם של האנשים.

אחד האברכים שנכח שם סיפר:
"בכולל שלמדתי פעם, הייתה יוזמה של מספר אברכים שביקשו מראש הכולל, להעביר את הטלפון הציבורי מהמסדרון, לתוך בית המדרש!! על מנת למנוע ביטול תורה של הזמן שלוקח עד שיוצאים אל הטלפון. וכן על מנת שתמיד ישמעו את הטלפון בבית מדרש, כי לפעמים צריכים דחוף באמת את אחד האברכים, וכשהטלפון בחוץ לא תמיד שומעים אותו.

אני התנגדתי לזה בכל תוקף, זה היה נראה לי רעיון ממש מופרך... או כולל, או טלפון ציבורי בתוך בית המדרש... אין לשלב את הדברים יחד!

הזהרתי אותם שלא יעיזו להציע את הרעיון לראש הכולל כי הוא יזדעזע מהרעיון, אבל הם לא שמעו לי והציעו את בקשתם לפניו.

ואכן כמו שאמרתי להם, ראש הכולל היה בהלם גמור ובזעזוע נורא למשמע בקשתם המוזרה...

הוא הגיב על כל בחריפות נוראה.

הוא אמר שהוא בטוח שאם הגאון רבי לייב מאלין היה שומע על הרעיון להכניס טלפון ציבורי לתוך בית המדרש, הוא היה קורע על כך קריעה..."

והוסיף אותו אברך ואמר, שאיך שהוא מכיר את ראש הכולל שלו, אם היו אברכים מבקשים להתקין טלפון ליד כל מקום של אברך כמו במודעה שהתפרסמה, הוא היה מסלק אותם מהכולל!!!

ולא בגלל שאינם לומדים בכולל... **אלא מפני שהיה בטוח שהם לא שפויים בדעתם...**

הסיפור הזה עם המודעה ועם האברך, לא היה אלא משל!!!

אבל בתכל'ס מה קורה היום...? וכי אנחנו לא עושים את זה יפה לעצמנו בלי שנשים לב בכלל??...

לומדים בבית מדרש והפלאפון שלנו צמוד לחגורה או בתוך הכיס או על השולחן והסטנדר.

וכי זה לא בדיוק כמו אם היו מכניסים טלפון ציבורי צמוד בתוך הבית מדרש???!

מה ההבדל???

מרן הרב וואזנר אמר בכנס חירום: "אפילו טלפון סלולרי כשר, רודף את האדם בין ביום ובין בלילה! בכל מקום שהולך! ואין לו מנוח לנפשו...

ראיתי אברכים באים לכולל, לקחו את הספר, הרשב"א, הגמרא, ושמו פלאפון על השולחן כדי להיות בקשר תמידי עם המשפחה...

ואני שואל, איך אפשר להכניס פלאפון לבית המדרש שהוגים בו בדברי אלוקים???!...

מה נעשה עם דברי חז"ל שכל המפסיק ממשנתו ועוסק בשיחה בטלה מאכילים אותו גחלי רתמים???

הפלאפונים הם מבטלי התורה ממדרגה ראשונה"

כולל אברכים פחות חשוב מבית סוהר???!!

רבי נתן צבי פינקל ראש ישיבת מיר עמד וזעק: "גדולי התורה, זקני הדור, כל גדולי ראשי הישיבות, כל מרביצי התורה שבדור, כולם יצאו בכל התוקף נגד הפלאפונים. כולם צעקו נגד הכלי הזה.
ולי מאוד כאב, אולי לא שמתי לב, אך לא ראיתי שזה נגע לליבנו, לא מזיז לאף אחד.

להכניס את המכשיר לבית המדרש, הס מלהזכיר!
לא בגלוי ולא בסתר.
לא על החגורה, לא ביד, ולא עליך.
בבית המדרש זה אסור לגמרי! זה יש לי כוח לאסור!!
בסדרים זה אסור בנגיעה באיסור גמור. גם זה יש לי כוח לאסור!!..."

בהקשר לכך, שמעתי פעם רעיון יפה:
כשהקב"ה בא לתת את התורה, הוא השתיק את כל הבריאה כולה.
את כל החיות הבהמות העופות ואפילו את גלי הים... אם היה רעש, הקב"ה לא היה נותן את התורה! היה צריך שקט... דממה...
וזה בא לרמוז לך, שאם אתה רוצה לקבל את התורה, אם אתה רוצה להתעלות בלימוד התורה ולצאת תלמיד חכם, עליך ליצור מצב של ניתוק מוחלט מצד הפלאפון שלך! בלי שום רעש!...
אל תתן לו לזמזם... ואפילו לא על רטט!! תהיה מנותק בשעת הלימוד **מ...ההההכל!!**

רק כך תוכל להשיג את התורה ולהתעלות על ידה.

אחד מקרובי המשפחה, עובד במקצועו כסוהר.
הוא מספר, שאחד מנוהלי בית הסוהר זה, שכל סוהר חייב להפקיד בכניסה לבית הסוהר את מכשיר הפלאפון שלו בתוך איזה תא.

על פי החוק, אין להיכנס לבית הסוהר עם פלאפון!!! ואפילו שהוא לא זמין!!!

וזאת משום, שבשעה שהסוהר ממלא את תפקידו והוא שומר על האסירים, אסור לו באיסור חמור להתעסק עם המכשיר שלו!!! כי יש חשש גדול שהאסירים יוכלו לעשות לו תרגיל מאוד לא נעים...
אז אפילו שמשעמם לו, ואין לו הרבה מה לעשות רק לשמור על אסירים כל היום (שבמילא הם נמצאים תחת סורג ובריח), בכל זאת אסור לו על פי החוק להחזיק את מכשיר הפלאפון הזה בידו.

כששמעתי את זה מאותו קרוב שסיפר לי, חשבתי: 'רגע, למה שבעצם לא יעשו כך גם אברכי הכולל??
וכי כולל שאברכים חשובים ויקרים לומדים בו תורה מהבוקר ועד שעות אחר הצהריים, פחות חשוב מבית סוהר??!!
למה אברך יכול להרשות לעצמו להיות מוטרד בגלל מכשיר הפלאפון שלו, וסוהר לא?
הרי אברך דורש ריכוז של מחשבה בשעה שלומד וכל צלצול קטן מוציא אותו לגמרי מהלימוד.
וזה גובל כמובן, בביטול תורה חמור!
ואילו סוהר, שאין לו מה לעשות רק לשמור ולשמור כל היום, בלי להתאמץ כלל... לא מחזיק שום מכשיר פלאפון!

ממש עולם הפוך.

איך אמר אחד מהגדולים? מסכנים ראשי הישיבות שמרשים לבחורים את הפלאפונים הללו.
זה עמלק! מה היה אצל עמלק?
לאחר שקיבלו את התורה כתוב, **"ויסעו מרפידים"** - רפו ידיהם מהתורה ואז... **"ויבוא עמלק"** - הגיע עמלק!
היום, בעוונותינו הרבים, **כולם** (כל אלו שמחזיקים פלאפון זמין בשעת הלימוד) **נוסעים לרפידים!!!**

אתה איתי...???

עד עכשיו דיברנו במי שמשאיר את הפלאפון שלו זמין (ואפילו על רטט) והוא אינו מדבר בו.
מה קורה אם הוא עונה לו בשעת הלימוד?

בפרקי אבות כתוב: "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה".
אם נשאל, מה הכוונה ל"עלבונה" של תורה?
כולם יגידו שאולי הכוונה על השבאבניקים שנמצאים בישיבת "בני ברזילי" - שכל היום יושבים בחוץ על הברזלים, ועוסקים במסכת "חגיגה" - שכל ימיהם כחגים במסעדות ובבילויים, ובמסכת "מכות" - כל היום הולכים בחוץ מכות עם אנשים.

אבל זוהי טעות!

"עלבונה" של תורה, הכוונה היא בעיקר: על בחורי ישיבות ואברכים שיושבים ועוסקים כל היום בתורה בהתמדה נפלאה!!! אבל יש להם חיסרון אחד...

שהם מדברים דברים בטלים באמצע הלימוד!!!
עליהם אמר התנא, "אוי להם לבריות "מעלבונה" של תורה"!!!

ומסבירים המפרשים, שכל ה"אוי" - שזה הצער, הקושי, הייסורים, והצרות, האסונות, התאונות, והמחלות - **שיש להם לבריות**, הכל הכל נובע **"מעלבונה" של תורה!!!**

הרב שטיין סיפר, שפעם לקח את הבן שלו אצל רופא ילדים והפלאפון שלו צלצל...
הרופא געה בו: "סליחה, אתה איתי או עם הפלאפון שלך??"

זה פוגע ומעליב כשאתה מדבר עם מישהו אחר ולא איתו.

וזה הכוונה כאן: "עלבונה" של תורה, הכוונה שהתורה בעצמה נעלבת.
כביכול אומרת התורה לאדם: "אני ממש לא מבינה אותך... עד עכשיו דיברת איתי, ופתאום אתה ניגש למישהו אחר - לפלאפון שלך, ואתה מדבר איתו באמצע שאתה מדבר איתי...???!"

אבל זה לא סתם "העלבה". כי כמו שאמרנו, כל "האוי" - הצרות - של הבריות נובע "מעלבונה" של תורה!

וכך כותב בספר 'ואני תפילתי': לאחרונה עדים אנו לכמה וכמה פיגועי תופת נוראים רחמנא ליצלן, שביניהם היו כמה פיגועים דרך מכשיר "הפלאפון".
ושמעתי בשם גדולי המוסר בדורינו שאמרו, שדבר זה בא להורות לנו, שהקב"ה מתנהג עימנו "מידה כנגד מידה"!

שהואיל ומדברים בפלאפון באמצע התפילה והלימוד ומבזים על ידי כך את כבוד ה', לכן חרה אף ה', וכביכול משיב לנו כגמולינו גם כן דרך מכשיר זה רחמנא ליצלן.

והוא מוסיף ואומר: ולפי זה יוצא, שאדם המדבר במכשיר הפלאפון באמצע התפילה או הלימוד, **הרי הוא שותף בעקיפין לפיגועים הנעשים בדרך הזו, וכמעט חלילה ייחשב כרוצח!!!**

מבהיל.

"לקרוע" את תורה

שמעתי פעם ממישהו ווארט נפלא על מה שכתוב בפרקי אבות. כתוב שם כך: "ההולך בדרך ומפסיק ממשנתו ואומר, מה נאה אילן זה (איזה יפה העץ הזה) ומה נאה ניר זה (איזו יפה החרישה הזו), הרי זה מתחייב בנפשו (שעלול הוא למות)".

היה פעם כפרי אחד שביקש לטוס עם חבירו הטייס בעיר הגדולה.
חבירו הטייס הסכים. קבעו יום, קבעו שעה, והרגע הגדול הגיע...
התיישב הכפרי ליד חבירו הטייס והחלו להמריא.
לאחר כמה דקות שהם כבר בגובה, הרגיש הטייס קצת עייפות. הוא העביר את המטוס למצב טיסה אוטומאטי והחל לנמנם...
הכפרי התלהב מאוד. פעם ראשונה בחיים שלו שהוא מוצא את עצמו גבוה מאוד מאוד...
"וואו", התפעל הכפרי, "איזה יופי, יש כאן עננים..."
חברו, הטייס המנומנם, שומע זאת ומחייך.
"וואו", המשיך הכפרי להתפעל, "איזה מדהים, יש כאן מטוסים..."
וחבירו הטייס המנומנם ממשיך לחייך.
"וואו", נצצו עיניו של הכפרי, "אני לא מאמין, רואים את הים..."
הטייס המנומנם פולט חיוך קצר.
ואז אומר הכפרי: "ואוו איזה עצים יפים..."
מיד התעורר הטייס בבהלה ובבת אחת זינק אל עבר הגה המטוס... מיד הוא ייצב את המטוס והרים אותו בחזרה לגובה...

כל זמן שהכפרי ראה עננים... ראה מטוסים... ראה את הים... עדיין הם היו בגובה.
אבל כשהכפרי כבר החל לראות עצים... הבין הטייס שהם היו בירידה תלולה ומסוכנת עד מאוד שעלולה הייתה להביא אסון על שניהם!!!

וזה מה שאומר לנו התנא: כשאתה הולך ולומד דברי תורה... אתה נמצא "בשמים", אתה נמצא עכשיו על "הגובה"... אז אם אתה רואה עץ יפה ואתה אומר: "מה נאה אילן זה"... סימן שאתה עכשיו בירידה תלולה מאוד... ואתה מתחייב בנפשך!!!

כשאתה, ידידי היקר, עסוק בלימוד תורה ואתה מאפשר לפלאפון שלך להיות זמין ולקבל שיחות בשעת הלימוד, באותו רגע ממש אתה נוחת "מהעולמות העליונים" - בהם היית שרוי בשעה שעסקת בתורה - וצונח ישירות אל עבר הפלאפון שלך... וזה גרוע מאוד!!!
על זה אומר התנא, שאפשר חלילה, להגיע למצב של פיקוח נפש!!! - סכנת מוות!!!

וחוץ מזה...
מלימוד תורה שכזה - שאדם מפסיק באמצע לדברים בטלים - **לא נשאר כלום!!!**

מרן הרב אלישיב הסביר את זה במשל נפלא:
היה מליונר אחד שאמנם כסף היה לו, אבל שכל לא היה לו.
או במילים אחרות: כגודל עושרו, כן גודל טיפשותו.
יום אחד ניגש אליו אחד מהתושבים וביקש ממנו הלוואה על סך 100,000 דולר.
המליונר התלבט, היה זה חתיכת סכום כסף. הוא התייעץ עם חבריו מה לעשות?
אמרו לו: "תלווה לו על שטר ממשלתי, וכך הוא לא יוכל לעשות לך בעיות בקשר לפירעון".
וכך עשה.

נתן לו המיליונר את הצ'ק על סך 100,000 דולר למשך שלושה חודשים, והחתים אותו על השטר.

לאחר חודשיים, מגיע הלווה עם מעטפה חומה גדולה ומוסר אותה למליונר.
"קח, יש כאן 50,000 דולר, חצי מהסכום"

העשיר פותח את המעטפה וסופר... כן, יש כאן 50,000 דולר.
הלווה, שהיה מאוד חכם וערמומי, אמר למליונר: "עכשיו תתן לי רק חצי מהשטר..."
"ברצון רב", אמר המליונר וקרע חצי מהשטר הממשלתי ונתן אותו ללווה.

לאחר שבוע, מגיע הלווה לביתו של המיליונר ואומר לו: "תראה, עשיתי חשבון וראיתי שאני עדיין צריך את ה-50,000 דולר שהחזרתי לך לפני שבוע, לכן אני מבקש ממך שוב את הכסף... ואל תדאג! אני אחזיר לך את החצי שטר שנמצא אצלי ואתה תדביק אותו לחצי הראשון וכך יהיה בידך שטר "שלם". ככה שאתה יכול להיות רגוע שאני לא אעשה לך בעיות עם הכסף".

המליונר הטיפש, הוציא מהארנק 50,000 דולר ונתן אותם שוב ללווה.
לאחר מכן שלף הלווה את החצי שטר והגישו למיליונר.

זהו! עברו שלושה חודשים - הגיע זמן הפירעון.
הלך המיליונר לביתו של הלווה והוציא לו את השטר הממשלתי שהיה מודבק בשני חצאיו, וביקש ממנו שיחזיר לו את ההלוואה.
הלווה ראה את השטר ופרץ בצחוק. "אני מצטער", אמר ברישעות, "אבל את הכסף אני צריך יותר ממך! ככה שאתה יכול כבר מעכשיו להיפרד ממנו... ויפה שעה אחת קודם!".

המיליונר היה בהלם...

הוא מיד פנה לעורכי דין וביקש מהם שיעזרו לו לגבות את חובו מהלווה הנבל...
כשראו העורכי דין את השטר הקרוע בידו של העשיר, אמרו לו: "צר לנו לאכזב אותך, אבל אף בית משפט לא יתייחס ברצינות לשטר "המודבק" הזה. זה לא קביל בבית משפט! אין לך אלא להשלים עם העובדה שאיבדת את כספך ביד לווה נוכל ורמאי. **אם לא היית קורע את השטר, היית בקלות מקבל את כל הכסף שלך בחזרה!!!"**

אומר הרב אלישיב: "חכמינו זכרונם לברכה אומרים, "כל הלומד תורה ומפסיק באמצע לימודו, תורתו נעשית קרעים קרעים!!!".
היצר הרע מפתה אותך לדבר באמצע הלימוד עם החברותא שלך או להרים צלצול בפלאפון לאשתך או למישהו אחר... כדי "לקרוע" את התורה שלך!!!
הוא יודע טוב מאוד, **שתורה "קרועה" לא שווה כלום!!!**

שלא יהיה לך "בתיאבון!"

וזה חוץ מאותה "סגולה" שהבטיחו חכמינו הקדושים זכרונם לברכה באומרם, שכל מי שמפסיק באמצע לימודו ומדבר דברים בטלים, מאכילים אותו גחלי רתמים!!!

רק תאר לעצמך, שאשתך מגישה לך לאכול שניצל, אורז, ותפוח אדמה לארוחת צהריים.
אתה חותך עם הסכין חתיכה מהתפוח אדמה כדי לאכול... אבל אתה לא מסוגל! הוא רותח!!
ואם קרה ולא שמת לב שהכנסת בטעות חתיכה לפה... אתה מקבל כויה במקום!

פעם ראיתי ילד שניסה לשתות שוקו רותח על ידי קשית. כשהשוקו עבר דרך הקשית והגיע לפה שלו... הילד קפץ וזינק מרוב שהשוקו היה רותח...

עכשיו נקרא ביחד וננסה להבין מה שאומרים חכמינו הקדושים זכרונם לברכה: "כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה, מאכילים אותו גחלי רתמים".

מה זה גחלי רתמים?

יש עץ שקוראים לו רותם. לאחר שמבעירים אותו הוא נהיה גחלים. המיוחד בגחלים האלו שאף על פי שהם נראים כאילו הם כבויים מבחוץ, עדיין הם בוערים ושורפים.
כמה זמן הם נשארים בוערים? **שנה שלימה!!!**

"מאכילים אותו גחלי רתמים". מה פירוש המילה "מאכילים"?
אף אדם לא מסוגל לאכול דבר חם מאוד או רותח, כל אחד מחכה בסבלנות עד שזה יתקרר...
אבל כל מי שפוסק מלימודו ועוסק בדברי שיחה בפלאפון שלו... אז בשמים, "מאכילים" אותו בעל כרחו גחלי רתמים.
באים כמה מלאכים ובידיהם גחלי רתמים לוהטים ואדומים... ואומרים לו: "תפתח את הפה..."
הוא מתנגד...

הם תופסים אותו, ופותחים לו את הפה בכוח, ואז דוחפים לו את הגחלים הבוערות לתוך פיו...
הוא צורח... קופץ... רוקד... ומשתולל... וכל גופו מתעוות... מרוב הצער הכאבים והייסורים!!!

ובאיזה גחלים מדובר?
לא גחלים של מנגל חד פעמי שקונים בטמבור... **אלא בגחלי רתמים!!! שעכשיו יצאו לוהטות מהתנור!!! שהינם בוערות ורותחות פי עשרות מונים מגחלים רגילים!!!**

איך אמר מישהו? אם נתקלת בכזה אחד שמדבר באמצע לימודו דברים בטלים... אז אם זה ביום חול, אתה צריך לומר לו: "בתיאבון!". ואם זה בשבת: "לשובע!". כי זה לא דרך ארץ שאתה רואה מישהו שמאכילים אותו ואתה לא מאחל לו: "בתיאבון". זה לא יפה.

ועוד לא סיימנו...

מה עם דברי הזוהר הקדוש, שאמר במפורש שמי שמדבר דברים בטלים באמצע לימודו, יפסיקו את חייו בעולם הבא, חוץ ממה שעוד עתידים להעניש אותו בעונשים קשים??

מי יודע למה התכוין הזוהר שאמר "יפסיקו את חייו"? ו"שעתידים להעניש אותו בעונשים קשים"?
זה פחד פחדים.
האם יש לך אומץ, לאחר דבריו הברורים של הזוהר הקדוש, ולהמשיך לדבר דברים בטלים באמצע הלימוד תורה שלך?????!!!

לא צריך להרחיב ולפרט את דברי הזוהר הקדוש. הדברים מדברים כבר בעד עצמם.

ולנו לא נשאר לברר אלא רק שאלה אחת גדולה בכל הנושא הזה, והיא: למה אנשים לא לוקחים את הדברים ברצינות???... וכי זה בדיחה???

עד שהגענו למסקנה הבאה...

כל מי שלא מתייחס לכל מה שכתבנו בשם חכמינו הקדושים - שכל דבריהם כגחלי אש - זה צריך להיות אחת מחמשת הסיבות הבאות:
1. או שהוא כופר שאינו מאמין כלל בדברי חכמינו.

2. או שהוא שוטה, משוגע, חולה רוח, שפטרו אותו מכל המצוות.
3. או שהוא סתם כך רוצה להתאבד.
4. או שהוא מזוכיסט שיש לו עניין לאכול גחלי רתמים.
5. או שהוא סובל מאלצהיימר והוא שוכח כל הזמן שעליו להיזהר בזה.

כי סתם כך לא מובן, מדוע שלא נשמור את הפה שלנו בזמן הלימוד??!!

אל תתן לו את התענוג הזה!

חכמינו זכרונם לברכה אמרו, שאם פגע בך (פגש אותך בדרך) מנוול זה (יצר הרע), אז מושכהו לבית המדרש (כנס איתו לבית מדרש ותתחיל ללמוד), ואז... אם אבן הוא (אם יצר הרע חזק כמו אבן), נימוח! (הוא יתמוסס...). ואם ברזל הוא (אם יצר הרע חזק כמו ברזל), מתפוצץ!"

שואל על זה רבי חיים פלאג'י שאלה חזקה, "הרי יצר הרע לא טיפש! ואם כן, לא מובן, איך הוא בכלל מסכים להיכנס לתוך הבית המדרש? הרי הוא יודע ששם הוא יהיה נימוח או יתפוצץ?"

מתרץ רבי חיים פלאג'י תירוץ מפליא ואומר: "בדיוק הפוך...! כשישמע יצר הרע שאתה רוצה לבוא לבית המדרש הוא ירוץ איתך על "ארבע" כדי להיכנס איתך לבית המדרש!

כי שם מחכה לו "מסיבה" גדולה בשם: "ביטול תורה", והוא הולך "לחגוג" עליך בכך שהוא הולך להכשיל אותך **בלדבר דברים בטלים באמצע הלימוד על ידי הפלאפון או מישהו אחר...!!!**

אין לך מושג כמה הוא מחכה לתענוג הזה! זה כל הכיף שלו! זה מקור ההנאה והסיפוק שלו! - כי הוא יודע שבזה יאכילו אותך גחלי רתמים, וגם יפסיקו את חייך מהעולם הזה והעולם הבא!

כפי שכבר הסברנו.

שמעתי על כולל אחד, שלקח מאוד ברצינות את הדברים. ובעקבות זה הם תיקנו תקנה:

"כל מי שמדבר מילה בטלה, מורידים לו 7 וחצי שקל מהמשכורת".

זאת אומרת, אם אברך בא לכולל ואומר 10 מילים: "חבר'ה בוקר טוב, מה נשמע? אתמול ראיתי שהיה מבצע בסופר..." מורידים לו 75 שקל!!

אמנם נכון שלא כולם יכולים לעמוד בזה (ואני גם לא נכנס לנקודה אם זה טוב מה שעשה אותו כולל או לא...), אבל לפחות לנו זה נותן קצת מודעות שנבין מהם חומרת הדברים ולא נזלזל בזה.

שנשתדל מכאן ולהבא לסגור את הפה בשעת הלימוד, תוך כדי ניתוק מוחלט מהפלאפון שלא יהיה אפילו על רטט!!! ואז נזכה לראות ברכה רבה בלימודינו בעזרת ה' יתברך.

"פלאפון" פה לא פון!

(חלק ב')

דברים מזעזעים... לא נתפסים בשכל אנוש!!!

וכל מה שדיברנו עד עכשיו, זה רק במי שמדבר באמצע הלימוד.
מה קורה למי שמדבר בתוך הבית כנסת ובתוך הבית מדרש???

ישנו קונטרס מזעזע ומחריד בשם 'יון מצולה'. שם הוא מתאר את הזוועות שעברו עם ישראל בגזירות ת"ח ות"ט:
מאות אלפים של יהודים נהרגו במיתות משונות ובאכזריות גדולה ונוראה, שמעולם לא שמעו על דברים כאלו ומעולם לא חשב מישהו שאי פעם זה יקרה...!!!
לא הייתה מיתה משונה בעולם שלא עשו להם...!!!
חלק מהם הפשיטו את עורם מעל בשרם בצבתות, ואת הבשר שלהם זרקו אחר כך למאכל הכלבים...!!!
חלק מהם קצצו להם את הידיים ואת הרגליים בגרזנים, ואחר כך השכיבו אותם על הריצפה ודרסו אותם בעגלות ובקרונות רתומות לסוסים עד שמחצו אותם למוות...!!!
חלק מהם בחרו להם מיתות אכזריות שיפרפרו אל מותם לאט לאט, כדי שלא ימותו מהר...!!!
הרבה מהם הכניסו אל תוככי האדמה, כיסו אותם בחול, וקברו אותם כך כשהם חיים...!!!
לקחו ילדים קטנים ותינוקות, וכשעודם בחיק אימותם חתכו את גרונם בסכין...!!!
ילדים אחרים לקחו וחתכו אותם לחתיכות בסכינים ובכל מיני כלי משחית...!!!
לקחו נשים בהריון בחודשים המתקדמים, וחתכו להן את הבטן והוציאו את עובריהן כשהם חיים וזרקו אותם על הרצפה, ובמקום זה הכניסו חתול חי לתוך בטנם...!!!

לקחו ילדים וצלו אותם באש כשהם חיים, ולאחר מכן הכריחו את הוריהם לאוכלם כך כשהם צלויים...!!!

ילדים אחרים הצמידו זה לזה ועשו מהם גשר מעבר, כדי לדרוך עליהם הלוך ושוב...!!!

הרבה שרפו בעודם חיים וסקלו אותם באבנים...!!!

באחד המקומות, מרוב ששחטו שם יהודים בדם קר, נהפכו מי הנהר לצבע אדום...!!!

את הספרי תורה קרעו לקרעים והשתמשו בהם בתור שקים, וגם עשו מהם נעליים לרגליים...!!!

את בתי התפילין השחיתו וזרקו לאשפתות, ולקחו את רצועותיהם וכרכו אותם מסביב לרגליהם...!!!

את כל ספרי הקודש, הגמרות החומשים ואת הזוהר הקדוש, חיללו ועשו כמין גשרים ברחובותיהם...!!!

עשרות אלפי יהודים מתו ברעב ובצמא והרבה חלו במחלות קשות ומתו, חוץ ממכת הדבר ועוד מגיפות נוראות שהרבה נספו בהם...!!!

יהודים רבים נטרפה דעתם מרוב רעב והיו אוכלים בשר אדם, היו חותכים מגופות מתות איברים איברים צולים ואוכלים...!!!

אלפי יהודים הרוגים היו זרוקים ברחובות ובאו כלבים וחזירים ואכלו אותם...!!!

את המקובל הקדוש והטהור רבי שמשון מאוסטרופולי הרגו יחד עם כל בני הישיבה שלו...!!!

את רבי שמשון מאוסטרופולי הרג קוזק על ידי שהכניס לו כידון בגוף למטה והוציאו דרך הראש...!!!

וכך היו עושים - אותם רשעים ארורים ימח שמם ויאבד זכרם - לכל קהילה וקהילה של יהודים שהיו מגיעים אליה.

דברים אלו, הכל כך מבהילים מזעזעים ומחרידים... שלא נתפסים בשום שכל אנוש... על מה ולמה קרו??!!

השאלה הזאת בזמנו הציקה מאוד לגאון הקדוש רבי יום טוב הלר, בעל 'התוספות יום טוב', שצם והתענה והתחנן ממש שיודיעו לו מן השמים, למה עם ישראל קיבל כאלו עונשים קשים ומרים??

השיבו לו בחלום: "כל הצרות, העינויים, הייסורים, המחלות, המגיפות, ההתעללויות, והבזיונות שקרו לעם ישראל באותה תקופה, היו אך ורק בגלל דבר אחד...

שזלזלו בקדושת בית הכנסת ובית המדרש ודיברו בהם דיבורי חול...!!!"

פחד פחדים.

"רגע, אני יוצא..."

כל הדברים הזוועתיים הללו, קרו לפני כשלוש מאות ושבעים שנה.
והיום...?
מה קורה היום - שנת תשע"ו - בבתי הכנסת ובבתי המדרש?

אחד מגדולי הרבנים בדור הקודם, קראו לו רבי שאול בראך. הוא היה גאון קדוש וצדיק.
כשהוא בא להיות רב בעיר שלו הוא תיקן תקנה: "בבית הכנסת שלי, פה בעיר, לא יעלה חזן עד שיעבור ראיון אישי אצלי. אני הרב פה, ואני אקבע מי יהיה חזן ומי לא".
כל חזן היה צריך לעבור לפני הרב ראיון: האם הוא טובל במקווה? או לא טובל?... האם אשתו עם פאה? או לא?... האם יש לה רשיון?... האם יש לו ולה פלאפון כשר?... איפה הילדים מתחנכים?... מה אתה רואה ומה אתה שומע במשך היום?... ממש חוקר כל חזן שתי וערב כדי לדעת אם הוא ירא שמים ומתאים להיות חזן.

בנוסף, הרב שם את הכסא שלו על הבמה, במקום הכי גבוה בבית הכנסת, והיה עומד כל התפילה וכל קריאת התורה ומסתכל על כל המתפללים כדי לראות אם מישהו מעיז לצייץ איזו מילה.
זבוב היה עובר בבית הכנסת היו שומעים אותו... הייתה שם דממה מוחלטת!

פעם אחת, הביא הגבאי חזן חדש לבית הכנסת. הרב בדק אותו ולא מצא חן בעיניו.
אמר הרב לגבאי: "לא, הוא לא עולה חזן"
מה עשה הגבאי?
מוצאי שבת הוא עשה סעודת מלווה מלכה אצלו בבית. הזמין עשרים שלושים מתפללים, ואמר לאותו חזן, "בכבוד, תתחיל לשיר!"

החזן ההוא התחיל לעשות להם כל מיני מאהוולים, מכאמים, סלסולים, קטעים של חזנות ופיוטים...
כל הציבור השתגע: "פישששש... איזה יופי! אחד כזה מתאים לבית כנסת! זה חזן על הכיפק!! לא כמו ההוא שעושה אצלנו אותה מנגינה 10 שנים... ומשעמם אותנו"
הגבאי חייך.
אמרו לו: "למה אתה לא מביא אותו לבית כנסת?"
אמר להם הגבאי: "נו, אתם יודעים מי קובע בבית כנסת..."
הוא רצה להפיל את הרב. שעכשיו כולם יילכו לרב ויעשו אצלו הפגנה.

הרב שמע את זה ואמר: "אהה, הוא רוצה לשחק איתי?? טוב, עד שבת הבאה נראה מי יהיה חזן..."

באותו שבוע, ביום שלישי, הבת הקטנה של הגבאי רצתה למזוג לעצמה חלב רותח אל תוך הכוס.
בטעות החליק לה הפינג'ן מהיד והיא שפכה את החלב הרותח על עצמה... היא צרחה והשתוללה מרוב כאבים, ונפלה על הריצפה מעולפת!!

מיד פינו אותה לבית החולים. שם היא גססה עד הלילה ולבסוף נפטרה. למחרת הייתה הלוויה.

ביום שבת, עלה הגבאי לתורה.
אחרי הקריאה בתורה, דפק הגבאי על הבימה ואמר: "רבותיי, אני רוצה לומר שבמוצאי שבת שבוע שעבר הזמנתי חזן אצלי לבית... וכך וכך היה... וכך וכך קרה לי... ואני תולה את כל האסון הזה שקרה לי עם הבת שלי, בגלל שאני ביזיתי את כבוד הרב ואני רוצה לבקש ממנו מחילה..."

קם הרב ודפק על הסטנדר: "אם אתה רוצה לדבר דברים בטלים בבית הכנסת, תדבר בחוץ!! אחרי התפילה!! לא עכשיו...!!"
הגבאי היה המום.
הוא אמר לרב: "אני דיברתי דברים בטלים?! אני בא לבקש מחילה מכבוד הרב..."
אמר לו הרב: "כן, אבל לפני המחילה אתה סיפרת מה היה, וזה דברים בטלים בבית הכנסת!!! ואני לא מסכים בשום אופן לדבר דברים בטלים בבית הכנסת!!!"

אומר הרב מוגרבי: "תגידו לי רבותיי, דברים יותר גרועים ממה שהגבאי הזה אמר, אנחנו מדברים בבית הכנסת? אם זה נקרא דיבורים בטלים בבית הכנסת, אז מה אנחנו עושים בבית הכנסת?
לענות לפלאפון שמצלצל בתוך הבית כנסת ולומר למצלצל: "רגע, אני יוצא!..", זה לא מיותר בבית הכנסת?!?!!!"

מה שנכון, נכון!

מעיד אחד הרבנים החשובים:
"לדאבוני הייתי נוכח כמה פעמים שאנשים עושים את הסידורים שלהם בטלפון הסלולרי שלהם בבית כנסת ובבית מדרש ואף באמצע הלימוד (שהעוון הזה כמובן מכפיל ומשלש את עצמו), במשך כחצי שעה!! מבלי להגזים.
וישנם כאלה, שעיניי ראו ולא זר, ששומעים חדשות באוזניות דרך הטלפון הסלולרי בתוך הבית כנסת ובית המדרש, או שרואים במסך הטלפון הסלולרי את ההודעות של החדשות שנשלחות לשם מידי פעם.
ולדאבוני, ישנם אנשים שמתכננים את שיפוץ דירתם, ומה קנו ומה עשו, בתוך הבית כנסת ובית המדרש. וכך מתכננים מה יעשו בחופש, ולאיזה בית מלון ילכו, וכמה ימים ישכרו רכב..."

ואני הכותב, מעיד ממש בכאב, שהייתי נוכח בתשעה באב באחד הבתי כנסת. ולאחר התפילה והקינות, לתדהמתי הרבה, החלו חלק מהמתפללים לדבר על כל מיני צימרים וכל מיני בתי מלונות ובתי הארחה... איפה כדאי השנה ללכת... ואיפה המחירים יותר זולים...
הייתי מזועזע עד עמקי נשמתי.

נו, אם לא מקפידים על כבוד קדושת בית הכנסת ובית המדרש, אז מה נשאר???

אתה מעיר לבן אדם ואומר לו: "אסור לדבר דברי חול בבית הכנסת!"
אותו אחד מתנצל ואומר לך: "למה, מה עשיתי כבר?? בסך הכל רק דיברתי..."
והוא לא מבין שהדיבורים שלו גורמים לקיטרוגים גדולים בשמים, שההשלכות שלהם זה סבל וצרות קשות לעם ישראל. בר מינן.

הזוהר הקדוש אומר על כך דבר נורא ואיום:
בא השטן כל יום לפני הקב"ה ואומר לו: "עם ישראל גנבים!"

אומר לו הקב"ה: "וכי באומות העולם אין גנבים?"
אומר השטן: "יש בעם ישראל רוצחים!"
אומר לו הקב"ה: "חסר באומות העולם רוצחים? גם שם יש רוצחים!"
אומר השטן: "עם ישראל שקרנים!"
"נו", אומר הקב"ה, "באומות העולם אין שקרנים??"
ממשיך השטן ואומר: "הרבה מעם ישראל רמאים!"
"מה אתה רוצה...?", משיב הקב"ה, "וכי לא ראית רמאים בשאר האומות??"
מנסה השטן כיוון אחר: "עם ישראל אוכלים נבילות וטריפות!"
אני מתפלא עליך", אומר הקב"ה, "וכי שאר האומות לא אוכלים שקצים ורמשים??"
"טוב", אומר השטן, "עם ישראל מלא וגדוש בלשון הרע!"
"תגיד", אומר לו הקב"ה, "נולדת אתמול?! וכי בשאר האומות לא מדברים לשון הרע??"

ואז זורק השטן 'פצצת אטום' ואומר להקב"ה: "עם ישראל מדבר בבית הכנסת!!"

באותה שעה, אין להקב"ה מה לענות...

בזה - לבושתינו ולחרפתינו - השטן צודק!
הגוים במסגדים שלהם ובכנסיות שלהם יושבים בשקט ולא מוציאים מילה מהפה!

קשה לומר זאת, אבל כך כתוב שם!

אז תחשוב רגע, ידידי היקר, איזה נזק אתה עושה ממש לכל עם ישראל כולו, כשאתה מעיז לדבר דברים בטלים בתוך הבית כנסת והבית מדרש, ועוד עם הפלאפון שלך...
אתה "ממלא" לשטן "פול דלק" שיוכל להמשיך ולקטרג עלינו קטרוגים קשים ונוראים באומרו להקב"ה: "הנה הנה, היהודי הזה... למטה... בבית הכנסת... תראה רבונו של עולם איך הוא מתווכח עם מישהו בפלאפון שלו ועוד בתוך הבית כנסת...? תראה איך הוא נזכר לשוחח עם אשתו בפלאפון דווקא בבית הכנסת...? תראה איך הוא לא מתבייש לברר מחירים בתוך הבית מדרש עם הפלאפון שלו...? נו", אומר השטן להקב"ה, "אני סתם מדבר?! הנה, היהודי ההוא... הוא ההוכחה שלי שאני צודק!!!"

וכיון שחותמו של הקב"ה אמת, אז הוא מוכרח להשיב לשטן ולומר לו: "מה שנכון, נכון!"

אל תסתבך!

אבל גם בלי להיכנס לכל הקטרוגים החמורים ולכל הבלגאן שיוצר האדם בעולמות העליונים לעם ישראל בשעה שהוא מדבר עם הפלאפון שלו, הבעיה העיקרית היא... **שהוא בעצמו מסבך את עצמו!!!**

ונסביר -

הרי כל אחד מאיתנו, כמו כולם, רוצה לקבל משכורת טובה מהכולל ושהיא תכנס גם בזמן, ושלאשתו תהיה גם עבודה טובה וקבועה... שתהיה הבנה בינו לבין אשתו, שלא יריב איתה, שיחיה איתה בשלום, שהכל יפרח בניהם... שילדיו יהיו ממושמעים, שיתחנכו בדרך התורה והמצוות, שיהיו יראי שמים בתכלית, שיצליחו בלימודיהם... שכולם יהיו בריאים ושלמים, שלא יקרו תאונות דרכים ושאר אסונות... שנוכל לעבוד את ה' יתברך מתוך שפע, ומתוך שלווה ורוגע, מבלי לחצים, ומבלי קשיים גשמיים ורוחניים...

אבל כל זה לא בא סתם כך בחינם. לשם זה צריך תפילה!
כך זה הנוהל אצל בורא עולם!
בלי תפילה אין שום סיכוי לזכות לחיים טובים שלווים ומאושרים!

אבל לא מספיק רק להתפלל...

צריך גם לוודא שהתפילה אכן תתקבל! כי אם התפילה לא תתקבל, אז לא עשינו כלום.
מה עלינו לעשות כדי שהתפילה שלנו תתקבל?
הרי אין לנו רוח הקודש לדעת מתי התפילה שלנו מקובלת ומתי לא...?

את הסוד הזה, מגלים לנו הזוהר הקדוש ושאר הספרים הקדושים במשפט אחד: **בשעה שאדם מדבר בבית הכנסת, הוא נחשב כבהמה ואין תפילה לבהמות!!!**

שים לב למשפט העוצמתי הזה שכתוב כאן!
יכול להיות בן אדם צדיק, שעשה את כל ההשתדלות לבוא לבית הכנסת ולהיות

מעשרה ראשונים... והוא הספיק לטבול במקווה... וגם הספיק להתפלל בדיוק בנץ החמה... והוא מכוין בכל מילה ומילה ובכל אות ואות... והוא מתנועע ומתאמץ ומזיע בכל כוחו... ואף זוכה לבכות בתפילתו מרוב התרגשות וכיסופין לה'...

ו... **הכל גורנישט!!!** (הולך לפח).

למה?

בגלל שהוא לא היה נזהר מלדבר דברים בטלים ומלשוחח בפלאפון שלו בתוך הבית כנסת!!!
בגלל שהיה "קשה" ל"הוד מעלתו" להזיז קצת את עצמו ולצאת החוצה עם הפלאפון שלו ושם לדבר...!!!
אז עכשיו על העצלות הזאת, הוא משלם ביוקר, מאוד ביוקר!!!
כמה חבל.

ומכלל לאו אתה שומע הן...

כל מי שיקפיד לשמור על הפה שלו בתוך הבית כנסת שלא לדבר שום דברי חול שזה כולל, כמובן, ניתוק הפלאפון לפני הכניסה לבית הכנסת (ולא בתוך הבית הכנסת. וגם לא להשאירו על רטט), הן בשעת התפילה והן שלא בשעת התפילה... **זוכה שהתפילה שלו תתקבל ותעשה פירות!!!**

אין כל ספק בדבר!!!
תנסה ותווכח.

תפוס אותו על המילה!

מספר הגאון הרב זילברשטיין:
"הזדמן לי לנסוע לבית החולים "תל השומר" כדי ללוות חולה אחד. בעת ההמתנה במחלקה, נכנסו לפתע שני צעירים חמושים עם מבט קשוח ונוקשה ביותר, וכשאקדחים בידיהם ניגשו אלי ואל יתר האנשים שישבו לצידי וביקשו מאיתנו להסתלק מיד מהמקום.

ההוראה לזוז מהמקום הייתה חד משמעית!! לא היה ניתן להתווכח איתם!!

כמובן שקמתי מהספסל וזזתי הצידה אבל התבוננתי במעשיהם.

מה שהתברר זה, שהשניים היו עובדים של חברת "ברינקס" המובילה כספים מהבנק המרכזי לסניפי הבנקים בארץ, ובמקרה הנוכחי החליפו שני הצעירים החמושים את קופת מכשיר "הכספומט" שעמד לשירות הלקוחות בתוך הבית חולים.

לפתע התרחש לנגד עיניי משהו מדהים...

בעוד השניים עסוקים בתפקידם ומחליפים את הקופה, ניגש בחור אחד אל הצעיר החמוש ונתן לו טפיחה על השכם ואמר לו בלבביות: "אהרון, מה נשמע?... מה העניינים? הרבה זמן לא ראיתי אותך..."
הבנתי" אומר הרב, "שכנראה זה היה אחד מהחברים הטובים שלו, אותו הוא לא ראה זמן רב.

אותו צעיר, עובד חברת "ברינקס", מיד הרצין את פניו. הוא דחף את חבירו לצד וסימן לו ביד בקשיחות, "תסתלק מפה!!".
הוא רמז לו שהוא כרגע בתפקיד חשוב ועכשיו זה לא הזמן לדיבורים...

לאחר שסיים לרוקן את הקופה, הוא ניגש אל החבר וביקש ממנו סליחה על כך שלא היה באפשרותו להפסיק".

הרב זילברשטיין התפעל מאוד. הוא אמר: "חשבתי לעצמי, וכי כשיהודי מגיע לבית הכנסת להתפלל לפני הקב"ה, הוא לא כרגע בתפקיד?! אם כן, למה כשניגש אליו חבר ואומר לו "מה נשמע...?", הוא מתחיל לפתוח איתו שיחה??"

אתה לא מבין שאתה משוחח כעת עם מלך העולם???

הגמרא מספרת, על חסיד אחד שהתפלל בדרך ובא איזה שר אחד ואמר לו, "שלום".
החסיד לא החזיר לו שלום כיון שהיה עסוק בתפילה.
לאחר שסיים החסיד, אמר לו השר: "בתורה שלכם כתוב "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם"... כשאמרתי לך שלום, למה לא החזרת לי בחזרה? תגיד לי, אם הייתי מוריד לך את הראש בחרב שלי, מישהו היה יכול לעשות לי משהו?"
החסיד הבין שהשר הזה "מחומם" עליו והוא עלול להרוג אותו...
ענה לו החסיד בהתנצלות: "סליחה אדוני השר, אבל אם היית מדבר עם המלך ובאותו רגע בא חבר שלך ואומר לך "שלום" מה היית עושה? היית מחזיר לו שלום?"

אמר לו השר: "לא"

"ואם היית מחזיר לו שלום?", הקשה עליו החסיד.

"אוי ואבוי, היו מורידים לי את הראש!", ענה השר.

"עכשיו שים לב", הסביר לו החסיד, "אם לפני מלך בשר ודם כמוך היית מפחד להחזיר שלום, אז קל וחומר אני שעמדתי לפני הקב"ה שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים שהיה אסור לי להחזיר לך שלום". עד כאן הגמרא.

יש כאן קושיה עצומה.

בתכל'ס, מי שצדק, זה השר! שהרי הוא אמר לאותו חסיד הלכה פשוטה של "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם", שהיא מחייבת את אותו חסיד - משום ספק פיקוח נפש - להחזיר שלום לאותו שר באמצע התפילה?

הגאון הקדוש רבי אלכסנדר בעל ה'תבואות שור' אמר על כך חידוש מדהים.

הוא הוכיח מהגמרא הזאת, שמי שעומד לפני ה' יתברך בתפילה, **אינו מפסיק אפילו בספק פיקוח נפש!!! כי זה ביזיון להקב"ה שאין כמוהו!!!** וממילא צדק אותו חסיד במה שענה לאותו שר.

ועל כך מוסיף הרב גלינסקי ואומר דבר מבהיל: שאפילו אנשי 'הצלה' שחייבים להיות זמינים 24 שעות בכל שעות היממה והלילה, ובפרט בתקופה כמו שלנו שרבו האסונות והמקרים הקשים (שלא נדע מצרות), אז גם אם המכשיר שלהם נמצא על רטט, והם מתפללים עכשיו תפילת שמונה עשרה... אסור להם לענות למכשיר **גם אם יש בזה ספק פיקוח נפש!!!**

נורא ואיום.

צילצול אחד... שווה כסף!

יש עוד נקודה אחת שצריך לשים לב אליה...

גם אם אדם נזהר שלא לדבר שום מילה בבית כנסת, לא בעל פה ולא בפלאפון שלו (שזה כבר לכשעצמו דבר גדול מאוד מאוד), אבל אם הוא משאיר את הפלאפון שלו זמין והוא מצלצל בתוך הבית כנסת והבית מדרש, זהו ביזיון גדול וזלזול בכבוד הבית כנסת! וייתכן מאוד אפילו שיצא שכרו (שנזהר שלא לדבר בבית הכנסת) בהפסדו (צלצול הפלאפון)!!!

סיפר הרב מאיר דוד שמואלי:
"פעם אחת הייתי נוכח באיזו לוויה של יהודי צדיק שנפטר.
באמצע ההספדים, בשעה שאשתו ובניו ושאר קרובי המשפחה והסובבים אותו בוכים, מצטערים, ואבלים, היו כמה אנשים שקיבלו שיחות בפלאפון שלהם אחד אחר השני, ומכל פלאפון צלצל מנגינה אחרת וכולם הצטרפו למנגינה אחת ארוכה... בו בזמן שקרובים המשפחה ממררים בבכי... כמה היה נראה הדבר מגוחך וכואב".

נו, ואם קורה כזה דבר בבית כנסת???

היה עורך דין אחד ששכח לכבות את הפלאפון שלו באמצע דיון משפטי.
הוא ניסה להתנצל שמרוב לחץ הוא שכח לסגור את הפלאפון ו...

זה לא עניין את השופטת!!!

5,000 שקל קנס הוא קיבל על המקום בגין בזיון בית המשפט!!!
מה זאת אומרת שכחת??!!
אתה נמצא בבית משפט! לא בגן ילדים!!!

וזה פלא...

וכי בית כנסת - שזה היום הבית מקדש מעט של הקב"ה בכבודו ובעצמו - יהיה פחות חשוב מבית משפט חילוני, טמא, וכפרני, שמרים את ידו בתורה משה???!!!
היעלה על הדעת דבר שכזה...?????!!
לכל הפחות, המינימום שבמינימום שננהג בכבוד בית הכנסת ובית המדרש לא פחות מבית משפט חילוני, על ידי זה שנשים לב וננתק את הפלאפון לגמרי (ואפילו לא על רטט) לפני כניסתנו להתפלל בבית הכנסת וללמוד בבית המדרש.

זה בושה להגיד את זה...

יש ב'ווינא' יהודי אחד (כנראה שהוא הגבאי שם) שמקפיד מאוד על כבוד בית הכנסת.
כל מי שמצלצל מכשיר הפלאפון שלו מכיסו... **הוא משלם לו מיד 200 ש"ח!!**
בלי שום חשבון!!

ביישוב 'מעלה אפרים' היה וויכוח בין המתפללים.
הישוב היה ממוקם באיזור די מסוכן, כך שלא התגוררו בו הרבה תושבים (יחסית).
כל הזמן הם היו במצב של "היכון" לכל תרחיש שיכול היה לקרות.
כל בני הקהילה סברו, שגם בשעת התפילה צריכים להשאיר את הפלאפונים שלהם זמינים, או כדי שיוכלו לצלצל מיד בשעת חירום, או כדי שיהיו זמינים לבני ביתם אם יארע, חס ושלום, מקרה של התקפת מחבלים בעודם נמצאים בבית הכנסת.

חוץ מאחד...

אברהם, שהיה אחד מבני הקהילה, לא הסכים עם שאר חבריו. הוא הקפיד להשאיר את הפלאפון שלו סגור. טענתו הייתה, שהמציאות היא שרוב השיחות הנכנסות בזמני התפילות הם אינם פיקוח נפש והם ממש מפריעות לתפילה. "כשאנו נמצאים בבית כנסת אנחנו לא צריכים את הפלאפון!", אמר, "כשאנחנו כאן, עלינו להיות זמינים אך ורק לה'".

וכך היה. כולם נשארו עם פלאפונים זמינים (ועם הרבה שיחות שלא היו נצרכות) בתפילה, אך אברהם היה כמו עמוד ברזל! תמיד לפני שנכנס להתפלל היה סוגר אותו. לא היה שום מצב שהיה אפשר לתפוס אותו בבית כנסת עם פלאפון זמין.

ערב אחד נסעו אברהם ואשתו בכביש המקשר בין 'אריאל' ל'בקעה'. הכביש היה חשוך ושומם, ומצדו האחד היה מדרון תלול מאוד.

תוך כדי שהם נוסעים, אשתו של אברהם מסתכלת במראה של הרכב והיא שמה לב שיש מכונית אחת שהחלה להיצמד אליהם.

פחד גדול נכנס לליבה.

"אברהם", היא החלה לרעוד, "יש לי חשש שאולי אלו ערבים... סע הכי מהר שאתה יכול... ונברח מהם..."
אברהם - שגם הוא שם לב לכך - נכנס ללחץ...
הוא סחט בכל הכוח את דוושת הגז וההמכונית טסה על הכביש. אבל אז גם אותה מכונית האיצה את מהירותה והחלה לרדוף אחריהם...
אותה מכונית הצליחה לעקוף אותם וחסמה בפניהם את הדרך.

אברהם ואשתו הבינו מיד שאלו מחבלים. הכל קרה בשניות... המחבלים הארורים פתחו באש חיה והחלו לירות לעבר מכוניתם.

אברהם ואשתו מיד התכופפו בתוך רכבם... אברהם לחש לאשתו במהירות: "פתחי מיד את הדלת ונתגלגל אל עבר המדרון..."

האשה לקחה את הפלאפון שהיה בכיסה וצלצלה מיד אל המשטרה.

"אנחנו מותקפים על ידי מחבלים וברחנו מהם... תשלחו משטרה... חיילים... אנחנו בסכנה...", לחשה האשה.
"היכן אתם נמצאים?", שאלה המוקדנית.
"בכביש שבין אריאל לבקעה, בדרך לביתנו ביישוב מעלה אפרים", השיבה האשה.
"לא ייתכן!", אמרה המוקדנית, "בכביש הזה אין בכלל קליטה סלולרית ולא ייתכן שאתם מדברים משם!! אתם סתם 'עובדים' עלינו... כעסה המוקדנית, וטרקה את הטלפון.

בינתיים נשתרר שקט למעלה. היריות פסקו. המחבלים יצאו מרכבם כדי לראות מה קורה...
הם ראו שהמכונית אכן נפגעה קשות, אך היא ריקה והנוסעים אינם. הם הסתובבו מסביב לרכב והחלו לחפשם.

באותם רגעים גם אברהם ניסה להזעיק עזרה בפלאפון שלו. הוא צלצל אל קצין הבטחון של היישוב מעלה אפרים.
הקצין, שמספר הטלפון של אברהם (כמו של כל תושבי המקום) הופיע אצלו על הצג, הרים ושאל מה הבעיה? אברהם סיפר לו שמחבלים יורים עליהם בכביש וביקשו שיזעיק עזרה מהר.
קצין הבטחון ניתק מיד את השיחה והזעיק מיד את כוחות ההצלה אל אותו כביש.

ובינתיים המחבלים הבינו שהנוסעים ברחו אל המדרון שבצידי הכביש, וגם היה נדמה להם שהם שומעים משם רחשים, אך הם לא יכלו לראות היכן באמת נמצאים קורבנותיהם למטה במדרון, מפני שהכביש הזה היה חשוך לגמרי.
המחבלים החלו לירות יריות כמו מטורפים אל עבר המדרון... הם ירו לכל כיוון במטרה לרצוח אותם...

אברהם ואשתו כבר הרגישו את הסוף. הכדורים עברו בסמוך להם ממש, ובדרך נס לא פגעו בהם.

כשנשמעו הסירנות של כוחות ההצלה, נכנסו מיד המחבלים לרכבם וברחו.

אברהם הדריך את הקצין באמצעות הפלאפון באיזה קטע של הכביש הם נמצאים.
הכוחות האירו את המקום ולבסוף מצאו אותם. אך אז, לא הייתה אפשרות שאברהם ואשתו יעלו בכוחות עצמם. הם לא היו מסוגלים! הם קפאו במקומם מרוב פחד וחרדה ולא היו מסוגלים להזיז איבר... הכוחות הזעיקו מסוק 'הצלה', הורידו כמה חובשים למטה אל המדרון שיתנו קודם עזרה ראשונה ואחר כך העלום אל המסוק והטיסו אותם ישירות אל ביתם.

שנה שלימה הסתגרו אברהם ואשתו בתוך עצמם ולא דיברו מילה על המקרה. המקרה הזה גרם להם לטראומה נוראה והם היו במצוקה נפשית ובזעזוע עמוק וקשה מאוד ממה שעבר עליהם.

בסיום השנה, החליטו בני הזוג שהם כבר חייבים להודות לבורא עולם על הנס הגדול שעשה להם, והודיעו למשפחתם המורחבת ולכל אנשי היישוב שהם מוזמנים לסעודת ההודיה שלהם.

כמובן שלא נעדר אף אחד מחברי היישוב.
ואברהם החל מספר את הנס שנעשה להם, תוך כדי שהוא מדגיש את המעניין מכל... **"הפלאפון שלי ושל אשתי הצליח לעבוד!!! - הצלחנו להתקשר ממקום שאין קליטה ולהזעיק עזרה!!!"**
וכדי לאמת את דבריו, הוא השמיע ברמקול את שיחת הטלפון שהתקבלה בתחנת המשטרה בה אומרת המקדנית לאשתו, שלא ייתכן שהיא מתקשרת מאותו כביש כי אין קליטה באותו איזור!! וכך סגרה את הטלפון ללא התייחסות.

תושבי המקום היו המומים... הם ידעו שהצדק היה עם המקדנית!!!
הם ידעו בוודאות שבכביש הזה אין שום קליטה ולא יכול להיות שתהיה קליטה.

ואז ביקש הרב של הקהילה את רשות הדיבור.
הרב נעמד ואמר: "הרי כולנו יודעים שאברהם הוא היחיד בקהילתינו שסוגר

את הטלפון שלו בבית הכנסת, אז מה אנחנו מתפלאים שהפלאפון שלו עבד בכביש ההוא???

הקב"ה הראה לכולנו, שאם במקום שכולם משאירים את עצמם זמינים, הוא הופך את עצמו ללא זמין לכבוד ה' יתברך וקדושת בית הכנסת, אז במקום שאצל כולם הפלאפון לא זמין (מחוסר קליטה) באותו כביש מסוכן, **לאברהם הוא כן יהיה זמין!!! כדי להציל את אברהם ואת אשתו ממוות לחיים!!!**

אברהם ויתר על הזמינות שלו בבית הכנסת, והקב"ה הציל את חייו כשהפך לו את הטלפון לזמין בכביש המסוכן.

נזכור:

א. להקפיד לפני הכניסה לבית הכנסת ובית המדרש לנתק את הפלאפון לגמרי שלא יהיה זמין כלל וכלל!

ב. להשתדל מאוד מאוד שלא לשוחח בבית הכנסת שום מילה של דברים בטלים ואף לא לצורך פרנסה!

בזכות שתי הפעולות הפשוטות הללו (שזה רק עניין של הרגל), נוכל לעשות את רצון הבורא יתברך בשלימות ולזכות לסייעתא דשמיא נוראה, מעל לגדרי הטבע, שהתפילות שלנו תתקבלנה על הצד הטוב ביותר. בעזרת ה' יתברך.

לבכות מרוב צחוק
או לצחוק מרוב בכי...?
תחשבו על זה !

השואה הורודה

פברואר 1942. מחנה ריכוז בירקנאו. המחנה לובש ציפיה ודריכות, כולו עוטה חגיגיות וטקסיות.

אדולף שטורמכר הגנרל בצבא הגרמני, אמור לבוא היום לביקור בבית החרושת לייצור דם, סבון יהודי, עינויים והשפלה.

הוא מגיע לבדיקה תקופתית במכונת ההשמדה הלאומית לראות אם פועלת כנדרש, החיילים מצחצחים את נשקם ונעמדים בטורים מסודרים למופת, כיאה לסדר הגרמני.

הוא מגיע וסוקר את משמר הכבוד. "הוד מעלתו" מביט לכל חייל עמוק בעיניים, לבדוק אם האכזריות החייתית נמצאת שם במינון הדרוש.

לאחר כבוד הוא נכנס בעצמו לחדרי העינויים ולאולמות המוות הציבורי - תאי הגזים !

הוא ופמלייתו מחייכים ומתמוגגים מהנאה, לראות את עינויי היהודים מקרוב ולחוות בניסויים המפלצתיים שנערכו בהם, כאילו היו חיות מעבדה.

גם על המאפייה לא פסח, לא כדי לטעום בייגל לארוחת הבוקר, אלא לדאוג שאש התנורים תבער במלוא עוזה. הן אפשר להגביר במעט את מעלות החום כדי להגיע לתפוקה מקסימלית באפיית יהודים למוות.

הגדיל לעשות אחד מקציני האס אס הבכירים, שחיבר את צינורות המשרפות למערכת ההסקה הביתית שלו... כדי להתענג באמבטיה חמה מיהודים הנשרפים חיים באותה שעה.

הזמן שעובר לעולם לא ישוב והיהודים האלה לא נגמרים...

נשמע מצמרר, נכון?

תיאור קצר זה אינו אפילו טיפה אחת, מאוקיינוס הזוועות שהתחוללו שם באירופה בשנות השואה האיומה. עת אשר שלט האדם באדם לרע לו.

בימים ההם כאשר הגיהנם איוה לו את הארץ למושב לו, והשטן הוא מלאך המוות החליט לרדת ולהתגלם בדמות אנוש. וכנראה שכאשר בני אדם נהפכים למלאכי חבלה הם עושים את זה טוב יותר.

ואז היטלר, מנגלה, אייכמן ושותפיהם ימח שמם וזכרם, הפעילו את מכונת ההשמדה של העם היהודי בדם ואש ותימרות עשן. אך דע לך ידידי היקר הייתה זאת רק התחלה.

הייתה זו שואה נוראה. שואה של "צדיק ורע לו". שואה שכילתה שליש מהעם היהודי וצאצאיהם עד סוף כל הדורות.

אך מאז שהסתיימה שואה זו, פרצה לה שואה חדשה גרועה מקודמתה עשרת מונים!!!

תתפלאו - אך זו שואה שונה מקודמתה - היא שקטה ושלוה, ורודה "ידידותית" וסגונית.

אם מלפנים ירידת הדורות הייתה נמשכת כארבעים חמישים שנה, היום הירידה היא ממש בכל שנה מחדש. ובפרט בשנים האחרונות ש"השטן" מיזער את עצמו למימדים מיקרוסקופים, ולבוש בלבוש מסך צבעוני וידידותי ביותר לכל משתמש. פלאפונים, נגנים, אייפונים, מחשבי כף יד, די. וי. די. וכל המיכשור החכם של שנות האלפיים.

ומכיון שחכמינו זכרונם לברכה לימדונו "שגדול המחטיאו יותר מן ההורגו", אם כן השואה הארוכה הזו חמורה יותר מכמה וכמה סיבות:

ב"**שואה השחורה**" נהרגו ונשרפו גופות. כל מי שמת על קידוש ה', הגם שהשכינה הקדושה כואבת את כאב גופו, אך לאחר מותו זכה והתעלה במעלות קדושים וטהורים. מיתתו כפרתו ויושב תחת כנפי השכינה, בהיכלם של מקדשי ה' והרוגי מלכות אשר אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם.

אך ב"**שואה הורודה**" "נשרפות" בלהבות נשמות. מאות אלפים מבניו היקרים של בורא עולם, נאבדים ונכרתים לנצח מעץ החיים. בטומאת הפריצות וההפקרות האיומה, השוררת בראש כל חוצות.

ב"**שואה השחורה**" ידע כל אחד לזהות את האוייב, לפחד ולברוח ממנו. ואפילו ילד יהודי ידע איך נראה חייל גרמני או קצין אס אס נאצי, עם צלב

קרס על דש בגדו וסמל גולגולת מוות חקוק בכובעו. הרבה ניסו וגם הצליחו לברוח, להשתמט, להיעלם ולהתחמק. האוייב היה ברור ומזוהה.

אך ב"**שואה הורודה**" האוייב לבוש בגדי אוהב. הכל נראה מחייך, מעניין, מסקרן, קורץ ומפתה. ה"שטן" המתגלם בכל מכשיריו שהכשירו אותו לבוא בקהל, ברזולוציה של 50,000 צבעים!! מחייך אליך דרכם בכל פה. האוייב מחבק אותך בחיבוק עז, תוך כדי שהוא מושך אותך לגלישה במגלשת השאול והאבדון.

ב"**שואה השחורה**" נפלו רבבות רבבות בקליק של רובה, מתוך ייסורין של קור ועינויי רעב מחפירים.

אך ב"**שואה הורודה**" נופלים רבבות רבבות בקליק של לחיצת כפתור או מסך מגע, גולשים היישר לשאול תחתית תוך כדי שתיית קפה ועוגה בתוך חדר נעים וממוזג.

ב"**שואה השחורה**" יהודים רבים אומללים ניסו לברוח, אך נלכדו ברשתות - בגדרות התייל הדוקרניים והתחשמלו למוות.

אך ב"**שואה הורודה**" אלפים נלכדים ב"רשת" האינטרנט החודרת אל הפרט, ללא הבדל דת, גזע, צבע ומין. מחובשי כיפות סרוגות צבעוניות - מזרוחניק'ס, עד חובשי כיפות סרוגות לבנות - ירמולק'ס. מלובשי פראק מחברי ספרים, עד לובשי סירטוק משבע מאות שבעים. חסידי סאטמר מתנגדי הציונות, ועד קנאי סקרקי ירושלים. כולם כולם עלולים להילכד בגדרי התייל הדוקרניים האלו: דבליו דבליו דבליו, נקודה סי...

ב"**שואה השחורה**" האם בכתה על בניה שנהרגו בידי חייל האס אס, נקרעו ונתלשו מזרועותיה באכזריות נאצית אל עבר המשרפות. אך גזירה על המת שישתכח מן הלב.

אך ב"**שואה הורודה**" האמא בוכה על בנה שבגופו עדיין חי, אך נשמתו כרותה מעולם הבא. ולפעמים האמא לא בוכה, כי היא בעצמה כזו. ופעמים שהיא במו ידיה "רצחה" את בנה יקירה, בכך שרכשה עבורו את המכשירים שרצחו אותו לנצח, על ידי שזיהמו את נשמתו.

ובתוך "שואה ורודה" זו עדיין אנחנו - בני הישיבות ובנות הסמינרים, האברכים ונשותיהם - מסתובבים חיים. כמו ה"מזולמנים" ניצולי השואה, שעדיין שורדים ונושמים.

כמה מאות אלפים, בודדים בתוך האנושות כולה החיה על פני כדור הארץ השקוע וטבוע בזוהמת ביב החומריות. אנו היחידים ששוחים בתוך המים העכורים הללו כשהראש בחוץ, נגד הזרם!! **מנסים** בכל כוחינו לא לטבוע או

להיסחף עם כולם בשטף מדרון המודרניות. הבודדים שלא שותים ביחד עם כל העולם ממימי הזוהמה והליכלוך, בדמיון שאלו מעיינות גן עדן...

חייבים אנו מאוד מאוד להעריך את עצמינו! - בשואה הזו אין הרבה ניצולים!!!

אם בשואה הקודמת אמרו גדולי הדור, שכל מי שניצל היו עליו שני מלאכים, שנשלחו משמים לשומרו באופן אישי. כל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר בשואה זו שכל אחד עדיין לומד מתפלל, מתאמץ, נופל וקם, ומשתדל מאוד לשחות מעל גלי היצר הרע העכורים, יש עליו שמירה נוראה מהקב"ה בכבודו ובעצמו...!!!

איזו הערכה עצומה יש אצל כל אחד מאיתנו לאותו יהודי, שבסוף יום עבודה במחנות העינויים באושוויץ, שכב על דרגשו והוציא דף גמרא מקומט והקריא מתוכו, לכמה מחבריו צילי האדם המהלכים סביבו, באותם ימי חושך ואפילה.

אך לא פחות הערכה והערצה חשתי בליבי, כאשר יום אחד נסעתי ב"קרונות" חברת 'אגד' העמוסי אדם ודחוסים ביהודים, עד אפס מקום. האוטובוס מרצדס חדיש 2005, המיזוג פועל במלוא עוזו. **אך** באוטובוס המשוכלל היה חסר שכלול אחד... צניעות לא הייתה שם! קרונות "השואה הורודה" במיטבה. הפריצות האיומה, החוצפה וההפקירות ניבטו מכל פינה.

רעב רוחני, נשמות מיוסרות שאינן מרגישות ביסוריהן.

ובתוך קופסת סרדינים וסרדינות ענקית זו ניצב לידי בחור ישיבה בודד כשמשקפיו בידו. כן! לא על גבי עיניו אלא ביד! אני מביט לצד ורואה בחור נוסף יושב כשגמרא כיס בידו ומסתיר בספרו את הנוף האנושי, תוך כדי לימוד.

התרגשתי לראות כאלה שאיכפת להם, שעיניהם יקרות להם, אשריהם ואשרי חלקם!

ולסיום. כמה צריכים אנו לכל הפחות להיזהר, לא להיות כאותו מפקד נאצי הנהנה לראות יהודי גוסס.

כל הקניונים, חנויות מרכזי העיר והתחנות המרכזיות, הם ממש משרפות - קורימטוריום בגירסה מודרנית לשריפת נשמות טהורות בפריצות המשתוללת בהם...

כשאחד מאיתנו נכנס חס ושלום במקרה לאחד מהמקומות הללו ונהנה לראות את הטועים האלו בחטאם וברשעם בלבוש שחץ, והוא חושב בהנאה כמה מסכן

אותו אחד... חודרת בו באותו רגע מעין נאציות סדיסטית הנהנית לראות יהודי גוסס...

עלינו להיזהר! אפילו שהם טועים, סוף סוף אלו האחים שלנו! ועלינו לרחם עליהם! ולהתפלל להקב"ה שיחזירם בתשובה שלימה בקרוב.

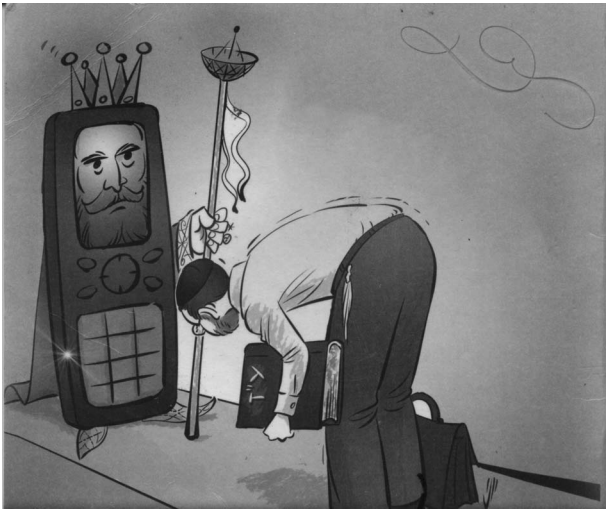

המחיה והקלקלה

הרופא, שהיה כבר עם פנים אדומות, בכעס ובזעם הוא שאג בקול צרוד: "אתה רוצה לחיות? למה אתה לא עומד בהתחייבויות שלך??? כולסטרול ולחץ דם גבוה, זה לא משחק ילדים!"

מר בהמוביץ הינו זללן חסר מעצורים.

מידי ערב הוא קנה שביתה וקביעות במסעדת "אכול בשמחה", לסעודת בשרים יוקרתית כשכמות הבשרים בארוחה עולה משבוע לשבוע.

במהלך הזמן הוא תפח למימדים עצומים ללא פרופורציה בקנה מידה השייך למשפחת עדר הבקר. **יודעי** דבר אמרו, שבשעתיים הראשונות לאחר ההלעטה היומית, כל כפתור בחולצתו נהפך לעמדת שיגור בכל רגע נתון.

ברבות הימים, השמנת היתר החלה לגרום לו מחושים עזים והוא פנה לרופא. כמובן שלא ארך זמן רב לאתר את סיבת המחושים - האכילה המוגזמת היא הגורם לבעיות הרפואיות.

הרופא עתיר הניסיון שידע את נפש בהמתו היושבת מולו, שיער שוודאי אין לו סיכוי להגיע להסכם בו יתחייב מר בהמוביץ להפחית משמעותית את כמויות האכילה, משום שכשמר בהמוביץ מתיישב לארוחה במסעדה הוא כבר לא שולט בעצמו ושום אזהרה לא תעמוד לו להיחלץ ממושכות מהסטייק הפיקנטי.

התאווה חסרת הגבולות לזלילת מנה אחרי מנה בקצב מסחרר, תגבור עליו גם אם יחתום ויתחייב לרופא לאכול רק מנה קטנה.

אי לכך, הגה הרופא 'שיטת עבודה' לפיו צריך מה בהמוביץ לחתום ולהתחייב שאסור לו להיכנס לרחוב בו שוכנת המסעדה וממילא לא ייצא מהבית והוא ייאלץ לאכול ממה שיש לו באופן שקול ומדוד.

ואכן, מר בהמוביץ חתם והתחייב שבשום פנים ואופן לא יעבור ברחוב בו נמצאת המסעדה שבגללה הוא נמצא בסיכון רפואי גבוה.

הגיע הערב. מר בהמוביץ יושב בביתו כולו ממורמר, מחשבותיו מפליגות להן לשעות הנעימות בחברת המזלג והסכין הננעצים בנתחי הבשר, 'אהה... כמה נחמד היה בשבתנו על סיר הבשר'...

לפתע הוא נעמד ומחליט בקול: "די לי בזה שאסרו עלי לאכול, לפחות אביט באוכלים המאושרים ואריח את ניחוחות הבשר!"

בריצה מהירה שכלל לא תאמה את גושי הבשר בדמות רגליו הגיע לפתח המסעדה בכדי לחזות במראה 'המרהיב' של אוכלי הבשר ו... ניחשתם נכון!

לאחר מספר שעות, מצא את עצמו מר בהמוביץ ללא יכולת תזוזה מעומס הארוחה הדשנה...

מה הפלא שבתור הבא שטף אותו הרופא במטר של אש וגופרית??

"מה אני ילד קטן?"
"נראה לך שאני צריך אינטרנט בשביל דברים אסורים?"
"אני מספיק בוגר ואני יודע לשמור את עצמי כמו שצריך"
משפטים אוויליים מסוג זה, הם הבל ושטות.
כי ברגע שאדם קנה מכשיר אינטרנט שאינו מוגן, הוא נמצא בסיכון איום לדרדור מהיר עד כדי ריסוק איברים לשברי שברים.
אבל כל זמן שאין לו כלל מכשיר כזה, לא בבית ולא בעבודה. הוא מוגן!!!
זה המסר שלימדנו מר בהמוביץ!

במה לבחור?

"**מה** נשמע?"
"**ברוך** ה' יום יום", עונה מני מרוכז כל כולו במסך שלפניו. "מוטי, חכה דקה אני כבר איתך"...
מוטי חיכה בסבלנות עד שמני סגר את האייפון שלו לאחר חמש דקות.
"**אני** רואה שאתה מחייך", אומר מוטי, "יש משהו מעניין?"
"**הבחירות!**", אומר מני, "שכחת כבר מהבחירות?"
"**לא**, לא שכחתי", התנצל מוטי, "אבל מה לזה ולחיוכים...?"
"**אסביר** לך דבר פשוט שאולי שכחת..."
"**בכבוד**, תרענן לי את הזיכרון"
"**אתמול**, אנחנו, אני ואתה וכל הציבור החרדי, הלכנו לקיים מצוה נדירה של אחת לארבע שנים... **אתה** יודע למה אני מתכוין?", שואל מני.
"**לא**"
"**לא** הבנת למה אני מתכוין??!!", התפלא מני.
"**לא**, תגלה לי, אני סקרן", ביקש מוטי.
"**אתן** לך רמז, מה אומר לך המשפט הבא: 'מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא'?
"**תסלח** לי, אבל באמת תסלח לי", מיתמם מוטי, "עדיין לא הבנתי על איזו מצוה אתה מדבר?"
"**מוטי!**", מני החמיץ פנים, "הגזמת! שכחת שכל ארבע שנים אתה מקיים את המצוה של "ועשית ככל אשר יורוך"??
"**ועשית** ככל אשר יורוך"?
"**כן**", אומר מני, "כל גדולי ישראל מתכנסים יחד בקריאה נרגשת לפעול ולהפעיל, ובחלל האוויר מורגש הנכונות לציית לגדולי ישראל.
ואכן ראינו את התוצאות בשטח", המשיך מני בהתלהבות, "ישראל קדושים באו בהמוניהם בהתלהבות לעמדות הקלפי, מצאנו גם את המהדרים מי בחגירת גארטל עבות, ומי באמירת 'לשם יחוד' על הזכיה הגדולה לשמוע דברי חכמים, ובסיפוק עצום הכנסנו את 'הפתק של גדולי ישראל' לתוך המעטפה, ובאמת לא ידוע לנו על מישהו שהצביע למשל ל'יש עתיד' או 'הבית היהודי', ואם כן יש אחד כזה וודאי שמדובר במעורער בנפשו או שרמת המשכל שלו כגובה השומשום..."סיים מני את נאומו.
מוטי לא יכל להתאפק והוא פרץ בצחוק...

"**מה** מצחיק?", שאל מני נעלב, "אתה עושה צחוק ממה שאמרתי?"

"**חלילה**", ניסה מוטי להתגבר על צחוקו, "אינני מזלזל במה שאמרת, צדקת בכל מילה!"

"**נו**, אז מה הצחיק אותך כל כך?", שאל מני.

"**מני**, אסביר לך דבר פשוט שאולי שכחת..."

"**אני** שומע..."

"**הציבור** החרדי האמיתי", החל מוטי להסביר, "מקיים מצוה נדירה של כל שנייה ושנייה... אתה מבין על מה אני מדבר?", שואל אותו מוטי.

"**לא**"

"**לא** הבנת על מה אני מדבר???!", הגיע תורו של מוטי להתפלא.

"**ממש** לא!", מני הביע חוסר הבנה, "אין לי מושג על מה אתה מדבר"...

"**אתן** לך רמז, מה אומר לך המשפט הבא: 'מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא'?

"**נו**, על מה אתה מדבר??", מני היה מבולבל לחלוטין.

"**מני!**", מוטי נראה מאוכזב, "הפעם הגזמת! שכחת שכל שנייה אפשר מקיים מצות "ועשית ככל אשר יורוך"??

"**כל** שנייה "ועשית ככל אשר יורוך"?!"

"**כן**", אומר מוטי בהתלהבות, "כל גדולי ישראל מתכנסים יחד בקריאה נרגשת לפעול ולהפעיל, ובחלל האוויר מורגש הנכונות לציות גדולי ישראל".

"**אתה** מדבר איתי סינית, עוד לא קלטתי למה אתה מתכוין?"

"**תראה**", מוטי נהיה רציני, "עומד לו חרדי בקלפי ומצביע למפלגה חרדית כי כך הורו גדולי ישראל ובכיסו מונח אייפון, גלאקסי, בלקברי, אל ג'י, סמארטפון... טמאים מתועבים ומשוקצים... שכנגדם יצאו כל גדולי ישראל!!! ריבונו של עולם!", אני שואל בכאב, "מה הסילוף הזה???

זה בדיוק כמו אדם שבנה סוכה מהודרת בעלת ארבע דפנות מעץ, ועמודי הסכך עשויים באופן שיהיה מעמיד דמעמיד כדי להרוויח גם את חומרת ה'חזון איש', בתוך רפת של בהמות מצחינה ומזוהמת... אתה תופס, מני, את האבסורד??? ואם כן, אם יש אחד כזה - שמחזיק מכשיר לא כשר ובו זמנית מצביע בקלפי כי "כך הורו גדולי ישראל" - וודאי שמדובר במעורער בנפשו או שרמת המשכל שלו כגובה השומשום... מה אתה אומר מני", סיים מוטי את נאומו.

"**תשמע**", אמר מני בקול רפה מבויש מעצמו, "**הצגת את זה כל כך יפה! לא חשבתי על זה! אתה צודק בכל מילה שאמרת!! בעזרת ה', מכאן ואילך אני לוקח את הדברים לתשומת ליבי... תודה לך מוטי!**"

מצוה לטמא לדברי חכמים
אינטרנט
פרטנט

מציאות דמיונית

משפחת כהן יושבת לאכול ארוחת ערב. לפתע נשמע צלצול בדלת.
רחלי בת ה-7 ניגשת לפתוח.
"**רחלי**", שואלת אמא, "מי בדלת?"
אין תשובה.
"**רחלי?**"
אין תגובה.
אמא קמה ממקומה בבהלה... 'למה היא לא עונה לי?', היא ניגשת לדלת ורואה את רחלי עם פה פעור בכניסה לבית כשהיא לא מסוגלת להוציא הגה מפיה.
אמא נבהלת וניגשת בזהירות. בפתח הבית עומד איזה אדם מוזר, תמהוני, ראש פרוע, בגדים משופשפים... מחזיק בידו בקבוק בירה חצי ריק... 'מי זה הבן אדם הזה??!', היא מהרהרת באימה.
"**עחחח...**", הוא מוציא שיעול צרוד מפיו, "יוסי בבית?", הוא שואל בקול צרוד, גס ומפחיד.
"**מי** אתה???", רועד קולה של האם.
"**אני?**", הוא מחייך, חושף למולה טור שיניים רקובות, "אני חבר שלו..."
"**סליחה**, אני מצטערת", היא ממהרת לענות, "יש לך טעות. ליוסי שלי הצדיק אין חברים כאלה! אנחנו משפחה חרדית"
"**כך** נדמה לך", מגחך האיש המפוקפק ומוציא גיהוק מפיו נודף ריח חריף של אלכוהול...
האמא מעיפה מבט לעבר חדר המדריגות ורואה שהוא לא הברנש היחיד. מאחוריו היו שעונים על הקיר ועל מעקה המדריגות כל מיני טיפוסים מוזרים ומפחידים... אשר כל אחד היה נראה יותר שיכור מחבירו.
"**מי** אלה?", היא מעיזה לשאול.
"**אה**... אלה? אלה חברים שלי, או יותר נכון החברים הטובים של יוסי "הצדיק" שלך".
הוא זז קצת הצידה, ואז היא שמה לב שכל חדר המדריגות מלא בעשרות בחורים, חלקם שיכורים וחלקם מסוממים... זרוקים על המדריגות... ועוד כמה יושבים על הריצפה, מעשנים סיגריות.
'**מהיכן** הגיעו מפלצות האדם הללו??', היא מתחילה לרעוד מפחד, 'מאיזה ג'ונגל הם ברחו??'

בעיניים חדות היא מבחינה לתדהמתה בעוד משהו חשוד... היא מוציאה מעט את ראשה החוצה ורואה לתדהמתה נשים רבות לבושות בחוסר צניעות איומה... ספק חילוניות ספק גויות...

"**מה** קורה פה???!", היא מזדעקת לעברם, "מי אתם??"

"**אמרתי** לך", הוא עונה, "חברים של יוסי! הנה תכירי, זה ג'מיל", הוא מצביע לה על בחור אחד ערבי מסומם, "הוא טרוריסט מספר אחד... וזה מייקל", הוא מצביע על בחור אחר גוי זרוק על הריצפה שתוי כולו, "פושע סדרתי שכל המשטרה רודפת אחריו... וזה ג'קי, בן אדם מסוכן ואלים... וזאת היא...

"**אמאל'ה!!!**"... נפלטה צעקה מפיה ומיד הדלת נטרקת עליהם. "תסתלקו מפה!", צעקה מעבר לדלת, "אני מזמינה לכם עכשיו משטרה!!"

אוי, אוי, אוי, אמא טיפשה שכמותך... כמה שאת תמימה... וכי אינך יודעת שיוסי "הצדיק" שלך, כל יום ויום, במשך שעות רבות, נתקל באותם טיפוסים רשעים ריקים מתוכן - שיכורים, מסוממים, אלימים, פושעים, מסוכנים, ונשים פרוצות ביותר - דרך המחשב הביתי המחובר לאינטרנט שהואלת "בטובך" להכניס הביתה כדי שתהיה לו קצת תעסוקה???

החבר "הפיליפיני"

הכלה הייתה ממש מרוגשת. נמצאת היא ביום הגדול של החיים שלה, יום החתונה.

התנאים נערכו, הפרחים נשזרו, המתנות נשלחו, וההזמנות חולקו. המשפחות עסקו בקניות בגדים לכל המשפחה. סגרו עם תזמורת 'ברמה', עם צלם, סיכמו עם בעל האולם על כל מנה ומנה לשביעות רצון האורחים ו... הנה! סוף סוף הגיע היום המאושר בחייה!

היא ישבה בכסא הכלה כל כולה קורנת מאושר. מרטיבה את ספר התהילים שלה בדמעות מרוב התרגשות. כולה מוקפת בבנות משפחתה, בשכנותיה, במורותיה ובחברותיה מהסמינר...

והנה, הגיע טקס החופה. קשה מאוד לתאר את תחושת הרוממות של שני בני הזוג.

החתן, ששמו הלך לפניו כתלמיד חכם צדיק וירא שמים, ניגש יחד עם כלתו לאחר טקס החופה אל חדר הייחוד שמח ומאושר.

עם הזוג הצעיר, נכנס לחדר פיליפיני אחד מחויט להפליא.

"**מישהו** נכנס איתנו...", לוחשת הכלה לחתן.

"**אה**...", הוא מחייך לה חיוך רחב, "זה חבר שלי, הפיליפיני". החתן הראה לו את מקומו בחדר על אחד הכיסאות הפשוטות.

לפליאת הכלה לפשר מעשיו, הסביר לה החתן תכף ומיד: "יקירתי, אל תדאגי, הוא לא מבין אידיש, אנחנו נדבר רק באידיש, נראה לי שהוא לא מפריע. הוא רק יושב כאן בשקט".

"**כן**, אבל למה"...? פלטה הכלה בגמגום, כשעיניה פעורות לרווחה.

"**פשוט** מאוד", השיב החתן הטרי, "חברי הפיליפיני עזר לי היום במשך כל ההכנות לחתונה. ואם נצטרך משהו, נוכל לשלוח אותו לכל שליחות. אם נצטרך חס ושלום עזרה רפואית הוא יעמוד לימיננו, ואם נרצה לשתות איזה משהו... הוא תיכף ומיד יזדרז להביא לנו".

"**כן**" - השיבה הכלה ההמומה, "אבל למה הוא צריך להיות"?...

"**אני** מסביר לך", ענה החתן, "יש לו התמחויות בכל דבר! כל יידע, כל ייעוץ, כל שירות הוא יתנדב לעזור לנו, את תראי..."

הכלה חשבה שהיא עומדת לצאת מדעתה. מה זה?! איזה חתן היא קיבלה? האם אפשר עוד להתחרט ולבטל את כל החתונה הזאת בכלל? היא נשכה את

שפתיה בחוזקה וניסתה לומר שוב בעדינות מרובה: "אני לא מבינה, לשם מה הוא צריך להיות איתנו בחדר הייחוד"...??

"**אסביר** לך רעייתי היקרה, נכון ששנינו עברנו היום יום עמוס במיוחד? יכול להיות שאולי שכחנו איזה משהו? אז חברי הפיליפיני - יוכל להזכיר לנו כמה דברים... הוא ירמוז לי בידו על איזו פגישה שיש לי הערב או מחר בבוקר, הוא לא ידבר כדי לא להפריע לפרטיות שלנו בחדר הייחוד, כך סיכמתי איתו במפורש, שיהיה כמו חרש שאינו שומע ואינו מדבר. מה זה כבר מפריע לך שהוא בסך הכל יושב פה בשקט בפינת החדר?"

משראה החתן את עיניה של הכלה מביטות עליו בתימהון גובר והולך, הוסיף ואמר: "את יודעת מה? אני בעצם לא חייב להתייחס אליו. אפילו אם הוא ירמוז לי איזה משהו... אני לא אתייחס אליו! אבל בכל מקרה, נראה לי שעדיף שהוא יישאר איתנו כאן למקרים דחופים... מה את אומרת?"

הסיפור הזה נכון אבל עם קצת שינויים:

א. החתן והכלה הם לא אחר מאשר הקב"ה ועם ישראל.

ב. החתונה לא התקיימה באולם שמחות אלא בבית, ברחוב, בעבודה, בקניות ובאירועים.

ג. חדר "הייחוד" זה הקשר שלנו האישי והפרטי עם הקב"ה

ד. הפיליני הזה, לא נקרא שמו בדיוק פיליפיני אלא פלאפוני. הפלאפון הלא כשר...

ועכשיו קראו שוב את הסיפור מהתחלה...

גמל בפיתה?!

"**היי**, דני, מה יש לך ביד? אני רואה נכון??"

"**יוסי** תירגע, זה אמנם אייפון אבל זה בסדר"

"**מה** פירוש זה אייפון וזה בסדר??!" התרעם יוסי, "איך זה הולך ביחד? אם זה אייפון זה לא בסדר! ואם זה בסדר אז זה לא אייפון! דני, אסור להחזיק את זה בשום פנים אופן!!"

"**יוסי**", מיהר דני להצטדק, "זה לא מה שאתה חושב, יש לי כאן המון דברי תורה...". ותוך כדי דיבור החל דני לדפדף באייפון כדי להראות ליוסי מה מכיל המכשיר.

"**הנה**, בוא תראה, זה ש"ס... וזה רמב"ם... וכאן", ממשיך דני להחליק את אצבעו על המסך, "זה הלכה יומית... וכאן יש לך סידור תפילה... ופה", המשיך דני לדפדף עוד, "יש לך גם הרצאות נפלאות מטובי הרבנים... ו..."

"**דני** חמוד שלי", קטע אותו יוסי, "מצידי שיהיה כתוב שם כל כתבי האריז"ל... מה שלא יהיה, אסור לך להחזיק כזה מכשיר! נקודה.

"**למה??**", לא הבין דני, "הרי זה מכיל כל כך הרבה דברי תורה, אז מה כל כך הבעיה?"

"**יש** לי איזה סיפור נחמד לספר לך", אמר יוסי, "תגיד לי אחר כך מה אתה אומר, בסדר?"

"**בסדר**"

"**טוב**, תקשיב"

יוסי החל לספר: "אדם אחד הגיע עם גמל למרכז קניות ענק. השומר, כמובן, מנע ממנו להיכנס.

"**למה** אתה לא נותן לי להיכנס?", שאל האיש.

"**מה** זאת אומרת למה?", ענה לו השומר בחזרה, "לכאן לא מכניסים בעלי חיים!"

פנה האיש עם הגמל אחורה והתכונן לחזור לביתו, אבל לפתע, הוא רואה בחור צעיר שנכנס לאותו מרכז קניות בעודו נוגס בפיתה... והשומר לא מעיר לו דבר. **ניגש** בעל הגמל אל השומר ושאל אותו, מדוע הרשה לבחור ההוא להיכנס עם פיתה...?

חייך השומר ואמר: "עם פיתה אין בעיה להיכנס! כי פיתה זה אוכל, ואילו

הגמל זה בעל חי, אתה מבין?", המשיך השומר, "עם אוכל מותר להיכנס ועם בעל חי אסור!"

"כן, הבנתי", הנהן האיש בראשו. "אבל רגע", הוא עצר לפתע, "מה היה לו בפיתה?"

"מה פירוש מה היה לו בפיתה?", לא הבין השומר את השאלה המוזרה.

"עם מה הוא אכל את הפיתה?", הסביר האיש את עצמו.

"עם ציפס, פלאפל, חומוס, טחינה, שווארמה, פסטרמה...", ענה השומר, "מה זה משנה... העיקר שזה אוכל!"

"לא משנה לך מה שמים בפיתה?", חקר האיש.

"לא"

"טוב, תודה". לקח האיש את הגמל והלך.

למחרת, שוב מגיע האיש לאותו מרכז קניות עם הגמל ורוצה להיכנס...

"תגיד לי", כעס השומר, "אתה לא מבין עברית??! כבר אמרתי לך, לכאן לא נכנסים עם גמל...!!"

הצביע האיש בשתיקה על אוזני הגמל.

השומר העיף מבט לעבר הגמל ולא האמין למראה עיניו, על אוזן אחת שלו הייתה תלויה חצי פיתה וכך גם על האוזן שנייה...

"מה זה?", שאל השומר בתימהון.

"זה", חייך האיש, "גמל בפיתה!"

"השתגעת???", הרים השומר את קולו, "אין כזה דבר!! אמרתי לך, אין כניסה לבעלי חיים!!"

האיש התעצבן וצעק על השומר: "אתה אל תגיד לי מה לשים בפיתה שלי!"

עד כאן הסיפור - בדיחה.

"נו דני, מה אתה אומר?"

"ברור שהשומר צודק!", גיחך דני.

"אבל האיש אמר לשומר שזה גמל בפיתה, אז מה ההבדל בין הבחור שנכנס עם פלאפל בפיתה לבין השומר שנכנס עם גמל בפיתה?", הקשה יוסי.

"בטח שיש הבדל! כדורי הפלאפל הם קטנים והפיתה גדולה מהם ועוטפת אותם, לכן אני אומר שזה פלאפל בפיתה! אבל כאן, הגמל הוא הגדול והפיתה היא הקטנה, לכן אני אומר שזה גמל עם פיתה ולא גמל בפיתה!!"

"תשמע דני, יש לך ראש פצץ! אמרת חילוק נכון! וזה בדיוק מה שאני רוצה לומר לך: האייפון שלך מכיל מיליארדי אתרים מזוהמים של זימה תועבה שקרים ליצנות רכילויות ולשון הרע... ומה לא? ובתוך ים האתרים האלה, יש לך כמה עשרות אתרים של דברי תורה... זה בדיוק כמו 'הגמל בפיתה'"

"איך?", שאל דני, "לא כל כך הבנתי..."

"**תראה**, הנמשל של הפיתה, אלו הדברי תורה שיש לך במכשיר. הנמשל של הגמל, זה האייפון שלך. הנמשל של השומר, זה הקב"ה.

"השומר" - שזה הקב"ה, מרשה להיכנס עם "פיתה" - עם דברי תורה, ולא עם "גמל" - עם זוהמת האייפון.

אבל מה עושה האיש שרוצה להיכנס עם "הגמל"? מתחכם... הוא לוקח את "הפיתה" - שזה הדברי תורה, שם על אוזניו של "הגמל" - שזה האייפון, ורוצה להיכנס. כלומר, הוא טוען "מה הבעיה? מותר להשתמש עם אייפון, כיון שיש בזה דברי תורה...".

אבל "השומר" - הקב"ה, לא מסכים עם זה!!

הקב"ה אומר לו: **"רובו ככולו של המכשיר, וכל עיקרו של המכשיר, זה לדברי תועבה ולשאר דברים אסורים! ולכן הוא נידון כמכשיר טרף לחלוטין!!! ואילו אתה מנסה להיאחז בקש ולטעון שהשימוש במכשיר הזה כשר כיון שיש בו "קמצוץ" של דברי תורה...?????"**

"**תשמע** יוסי, יש לך ראש פגז, אמרת חילוק נכון! יישר כוח על ההסבר הנפלא!"

חתול שחור

"**עוד** מעט כבר לא יהיה לך קוקו", אומרת אמא לשרוליק בן ה-3.

"**אני** יודע", אמר שרוליק. "אנחנו ניסע לרבי שמעון בר יוחאי ושמה יעשו לי חלאקה... נכון?"

"**נכון!**", אמרה אמא וחיבקה אותו. "אבא יעטוף אותך בטלית", סיפרה לו אולי בפעם האלף, "ויקח אותך על הידיים לחיידר ו..."

"ו... **שרוליק** לא יציץ החוצה!", השלים שרוליק בנה היקר, גם כן בפעם האלף, "כי אסור להציץ מהטלית, נכון מאמי?"

"**נכון**, צדיק'ל!"

היום הגדול הגיע. 7:05 בבוקר. שרוליק משפשף את עיניו וניגש אל הכיור הקטן ליטול ידיו.

אמא עומדת מאחוריו נרגשת. אבא לוקח את החליפה השחורה והחגיגית שחזרה מהניקוי יבש והלביש בה את שרוליק.

על השולחן במטבח כבר המתינה עוגת דבש עסיסית עליה כתוב את הפסוקים המרגשים באותיות של קצפת: "ה' נתן לי לשון לימודים...", "ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגותי...".

אמא הכינה 24 שקיות תפוחות של ממתקים לילדי החיידר, בקבוק יין וחבילת כוסות, צנצנת דבש, שקיות טופי למקרה חירום...

"**הכל** מוכן?"

"**כן**, הכל מוכן!"

"**בוא** שרוליק", לוחש אבא ופורש עליו את הטלית.

שרוליק מתקרב ואבא עוטף אותו היטב. רק נעליו של שרוליק מציצות. אבא נותן נשיקה לשרוליק ושניהם יוצאים לדרך.

"**היית** מקסים שרוליק!", מנשקת לו אמא כשהם חזרו הביתה עמוסי חוויות. עיניה של אמא אדומות מהתרגשות, כשהיא מכניסה את שאריות עוגת הדבש למקרר.

אמא פונה לבדוק שאכן כל החלונות בבית סגורים. גם את דלת המרפסת היא דואגת לנעול, ומגיפה את התריסים.

יום גדול הוא היום הזה, ועליה לשמור על עיניו הטהורות של הפיקדון היקר שהופקד בידיה.

החלונות יישארו מוגפים עד הלילה, שחס ושלום לא ייתקלו עיניו של שרוליק במראה שאיננו טהור.

"**אבל** אני רוצה לרדת למטה!", מבקש שרוליק לאחר שהספיק לסיים את ארוחת הצהריים. "כמעט כל יום אנחנו יורדים לגינה... נכון?"

"**נכון**. אבל היום לא". איך אפשר להסביר מנהגים גבוהים כל כך לזאטוט שכל כולו בן 3?

"**רוצה** לרדת למטהההה...", הוא נשכב על הריצפה וצורח...

אמא אובדת עצות ולא יודעת מה לעשות.

ואז...

"**ה-מ-ח-ש-ב!**", הבזיק פתאום במוחה של אמא, איך לא חשבה על כך קודם?!

"**בוא** תראה דבר מעניין שרוליק...", היא קוראת לו. ופונה להדליק את הגולם שרובץ על השולחן הפינתי בסלון.

אמא מקליקה פה ושם, עולם מרתק נפתח בפני עיניו הגדולות של שרוליק בן ה-3 שמשתתק באופן מידיי.

אמא מביטה בפניו המרותקות למחשב ומשחררת נשימת הקלה...

המחשב, שעד עכשיו שימש אותה לעבודות גרפיקה, עכשיו משמש אותה לבייבי סיטר... איזה יופי.

שעה עוברת... ועוד שעה... ועוד שעה... עיניו של שרוליק עדיין דבוקות בהתלהבות במסך המרצד.

אל חשש! השחקנים שבסרט, הם כשרים למהדרין מן המהדרין! חלק מהם עם זקן ארוך או בשטריימל שאפילו ה'בעל שם טוב' הקדוש לא זכה ללבוש כמוהו.

הם מדברים בלשון הקודש ואפילו אומרים מידי פעם "ברוך ה'" או "בעזרת ה'".

הסרט נגמר.

שרוליק משפשף את עיניו ותובע: "עוד!".

אמא פותחת קובץ אחר, מחטטת פה ושם ומעלה בחכתה מצגת מרגשת שרואים בה כמה הפגנות, ואת הכותל המערבי ברקע. מה יותר חינוכי מזה?

"**עוד!**... עוד!"... רוקע שרוליק הקטן ברגליו. אמא מביטה בשעון. עוד חצי שעה נותרה ליום המרגש כל כך, חצי שעה.

"**טוב** טוב", היא אומרת, ומוציאה איזה סרטון מצוייר נחמד. אמנם ראשי הדמויות המצחיקות שלו לא מכוסות בכיפות, אבל הן גם לא אומרות מילה גסה. סתם סרטון נטרלי עם שירים חמודים לילדים משועממים.

"די", מכריזה אמא שהסרטון מסתיים. היא לוחצת על כפתור הכיבוי, ומדליקה את האור. "זהו, שרוליק, כבר לילה, צריך לאכול ארוחת ערב".

שרוליק נושא אליה זוג עיניים אדומות ושואל בקול צרוד: "מה, כל כך מהר חושך?"

"**כל** כך מהר?", צוחקת אמא. "לא להאמין באיזה קלות אפשר למלא לילד את אחר הצהריים".

עד היום שימש המחשב לעבודה בלבד, אבל אם הוא כל כך יעיל, אז בעצם... למה לא?

אבא הגיע מאוחר יותר. הוא בא להגיד לשרוליק לילה טוב ששכב כבר במיטה.

"**אתה** יודע אבא?", צוחק שרוליק, "היום כשהלכנו לחיידר, ראיתי חתולה".

"**מה** פתאום?", מגחכת אמא מהצד, "היית בתוך הטלית, שרוליק אין חתולים בתוך הטלית!"

"**ראיתי** חתולה שחורה!!", מתעקש שרוליק, "בדרך רציתי לעשות לך קוקו... מהטלית וראיתי את החתולה השחורה, היא אמרה לי מיאו!"

"**מההה**?????". אמא מתיישבת לצידו על המיטה ומתחילה להחוויר כמו הקיר שמאחוריה, "אתה... אתה הצצת מהטלית, שרוליק...?!"

"רק טיפונת", אומר שרוליק, "כי רציתי לעשות לך קוקו..."

אמא מסתכלת על אבא והשפתיים שלה רועדות.

"**אל** תיקחי את זה קשה מדי", מבקש אבא, "אבל גם הקול שלו נסדק... "דבר ראשון", מנסה אבא לייצב את הקול שלו, "מדובר כאן במנהג ולא בהלכה. אני גם לא חושב שראייה קצרצרה כזאת דרך אגב ובלי כוונה יכולה להשפיע".

"**אבל**, חתול...?!", אמא משתנקת ומניחה יד רועדת על ליבה, "ועוד שחור...?! ושרוליק המתוק והטהור ראה את זה??! אוי, מי יודע כמה זה השפיע עליו...??"

שנה עוברת, ועוד שנה.

המחשב בביתו של שרוליק עובד שעות נוספות. שרוליק כבר מכיר בעל פה את כל הסרטים שאבא ואמא קנו לו. סרטים כשרים לגמרי, שמדברים על פרשת שבוע ומציגים סיפורים מחכמינו זיכרונם לברכה (חלק מהם על טהרת האידיש).

שרוליק מגלה עם הזמן שאפשר לא רק להסתכל במחשב אלא גם לשחק איתו. משחקים כל כך מעניינים!

"**שרוליק** אפילו לא מנסה להקשיב...", מדווח בצער המלמד שלו.

"**נראה** שהחומר לא מעניין אותו בכלל...", קובע המנהל של התלמוד תורה.

"**אולי** קשה לו להתרכז...", מנסה להסביר האברך שהצמידו לו ההורים באופן פרטי.

"**דווקא** יש לשרוליק פוטנציאל גדול, אלא שמשהו התפספס בדרך...", טוען היועץ החינוכי.

"**אההההה...**", מהנהנים ההורים בראשיהם, "עכשיו הבנו מה קורה פה..."

איך ניחשתם?

החתול השחור ששרוליק ראה בצורה חטופה כשהיה בן 3!!!

'ארנבת פון'

שונים ורחוקים הם רפי ומורדוך זה מזה, אבל לימודם יחד בישיבה לפני כמה שנים הביא אותם לנסיעה משותפת לחתונת חבר בריחוק מקום.

רפי הינו אברך יקר משכמו ומעלה, ירא שמים אמיתי, עסוק בתורה הקדושה יומם ולילה. ואילו מורדוך הינו 'מהחרדים המתקדמים' וכפי שחזותו מוכיחה עליו, פיאותיו הדקיקות טבולות בשמן תינוקות, מזקנקנו הקוצני ניכר שעבר טיפול במכשיר 'הסלייסר' החדשני, ומגופו נודף ריח בניחוח משופר של שום, בצל ואבטיח... בקיצור חברה'מן לעניין.

כבר בתחילת הנסיעה מבחין רפי שסגנון דיבורו של מורדוך אינו תואם כלל את סגנון דיבורם של בני התורה, וזאת כתוצאה ישירה של חיבור קבוע לרחוב המודרני והמדרוני.

תוך כדי נסיעה, הוציא מורדוך מגש אוכל מעלה ניחוחות והחל מיד בעבודת האכילה.

ריח הבשר, לא היה מוכר לרפי. הוא פונה בעדינות למורדוך ושואל אותו, מה אתה אוכל?

"**ארנבת** בגריל", עונה לו מורדוך בצורה טבעית.

"**א-ר-נ-ב-ת** בגריל???", נחרד רפי, "מה, אתה רציני???!"

"**רציני** בהחלט!", אמר מורדוך בעודו לועס את הבשר.

"**אבל** איך אתה מסוגל...?? נטרפה עליך דעתך...??", רפי היה מזועזע עמוקות מהדברים ששמע.

מורדוך ענה באדישות: "דבר ראשון, המאכל הזה הוא לא כולו ארנבת, הוא מעורב עם פצפוצי גפילטעפיש כך שזה ממש לא נורא.

דבר שני, אני חייב לאכול את הארנבת הזו, כי לפני כמה חודשים הרגשתי כאבי בטן וסחרחורות, הלכתי לרופא. לאחר כמה בדיקות עלה הרופא על הבעיה ואמר לי, "ליד מקום העבודה שלך קיימת חוות גידול ארנבות ענקית והן פולטות הרבה חיידקים וזה, בעצם, מה שגרם לך את המחושים האלה. מה שצריך לעשות", המשיך הרופא להסביר לי, "זה לאכול בשר ארנבות פעם אחת ביום על קיבה ריקה".

עכשיו אתה מבין אותי רפי? תחשוב על זה טוב ותראה שאין לי ברירה אחרת. הברירה היחידה שיש לי זה לעזוב את מקום העבודה וזה ממש לא בא בחשבון".

הלם וזעזוע מוחלט תפס את רפי, עד היכן בן אדם יכול להתדרדר...? הוא מבין כי היושב לצידו להוט בתאווה בלתי נשלטת לזלילת ארנבות והוא מרגיע את עצמו בתירוצים עקומים ומעוותים.

"**מורדוך**", שלף רפי את קלף ההצלה האחרון, "אם אני מביא לך גדול בישראל שיגיד לך בפירוש שמה שאתה עושה זה איסור גמור מהתורה, אתה תציית לו?"

"**רפי**", עונה לו מורדוך בקלילות ובזלזול, "תעזוב אותי מהרבנים האלה, אני מבטיח לך שאם הרבנים יטעמו את הטעם המיוחד של הארנבת הם ידברו אחרת! זה לא חוכמה לבוא לבן אדם ולהגיד לו שאסור לפני שהוא טועם את זה.

וגם אם יהיה רב כזה שיטעם מהארנבת ויבוא ויגיד לי שאסור, אני לא אשמע לו! כי אני בטוח שיש לו מניות באיזה חברה של בשר כשר. רפי, עזוב אותך משטויות הכל מסחרה..."

רפי לא האמין שזה שיושב לידו למד אי פעם בישיבה, אחרי דיבורים מחרידים כאלו.

הוא הבין שאין לו עם מי לדבר והוא התכנס עם עצמו בשתיקה מהרהר בדברים ששמע...

לאחר כמה דקות... קופץ רפי ממקומו מבוהל...'אוי, אוי, איזו טעות... איזו טעות...'

הוא תפח לעצמו על המצח. 'הרי כל מה שדיברתי עם מורדוך היה בעצם מכוון אלי!!!'

לא פחות ולא יותר!!!!

הוא נזכר במכשיר הבלקברי החדש שקנו לו הוריו רק לפני מספר שבועות כדי שיוכל לנהל דרכו סדר יום מסודר. אבל במשך הזמן הוא התחיל לפזול לכמה תמונות אסורות שהיו שם.

הוא לא חשב שיש בזה איזו בעיה כל שהיא, שמירת העיניים היה נראה לו שזה קשור לחסידות ברסלב או לאנשים 'חניוקים' 'פרומרים' ו'צ'ולניקים', או לכל היותר זה שייך לבחורים בישיבה קטנה בתקופת השובבי"ם... ככה הרגיע את עצמו, אבל עכשיו, לאחר ששוחח עם מורדוך נפל לו האסימון...

רק עכשיו הוא תפס שמה שהתורה אומרת, "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" זה אסור בדיוק כמו אכילת ארנבת!!! - שניהם כתובים בתורה שחור על גבי לבן!!!

'**הבלקברי** שדרכו אני רואה דברים אסורים... לא עושה אותי טוב יותר ממורדוך!! או ליתר דיוק, מורדוך יותר טוב ממני!!'

רפי החל לרעוד ולהזיע...

'**הרי** בעוד שמורדוך נכשל באיסור תורה - באכילת ארנבת פעם ביום, אני נכשל באיסורי תורה - ארבע וחמש פעמים ביום!!! נורא נוראות!!!'

רפי לא יכל לסבול את המחשבות הקשות הללו. הם ייסרו ועינו אותו... הם חתכו בו בבשר החי וגרמו לו רגשי חרטה נוראים. 'איך טעיתי?... איך טעיתי?...'. הוא פרץ בבכי באוטובוס.

ואז, בבת אחת, בהחלטה אמיצה, הוא קם ממקומו כמו אריה, הוציא את הבלקברי שהיה בכיסו וניפץ אותו לרסיסים... מול עיניו המשתאות של מורדוך.

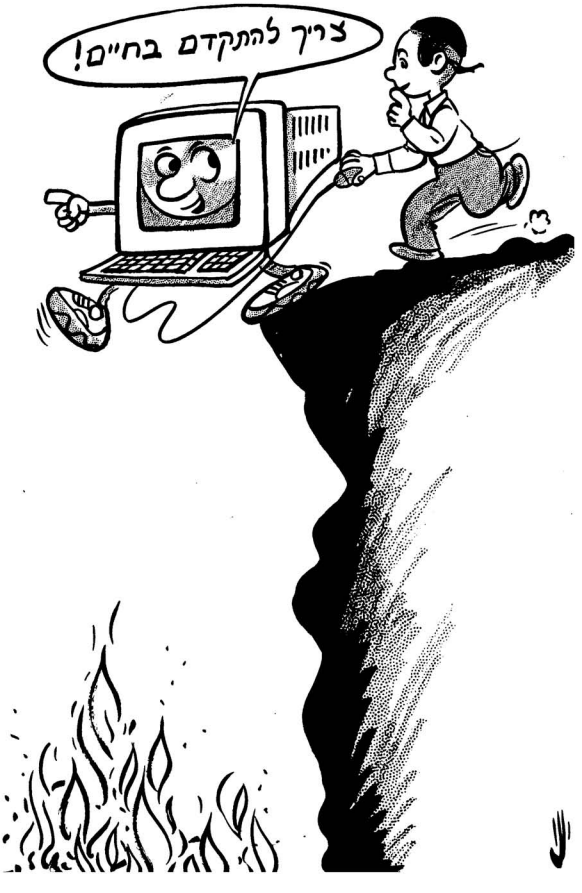

הכומר הנסתר

בתוקף תפקידי כמשגיח בישיבה, הייתי מידי פעם קופץ בשעות הלילה המאוחרות לביקור בישיבה - מה שנקרא: ספירת המלאי. מי עדיין ער. מי שוקד על תלמודו גם לאחר חצות ומי מסתובב מקיר לקיר בחוסר מעש. מי מארגן ומקהיל קהילות של יושבי קרנות ומי לא נמצא בכלל בישיבה ולך תדע איפה הוא כן (1:30 בלילה, בימי הספירה אין חתונות).

במשך תקופה שמתי לב שבחור מסוים תמיד לא נמצא כשאני כן נמצא. אחרי בירורים חשאיים התברר לי, שהרבה לילות הוא מגיע לישון אחרי 3:00 בלילה.

חושיי המשגיחיים - הבלשיים התחדדו, וריר מתוק התמלא בפי. אני שומע את שיניי חורקות - טרף קל נפל ברשתי.

החלטתי יום אחד להישאר בישיבה ולעקוב אחרי הברנש. יצאתי לחצר הישיבה ב-11:00 והמתנתי לו בהיחבא.

בשעה 11:48 אני רואה את הבחור יוצא מהישיבה רחוץ ומבושם, כמובן ללא כובע וחליפה, עם ז'קט עור כיאה לגבר אמיתי. אני רואה אותו תופס מונית ונוסע. תפסתי גם אני מונית באומרי לנהג "עקוב אחריו!". וכך הגענו לתל אביב.

אנו נוסעים את כל רחוב דיזנגוף לאורכו ואני מרגיש בלש אמיתי מהסיפורים.

בכניסה ליד אחד הבניינים מיודענו עוצר ויורד ואני בעקבותיו. שומר ממנו מרחק.

אני רואה את הטרף שלי עולה באיזה בניין ודופק על הדלת בקומה הראשונה.

אני מחכה מספר דקות ואחרי שהוא נבלע בתוך הדירה המסתורית, עליתי לבדוק ולאור הפנס של פלאפוני אני רואה שלט כתוב בלועזית. הוצאתי את העט והעתקתי את השם באותיותיו WOLKOM.

הצמדתי את אוזני לדלת ואשמע קול מדבר. לא את קולו של הבחור אלא קול עבה וסמכותי אחר. זה נשמע כמו איזו הרצאה. נסעתי הביתה חזרה עם הרבה סימני שאלה.

למחרת עשיתי קצת בירור אצל אדם הגר באותה שכונה ולתדהמתי מתברר שהבחור התיידד לו עם איזה כומר קתולי.

כומר!!! לא פחות ולא יותר.

הבנתי שאצטרך לערב באיזה שלב את יד או לב לאחים, אך בינתיים לא

שיתפתי אף אחד חוץ מאיזה חוקר פרטי שתמורת כמה שטרות השתיל לבחור מצלמה זעירה כגודל ראש סיכה מתחת למשקפיים שלו.
לאחר שבוע מזמין אותי החוקר לראות את המצגת.
הבחור אמנם לא הוטבל לנצרות אך כמעט מידי ערב הוא מגיע לבית הכומר ושומע את דבריו שעתיים תמימות, שומע ושומע... ואחר כך הם יושבים יחדיו לצפות בכל מיני סרטי תועבה, רחמנא ליצלן, עד השעה 2:30, 3:00 בלילה.
עד כאן! הייתי מזועזע ממה שראיתי וממה ששמעתי.
החלטתי לתפוס אותו על חם כשהוא חוזר!!
יום אחד הגעתי ב-2:30 בלילה. הסתתרתי מאחורי איזה שיח והמתנתי לבאות.
בשעה 3:14 אני רואה וולוו מהודרת עוצרת ליד הישיבה ומתוכה יוצא הבחור.
חושיי נדרכו.
אך פתאום אני רואה גם את הכומר הקטן והשחור יוצא מהרכב והולך בעקבותיו.
אני עוצר את נשמתי והולך אחריהם על קצות האצבעות בשקט ובזהירות לבל יישמע שום רחש קל...
הבחור, לא פחות ולא יותר, מעיז להכניס אותו לבניין הישיבה הדומם שעה שכולם ישנים.
אני נצמד לקיר וממשיך לעקוב אחריהם בזהירות...
אני רואה את הבחור נכנס איתו לחדר מוריד את הנעליים ונכנס למיטה עם...
א-י-י-פ-ו-ן!!!

כן! הכומר הקטן והשחור - שהטיף לבחור דברי לשון הרע, ליצנות וכפירה והכשיל אותו בראיית סרטים מתועבים - היה לא אחר מאשר אייפון טמא משוקץ ומתועב...

שיחת ועידה

יום אחד פניתי לבעלי וביקשתי ממנו: "בוא נצא קצת לטייל".
הוא לא הבין תחילה באיזה טיול מדובר... ב-10:00 בלילה... עם כל הילדים... בלי הכנה... בלי מכונית... בלי פרוטה על הנשמה... הסברתי שהמדובר בטיול רגלי של שעה בערך.
"**אז** כך, נשכיב את הילדים, נבקש מליאורה השכנה שתעיף עין מפעם לפעם אם הכל כשורה, ונצא לנו להתאוורר על מנת שנוכל פעם אחת לשוחח כמו שצריך. בלי הפרעות, בלי בכי של ילדים, בלי פלאפונים פתאומיים, שיחת נפש אמיתית, איכותית, כזו שתעשיר את חיינו ותיתן לנו כוח להמשיך לריב עם הקטנים הרכים שיחיו ועם המורים בבית הספר שיהיו בריאים ועם עצמנו. שיחה מלב אל לב, כזו שלא תגלוש לענייני יום יום ופרנסה וחינוך, ואם כן חשוב להשתמש כל השבוע בכלים חד פעמיים או שזו הוצאה מיותרת. את כל הבלה-בלה-בלה נשאיר בבית ונצא לדבר בשביל הכיף, שיחה על רמה, עם פנימיות, עם רצון לשמוע ולהבין".
הוא הסכים, בתנאי, שזה לא יקח יותר משעה, כי הוא קבע פגישה עם שאלתיאל.
יצאנו בלילה זרוע כוכבים, רק אני והוא והוא ואני, ארבעתינו בלבד - לעבר יער ירושלים - לקירוב הלבבות. כמה שחלמתי על הרגע הזה.
"**זה** כאילו שגם הכוכבים יצאו היום לטייל", הבטתי מחייכת למרום. "והירח - הוי, בחיים לא ראיתי ירח כל כך בננה, איזה יופי"
הוא אמר: "כן". והמשכנו.
"**אתה** יודע, זה כל כך חשוב לצאת קצת, גיחות קצרות, קלילות...". שאפתי אוויר צלול מלוא ריאותיי.
הוא שאל: "מה אפשר לעשות בנידון?"
אמרתי לו, שזו בדיוק המטרה לשמה יצאנו. להשקיע יותר בקשר שבינינו. לשוחח שיחות נפש שישחררו אותנו מהכעסים ולהרגיש שאנחנו שייכים זה לזה, מסורים, אחים לצרה, כמו שכן קרוב מאח רחוק..."
"**רגע**, רגע, רגע", הוא כאילו עצר בעדי, "איך בדיוק אני נכנס פה לתמונה?"
"**מה** פירוש איך אני נכנס לתוך התמונה?", שאלתי אותו, "אתה הוא התמונה בכבודה ובעצמה עם המסגרת! בתור תמונה עליך לתמוך בנו. אני לא מבקשת עזרה ממש רק תמיכה והבנה, לפעמים לרחוץ את הילדים בערב, לפעמים קצת

כלים, אתה יודע כמה זה ייתן לי?"
"**אבל** מה ייצא לי מכל העסק?", הוא נשמע קצת חסר סבלנות.
"**מה** זאת אומרת?!", לא הבנתי אותו, "קודם כל תרוויח שלוות נפש, בית נקי, אשה רגועה, ילדים מסודרים, מקום שטוב להיות בו. הרי אתה בעצמך אמרת לא פעם, שאני אפסיק להפוך את הבית למשטר דיכוי..."
"**בבית???**", הוא צעק.
"**לא**, לא בבית, הבית!", תיקנתי אותו, "ואל תצעק בבקשה. תבין"
"**אז** כמה זה יעלה לנו בסיכום?", הוא שאל, לא כעס רק שאל.
נעלבתי קצת. הוא לא הבין אותי כל כך טוב. "זה לא יעלה כלום", חייכתי, "אל תדאג, מדובר בסך הכל בתשומת לב הדדית, זה לא עולה כסף, אבל מרוויחים מזה המון"
"**כמה?**", הוא היה נראה מעט מתוח.
"**כלום!**", הבטחתי לו חגיגית, "מדובר ברווח של חיים ולא של כסף"
"**אין** לי בעיות עם זה", הוא סיכם סופית, תוך כדי שכבר היינו קרובים בחזרה לבית.
הישג לא מבוטל. סימנתי לעצמי "וי". יפה, הלך לי טוב.
"**תראה**", אמרתי לו כולי קורנת משמחה, "אם זה לא מפריע לך ואתה נהנה לצאת איתי לטיול לילי קצר, אז אולי נצא כך באופן קבוע? אחת לכמה זמן? אולי פעם בשבוע? כדי להרגיש שאנחנו ביחד, מה אתה אומר?"
"**מחר** נוח לי", הוא סיכם את השיחה.
הרגשתי בעננים... מי אמר שהחיים קשים? מי אמר שיש מבוי סתום? עם קצת רצון טוב וכושר הסברה, אפשר להשיג הכל. הייתי מאושרת נורא.
מחר... חייכתי לעצמי כשעמדנו להיכנס לבית.
סובבתי פני אליו וראיתי אותו אומר: "בסדר!"
אח"כ הוא סגר את מכשיר הפלאפון שלו ושם אותו בכיס, הסתובב לעברי ושאל:

"מה? מה אמרת? היה נדמה לי ששמעתי משהו...?"

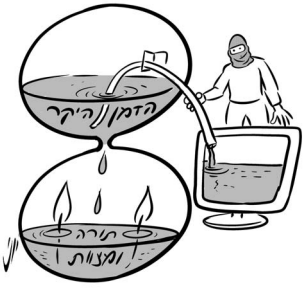

תיקון מתוקן!

אני יושב לי במרפסת ביתי בליל קיץ בני ברקי, מזיע מעומס חום ולחות. **חזרתי** מחתונה של חבר, ומריקודים סוערים בהנחייתו של ג. פוטולסקי, שלהבת.

איזה חתונה! בני הבית עדיין לא חזרו ואני לבדי שם במרפסת, סועד לי את ארוחת הערב תוך כדי צפייה במכשיר הטאבלט שקניתי לפני מספר ימים, מצפה לאיזה משב רוח, שירענן לי לפחות את סוף היום.

אך לשווא, החום, הזיעה והלחות אינם מרפים.

פתאום אני שומע רחש, רשרוש. עוד מישהו נמצא כאן איתי. אני מסתובב ולא רואה אף אחד, אך הרשרוש שוב נשמע, זה אמיתי. עיניי רצות בחוריהן והנה הן קלטו אותו...

איזה ג׳וק ענק, כמעט בגודל רבע נעל.

אך עלי אין אפילו שרוך. חלצתי את נעליי בכניסה לבית מרוב זיעה.

שה׳ ישמור, שלא תתקעו לעולם בכזאת סיטואציה. אין לך אפילו נעל פשוטה או כפכף לדרוך על השרץ הג׳וקי הזה ולחסל אותו.

הוא זז ומתקרב לעברי, ושני מחושיו הארוכים נדמים לי כלוע של טנק.

צמרמורת אוחזת בי בכל הגוף. (להבדיל אין סוף הבדלות אבל הלוואי והייתי מפחד ככה מאלוקים.)

עשיתי אחורה פנה, וסגרתי את דלת המרפסת, שיישאר לו שם לבד.

רצתי לכיוון ארון השירות, לחפש את התרסיס של סנו κ700\κ400\κ300 העיקר לחסל את היצור הזה שמתרוצץ לי בבית והורס לי את הצפייה המעניינת וגם את ארוחת הערב. הקפה שלי הולך ומתקרר ומי יודע מה הוא מחולל לו שם לבד. (אולי הוא החליט לטעום מהפלאפל שלי שקניתי ב-10 שקל בהכשר הבד״ץ. לו זה לא משנה מה ההכשר.)

אוף, שיעוף (תרתי משמע) כבר.

יצר הנקמה בוער בי כאש. אני חייב לחסל אותו הרגע, ויהי מה! אך לשווא, אין בביתי שום תרסיס של ״סנו״ לרפואה (שלא תדעו מצרות).

או, הנה מצאתי משהו יעיל... שאריות של תרסיס ״סנו״ תנורים לפסח. חומר שאוכל שומנים, הג׳וק הזה ימס ויימח לגמרי בגז המדמיע הזה.

פתחתי חריץ בדלת המרפסת ואני מחפש אותו. איפה הוא... נעלם! אני חייב חיסול ממוקד, כאן! ועכשיו!

או הנה הוא, אני לוחץ בכל הכוח, איי... בטעות מרוב בלבול ולחץ לחצתי בכיוון ההפוך, על עצמי.
איזה יום רע.
אני רץ לשטוף לי את האוזן והלחיים, בנס זה לא פגע לי בעין. אתם כבר יכולים להרגיש בדמי הרותח... אני חוזר לגמור עליו. אני פוגש אותו, הפעם על התקרה. ושוב צמרמורת עוברת בי. הרי הוא על הגובה כשארסס עליו הוא יפול בדיוק עלי או לתוך החולצה, איכססס...
אין טיפת שכל לג׳וקים האלה, הם רצים ועפים עם ראש בקיר ולכן מפחדים מהם.
אך מה יעזור לי כעת להבין בפסיכולוגיית הפחד במלחמה נגד הג׳וק הזה. והלוואי והיה כבר מעוך ולחוץ תחת הנעליים שלי, שמשום מה עברתי לידם פעמיים ושכחתי ללבוש אותם...
לקחתי סיכון ושמתי בו כזה ריסוס, שרוקן עליו חצי מיכל ״סנו תנורים״ - שיישרף עוד לפני שיספיק ליפול מהתקרה. הוא נפל מרוסס בשלולית החומר התוססס, בוססס וגוססס.
רצתי ולבשתי את נעליי. הרמתי את הנעל לגובה המקסימלי וחיכיתי לשמוע את ״התיק״ - הפיצוץ המוכר של ריסוק איבריו של התיקן הדוחה הזה.
זהו! אני מאחורי הסיוט הזה!
אך לפתע קרה משהו מוזר... ויפתח ה׳ את פי התיקן.
הוא אמנם נפח את נשמתו אך היא החלה מדברת אלי בקול כאוב ובעברית תיקנית (תרתי משמע).
״**רשע** אחד, מי נתן לך את הקרדיט להרוג אותי בכאלו ייסורים, בשריפה וסקילה כאחת???״
הייתי מסויט לחלוטין, שיניי נקשו ובשרי רעד מפחד...
״**רשע** אחד, אתה עוד יותר גרוע ממני! מי נתן לך את הזכות להרוג אותי?? קודם כל תזרוק את הטאבלט הטמא שלך ואחר כך תוכיח אותי... תחסל את הטאבלט שלך כמו שחיסלת אותי!!״
לא ידעתי מה לענות. קפאתי על מקומי.
ואז הוא החל לספר את סיפור חייו העצוב.
לא אלאה אתכם בהיסטוריה מקקית, אך היוצא מדבריו היה שבגלגולו הקודם הוא היה בחור ישיבה, אך קצת פרפר. קצת למד, קצת התפלל והרבה התבטל.
הוא יצא בלילות לחגוג ולחפש לו טיולים וסרטים ושאר ליכלוכים בלי שאף יידע, חוץ מאלוקים.
היה לו חבר שקנה סמארטפון וכתוצאה מזה גם הוא הלך והתדרדר.
״**ביום** בהיר אחד (או יותר נכון לילה כהה)״, הוא מספר, ״נסעתי עם כמה

חבר׳ה וביניהם היה החבר שלי. לא משנה איפה היינו ומה עשינו, הנהג נרדם על ההגה וזהו... כל הישיבה הגיעה למחרת ללוויה שלי ושל החבר שלי (שאר החבר׳ה נפצעו קשה).

כשהגעתי לבית דין של מעלה יחד עם החבר שלי פסקו לנו להתגלגל שוב.

וכמו שאתה רואה חזרתי בתור מקק מסתובב כל היום במקומות מלוכלכים מאוסים ומגעילים מחכה לתיקון שלי. אתה לא יודע כמה סבל וצער סובלת נשמה שמושתלת בתוך שרץ כזה מגעיל? ומה עם זה שכל רגע מישהו עלול לחסל אותך ב- K300 של סנו או נעל עם ובלי שפיץ.

תגיד לי מה עושים עם כזה רשע שעבר כל כך הרבה חייבי כריתות או מיתות בידי שמים במזיד, ולבסוף מת בתאונה. מתים פעם אחת, ההא? חשבת על זה?? אז תתפלא שלא! הוא יכול למות 70 פעם ובכל פעם הוא מתגלגל בשרץ אחר, ג׳וק, יתוש, שממית וכל מיני ברחושים דוחים עד שהוא משלים את החיובי מיתות שלו״

״**רגע**, ומה קרה עם החבר שלך זה שהיה לו את הסמארטפון?״, העזתי איכשהו להוציא משפט אחד מהפה... ״גם הוא כמוך מגולגל באיזה ג׳וק...?״

״**אם** אתה שואל על חבר שלי, אז אגיד לך מה קורה... אני - לעומתו - עוד בחצי צרה, כי אני מסוגל קצת לצאת... קצת לטייל במרפסת ביתך על רצפת השיש הנקייה... לעוף מידי פעם פה ושם... אך חברי שהיה שקוע לגמרי בסמארטפון המזוהם שלו באתרי תועבה מלוכלכים, נהפך לצינור ביטון. צינור במערכת ניקוז הביוב העירוני!!! שם הוא יהיה תקוע עשרות ומאות שנים ויסבול מידה כנגד מידה ״מלכלוך״ של זבל אחר עד שיסיים את התיקון שלו!!!״

מיותר לציין שכבר באותו ערב ניפצתי לרסיסים את מכשיר הטאבלט וזרקתי אותו לפח השכונתי.

מוטב שהוא יהיה בתוך הפח זבל השכונתי, מאשר שאני עצמי אהיה - לאחר 120 שנה - מגולגל באותו פח ממש מוקף בערימות של זבל...״

'הדיסק החשמלי'

בכפר נידח בחבל רומניה, הרבה מתושבי הכפר עמלים ליגיע כפם, הם עושים את מלאכתם נאמנה בחטיבת עצים ביער ענק המשתרע על פני אלפי קילומטרים.

הם קמים עם שחר, לאחר תפילת שחרית ואמירת חוק לישראל ולגימת כוסית יין בשטיבלאך המקומי, יוצאים הם לעבר היער הגדול, כשסרבל גדול מגושם על גופם וכובע קסקט על ראשם והגרזן על הכתפיים.

תחת השמש הקופחת, הם בוחרים לעצמם את העץ המיועד לאותו יום. לאט לאט, מכה אחרי מכה, העץ קורס ונופל על גבי הקרקע, או אז הם בוקעים את העץ לחתיכות חתיכות בעזרת הגרזן, ואחר כך בכוחות משותפים הם מעמיסים את גזרי העצים על גבי העגלה, וחוזרים שוב לכפר לפנות ערב.

כך זה היה שנים על גבי שנים. היו אנשי הכפר עובדים מצאת החמה עד צאת הנשמה, כל יום, עד יום שבת. כאשר באה השבת בא יום המנוחה.

יום אחד בהיר, הגיע שמועה לכפר שבצרפת ייצר חשמלאי בשם ארתור אניקטון ג'ין, כלי חדש שקוראים לו 'דיסק חשמלי', איתו אפשר לחתוך עץ עבה מאוד תוך כמה דקות בודדות.

סקרנותם של חוטבי העצים של הכפר, לא ידעה גבולות. הם ממש חיכו והשתוקקו לאותו היום בו יוכלו לראות ממש מקרוב את המכשיר המיוחד הזה אשר יכול לשנות את חייהם מהקצה אל הקצה.

ויהי היום, היה זה יפת שתמיד הפתיע עם הדברים המודרניים והחדשים. יפת חזר משהייה ארוכה בצרפת, ובין יתר הדברים הרבים שהביא משם הביא גם את המכשיר הנכסף כל כך.

מיד עטו עליו כל התושבים. התגודדות התושבים מול יפת המולהב, היה דבר צפוי מראש.

כולם עמדו סביבו מתבוננים במכשיר המיוחד שהחזיק בידיו המגושמות.

הם ראו את זה ואמרו אחד לשני: "ללא ספק זו ההמצאה הכי גאונית בהיסטוריה!"

כל אחד תקף את יפת בשאלות רבות:

"**כמה** זה עולה?"

"**איך** זה חותך?"

"**איך** מפעילים?"

"**יש** לזה אחריות?"
"**אפשר** לחתוך כל דבר?"
יפת הבטיח להם שכבר מחר הוא יראה להם איך הוא משתמש איתו.
למחרת ביער צעד יפת בראש כל החוטבים והדגים לכולם בהופעה חיה כיצד ניתן להפוך עץ חזק וגבוה תוך דקות ספורות לכמה חתיכות של עצים.
וכך היה. יפת הפעיל את המכשיר ותוך דקותיים העץ היה כרות ומוטל על קרקעית היער.
ליהודיי הכפר הייתה אורה ושמחה.
כולם החליטו פה אחד לרכוש את הדיסק החשמלי. וכך להעלות את כמות העצים שלהם היומיומית באופן משמעותי. ועם זאת, גם להרוויח פחות שעות עבודה ופחות הוצאת כוחות מיותרים.
הגיוני לא?
לא עברה תקופה ארוכה, וחבורת חוטבי העצים של הכפר השתדרגה. כאשר רוב רובם של התושבים רוכשים לעצמם את הדיסק החשמלי.
אבל...
יום אחד קרה דבר איום ונורא, יצחק בן ה-14 בנו הגדול של שלום אורנסקי, תפס לידיו את הדיסק החשמלי, ובצורה שאינה ברורה, הוא קיפח את חייו בבת אחת!!! לא עלינו.
בצער רב וביגון קודר ליווהו בני הכפר למנוחות.
לאחר חודשיים וחצי, שוב טרגדיה! יעקב בן ה-12 בנו השני של שלום אורנסקי, הלך גם הוא בדרכי אחיו. ובכך ליווהו בני הכפר למנוחות.
לא עברו ימים ספורים וגם בתיה, בתו של משולם לוין, רצתה לבדוק איך עובד הדיסק החשמלי ובכך הצטרפה גם היא לרשימת הנספים מהמכשיר הקטלני.
אלא שמשולם לוין, לאחר שחזר מהבית קברות, החליט שהדיסק החשמלי לא כל כך מתאים לו.
למחרת הוא חזר לעבודת הכפיים בגרזן הפרימיטיבי שלו במחסן. הן חיי ילדיו חשובים לו מהכל.
כמוהו עשו עוד הרבה מתושבי הכפר, הם הבינו את משמעות העניין וויתרו על התענוג הגדול למען ילדיהם.
חצי שנה לאחר מכן, דודי בן ה-10 וחצי הלך גם הוא לבית עולמו.
וכעת, הגיע תורה של שפרה, הילד הרביעי ששלום אורנסקי הקריב למען פרנסתו...
למחרת כשהוא קם מ'השבעה' כבר ראוהו צועד.
אי אפשר להתבלבל, כן, זה שלום אורנסקי בדרכו אל היער בין חבורת חוטבי

העצים, כשבידו הדיסק החשמלי הנצרך לו כל כך לצורך פרנסתו. וכי יקפח את פרנסתו?! ודאי שלא...

וצלילי "הדיסק" ממשיכים להישמע ברקע לצורך פרנסה.

'אייי... פון'

ממתי זה בדיוק התחיל? - אתמול? שלשום? לפני שבוע? לפני חודש? - היא לא ידעה לומר.

בעלה, שכל כך אהבה אותו, נהיה ביחס אליה קר וצונן! היחס הפורח והמלבלב שהיה ביניהם עד לאחרונה, הלך והתדרדר בצורה משמעותית.

פעם כשהיה נכנס לבית היה אומר לה "שלום" בחיוך רחב ולבבי, "מה נשמע?", "איך את מרגישה?", "התגעגעתי לראות אותך...", אבל היום, הוא נכנס לבית בפנים חמוצות, אומר "שלום" חטוף ומיד מסתגר בחדרו, בלי לשאול אותה איך עבר יומה ומבלי להתעניין מה שלומה.

פעם הוא היה יוזם. מכין לו ולה ארוחות ערב עשירות טעימות ומגוונות, יושבים יחדיו ומפטפטים על דא ועל הא... אבל היום, הוא יושב לבד בחדרו אוכל לו איזה סנדוויץ עלוב או עוגייה, והיא יושבת לבדה ואוכלת במטבח.

אוי, כמה שזה כואב. היא נזכרת והדמעות חונקות אותה.

פעם הוא היה עוזב בשבילה את הכל והם היו יורדים פעמיים בשבוע לעשות למטה סיבוב למשך חצי שעה, שעה... אבל היום, כשהיא מבקשת זאת ממנו הוא אומר לה: "אין לי זמן...", "אני עסוק...", "לא עכשיו", "בפעם אחרת..."

שלא לדבר על עזרה מצידו. פעמים רבות באופן ספונטני, היה ניגש לכיור, מפשיל את השרוולים ועוזר לה בשטיפת הכלים, בסידור המטבח ואף בתליית כביסה.

"**את** באה איתי?", היה שואל אותה כמעט בכל הזדמנות כשהיה קופץ לעשות קניות או סידורים אחרים. תמיד חיפש כל הזדמנות לנצל את הקשר שלו עם אשתו... אבל היום, כלום! הוא הולך לכל מקום בלעדיה ואפילו לא טורח להודיע לה, לכל הפחות, לאן הוא הולך ומתי הוא חוזר.

היה נראה לה כאילו שלא נוח לו בחברתה. כאילו שהוא רוצה כמה שפחות קשר עימה. 'ואפילו... ואפילו...', הרהרה באימה, 'נראה שלי שאולי בעצם אני די מפריעה לו בחייו הפרטיים'.

"**איך** הכל התפוצץ ביניהם...? מה פה השתבש?", חשבה בכאב לב כשהדמעות שוטפות את פניה.

מחר זה יום ההולדת שלה.

בתקופות היפות שלה איתו, תמיד זכר את התאריך ותמיד היה קונה לה עוגת יומולדת ומתנה חמודה. לא שהייתה צריכה את העוגה ואת המתנה, אבל זה

העיד על יחס חם ואוהב מצידו... אבל היום, זה כבר לא מעניין אותו!!
הוא השאיר לה שטר של 100 ש"ח ואמר לה: "לכי קני לך מה שתרצי..."
כמה דמעות היא הורידה על המשפט הכל כך מעליב והפוגע הזה... "אני צריכה אותך!", בכתה לו, "לא את הכסף שלך! ולא את המתנה שלך!". בפנים קרות ובאדישות רבה הוא סובב את גבו אליה ונכנס כרגיל להסתגר בחדרו, ללא שום מילת התנצלות.
כאשר התקרב יום הולדתה, היא החליטה שזהו זה! - עליה לנצל את היום הזה כדי ליצור שינוי חיובי לטובה בינו ובינה. אמרו לה, שיום ההולדת זה יום של 'מזל'. היא תבקש בו משאלות, ומשאלותיה תתקיימנה!
בבוקרו של יום ההולדת, כאשר פקחה את עיניה, היא ביקשה בתחינה נרגשת ממש:
"**אני** מבקשת את המשאלה שהכי חשובה לי בעולם!!!
אני רוצה כל כך שבעלי יתעניין אך ורק בי,
ושהוא לא יסיר לרגע את מבטו ממני,
ושייקח אותי לכל מקום איתו,
ושלא יפסיק לחשוב עליי,
ושרק אני אהיה כל חייו,
ושיתייחס וישמור עלי,
ושתמיד ידאג לי,
ושיאהב אותי"

קול גדול הרעים באוזניה: "בקשתך תתמלא!"... והופ! האשה בבת אחת נהפכה לאייפון.

צאתכם לשלום...

"**גוט** שאבס, גוט שאבס"

קהל המתפללים מתפזר לביתו בתחושת רוממות לאחר תפילת ליל שבת קודש.

רבי יצחק פוסע אף הוא לביתו כשהוא מוקף בילדיו הכל כך מתוקים!... איי, איי, איזה טוהר של חן יהודי נסוך על פניהם. אבל הם לא לבד, יחד איתם צועדים שני מלאכי השרת המלווים לו לאדם מידי ליל שבת.

במעלה המדריגות ליד דירתו של רבי יצחק נעצר לפתע 'המלאך טוב' על מקומו.

"**קרה** משהו?", שואל אותו 'המלאך רע'

"**אני** לא יכול להמשיך ללכת", תפס 'המלאך טוב' את ראשו בכנפו, "יש לי סחרחורת..."

"**אני** לא מבין, עוד כמה שניות ואתה בבית של רבי יצחק, תמשיך עוד קצת וזהו!"

"**כן**", מיהר 'המלאך טוב' להסביר, "אבל הראש שלי מסתובב... יש כאן אוויר מלוכלך עד כדי מחנק. מה, אתה לא מרגיש את זה?"

"**לא**, אני דווקא מרגיש מצויין!"

"**תמשיך** בלעדיי", ביקש 'המלאך טוב', "אני לא נכנס! אני לא יכול להיכנס לביתו של רבי יצחק"

"**מה** מפריע לך להיכנס?? בוא איתי והכל יסתדר!"

"**אתה** לא מבין?! בביתו של רבי יצחק יש מכשיר טמא ולכן אני לא יכול להיכנס..."

"**אה**", חייך 'המלאך רע', "זה כל הסיפור? אם כך ודאי שאין לך ממה לחשוש, אני מכיר את הבית של רבי יצחק כבר הרבה זמן. אני וסמי (המלאך ס"מ) ולילי (אשתו של הס"מ) נמצאים כאן כל שבוע ואני אומר לך עם כנף על הלב, שרבי יצחק לא מפעיל את המכשיר שלו בשבת. המכשיר כבוי עכשיו. בוא תיכנס."

"**אני** רואה שאתה באמת לא מבין מה כוונתי, אז אגיד לך בצורה ברורה: פוסק הדור, מרן הרב וואזנר, פסק שאסור להיכנס לבית שיש בו אינטרנט. ואפילו שהמכשיר כבוי, המכניסו לביתו עובר על איסור חמור מהתורה של "לא תביא תועבה אל ביתך" ואני חייב לציית לפסק הזה!! כי מה שפוסקים בבית דין

של מטה כך פוסקים בבית דין של מעלה! - זו הסיבה שאני לא נכנס, פשוט אסור לי!״

״**עזוב** אותי מהפלפולים שלך״, התלוצץ מדבריו ׳המלאך רע׳, ״תעשה מה שאתה רוצה, אני בכל אופן נכנס! כיף לי להיות בבית הזה. כל פעם שרבי יצחק מתחבר לאינטרנט מגיעים לכאן כל החבר׳ה; סמי, לילי, סטרא אחרא, מלאכי חבלה, מזיקין, שדים... ומי לא? אז שיהיה לך גוט שאבס... רגע, וואי... כמעט שכחתי את העיקר - יהי רצון שכך גם יהיה לשבת הבאה!!״

ו׳מלאך טוב׳ בעל כורחו עונה...

ובבית, רבי יצחק מסלסל במנגינה עריבה וקולו נוסק לגבהים ״צ-א-ת-כ-ם לשלוווסם...״

׳**מלאך** רע׳ שומע את המילים הללו ומתפוצץ מצחוק... ׳כמה טיפש הוא רבי יצחק׳, חושב לעצמו ה׳מלאך רע׳, ׳הרי אף אחד מהמלאכים הטובים לא נכנס לכאן שצריך לומר צאתכם לשלום?

ואם הוא מתכוין עלי, זה גם לא נכון! כי אני מתכוין להישאר כאן כל השבוע יחד עם סמי ולילי וכל החבר׳ה שיבואו לכאן במוצא״ש... אז למה התכוין המשורר?׳, מהרהר לעצמו ה׳מלאך רע׳...

ואז, חיוך רחב של הבנה התפשט על פניו, ׳אהה, עכשיו הבנתי׳... תפח לעצמו עם הכנף על המצח,

׳על הטוהר התמימות והעדינות שעדיין נשארו על הפנים של הילדים, על זה אמר רבי יצחק צאתכם לשלום׳...

"אביאל ובתיה"

בתיה ידעה שהיא עיוורת מלידה, היא גם ידעה שיש עולם בצבעים מחוץ לחושך.

היא ידעה שיש יום ולילה אור וחושך. אבל בשבילה היה הכל שחור. היא לא רואה כלום!

היא מנסה לחפש את האור גם בלי לראות אותו. ההתמודדות לא הייתה קלה. אבל היא יצרה ממנה בן אדם מחושל בנוי ומעוצב. בן אדם שהכיר את הצד השחור של החיים ולא בעט בהם רק הושיט את ידו והלך צעד אחרי צעד עד שהגיע למקום שלא כל אחד זוכה להגיע בגיל כזה.

כשהגיעה לפרקה, ידעה בתיה שהיא מקוטלגת באגף הנכה והמוגבל של האנושות. אבל היא רצתה חתן שיראה את החלק הגבוה והאמיתי שלה. שיראה את מה שמסוגלים לראות גם בלי לראות.

והיא מצאה אותו. אביאל קראו לו. הוא ידע להעמיק חדור אל הפנימיות. לראות את העומק ואת גם מה שעיוורים מסוגלים לראות.

והם נישאו. שנתיים לאחר נישואיהם הם שמעו על פרופסור בלגי שמצא שיטה טיפול לבעיה מהסוג שלה. הרעיון היה מבוסס על השתלת קרנית העין של בן אדם אחר, אך מכיון שהקרנית אמורה לבוא מאדם חי ובריא הרואה טוב בעיניו, הסיכויים לקבל טיפול היו אפסיים!!!

הרופא קבע להם תור לעוד 20 שנה, הוא הוסיף בהתנצלות ואמר: "שעד אז הוא ימצא אדם בריא... שיהיה מוכן לתרום את קרנית עינו אך הוא לא מבטיח"...

כשהם יצאו משם מאוכזבים, העולם היה נראה יותר שחור מתמיד החלון הקטן שפתח הפרופסור הבלגי אל העולם הצבעוני, נסגר עליהם בחבטה! הוא השאיר אותה עמוק בתוך החושך והריקנות. **משהו** בה נשבר... היא הבינה שלעולם לא תוכל לדעת מהו צבע ולעולם לא תוכל להינות מיופי הבריאה, היא לעולם לא תוכל להכיר את עצמה ואת בעלה אביאל ואת משפחתה וסביבתה, רק שחור וחור וחלל וריקנות.

אך למרבה ההפתעה... שבועיים לאחר האכזבה... הם קיבלו טלפון בהול שאכן כן! נמצא קרנית העין שמתאימה בדיוק לצרכיה, העולם החשוך שלה פתאום הפך להיות ורוד וצהוב עוד לפני שידעה מהם הצבעים הללו היא נכנסה לחדר

הניתוחים, כשאביאל בעלה כל אותה העת מלווה אותה, נפרדת מהחושך ומהשחור, ומוכנה לקבל את העולם הצבעוני... מחכה ומשתוקקת להכיר אותו.

אביאל נכנס לחדר והתיישב לידה. הרופא ביקש מהם להמתין כמה דקות.

את אותן דקות ניצל אביאל ואמר לה: "אה... אה... אני רוצה להגיד לך משהו חשוב שעד עכשיו לא אמרתי לך...", משהו בו גמגם.

בתיה נדרכה... 'מה הוא בא לומר לי עכשיו'...?

"**תראי**, לא אמרתי לך את זה עד עכשיו אבל... אבל... גם אני עיוור!"

"**מההההה???**", בתיה הייתה המומה למשמע הדברים.

אביאל היה נבוך. "למרות עיוורוני ראיתי גם מה שעיוורים לא מסוגלים לראות"

בתיה, הודתה לו על הפתיחות שלו כלפיה, ועל נאמנותו לה.

המרדים נכנס לחדר. הוא הזריק לתוכה את הפסיעה הראשונה שלה אל חוץ 'הרי החושך'.

כל אותה העת חיכה לה אביאל מחוץ לחדר הניתוחים.

לאחר שבע שעות היא יצאה משם עם תחבושות. ויומיים לאחר מכן היא יצאה עם עיניים!!!

כן, הבלתי יאמן קרה, עיניה התחילו לראות צבעים, עולם, ואנשים. לא הייתה מאושרת ממנה באותם ימים. כל העולם רקד סביבה. אפילו הלילה היה בעיניה צבעוני ומלא חיות. היא רצתה פשוט "לבלוע" את העולם. "לבלוע" כל מה שנחסך ממנה כל אותם שנים בהם לא ראתה כלום.

אביאל, לעומתה, נשאר בעולמו השחור החלול והריק.

בתיה ניסתה לעזור לו. היא ליוותה אותו לבית הכנסת והחזירה אותו משם. היא הכינה לו ארוחות ודאגה לו. אבל לא היה לזה סוף... זה היה לה קשה. היא הייתה להוטה להכיר את העולם, שהכירו כבר כולם מגיל שנתיים.

היא רצתה להיפגש עם קרובי משפחה וחברות שהכירו אותה והיא לא הכירה אותם מעולם.

בקיצור היא רצתה להיות משוחררת לעצמה. להכיר עוד ועוד מקומות חדשים. - לא להיות תלויה הרבה באביאל. כן, לתת לו אבל לתת לו בגבול מסוים! לתת לו, אבל לתת גם לעצמה.

ובתיה הרגישה שלעצמה יש דין קדימה!

ואז החליטה לעשות מה שעושים במצבים כאלה. היא ידעה שכל עוד היא כבולה אליו, היא לא משוחררת לרצונות שלה לדחפים שלה וליצרים שלה... היא רצתה חופש! וזה מה שעשתה.

היא יצאה מהבית והתקשרה אליו מהטלפון הציבורי. לא רצתה לומר לו זאת פנים מול פנים.

היא דיברה ודיברה... הוא שתק. הוא הבין. והוא בכה. זהו! הקשר שביניהם נגמר סופית.

כשחזרה בתיה בשעת לילה מאוחרת, ראתה שהדירה חצי ריקה. אביאל לקח את חפציו והלך.

היא הרגישה מעט הקלה.

היא נכנסה לחדר השינה, וראתה שעל השידה היה מונח מכתב.

היא פתחה בזהירות את המכתב וראתה בכתב יד רועדת את המילים הבאות:

"בתיה!"

הלב שלה החסיר פעימה. היא ראתה דמעה שהרטיבה את המכתב.

"**תקופה** טובה הייתה לנו יחד, תקופה בה לא ראית מעבר למה שהיית יכולה ומסוגלת לראות.

פקחת עיניים גדולות ופזלת לעולם שבחוץ לשטחים שלא היית צריכה לפזול... עד שהרגשת שהשותפות שבינינו כובלת אותך. כך לפחות את חושבת. אני רוצה להודות לך על תקופה יפה שהייתה לנו יחד, אני מקבל את העזיבה שלך למרות שהיא פוצעת אותי ומכאיבה לי יותר ממה שאת חושבת. רק בקשה אחת אני רוצה לבקש ממך..."

בתיה בלעה את רוקה. פעימות הלב שלה התגברו לקצב מהיר.

"**בקשה** אחרונה לאחר שיותר לא אראך עוד לעולמים...

אנא בתיה! תשמרי על העיניים שלך חזק חזק... כי לפני שאת קיבלת אותם... **הם היו שייכים לי!!!**"

"אביאל" זה לא אחר מאשר הקב"ה שהוא אבינו! (אבי-אל)

"בתיה" זו לא אחרת מאשר עם ישראל שאנחנו הבת של ה'! (בת-יה)

הקב"ה אומר: "בתיה! שנים יפות עברנו יחד, אני אהבתי אותך אני עדיין אוהב אותך ואני תמיד אוהב אותך, כואב לי שאת מבקשת שאעזוב, אמנם אני לא מרשה לראות הכל, אבל בשביל זה לפרק את הקשר? לא חבל?! אבל אם את רוצה אלך, כי זו בחירה חופשית, אבל למרות שאני הולך אני מרשה לעצמי לבקש ולדרוש שימרי על העיניים שלך, כי אני נתתי לך אותם!

מסתכלים באינטרנט, מסתכלים באייפון, מסתכלים על נשים ברחוב... מתקשרים מ"הטלפון הציבורי" ומודיעים לקב"ה: "שזהו! השותפות

נגמרה! אנחנו רוצים חופש! לראות כל מה שבא לנו! לא רוצים להיות כבולים... רוצים לפגום בעיניים שלנו!"

הקב"ה זועק: "אני מבקש ממכם, שמרו את העיניים שלכם בקדושה ובטהרה!!!

תשאירו אותם נקיות! אל תסתכלו במכשירים הללו!!! העיניים שלכם הם "העיניים" שלי, אותם נתתי לכם במתנה!!!"

הדג המסכן

איש אחד עשיר רץ בחוף מבסוט מהאוויר, ופתאום הגיע גל רציני תפס דג לוקוס חצי מטר והעיף אותו אל החוף. העשיר רואה את הדג על החוף רוקד ומפרפר...

"מסכן", חושב העשיר, "בטח הדג לא מרגיש טוב"

הוא לא חשב פעמיים, הוציא את הפלאפון וטלפן מיד לאמבולנס: "אני נמצא פה בחוף הים של הרצליה... יש פה מישהו במצב קשה מאוד, עומד למות... נא לבוא דחוף!"

הם נלחצו: "אוי ואבוי תחזיק אותו רגע... תן לו הנשמה... תנשים אותו מהאף!!"

לאחר דקות בודדות הגיע האמבולנס. החבר'ה יוצאים עם אלונקה ובקבוקי חמצן, ורצים אליו.

"כן אדוני מה קורה איתך? יופי, התעוררת..."

"מה התעוררתי?! זה לא אני!"

הם התבלבלו... "רגע, מי החולה?"

"הדג!"

"מההה??? הזמנת טיפול נמרץ בשביל הדג???!!... אתה משוגע??"

אמר להם האיש: "חבר'ה מאותו רגע שראיתי את הדג התחלתי לאהוב אותו. לכן, כל מי שיטפל בו יקבל ממני 2,000 דולר במזומן, רק שיהיה בריא"

הם שמעו ככה, תפסו מיד את הדג שמו אותו על אלונקה. אחד שם לו את הפומפה הזו שעושה אוויר... זה שם עליו מים מידי פעם... ההוא מנער לו את הקשקשים... הכניסו אותו לאמבולנס ונסעו במהירות לבית החולים כשהאיש העשיר נוסע אחריהם.

כל הדרך הוא מלמל: "שיר למעלות אשא עיניי..." והצוות באמבולנס מנפחים במפוח להחיות את הדג.

הדג המסכן צועק באלם קול: "מה קרה? מה רוצים ממני?..."

הגיעו לבית החולים והוציאו אותו. הפקידים חשבו שמדובר בתינוק ולפתע הם רואים... דג!

הם שואלים את הצוות: "מה זה?"

"2,000 דולר!!", הם עונים.

כל מי ששמע שמדובר פה ב-2,000 דולר רץ אחרי הדג.

עזבו חולים עם הלחצנים... אחד מת על הלחצן.
תוך שעה, הקיפו את הדג 20 רופאים ו-30 אחיות. מדובר כאן במשכורת רצינית, זה לא פשוט!
הדג יושב מבולבל ושואל את עצמו: "מה קורה פה??"
פתאום גילו שעלה לו הסוכר, מיד הזריקו לו מלח.
אחר כך ראו שעלה לו החום, הזריקו לו אקמול נוזלי.
אחר כך ראו שהוא משתעל, הכניסו לו כפיות סירופ.
לאחר כמה דקות גילו שיש לו גם בעיות בלב...
באו עם מכשירים מיוחדים. אחד בודק לו את הלב... השני את הריאות... השלישי את הקשקשים... הרביעי את הזנב... החמישי את הסנפירים...
"**הוא** עוד יחיה! הוא עוד יחיה!", הם אומרים בתקווה לאיש העשיר.
הדג היה מבולבל לגמרי, לא מבין מה קורה איתו...
כל שנייה מגלים אצלו מחלה חדשה... בעיה בריאות, הכניסו לו בועות אוויר. נהיה בעיה בפה, הכניסו לו צפרדע שיאכל...
מנסים מפה ומשם. אחד לוקח לו דוגמית דם ואומר לרופא: "קח את זה למעבדה תראה אם המוגלבין עלה או ירד... מה קורה שמה"
הדג עם אינפוזיות, לא יודע על מה ולמה "נפלו" עליו כולם...?"
בקיצור, בלגאן.
מגיע מנהל בית החולים, הוא רואה חולים מתים על הלחצנים... המכונות עובדות... האורות דלוקים... ושואל: "איפה כולם? איפה הרופאים והאחיות?"
אמר לו אחד מהחולים: "כולם ב-2,000 דולר!"
הוא רץ מהר מהר לחדר טיפול נמרץ... הרופאים אומרים לו: "תראה אדוני המנהל, יש פה בעיה, אנחנו חושבים שצריך לעשות לדג הזה ניתוח לב פתוח דחוף!! 4 שעות ניתוח... כי המצב שלו לא טוב. תראה את העיניים שלו..."
הדג מסתכל עליהם וממש מתחנן: "די, תעזבו אותי... מה יש לכם ממני?"
מנהל בית החולים צעק עליהם: "טיפשים מטופשים שכמוכם!! מה אתם עושים??"
הוא לקח מהר פלייה גדולה מילא אותה במים. לקח את הדג הוציא לו את כל המכשירים וזרק אותו לתוך המים...
הייתם צריכים לראות את הדג... איזה אושר... בבת אחת כל המחלות הלכו לו!!
כל שנייה הוא הוציא את הראש מהמים ואמר למנהל בית החולים: "תודה רבה לך! ה' ישמור אותך! כמעט קרעו אותי... תודה, תודה שהבאת אותי לפה! מי יודע מה רצו לעשות לי...? בחייך תעשה לי טובה, קח אותי לים"
האיש העשיר התנדב לעשות זאת. הוא העמיס את הפלייה עם הדג ברכב

מאחורה והגיע איתו לחוף הים. שם הוציא האיש את הדג וזרק אותו חזרה לתוך מי הים כשהוא נפרד ממנו בדמעות.

הדג חזר לשמוח. הוא שחה ושחה במשך שעות ארוכות, משתכשך במים להנאתו, אבל אז קרה הגרוע מכל... הדג נתפס ברשת ונלכד!!!

"דג" אומלל שכמוך... כמה צרות עברו עליך, כמה סבלת, כמה התייסרת, ובכל זאת הצלחת להיחלץ מכל המצבים הקשים, עד... עד... שנתפסת "ברשת" המסוכנת! זהו, מכאן אתה אבוד! מכאן אין לך יותר דרך חזרה! אם נתפסת "ברשת" אף אחד לא יוכל להציל אותך! איבדת את חייך לנצח!!! כמה חבל...

זרקתי ו... נושעתי!
סיפורי ישועות קצרים

הישועה

סיפר המגיד הרב שלמה לווינשטיין:

"אספר סיפור שכבר סיפרתי אותו כמה פעמים.

יום אחד בשעות הערב לאחר שחזרתי משיעור, מצלצל לי הטלפון ועל הקו אחד ממכריי וספק סיפר וספק שאל: "אתה יודע שאין לי עבודה כבר חצי שנה?"

משהשבתי לחיוב, הוא שואל אותי: "אתה יודע מה זה חצי שנה בלי עבודה בבית עם ילדים?". בנוסף, יש לו בת מבוגרת שעדיין לא נשואה, ובנוסף לזה יש לו בת אחרת שעקפה את אחותה הגדולה והיא נשואה כבר שנה וחצי ועדיין לא שמעו מהם בשורות טובות, בקיצור הבית כולו כמו סיר לחץ.

הוא ממשיך בסיפור, "יש לי חבר טוב שאני איתו בקשר כמה עשרות שנים. ביום שישי אחד נסענו יחד למקווה, ובדרך אומר לי החבר, "אתה הרי צריך ישועות, שמע לי, לך הביתה ותוציא את האינטרנט מהבית!".

קיבלתי את הדברים כי הרי החבר הוא זה שאמר לי ולא הרבנים.

ואכן הוצאתי את האינטרנט מהבית ואני כבר חודש בלי אינטרנט!"

ממשיך הלה בסיפורו ואומר, "לפני שבועיים קיבלתי עבודה חדשה עם משכורת של 20,000 ש"ח לחודש! ולפני שבוע בתי התארסה!"

אמרתי לו: "אם זה היה לפני שבוע, למה התקשרת אלי רק עכשיו? הרי הייתי יכול "למכור" את זה הלאה בדרשות?"

השיב לי הלה: "כי רק היום בצהריים, הודיעה הבת השנייה שיש אצלם בשורות טובות..."

הדירה

סיפרה גברת נ. ארם צובה:
"החוזה לרכישת הבית של ונסה כבר נחתם. בשבועות הקרובים יכנסו פועלים לשיפוץ כללי שעלותו מסתכמת ב-60,000 ש"ח סכום שונסה ובעלה יכולים רק לחלום עליו.
שהרי כבר נלקחה משכנתא גבוהה עבור הקניה, ואין באפשרותם לגייס עוד כספים בשום דרך.
בימים בהם עסקתי בעריכת הספר "ורטיגו" סיפרה לי ונסה על רצונה להיכנס לבית בלי חובות.
"זה לא מציאותי!", אמרתי, "איך אפשר להיכנס בלי חובות?!"
"אני מוכנה לקבל על עצמי קבלה רוחנית", אמרה.
"זה צריך להיות משהו גדול", אמרתי בחיוך.
"אנחנו לא נכניס מחשב לבית החדש!!", אמרה (קבלה שהייתה לא קלה עבורה).
"אם כן", אמרתי, "אין לי ספק שתזכי לסייעתא דשמיא"
תוך שלושה חודשים קיבלה ונסה את כל הכסף כולו שהיה דרוש לכיסוי ההוצאות ממקורות לא צפויים כלל וכלל!!!"

הניתוח

ליטל, אשר לומדת במכללה בירושלים, שוחחה בהפסקה עם מיכל חברתה ללימודים על מוזיקה מסוימת שהיא מחפשת עבור הסטודיו שלה למחול.
מיכל הציעה: "מה הבעיה? תורידי מהאינטרנט!"
לתדהמת מיכל ענתה ליטל שברוך ה' אין לה אינטרנט, והיא גם לא מתכוונת אי פעם להתחבר.
"את יודעת מה...", אמרה מיכל מהורהרת, "נראה לי שזה מה שאנחנו צריכים לקבל על עצמנו"
והיא החלה לספר: "לפני מספר חודשים הבת שלי התלוננה מספר פעמים על כאב בטן.
פעם חשבנו שאולי היא לא שתתה מספיק... פעם חשבנו שלא ישנה מספיק... פעם חשבנו שאולי זה לחץ... אבל היא המשיכה להתלונן ולהתלונן.
פנינו לרופא, ומאז לא הייתה לנו מנוחה.

מרופא לרפא ומבדיקה לבדיקה, גילו לבסוף שכליה אחת אינה מתפקדת כלל. צריך לעשות ניתוח כדי להוציא את הכליה. הניתוח נקבע לעוד 5 ימים!
אבל עכשיו שאני מדברת איתך, אני ובעלי מקבלים על עצמנו להוציא את האינטרנט מהבית!! דבר שהוא מאוד מאוד קשה עבורי, כיון שהאינטרנט הפך לחלק בלתי נפרד מחיי היום יום שלנו".
לאחר חמישה ימים...
הם הגיעו עם הילדה. הצוות הרפואי החל לערוך את הבדיקות.
הפסקה קצרה.
קראו למומחה ושוב בדיקות ועוד צילום.
התייעצות שקטה ביניהם.
שוב קראו למומחה נוסף. הביטו בצילומים הישנים ובצילומים החדשים, ערכו מיפוי כליות נוסף ליתר בטחון... הם נדהמו.
המומחה ניגש אל ההורים והודיע להם חד משמעית: "הכליה של הבת שלכם, חזרה לתפקד שוב באופן פלאי ולא הגיוני!!! בדקנו את זה כמה וכמה פעמים במכשירים שונים, זה פשוט מדהים!"
"אנו לא היינו זקוקים לאימות", אמרה מיכל לליטל, "הלכנו עם האמת - הוצאנו את האינטרנט, את "המחלה" מביתנו, ובורא עולם הוציא את המחלה מבתנו".

האירוסין

סיפר הרב זאיד רבה של שכונת פרדס כץ:
"בחודש תמוז שנה שעברה, קבוצת בנות רווקות מבוגרות רצו לעשות שבת ביחד ברובע היהודי בירושלים. הקבוצה מנתה 26 בנות כשהקטנה מביניהן בגיל 30 והשאר מבוגרות יותר...
מארגנת הקבוצה התקשרה אלי וביקשה ממני לבוא עם אשתי במוצאי שבת להגיד דברי חיזוק. הסכמתי.
ביום חמישי, נכנסתי להתייעץ עם רבי דוד מנהריה.
סיפרתי לו שאני אמור למסור הרצאה לקבוצת בנות מבוגרות מעוכבות שידוך.
שאלתי הייתה: "מה למסור לבנות בשם הרב על מנת לחזק את רוחן?"
אמר לי רבי דוד: "תאמר להן, שייפרדו מהמכשירים הטמאים שיש להן - מהאייפון, הגלאקסי, הסמארטפון וחבריו - אם הן רוצות להתארס!"
שמעתי את הדברים ולרגע הייתי נבוך כיון שלא היה מדובר בבנות דתיות אלא

בבנות מתקרבות ומטה, אז איך אוכל לדבר איתן על כך?! אבל אם הרב אומר, אז עושים!

במוצאי שבת הודעתי להן: "הייתי אצל רבי דוד מנהריה והוא אמר לי למסור לכן, שאם תיפרדו מהמכשירים הטמאים - אתן תראו ישועות גדולות במציאת הזיווג שלכן!"

כל הבנות מסרו את המכשירים לשבירה.

נסעתי שוב לרבי דוד כדי לבשר לו על ההצלחה... נכנסתי לרב ובידי השקית עם האייפונים השבורים. רבי דוד התרגש עד דמעות ובירך את הבנות שכולן יתארסו עד ט"ו באב.

25 בנות התארסו עד י' באב... נותרה הבת האחרונה בקבוצה. והנה, בליל ט"ו באב גם היא זכתה להתארס כשרבי דוד בכבודו ובעצמו משתתף באירוסיה!!"

המחלה

יהודי עממי הגיע לרב קניבסקי ואמר לו שהוא חולה. הוא יהודי פשוט מבאר שבע.

הוא אמר לרבי חיים: "אמרו לי שאני אלך אצל חכם שיתפלל עליו, אז הרב תתפלל עלי!"

הרב שואל אותו: "מה המחלה שלך?"

הוא אומר לו כך וכך...

"רבי חיים אומר: "זו מחלה לא פשוטה! פה לא מספיק תפילה, פה צריך מסירות נפש, פה צריך שבירת טבע! אם אתה תשבור את הטבע שלך אז הקב"ה במידה כנגד מידה ישבור את הטבע של המחלה!"

הוא לא הבין. "למה הרב מתכוין?"

רבי חיים ענה לו תכל'ס: "יש לך פלאפון לא כשר?"

הוא אמר לו: "כן, יש לי כזה מלבן גדול..."

אומר לו רבי חיים: "שבור את זה עכשיו!!! זה מסירות נפש, ואני אברך אותך"

הנכד של רבי חיים הביא דלי, והטבילו את המכשיר בפנים ואחר כך הרסו אותו.

תוך שבועיים הוא הבריא לגמרי!!!"

ההרעלה

שימי גרוס - אביהם של הילדים שקיבלו הרעלה מדליפת הדברה של חומר מסוכן ביותר בשם "פוספן" - צלצל להרב מנחם שטיין מבית חולים 'שניידר' ואמר לו: "הרב שטיין אתה מוכן לעזור לי? אני רואה שהרופאים מחמיצים לי פנים. כל הזמן הם דוחים אותי ובורחים ממני, כנראה שאין שום סיכוי... ואני עלול לאבד את שני הבנים שלי (חוץ מאביגיל בת הארבע ויעל בת השנה וחצי שכבר נפטרו), אתה מוכן לעזור לי?"

אמר לו הרב שטיין: "אדרבה, מה אני יכול לעזור?"

הוא אומר: "יש לי משפחה בנתניה, יש שמה חבר'ה אייפוניסטים קשים! ואני מרגיש שצריך לעשות משהו... אולי הלב שלהם ייפתח למען רפואת הילדים שלי! אתה מוכן ללכת ולדבר איתם על זה?"

אמרתי לו: "בוודאי! איזו שאלה..."

תוך 48 שעות הוא ארגן את זה עם הגיסים שלו.

הרב שטיין מגיע לשם ומחכים לו 500 איש בקהילה בנתניה, כולם רועדים מפחד.

10 דקות קודם, הם קיבלו ידיעה משניידר שמצבם של הילדים הוחמר והמצב קריטי ביותר!!!

זו שאלה של כמה שעות...

הרב שטיין אמר להם, "אני לא רוצה ממכם כסף... לא באתי לעשות מגבית... אני רוצה מעשים! לא מספיק פה תפילות! תבינו, באופן טבעי יהיה פה לוויה נוספת של שני ילדים נוספים!! אתם מוכנים לעשות משהו...?? אתם רוצים למנוע מוות...?? תביאו לפה את האייפון שלכם ותשברו אותו!!!"

אני לא רגיל לדבר כך", אומר הרב, "אבל כאן לא הייתה ברירה! זה היה מצב של פיקוח נפש! ילדים הולכים למות...!!"

אנשים שברו שם את האייפונים והגלאקסים והסמארטפונים... שלהם, וכבר באותו לילה ממש, שוב בישרו הרופאים שמצבם של הילדים השתפר לאין ערוך!!!

לאחר כמה ימים עשינו מסיבת הודיה בתלמוד תורה 'אחיעזר' בבית וגן.

הילדים נשארו בחיים!!!

כל מי שנשם את הרעל ששמו "פוספן" לא יצא חי!! ובפרט לא ילדים!! אין כזה דבר בתולדות ההיסטוריה. אחד הרופאים בשניידר חזר בתשובה בעקבות ההצלה הפלאית הזו".

הגירוד

היה לי בבית מחשב עם אינטרנט פתוח. שמעתי את כל מה שמדברים נגד זה אבל זה לא הזיז לי.

כי אני יודע שלא גלשתי לשום מקום אסור (למרות שידעתי שאף על פי כן אסור שיהיה אינטרנט, בכל מצב!) לפני כמה שבועות, הרגשתי גירוד בכתף. אני מגרד ומגרד... וזה לא עובר. לאחר כמה ימים הזמנתי תור בקופת חולים ורופא המשפחה רשם לי משחה. אבל זה לא עזר! המשכתי לגרד עוד ועוד עד שאשתי ביקשה ממני שאלך לרופא מומחה.

הופניתי לרופא עור מומחה בתחום. הוא ביקש שאוריד את החולצה כדי לבדוק את הגירוד המוזר...

תוך שניות השתנה סבר פניו והוא אמר לי בתקיפות: "מכאן אתה לא חוזר הביתה! קח מונית ספיישל לבית חולים 'תל השומר' וסע לשם מיד לדוקטור פלוני... הוא יגיד לך מה לעשות! אני לא רוצה סתם להפחיד אותך..."

הוא הרים טלפון חירום לאחד הרופאים שם, והודיע לו שהוא שולח לו מישהו לטיפול דחוף שאינו סובל דיחוי!!

טסתי לשם עם אשתי במהירות ומיד התקבלנו אצל אותו דוקטור. נכנסנו אליו כשאנחנו רועדים מפחד... הוא כמובן בדק אותי על המקום ואמר לי את מה שבחיים שלי לא רציתי לשמוע.

"כן, צר לי לומר לך אבל מתפתחת אצלך המחלה... אנחנו צריכים לבדוק שוב את הגירוד בכתף, לקחת בדיקות, ותצטרך להתחיל סדרת טיפולים לא הכי נעימים..."

אשתי ואני יושבים שם ולא מצליחים להוציא הגה. קפאנו על מקומנו. הרגשתי את הפחד מהמוות, אשתי בכתה בהיסטריה... זה בא לנו פתאום, שנינו עברנו טראומה קשה.

אבל בין כל הבהלה והפחד, עלו לי משום מה כל אותם דיבורים נגד האינטרנט והפלאפונים הלא כשרים... הרגשתי שמשמים שלחו לי את התובנה הזו כדי שאנצל אותה כעת ברגעים קשים אלו.

סיפרתי את זה לאשתי. ושנינו החלטנו על המקום: "רבונו של עולם! אנחנו מקבלים על עצמנו לכבוד שמך הגדול והקדוש, להעיף את האינטרנט מהבית שלנו לצמיתות!!"

התקשרתי לאחד השליחים של חברת 'אאוט נט' ואחד מהם הגיע אלי הביתה.

לאחר עבודה של חצי שעה (שהייתה בחינם) הוא ניתק לי את האינטרנט מהמחשב.
כבר באותו יום, אני אומר לאשתי: "את יודעת, זה מוזר, אבל אני לא מרגיש שום גירוד..."
למחרת הגענו שוב לבית חולים כדי להתחיל בטיפולים. הרופא ביקש ממני להוריד שוב את החולצה לבדיקה אחרונה... הוא מסתכל ושואל אותי: הגירוד היה בכתף הזאת?!". "כן", עניתי.
"אני לא רואה פה כלום!", הוא אומר. "מה זה? לאן נעלם הגירוד??", הוא השתומם בחוסר הבנה.
לאחר בדיקות נוספות ליתר בטחון, התברר לכולנו שכל התפתחות המחלה פשוט נעלמה לחלוטין!!!"
"אדוני, אין לך כלום! סע הביתה! אתה בריא כמו שור!!"

התינוק

לפני שלוש שנים, אחותי חלתה במחלה קשה. כל בני המשפחה קיבלו קבלות לרפואתה.
אני קיבלתי על עצמי לזרוק את הגלאקסי שהיה לי ולהשתמש רק בפלאפון כשר. אמנם בבית עדיין היה לי אינטרנט רגיל אבל חשבתי שגם אם יש לי אינטרנט בבית, אבל זה שנפטרתי מהגאלקסי ואני משתמשת בפלאפון כשר, זה יועיל לרפואת אחותי.
לצערי זה לא עזר ואחותי נפטרה.
לאחר תקופה, הייתי לקראת לידה. המנתח פונה אלי ואל בעלי ואומר לנו: "תראו, הלידה היא מאוד לא פשוטה, רוב רובם של הסיכויים שזה יעלה בחייו של התינוק. יש כאן סיבוך רציני... תחתמו כאן שאתם מסכימים למה שאמרתי ואין לנו כל אחריות!"
בעלי התקשר לרב שלו שהורה לו לחתום על המסמך בלית ברירה.
הכניסו אותי לחדר לידה והתכוננתי לבאות. נכנסו כמה מנתחים וכמה רופאים וביניהם מנהל המחלקה, הם הסתכלו בתיק הרפואי... התייעצו ביניהם... דנו מה לעשות ואיך לעשות... הבנתי מכל הדיבורים וממבע פניהם שאין ברירה... אי אפשר שהתינוק ייצא חי.
דמעות ירדו על לחיי, בכיתי בשקט, כמה חיכיתי להחזיק סוף סוף את התינוק בזרועותיי.
אבל אז שמעתי קול פנימי שאומר לי: 'רגע, יש לך אינטרנט בבית ואת רוצה

הצלחה בלידה??!! הרי ביקשת מכמה רבנים שיתפללו עבורך ויברכו אותך ללידה קלה ומהירה בלא שום נזק לא ליולדת ולא לוולד... אבל את, עצמך, מה עשית בנידון??'

בעודי בוכה, נדרתי להקב"ה ואמרתי לו: 'רבונו של עולם, אם הכל יהיה תקין, אני מבטיחה לך בנדר לזרוק את האינטרנט מהבית!!'.

מיד הרדימו אותי בהרדמה כללית. לאחר שהתעוררתי בחדר התאוששות, אני רואה את בעלי מולי מחייך... הוא מסתכל אלי מעודד ואומר לי: "הלידה עברה בצורה יוצאת מהכלל... יש לנו בן, בריא ושלם!!! ברוך ה'".

לפני שהשתחררתי, אמרה לי האחות "שלידה כזאת הייתה מעל הטבע! כי כל מי שמבין באיזה מצב היה העובר, יודע בוודאות גמורה שהתרחש לכם נס גדול!!!"

מיותר לציין שאיך שהגעתי הביתה זרקתי את האינטרנט מהבית כפי שהבטחתי.

החקירה

בוקר אחד דופקים אצלי בדלת. אני פותח ורואה למולי כמה שוטרים.

הם אומרים: "אפשר להיכנס?" ותוך כדי דיבור הם פולשים לתוך הבית.

"סליחה?", אני שואל המום, "אבל מה זה צריך להיות?"

"אתה נחשד ב...". הם מתחילים להפוך לי את כל הבית.

מה לא בדקו? איפה לא חיפשו? הבית היה נראה כמו ג'ונגל.

לאחר שלא מצאו כלום, הם ביקשו שאתלווה איתם ללא כל התנגדות ובלי בעיות, כדי שלא אמצא את עצמי אחר כך מאחורי סורג ובריח.

לא הייתה לי ברירה. נכנסתי איתם לניידת, ומיד הצמידו לי שוטר שישב צמוד אלי.

נכנסנו לבניין המשטרה. הושיבו אותי על כסא. היה שם חוקר משטרה קשוח במיוחד שהחל לשאול אותי כל מיני שאלות. עניתי שכלום לא קשור אלי.

החוקר המשיך לשאול עוד ועוד שאלות ואני כבר הרגשתי רעב וצמא. ביקשתי הפסקה... לטעום איזה משהו... החוקר צחק. הוא אמר, שכאן זה לא הפסקת עשר. "כאן אתה לא יוצא עד שתודה באשמה".

שמו עלי אור חזק כדי להפריע לי... הוא שיחק עם כדור טניס מול עיניי כדי להסיח את דעתי ואענה על מה שהוא רצה שאודה...

מה אומר ומה אדבר עברתי עינויים במשך שעות על גבי שעות והיה נראה שכלום לא מתקדם!!

לאחר מכן, נכנס חוקר משטרה אחר ובידו הפלאפון שלי.

הוא אמר לי, "תראה בדקנו אחריך וניסינו דרך הפלאפון שלך לעלות על"... וכאן הוא פירט את אותו דבר שחשדו בי.
"אבל כיון שיש לך מכשיר כשר, אין לנו שום אפשרות לעלות עליך ! אם היה לך מכשיר לא כשר, היינו עושים ממך "מטעמים". היינו ממשיכים להשאיר אותך אצלנו ימים ולילות עד שהיינו מגלים דרך המכשיר על... אבל עכשיו שיש לך מכשיר כשר אנו מתנצלים ומשחררים אותך לשלום".

השבירה

סיפר הרב ישכר טריגר:
"לבחור אחד הלומד ב'בני ברק' באחד הישיבות הוצמד אברך שמכיר אותו אישית.
האברך אומר לי: "לאחרונה שמתי לב, תמיד שהוא חוזר אחרי שבת מהבית לישיבה, אני צריך עבודה קשה "להנחית" אותו על הקרקע... זה הולך קשה. הוא בוהה ובוהה ואינו לומד כלום ! הוא מנסה קצת לשתף פעולה אבל מורגש עליו שמשהו מטריד אותו".
לאט לאט התחיל האברך בעדינות לרחרח... ואכן נודע הדבר !
הבחור גילה לו בסודי סודות, שההורים שלו לא יידעו ושאף אחד בעולם לא יידע, אבל יש לו מכשיר טאבלט. לישיבה הוא לא הביא אותו אבל הוא מחביא אותו בבית בכל מיני מחבואים כאלה שאף אחד לא יכול לחלום.
"לא חלמתי שיש לו טאבלט", אומר לי האברך, "הוא נראה ממש צדיק, מה שנקרא: 'צ'ולניק'. שיהיה לו מכשיר טאבלט??!! אבל מציאות זו מציאות".
כל שבת כשהוא מגיע לבית, הוא מחפש כל דקה פנויה כדי לצפות במכשיר הזה.
האברך ראה שככה זה המצב הוא לקח ממנו הבטחה שבמוצאי שבת הקרוב כשתסע לבית, אתה חוזר לישיבה ביחד עם הטאבלט, ואנחנו נעשה לזה סוף ! מה אתה אומר?"
"כן כן כן כן"...
אבל בפועל היה, לא לא לא לא...
הבטחות היו, אבל במציאות לא היה לו את הכוח.
כך זה נמשך כמה שבועות. האברך היה משקיע בו, ואחר כך הכל היה הולך לריק.
יום אחד (היה זה לפני שלוש שבועות), ההורים של הבחור הגיעו לישיבה. הם גרים רחוק מבני ברק במרחק של כ-40 דקות נסיעה צד אחד, האברך שוחח

איתם מעט ושאל אותם כבדרך אגב, אם הם חוזרים הביתה עכשיו או שיש להם עוד סידורים... אמרו לו, "כן יש לנו היום חתונה!"

לאברך עלה רעיון... אף אחד הרי כרגע לא בבית!

הוא הלך לצד והתקשר אלי בלי שאף אחד ישים לב: "יש לי עכשיו הזדמנות לקחת מונית 'ספיישל' הלוך חזור לבית של הבחור ולהוציא את מכשיר הטאבלט מהבית. אני צריך מימון למונית זה עולה הרבה כסף..."

אמרתי לו: "עלי"

הבחור והאברך נסעו לבית הבחור ולקחו משם את המכשיר.

הם חוזרים בחזרה לבני ברק, האברך מוביל את הבחור לגינה סמויה ואומר לו: "נו, המצוה היא שלך... שבור אותו!"

הבחור לוקח את הטאבלט... התנדנד... הלוך חזור... נאבק עם עצמו... כן, לא, כן, לא...

"אאאאני לא יכול! ששששהרב ישבור אותו... אאאאני לא מסוגל!", הוא גמגם מרוב התרגשות.

האברך דיבר איתו וניסה לשדל אותו בדברים...

הבחור היה מאובן. לא היה יכול לזוז. "לללללאאא יכול!.... אני מבקש שהרב ישבור אותו!"

שוב דיבר איתו האברך, מנסה בפעם השלישית להרגיע אותו ולעודד אותו שהוא עצמו ישבור את המכשיר...

הבחור לפתע תופס ריכוז וצורח בהיסטריה לתוך המכשיר: "אתה הרוצח שלי!!!... אתה מלאך המוות שלי!!!...". ואז, בבת אחת, הוא תפס את הטאבלט הארור וריסק אותו לרסיסים על אחד האבנים... מיד לאחר מכן פרץ בבכי נסער קורע לב...

למחרת עשינו לו מסיבה אצלנו במשרד.

הוא, האברך שלו, אני ועוד מישהו, רקדנו. בלי שאף אחד בישיבה בכלל יידע מהסיפור הזה.

אומר לי הבחור: "מאותו יום ששברתי את הטאבלט, אני מרגיש שכל גמרא שאני לומד, כל רש"י, כל תוספות, כל מפרש, מאיר לי את הנשמה באור יקרות! ואני מרגיש שזה נכנס לי לדם בצורה שלא חוויתי אף פעם, גם עוד לפני שנפלתי וקניתי לי את המכשיר!!".

מאז הוא עלה ועלה, והפך להיות הבחור הכי טוב בישיבה!!!

הוא זכה לקבל מתיקות ודבקות בלימוד בצורה בלתי רגילה.

החתונה

אני רווקה מתבגרת שעברה כבר את גיל ה-30. ויש לי נכות מסויימת. שני החסרונות הללו לא "תרמו" לשידוכים שלי. נפגשתי עם המון בחורים, אבל כולם כבר מהפגישה הראשונה נתנו תשובה שלילית.
בהתחלה הייתי נפגעת ובוכה רבות על רוע מזלי. אבל אחר כך כבר הורגלתי למצבי.
אבל נהייתי ממורמרת, מדוכאת ועצובה.
אני רואה את חברותיי כבר חובקות שלושה ארבעה וחמישה ילדים ואני צועדת אל רווקותי המזדקנת. "מה יהיה איתי?" בכיתי להקב"ה, "השנים הולכות וחולפות ואני אנה אני באה?"
הציעו לי לפנות לאחד מגדולי הדור.
בכיתי לפני אותו גדול, שאף בחור לא לוקח אותי ברצינות. הגיל והנכות דוחה אותם והם לא רוצים
להתחתן עם בחורה כמוני, מה עושים? שאלתי בייאוש.
אותו גדול מיד שאל אותי: "איזה מכשיר יש לך?"
אמרתי לו: "יש לי סמארטפון"
"אני מבין שזה מכשיר לא כשר?"
"כן", עניתי מבויישת.
"תראי", אומר לי אותו גדול, "אם את זורקת את המכשיר ומנפצת אותו לרסיסים, אני מבטיח לך שכבר בקרוב ממש את תעמדי תחת החופה עם בן זוגך לעתיד בשעה טובה"
נורא התרגשתי מהדברים וקיבלתי על עצמי מיד לשבור את המכשיר.
וכך עשיתי.
עברו כמה שבועות מאז, וברוך ה' זכיתי להקים את ביתי יחד עם בעלי הנפלא ממש בדרך נס.

הנחש

משפחה יהודית שגרה במקסיקו בקומה ה-20 גילתה שם יום אחד עקרב.
מיד הם הרגו אותו.
הם לא הבינו איך הגיע עקרב לקומה 20??
עוברים כמה ימים ושוב מגלים עקרב נוסף!! וגם אותו הם הורגים.

כשזה קרה בפעם השלישית, הם כבר היו ממש מוטרדים... "מה קורה פה...?" הם קראו לחברת הדברה, ללוכד עקרבים ונחשים, הוא עשה ממש חיפוש וסקר את כל הבית; באדניות, בעציצים, אולי יש שם איזה קן של עקרבים... ושום דבר!

הוא אמר: "תראו כזה דבר עוד לא היה לי... זה משהו שלא נתפס! איך מגיעים עקרבים לגובה כזה?!! אני ממש לא מבין..."

הוא הלך הביתה.

אבל ההורים לא היו רגועים.

היה להם בן שלמד בישיבת 'בית שמעיה' בבני ברק.

הם התקשרו לישראל וביקשו מהבן שילך לרבי חיים קניבסקי כדי שיגיד להם את חידת העקרבים מה זה ועל מה זה?... רבי חיים לא הרגיש כל כך טוב והם לא יכלו לגשת אליו.

הבן ניגש מעצמו אל המשגיח הרב אליהו רוט שהיה בערוב ימיו חלש מאוד אבל דעתו הייתה צלולה ביותר. הוא סיפר לרב מה שקורה בבית שמצאו שלושה עקרבים, וההורים לא יודעים מה לעשות עכשיו?

אמר לו הרב, "עשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש ואחד מהם, שלא הזיק נחש ועקרב בירושלים לעולם". אמר לו הרב רוט: "אם הבית של ההורים הוא מקום של קדושה, לא צריך להזיק שם לא נחש ולא עקרב.

אם הגיעו עקרבים, כנראה שחסר משהו בקדושה, צריך לנסות למצוא מה חסר שם!"

התברר שהיה להורים אינטרנט מחובר למחשב ומכשירי פלאפון לא כשר...

הבן אמר להורים, שצריך להעיף את האינטרנט ואת המכשירים הפסולים.

היה להם קשה לקבל את זה, הם היו צריכים את זה לצורך העבודה שלהם.

הם הלכו לאיזה רב אחד מקומי במקסיקו, וסיפרו לו את כל מה שאמר הרב רוט.

הם שאלו אותו, מה הוא אומר על כך?

אותו רב צחק על זה... הוא אמר לאבא בהומור: "אז לפי החשבון הזה, צריך שיהיה לכם נחש! כי כתוב, "שלא הזיק לא נחש ולא עקרב".

יום לאחר מכן, מתקשר האבא אל הבחור לישיבה ומספר לו: "הוצאתי את הראש שלי החוצה מהחלון ואני רואה נחש על הצינור מבחוץ...!! אוטוטו עומד להיכנס לבית"

הם ניגשו שוב אבל הפעם אל רב אחר, וסיפרו לו מה שאמר הרב רוט.

"מה זאת אומרת??", הרב היה מזועזע, "תוציאו מיד את האינטרנט ואת הפלאפונים הללו!!! תסדרו בלי זה, אין מה לעשות!"

הם חזרו הביתה והוציאו את האינטרנט ואת כל הפלאפונים הטמאים וזרקו אותם.
עברו כמה ימים ו... מוצאים נחש בתוך הבית.
הם רצו מיד לרב.
"נו, מה קורה?... מה קורה?", הוא שואל אותם.
התברר, שאמנם הוציאו את כל הפלאפונים חוץ מפלאפון אחד טמא שהם לא הוציאו.
אמר להם הרב: "תוציאו את הכל! הכל! שלא יישאר לכם שום טומאה בבית!"
לאחר שהעיפו גם את הפלאפון הטמא והאחרון שנשאר... לא חזרה יותר התופעה על עצמה.

הברכה

במהלך עריכת הקפות שניות שנעשו בבית המדרש 'בית אהרון' בשכונת בית ישראל בירושלים, דיבר ראש ישיבת 'פורת יוסף' הגאון רבי משה צדקה על הסכנות שיש למי שמחזיק אייפון.
אחד המשתתפים, ניגש לרב וביקש לקדש שם שמים לפני כולם. הוא הגיש לרב את מכשיר האייפון האישי שלו וביקש ממנו לשבור אותו.
הרב צדקה ניגש למקרופון והכריז: "מורי ורבותיי, יש פה בחור יקר שאנחנו נתפלל עליו בעזרת ה' יתברך שיזכה לחופה, ועכשיו הוא יקיים מצות קידוש ה' בפני כולם, וגם מצוות "מזבחותיהם תתוצו ומצבותיהם תשברו" - לשבור את העבודה זרה! לשבור עריות!"
לאחר שהבחור שבר את האייפון לעיניי כולם, אמר הרב צדקה: "כל מי שזקוק לישועה, שיגש עכשיו לקבל ברכה מהבחור הזה, כיון שמדריגתו הרוחנית כעת גבוהה ביותר!!"
(הוספת הכותב: שלחו לי מירושלים את הסיפור הזה, והוסיפו לי בכתב יד: "ובשעה טובה בחור זה התחתן זמן קצר לאחר ששבר את האייפון הטרף. אני מכיר אותו מהשכונה).

הפגיעה

סיפר הרב יששכר טריגר:
"יום רביעי לפני ארבע שבועות, הלך בבני ברק ברחוב 'השומר' אחד מהאברכים של הארגון 'משובב נתיבות'. ראשו היה תפוס שרעפים. פתאום הוא

שם לב, ששני בחורי ישיבה מסתודדים מסביב לאיזה מכשירון קטן... הוא הבין מיד במה מדובר.

הוא ניגש אליהם ואמר: "אחיי... אל תרעו! אל נא תרעילו את נשמתכם! אל נא תהרסו במו ידיכם את העבר ההווה והעתיד שיש לפניכם... חבל, חבל במחי יד להרוס כל כך הרבה... חבל, לא כדאי!"

"טוב טוב טוב טוב", הם עונים לו בזילזול, "שמענו אותך... אתה יכול כבר ללכת... סע סע..."

"אני לא הולך, אני נשאר!"

"הם התחילו לדחוף אותו... לעבור לשפה אחרת...

"הוא אומר להם: "לא כדאי... לא כדאי לכם להתחיל איתי"

לשם הדגמה הוא ביקש מאחד מהם את היד שלו... הוא נתן לו "שלום עליכם" בלחיצת יד שכיווצה ומעכה לו את היד... עד שההוא "רקד" מרוב כאבים... ראה את העננים ואת הכוכבים... הם הבינו שלא מדובר פה בסתם בן אדם אלא בבריון.

הוא דיבר איתם שעה ארוכה. הם הקשיבו לו כמו ילדים טובים. הוא הביא אותם למצב ששניהם שברו את המכשירים הטמאים שלהם במו ידיהם. הם שברו את 'הסים' וריסקו את המכשיר לרסיסי רסיסים!!!

באותו לילה ממש, אותם שני בחורים עמדו בצומת 'מורשה' ונפנפו עם היד לעצור טרמפ.

עברה שם משאית גדולה, התאורה לא הייתה מספיק טובה, הנהג לא שם לב והוא "לקח" אותם איתו... אינני יודע איך להסביר, וגם הם לא יודעים להסביר, אבל הם מצאו את עצמם רחוקים מהכביש כמה מטרים שכובים בצידי הכביש עם כמה חבלות יבשות וחוץ מזה הם בריאים ושלמים.

סיפרתי את זה לרבי חיים קניבסקי.

הוא אמר לי בערך בזה הלשון: "מה שהם זבחו את יצרם בצהריים, הציל אותם ממות לחיים באותו לילה!!!"

לכבוד... - מכתבים ותגובות.

כדור שלג

לכבוד...

אני היום כבר סבתא לנכדים. לפני כמה שנים קניתי לאחד הבנים שלי, שהיה כבר נשוי פלוס חמישה, סמארטפון. הבן שלי התלהב וכתוצאה מזה הוא קנה גם אחד כזה לאשתו.

עבירה גוררת עבירה, בני וכלתי החליטו שטוב שמכשיר כזה יהיה גם לילדים הגדולים.

לאחר תקופה אני שמה לב שבני וכלתי השתנו במקצת. הם החלו לזלזל במצוות עד ש... הבית שלהם נהרס לחלוטין! הם פרקו לגמרי את עול המצוות והיום הם חילוניים גמורים.

כמובן שזה גם השפיע על הנכדים שלי. שגם הם הלכו והתקלקלו (מה יעשה הבן ולא יחטא?)

אני יודעת שאני אשמה בכל זה, ואני מורידה דמעות כמים על השטות הזו שקניתי את הסמארטפון הארור הזה שהביא לקלקולה של משפחה שלימה שאולי נמחקה מהיהדות לנצח...

אלמונית.

שבירה גוררת שבירה

לכבוד...

"ברצוני להודות ולהוקיר את פועלכם הרב בהחדרת החומרה והנזק של המכשירים האסורים.

בתור מורה שעובדת בתיכון עם בנות שמתמודדות עם ניסיונות קשים מאוד בתחום זה - התעוררתי מאוד בקריאת העלונים, והחלטתי לאסוף קבוצה של בנות שמחזיקות במכשירים האסורים.

הזמנתי רב חשוב מרבני הוועדה לענייני תקשורת שידבר בפניהן.

בשעה הידועה, הן ישבו, שתים עשרה בנות, בציפייה דרוכה לבואו של הרב. הרב שהיה בקי בעניינים אלו החל לשאת את דבריו. במשך שלוש שעות הרחיב לבאר על השפעתם השלילית של המכשירים המתועבים למיניהם, על ההרס הרב הטמון בהם ועל הסכנה הממשית שנשקפת למשתמשים בהם.

הבנות התקשו לקבל, התקשו להשתכנע, שאלו וביקשו הסברים, הן ישבו מרותקות, מזועזעות עד עמקי נשמתן, כל כך רוצות להתנתק, להיטהר, אך מתקשות כל כך לעשות זאת.

הרב דיבר בסבלנות ובאריכות, הוא מכיר היטב את הניסיון הגדול של מי שכבר מחזיק במכשיר הקטן וטועם ממנו...

לפתע, קמה אחת מהן, הניחה את המכשיר על השולחן, וביקשה כשדמעות חונקות את גרונה:

"אני רוצה שהרב ישבור את זה..."

הרב נטל את המכשיר, השליכו לארץ והמכשיר התנפץ...

בדממה שהשתררה, נשמעו רק יבבות. כולן ללא יוצא מן הכלל, פרצו בבכי סוער, בכי של תשובה, בכי של טהרה, בכי של קרבת אלוקים. בעוד כולן בוכות, קמה בהיסוס חברה נוספת, שהייתה ידועה "כמכורה" לדבר, זרקה את מכשירה לשולחן ונמלטה מן החדר, היא התקשתה לראות באובדן מכשירה, הרב נטל את המכשיר - השני בסדרה, השליך אף אותו לארץ וניפצו לרסיסים.

החדר דמה לבית המקדש בעת הקרבת הקורבנות, הרסיסים זה - כקרבן על המזבח.

(דרך אגב, למחרת סחו כולם אודות המעשה העצום בהתרגשות. ראש ישיבה ששמע מהסיפור, החליט לדבר גם הוא עם תלמידיו - שהניסיונות שלהם דומים - ההתעוררות הייתה גדולה, ואחד מבני הישיבה אחז מכשיר חדש בידו וניפצו לרסיסים!! בחור נוסף קם אחריו ועשה כמעשהו - השמיד כליל את מכשירו!!)

לאחר מספר ימים שנתאספו שוב בנות הקבוצה להתחזק יחדיו - הושמד מכשיר נוסף. כאות חיזוק והערכה הוכנסה הבת הראשונה, הגיבורה שניפצה את המכשיר שלה, להתברך מפי כבוד קדושת מרן האדמו"ר שליט"א.

נאמר לאדמו"ר כי בת זו התנתקה מאותם מכשירים טמאים, וכעת חפצה היא בברכה שתזכה להמשיך להתחזק ולעמוד איתן מול הפיתויים החוזרים והנשנים שמזמן לפתחה היצר הרע.

כבוד קדושת מרן האדמו"ר קיבלה בחביבות רבה והעטיר עליה מברכותיו הקדושות בהתרגשות רבה. כשנאמר לו שקשה לה לשמוח אחרי שנשארה בלי המכשיר, ענה לה הרבי: "אדרבה, זה יביא לה חדווה"!!...

הסיפור לא מסתיים כאן, הוא ממשיך וממשיך, ואין לו סוף וקץ - כי בעבור גבורתן של בנות ישראל נצלו המוני נשמות טהורות מלרדת לפי שחת!!!
הדברים זועקים ומחייבים - אותי, אותך, ואת כולנו... המשיכו לעשות חיל!!!"

אחת המורות.

לא מקבלת עובדת עם אייפון

לכבוד...

אני בעלת עסק. חיפשתי עובדת לחנות שלי. נכנסה אשה חרדית עם אייפון והציעה את עצמה. הסברתי לה שלא אוכל לקבל אותה לעבודה.
היא שאלה בפליאה: "אבל פרסמתן שאתם מחפשים עובדת...?"
"נכון", עניתי לה, "אבל יש לך אייפון ביד ואחת כזו אני לא רוצה שתעבוד אצלי.
היא שאלה: "למה?"
אמרתי לה: "תראי, כל מי שמחזיק במכשיר הזה, אז בדרך כלל הוא עסוק בו ומכור אליו, וזה פוגע כמובן בתיפקוד העבודה. וחוץ מזה, אני יודעת לצערי שכל מי שנוגעת בזה, היא חוטאת בדברים אסורים, ואחת כזו אני לא רוצה להיות בקרבתה".
היא נפגעה ממה שאמרתי, אבל לא הייתה לי ברירה, זה העסק שלי ואני צריכה לשמור עליו ועלי.

מעילום שם.

רב ערב רב

לכבוד...

הגעתי לשמוע דרשה של רב אחד ידוע באירוע של עשרות בני אדם.
התיישבתי סמוך לאותו רב והקשבתי כמו כולם לדברי התורה שקלחו מפיו. הוא דיבר יפה שלף קטעים וציטטות מכל מיני גמרות ומדרשים. ואז אותו רב הזכיר משפט ידוע ומוכר תוך כדי דרשה, ואמר: "עין רואה, לב חומד, וכלי מעשה גומרים!".
ואז... קרה הדבר הבלתי ייאמן, היה צלצול מוכר מכיס החליפה שלו. הוא הכניס את ידו וניסה להשתיק את המכשיר... פעם פעמיים ושלוש, והוא עוד ממשיך לצלצל... הרב הסתכל עלי במבוכה, והבנתי בדיוק למה הוא לא מוציא

אותו מהכיס ומכבה... הוא פחד שאראה שיש לו מכשיר תועבה בכיס!!! הכעס שבי, הפך לרחמים. ריחמתי על אותו רב מסכן ואומלל שהיה נבוך ופוחד ממני ולא מהקב"ה... ריחמתי עליו שהוא שקוע בתוך הזוהמה הזו ובו זמנית מדבר על כך שעין רואה, לב חומד, וכלי מעשה גומרים... ולא מבין עד כמה שהוא סותר את עצמו וחי חיים של שקר. כמה חבל.

הברכה. י.

יש חיים אחרי האינטרנט

לכבוד...

שלום וברכה.

אני כותבת ומקווה שהמסר יעבור בצורה ברורה ויחדור אל הלבבות. בעלי ואני אנשים חרדים עובדים. אין לנו מחשב בבית ומכשירי הפלאפון שלנו פשוטים ללא חיבור לאינטרנט. פעמים רבות נתקלנו בדילמה האם להכניס אינטרנט לביתנו מכיוון שהדבר מאד נצרך לעבודותינו, אך החלטנו שלא מכניסים ובשום צורה! וכאן מתחיל החלק היותר חשוב של המכתב:

אין לכם מושג כמה ברכה יש לנו בבית ברוך ה', ואני בטוחה שזאת הסיבה העיקרית: רוגע בבית, תקשורת טובה, בית שמח, ישוב הדעת ובעיקר נחת מהילדים שהם מושא לגאווה.

מעבר לזה, כמו שלכל דבר האסור בתורה יש תחליף, גם לזה יש תחליפים רבים ששכרם גדול מאד: אנו מוצאים דרכים יצירתיות להעסיק את הילדים כמו לטייל בחוף הים (בעיקר בחורף), בשמורת האירוסים, בשלולית, פעם בחודש נוסעים לטייל יחד מחוץ לעיר, גם לנקות את הבית ביחד עם הילדים זו חוויה. שלא תחשבו, לא הכל ורוד וישנם לא מעט קשיים, אך אנו ההורים פנויים לילדים והילדים לומדים להכיר טובה ולא מרגישים שהמחשב חסר בבית.

לסיכום, יש חיים אחרי האינטרנט (לצורותיו) ואפילו חיים טובים יותר.

הברכה, מ.י.ש

מה שלומדים מהמלחמה בדרום

לכבוד...

ברצוני לשתף אתכם במה שעלה ברעיוני בסייעתא דשמיא בתקופת המלחמה

הקשה בדרום שמצורת המלחמה אפשר להתחזק בנושא הכלים הטכנולוגיים, שהרי לכל דבר יש רמז וסימן.
אזעקה - מרמז לגדולי ישראל המתריעים וזועקים בכל זמן להישמר מן ה"פצצות" המסוכנות בדמות האינטרנט.
חדר מוגן - בכדי להינצל מכל הסכנות צריך להסתגר בתוך חומות המוגנות מפגעי הזמן.
יירוטים - מרמז על החסימות החוסמות את הדברים שאינם טובים באינטרנט, אבל צריך לדעת שגם היירוטים יכולים לסכן עם הרסיסים שלהם ואין זה הגנה מושלמת, ולכן אינטרנט אפילו עם חסימה אסור לשימוש סתם כך.
מנהרה - הניסיונות כל כך גדולים שאפילו מי ששומר על ביתו, יצר הרע יכול לחדור אל ביתו מכיוון לא צפוי ולחולל שמות, ולכן חובת הזהירות והשמירה בזמנינו היא פי כמה וכמה מבעבר.
חזקו ואמצו. בהערכה ובהערצה.

ב.ל.

מאשים את אביו בגלל האינטרנט

לכבוד...

כ"ילד טוב" לאבא עם אינטרנט פרוץ ואייפון, אני יכול להעיד שכל יום אני מצטער על שני רגעים, את הרגע שאבא שלי הכניס הביתה את האינטרנט, ואת הרגע בו נודע לי שיש כזה דבר, אצלנו, בסלון.
אני יכול להעיד כי הערך של אבא שלי ירד בעיניי כמעט לאפס!!
בתור "ילד טוב" אני מאמין בכל לב לתורה לנותנה ולחכמיה, אני מאמין בכל מה שהרב וואזנר אמר ומה שרבי חיים אמר ורבי צבי מאיר ועוד הרבה, ואני לא קולט מיהו הטיפש שעדיין מחזיק כזה דבר?
הוא מתייגע לפרנסתו מבוקר ועד לילה, ולטענתו לכן קנה את כל הדברים הנ"ל, ולא קולט שהוא מאבד הכל בידיים! את הבית, הילדים, הפרנסה "הקדושה" הזו שעל מזבחה הוא מקטיר את הכל, האושר, הכל! ולא פעם אני מהרהר אם הוא עשה "ערבים"... אם רבי צבי מאיר אמר שבית דין של מעלה מקיימים את הפסק של "ייהרג ואל יעבור", זה לא נותן לי לישון רגוע...
אני שומע וקורא את כל דברי הרבנים על אותם שיש להם כזה דבר, וזה מתפרש מיד על אבא שלי!
מישהו קולט מה מדובר פה??? אנו נוסעים יחד במכונית וכל הרחוב מלא

פשקווילים בצבעים מאיימים נגד מי שמחזיק כאלה דברים, ושנינו רואים שנינו רואים...

הוא יושב בסעודת שבת, ואבא שלו אומר וואזט (במקרה הטוב...) והילד בליבו צורח עליו "קשוט עצמך תחילה", אל תאמר לי וואזטים על אמונה ושבת וקדושה ושמחה, לפני הכל "טול אינטרנט מבין עיניך"!!! נמאס לי מהצביעות הזו.

אין לו מושג איזה מצפון וניסיון יש לי להיכנס הביתה, חוץ ממה שהרב וואזנר פסק שאסור להיכנס הביתה, הרי במקום שהבית שלי יהיה לי מקום מפלט ורוגע ושקט, הוא נהיה שדה מוקשים.

הוא לא יודע שכל הילדים בבית מדברים ביניהם ברמיזות על הקללה הזו שנכנסה לנו לבית ותפסה מקום של כבוד, על הכסא של אבא. בכל זמן, גם בסעודות משפחתיות הוא מנותק, הוא עסוק בלהתכתב עם המסך הענק והטמא הזה, רק לא איתנו.

הוא חושב שאני לא יודע, וכמו שהיה במכתב שם, שהילדים יודעים טוב טוב מה הוא עושה עם הצעצוע שלו ומה הוא רואה שם, ואני יודע מה הוא רואה - כי גם אני נכשלתי בזה, והוא לא חולם על זה! הוא לא מעלה על קצה דעתו כמה מכשולות היו לי, ברוחניות ובגשמיות, בגלל "הדבר האחר" הזה שהוא הכניס הביתה מהדלת הראשית.

הוא גם לא יודע עד היום למה אחי ירד מהדרך, אני יודע, זה בגללו ובגלל האינטרנט!! והוא עוד מאשים את הישיבה והחברים, זה מה שהשטן הצליח עליו, תאשים את כולם, רק לא אותך, כבר לא מעניין אותו מה למדו, רק קליפים ואוכל כל היום.

חסד ה' שיצא לו דור ישרים מבורך, ברובם, אינני יודע בזכות איזה דמעות אולי אפילו שלי, שלו - בטח לא. מידי פעם אני רועד מהמחשבה, שאולי באמת אני ארד גם מהדרך, מי יודע מה יילד יום? ועל כן, בטוח אני, שדבר אחד טוב ייצא מזה, כאברהם מתרח שבעזרת ה' לעולם לא יהיה לי כזה דבר.

ואתם שם במערכת, אל תרפו! בבקשה, אני כותב את זה לכם דווקא, כי אליו לא יגיע הספר הזה בדרך הטבע, אז הוא לא יקלוט שזה אני, אבל אולי יש מישהו שכן מגיע לו הספר ויש לו ילדים טובים, אז שיידע שהם משתוקקים לכתוב לו כזה מכתב, או בדומה לו, ואם לא לו, אז לפחות לאמא שלהם, וזה שהם לא כותבים זה כי הם מתביישים מהאבא או מאמא שלהם, וגם כי לפעמים הם לא רוצים שהם יידעו שהם יודעים. ודי למבין.

וסתם הערה: האייפון נורא - כי הוא בחוץ לעין כל, בחוצפה ובפרהסיה, אבל זה בכיס שלו כל הזמן, וכמעט שאין לזה גישה, אבל האינטרנט שיש במחשב

והוא פרוץ, הוא נורא ואיום שבעתיים, כי כשהוא הולך מהבית, הדרך שלי סלולה לתהום!! ועל כן תדגישו - לדעתי - את המלחמה באינטרנט הביתי.
בברכת "והסירותי מחלה מקרבך"

"יום טוב" ירושלים.

הקשר בין המחלה למכשירים הטמאים

לכבוד...

מחובתי ומזכותי הנני רואה לפרסם את המעשה דלהלן.
את המעשה שמעתי מידידי ששמעו מפי בעל המעשה. ידידי נסע באוטובוס שחזר מירושלים לבני ברק בשעת ליל מאוחרת. באוטובוס ישב גם בחור בלבוש חסידי כשבידו רחמנא ליצלן מכשיר טמא שנאסר על ידי כל גדולי ישראל, תוך כדי שאחד הנוסעים אברך ירא שמים מחה על פריצת הגדר וחילול שם שמים נוסף על גודל וחומרת הסכנות הרבות הטמונות במכשיר... אך יש קול ויש עונה והוא עומד במריו בזלזול ובשאט נפש.
לקראת סיום הנסיעה, ניגש בחור אחר שנסע גם הוא באוטובוס, אל אותו בחור ומספר לו את סיפורו: "עד לפני שבועיים החזקתי גם אני במכשיר כזה, כמוך, אבל אז גילו שמקננת בגופי המחלה הנוראה רחמנא ליצלן, נכנסתי אצל מרן פוסק הדור בעל "שבט הלוי" להיפקד בישועה וברחמים לרפואה שלימה.
שאל אותי מרן: "האם יש לך קשר לכלים הטמאים?" הנהנתי בראשי לחיוב.
אמר לי מרן בזה הלשון: "הרי שלך לפניך!"
וסיים הבחור באומרו, "אינני רוצה להמשיך ולומר את הדברים הנוראים ששמעתי מפיו הקדוש באותו מעמד.
בברכת והסירותי מחלה מקרבך בגשמיות וברוחניות.

י.ב.

כנ"ל

לכבוד...

הנני מעוניין לשתף את המוני בית ישראל בסיפור שהתרחש אצל הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי.
כאשר שמעתי מתחילה את הסיפור, לא האמנתי למשמע אוזני, אף ששמעתי רבות על גודל הסכנה הנגרמת כתוצאה מהשימוש בכלים אלו שנאסרו על ידי

גדולי ישראל כגון, הריסת משפחות, היחשפות לדברים חמורים, מכשולים חמורים בהרהורי עבירה, ירידה עצומה בכל הרגש לדבר רוחני; כלימוד תורה, תפילה, מצוות, קרבת ה', הערכה לצדיקי הדור.

אך לא העליתי כי על ידי ההשתמשות בכלים אלו, עלולה להיות גם כן הרס גשמי בבריאותו של האדם, עד כדי שיחלה במחלות איומות שאין להם תרופה והם מנוונים את האדם עד מוות.

רחמנא ליצלן.

על כן כאשר שמעתי את הסיפור, ליבי מיאן להאמין כי כנים הדברים. הרהבתי עוז לשאול את הגאון רבי חיים קניבסקי בעצמו האם כנים הדברים. וזה לשון השאלה והתשובה:

"שמעתי עובדה, שהיה אצל מעלת כבודו, ויהיה לי תועלת גדולה אם מעלת כבודו יכתוב לי אם אמת הדבר. שמעתי שבא אחד אל מעלת כבודו וסיפר שאשתו חלתה במחלה הנוראה, ומעלת כבודו שאלו, האם הוא מחזיק במכשיר פלאפון שאינו כשר? והשיב, שאכן יש מכשיר שאינו כשר ברשותו. ואמר לו מעלת כבודו, שאם כן, בקרוב תהיה המחלה אצלו. עד כאן שמעתי.

האם אמת הדבר?"

התשובה לא בוששה לבוא וזה לשונה: "אמת..."

הדברים מבהילים וזועקים עד לב השמים!!!

מ.ל.

אי אפשר להסתיר מהילדים

לכבוד...

בתור מחנך לתשב"ר ראיתי לנכון לספר לכם על מאורע שאירע בכיתתי.

הנהלת התלמוד תורה בה אני מחנך, חילקה לכל התלמידים חוברת מסוימת בעבור ההורים, והמלמדים היו צריכים לוודא שאכן החוברת הגיעה לידי ההורים. יום למחרת חלוקת החוברות שאלתי כל ילד וילד אם ההורים קראו את החוברת, וכדרכם של ילדים כל ילד סיפר מתי האבא או האמא קראו את החוברת ומה הם עושים בדרך כלל בשעה זו.

ילד אחד, המגיע מבית טוב, סיפר שאמא שלו קראה את החוברת בלילה שאז היא לומדת בספר 'חפץ חיים'. ולאחריו סיפר ילד שההורים שלו רואים בלילה סרטים במחשב! והם סוגרים את הדלת של החדר והם חושבים שאנחנו לא יודעים!

או אז הבנתי על מה שמעוררים כל הזמן שמהילדים אי אפשר להסתיר שום דבר! והם בחושיהם המחודדים קולטים כל דבר וחצי דבר.
חזקו ואמצו.

הברכה מרוחה ב.ק. ביתר עילית.

לעצור את המחלה

לכבוד...
קראתי לאחרונה סיפור נורא שיכול להביא חיזוק עצום לפעולות נגד האינטרנט. האדמו"ר מוויזניץ בעל ה"ישועת משה' הגיע לביקור אצל האדמו"ר ממודזיץ בעל ה'נחלת דן' ואמר לו בצער ובכאב מה אפשר לעשות בכדי לעצור את המחלה הנוראה המתפשטת? לא עלינו.
ואמר לו ה'נחלת דן' שטבע המחלה הנוראה שמגיעה לאיבר מסוים ואחר כך היא מתפשטת למקומות אחרים וזה דבר שלא רואים בשאר מחלות, ודבר זה הוא בגלל האיסור של "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" שהאיסור הוא להסתכל במקומות אחרים שאסור שיהיה שייכות אליהם!
יעזור הקב"ה שבזכות הוספת גדרים וסייגים לקדושת העיניים והלב נינצל מכל מיני פורענויות וגזירות רעות. אמן.

הכבוד רב ש. רמת ויצניץ חיפה.

המחשב פוגע בילדים

לכבוד...
המחשב הנמצא כיום בבתים רבים וטובים, מביא עימו, לכאורה: שקט, רוגע, שלוות הדעת ומה לא.
אך לאמיתו של דבר במציאות שונים הדברים בתכלית: המחשב פוגע בילדים הרכים פגיעת נפש קטלנית.
מסקירת שטח שערכתי עם אנשי חינוך ומתוך עובדות הנחשפות בתוך החיידר שלנו, נוכחנו לדעת שהדברים אינם פשוטים כלל ועיקר, למשל: אחד המלמדים ראה בשעת השיעור ילד מעוות את פניו ומנענע בידיו בתנועות זרות ומכוערות. קרא המלמד לילד ושאלו על פשר הדבר? הילד הרך (עוד לא בן 5 שנים) השיב שראה זאת אמש ביושבו ליד המחשב: "זו תנועה של המנצחים..." הסביר.

מלמד אחר הבחין בירידה דרסטית בלימודים של אחד מטובי תלמידיו. הוא אינו מרוכז, אינו מצליח במבחנים, ואינו מה שהיה עד לפני זמן קצר. המלמד חקר ודרש לפשר העניין, והתברר שהילד צמוד למחשב, בכל ערב נשלף מהמגירה סרט מרתק אחר... ומשנתמלא המוח הלב והחשק לאלו, מה יעשה הבן ולא יחטא???

מתוך בירורים נוספים שעשינו התגלה לנו, שחברים מחליפים ביניהם תוכניות ולעיתים צופים בהם עד השעות המאוחרות של הלילה.

סיפר אבי משפחה בשכנותינו, כי לעומת ימי "בין הזמנים" של אשתקד שבו הספיק ללמוד עם הבנים כל מסכת פסחים. הרי "בין הזמנים" של עכשיו הוקדש כולו למחשב שקיבלו בהשאלה לפרק זמן זה.

לכן, רצינו כאן לעורר את ההורים הנכבדים! שלמרות הטיעון של: "עדיף שיישב בבית וישחק במחשב מאשר יסתובב ברחוב עם ילדים לא טובים" (והוא טיעון חזק מאוד, כי הרחוב צפוף ומלא חיידקים ווירוסים). אך אם אבא אינו מוכן שבנו ישחק למטה בחצר וברחוב, איך הוא מתיר לעצמו להכניס לתוך ביתו דרך צג המחשב את אותם חיידקים עצמם המשתוללים בחצרות וברחובות???

אף אם אין בסרטים רצח ושוד, אף אם יש בהם "הכשר מדומה" (כמבצע אנטבה), אך האם סרטים שיש בהם תערובת של גברים ונשים מועילה ליראת השמים של ילדינו?! האם בראיית אנשים גלויי ראש נרגיל את ילדינו?! אף במקרה של סרטים תמימים יותר כסרטים מצויירים או בעלי חיים וכדומה.

יהיה ה' בעזרינו ונזכה לחנך את הילדים, ואת התלמידים כבנים בדרך הטוב והישר.

המנהל אשר באב לוריא.

התמכרות למשחקים

לכבוד...

"זה עשרים שנה, שתחום עיסוקי ופרנסתי הוא המחשב. והנה, מאז שהגיעה למחשב תוכנת 'חלונות' עם משחקים - לא יכולתי להתנתק מהם. שיחקתי על חשבון שעות עבודתי ופרנסתי, כשאני אומר לנפשי: 'רק עוד משחק אחד, ודי!' בדיוק כמו המהמרים הכרוניים הידועים מן הסיפורים... הדבר נמשך תקופה ארוכה וגרם לפגיעה קשה בפרנסתי.

ממש לא הבנתי מה קורה: הרי אין אפילו צורך להפעיל את השכל או להשתמש בכישרון כדי לשחק בהם, ומה אם כן כל כך מושך פה? אך כל הניסיונות לעבוד על עצמי ולשכנע את עצמי לחדול מזה, לא הועילו. עד שקמתי ביום אחד ועשיתי מעשה: מחקתי את קבצי המשחקים מן המחשב - ומאז הייתה לי הרווחה".

מעלום שם.

שערוריית הסרטים שמראים לבנות 'בית יעקב'

לכבוד...

מניסיוני האישי והכואב, בסמינרים ובבתי המורה החרדיים מראים היום סרטים אשר העין לא יכולה לסבול... הנה כמה דוגמאות:

1. בהיותי תלמידה בסמינר (כתות ה' ו') הקרינו בפנינו סרט במסגרת לימודי ההוראה. היה זה סרט גויי שהדגים כיצד מורה דגול מצליח למצוא מסילה לליבותיהם של תלמידיו, שהיו ילדים עם קשיי משמעת קשים. הסרט היה "מצונזר", כדי שיתאים להראות בפניהן של בנות בית יעקב, אך גם לאחר הצנזורה נראו קטעים בהם מציגים גברים ונשים במעורב!!!

ואני שואלת: וכי השיטות שפעלו על אותם תלמידים בריונים, מתאימות גם לבנות ישראל הכשרות? והאם יש ספק שהצגת דמויות אלו בפני התלמידות, עוקר מהם את העדינות והאצילות היהודית? האם מרכיב נעלם מאנשי הצוות בסמינר?

2. בשיעור אשר הנושאים האמורים להילמד בו הם: טבע, צמחיה, אקלים וכו', הוקרן סרט המדגים בהדמיה את התיאוריה הכפרנית של התקררות כדור הארץ. התיאוריה אומרת כי בעוד כמה שנים יקפא כדור הארץ, דברי הבל בורות וכפירה רחמנא ליצלן.

בהמשך הסרט נראתה ווועידה בה נכחו חוקרים וחוקרות(!) כשאחד מהם מרצה את דבריו.

בין הדברים נשמע משפט כפרני שהכיל את המילים: "לפני עשר אלף שנים..." (עפר לפומיה).

המורה שמה לב לטעות והתנצלה קלות שהיא לא הספיקה לצנזר או שכחה...

3. כדי ללמד שיטה פסיכולוגית מסוימת, החליטו להביאה בפנינו בסרט בו נראה מייסד השיטה מרצה אותה בפני מאות מאזינים ומאזינות ללא מחיצה...

הפסיכולוג ריתק את הקהל שצחק והתרצן לפי הצורך... הדוגמאות שהביא המרצה היו מחוץ לעולם המושגים הטהור של בית יעקב...

לפני הכל, יש בזה טעות פדגוגית חמורה. כך מלמדים חומר?! במקום שהמורה תביא את החומר בפני התלמידות, תסביר אותו, התלמידות תסכמנה, תשננה וכו' - הן מרותקות לסרט "שמעביר" את המסר... ובקצב הזה נראה שבעוד מספר שנים תבוטל תוכנית לימוד הכתיבה מבתי הספר, שכן כל חומר הלימודים יועבר באמצעות מחשבים ולהטוטים וויזואליים. מקסימום יכניסו במקומה לימוד הקלדה בשיטה עיוורת...

והמגוחך מכל שהתברר לאחר מעשה כי אותה שיטה פסיכולוגית מוערצת, מובאת בספרו של אחד מן המשגיחים הידועים. בהגדרות שונות, כמובן. אז במקום להביא בפנינו דף עם דבריו המאלפים של אותו משגיח, בוחרים להראות לנו סרט של שיטה פסיכולוגית גויית מסולפת וקהל צופים מעורב המאזין לתכנים שאינם ראויים לנו...

למה? ומדוע?

אם אין בידינו די כדי לעשות שינוי של ממש בנעשה בסמינרים ובבתי המורה, אולי כדי שנשקיע בבנות עצמן! מדוע אין לתלמידה די אומץ כדי לצאת ברגע שהסרט מתחיל?

למה תלמידות לא אומרות שהן מעדיפות ללמוד בצורה נורמאלית ולא בצורה שמרדימה להן את המוח?

ושאלת השאלות: אותן מורות, הטוענות כי הן צנזרו את הסרטים כדי שבנות בית יעקב תוכלנה להביט בהם, האם תסכמנה להכניס סרט שכזה הביתה? האם תרצינה להשתדך עם משפחה שמחזיקה בביתה סרטים כאלו? האם תיתנה לילדיהם להביט בסרט שכזה להנאתם? ואולי גם תלמדנה אותם כמה מסרים חשובים שעולים מתוך הסרט?...

מה הבעיה? והרי הוא מצונזר?!

אשמח מאוד אם תפרסמו לפחות חלק ממכתבי, כדי לעורר את חשיבות העניין אצל התלמידות. שלא תהרוסנה את כל שנות לימודיהן וחינוכן שנקנו בידי עמל - באבחת סרט קלוקל אחד.

ה.ב. בני ברק.

כנ"ל

לכבוד...

שלום! קראתי כל מה שכתבתם, זה באמת נכון, אני לומדת "ייעוץ חינוכי" בסמינר... בבני ברק, ואכן מראים לנו סרטים עם דמויות של גויים, מעבירים את כל החכמה הגויית אלינו!

תודה שאתם גורמים למודעות בציבור, כל טוב.

בעילום שם.

כנ"ל

לכבוד...

ברצוני להתריע על תופעה חמורה הפושה אף בקרב המחנה הקדוש של שלומי אמוני ישראל. חדירה אט אט של התרבות הזרה לרוח היהדות בניגוד לדעת גדולי ישראל.

בית יעקב בשכונת... בירושלים, נמצא בהחלט באחד הריכוזים החרדיים האיכותיים של בני תורה בני עלייה אמיתיים, ודווקא משום כך הדבר חורה מאוד, אם כאן פשתה המספחת מה יעשו אזובי הקיר?

מחד, בית הספר מתנה בעת קבלת התלמידות שלא יהיה בבית מחשב הנגיש לתלמידות והמנהלת מדברת על כך בכל עת שלא תהיינה שום פשרות בתחום זה.

אך בפועל, בחוברת החוגים שנשלחה מטעם בית הספר, ישנו עידוד רב להחזקת מחשב הנגיש לצפייה לילדי הבית. התוצאה הישירה של טעות זו, היא: שבת ללא מחשב, צריכה להרגיש כמיושנת ולא מתאימה לרוח התקופה והקידמה.

לדוגמא, בחוברת החוגים בעמ' 8 נכתב: "...החוג חוויתי במיוחד ועשיר ב... הסרטות וקבלת דיסק צפייה...". היכן מצפים בדיוק שהתלמידה תצפה בדיסק???!!

אולי אצל השכנים שלא התקבלו לבית יעקב?...

ומי התיר בתוככי בית החינוך לראות סרטים, דבר שכל גדולי ישראל אסרוהו בתוקף???!!

בין כל עשרות החוגים המפורסמים בקטן, בעמ' 3 יש פרסום ענק על כל העמוד על החוג המרכזי ביותר: "שירו-נע" (תחליף מעושה "לקול-נע", קולנוע) "כל

התווים והצלילים, הבימוי והדרמה, התנועה וההנאה, מיצוי הכישורים שבך בחוג אחד"

ובעמ' 8: "שימת דגש אישי לפיתוח הכישורים לבימוי ודרמה ברמה גבוהה... עלילה סוחפת לאורך השנה בליווי מופע אור קולי (קרי, סרט) עם בנות החוג".

אם בתוככי כותלי בית יעקב מותר לצפות בסרט, כיצד נסביר לבת שבבית אסור??!

מדוע בתי צריכה לקבל עידוד דווקא מבית יעקב "לפיתוח הכישורים לבימוי ודרמה ברמה גבוהה"?

האם בהנהלת בית יעקב סוברים שעתידה של בת ישראל הוא כשחקנית קולנוע (או שירו-נע)?!!!!

להיכן הגענו??

אם לא לבית יעקב, היכן נשלח את בנותינו לקבל חינוך טהור כפי שקיבלו אימותינו במשך כל הדורות?

מחובתי לציין, כי לפני ששלחנו מכתב זה, פנינו להנהלה לתקן את המעוות, אך לצערנו לא נעשה דבר.

בצערנו ובכאב לב. אמא כואבת.

תופעת הסרטים "המבוקרים"

לכבוד...

בין המכשלות שנכשלנו בהם, היא התופעה הנפוצה של "סרטים מבוקרים" אשר מוקרנים בהזדמנויות שונות לצעירי הצאן בנים או בנות, מטעם בית הספר, החיידר או גוף אחר, וכן בחוגי המשפחה יש מוסיפים נוהג לאירוע משפחתי על ידי הצגת "סרטים מבוקרים".

חרדים שאין תוכם כברם, ניצלו תופעה זו והחדירו לציבור שלנו סרטים אשר תצילנה אזניים משמוע, ואף העיתונות החילונית עלתה על כך, תיארה בצבעים וליגלגה על הסרטים המוקרנים לציבור החרדי תחת השם "מבוקרים" אוי לנו כי נתקיים "ראו צרים שחקו על משבתה".

הסרטים הנחשבים על ידי אנשי חינוך שונים "למבוקרים" התברר לנו בבירור גמור שאי אפשר בשום אופן להכשירם!! סרטים שעוצבו על ידי אנשים שאינם שומרים תורה ומצוות, ואשר מופיעים בהם דמויות חילוניות, טומנים בחובם רעל רוחני המרעיל את הנפשות...

האם נתפלא על כיתה מתלמוד תורה ידוע ששרה והריעה "כל הכבוד לצה"ל" כשעלה לאוטובוס חייל "טרמפ" בנסיעתם לטיול אחרי שמוצגים לפניהם סרטים דוגמת "מבצע אנטבה"?!

בעשרות עשרות מקרים שונים ומשונים, נוכחנו לראות, שסרט במהותו הוא דבר מושך מאוד, ומהכשר הגיעו לאיסור הקל ומשם הגיעו לאיסור החמור, לסרטי קולנוע וסרטי טבע ושאר מרעין בישין...

ואני תקוה, שכבוד מעלת ציבור ההורים והמחנכים יבינו את הדברים לאשורם, יעמדו על המשמר לגדור גדר ויזכו לראות נחת אמיתי מצאצאיהם ומחנכיהם מתוך כל טוב סלה.

מנהל תלמוד תורה.

הבעיות שנגרמות מסרטים "כשרים"

לכבוד...

רציתי להביא לידיעת הקוראים היקרים את הבעיות שנגרמו בביתי כשהכנסתי מחשב לבית.

דבר ראשון הצפייה במחשב גורמת לביטול זמן. וכן הם לא שומעים להורים בהרבה דברים כיון שכרגע הם במחשב. וכן מזלזלים בדברי ההורים, עוברים על כיבוד הורים ואז גם ההורים כועסים.

וכן הם יכולים לוותר על שיעורי תורה או חברת תהילים שבשכונה וכדומה, וכן הולכים לישון מאוחר וקמים מאוחר. ובתחילה אמורים לראות רק כביכול סרטים טובים ובסוף רואים סרטים שמופיעות גם נשים ה' ירחם וסרטים רעים אחרים כיון שנמאס להם לראות אותם סרטים.

בכבוד רב י.ח. ירושלים.

קריאה גלויה למפיקי ה'סרטים החרדיים'

לכבוד...

ראיתי עכשיו על לוח המודעות בעיר את הפרסום לסרט שהפקתם לאחרונה.

לא זכיתי לגדול בבית חרדי. רק בגיל 25 הכרתי את בוראי, כך שמצעירותי מכירה אני היטב את עולם הסרטים, המהווה את עיקרה של תרבות הבילוי החילונית.

כיום, כשאני ברוך ה', אם לבנים הלומדים בחיידרים ובישיבות, כואב לי כאב נורא, כואב עד דמעות, כשאני חושבת על הילדים הרתוקים לסרט במחשב.
הרי אחרי שילדים "זוכים" לחוויה ריגשית מענגת בצפייה בסרט - הנאה מיידית שלא דורשת מצידם שום מאמץ - מאיפה שיהיה להם כוח, חשק ורצון ללמוד ולהתאמץ בהבנת הגמרא?
איך אפשר להתרכז בלימוד כשמראות הסרט מליל אמש חולפות בראש?
נכון שילדים זקוקים לאיוורור וריענון על ידי משחקים - אך תכלית הריענון היא לשוב ביתר שאת ללמוד, ואילו הצפייה בסרט עושה את ההיפך הגמור!!
הצפייה בסרט היא חוויה נעימה וחזקה, שהצופה מזדהה עם הדמויות ועובר איתם ביחד את התהליך הקורה בסרט. אם הסרט מוצלח, אז גם אחרי סיום הצפייה בו, ממשיכים להרהר בו ולשחזר אותו, וכתוצאה מיכך נמשכים מאוד מאוד לראות סרטים נוספים...
ברוב המשפחות שלנו הצליחו להישמר, ועדיין לא נסחפו לתרבות זו של הסרטים.
האם אתם לא חוששים מלהיות 'פורצי גדר'?? הרי אתם אנשים חרדים, מאמינים בני מאמינים, ויודעים שכל אחד מגיע יומו אחרי מאה ועשרים שנה, וצריך לתת דין וחשבון לפני בית דין של מעלה, אז מילא - כל אחד ינסה להסתדר עם הקלקולים של עצמו - וינסה להצטדק איכשהו, אבל נזק רוחני בלתי הפיך של רבים, אלפים, מילדי וילדות ישראל צאן קדושים...
איך אתם יכולים לקחת את זה על עצמכם? במה תצדקו?? איך אתם לא פוחדים???

מכבוד רב. עילום שם.

לא להרשות סרטים ואפילו בחינם

לכבוד...

רציתי להעיר על שגגה שיצאה מתחת ידי אחד העלונים החשובים (שמו שמור במערכת) שפרסמו שם מודעה על "תקליטור לצפייה" משא קודש בענייני צניעות.
אני כבעל מחשב בביתי כבר הרבה שנים, וילדים גדולים וקטנים בביתי, יודע שקשה מאוד לא להכניס סרטים הביתה ובפרט שיש כל מיני סרטים בחינם ובמחיר סמלי וגם דרשות רבנים וכדומה בסרטים לצפייה. והאפשרות היחידה להצליח לשמור על זה לא להרשות סרטים כלל לא משנה איזה ושל מי, כי

מי שמתרגל לצפייה (שזה דבר שמושך מאוד) יחפש תמיד לצפות בסרטים ומן ההיתר יסיתנו אל האיסור רחמנא ליצלן.

החותם ההוקרה י.ב. בני ברק.

הקרנות סרטים לנשים

לכבוד...

ברצוננו להתריע וליידע את כבוד הרבנים על כך שבעירנו בני ברק מוקרנים סרטים המופקים ומופצים לקהל הנשים ובנות בארץ בערים חרדיות ובעולם.

גיבורות הסרטים הנ"ל הינן בדרך כלל שחקניות בעולם החילוני אשר מחללות שבת בפרהסיה ואוכלות מאכלות אסורות, מופיעות בעולם החילוני כדוגמניות בחשיפה ובחוסר צניעות שאין המקום להרחיב, חוטאות ומחטיאות את הרבים.

יתכן כי במאיות הסרטים הנ"ל אינן יודעות לגבי זהותן בעולם החילוני (כך נמסר לנו ממזכירת אחת המפיקות). השחקניות מופיעות בסרטים ללא כיסוי ראש ובמכנסי ג'ינס וציבור הנשים והבנות מזדהות עם הדמות שמופיעה.

לא עלה בדמיוננו אנו שנגיע לרמה כזו של סרטים כבתי קולנוע ממש ועוד שנביט ונזדהה עם הדמות שכביכול "חרדית", ולמחרת נמצאת ברחובות תל אביב על גבי מסכי ענק ומשחקת בסרטים לא צנועים בכלל.

נבקש מנשות הקודש והחינוך - שעברו על סרטים אלו אשר רובם ללא מסר כלל ורק גורמים לרגש ודמעות, ומיעוטם עם מסרים חיוביים, שיבדקו לא רק את תוכן הסרטים, אלא האם רק נשים חרדיות משחקות בהם ובטח שלא חילוניות גמורות מחטיאות הרבים. והיוצא מן הטמא טמא.

נודה לכבוד הבית דין שיבדקו את העניין ושלא נצטרך לשלוח את בנותינו לשבת כ-3 שעות מול מסך ולהחטיא את בנותינו בדמויות שליליות (עלות כרטיס כ-50 ש"ח).

וזהו שמחת חגים ומועדות כפי שהתקבל כנורמה: על מנת לקיים 'ושמחת בחגיך' הולכים לראות סרטים?!

בידי חלק משמות השחקניות החילוניות המופיעות הידועות בשם... ועוד רבות אחרות.

אני תפילה שהקב"ה יחזירן בתשובה שלימה. בברכת והיה מחניך קדוש.

החותמים: ע.ג.

כנ"ל

לכבוד...

תופעת הסרטים בעבר הייתה נדירה מאוד, ובשנים האחרונות הולכת וצוברת תאוצה. והנה השנה עלית על כולנה ופרסמו על הסרטת שתי סרטים בתקופת החופש, כך שמתוך 12 פעילויות מרכזיות שפורסמו, 2 הינן עונה להגדרה המשוקצת - סרט!

אינני מחדש דבר! אך ידוע בוודאי לכבוד הרב, כמה נפשות שיקעה רישעה זו מטובי ילדינו, נשותינו, וגם אברכינו, שנסחפו הם ונשותיהם למדמנת הסרטים ללא יכולת יציאה מהתמכרות זו.

פרט לכך, עצם זה שהילדים יודעים שהערב אמא יוצאת לסרט. המושג הנורא הזה - "יוצאת לסרט" שורט שריטה רוחנית אי חינוכית בעליל בנפשם הרכה. ואינני יודע לצערי, אם ניתן לאחות אותה. מה נאמר לילד כזה שיגדל וירצה לראות סרטים "כשרים"/"מבוקרים"/"מצונזרים" אצל חבר? מדוע לו אסור מה שלאמא מותר, קרי, "לצאת לסרט"?!

אז הוא ביודעין או שלא ביודעין שלנו, יצפה אצל החבר ללא כל רגשות אשמה, האם נוכל לפקח עד היכן יתדרדר בצפיית הסרטים, שכידוע הם מאבי אבות הקלקול ומתכון בטוח להיות שבאבניק?

בתודה והברכה. ירון כהן.

המשיח כבר בפתח

לכבוד...

המשיח ממש בפתח ולכן כנראה יש כזו ירידה, אי אפשר לתאר את גודל השבר בבתים שמכניסים אינטרנט, ואפילו אינטרנט "כשר". יש עדיין מכשולות רבות שה' ירחם וישמור.

לא האמנתי כשראיתי להיכן התדרדרו העניינים והכל "בזכות" המחשב. תכתבו על זה ולא תרפו כי היצר הרע מנצח פה בגדול.

יישר כוח הרי"ח.

האייפון ודומיו מסוכנים פי כמה מהטלוויזיה

לכבוד...

אני כותב אליכם ומקווה שדבריי ישמעו שכן הדברים עומדים ברומו של עולם. כידוע יש מכשירים שונים שאפשר לראות בהם "אינטרנט" ואין צורך להרחיב מה אפשר לראות שם שזה איום ממש. אני מאמין ששמעתם סיפורים קשים על אנשים ונשים כשרים שנפלו לשאול תחתית בעקבות צפייה באינטרנט.

תדעו שביחס לגודל האסון מעט מדובר על כך לצערי, ותראו לדוגמא שכאשר מכשיר הטלוויזיה התחיל לחדור לבתים אסרו אותו כל גדולי ישראל וגם פסקו שאם יש אדם שנקרא חרדי או דתי ומחזיק מכשיר כזה אסור לקנות ממנו דברים, סת"ם וגם לא שחיטה וכו'.

והנה תראו שאין ספק שהאייפון והדומים לו מסוכנים פי כמה מהטלוויזיה כידוע למי שעוסק בכך, שכן בטלוויזיה קיים הגבלה מה שאין כן באינטרנט, ואפילו הכי רואים שיש מכשירים כאלה לרבים וטובים ואפילו רבנים!!!

לא ייאמן איך הצליח הבעל דבר בערמומיות להחדיר מכשירים כאלו ולגרום אסונות.

לכן פניתי אליכם מכיוון שה' עוזר לכם.

בעילום שם.

עצה להינצל ממכשולים

לכבוד...

רציתי להציע עצה טובה שיכולה להועיל להינצל ממכשולים הן לגבי אינטרנט והן לגבי סרטים ושאר המכשירים שיכולים להסריט (כולל סלולרי לא מאושר): לברר בזמן שמברכים על היראת שמים של המשודך או המשודכת, מה המצב אצלם ואצל הוריהם ובני משפחתם בנושאים אלה.

כמו כן, לבקש התחייבות מהצד השני שלא ייכנס שום מכשיר כזה בבית של הזוג, וכן שלא יהיה במקום העבודה של אף אחד מבני הזוג גישה לאינטרנט. הגע בעצמך: אילו היה חשש שצד אחד רוצים להכניס טלוויזיה לביתם, וכי לא היו מבררים את זה מקודם, ואילו היה מתברר שאכן מעוניינים בטלוויזיה, האם לא היו בורחים משידוך כזה כמו מאש...?

היום אנחנו כבר יודעים שהמחשב ושאר מכשירים לצפיית סרטים, מסוכנים לפחות כמו "מכשיר הטמא" או אפילו יותר. והחכם הוא זה שרואה את הנולד.
ובנוסף לכך, הנני בזה לעורר בקשר לפרסום קורסים לציבור החרדי בהכרת המחשב, הנהלת חשבונות, מזכירות, וכו', ובדרך כלל לא מציינים אם זה כרוך בשימוש במחשב עם אינטרנט פתוח בזמן העברת הקורס. אף על פי שגם מחשב עם חסימה טובה הוא בבחינת הרע במיעוטו, משום הבעיה של דיסקים, סרטים, משחקים, וכו', אבל האינטרנט הוא המסוכן ביותר.
לכן כדאי לציבור לברר היטב את הנושא הזה, וכן גם לגבי העבודה שאליה מגיעים על פי הכשרה של קורס, האם זה כרוך עם שימוש במחשב לא מוגן? וכבר שמענו על הרבה מכשולים בנושא של מחשבים במשרדים ובמקומות עבודה. ולמה להיכנס לסכנה רוחנית מוחשית בשביל נזיד עדשים בעניינים שהם בבחינת ייהרג ואל יעבור?

אהרן פיינהנדלר. ירושלים.

הוציא את האינטרנט ונהיה לו ברכה

לכבוד...

אני אברך שהחלטתי להתנתק מהמחשב לכתוב חידושי תורה כי בגלל הידע והרצון האין סופי במחשב, הייתי גולש אחרי חידושי התורה או במקביל ה' ירחם להיכן הייתי גולש... מבקשך שתפרסם שהחלטתי להוציא את האינטרנט והתחלתי לראות ברכה בפרנסה ובשלום הבית ואין משחקים בזה!! כי כשזה בשליטה שלך אתה לא שולט! צריך משטר עצמי גבוה. ומי יכול להעיד על עצמו?? לכן אני מבקש מכל אחיי להוציא את זה.

אלמוני.

תפסה אותו על "חם"

לכבוד...

אני נשואה מזה כשנה, ובעלי ואני חוזרים בתשובה. בעלי למד כארבע שנים בישיבה, ולאחר החתונה עבר לכולל... לאחרונה הוא החל לעבוד ונמצא בעבודה עד שעה מאוחרת, יוצא כמעט כל ערב ומבלה עם חבר או קרוב משפחה.

אציין גם שלצערי הרב קיים אצלו מכשיר מסוג אייפון אשר לא עוזב אותו לרגע מידו, ואף חסם אותו בסיסמה, ובכל פעם שהייתי מבקשת ממנו להניח את המכשיר כדי שנוכל לשוחח, הוא עשה זאת, אך לאחר זמן שוב חזר והתעסק בו.

היום בערב ישבנו ביחד, והובכתי לראות שהוא מתכתב עם בחורה.

שאלתי אותו: "עם מי אתה מתכתב?" והוא השיב: "עם דוד שלי". אך לא אמת הדבר, כי ראיתי במו עיניי שם של אשה. אחר כך שאלתי אותו: "האם לדוד שלך קוראים פלונית?" והוא השיב: "אה, גם פלונית דודתי כתבה לי הודעה". המשכתי לשאול אותו: "ומה לדודתך ולך להתכתב בשעה כזו?" והוא ענה: "עניין אישי".

ליבי החל דופק מהר ולחץ הדם שלי עלה כאשר הבנתי שיכול להיות שמתבשל משהו תחת אפי וריחו נודף. ביקשתי ממנו שיראה לי את תוכן השיחה, אך הוא סרב בתוקף והחזיק את המכשיר בידו. התחננתי והפצרתי בו שיראה לי את תוכן ההודעה, אך הוא אמר שאין שם דבר אלא משהו אישי שכתבה לו. ואז מיד התקשר אליה, שם אותה על רמקול ושאל אותה: "נכון שאת דודה שלי, כי אשתי אינה מבינה את פשר ההתכתבויות שלנו?", היא ענתה כן, צחקה וניתקה.

לאחר מכן ביקשתי שוב שיראה לי את תוכן ההודעה אם אין שם כלום, אך הוא מאן בתוקף ואמר שהוא מעדיף לצאת מהבית ולא להראות לי, ומלל משהו כמו "ניפגש ברבנות".

לפני שבעלי יצא הוא אמר לי: "טוב אני רק יראה לך את ההודעה", והיה כתוב משהו בסגנון "למה את ערה?" ואז היא ענתה שקשה לה להירדם. ראיתי שבעלי רשם לה שם חיבה ושיש עוד שיחות שלו איתה שהוא לא הראה לי.

מרוב כאב לא בכיתי אבל ליבי נדקר מהמילים הקשות, אמרתי לו: "כרצונך, קח את הדברים שלך ולך".

לפני כשלושה שבועות הוא הוריד את הזקן והפאות, וכבר אז הבנתי שמשהו מתבשל אצלו ואינו משתף אותי. הוא כבר לא מתפלל במנין מלבד בימי השבת, לפעמים הוא מחסיר תפילות ועוד דברים... לאחרונה הוא מתנהג אלי בקרירות ויכול להיות שמצא עניין באחרת ה' ישמור ויציל.

אהובת

מבקש מהקב"ה שלא יקום יותר בבוקר

לכבוד...

ברוך ה' אני לומד בישיבה. זכיתי לסיים את הששה סדרי משנה כבר שישים פעם, פעם אחת את הש"ס כולו, ומאה ואחת פעמים את מסכת תענית. חוץ מזה אני לומד בכל שבוע את השנים מקרא ואחד תרגום, וכן את הדף היומי. אני משתתף באופן קבוע בשיעורי תורה ואני רואה שאין שבוע שלא מדברים נגד האינטרנט.

עד לא מזמן היה לי מכשיר בלקברי עם אינטרנט, ומחמת אותם דיבורים נגד המכשירים הללו זרקתי אותו, אף שזה היה לי מאוד קשה, אבל הבנתי את הכיעור והביזיון של התאווה הזאת, ושלא יתכנו חיים טובים אם מסתכלים בכל הליכלוך. זה היה צעד מאוד קשה עבורי, אבל ידעתי שאני מוכרח לעשות את זה.

הבעיה היא שאני לא מרגיש שפעלתי משהו בזה, כי עדיין הראש שלי מבולבל כל היום במחשבות מגונות, ואני מחזיק את עצמי בכוח לא לרוץ ולקנות מכשיר חדש.

אני זקוק מאוד לחיזוק, כי אני מאוד שבור ומדוכא ונמאסו לי החיים, עד כדי כך שכשאני הולך לישון, אני מבקש מהקדוש ברוך שלא אקום יותר... אני רוצה להיות יהודי כשר ושייצא לי כל הליכלוך מהראש, להתחתן, ושיהיו לי חיים יפים, אבל היצר הרע משגע אותי לגמרי.

שלומי.

הבחור נהיה שבר כלי

לכבוד...

הנני בזה בעניין אליו התוודעתי לאחרונה לצערי. איזה בחור בן תורה ירא שמים, מתמיד גדול בתורה, ויראתו על פניו וכו'. בזמן האחרון היה ניכר עליו חולשה גדולה ביראת שמים וכו'.

ולא הבנתי בעניין כלל. אכן לבסוף הוא סיפר לי מה שמעיק עליו, וזה היו דבריו שזעזעו אותי מאוד מאוד. הוא מספר שנכשל בראיית מראות אסורות, באופן הנורא ביותר. וזה על ידי המכשיר הטמא והנתעב אינטרנט, רחמנא ליצלן!

אמנם הבחור בן תורה הנ"ל סיפר לי, וחרדה אחזתני שהוא היה מהלך ברחוב

בירושלים, וראה על ידי איזה חנות שמפרסמים שאפשר להיכנס לאינטרנט כאן במקום. וזהו על ידי קניית כרטיס.
ואפשר לשבת על ידי המחשב ולהיכנס לדבר הטמא והמתועב. וכדרכו של יצר הרע שמתחיל מן הקל, ומתוך סקרנות בעלמא להכיר דבר זה (ביודעי ומכירי קאמינא שנפשו טהורה וכל מחשבה באמת לא הייתה בדעתו).
ועל ידי זה שכבר נתיישב ליד המחשב הגיע לראות מראות טמאות שלא מעלמא הדין רחמנא ליצלן! ומה מאוד נרעדתי ותאחזני פלצות לשמוע על גודל המכשלה העצומה שבזה רחמנא ליצלן, אוי לנו שכך עלתה בימינו. אוי לנו.
וממש אותו בחור נהיה לשבר כלי ולא היה מסוגל ללמוד כמה ימים כלל (ועזרנו הקב"ה לסייעו לצאת אט אט מן המיצר).
ועל כל פנים לא באתי בזה אלא להביע גודל הזעזוע והחרדה לנוכח סכנה נוראה ואיומה זו. אשר יכול כל אחד להיכשל בזה. ושמא צריך להזהיר מבעוד מועד.

ידידכם. ירושלים.

קריאה לציבור הדתי לאומי

לכבוד...

אני נמצא בתקופה של התחזקות. כבר כמה שנים החלטתי לפני יום הכיפורים להוציא את האינטרנט מהבית ברוך ה'. וזאת לאחר שאמרתי לעצמי שאחד שקם בבוקר ומסתכל על עצמו במראה ואומר לעצמו שהוא בסדר אם יש לו אינטרנט בבית, אז לדעתי הוא שקרן!
בלתי אפשרי (ולא משנה עם איזו חסימה) שלא ליפול אם בקטן או בגדול מהמשחית הזה.
הלוואי שכל הדתיים לאומיים, שאני אחד מהם, יבינו את זה סוף סוף ולא יחפשו את עצמם לשווא. יישר כח.

בניימין בן הרוש.

להיזהר שלא להיכנס לניסיונות

לכבוד...

הנה דיברתי עם יהודי, ואמר לי שכיום בדורנו כמעט ולא שייך לשמור את העיניים והמחשבה בקדושה מרוב הניסיונות שבחוץ.

אמרתי לו, שלמעשה צריכים אנו לדעת, שלפעמים אדם מרגיש כך דווקא בגלל שהוא יצר לעצמו מצב כזה אשר במצב זה קשה מאוד לעמוד בניסיון. אבל אם היה נזהר מראש שלא להגיע למצב זה, בנקל היה יכול לשמור עצמו.

ואתן כמה דוגמאות: הנה אם היה בוחר ללכת ברחוב שפחות הומה אדם היה בוודאי נשמר יותר, אך בגלל שנכנס לרחוב עמוס, הרי שהכניס עצמו למצב שקשה לעמוד בניסיון.

או למשל, אם מחזיק ברשותו מחשב (בלי הוראת רב) או פלאפון (לא כשר) או מתארח בבתי מלון (לכל סוגיהם) הרי הכניס עצמו למצב של ניסיון, אז מה לו להתלונן על כך שאי אפשר לשמור עצמו? הרי בידו הדבר שלא להכניס עצמו למצבים אלו!

ובאמת רואים בחוש שמי שנשמר שלא להיכנס למצבים שיביאו אותו לידי ניסיון, ומתפלל להקב"ה שיצילנו מחטא, ומתחזק בלימוד התורה ככל יכולתו, אז הקב"ה עוזרו ומצליח לשמור עצמו גם בדור פרוץ זה!

ר.ש.ב. בני ברק.

רמאות האינטרנט "הכשר"

לכבוד...

אומרים אינטרנט "כשר", בפיספוס קטן כבר הבן אדם נמצא בתוך תופת נוראה. בתוך גילוי עריות. בתוך שפיכות דמים נוראה. כי ברגע אחד האינטרנט יכול להיות לא חסום.

אני מגיע מהצד השני של החסימה ותובע את היראת שמים שלי עצמי ושל כל אותם אלפים שנכנסו בתמימות ושאננות לפח היוקשים של האינטרנט "חסום כהלכה" וכעת הם כבר לא נמצאים איתנו.

זוכרני את הפעם הראשונה בה צצה לי תמונת תועבה דרך החסימה הנמכרת לציבור עם "תעודת כשרות". איך אתם הייתם מגיבים במקרה שכזה? שאלתי את עצמי, האם הרבנים יכולים לעמוד מול תמונה כזו? ה' ישמור.

דעתי, לאחר אין ספור של פגישות עם רבנים, עסקני ציבור, אנשי ציבור, שחלק גדול מהתפשטות הנגע הזה נובעת מחוסר מודעות, שלא יודעים איך ברגע אחד גם אינטרנט חסום ולכאורה אינטרנט "כשר", יכולים ליפול לתועבות ולאש תופת ממש".

בעילום שם.

היום הפריצות חוגגת בכל מקום

לכבוד...

בחורי ישיבה מסוימים (או כאלה שנפלטו ממסגרות לימוד) פוקדים מקומות בילוי אסורים במרכז העיר, תחנה המרכזית ועוד, כגון נקודות אינטרנט (׳קפה נט׳), קניונים, מדרחוב בן יהודה, חוצות היוצר, שדרות אלרוב וכדומה.

כמו כן נראים בחורי ישיבה וגם גברים בלבוש חרדי (אברכים?) בספרייה העירונית ב... לוקחים ספרי קריאה לבית, מעיינים בספרים, גולשים באינטרנט, וכן מעיינים בעיתונים ומגזינים חילוניים למיניהם.

גם אם נניח שהם מחפשים חומר או מידע ותמים, הרי שתוך כדי חיפוש בוודאי נתקלים שם בכל מיני פריצות ודברי כפירה וליצנות וכדומה. עצם הימצאותם שם הוא חילול ה׳ גדול!!!

אולי יש מקום לארגן עבור הציבור שלנו מקומות מבוקרים לחיפוש מידע באזורים חרדיים, תחת פיקוח הבד״ץ, הוועד לטוהר המחנה, או וועד הרבנים למערכות מידע כדי שלא יזדקקו כלל למקומות אסורים לעיר?

כנ״ל גם לגבי בנות סמינר הניראות מסתובבות, יושבות בבתי קפה וקונות במרכז העיר, בתחנה המרכזית, בקניונים, במדרחוב וכדומה, תוך שהן נחשפות למראות, מסרים, התנהגויות וסחורות פסולים בחנויות כמו... (השמטנו את השמות מטעמים מובנים. המערכת) כפי שמעודדות השקיות האדומות עם שם החנויות מתנוסס עליהן.

לפחות בשתי רשתות של חנויות נעליים... (השמטנו את השמות. המערכת), יש מסך ענק מעל לקופות המקרינות סרטי תועבה, וכן תמונות תועבה על הקירות והחלונות הראווה, שלא לדבר על נעליי וביגוד פרוצים. - כל זה לא מפריע לבנות, אפילו בליווי אמהות וגם לנשים חרדיות להיכנס לחנויות כגון אלה.

לדבריהן, הן אינן מסתכלות על הדברים השליליים אלא קונות והולכות כי יש שם מבחר ומחירים טובים. וחוץ מזה, הן טוענות, שזה לא משפיע עליהן.

יש בידינו רשימת חנויות בגדים, נעליים, קוסמטיקה ומספרות למיניהם שנערכה על ידינו והוגשה אל הרב הגאון עמרם אופמן והוא הביע הסכמתו לכך שאין להיכנס למקומות אלה ואף כתב את דעתו בצירוף חתימתו וחותמת.

נ.ב. וכ״ס.

מחאה על חילול ה' שנגרם מהאינטרנט

לכבוד...

אני כותב לכם כי כואב לי וראשי סחרחר עלי מעוצמת כוחו של האוייב הטכנולוגי, ובראש החץ העמלקי נמצא האינטרנט והאייפון וכו'.

האינטרנט מפיל את טובי בנינו לשאול תחתית ממש, מפרק את הקן המשפחתי ושוחט כל רגש של קדושה ותמימות... משפחתי אישית נפגעה מזה.

מה עושים? המצב קשה מאוד. למה יושבים בשקט?! מה מחכים שהכוללים יפלו?! שהישיבות ועולם התורה ייהרס?!

לדוגמא: לנו בכולל יש כמה אברכים שלא מתביישים להחזיק אייפון עם אינטרנט וכמובן שאי אפשר לחסום אייפון, ועוד שמדברים על זה שהם 'גולשים' ורואים סרטים ותוכניות מהטלוויזיה, וגם אחד סיפר שהוא נכשל (וכי אפשר שלא...?!) ובכל כולל יש כמעט כאלה.

גדולי ישראל אומרים, והם מצפצפים, ואף אחד לא קם למחות בחילול ה' הגדול והנורא הזה.

אמר אחד החברים, על מה שאמר המלאך של עשיו ליעקב 'מה זה תשאל שמי והוא פלאי', וניתן לפרש שיש ליצר הרע הרבה שמות: אינטרנט, אייפון, בלקברי, אינדואיד, גלאקסי, טאבלט וכו', לכן לא שייך לומר שם אחד. ועוד, שמילת 'פלאי' מחולקת ל'פלא', והאות 'י' גמטריא קטנה 'פון', נמצא 'מה תשאל לשמי והוא פלאי' - שם כללי, פלא-פון, זה שמו של יצר הרע ממש!...

חייבים לפעול! זוהי שליחותכם, ואל תאמרו מחר, כי מחר יהיה מאוחר!!! כל יום נופלים אלפים בכפירה והפריצות באתרי המוות כמו שציינתי, אשמח לסייע... תזכו למצוות!

אברך מתנגד.

שאלות ותשובות

הגאון רבי חיים קניבסקי

נכנסנו לשאול את הגאון שר התורה רבי חיים קניבסקי, לדעת תורה והלכה ברורה בעניין בעקבות מעשה שארע לאחרונה באחד הכוללים בבני ברק שגרם מבוכה גדולה.

וזה תוכן הדברים שהצגנו לפניו:

לכבוד מורינו ורבינו הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א.

אחד מאברכי הכולל, ראה שמונח בתחום הכולל טלפון עם אינטרנט פרוץ מחובר לחשמל ובעליו איננו לידו. האברך לקח אותו ושבר אותו. הדבר עורר סערת רוחות בין האברכים, כיון שהלכה בזה אינה כל כך ברורה להם.

על כן ילמדנו רבינו:

שאלה: אם אברך מוצא בכולל אייפון, האם יכול לקחת אותו ולשבור אותו?

תשובה: כן. בטח.

שאלה: האם יש בזה קידוש ה'?

תשובה: בטח!

שאלה: האם צריך לברר של מי זה לפני שעושה את המעשה?

תשובה: לא צריך.

שאלה: אם התגלה למפרע שהמכשיר היה של השומר של בית הספר הסמוך שהניח אותו לרגע בכולל, האם יש בזה חילול ה' או קידוש ה'?

תשובה: לא משנה של מי, זה תמיד קידוש ה'.

שאלה: האם יש נפקא מינה אם הוא חרדי או חובש כיפה סרוגה?

תשובה: יכול לעשות את זה תמיד.

שאלה: האם ראובן צריך לשלם לו?
תשובה: פרוטה לא! זה לא שווה פרוטה.

שאלה: אם הוא השומר שואל את אברכי הכולל אם יודעים משהו לגבי המכשיר שטועה לחשוב שנגנב לו, האם צריך לגלות לו מה שנעשה?
תשובה: להגיד ששברו את זה.

שאלה: האם מותר לאחד האברכים שאיננו מוכן לקבל את המעשה לאסוף כסף מהאברכים על מנת לרכוש עבורו מכשיר חדש?
תשובה: חלילה וחס!

שאלה: האם יש בזה חילול ה'?
תשובה: בטח!

שאלה: האם מותר לתלות פתק שיש בהחזרת המכשיר השבת אבידה וקידוש ה'?
תשובה: חלילה וחס!

שאלה: יש אומרים שהם צריכים לצורך פרנסה והפסד ממון, האם יש היתר כזה, כשאפשר להיכשל בראיות אסורות?
תשובה: אסור בהחלט! משל למה הדבר דומה, עובד עבודה זרה כי צריך כסף שאסור, וכסף זה לא חשבון כלום.

שאלה: המכניסים לביתם אינטרנט או סרטים, אלו איסורים עוברים?
תשובה: כל האיסורים שבתורה. וזה ביזיון שצריך לדבר על זה.

שאלה: האם מותר לאברך להחזיק מחשב לכתיבת חידושי תורה, כאשר אינו מוגן לקליטה של אינטרנט?
תשובה: לא. זה טרף ומצווה הבאה בעבירה.

שאלה: אם האברך בטוח שלא ייכשל, מותר לו?
תשובה: אי אפשר אף פעם לדעת. ואסור להכניס עצמו לסכנה.

שאלה: ילד שיש אינטרנט בביתו וגדולי ישראל הורו לא לקבלו לתלמוד תורה, מה אשם הילד במה שהוריו נכשלים?
תשובה: הילד לא אשם, אבל זה שלא מקבלים אותו יביא לכך שההורים בסוף ישמעו.

שאלה: במקרה שדיברו עם ההורים ולא עזר והילד רוצה להיכנס לתלמוד תורה מה לעשות?

תשובה: לא להכניסו. בסוף ההורים ייכנעו.

שאלה: האם מותר לשלוח ילדים לשחק עם ילדים אחרים שיש בביתם סרטים ואינטרנט?

תשובה: לא לשלוח ילדים לשם. זה מקום סכנה.

שאלה: הורים שלא שומרים את עצמם או בני ביתם מראיית סרטים או אינטרנט, מה יהיה לבית כזה?

תשובה: כל הצרות יבואו בביתו.

שאלה: האם מותר להחזיק מחשב בבית שרק אפשר להסתכל בו פילים של סיפורי חז"ל שזה חינוכי לילדים ואי אפשר לראות בו דברים אסורים?

תשובה: אין נכון להחזיק.

הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף

שאלה: לאחרונה ישנה התעוררות גדולה בעניין נזקי האינטרנט. רצינו לשאול האם יש בנושאים הללו הלכות, או שהנושא מבוסס רק על הצורך הבסיסי להתרחק מסכנות?

תשובה: יש כאן נושא הלכתי מובהק מכמה טעמים, וראשית מצינו בגמרא בבא בתרא (נז:) שרבותינו מגדירים את ההולך במקום שישנם מראות אסורות כ"רשע", גם באופן שבאמת הוא עוצם את עיניו. מחמת עצם הדבר שמכניס את עצמו למקום הניסיון שיכול להיכשל בלאו דאורייתא של "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", וכן בלאו דאורייתא נוסף של "ונשמרת מכל דבר רע". וראה בשו"ת יביע אומר (ח"ו או"ח סימן י"ב) בנושא דומה, בהכנסת טלוויזיה בבית ה' ירחם, שהוא איסור גמור!! ועתיד ליתן את הדין.

גם בספר הליכות עולם (ח"ד פרשת בא סעיף כ"ז) כתב, שהמכניס טלוויזיה לתוך ביתו, מלבד ביטול תורה, בעצם הכנסת הטלוויזיה לבית, יש איסור גמור מכמה טעמים, ויש בה משום "לא תביא תועבה אל תוך ביתך", ומשום "אל תשכן באוהליך עוולה".

עד כאן לשונו.

וכל שכן במראות הפלאפון והאינטרנט שמלאים תועבות רעים שלא נשמע כמותם!!!

וכמדומה שניסיון כזה עוד לא היה מימי בריאת העולם, שהיצר הרע נכנס לתוך הכיס, ומזומן לפניו בכל עת ובכל שעה שמגרה יצר הרע בעצמו, ה' ירחם.

וההתרחקות בנידונינו צריכות להיות אף יותר מאשר לגבי הליכה אצל נשים העומדות על הכביסה, כי כאן מעבר למראות אסורות, אפשר להגיע לדברים חמורים ביותר.

וכפי שמבואר בשולחן ערוך (אה"ע סימן כ"א סעיף א'): "ולא יעבור בפתח אשה זונה אפילו בריחוק ארבע אמות".

שאלה: האם בעצם העניין של החזקת האינטרנט הפרוץ ושאר כלי המשחית, עוברים על איסורי תורה ממש גם אם באמת לא נכשל במאומה?

תשובה: כבר נתבאר שבעצם החזקת מכשירים אלו יש משום 'לא תביא תועבה אל ביתך' ומשום 'אל תשכן באוהליך עוולה', וכן מצינו שחכמינו זיכרונם לברכה קראו לאדם כזה בשם "רשע".

ועוד צריך לידע, שכאשר גדול הדור או חכמי הדור באגודה אחת גוזרים גזירה, יש חיוב לשמוע לכך ממצוות עשה של 'ועשית ככל אשר יורוך', וכן משום לאו דאורייתא של 'ולא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל'. ראה בזה באורך בחינוך (מצוה תצ"ה, ותצ"ו), שמצוות אלו נוהגות בכל דור ודור. וכן הוא דעת הרמב"ם ועוד ראשונים. והארכנו בזה בספר שולחן המערכת חלק ב' מערכת הוראה.

ואם כן, כאשר איננו שומע לדברי גדולי הדור ומשתמש באינטרנט הפרוץ או במכשירי הנייד האסורים, אף שבאמת לא נכשל ושמר את עצמו, מכל מקום עבר על מצות עשה מן התורה ועל לאו מן התורה, בעצם הדבר שלא שמע בקול גדולי ישראל.

שאלה: ישנם שאין מוגדר אצלם מספיק כללי ההרחקה הנדרשת וההוראה במקרה של צורך להשתמש באינטרנט לפרנסה וכיוצא בזה?

תשובה: ההוראה היא פשוטה מאוד. אינטרנט פרוץ אסור לחלוטין! ורק אינטרנט מסונן כראוי מותר במקום של צורך פרנסה או הכרח גמור אחר. ההוראה הזו מוסכמת אצל כל גדולי הדור, ולפני מספר חודשים נתפרסמה גם במכתב של מרן האמו"ר זצוק"ל.

שאלה: מדוע אינטרנט מסונן אינו מותר לכתחילה גם למי שאינו מוכרח?

תשובה: ראשית, משום שגם אחרי הסינונים אין האינטרנט נקי לחלוטין. ושנית, משום שאר הבעיות הקיימות באינטרנט כגון ההתמכרות, לשון הרע וביזוי וזלזול תלמידי חכמים, ועוד בעיות נוספות.

ויש לציין שההיתר במסונן במקום הצורך נאמר רק על הסינונים המיועדים לציבור החרדי, ושנתברר שאכן החסימה פועלת כראוי (כי יש חסימות שאינן מועילות כראוי כלל), אך בשאר הסינונים יש הרבה מאוד דברים אסורים.

שאלה: מפורסם בציבור שיש מקרים רבים של נפילות ושל התפרקות בתים מחמת האינטרנט, האם הדברים הם באמת עד כדי כך?

תשובה: הרבה יותר ממה שאנשים יודעים, הם אינם יודעים. כי בנפילות אלו פעמים רבות נשאר אדם כלפי חוץ כאדם תורני ובתוכו הוא נמצא בעולמות של טומאה רחמנא ליצלן. ואיבד את עצמו מהעולם הזה והעולם הבא, והכל בעבור שטות ודמיון של כמה רגעים, שעבורם יורד לשאול תחתית. רחמנא ליצלן.

שאלה: מה גורם לזה שיש אנשים יראי שמים שאינם נשמעים לגדולי ישראל?

תשובה: כל אחד חושב, לי זה לא יקרה ואני אשמור את עצמי, אך צריכים

להאמין בדברי חכמינו זיכרונם לברכה שאפילו אם ודאי עוצם את עיניו, נקרא רשע. וגם בלאו הכי צריכים להיות נשמעים לגדולי ישראל, וזו יראת שמים אמיתית.

שאלה: לפי המצב העכשווי שהדברים הללו לצערנו חדרו, יש תקווה לתיקון משמעותי של העניין?

תשובה: ככל שהדברים הללו חדרו, התגברה גם המודעות לסכנות, ויותר ויותר אנשים המוכרחים לזה לפרנסתם חוסמים כראוי.

ועל ההורים לפקוח עיניהם על ילדיהם כבר מהתלמוד תורה וישיבה קטנה, שלא יתחברו לכאלו שיש להם מכשירים כאלה, וכל שכן שלא יקנו להם בשום אופן פלאפון.

וגם הבעל ישגיח מאוד על מקום העבודה שאשתו נמצאת, שאין שם מכשירים מקולקלים, ועדיף שאשתו לא תעבוד ויאכל לחם צר ומים במשורה, מאשר שאשתו תעבוד במקומות שיש שם אינטרנט פרוץ, כי יכולה חס ושלום להתקלקל או להשפיע על הילדים בחוסר מורא שמים.

רבי שמאי קהת גרוס הכהן

שאלה: האם על ידי החזקת מכשיר מוגן ברבים עובר המשתמש בו על איסור משום מראית עין, ואם הוא אדם מפורסם עובר על לאו דאורייתא של חילול ה', או שמא לא שייך האיסורים הנ"ל משום שזה רק עניין של זמן עד שהדבר יבורר לכל שקיימים כאלו מכשירים?

תשובה: אין להחזיק מכשיר זה ברבים אף על פי שאינו רק משום מראית העין עד שיבורר הדבר לכל [״עד שיבורר לכל״, הכוונה שאם פרסם הדבר לשלושה אנשים נקרא מבורר לכל, אמנם מפאת חומר הדבר ראוי לו שלא יוציא מכשיר זה ברבים. ואם יש לו צורך גדול להשתמש בו ברבים, צריך להודיע לסובבים אותו שמכשיר זה מוגן הוא. הערת נכדו הרב חיים ברגר] ובפרט אדם מפורסם, דחוץ מחילול ה', למדים ממנו גם כן וההרס הוא נורא רחמנא ליצלן, וזה פשוט.

שאלה: המשתמש במכשיר מוגן בתוככי בית המדרש לצורך עסקיו כגון שליחת וקבלת אימייל או שאר דברי חולין האם עובר על איסור ״ומקדשי תיראו״ כנפסק בשולחן ערוך?

תשובה: בבית המדרש אין להשתמש בזה כלל ועובר על דברי קלות ראש בבית המדרש, דעל זה לא מהני תנאי. ויש בתי מדרשות שיש תקנה דאסור להשתמש בכלי הנ"ל הגם שהוא מכשיר כשר, ובפרט על ידי זה מבטל הקרובים אליו מתורה, תפילה וכו'.

שאלה: באופן כללי האם על פי ההלכה יש חיוב להעדיף לקנות בחנות שבעליו אינו מחזיק בכלי האינטרנט הפרוצים מאשר לקנות בחנות דומה שבעליו מחזיקים כלים אלו רחמנא ליצלן?

תשובה: ודאי יש לקנות בחנות שבעליו אינו מחזיק בכלים פרוצים, ויש לחזק אלו שמקיימים דברי חכמי הדור בלי שום התחכמות.

הגאון רבי מנחם מנדל פוקס

שאלה: כשמבררים אצל מישהו על בחור או על משפחה, וידוע לו שיש אצלם אחד ממכשירי האינטרנט (גאלקסי, סמארטפון, אייפון, בלקברי וכו'), האם מותר לאותו אחד לומר לשואלים, שיש להם מכשירים אלו?
תשובה: אם ידוע לו שבבית הזה, ישנו אחד מכלי האינטרנט הטמאים בלי שום סינון או חסימה, וגם ידוע לו שכלי זה הוא בהישג ידם של בני המשפחה, אזי חובה להודיע למי שמציעים לו שידוך לאחד או אחת ממשפחה זו את המציאות הזו.
אם ידיעתו הוא מפי השמועה, חייב להדגיש ששמע כך.

שאלה: באופן שאין מבררים אצלו, אבל ידוע לו שמציעים להם בחור או משפחה שיש ברשותם אחד ממכשירי האינטרנט, האם מותר לו לומר את הידוע לו ואפילו שלא ביררו אצלו?
תשובה: כנ"ל.

שאלה: כשמבררים אצל מישהו על בחור או על משפחה, או אפילו שלא מבררים אצלו, וידוע לו שיש, למשל, אצל הסבא אחד ממכשירי האינטרנט, האם מותר לו לומר זאת לשואל?
תשובה: אם כלי טמא זה נמצא אצל הסבא (או קרוב משפחה אחר), אין צריך להודיע על כך. אלא אם כן יודע שאותה משפחה באה אצל הסבא ויש להם גישה חופשית לכלי הטמא.

שאלה: מה הדין אם ראה בחור מסתכל בכלי פסול אך אינו יודע אם המכשיר הטמא שייך לו?
תשובה: אם ראה בחור מסתכל בכלי הטמא ולא בהעברה בעלמא בטעות, אלא בהתעניינות וברצון, אזי צריך להודיע על כך.

שאלה: ואם הוא יודע שהמכשיר הטמא לא שייך לבחור?
תשובה: אין הבדל אם המכשיר שלו או לא.

שאלה: מה הדין אם יודע על בחור או משפחה שהיה ברשותם אחד ממכשירי האינטרנט לפני תקופה, ועכשיו אינו יודע מה מצבם?
תשובה: אם ידוע לו שלפני תקופה היה במשפחה זו כלי טמא בהישג יד בני

המשפחה, נראה שצריך להודיע על כך (ואם רק שמע, צריך להדגיש ששמע זאת), אבל עליו להדגיש שזה היה לפני תקופה, ואינו יודע מה המצב מאז ועד היום.

שאלה: האם מותר לספר למנהלי בתי חינוך שיש להם תקנה שלא מקבלים תלמידים שיש במשפחתם אחד מכלי האינטרנט, על משפחה שיש ברשותם כלים אלו?

תשובה: חובה לספר למנהלי בתי חינוך שבבית הזה ישנו כלי טמא אשר לפי התקנון לא מחזיקים תלמידים מבית כזה. ואם רק שמע, עליו להדגיש ששמע ולא ראה.

שאלה: בכל המקרים ששאלנו שמותר לספר, האם זה רשות או שחובה גמורה לספר?

תשובה: חובה גמורה!

שאלה: בעל מכשיר אייפון וכדומה, המשתמש בו בפרהסיה ללא בושה, האם מותר לדבר עליו לשון הרע כדין מומר לדבר אחד?

תשובה: יתכן שהמשתמש באייפון וכדומה אפילו בפרהסיה, הסיבה שהיצר משכנע אותו שאין בכך איסור כל כך, וקשה ליתן לו תואר מומר ממש. אולם מן הראוי לתקן בקהילה שאיש כזה אסור לו להיות שליח ציבור או בעל קורא, או לעלות לתורה, ואפילו אם הוא כהן יחיד במניין זה.

"תסביר לי בבקשה...?"
הבהרה לשאלות כלליות.

בתור בחור ישיבה רציתי לדעת למה לא להחזיק פלאפון מאושר?

כיון שעצם העיסוק בזה, פוגע בך ומשבש לך את סדרי החיים.

ונפרט:

1. קודם כל אתה טרוד מי התקשר? ומתי התקשר? ככה שסתם כך אתה מכניס לעצמך הרבה בלבולי מוח וכאבי ראש מיותרים! אז בשביל מה לך להיכנס לכל הבלגאן הזה?

2. בתור בחור צעיר עליך לנצל את הזמן היקר ולהשקיע אותו אך ורק בעבודת ה'. אין תקופה יותר יפה כשאתה עדיין צעיר ופנוי ואין עליך עול משפחה. ולכן, גם אם אתה כרגע יושב ועוסק בתורה ואתה שקוע באיזו סוגיה, ברגע שפלאפון שלך ירטוט בכיס כבר לא תוכל להיות מרוכז! אתה תחשוב: "מעניין מה רצו ממני?", וזה סתם יהרוס לך את הלימוד ואת התפילה.

3. ברגע שיש לך את המכשיר הזה, אתה באופן אוטומאט נכנס לתחרות דמיונית; כמה אני שווה? כמה אני מבוקש? כמה מתקשרים אלי? וזה יכול לגרום לך לרגשי נחיתות ואף "לשבור" אותך.

4. בזה אתה מעניק אחיזה ליצר הרע. לפעמים בלילה לא נרדמים ואז מרוב שעמום אדם חושב לעצמו: 'למי אתקשר?', דבר זה יכול לגרות את "התיאבון" ולהביא לידי מכשולות חמורות של כל מיני מספרי טלפונים מפוקפקים (וכבר היו דברים מעולם).

5. רבותינו לימדו אותנו כלל מאלף וחשוב מאוד בעבודת ה': צריך אדם לברוח מ-70 שערים של היתר, כדי שלא ייכנס לשער אחד של איסור!!! ובנידון שלנו, כל מי שהיה לו מכשיר מאושר, במשך הזמן כבר לא מצא בו טעם. ומההיתר הסית אותו יצר הרע אל האיסור ולבסוף קנה לו מכשיר פסול וטמא. ואת כל זה יכל אותו בחור לחסוך מלכתחילה אם לא היה לו מכשיר מאושר.

6. הסיבה הכי עיקרית והכי חשובה היא: שאין מצב שיהיה לבחור כזה מכשיר שלא יגרום לו לביטול תורה! מנסיון של רבים, עצם ההתעסקות במכשיר ואפילו מאושר, מביאה לידי בזבוז זמן רב וביטול תורה.

יש לי מכשיר "תומך כשר", מה הבעיה להשתמש איתו?

תומך כשר זה בעצם מכשיר שעשו לו ניתוח "לב פתוח" ומאפשרים להכניס גם 'סים' כשר וגם 'סים' לא כשר. מה הרעיון של זה?

פשוט מאוד, למי שהוא רוצה להראות שיש לו מכשיר כשר הוא אומר: "תראה, יש לי מכשיר כשר". אבל בלילה, כשהוא נמצא לבד עם עצמו, הוא מוציא את ה'סים' הכשר ומכניס את ה'סים' הלא כשר ויש לו אינטרנט פרוץ לכל דבר. ולכן, מכשיר "תומך כשר" הינו אסור בשימוש כמו שאר המכשירים הפסולים! וכבר התבטא רבי חיים קניבסקי על ה'תומך כשר' ואמר: "זה נבילה! (האייפון וחבריו), וזה טריפה! (התומך כשר)".

למה יבאו הרבנים נגד האס אם אס, מה אומר לי הרמה?

הבושה שיש לאדם זה כלי רב עוצמה לשמור אותו מכל מיני נפילות. מה עושה האס אם אס?

זורק לגמרי את מחסום הבושה!

היו מקרים רבים של אנשים שרצו לעשות עבירה ולדבר בטלפון עם איזו מישהי... אך הם לא העזו כיון שלא היה נעים להם, אז הם השאירו הודעה באס אם אס.

וכיון שבכתיבה אין בושה כמו שיש בדיבור, אז שם הוא מרגיש חופשי להציע כל מיני הצעות מפתות מזעזעות ומחרידות. ה' ירחם.

ומה גם, שלפעמים בעל או אשה, בחור או בחורה, לא רוצים שישמעו אותם עם מי הם מדברים כי הם מפחדים שיחשדו בהם... אז פשוט מתכתבים בשירותים או באמצע הלילה מתחת לשמיכה, מבלי שאף אחד יידע עם מי הם מתכתבים ומהו תוכן השיחות.

ועוד דבר, היה מקרה שבחורה טעתה בסיפרה אחת וההודעה הגיע לאיזה נער שליח באיזה רשת שיווק. התחילה התכתבות ביניהם... ותוך 24 שעות, שניהם נכשלו בגילוי עריות. ה' ירחם ויציל.

אם לא היה אס אם אס, לא היה קורה כל זה!!

הוא היה עונה: "הלו?" והיא הייתה שואלת: "לאן הגעתי?", הוא היה אומר:

"לאיציק", והיא הייתה אומרת: "סליחה, טעיתי", ומיד מנתקת. (בפנים הספר הרחבנו בנושא הזה).

אני צריך נגן, מה הסיכויים שיש פה?

ובכן, נגני אם פי 4 ואם פי 5, אסורים באיסור מוחלט. הם נחשבים לבית קולנוע לכל דבר.

נגן אם פי 3, אפשר לקנות, אבל בתנאי שתבקש מהמוכר שינתק לך מתוכו את הרדיו. כי הרדיו היום הוא מאוד פרוץ, יש שם תוכניות שמלמדים שם לעשות את כל העבירות שבעולם. חוץ מעצם בזבוז הזמן היקר שלך שהולך לאיבוד.

איך אתה מסביר את זה שיש רבנים צדיקים שאתירים?

הרב מנחם שטיין, שידיו רב לו בנושא הזה, דיבר על התופעה הזו. הוא אמר, אין בדברים הללו שולחן ערוך! כאן זה יצר הרע חדש. ולכן יש כאן משהו אבסורדי, כמה שרב יותר צדיק ויותר 'פרומר' ויותר שקוע בעבודת ה', כך הוא פסול להורות בענייני אינטרנט!!! כיון שאין לו מושגים בעולם הליכלוך הזה! ולכן רואים לפעמים רבנים שמחזיקים מספרים לא כשרים ושואלים אותם: "תגיד, איך אתה מחזיק מספר לא כשר?". הוא עונה: "הרב הזה... התיר לי! הוא אמר לי, אדם כמוך מן הסתם אין לו בעיה להחזיק כזה מכשיר". אומר הרב שטיין, "הרב הזה לא מבין בזה... ולכן הוא מתיר!!"

80% מהנופלים, נשאלו: "היית חרדי שומר תורה ומצוות, אז איך נפלת?" הוא אומר מילה אחת: "אייפון!".

"אבל איך מלכתחילה קנית מכשיר לא כשר, הרי זה ייהרג ואל יעבור??" "כי הרב התיר לי".

לכן, צריך לדעת שרק רבנים מוסמכים מומחים, היודעים בדיוק מה זה המכשירים הללו ומה גודל סכנתם, יכולים להורות לשאלות בנושא הזה.

בעבודה מחייבים את אשתי לעבוד מול מחשב שאינו מוגן?

מרן הרב קניבסקי אמר, "אף פעם לא שאלו אותי: "הרב, אין לנו מספיק כסף לשבעה ילדים ואני צריך עוד 4,000 שקלים, אז מציעים לאשתי עבודה בשבת קודש מ-7 בבוקר ועד 3 אחר הצהריים, היא תחזור לסעודה שלישית, האם מותר לה?", זה אף אחד עוד לא שאל.

אבל מה כן שואלים אותי: "הרב, אשתי חייבת לעבוד בבנק או באיזה משרד מול מחשב לא חסום, מה הרב אומר?"

אני עונה להם: "תגידו, אתם לא מבינים עברית??!! מחשב לא חסום חמור מלעבוד בשבת!!!

לא יעלה על הדעת שאשה תעבוד מול מיליוני אתרי פריצות ותועבה".

וכששואלים: "הרב, אבל אם היא תעזוב את העבודה, הוא יצטרך לעזוב את הכולל ולחפש עבודה במקומה?"

הוא עונה: "בוודאי שיעזוב את הכולל!!! מה השאלה בכלל...??? וכי מותר לאדם ללמוד בכולל בשביל ששתו תחלל שבת????!".

ובהזדמנות אחרת הוא אמר: "אם מאיימים על בן אדם או לחלל שבת או להחזיק אייפון... אני מורה, סע בשבת! תאכל ביום כיפור! אבל להחזיק אייפון... בשום פנים ואופן!!!"

מה עושים כשיש לאחד מבני הבוג כלה מכשיר?

בסין, מצאו הסינים שיטת עינוי מאוד מקורית ומאוד מעניינת כדי להוציא כל מיני דברים מאנשים מסוימים... הם היו משכיבים את אותו אחד תחת ברז מים מטפטף טיפה אחר טיפה... שיטפטף לו בדיוק על המצח.

בהתחלה הוא צחק. זה היה קצת נעים וקצת מדגדג... אבל כעבור מספר דקות הוא התחיל להרגיש כמה שזה איום ונורא!!

לאחר כ-10 דקות הוא הרגיש, שכל טיפה שיורדת לו על המצח, הייתה חזקה בעוצמתה כמו פטיש 5 קילו שהונחת לו על הראש!!!

כמובן שהוא היה נשבר מהר מאוד ומגלה את כל הסודות.

כך בדיוק - על פי אותה שיטה - צריכה כל אשה (או כל בעל) לעשות לבעלה (או לאשתו).

פשוט "לטפטף" כל הזמן בראשו של השני בעקביות, "אני לא רוצה אינטרנט בבית!", "אני לא רוצה אייפון בבית!", "אני לא רוצה טומאה בבית!"

פשוט לחזור שוב ושוב על המשפט הזה (או על משפט אחר) בכל הזדמנות, מאות ואלפי פעמים! מבלי להתייאש! ומבלי להרפות! ללא עצבים וללא צעקות!

וכך להמשיך עם זה עוד ועוד. עוד טיפה... ועוד טיפה... ועוד טיפה... ועוד טיפה... ועוד טיפה...

הטפטופים הללו, פשוט "ייענו" את בן הזוג וישגעו אותו... הוא לא יהיה מסוגל

יותר לשמוע זאת, עד שלבסוף הוא "יישבר"!! ויוציא את המכשיר הארור הזה, בעל כרחו, מהבית!!
כמובן "שהתהליך" הזה צריך להיות מלווה בדמעות רותחות ובתפילות חמות לבורא עולם שאכן בן הזוג ישתנה לטובה בסופו של דבר.

הילד רוצה ללכת לבית של חבר ויש שם מחשב, מה לומר לו?

צריך להחדיר לילדים שמחשב זה דבר מאוס מאוד מאוד.
הרב יהושע פינק אמר, כל דבר שיש בו ויגבה ליבו בדרכי ה', בשום אופן לא להתבייש!!
והוא סיפר על הבת שלו: "כשהבת שלי רצתה ללכת לאיזה בית לשחק עם חברה שלה והיה לאותה חברה מחשב, כמובן שפחדתי שאותה חברה תראה לה שם איזה סרט, אז אמרתי לה: "את יודעת שאני לא מרשה ללכת לבית שיש שמה כינים!".
הוא חיבר לה את המושג "מחשב" למושג "כינים" שזה דבר מאוס ומגעיל, כדי שתמיד שתשמע את המילה "מחשב", היא תרגיש סלידה ובחילה. כך זה יוריד ממנה את הצורך והחשק לבקר אצל אותה חברה.

ברוך ה' אין לי מכשירים לא כשרים, אבל אני שומע רדיו חרדי?

ענה על כך הרב צביאלי בן צור: "אמר לי ידיד אברך בן תורה, שהיה בעבר שומע רדיו... קצת חדשות... פוליטיקה... שזה לכאורה "בסדר"
אמרתי לו: "נו, והיום?"
"היום", הוא אומר, "היום התפילות שלי שונות לגמרי!"
שאלתי אותו: "מה הקשר לתפילות?!"
והוא הסביר: "יש בנפש האדם כוח של התפעלות שאדם מתפעל מדברים, הכוח הזה מכיל מקום קטן להתפעלות מדברים. כשאתה שומע בחדשות שראש הממשלה נפגש עם אובאמה בבית 'הלבן'... אתה מתפעל! כשאתה שומע שצה"ל תפסו בכיר מהחמאס... אתה מתפעל! ואז הנפש שלך מתמלאת בכל מיני התפעלויות עד שכבר אין מקום להתפעל מהקב"ה!!
ברגע שהפסקתי לשמוע רדיו והורדתי את ההתפעלות שלי משמיעת החדשות, אני מתפעל מהקב"ה! והתפילה שלי נראית אחרת!"

כך גם שח הרב פינקוס, שביום שהוא הפסיק לקרוא עיתונים חרדים, התפילות שלו השתנו לאין ערוך, וכך גם הסיפוק שלו בעבודת ה׳ היה גדול!
לכן, גם שמיעת רדיו חרדי, גורמת לפגיעה מסוימת בכל שטחי עבודת ה׳, ולכן אין לשמוע שום תכנית רדיו חרדית!

רציתי לדעת, מה הנקיטת שיש למי שיושב מול המחשב?

על קצה המזלג:
1. מחמיר דיסלקציה - האותיות קופצות מול העיניים (הוא אינו מסוגל לקרוא טקסטים).
2. מפתח בעיות של קשב וריכוז - הוא לא שם לב למה שמדברים איתו.
3. גורם להיפרקטיביות כי אין הוצאת אנרגיה - הוא משתולל... קופץ... לא רגוע...
4. הכל אצלו נהיה משעמם - התלמוד תורה, המלמד, הדף גמרא (מה שגורם לתחילת ׳הנשירה׳).
5. הוא נהיה עצלן - הוא לא קם מהכסא כמה שעות, ואפילו להפוך דף הוא לא צריך.
6. המוח שלו מתנוון - ״מאכילים״ אותו כל מה שמראים לו, וכתוצאה מזה הוא לא מפעיל את המוח.
7. פיזית זה גורם להשמנה נוראה.
8. מחוסר פעילות, נוצר ניוון גם לעצמות (מה שיכול לגרום לשבירה מהירה. כמו שיש אצל זקנים והדור השלישי).
9. יש סיכוי לחלות במגוון מחלות ענק ומזעזע של מחלות - כגון התקפי לב, ואי קרישת דם שגורמות למוות.
10. מנתק אותו מבחינה חברתית - פוגע בשלום הבית, בחינוך הילדים, ובתקשורת עם בני אדם.

ישנם כמובן עוד חסרונות רבים שגורמת הישיבה מול המחשב, אבל כל זה ממש בקצרה.

יש לך איזה פתרון מעשי איך לא להתפתות ולהיכנס לזה?

פעם ישבו שלושה אנשים ודיברו ביניהם. לפתע ניגש אליהם אדם ואמר שהוא מבקש את עזרתם.

הראשון הביט בו למעלה, השני הביט בו למטה, והשלישי לא התייחס, מה פשר החידה הזו?
ובכן, הראשון היה ספר. והוא הבין שהאיש מבקש שהוא יגזוז לו את שיערותיו במכונת תספורת, לכן הוא הסתכל כלפי מעלה.
השני היה סנדלר. והוא הבין שהאיש מבקש ממנו שיתקן לו את נעליים, לכן הוא הסתכל כלפי מטה.
ואילו השלישי היה עשיר מאוד, כך שהוא לא חיפש איך לעשות כסף, ולכן הוא לא התייחס כלל.
הכלל הוא כזה: את מי שאני צריך, אני מתייחס אליו! ואת מי שאני לא צריך, אני לא מתייחס אליו!
יכול לעמוד לידי מיליארדר, ויש לי פרנסה בשפע, אז אני לא צריך אותו. בשבילי הוא הפך להיות אדם רגיל!
כנ"ל גם פה! עומד מולינו אויב ושמו, אינטרנט, גאלקסי, בלקברי וכו' ואנחנו פשוט לא מתחברים אליו ולא מתעניינים בו, זה הכל! אם תוכל להתגבר על הסקרנות, תוכל בקלות גם לנצח אותו.
זה הסוד.
רק אני רוצה להוסיף ולהדגיש, שבהתחלה ההתנתקות הזאת קשה... ואחר כך היא נהיית עוד יותר קשה... ואחר כך היא נהיית עוד יותר קשה... ואחר כך זה נהיה קל... ועוד יותר קל... ועוד יותר... עד שנגמלים לגמרי והמכשירים הללו כבר לא "מדברים" אליו יותר!

אני רצילה לראות סרטים לנשים בחול המועד ובחנוכה, ורציתי לדעת מה יש בלה?

הרב אלדד נקר, התייחס לתופעה הזו (יש לו מצגת שלימה שבה הוא מדבר על הנושא הזה) ואמר כך: "אם היינו רואים מודעה שכתובה כך:
בס"ד
ציבור האברכים והבחורים בארץ, מצפה בקוצר רוח להופעה מהממת של נבחרת הכדורגל של ישיבת 'פוניב'ז' כנגד ישיבת 'חדרה'.
השחקנים שיופיעו במשחק הם שחקנים מקצועיים הזכורים לציבור מהופעות קודמות.
הרמי"ם שליט"א, מבטיחים בעזרת ה' משחק שיעניק לצופים חיזוק בעבודת המידות.
והכל מבוקר על ידי אנשי חינוך. עד כאן לשון המודעה.

ככה לצערינו מפרסמים את הסרטים בימי החופש. הם כותבים במודעה: סרטה של... צולם בשוויץ ובנאפל... סרט מתח מרתק... סרט שיעניק לך... סרט מחזק... והכל מבוקר בנשות חינוך.
האם זה נשמע נורמאלי??

ויותר מזה...
כותב ה'שם משמואל': "כל מי שיושב בסוד משחקים (במקומות של משחק) בתיאטראות ובקרקסיאות (שהיום אצלנו זה הקרנות סרטים לנשים), אינו זוכה לראות לעולם הבא!!!
שיש טיפשים המתמיהים, מה איסור יש בזה?! ומה עוד, מה גם לנשים?!".
וממשיך ה'שם משמואל' ואומר, "וכל מי שיש בידו למחות, מחוייב למחות בביתו (באשתו) ובבנותיו!!!".
עכשיו נשאל אותך, מי לדעתך אמר את הדברים הבאים: "שאיפת היהודי לאמץ לעצמו את חיקוי התרבות הזרה מתבררת מתוך העובדה שהוא נמצא לרוב באותה האומנות... אומנות הבימה".
מי אמר את זה?
אדולף היטלר! ימח שמו ויאבד זכרו (ציטוט מתוך ספרו: "מיין קאמף").
ועל זה הרגו אותנו! בגלל שהתקרבנו לדברים הללו של הסרטים, המופעים, ערבי השירה ואומנויות הבימה שכל אלו שייכים לתרבות הגויים!! (בפנים הספר הרחבנו עוד בזה).

אני אברך ששקוע בתורה ובעבודת ה', מה אני קשור לכל העסק הזה?

צריך לדעת, שגם אם ברוך ה' זכית להיות עבד ה' ועוד בדור כמו שלנו, אבל הבן שלך או הבת שלך לא נמצאים בדרגה שלך!! הם לא מספיק חזקים ברוחניות כמוך. ומה גם שהם נמצאים בדור אחר ושונה לחלוטין מהדור שגדלת בו. ולכן, מכיון ששעות רבות הם שוהים בתוך מערכת של שלושים וארבעים תלמידים שאתה לא יודע מה טיבם... הקלקול יכול להגיע מכיוונים בלתי צפויים לחלוטין.
וכבר היו דברים מעולם!!!
"עירנות מונעת אסון", כך אומרת הסיסמה, ואם היא נכונה בשאר התחומים, בנוגע לאינטרנט זה נכון פי מיליון. ולכן, אתה ואשתך צריכים לעשות ככל יכולתכם לפקח על הבנים והבנות ולבדוק ב-700 עיניים, היכן הם מבלים, מי

החברים שלהם, להיכן הם הולכים, ומתי הם חוזרים, ואם יש בבית לאותו חבר או לאותה חברה מחשב, וכו' וכו'.

אמרת שמי שיש לו מכשיר פסול עובר על איסורי תורה, ורציתי לדעת אם נכונים הדברים?

הדברים נכונים בהחלט!

ישנו קונטרס שחובר במיוחד על העניין הזה שנקרא: "כ"ו איסורי תורה" הכרוכים בשימוש באינטרנט (ניתן להשיגו ב- 052-7153682), יש בזה 18 איסורי לאווין, ועוד 8 ביטולי מצוות עשה, והכל מנומק שם היטב על פי ההלכה.

מה דעתך על סרטים של חברה מתשובה כערכים, הידברות, שופר ושאר מרגים?

חכמינו זכרונם לברכה אמרו, "שאפר פרה אדומה מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים".

גם אותם דיסקים לצפייה במחשב של רבנים מחזירים בתשובה, אף על פי שהם "מטהרים" את "הטמאים" ומשפיעים הרבה על חילונים לשוב בתשובה (שזה דבר גדול ועצום לאין ערוך), אבל לצערנו זה גם "מטמא" את "הטהורים"!

בחורי ישיבות, בנות סמינרים, ואף אברכים בני תורה, נחשפים למראות של נשים הלבושות לפעמים בחוסר צניעות, ואף לתוכן מילולי גס ורחובי, והרבה הושפעו מזה לרעה.

כך שאין לצפות בסרטונים מעין אלו כלל וכלל, ואפילו שזה מחזק!

מאוד מאוד קשה לי לצאת מהאינטרנט, כל פעם אני נופל מחדש ונכשל?

אין לך מושג כמה נחת רוח, שמחה, ותענוג אתה נותן להקב"ה על כל התגברות והתגברות שלך!

בדור המסכן שלנו, שאנשים "אכולים" כבר מהמכשיר הזה, עומד לו יהודי מול המכשיר ומחליט להתנתק ממנו... היש אושר עצום ואדיר לאין שיעור וגבול מהדבר הזה???

בחור אחד הגיע אל ה'סטייפלר' ואמר לו: "הרב אני נכשל הרבה"
שאל אותו הרב: "אתה גם מנצח?"
אמר לו הבחור: "אבל אני נכשל הרבה"
שוב שאל אותו: "אבל לפעמים יוצא לך לנצח?"
"הרב, נכשלתי הרבה מאוד מאוד..."
"בכל זאת", שאל הסטייפלר, "תענה לי, האם לפעמים אתה כן מנצח?"
"כן! לפעמים אני כן מנצח!"
"טוב מאוד", אמר הסטייפלר, "עם הנצחונות המועטים שלך, שאתה כן יכול וכן מסוגל, תשאב כוח ועידוד ותמשיך הלאה להתגבר!".
תמשיך להילחם עוד ועוד, ותשאף סיפוק רב מכל ניצחון שלך על היצר הרע. תתמקד על כל הצלחה והצלחה שלך ומזה תשאב כוח ועידוד להמשיך ולהתגבר הלאה והלאה...
ואל תעיז לחשוב לרגע: 'במילא יש לי הרבה נפילות, מה עוזר לי שהתגברתי כמה פעמים??'
חלילה! זה נטו עצת היצר הרע הרוצה לייאש אותך ולהעיף אותך מהעולם הזה ומהעולם הבא לנצח!!! המלחמה הזו לא תאריך ימים! ובסופו של דבר ידך תהיה על העליונה ואתה הוא זה שתנצח!

ברוך ה' ניקיתי את כל המכשירים האסורים, אבל עדיין עולות לי מחשבות לא טהורות?

רבי אהרון ראטה מסביר את העניין הזה ואומר, בגלל שהתענגת על אותם מראות אסורות שראית באינטרנט ובסמארטפון... והרהרת בהם במזיד, אז עכשיו לאחר שעשית תשובה והתנתקת מכל המכשירים הפסולים, באים לך בכוונה אותם מראות אסורות של נשים, כדי שתשתדל להוציא אותם מהמחשבה שלך בכל כוחך! והצער הזה, שאתה מתאמץ להוציא אותם מהמחשבה... זה בעצם התיקון למה שפגמת בראיות אסורות כשהיו לך אותם מכשירים פסולים.
לכן, הייה רגוע! תבין שעכשיו אתה עובר תהליך של ניקיון, הזדככות, והיטהרות, כדי לתקן כל מה שפגמת בעברך, והנך מקבל שכר רב ועצום על כל מחשבה שעלתה במוחך וסילקת אותה!
רק כאן אני רוצה להוסיף עוד דבר שחשוב שתדע, אל תלחם עם המחשבות הללו באופן ישיר!
כי אדרבה הניסיון הוכיח אצל רבים שזה הגביר אצלם את המחשבות עוד יותר

ולבסוף הם נכשלו... פשוט תתעלם מהם! תסיח דעתך מהם! ואל תתייחס אליהם כלל!
תוכל לחשוב על איזה וואטר תורני מעניין, או איזה סידור שיש לך לעשות בבית או במקום אחר, ובקלות רבה זה יעזור לך לברוח מאותן מחשבות!

בלבלתי כל כך הרבה זמן של צפייה בסרטים והתכתבויות, איך מתקנים את הזמן האבוד?

אחד מצדיקי הדורות, שהיה בעל תשובה, שכב במיטה גוסס ובקושי נושם... הקרובים אליו ראו אותו מוריד דמעות. הם הבינו שכנראה הרב עושה עכשיו חשבון נפש.
חלק מהם העיזו לשאול אותו: "הרב, מה אתה בוכה על העבירות שעשית בעבר שלך?"
אמר להם הרב: "על העבירות שעשיתי, אני לא מוותר על אף אחת מהן!"
הם היו המומים. 'מה זאת אומרת, אני לא מוותר על אף עבירה?!!
איך אפשר להגיד כזה דבר?? ועוד לפני המוות...?!!!'
אבל הרב מיד הסביר את כוונתו: "כיון שעל כל העבירות שלי עשיתי תשובה מאהבה (כלומר, מתוך הכרה שאני אוהב את הקב"ה אהבה עזה ולכן אני מתחרט על כל העבירות שלי), אז עכשיו, כל עבירה ועבירה שעשיתי, הפכתי אותה למצווה!!! כי ככה אמרו חכמינו זכרונם לברכה: "השב בתשובה מאהבה, זדונות (העבירות שעשה במזיד), נהפכות לזכויות! (למצוות)".
טוב, זה לגבי עבירה שאפשר לתקן אותה ולהופכה למצווה. אבל מה עם הזמן האבוד שהלך לבזבוז, האם אפשר לתקן אותו?
אומר רבי דניאל מקלם: "אנשים חושבים שאפשר לתקן מעשה עבירה על ידי תשובה, אבל מי שהפסיד זמן לא יוכל לתקן, וזה איננו נכון! והאמת היא שאפשר לתקן זמן גם כן, כיון שזמן זה בריאה שברא הקב"ה שאפשר גם אותה לתקן על ידי תשובה".

דיברת שיחה מאוד נושא ביכוי הרבים ובפרט בנושא הזה, ומה עם ביטול תורה?

החפץ חיים כותב במכתב: "העת הזאת (כוונתו לפני למעלה מ-100 שנה, שלא היה כלום! לא רדיו, לא טלוויזיה, ואף לא טלפון) הוא דומה למי שרואה שנבקע הגשר, ורבים העומדים עליו נפלו בנהר, ויש איש שהוא יכול לשוט

ולהציל איזה מהם, אך הוא איש בן תורה, ואומר לעצמו: ׳עתה זמני ללכת לבית המדרש ולשמוע קדיש וברכו וללמוד פרק משניות׳, הלוא האיש ההוא לא בדעת ידבר! וכי בעת כזאת צריך לחפש אחר מצוות?! הלוא הוא צריך ללכת ולהציל!! ופשוט.

כן ממש העת הזאת, סכנה על כל הדת ששוקעת וטובעת, ומה שהיו מקלקלים פעם במשך שנה, כיום מקלקלים במשך יום אחד!!!". עד כאן דבריו הקדושים והטהורים.

ולי, הקטן, אין מה להוסיף אחר דבריו המאירים, חוץ מדבר אחד... שאם החפץ חיים אמר על תקופתו (לפני 100 שנה) "שכיום מקלקלים במשך יום אחד", אז היום בדורינו ניתן להתקלקל בכמה שניות בודדות!!! ככה שהחובה עלינו היום היא כפולה ומוכפלת! ועלינו להשתדל ולהציל עוד ועוד יהודים, במסירות נפש ממש, שלא ייפלו "ברשת" האינטרנט ובשאר המכשירים האסורים.

כמה זמן אני צריך להשקיע בלימוד הרמב"ם?

רבי שמעון שקאפ כותב בהקדמת ספרו ׳שערי יושר׳: שכשם שאדם צריך לעשר מהפירות והירקות ומהכסף שהוא מרוויח... כך גם ברוחניות! כל אחד צריך לעשר מזמנו הפרטי ולהקדיש את "המעשר" לאחרים. וכמו שאם אדם מעשר מהכסף שלו, זוכה לעשירות, כך גם מי שמעשר מזמנו האישי כדי לזכות את הרבים, יזכה להתעשר בלימוד התורה שלו ויראה בו ברכה מרובה.

(וראה עוד במה שכתבנו בעניין זה בסוף חלק ב׳ של הספר).

שולחן ערוך חמישי ממרן הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר

1. מי שאינו צריך להשתמש בכלי האינטרנט לצורך פרנסתו, אסור לו להשתמש בו כלל!! אסור להכניסו לביתו, ואסור להכניסו למקום עבודתו, אפילו אם האינטרנט עם סינון וזה דבר פשוט.

2. אלו שנתברר שמוכרחים להשתמש בחלק מהאינטרנט לצורך פרנסתם, איסור גמור ותנאי בל יעבור, שישתמשו רק באינטרנט שיש בו סינון כזה שמרחק כל אפשרות שנכשלו בהם עד היום.

3. גם אינטרנט עם סינון דעתנו דעת תורה שלא יכניסהו לביתו, רק יהיה במקום עבודתו, כדי למנוע כניסת האינטרנט לבית היהודי.

4. אם חלילה וחלילה עדיין ימצאו פורצי גדר שלא ירחקו את האסון הנורא של האינטרנט, איסור גמור על פי תורה להיכנס לביתם. אם יש ליהודי בביתו פורץ גדר זה, איסור חמור וחרם על פי תורה לבקר בבית זה.

5. האיסור של ההשתמשות באינטרנט בכל צורה שהיא, הן כשזה במחשב, הן אם זה בטלפון, והן אם זה בשאר כלים מכלים שונים.

6. דבר פשוט שכל הגדרים הללו אינם בגדר חומרה וחסידות, כי אם חובה על פי תורה על כל אדם מישראל הירא והחרד לדבר ה'. ומי שאינו מקבל תקנות וגדרים אלו, הרי הוא פורץ גדר, וכל מה שקבעה התורה על הפורץ אמורים עליו.

7. חובה בפני עצמה על אבות ואמהות בישראל, להשגיח ולבדוק את ילדיהם, שלא ימצא אצלם בסתר מנגעי האינטרנט.

8. חובה ואיסור זה חל גם על מוסדות החרדים, ישיבות גדולות וישיבות קטנות ובתי חינוך לבנות ישראל הצנועות, חוב גדול מוטל על הנהלת המוסדות והישיבות, על ראשי ישיבות ומרביצי התורה, שלא ימצא בין חבורת תלמידיהם

אפילו תלמיד אחד שהוא נגוע מנגע האינטרנט, שתלמיד זה עלול להיות הגורם להביא ההרס לתלמידים אחרים.

9. איסור גמור על מוסדות החרדים, שלא להכניס למוסדותיהם תלמיד שמחזיקים במשפחתו את האינטרנט באיסור.

10. וכן איסור גמור על מוסדות החינוך של בנות ישראל, שלא להכניס תלמידה הבאה ממשפחה שאין מקפידה בזה ויש ברשותם הפורץ גדר האינטרנט.

11. אזהרה לאברכים לגבי נשותיהם, ולהורים לגבי בנותיהם, הדואגים לפרנסתם, לבדוק בשבע חקירות ודרישות שמקום העבודה נקי באמת מכל זה, כי מקום העבודה יכול חלילה וחלילה להשפיע לרע על בת ישראל.

12. שוחטים וסופרי סת"ם שיש להם אינטרנט פרוץ, שחיטתם וכתיבתם פסולה!

מספרי טלפון

גמ"ח לניתוק אינטרנט חינם

1599-50-22-00

* * *

ייעוץ בכל הנוגע לאינטרנט,

נא להתקשר לטלפקס של ועדת הרבנים

לענייני תקשורת

02-5381858

1599-550-330

* * *

חסימת קווי הטלפון "קו ונקי"

1800-613-613

לוודא את ביצוע החסימה

1800-80-80-18

* * *

הועד לטוהר התקשורת

הרב אהרן פיינהנדלר

02-5020016

ניתן להתקשר 24 שעות.

להשיג את הספר הנפלא "טהרת העין"

052-7132792 /03-6165078

וכן את החוברת הנפלאה "במחשבה שניה"

053-3178291

בריאות ורפואה שלימה
רבקה בת סילבנא

חזרה בתשובה
חיה בת רבקה
מיכאל בן רבקה
שרה בת רבקה

פרנסה טובה ועבודת ה'
מיכאל בן רבקה

תודה רבה לידידי היקר והחשוב **שמואל פנחס בן רבקה** שעזר לי רבות בנושא הספר הן בגופו והן בממונו ולא חסך מעצמו שום טרחה ומאמץ במסירות נפש גדולה על מנת שהספר ייצא מתוקן ומושלם.

יהי רצון שהקב"ה ישלח לו את בת זיווגו הראויה לו, ושיזכה להקים בית נאמן בישראל מתוך אושר ועושר ושמחה וכל טוב ושימשיך ייחד עם בני משפחתו להמשיך ולזכות את הרבים בענייני קדושה וצניעות עד ביאת משיח צדקנו בקרוב במהרה בימינו אמן.

רפואה שלימה ומהירה לילדים:
דוד בן שרית
ראובן בן שרית

יהי רצון שזכות הספר תעמוד להם לבריאות הנפש
והגוף בתוך שאר חולי ישראל
אמן כן יהי רצון

התודה והברכה לידידי היקר והחשוב
ר' **יוסף צובירי** הי"ו ורעיתו תחי'
על כל העזרה העמל והטורח שהשקיעו עבור הספר
יתן להם הקב"ה בריאות ושמחה אריכות ימים
ורוב נחת ויתברכו מן שמיא בכל מילי דמיטב
ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם
אמן כן יהי רצון

זכיתי בחסדי ה' יתברך לסיים את ספרי זה יום רביעי
כ"ד בשבט שנת התשע"ו
ברוך הוא וברוך שמו תמיד לעולם ועד!

נר ה' נשמת אדם

לעילוי נשמת

אהרון בן שלום (סאלם) ז"ל

חנה בת חוה ע"ה

פרחי

יחיא בן יחיא ז"ל

שרה (זהרה) בת יחיא ע"ה

עוזרי

עמרם בן אהרון פרחי ז"ל

בנימין בן יחיא עוזירי ז"ל

יחיאל בן אהרון כתבני ז"ל

מזל בת שלום עוזירי ע"ה

סעדיה בן שלום יעיש ז"ל

יהודה בן חיים כהן ז"ל

ג'זאל בת יחיא מעודה ע"ה

רומיה בת סעיד יעיש ע"ה

ולכל מתי וחללי ישראל

שאין להם מי שידאג לעילוי נשמתם

ת.נ.צ.ב.ה.